

ဝါဒ္ဓိကဝတ်အဋ္ဌကထာပါဠိ

နှင့်

သုတေသနပြုနိနိဿယ

ပထမတွဲ

အရှင်မဟာမုဗ္ဗိယောဘမထေရ်ကြီး

၉၂

ပါဠိပဌမပြန်သို့

ငါးရဲ့ငါးဆယ်နိပါတ်တော်ဝင်

ကောနိပါတ်

ပါဠိပဌမပြန်သို့

နှင့်

ဘဝသဘာဝပြန်နိဿယ

ပဌမတွဲ

[အာဇာနည်ကော-ကုရုင်ဝင်အထိ ပါဝင်သည်]

ရန်ကုန်မြို့

ဟံသာဝတီပိဋကတ်ပုံနှိပ်တိုက်

၁၉၅၅

နိဒါန်း

လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ ဟိတ၊ သုခအကျိုးငှါ ၄၅-ပါး ကာလအတွင်း ဟောကြားတော်မူအပ်သော သုံးလှူသေဋ္ဌနင်း တရားမင်းဖြစ်သော သဗ္ဗညုဘုရားရှင်၏ ဒေသနာတော်သည် ဝိမုတ္တိရသအားဖြင့် ၁-ပါး၊ ဓမ္မဝိနယအားဖြင့် ၂-ပါး၊ ပိဋကတ်အားဖြင့် ၃-သွယ်၊ နိကာယ်အားဖြင့် ၅-ရပ်၊ အင်္ဂါအားဖြင့် ၉-တန်၊ ဓမ္မက္ခန္ဓာအားဖြင့် (၈၄၀၀၀) ရှစ်သောင်းလေးထောင်ဖြစ်ပေသည်။

မဟာဗုဒ္ဓဃောသအရှင်မြတ် စီရင်ရေးသားအပ်သော ပါဠိတော်၏ အဖွင့်ဖြစ်သော ဤကေကနိပါတ်ဇာတ်အဋ္ဌကထာသည်ကား ရသအားဖြင့်တခုတည်းသော နိဗ္ဗာန်ဟူသော ဝိမုတ္တိရသ ရှိ၏။ ဓမ္မဝိနယ အားဖြင့် ၂-ပါးတွင် ဝိနယမှကြွင်းသော ဓမ္မမည်သော သုတ္တန်တရားစု၌ ပါဝင်သော ကြောင့် ပါရိသေသနည်းတစိတ်အားဖြင့် ဓမ္မ မည်၏။ ပိဋကအားဖြင့် ၃-သွယ်တွင် သတ္တဝါတို့၏အလိုအကြိုက် စရိုက်အားလျော်စွာ ဟောကြားအပ်သော ယထာနုလောမဒေသနာဖြစ်၍ သုတ္တန်ပိဋက မည်၏။ နိကာယ်အားဖြင့် ၅-ရပ်တွင် ၁-ဒီဃနိကာယ်၊ ၂-မဇ္ဈိမနိကာယ်၊ ၃-သံယုတ္တနိကာယ်၊ ၄-အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် ဤနိကာယ် ၄-ရပ်မှလွတ်သော ကျမ်းစု၌ ပါဝင်သဖြင့် ခုဒ္ဒကနိကာယ် မည်၏။ အင်္ဂါအားဖြင့် ၉-တန်တွင် အပဏ္ဏကဇာတ် စသော (၅၅၀) ငါးရာ့ငါးဆယ် နိပါတ်တော်တွင် အကြီးဝင်သဖြင့် ဇာတက မည်၏။

အပဏ္ဏကံ ဌာနမေကေ၊ ဒုတိယံအာဟုတက္ကိကာ။
တေဒညာယ မေဓာဝီ၊ တံ ဂဗ္ဗေယျ အပဏ္ဏကံ။ ။စသော-

ဂါထာဗန္ဓသက်သက်ဖြင့် ဟောကြားအပ်သော ပါဠိတော်စုကို ပါဠိတော်ဟု ခေါ်ဆိုအပ်၏။ ဤတွင် အပဏ္ဏကဇာတ်မှ သကဏ္ဍကဝဂ်တိုင်အောင် ၁၅၀-မျှလောက်သော ဂါထာပါဠိအစဉ်ကို ကေကနိပါတ် ပါဠိတော်ဟု ခေါ်ဆိုအပ်၏။ ၎င်းကေကနိပါတ် ပါဠိတော်၏ အဖွင့်ဖြစ်သော ဇာတ် ဝတ္ထုပေါင်း ၁၅၀-မျှဟောသ ဤအစဉ်ကိုကား ကေကနိပါတ်ဇာတ်အဋ္ဌကထာ ဟုခေါ်ဆိုအပ်၏။

ဤကေကနိပါတ် ဇာတ်အဋ္ဌကထာကို ဘာသာပြန်ဆိုရာတွင် ပါဠိပြန်မှာ ၂-ဘာသာ တွဲဘက်ချက် ပြန်ဆိုထားသော နိဿယဘာသာ၊ ပါဠိတော်ပြန်မှာဘာသာသက်သက်ဖြင့် ပြန်ဆိုထားသော စကားပြေဘာသာ အားဖြင့်

နိဒါန်း

ဇာတ်နှင့်ပတ်သက်၍ စီရင်ရေးသားပြန်ဆိုထားအပ်သော နိဿယမူ, စကားပြေ မူဟု စာမူအမျိုးမျိုးပင် ရှိလင့်ကစား ဘာသာပြန်စကားပြေစာမူ၌ ရှေးအ ကျဆုံးဖြစ်၍ ဂန္ထကာရကရာဇဝင်တွင် လူသိရှင်ကြား ကျော်ဇော ထင်ရှား သော ကျမ်းတတ်အမော် ညောင်ကန်ဆရာတော် ဦးဗုဒ္ဓ၏ စာမူသည်သာလျှင် ပါဠိအားဖြင့်၎င်း၊ အနက်အားဖြင့်၎င်း မှန်ကန်တိကျ၍ စာမေးပွဲနှင့် သင့် လျော်ဆုံး အမှန်ဆုံး ပဌမပြန်သုံး ဘာသာပြန် စာမူတမူ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ယုံ ကြည်ယူဆလျက် ကျွန်ုပ်တို့သည် ညောင်ကန်ဆရာတော် ဦးဗုဒ္ဓ၏ စာမူကို မှီ ငြမ်းပြုကာ အကောင်းဆုံးစာမူတမူ ဖြစ်ပေါ်လာရေးကို ရှေးရှုပြီးလျှင် ပုဒ် နေ၊ ပုဒ်ထား ဇာတ်သွား၊ ဇာတ်လာကို ရှေ့နောက်အစဉ် နှိုင်းယှဉ်စပ်ဟပ် လျက် အထူးတလည် သုတ်သင်ပြင်ဆင်ထားသည်ဖြစ်ပါကြောင်း။

ဘာသာပြန် ဇာတ်နိပါတ် ဝတ္ထုတော်ကြီးကို သုတ်သင် ပြင်ဆင်ရာ၌ လည်း ပါဠိဘာသာသက်သက်ကိုသာ လိုလားသူ၊ မြန်မာဘာသာသက်သက်ကို သာ လိုလားသူနှင့် ၂-ဘာသာတွဲလိုလားသူတို့ အလိုရှိသလို အသုံးပြုနိုင်ရေး အတွက် ပါဠိတဝက်၊ မြန်မာတဝက် တွဲဘက်ခါ ပါဠိဘာသာမှ မြန်မာ ဘာသာသို့၎င်း၊ မြန်မာဘာသာမှ ပါဠိဘာသာသို့၎င်း တိုက်ဆိုင်ကြည့်ရှု ပြန် ဆိုမှု၌ ခက်ခဲရှုပ်ထွေးခြင်းမရှိ လွယ်ကူစွာ ပြန်ဆိုနိုင်စေရန် ရည်သန်လျက် ပဌမပြန်ဝင်နွဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ကျေနပ်နှစ်သိမ့်စေမှု၊ စိတ်တိုင်းကျ ဖြစ် စေမှုကို ရှေးရှုသောအားဖြင့် ဘာသာပြန်နည်း၊ နိဿယနည်း နည်း ၂-ပါး သက်ဝင်အောင် ကတ္တား၊ ကံမှတပါး အဋ္ဌကထာပါဠိတွင် တိုက်ရိုက် မပါရှိ သော ပါဌသေသ အနက်ယောဇနာ၌ ဒေါင့်ကွင်းပြု၍၎င်း၊ ဝါကျတိုများ တွင် ဝါကျအစဉ်၎င်း၊ ဝါကျရှည်များတွင် ဝါကျအစ၊ ဝါကျတစ်စိတ်၌၎င်း ၁-၂-စသော ဂဏန်းစဉ်ထိုး၍ ငါးရဲ့ငါးဆယ် နိပါတ်တော်ဝင် ဧကကနိ ပါတ်၏ ရှေ့ဦးပိုင်းဖြစ်သော အပဏ္ဍကဝဂ်မှ ကုရုဂ်ဝဂ်အထိ ဇာတ်ပေါင်း ၃၀-မျှရှိသည့် ဤ ဧကကနိပါတ်ဇာတ်အဋ္ဌကထာ ဘာသာပြန်နိဿယ ပဌမတွဲ ကို ပဌမ ၂-နှစ်-ပိုင်းအဖို့ ပိုင်းခြားသတ်မှတ်ထားသည့် ပါဠိပဌမပြန် အငယ် တန်းအတွက် ဦးခင်စိုးကြီးမှူးသော ကျွန်ုပ်တို့ [ဟံသာဝတီပါဠိစာတည်းအဖွဲ့က] စံနှစ်တကျ ကြီးကြပ်ပြင်ဆင် တည်းဖြတ်သုတ်သင်ကာ စက်တင်ပုံနှိပ်လျက် ထုတ်ဝေဖြန့်ချိအပ်သည်ဖြစ်ပါကြောင်း။

ဟံသာဝတီ

မာတိကာ

စာမျက်နှာ

၁-အပဏ္ဏကဝဂ်		
၁။ အပဏ္ဏကဇာတ်	၁
၂။ ဝဏ္ဏပထဇာတ်	၂၉
၃။ သေရိဝဝါဏီဇာတ်	၄၀
၄။ စူဠက သေဋ္ဌိဇာတ်	၄၈
၅။ တဏှုလနာဋဇာတ်	၇၃
၆။ ဒေဝဓမ္မဇာတ်	၈၂
၇။ ကဋ္ဌဝါဟန ဇာတ်	၉၉
၈။ ဂါမဏီဇာတ်	၁၀၅
၉။ မဃဒေဝ ဇာတ်	၁၀၈
၁၀။ သုခဝိဟာရီဇာတ်	၁၁၄
၂-သီလဝဂ်		
၁။ လက္ခဏမိဂ ဇာတ်	၁၂၀
၂။ နိဂြောဓမိဂ ဇာတ်	၁၂၈
၃။ ကဏ္ဍိန ဇာတ်	၁၅၀
၄။ ဝါတမိဂ ဇာတ်	၁၅၆
၅။ ခရာဒိယ ဇာတ်	၁၆၄
၆။ တိပလ္လတ္တမိဂ ဇာတ်	၁၆၇
၇။ မာလုတ ဇာတ်	၁၇၈
၈။ မတကဘတ္တ ဇာတ်	၁၈၁
၉။ အာယာစိတဘတ္တ ဇာတ်	၁၈၈
၁၀။ နဋကပါန ဇာတ်	၁၉၀
၃-ကုရုဂ်ဝဂ်		
၁။ ကုရုဂ်မိဂ ဇာတ်	၁၉၈
၂။ ကုတ္တုရ ဇာတ်	၂၀၂
၃။ ဂေါဇာနိယ သိန္ဓဝ ဇာတ်	၂၁၁
၄။ အာဇည ဇာတ်	၂၁၇

မာတိကာ

စာမျက်နှာ

၅။	တိတ္ထ ဇာတ်	၂၂၀
၆။	မဟိဠာမုခ ဇာတ်	၂၃၀
၇။	အဘိဏ္ဍ ဇာတ်	၂၃၀
၈။	နန္ဒိဝိသာလ ဇာတ်	၂၄၄
၉။	ကဏ္ဍ ဇာတ်	၂၅၀
၁၀။	မုနိက ဇာတ်	၂၅၇

ကေကနိပါတ်
ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာပါဠိ

နှင့်
ဘာသာပြန် နိဿယ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

၁-အပဏ္ဏကဝဂ်

၁-အပဏ္ဏက ဇာတ်

(၁) 'ဣမံ သာဝ အပဏ္ဏက ဓမ္မဒေသနံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိံ ဥပနိဿာယ 'ဇေတဝန မဟာဝိဟာရေ ဝိဟရန္တော ကထေသိ၊
'ကံ ပန အာရဗ္ဘ အယံ ကထာ သမုဋ္ဌိတာ တိ၊ 'သေဋ္ဌိဿ
သဟာယကေ ပဉ္စသတေ အညတိတ္ထိယသာဝကေ။

(၁) 'ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော သဗ္ဗညုဘုရားရှင်သည် ရှေးဦးစွာသော ဤ အပဏ္ဏကဓမ္မဒေသနာကို သာဝတ္ထိပြည်အမှီပြု၍ 'ဇေတဝနကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူစဉ် ဟောတော်မူသည်။ 'အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု၍ ဤစကားသည် ဖြစ် သနည်းဟုမူကား၊ 'အနာထဝိဏ်သူဌေး၏အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ကုန်သော ငါးရာကုန်သော တိတ္ထိတို့၏ တပည့်တို့ကို အကြောင်းပြု၍ ဤစကားသည်ဖြစ်၏။

၂ ကေကနိပါတ် ဇာတ်အဋ္ဌကထာပါဠိ [ဘာသာပြန်

(၂) 'ကေသိ' ဟိ ဒိဝသေ အနာထပိဏ္ဍိကော သေဋ္ဌိ အတ္တနော သဟာယကေ ပဉ္စသတေ အညတိတ္ထိယ သာဝကေ အာဒါယ' ဗဟု မာလာ, ဂန္ဓ ဝိလေပနာနိ စေဝ သပ္ပိ, တေလ-မရ, ဖာဏိက, ဝတ္ထုစ္ဆာဒနာဒီနိ စ ဂါဟာပေတွာ 'ဇေတဝနံ ဂန္ဓာ ဘဂဝန္တံ ဝန္တိတွာ ဂန္ဓ, မာလာဒီဟိ ပူဇေတွာ 'ဘေ-သဇ္ဇာနိ စေဝ ဝတ္ထာနိ စ ဘိက္ခုသံဃဿ ဝိဿဇ္ဇေတွာ 'ဆ နိသဇ္ဇဒေါသေ ဝဇ္ဇေတွာ ကေမန္တံ နိသိဒိ။

(၃) 'တေ ပိ အညတိတ္ထိယ သာဝကာ တထာဂတံ ဝန္တိ-တွာ 'သတ္ထု ပုဏ္ဏစန္ဒ သဿိရိကံ မုခံ ' အသီတိ လက္ခဏာနု-ဗျဉ္ဇန ပုဂ္ဂိုလ်တံ ဗျာမပ္ပဘာ ပရိက္ခိတ္တံ ဗြဟ္မကာယံ' အာဝေဠာ-ဝေဠာ ယမကာယမကာ ဂုမ္မာဂုမ္မာ ဟုတွာ ' ဝိနိစ္ဆရန္တိယော သန ဗုဒ္ဓ ရသ္မိယော စ ဩလောကယမာနာ ' အနာထပိဏ္ဍိ-ကဿ သမိပေ ယေဝ နိသိဒိ' သု။

(၂) 'တနေသောအခါ၌ အနာထပိဏ္ဍိသုဋ္ဌေးသည် မိမိအဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်သော ငါးရာကုန်သော တိတ္ထိဘူတိတပည့်တို့ကိုခေါ်၍ ' များစွာသော ပန်း, နံ့သာ, နံ့သာ ပျောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း, ထောပတ်, ဆီ, ပျား, တင်လဲ, အဝတ်အလှမ်း အစရှိသည်တို့ကို လည်းကောင်း ယူခဲ့စေ၍ ' ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့သွား၍ မြတ်စွာဘုရားကိုရှိခိုး၍ နံ့သာ, ပန်း အစရှိသည်တို့ဖြင့် ပူဇော်၍ ထောပတ်, 'ဆီ, ပျား, တင်လဲ အစရှိသော ဆေး တို့ကိုလည်းကောင်း, အပတ် ပုဆိုးတို့ကိုလည်းကောင်း ရဟန်း သံဃာအား လှူဒါန်း၍ ' ခြောက်ပါးကုန်သောနေရာအပြစ်တို့ကိုကြဉ်၍ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌နေ၏။

(၃) 'ထိုငါးရာကုန်သော တိတ္ထိဘူတိ တပည့်တို့သည်လည်း မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး၍ ' မြတ်စွာဘုရား၏ လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့ တင့်တယ်စွာသော ရွှေမျက်နှာတော်ကို လည်းကောင်း ' ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာငယ်တို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော တလံမျှ လောက်သော ရောင်ခြည်တော်သည် ခြံရံအပ်သော မြဟွာမင်း၏ ကိုယ်နှင့်တူသော ကိုယ်တော်ကိုလည်းကောင်း, ' အသွယ်သွယ် အစုံအစုံ အစုအစု ဖြစ်ကုန်၍ ' ပြီးပြီး ပြက်ထွက်လတ်ကုန်သော တခဲနက်ကုန်သော ဘုရားရောင်ခြည်တော် တို့ကိုလည်းကောင်း ကြည့်ကုန်လျက် ' အနာထပိဏ္ဍိသုဋ္ဌေး၏ အနီး၌လျှင် နေကုန်၏။

(၄) ၊ အထ နေသံ သတ္ထာ မနောသိလာတလေ သိဟ-
 နာဒံ နဒန္တော တရုဏသီဟော ဝိယ ဂဇန္တော ၊ ကပ္ပ ပါဝုဿက-
 မေဃော ဝိယ စ ၊ အာကာသဂံ ဩတာရေန္တော ဝိယ စ
 ၊ ရတနဒါမံ ဂန္ထန္တော ဝိယ စ ၊ အဋ္ဌင်္ဂသမန္တာဂတေန သဝ-
 နိယေန, ကမနိယေန ဗြဟ္မဿရေန ၊ နာနာနယဝိစိတ္တံ မရရ-
 ဓမ္မကထံ ကထေသိ။

(၅) ၊ တေ သတ္ထု ဓမ္မဒေသနံ သုဘွာ ၊ ပသန္တစိတ္တာ ဥဋ္ဌာ-
 ယာသနာ ဒသဗလံ ဝန္တိတွာ ၊ အညတိတ္ထိယသရဏံ ဘိန္တိတွာ
 ဗုဒ္ဓသရဏံ အဂမံသု၊ ၊ တေ တတော ပဋ္ဌာယ နိစ္စကာလံ
 အနာထပိဏ္ဍိကေန သဒ္ဓိံ ၊ ဂန္ဓ, မာလာဒိဟတ္တာ ဝိဟာရံ ဂန္ဓာ
 ဓမ္မံ သုဏန္တိ၊ ၊ ဒါနံ ဒေန္တိ၊ ၊ သီလံ ရက္ခန္တိ၊ ၊ ဥပေါသထကမ္မံ
 ကရေန္တိ။

(၄) ၊ ထိုအခါ နတ်နှင့်တကွသော လူအပေါင်းကို ဆုံးမတော် မူတတ်သော
 မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုပရိသတ်တို့အား ဆေးဒါန်း မြင်းသီလဖြင့်ပြီးသော ကျောက်
 ဖျာအပြင်၌ ခြင်္သေ့သံကိုဟောတော်မူသော ခြင်္သေ့ပျိုကဲ့သို့ ကျူးရင့်လျက် ၊ ကမ္ဘာပြု မိုဗ်း
 ရွာသကဲ့သို့လည်းကောင်း, ၊ ကောင်းကင်ပြင်မှ မြစ်ရေအယဉ်သည် စီးလာဘိသကဲ့သို့
 လည်းကောင်း, ၊ ရတနာပန်းကုံးကို သီကုံးဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း ၊ ရှစ်ပါးသော
 အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော နာချင်ဘွယ် နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသော ဗြဟ္မာမင်း၏အသံနှင့်တူသော
 အသံတော်ဖြင့် ၊ အထူးထူးသောနည်းနာနယတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်စွာသော သာယာစွာ
 သော တရားစကားတော်ကို ဟောတော်မူ၏။

(၅) ၊ ထိုငါးရာကုန်သော တိတ္ထိတို့၏ တပည့်တို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ တရား
 တော်ကို နာရ၍ ၊ ကြည်ညိုသောစိတ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ နေရာမှ ထကုန်၍ ကိုယ်
 တော်အား ဆယ်ပါး, ဥဇာဏ်တော်အား ဆယ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော သဗ္ဗညုဘုရား
 ရှင်ကိုရှိခိုးကုန်၍ ၊ သာသနာတော်မှအပဖြစ်ကုန်သော တိတ္ထိတို့၏ သရဏဂုံကို ဖျက်ကုန်
 ၍ မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ခြင်း သရဏဂုံကိုယူကုန်၏ ၊ ထိုငါးရာကုန်သော တိတ္ထိ
 တို့၏တပည့်တို့သည် ထိုအခါမှစ၍ အစဉ်တစိုက် အနာထပိဏ္ဍိကသုဋ္ဌေးနှင့်တကွ ၊ နံ့သာ,
 ပန်း အစရှိသည် လက်စွဲကုန်လျက် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့သွား၍ တရားတော်ကို
 နာကုန်၏ ၊ အလှူပေးကုန်၏ ၊ သီလစောင့်ကုန်၏ ၊ ဥပုသ်ဆောက်တည်ကုန်၏။

(၆) ° အထ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိတော ပုနဒေဝ ရာဇဂဟံ အဂမာယိ၊ ၊ ဟေ တထာဂတဿ ဂတကာလေ တံ သရဏံ ဘိန္ဒိတွာ ၊ ပုန အညတိတ္ထိယသရဏံ ဂန္ဓာ ၊ အတ္တနော မူလ-
ဌာနေ ယေဝ ပတိဋ္ဌိတာ၊ ၊ ဘဂဝါ ပိ သတ္တဋ္ဌမာသေ ဝိတိနာ-
မေတွာ ။ ပုန ဇေတဝနမေဝ အဂမာယိ။

(၇) ° အနာထပိဏ္ဍိကော ပုန ပိ တေ အာဒါယ သတ္ထု သန္တိကံ ဂန္ဓာ ၊ သတ္ထာရံ ဂန္ဓ၊ မာလာဒီဟိ ပူဇေတွာ ဝန္တိတွာ ကေမန္တံ နိဿိဒိ၊ ၊ တေ ပိ ဘဂဝန္တံ ဝန္တိတွာ ကေမန္တံ နိဿိဒိ သု၊ ၊ အထ နေသံ တထာဂတေ စာရိကံ ပက္ကန္ဓေ ဂဟိတသရဏံ ဘိန္ဒိတွာ ၊ ပုန အညတိတ္ထိယသရဏမေဝ ဂဟေတွာ ။ မူလေ ပတိဋ္ဌိတဘာဝံ ဘဂဝတော အာရောစေသိ။

(၈) ° ဘဂဝါ အပရိမိတ ကပ္ပကောဋိယော နိရန္တရံ ပဝတ္တိတ ဝစီ သုစရိတာနုဘာဝေန ၊ ဒိဗ္ဗဂန္ဓဂန္ဓိနံ နာနာ ဂန္ဓ-

(၆) ° ထိုအခါ ဘုန်းတော်ကြီးသော သဗ္ဗညုဘုရားရှင်သည် သာဝတ္ထိပြည်မှ တဖန် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ကြွတော်မူ၏။ ၊ ထိုငါးရာကုန်သော တိတ္ထိတို့၏တပည့်တို့သည် သဗ္ဗညုဘုရားရှင်၏ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ကြွတော်မူသောကာလ၌ ထိုသရဏဂုံကိုဖျက်၍ ၊ တဖန် သာသနာတော်မှ အပဖြစ်သော တိတ္ထိတို့၏သရဏဂုံကိုယူကုန်၍ ၊ မိမိ၏တည်မြဲ တိုင်းဌာန၌သာ တည်ပြန်ကုန်၏။ ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော သဗ္ဗညုဘုရားသည်လည်း ခုနစ်သ, ရှစ်လတို့ကိုလွန်စေ၍ ။ တဖန် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့လျှင် ကြွတော် မူ၏။

(၇) ° အနာထပိဏ္ဍိကသည် တဖန်လည်း ထိုငါးရာကုန်သော တိတ္ထိတို့၏ တပည့်တို့ကိုခေါ်၍ ဘုရားအထံတော်သို့သွား၍ ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုကို နံ့သာပန်း, အစရှိ သည်တို့ဖြင့် ပူဇော်ခြင်း, ရှိခိုးခြင်းကိုပြု၍ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌နေ၏။ ၊ ထို ငါးရာကုန်သော တိတ္ထိတို့၏တပည့်တို့သည်လည်း သဗ္ဗညုဘုရားရှင်ကိုရှိခိုးကုန်၍ တင့် အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌နေကုန်၏။ ၊ ထိုအခါ [အနာထပိဏ္ဍိကသည်] သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား ဒေသစာရိကြွတော်မူသည်ရှိသော် ထိုငါးရာကုန်သော တိတ္ထိတို့၏ တပည့်တို့သည် ယူအပ်သော သရဏဂုံကိုဖျက်ကုန်၍ ၊ တဖန် သာသနာတော်မှအပဖြစ် ကုန်သော တိတ္ထိတို့၏ သရဏဂုံကိုသာလျှင်ယူ၍ ။ မူလရင်း၌ တည်သည်၏အဖြစ်ကို ဘုန်းတော်ကြီးသော ဘုရားသဗ္ဗညုအား ကြားလျှောက်၏။

(၈) ° ဘုန်းတော်ကြီးသော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ကမ္ဘာအကုဋေတို့ပတ်လုံး မပြတ်ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီသုစရိတ်တော်အာနုဘော်ကြောင့်

ပူရိတံ ရတန ကရဏ္ဍကံ ဝိဝရန္တော ဝိယ ၊ မုခ ပဒုမံ ဝိဝရိတွာ မဓရဿရံ နိစ္ဆာရေန္တော ၊ သစ္စံ ကိရ တုမေ ဥပါသကာ တိဏိ သရဏာနိ ဘိန္ဒိတွာ ၊ အညတိတ္ထိယသရဏံ ဂတာ တိ ပုစ္ဆိ။

(၉) ၊ အထ တေဟိ ပဋိစ္ဆာဒေတုံ အသက္ကောန္တေဟိ သစ္စံ ဘဂဝါ တိ ဝုတ္တေ ၊ သတ္တာ "ဥပါသကာ ဟေဋ္ဌာ အဝီစိ" ဥပရိ ဘဝဂုံ ပရိစ္ဆေဒံ ကတွာ ၊ တိရိယံ အပရိမာဏာသု လောကဓာတုသု သီလာဒီဟိ ဂုဏေဟိ ဗုဒ္ဓေန သဒိသော နာမ နတ္ထိ၊ ၊ ကုတော အဓိကတရော၊ ၊ ယာဝတာ ဘိက္ခဝေ သတ္တာ အပဒါ ဝါ ဒွိပဒါ ဝါ စတုပ္ပဒါ ဝါ ပဟုပ္ပဒါ ဝါ၊ တထာဂတော တေသံ အဂ္ဂ မက္ခာယတိ၊ ၊ ယံကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ။ပ။ အဂ္ဂတော ဝေ ပသန္ဓာနိန္ဒိ အာဒီဟိ သုတ္တေဟိ ပကာသိတေ ရတနတ္ထယ ဂုဏေ ပကာသေတွာ ၊ ဝေ ဥတ္တမ ဂုဏေဟိ သမန္ဓာဂတံ ရတနတ္ထယံ သရဏံ ဂတာ ဥပါသကာ ဝါ ဥပါ-

၊ နတ်နံ သာနှင့်တူသောအနံ့ရှိသော အထူးထူးသော နံ့သာကိုဖြင့် ပြည့်သော ရတနာ ကြတ်ကိုဖွင့်လှစ်ဘိသကဲ့သို့ ၊ ခံတွင်းတော်ကြာတိုက်ကို ဖွင့်လှစ်၍ သာယာစွာသော အသံတော်ကို မြက်တော်မူလျက် သီတင်းသည်တို့...သင်ကိုသည် သရဏဂုံသုံးပါးတို့ကို ဖျက်ကုန်၍ ၊ သာသနာတော်မှအပဖြစ်သော တိတ္ထိတို့၏ သရဏဂုံကိုယူကုန်သောဟူသည် မှန်ကုန်သလောဟု မေးတော်မူ၏။

(၉) ၊ ထိုအခါ ငါးရာကုန်သော တိတ္ထိတို့၏တပည့်တို့သည် ဖုံးလွှမ်းအံ့သောငှါ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ဘုန်းတော်ကြီးသောအရှင်ဘုရား...မှန်ပေ၏ဟူ၍ လျှောက်ကုန် လတ်သော် ၊ နတ်နှင့်တူသောလောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် သီတင်းသည်တို့...အောက်အဝီစိ အထက်ဘဝဂ် ပိုင်းခြား၍ ၊ ထက်ဝန်းကျင် အတိုင်း အရှည် မရှိကုန်သော သောကဓာတ်တို့၌ သီလ အစရှိကုန်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ ဖြင့် ဘုရားနှင့်တူသောသူမည်သည်ကားမရှိ၊ ၊ သွန်သောသူသည်အဘယ်မှ ရှိအံ့နည်း၊ ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော အခြေမရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော အခြေနှစ်ချောင်း အခြေလေးချောင်း ရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော အခြေများစွာရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည် ရှိကုန်၏၊ ထိုသတ္တဝါတို့တွင် ဘုရားကိုအမြတ်ဆုံးဟူ၍ဆိုအပ်၏။

။ ဤလူ့ပြည်၌လည်းကောင်း၊ နဂါးပြည်၊ ဂဠုန်ပြည်၌လည်းကောင်း၊ နတ်ပြည်၊ မြဟ္မာပြည်တို့၌လည်းကောင်း ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာနှင့်တူသောမြတ်သော ရတနာသည် မရှိ၊ ရတနာသုံးပါး၌ အမြတ်ဆုံးဟု ကြည်ညိုကုန်သူတို့အား စင်စစ်မြတ်သောကောင်းကျိုး

သိကာ ဝါ နိရယာဒိသု နိဗ္ဗတ္တကာ နာမ နတ္ထိ၊ ° အပါယ-
နိဗ္ဗတ္တိတော ပန မုတ္တိတွာ ° ဒေဝ လောကေ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ မဟာ-
သမ္ပတ္တိ° အနုဘောန္တိ၊ ° ကသ္မာ တုမှေဟိ ဧဝရူပံ သရဏံ
ဘိန္ဒိတွာ ° အညု တိတ္ထိယ သရဏံ ဂစ္ဆန္တေဟိ အယုတ္တံ ကတန္တိ
အာဟ။

(၁၀) °တ္ထေ စ တိဏိ ရတနာနိ မောက္ခဝသေန၊ ဥတ္တမ-
ဝသေန သရဏဂတာနံ ' အပါယေသု နိဗ္ဗတ္တိယာ အဘာဝ-
ဒီပနတ္ထံ ' ဣမာနိ သုတ္တာနိ ဒသေတဗ္ဗာနိ။

(က) ယေကေစိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂတာသေ၊
န တေ ဂမိဿန္တိ အပါယဘူမိ။
ပဟာယ မာနုသံ ဒေဟံ၊
ဒေဝကာယံ ပရိပူရေဿန္တိ။ ။

(ခ) ယေကေစိ ဓမ္မံ သရဏံ ဂတာသေ၊
န တေ ဂမိဿန္တိ အပါယဘူမိ။
ပဟာယ မာနုသံ ဒေဟံ၊
ဒေဝကာယံ ပရိပူရေဿန္တိ။ ။

သည်ဖြစ်၏။ ။ ဤသို့အစရှိကုန်သောသုတ်တို့ဖြင့် ပြအပ်သော ရတနာသုံးပါးတို့၏ ဂုဏ်
ကျေးဇူးတို့ကို ပြတော်မူ၍ ' ဤသို့မြတ်သောဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော ရတနာသုံးပါးကို
ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော သီတင်းသည် ယောက်ျား တို့သည်လည်းကောင်း၊
သီတင်းသည် မိန်းမတို့သည်လည်းကောင်း ငရဲအစရှိသည်တို့၌ဖြစ်သောမည်သည်မရှိ၊
° အပါယ်သို့ လားခြင်းမှကားလွတ်၍ ° နတ်ပြည်၌ဖြစ်၍ ကြီးစွာသောစည်းစိမ်ချမ်းသာ
ကို ခံစားရကုန်၏။ ° အဘယ့်ကြောင့်သင်တို့သည် ဤသို့စဉ် သဘောရှိသော သရ
ဏဂုံကိုဖျက်ကုန်၍ ° သာသနာတော်မှအပဖြစ်သော တိတ္ထိတို့အား ကိုးကွယ်ခြင်းသို့
ရောက်ကုန်သဖြင့် မသင့်မလျော်သည်ကိုပြုဘိသနည်းဟူ၍ မိန့်တော်မူ၏။

(၁၀) ° ဤအရာ၌လည်း ရတနာသုံးပါးတို့ကို ဆင်းရဲမှ လွတ်စေတတ်သည်၏
အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ မြတ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း ကိုးကွယ်
ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ကုန်သောသူတို့၏ ' အပါယ်တို့၌ဖြစ်ခြင်းမရှိသော အဖြစ်ကိုပြအံ့သော
၄၇၂ "ယေကေစိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂတာသေ ။လ။ ဗဟူ ဝေ သရဏံ ယန္တိ။ လ။ သဗ္ဗဒုက္ခာ
ပမုစ္စတိ" ဟူသော ဤသုတ်ပါဠိတို့ကို ပြအပ်ကုန်၏။

- (ဂ) ယေနောစိ သံဃံ သရဏံ ဂတာသေ၊
 န တေ ဂမိဿန္တိ အပါယဘူမိံ။
 ပဟာယ မာနသံ ဒေဟံ၊
 ဒေဝကာယံ ပရိပူရေဿန္တိ။ ။
- (ဃ) ဗဟူ ဝေ သရဏံ ယန္တိ၊ ပဗ္ဗတာနိ ဝနာနိ စ။
 အာရာမ ရုက္ခ စေတျာနိ၊ မနုဿာ ဘယတဇ္ဇိတာ။ ။
- (င) နေတံ ခေါ သရဏံ ခေမံ၊ နေဟံ သရဏ မုတ္တမံ။
 နေတံ သရဏ မာဂမ္ပ၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ ပမုစ္စတိ။ ။
- (စ) ယော စ ဗုဒ္ဓဉ္စ ဓမ္မဉ္စ၊ သံဃဉ္စ သရဏံ ဂတော။
 စိတ္တာရိ အရိယသစ္စာနိ၊ သမ္ပပ္ပညာယ ပဿတိ။ ။
- (ဆ) ဒုက္ခံ ဒုက္ခသမုပ္ပါဒံ၊ ဒုက္ခဿ စ အတိတ္တမံ။
 အရိယဋ္ဌဂိုကံ မဂ္ဂံ၊ ဒုက္ခုပသမဂါမိနံ။ ။

(က-ခ-ဂ) ယေနောစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ပ။ သံဃံ၊ သံဃာကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂတာသေ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ အပါယဘူမိံ၊ အပါယ်ဘုံသို့။ န ဂမိဿန္တိ၊ လောင်းရကုန်လတ္တံ့။ မာနသံ ဒေဟံ၊ လှည့်ဖြစ်သောကိုယ်ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ဒေဝကာယံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ပရိပူရေဿန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်လတ္တံ့။

(ဃ) ဘယတဇ္ဇိတာ၊ ဘေးမှ ကြောက်ကုန်သော။ ဗဟူ၊ များစွာ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ပဗ္ဗတာနိ စ၊ တောင်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝနာနိစ၊ တောတို့ကိုလည်းကောင်း။ အာရာမရုက္ခစေတျာနိစ၊ အရံ၊ ပူဇော်ရာသစ်ပင်ကြီးကိုလည်းကောင်း။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ယန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

(င) ခေါ၊ ငင်စစ်။ ဧတံသရဏံ၊ ထိုတောင်အစရှိသည်ကို ကိုးကွယ်ခြင်းသည်။ န ခေမံ၊ ဘေးကိုမလုံတော်။ ဧတံသရဏံ၊ ထိုတောင်အစရှိသည်ကို ကိုးကွယ်ခြင်းသည်။ န ဥတ္တမံ၊ မမြတ်။ ဧတံသရဏံ၊ ထိုတောင်အစရှိသည်ကို ကိုးကွယ်ခြင်းကို။ အာဂမ္ပ၊ စွန့်၍။ သဗ္ဗဒုက္ခာ၊ ခပ်သိမ်းသောဆင်းရဲမှ။ န မုစ္စတိ၊ မလွတ်။

(စ) ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဗုဒ္ဓဉ္စ၊ ဘုရားကိုလည်းကောင်း။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားကိုလည်းကောင်း။ သံဃဉ္စ၊ သံဃာကိုလည်းကောင်း။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂတော၊ ဆည်းကပ်၏။

(ဇ) ဧတံ ခေါ သရဏံ ခေမံ၊ ဧတံ သရဏ မုတ္တမံ။
ဧတံ သရဏ မာဂမ္မ၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ ပမုစ္စတိ တိ။ ။

(၁၁) ၁ န ကေဝလဉ္စ နေသံ သတ္တာ ဧတ္တကံ ယေဝ ဓမ္မံ ဒေသေသိ၊ ၂ အပိ စ ခေါ "ဥပါသကာ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာနံ နာမ၊ ဓမ္မာနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာနံ နာမ၊ သံဃာနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာနံ နာမ၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂံ ဒေတိ၊ ၃ သောတာပတ္တိဖလံ ဒေတိ၊ ၄ သကဒါဂါမိမဂ္ဂံ ဒေတိ၊ ၅ သကဒါဂါမိဖလံ ဒေတိ၊ ၆ အနာဂါမိမဂ္ဂံ ဒေတိ၊ ၇ အနာဂါမိဖလံ ဒေတိ၊ ၈ အရဟတ္တမဂ္ဂံ ဒေတိ၊ ၉ အရဟတ္တဖလံ ဒေတိတိ ဧဝမာဒိဟိ ဝိ နယေဟိ ဓမ္မံ ဒေသေ- တွာ ၁၀ ဧဝရူပံ နာမ သရဏံ ဘိန္ဒုန္တေဟိ အယုတ္တံ တုမေဟိ ကတန္တိ အာဟ။

(စ-ဆ) သော၊ ထိုသူသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာလည်းကောင်း။ ဒုက္ခသမုပ္ပါဒံ၊ ဒုက္ခကို ဖြစ်စေတတ်သော သမုဒယသစ္စာလည်းကောင်း။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲကို။ အတိတ္တမဉ္စ၊ လွန် သောနိရောဓသစ္စာလည်းကောင်း။ ဒုက္ခပသမဂါမိနံ၊ ဒုက္ခ၏ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက် ကြောင်းဖြစ်သော။ အရိယံ၊ အရိယာ၏အဖြစ်ကိုပြုတတ်သော။ အဋ္ဌကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ မဂ္ဂသစ္စာလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယာ၏အဖြစ်ကိုပြုတတ်ကုန်သော သစ္စာတို့ကို။ သမ္မပ္ပညာယ၊ မ ဖောက်ပြန်သော ကောင်းမြတ်သောပညာဖြင့်။ ပဿတိ၊ မြင်၏။

(ဇ) ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဧတံသရဏံ၊ ထိုဘုရား၊ တရား၊ သံဃာကို ကိုးကွယ်ခြင်းသည်။ ခေမံ၊ ဘေးကင်းစေတတ်၏။ ဧတံသရဏံ၊ ထိုဘုရား၊ တရား၊ သံဃာကို ကိုးကွယ်ခြင်း သည်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏။ ဧတံသရဏံ၊ ထိုဘုရား၊ တရား၊ သံဃာကို ကိုးကွယ်ခြင်းကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ သဗ္ဗဒုက္ခာ၊ ခပ်သိမ်းသောဆင်းရဲမှ။ ပမုစ္စတိ၊ လွတ်၏။

(၁၁) ၁ စင်စစ်လျှင် ထိုငါးရာကုန်သော တိတ္ထိတို့၏တပည့်တို့အား သဗ္ဗညုမြတ်စွာ ဘုရားသည်ဤမျှသောတရားတော်ကိုသာလျှင် ဟောတော်မူသည်မဟုတ်၊ ၂ စင်စစ်မူကား သီတင်းသည်တို့... ဘုရားဂုဏ်ကျေးဇူးကို အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ခြင်းကမ္မဋ္ဌာန်း၊ တရားဂုဏ်ကျေးဇူးကို အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ခြင်းကမ္မဋ္ဌာန်း၊ သံဃာဂုဏ်ကျေးဇူးကို အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ခြင်းကမ္မဋ္ဌာန်းမည်သည်ကား သောတာပတ္တိမဂ်၊ ၃ သောတာ ပတ္တိဖိုလ်၊ ၄ သကဒါဂါမိမဂ်၊ ၅ သကဒါဂါမိဖိုလ်၊ ၆ အနာဂါမိမဂ်၊ ၇ အနာဂါမိဖိုလ်၊ ၈ အရဟတ္တမဂ်၊ ၉ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ပေးတတ်၏။ ဤသို့ အစရှိသော နည်းတို့ဖြင့်လည်း တရားကိုပြုတော်မူ၍ သင်တို့သည် ၁၀ ဤသို့စဉ်သဘောရှိသော သရဏဂုံကို ဖျက်ကုန်သ ဖြင့် မသင့်မလျော်သည်ကိုပြုဘိ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

(၁၂) ၊ ဧတ္ထ စ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာနာဒိနံ သောတာပတ္တိ-
မဂ္ဂါဒိပ္ပဒါနံ ၊ “ကေဓမ္မော ဘိက္ခဝေ ဘာဝိတော ဗဟုလီကတော
’ ကေန္တ နိဗ္ဗိဒါယ ဝိရာဂါယ နိရောဓာယ ဥပသမာယ အဘိ-
ညာယ သမ္မောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ၊ ၊ ‘ ကတမော ကေ-
ဓမ္မော၊ ၊ ‘ ဗုဒ္ဓါနုဿတိတိ ဝေမာဒိဟိ သုတ္တေဟိ ဒီပေတဗ္ဗံ။

(၁၃) ၊ ဧဝေ ဘဂဝါ နာနာပုကာရေဟိ ဥပါသကေ
ဩဝဒိတွာ ၊ ‘ ဥပါသကာ ပုဗ္ဗေ ပိ မနုဿာ အသရဏံ ၊ ‘ သရ-
ဏန္တိ တက္ကဂ္ဂါဟေန ဝိရဒ္ဓဂ္ဂါဟေန ဝဟေတွာ ၊ ‘ အ မနုဿ-
ပရိဂ္ဂဟိတေ ကန္တာရေ ယက္ခဘက္ခာ ဟုတွာ မဟာဝိနာသံ
ပတ္တာ၊ ၊ ‘ အပဏ္ဏကဂ္ဂါဟံ ပန ဧကံသိကဂ္ဂါဟံ အဝိရဒ္ဓဂ္ဂါဟံ
ဂဟိတ မနုဿာ ၊ ‘ တသ္မိံ ယေဝ ကန္တာရေ သောတ္ထိဘာဝံ
ပတ္တာ တိ ဝတွာ တုဏှိ အဟောသိ။

(၁၂) ၊ ဤအရာ၌လည်း ဘုရားဂုဏ်ကျေးဇူးကို အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ခြင်း
ကမ္မဋ္ဌာန်းအစရှိသည်တို့၏ သောတာပတ္တိမဂ်၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် အစရှိသည်ကိုပေးတတ်
သည်၏အဖြစ်ကို “ကေဓမ္မော ဘိက္ခဝေ။လ။ဗုဒ္ဓါနုဿတိ” ဤသို့ အစရှိသော ပဋိတော်
တို့ဖြင့်ပြအပ်၏။ ၊ ‘ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘာဝိတော၊ ပွားစေအပ်သော။ဗဟုလီကတော၊
အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်သော။ ကေဓမ္မော၊ တပါးသောတရားသည်။ ၊ ‘ ကေန္တနိဗ္ဗိဒါယ၊
စင်စစ်ဝဋ်၌ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ။ ဝိရာဂါယ၊ ဝဋ်၌ တပ်စွန်းခြင်းကင်းသော မဂ်၊ ဖိုလ်ကိုရခြင်း
အကျိုးငှါ။ နိရောဓာယ၊ ဝဋ်၌တပ်စွန်းတတ်သော တဏှာ၏ချုပ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဥပသမာ-
ယ၊ ဝဋ်၏ငြိမ်းခြင်းအကျိုးငှါ။ အဘိညာယ၊ ထူးမြတ်သောဉာဏ်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကို သိခြင်း
အကျိုးငှါ။ သမ္မောဓာယ၊ မဖောက်မပြန် သစ္စာတရားကိုသိခြင်းအကျိုးငှါ။ နိဗ္ဗာနာယ၊
အရဟတ္တဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို သိခြင်းအကျိုးငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ သောကေဓမ္မော၊
ထိုတပါးသော တရားသည်။ ၊ ‘ ကတမော၊ အဘယ်သည်နည်းဟုမူကား။ ၊ ‘ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊
ဘုရားဂုဏ်ကျေးဇူးကို အဖန်တလဲလဲအောက်မေ့ခြင်းတည်း။

(၁၃) ၊ ဤသို့လည်း ဘုန်းတော်ကြီးမြတ်လှသော မြတ်စွာဘုရားသည် အထူးထူး
အပြားပြားကုန်သောတရားကိုဖြင့်သီတင်းသည်တို့ကို ဆုံးမတော်မူ၍ ‘ သီတင်းသည်ကို...
ရှေးဆောအခါ၌လည်း လူကိုသည် ကိုးကွယ်ရာမဟုတ်သည်ကို ‘ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ကြံဆ
သော အယူဆန့်ကျင်သော အယူဖြင့် ယူကုန်၍ ‘ ဘီလူးသိမ်းဆည်းအပ်သော ကန္တာ
ရ၌ ဘီလူးတို့၏အစာဖြစ်ကုန်၍ ကြီးစွာသောပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ဘူးကုန်ပြီ။ ၊ ‘ မချွတ်
မယွင်း စင်စစ်ကေနိမ့်သော မဆန့်ကျင်သောအယူကိုယူအပ်ကုန်သောသူကိုသည် ‘ ထို
ကန္တာရ၌လျှင် ချမ်းသာသောအဖြစ်သို့ရောက်ဘူးကုန်ပြီ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍ ဆိတ်ဆိတ်
နေတော်မူ၏။

(၁၄) ၊ အထ ခေါ် အနာထပိဏ္ဍိကော ဂဟပတိ ဥဋ္ဌာ-
ယာသနာ ဘဂဝန္တံ ဝန္တိတွာ အဘိတ္ထဝိတွာ ၊ သိရသ္မိံ အဇ္ဇလိံ
ပတိဋ္ဌာပေတွာ ဧဝ မာဟ ၊ “ဘန္တေ ဣဒါနိ တာဝ ဣမေသံ
ဥပါသကာနံ ဥတ္တမ သရဏံ ဘိန္ဒိတွာ ၊ တက္ကဂ္ဂဟဏံ အမှာကံ
ပါကဋ္ဌံ၊ ၊ ပုဗ္ဗေ ပန အမနဿ ပရိဂ္ဂဟိတေ ကန္တာရေ တက္ကိ-
ကာနံ ဝိနာသော၊ ၊ အပဏ္ဏကဂ္ဂါဟံ ဂဟိတ မနဿာနဉ္စ
သောတ္ထိဘာဝေါ အမှာကံ ပဋိစ္စန္ဓော၊ ၊ တုမှာက မေဝ ပါက-
ဇ္ဇော၊ ၊ သာဓု ဝတ နော ဘဂဝေါ အာကာသေ ပုဏ္ဏစန္ဒံ ဥဋ္ဌာ-
ပေန္တောဝိယ ၊ ဣမံ ကာရဏံ ပါကဋ္ဌံ ကရောတူ” တိ။

(၁၅) ၊ အထ ဘဂဝေါ“မယာ ခေါ ပန ဂဟပတိ အပရိ-
မိတကာလံ ဒသပါရမိယော ပူရေတွာ ၊ လောကဿ ကံန္တေဒ-
နတ္ထမေဝ သဗ္ဗညုတဉ္ဇဏံ ပဋိဝိဒ္ဓံ၊ ၊ သီဟဝဿာယ သုဝဏ္ဏ-
နာဋိံ ပူရေန္တောဝိယ ၊ သက္ကစ္စံ သောတံ ဩဒဟိတွာ သုဏော-
ဟိ တိ သေဋ္ဌိနော သတုပ္ပါဒံ ဇနေတွာ ၊ ဟိမဂဗ္ဘံ ပဒါလေတွာ

(၁၄) ၊ ထိုအခါ အနာထပိဏ္ဍိကသူဌေးသည် နေရာမှထ၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး
လျက် ချီးမွမ်း၍ ၊ ဦးခေါင်းထက်၌ လက်အုပ်တင်၍ ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်
ဘုရား...ရှေးဦးစွာ ယခုအခါ၌ ဤသီတင်းသည်တို့၏ မြတ်သော သရဏဂုံကို ဖျက်၍
‘ချွတ်ယွင်းသောအယူကိုယူခြင်းသည် အကျွန်ုပ်တို့အား ထင်ရှားပါပြီ၊ ၊ ရှေးကာလ၌
ကား ဘီလူးတို့သည် သိမ်းဆည်းအပ်သော ကန္တာရ၌ ချွတ်ယွင်းသောအယူကို ယူကုန်
သောသူတို့၏ ပျက်စီးသောအဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ၊ မချွတ်ယွင်းသောအယူကို ယူ
ကုန်သောသူတို့၏ ချမ်းသာသော အဖြစ်သည်လည်းကောင်း အကျွန်ုပ်တို့အား မထင်
ရှားပါ။ [ဘုန်းတော်ကြီးကုန်သော] ၊ အရှင်ဘုရားတို့အားသာ ထင်ရှားပါ၏။ ဘုန်း
တော်ကြီးသောအရှင်ဘုရား... အကျွန်ုပ်တို့သည် တောင်းပန်ပါကုန်၏။ အကျွန်ုပ်တို့အား
တိမ်မြူစင်သော ကောင်းကင်ပြင်၌ လပြည့်ဝန်းကို တက်စေဘိသကဲ့သို့ ၊ ဤအကြောင်းကို
ဘုန်းတော်ကြီးသောအရှင်ဘုရားသည် ထင်စွာပြုတော်မူပါလောဟုလျှောက်၏။

(၁၅) ၊ ထိုအခါ ဘုန်းတော်ကြီးသော သဗ္ဗညုဘုရားရှင်သည် သူကြွယ်...ငါသည်
တမူကား မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ကာလပတ်လုံး ဆယ်ပါးကုန်သော ပါရမီတို့ကိုဖြည့်၍
‘လူနတ်အပေါင်း၏ ယုံမှားသင်္ကာကို ပယ်ဖျောက်အံ့သောငှါလျှင် သဗ္ဗညုတဉ္ဇာဏ်ကို

ပုဏ္ဏစန္ဒ နိဟရန္တော ဝိယ ဝိဘဝန္တရေန ပဋိစ္ဆန္တ ကာရဏံ ပါကဋံ အကာသိ။

(၁၆) 'အတိတေ ကာသိရဋ္ဌေ ဗာရာဏသိ နဂရေ မြဟ္မဒတ္တော နာမ ရာဇာ အဟောသိ၊' တဒါ ဗောဓိသတ္တော သတ္ထဝါဟကုလေ ပဋိသန္ဓိ ဂဟေတွာ 'ဒသမာသစ္စယေန မာတုကုစ္ဆိတော နိက္ခမိတွာ ' အနုပုဗ္ဗေန ဝယပတ္တော ပဉ္စဟိ သကဋသတေဟိ ဝါဏိဋ္ဌံ ကရောန္တော ဝိစရတိ၊ သော ကဒါဏိ ပုဗ္ဗန္တတော အပရန္တံ ဂစ္ဆတိ၊ ' ကဒါဏိ အပရန္တတော ပုဗ္ဗန္တံ။

(၁၇) 'ဗာရာဏသိယံ ယေဝ အညော ဝိ သတ္ထဝါဟပုတ္တော အတ္ထိ၊ ' သော ဗာလော အဗျတ္တော အနုပါယ ကုသလော၊ ' ဟဒါ ဗောဓိသတ္တော ဗာရာဏသိတော မဟာဋ္ဌံ ဘဏ္ဍိ ဂဟေတွာ ' ပဉ္စ သကဋသတာနိ ပူရေတွာ ဂမန သဇ္ဇာနိ ကတွာ ထပေသိ၊ ' သော ဝိ ဗာလသတ္ထဝါဟပုတ္တော တထေဝ ပဉ္စ သကဋ သတာနိ ပူရေတွာ ' ဂမန သဇ္ဇာနိ ကတွာ ထပေသိ။

ရအပ်၏။ ခြင်္သေ့ဆီဖြင့် ရွှေကြောက်ကိုပြည့်စေဘိသကဲ့သို့ ' ရှိသေ့မှာ သောတပသာဒကိုထား၍ နာလောဟု အနာထဝိဏ်သုဋ္ဌေးအား သတိကို ဖြစ်စေ၍ ' ဆီးနှင်းတိမ်တိုက်ကို လှစ်၍ လပြည့်ဝန်းကို ဆောင်ဘိသကဲ့သို့ ' ဘဂတပါးသည် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော အကြောင်းကို ထင်စွာပြုတော်မူ၏။

(၁၆) [အနာထဝိဏ်သုဋ္ဌေး...] လွန်လေပြီးသော အခါ ကာသိတိုင်းပ ဗာရာဏသိပြည်၌ မြဟ္မဒတ်မည်သောမင်းသည် မင်းဖြစ်၏။ ' ထိုအခါ ငါဘုရားလောင်းသည် လှည်းကုန်သည်အမျိုး၌ ပဋိသန္ဓေနေ၍ ' ဆယ်လလွန်သဖြင့် ဖွားမြင်ပြီး၍ ' အရှေ့သဖြင့် အရွယ်ရောက်သတ်သော် လှည်းငါးရာကိုဖြင့် ကုန်သွယ်မှု ကိုပြုလျက် သွား က၏။ ' ထိုလှည်းကုန်သည်သည် ရံခါ အရှေ့အရပ်မှ အနောက်အရပ်သို့ သွား၏။ ' ဝေခါ အနောက်အရပ်မှ အရှေ့အရပ်သို့သွား၏။

(၁၇) ' ဗာရာဏသိပြည်၌ပင်လျှင် တယောက်တည်းဖြစ်သော ' မှက်သော ' မာဝိသော အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌ မလိမ္မာသော လှည်းကုန်သည်သားသည် ရှိ၏။ ' ထိုအခါ ဘုရားလောင်းသည် ဗာရာဏသိပြည်မှ အဘိုးများ၌ ယိုက်သေ ခုနက် ယူ၍ ' လှည်းငါးရာကိုပြည့်စေ၍ သွားအံ့သောငှါ အစီအရင်ကို ပြု၍ ထား၏။ ' ထိုမှိုက်သော လှည်းကုန်သည်သားသည်လည်း ထိုအတူလျှင် ငါးရာသောလှည်းကို ပြည့်စေ၍ ' သွားအံ့သောငှါ အစီအရင်ကိုပြု၍ ထား၏။

(၁၈) ° တဒါ ဗောဓိသတ္တော စိန္တေသိ၊ “သစေ အယံ ဗာလသတ္တဝါဟပုတ္တော မယာ သဒ္ဓိံ ယေဝ ဂမိဿတိ၊ ° သကဋ္ဌ သဟဿေ ကေတော မဂ္ဂံ ဂစ္ဆန္တေ မဂ္ဂေါ ပိ နပ္ပဟောဿတိ၊ ° မနုဿာနံ ဒါရုဒကာဒီနိ ပိ ဗလိဗဒ္ဓါနံ တိဏာနိ ပိ ဒုလ္လဘာနိ ဘဝိဿန္တိ၊ ° ဧတေန ဝါ မယာ ဝါ ပုရတော ဂန္တံ ဝဋ္ဋတိ” တိ။

(၁၉) ° သော တံ ပက္ခောသာပေတွာ တေမတ္ထံ အာရောစေတွာ ၊ ဒ္ဓိဟိ ပိ အမှေဟိ ကေတော ဂန္တံ န သက္ကာ၊ ° ကိံ တံ ပုရတော ဂမိဿသိ၊ ° ဥဒါဟု ပစ္ဆတော တိ အာဟ။

(၂၀) ° သော စိန္တေသိ၊ “မယိ ပုရတော ဂစ္ဆန္တေ ဗဟူ အာနိသံသာ၊ မဂ္ဂေန အဘိန္တေနောဝ ဂမိဿာမိ၊ ° ဂေါဏာ အနာမဋ္ဌတိဏံ ခါဒိဿန္တိ၊ ° မနုဿာနံ အနာမဋ္ဌံ သူပေယျပဏ္ဍိ ဘဝိဿတိ၊ ° ပသန္တံ ဥဒကံ ဘဝိဿတိ၊ ° ယထာရစိံ အပ္ပိထပေတွာ ဘဏ္ဍံ ဝိက္ခိဏိဿာမီ” တိ၊ ° သော အဟံ သမ္ပ ပုရတော ဂမိဿာမိ တိ အာဟ။

(၁၈) ° ထိုအခါဘုရားလောင်းသည်ကြိမ်၊ “ဤမိုက်သောလှည်းကုန်သည်၏ သားသည် ငါနှင့်တကွသာလျှင် အကယ်၍သွားသည်ဖြစ်ငြားအံ့၊ ° လှည်းသားတထောင်သည် တကွနက်ခရီးသွားသည်ရှိသော် ခရီးသည်လည်းမလောက်လတ္တံ့၊ ° လူတို့၏ထင်း၊ ရေအစရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ နွားတို့၏မြက်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ရခဲကုန်သည်ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ° ထိုလှည်းကုန်သည် သည်လည်းကောင်း၊ ငါသည်လည်းကောင်း ရှေ့မှသွားခြင်းငှါ သင့်၏၊ ဤသို့ကြိမ်။

(၁၉) ° ထိုဘုရားလောင်းသည် ထိုလှည်းကုန်သည်ကိုခေါ်စေ၍ ဤအကြောင်းကို ကြား၍ ၊ နှစ်ယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော ငါတို့သည် တကွနက် သွားခြင်းငှါမတတ်ကောင်း၊ ° သင်သည် ရှေ့မှသွားလတ္တံ့လော၊ ° ထိုသို့မဟုတ်မူကား နောက်မှသွားလတ္တံ့လော ဤသို့ဘုရားလောင်းဆို၏။

(၂၀) ° ထိုမိုက်သောလှည်းကုန်သည်သားသည် ကြိမ် ၊ ငါသည် ရှေ့မှသွားသည်ရှိသော် များစွာကုန်သော အကျိုးတို့သည်ဖြစ်ကုန်၏၊ မပျက်သာလျှင်ဖြစ်သော ခရီးဖြင့် သွားရအံ့၊ ° နွားတို့သည်လည်း တခြားသောနွားတို့မစားကုန်သေးသော မြက်ဦးကိုစားရကုန်လတ္တံ့၊ ° လူတို့အား သူတပါးတို့သည်မခူးအပ်သေးသောဟင်းရွက်ဦးသည်ဖြစ်လတ္တံ့၊ ° ရေသည်ကြည်သည်ဖြစ်လတ္တံ့၊ ° အလိုရှိတိုင်းအဘိုးထား၍ ဥစ္စာကိုရောင်းရလတ္တံ့ဟု ကြိမ်၊ ° ထိုမိုက်သောလှည်းကုန်သည်သားသည် အဆွေ...ငါသည်ရှေ့မှသွားအံ့ဟု ဆို၏။

(၂၁) ၊ ဗောဓိသတ္တော ပိ ပစ္ဆိတော ဂမနေ ဗဟူ အာနိ-
သံသေ အဒ္ဓဿ၊ ၊ ဧဝံ ဟိ အဿ အဟောသိ၊ ၊ “ ပုရတော
ဂစ္ဆန္တာ မဂ္ဂေ ဝိသမဋ္ဌာနံ သမံ ကရိဿန္တိ၊ ၊ အဟံ တေဟိ
ဂတမဂ္ဂေန ဂမိဿာမိ၊ ၊ ပုရတော ဂတေဟိ ဗလိဗဒ္ဓေဟိ ပုရာ-
ဏေ ထဒ္ဓတိဏေ ခါဒိတေ ၊ မမ ဂေါဏာ ပုန ဥဋ္ဌိတာနိ မဓု-
ရ တိဏာနိ ခါဒိဿန္တိ၊ ၊ ဂဟိတ ပဏ္ဏ ဌာနတော ဥဋ္ဌိတံ
မနုဿာနံ သူပေယျပဏ္ဏံ မဓုရံ ဘဝိဿတိ၊ ၊ အနုဒကေ ဌာနေ
အာဝါဋ္ဌံ ခနိတွာ ဧတေ ဥဒကံ ဥပ္ပါဒေဿန္တိ၊ ၊ တေဟိ က-
တေသု အာဝါဋ္ဌေသု မယံ ဥဒကံ ပိဝိဿာမ၊ ၊ အဂ္ဂတ္ထပနံ
နာမ မနုဿာနံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပန သဒိသံ၊ ၊ အဟံ ပစ္ဆိ-
တော ဂန္တာ ဧတေဟိ ထပိတ အဂ္ဂေဟေဝ ဘဏ္ဏံ ပိက္ခိဏိဿာ-
ဓိ” တိ။

(၂၂) ၊ အထ သော ဧတ္တကေ အာနိသံသေ ဒိဿွာ ၊ သမ္ပ-
တံ ပုရတော ဂစ္ဆာဟိ တိ အာဟ၊ ၊ သာဓု သမ္မာ တိ ဗာလ-
သတ္တဝါဟော သကဋ္ဌာနိ ယောဇေတွာ နိက္ခန္တော ၊ အနုပုဗ္ဗေန
မနုဿာဝါသံ အတိက္ကမိတွာ ကန္တာရမုခံ ပါပုဏိ။

(၂၁) ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း နောက်မှသွားခြင်း၌ များစွာကုန်သောအကျိုး
တို့ကိုမြင်၏၊ ထိုစကားသည်မှန်၏ ၊ ရှေ့မှသွားကုန်သောသူတို့သည် ခရီး၌ မညီမညွတ်ရာ
အရပ်ကိုညီညွတ်သည်ကိုပြုကုန်လတ္တံ့၊ ၊ ငါသည် ထိုလှည်းကုန်သည်တို့သွားအပ်သောခရီး
ဖြင့်သွားအံ့၊ ၊ ရှေ့မှသွားသောနွားတို့သည် ဟောင်းနွမ်း ကြမ်းထမ်းသော မြက်ကိုစားအပ်
ပြီးသော်၊ ၊ ငါ၏နွားတို့သည် တဖန်ပေါက်ကုန်သော ချိုသောမြက်တို့ကိုစားရကုန်လတ္တံ့၊ ၊
[သူတပါးတို့သည်] ၊ ခူးအပ်ယူအပ်သောဟင်းရွက်ရာမှပေါက်သောလူတို့ဟင်းရွက်နုသည်
ချိုသည်ဖြစ်လတ္တံ့၊ ၊ ထိုရှေ့မှသွားသောလှည်းကုန်သည်တို့သည် ရေမရှိသောအရပ်၌ တွင်း
တူး၍ ရေကိုဖြစ်စေကုန်လတ္တံ့၊ ၊ ထိုလှည်းကုန်သည်တို့တူးအပ်ကုန်သောရေတွင်းတို့၌ ငါတို့
သည် ရေသောက်ရကုန်အံ့၊ ၊ အဘိုးထားခြင်းမည်သည်ကား လူတို့၏ဇီဝိတိန္ဒြေကိုချခြင်း
နှင့်တူ၏၊ ၊ ငါသည်နောက်မှသွား၍ ထိုရှေ့မှသွားသောကုန်သည်တို့သည် ထားအပ်သော
အဘိုးဖြင့်သာလျှင်ဥစ္စာကိုရောင်းရအံ့ ဤသို့သောအကြံသည်ထိုဘုရားလောင်းအားဖြစ်၏။

(၂၂) ၊ ထိုအခါ၌ ထိုဘုရားလောင်းသည် ဤမျှသောအကျိုးအာနိသံတို့ကိုမြင်၍
‘အဆွေ...သင်သည် ရှေ့မှသွားနှင့်လောဟုဆို၏၊ ၊ အဆွေ ကောင်းပြီဟုဆို၍ လှည်းကုန်
သည်မိုက်သည် လှည်းတို့ကို က၍ထွက်သွားလေသည်ရှိသော် ၊ အစဉ်သဖြင့် လူတို့၏
နေရာကိုလွန်၍ ကန္တာရ၏ အဦးအဝသို့ရောက်လေ၏။

(၂၃) ° ကန္တာရံ နာမ စောရကန္တာရံ, ဝါဠကန္တာရံ, နိရုဒကန္တာရံ, အမနုဿ ကန္တာရံ, အပ္ပဘက္ခ ကန္တာရန္တိ ပဉ္စဝိဓံ၊ ၊ တတ္ထ စောရေဟိ အဓိဋ္ဌိတ မဂ္ဂေါ စောရကန္တာရံ နာမ၊ ၊ သီဟာဒီဟိ အဓိဋ္ဌိတ မဂ္ဂေါ ဝါဠကန္တာရံ နာမ၊ ၊ ယတ္ထ နှာယိတုံ ဝါ ပါတုံ ဝါ ဥဒကံ နတ္ထိ၊ ၊ ဣဒံ နိရုဒကန္တာရံ နာမ၊ ၊ အမနုဿာဓိဋ္ဌိတံ အမနုဿ ကန္တာရံ နာမ၊ ၊ မူလခါဒနိယာဒိဝိရဟိတံ အပ္ပဘက္ခကန္တာရံ နာမ။

(၂၄) ° ဣမသ္မိံ ပဉ္စဝိဓေ ကန္တာရေ တံ ကန္တာရံ နိရုဒကန္တာရဉ္စေဝ အမနုဿကန္တာရဉ္စ၊ ၊ တသ္မာ သော ဗာလ သတ္တဝါဟ ပုတ္တော သကဋေသု မဟန္တမဟန္တာ စာဋိယော ထပေတွာ ၊ ဥဒကဿ ပူရာပေတွာ သဋ္ဌိယောဇနိကံ ကန္တာရံ ပဋိပဇ္ဇိ။

(၂၅) ° အထဿ ကန္တာရမဇ္ဈံ ဂတကာလေ ကန္တာရေ အဓိဝတ္ထ ယက္ခော ၊ ဣမေဟိ မနုဿေဟိ ဂဟိတံ ဥဒကံ ဆဉ္စာပေတွာ ၊ ဒုဗ္ဗလေ ကတွာ သဗ္ဗေ ဇနေ ခါဒိဿာဗီ တိ ၊ သဗ္ဗသေတံ တရုဏ ဗလိဗဒ္ဒယုတ္တံ မနောရမံ ယာနကံ မာပေ-

(၂၃) ° ကန္တာရမည်သည်ကား စောရကန္တာရ၊ ဝါဠကန္တာရ၊ နိရုဒကန္တာရ၊ အမနုဿကန္တာရ၊ အပ္ပဘက္ခကန္တာရ ဟူ၍ ငါးပါးအပြားရှိ၏ ၊ ထိုငါးပါးသောကန္တာရတို့တွင်ဦးသူတို့နေအပ်သောခရီးသည် စောရကန္တာရမည်၏၊ ၊ ခြင်္သေ့အစရှိသော သားရဲတို့နေအပ်သော ခရီးသည် ဝါဠကန္တာရမည်၏၊ ၊ အကြင်အရပ်၌ ချိုးအံ့သောငှါလည်းကောင်း၊ သောက်အံ့သောငှါလည်းကောင်း ရေသည်မရှိ၊ ၊ ဤအရပ်သည် နိရုဒကန္တာရမည်၏၊ ၊ ဘီလူးတို့နေအပ်သောအရပ်သည် အမနုဿကန္တာရမည်၏၊ ၊ အမြစ်ခဲဘွယ်အစရှိသည်တို့မှ ကင်းသောအရပ်သည် အပ္ပဘက္ခကန္တာရမည်၏။

(၂၄) ° ဤငါးပါးသော ကန္တာရပွင် ထိုလှည်းကုန်သည်တို့သွားသော ကန္တာရသည် ရေမရှိသောကန္တာရလည်းဖြစ်၏၊ ဘီလူးရှိသောကန္တာရလည်းဖြစ်၏၊ ၊ ထို့ကြောင့် ထိုမိုက်သော လှည်းကုန်သည်၏သားသည် လှည်းတို့၌ ကြီးကုန်၊ ကြီးကုန်သောအိုးတို့ကို တင်ထား၍ ၊ ရေဖြင့်ပြည့်စေ၍ ယူဇနာခြောက်ဆယ်ရှိသော ကန္တာရကိုသွား၏။

(၂၅) ° ထိုအခါ လှည်းကုန်သည်မိုက်၏ ကန္တာရအလယ်သို့ ရောက်သောအခါ၌ ကန္တာရ၌ စိုးအုပ်နေသော ဘီလူးသည် ၊ ဤသူတို့သည် ယူအပ်သောရေကိုစွန့်စေ၍ အားနည်းသည်တို့ကိုပြု၍ ခပ်သိမ်းသောလူတို့ကိုစားအံ့ဟု ၊ အလုံးစုံဖြူသော ပျိုသောနှားဖြင့် ကသောနှလုံး မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော ယာဉ်ငယ်ကိုဖန်ဆင်း၍ ၊ ရေညှန်

တွာ ၊ ဥဒက၊ ကလလ မက္ခိတေဟိ ဓန၊ ကလာပ၊ ဖလကာဝုဓ-
ဟတ္ထေဟိ ဒသဟိ ဒွါဒသဟိ အမနုဿေဟိ ပရိဝုတော ၊ ဥပ္ပလ၊
ကုမုဒါနိ ပိဋ္ဌန္တိတွာ ၊ အလ္လကေသော အလ္လဝတ္ထော ဣဿရပုရိ-
သောဝိယ တသ္မိံ ယာနကေ နိဿိဒိတွာ ၊ ကဒ္ဒမ မက္ခိတေဟိ
စက္ကေဟိ ပဋိပထံ အဂမာသိ။

(၂၆) ၊ ပရိဝါရ အမနုဿံာပိဿံ ပုရတော စ ပစ္ဆတော စ
ဂစ္ဆန္တာ အလ္လကေသာ အလ္လဝတ္ထာ ၊ ဥပ္ပလ၊ ကုမုဒ မာလာနိ
ပိဋ္ဌန္တိတွာ ၊ ပဒုမ၊ ပုဏ္ဏရိက ကလာပေ ဂဟေတွာ ၊ ဘိသ-
မူလာနိ ခါဒန္တာ ၊ ဥဒကဗိဒ္ဓုဟိ စေဝ ကလလေဟိ စ ပဋ္ဌရန္တေ-
ဟိ အာဂမံသု။

(၂၇) ၊ သတ္ထဝါဟာ စ နာမ ယဒါ ပုရတော ဝါတော
ဝါယတိ၊ တဒါ ယာနကေ နိဿိဒိတွာ ၊ ဥပဋ္ဌာက ပရိဝုတာ ရဇံ
ပရိဟရန္တာ ပုရတော ဂစ္ဆန္တိ၊ ၊ ယဒါ ပစ္ဆတော ဝါတော ဝါ-
ယတိ၊ ၊ တဒါ တေနေဝ နယေန ပစ္ဆတော ဂစ္ဆန္တိ၊ ၊ တဒါ
ပန ပုရတော ဝါကောံ အဟောသိ၊ ၊ တသ္မာ သော သတ္ထ-
ဝါဟ ပုတ္တော ပုရတော ဝ အဂမာသိ။

တို့ဖြင့်လိမ်းကျံအပ်ကုန်သော လေး၊ တောင့်၊ ကာ လက်နက်စွဲကုန်သော တကျိပ်၊ တကျိပ်
နှစ်ယောက်ကုန်သော ဘီလူးတို့ဖြင့် ခြံရံလျက် ၊ ကြာညို၊ ကြာဖြူ၊ ကြာနီ၊ ကြာပဒုမ္မာ၊
ကြာပုဏ္ဏရိက်၊ ကုမုဒြာကြာတို့ကို ပန်ဆင်၍ ၊ စွတ်စိုသော ဆံပင်၊ အဝတ်ရှိကုန်သည်
ဖြစ်၍ မင်းယောက်ျားကဲ့သို့ ထိုယာဉ်ငယ်၌ထိုင်၍ ၊ ညွှန်တို့ဖြင့် လူးကုန်သော လှည်း
ဘီးတို့ဖြင့် ခရီးရင်ဆိုင်သွားပြီ။

(၂၆) ၊ ထိုဘီလူး၏အခြေအရံ ဘီလူးတို့သည်လည်း ရှေ့မှ၎င်း၊ နောက်မှ၎င်း သွား
ကြကုန်လျက် စွတ်စိုသောဆံပင်၊ အဝတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ၊ ကြာညို၊ ကြာဖြူ၊ ကြာနီ၊
ကြာပဒုမ္မာ၊ ကြာပုဏ္ဏရိက်၊ ကုမုဒြာကြာပန်းတို့ကို ပန်ဆင်ကုန်၍ ၊ ကြာပဒုမ္မာ၊ ကြာပုဏ္ဏရိက်
အစည်းတို့ကိုကိုင်ကုန်၍ ၊ ကြာစွယ်၊ ကြာရင်းတို့ကို စားကုန်လျက် ၊ ယိုစီးကုန်သော
ရေပေါက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ညွှန်တို့ဖြင့်လည်းကောင်းလာကုန်၏။

(၂၇) ၊ လှည်းကုန်သည်တို့မည်သည်ကား အကြင်အခါ၌ ရှေ့မှလေသည်လာအံ့၊
ထိုအခါ ယာဉ်ငယ်၌နေ၍ ၊ အလုပ်အကြွေးတို့ဖြင့်ခြံရံကာမြှူကိုကြည့်ရှောင်ကုန်လျက်ရှေ့မှ
သွားကုန်၏၊ ၊ အကြင်အခါ၌ နောက်မှလေလာအံ့၊ ထိုအခါ ၊ ထိုနည်းဖြင့်လျှင် နောက်မှ
သွားကုန်၏၊ ၊ ထိုအခါ၌ကား ရှေ့မှလေလာသည်ဖြစ်၏၊ ၊ ထို့ကြောင့် ထိုလှည်း
ကုန်သည်၏သားသည်ရှေ့မှသွား၏။

(၂၈) ၊ ယက္ခော တံ အာဂစ္ဆန္တံ ဒိသ္မာ ၊ အတ္တနော ယာနကံ မဂ္ဂါ ဩက္ကမာပေတွာ ၊ တာတ ကုတော အာဂစ္ဆသီတိ တေန သဒ္ဓိံ ပဋိသန္တာရံ အကာသိ။

(၂၉) ၊ သတ္ထဝါဟော ပိ အတ္တနော ယာနကံ မဂ္ဂါ ဩက္ကမာပေတွာ ၊ သကဋ္ဌာနံ ဂမနောကာသံ ဒတွာ ၊ ဧကမန္တေ ဌိတော တံ ယက္ခံ အဝေါစ၊ ၊ ဘော တာဝ အမေ ဗာရာဏသီတော အာဂစ္ဆာမ၊ ၊ တုမေ ပန ဥပ္ပလ၊ ကုမုဒါနိ ပိဋန္တိတွာ ၊ ပဒုမ၊ ပုဏ္ဏရိကံ ဂဟေတွာ ၊ ဘိသမူလာနိ ခါဒန္တာ ၊ ကဒ္ဒမမက္ခိတာ ဥဒကဗိန္နုဟိ ပဋ္ဌရန္တေဟိ အာဂစ္ဆထ၊ ၊ ကိံ န ခေါ တုမေဟိ အာဂတ မဂ္ဂေ ဒေဝေါ ဝဿတိ၊ ၊ ဥပ္ပလာဒိသဉ္စန္ဒာနိ ဝါ သရာနိ အတ္ထိ တိ ပုစ္ဆိ။

(၃၀) ၊ ယက္ခော တဿ ကထံ သုတွာ ၊ သမ္ပ ကိံ နာမေတံ ကထေသိ၊ ၊ ဒေသာ နိလဝနရာဇိ ပညာယတိ၊ ၊ တတော ပဋ္ဌာယ သကလံ အရညံ ဧကောဒကံ နိဗဒ္ဓံ ဒေဝေါ ဝဿတိ၊ ၊ ကန္ဓရာ ပူရာ၊ ၊ တသ္မိံ တသ္မိံ ဌာနေ ပဒုမာဒိသဉ္စန္ဒာနိ သရာနိ အတ္ထိ တိ ဝတွာ ၊ ပဋိပါဋိယာ ဂစ္ဆန္တေသု

(၂၈) ၊ ဘီလူးသည် လာလတ်သော ထိုလှည်းကုန်သည်ကိုမြင်၍ ၊ မိမိ၏ယာဉ်ငယ်ကို ခရီးမှ ဖဲစေ၍ ၊ အမောင်...အဘယ်မှလာသနည်း ဤသို့လှည်းကုန်သည်နှင့်တကွ စကားပြောဆိုခြင်းကိုပြု၏။

(၂၉) ၊ လှည်းကုန်သည်လည်း မိမိ၏ယာဉ်ငယ်ကို ခရီးမှဖဲစေ၍ ၊ လှည်းတို့အား သွားခွင့်ကိုပေး၍ ၊ တင့်အပ်သောအရပ်၌နေလျက် ထိုဘီလူးကိုဆို၏၊ ၊ အရှင်...ရှေးဦးစွာ ငါတို့သည် ဗာရာဏသီပြည်မှလာခဲ့ကုန်၏၊ ၊ သင်တို့သည်ကား ကြာညို၊ ကြာဖြူ၊ ကြာနီ၊ ကြာပဒုမ္မာ၊ ကြာပုဏ္ဏရိကံ၊ ကုမုဒြာကြာတို့ကိုပန်ကုန်၍ ၊ ကြာပဒုမ္မာ၊ ကြာပုဏ္ဏရိကံ စည်းတို့ကို ကိုင်ကုန်၍ ၊ ကြာစွယ်၊ ကြာရင်းတို့ကို စားကုန်၍ ၊ ညွှန်ဖြင့် လိမ်းကျံအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ၊ ယိုစီးကုန်သောရေပေါက်တို့ဖြင့်လာကုန်၏၊ ၊ သင်တို့သည်လာအပ်သော ခရီး၌ မိုဗ်းရွာသလော၊ ၊ ကြာညိုစသည်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သောအိုင်တို့သည် ရှိကုန်သလောဟုမေး၏။

(၃၀) ၊ ဘီလူးလည်း ထိုလှည်းကုန်သည်၏စကားကိုကြား၍ ၊ အဆွေ...အဘယ့်ကြောင့်ဤစကားကိုဆိုဘိသနည်း၊ ၊ ဤသို့သောညိုသောတောအရေးသည်ထင်၏၊ ၊ ထိုသို့သော တောအရေးမှစ၍ အလုံးစုံသောတောသည် တစပ်တည်းသောရေရှိ၏၊ မပြတ်မိုဗ်းသည်ရွာ၏၊ ၊ ချောက်တို့သည်ရေဖြင့်ပြည့်ကုန်၏၊ ၊ ထိုထိုအရပ်၌ပဒုမ္မာကြာအစရှိသည်

သကဋေသု ဣမာနိ သကဋာနိ အာဒါယ 'ကဟံ ဂစ္ဆထာ တိ ပုစ္ဆိ။^၆ အသုကဇနပဒံ နာမာတိ။^{၁၀} ဣမသ္မိဉ္စိမသ္မိဉ္စ သကဋေ ကိံနာမ ဘဏ္ဍန္တိ။^{၁၁} အသုကဉ္စ အသုကဉ္စာ တိ။^{၁၂} ပစ္ဆတော အာဂစ္ဆန္တိ သကဋံ အတိဝိယ ဂရုကံ ဟုတွာ အာဂစ္ဆဟိ။^{၁၃} ဧတသ္မိံ ကိံ ဘဏ္ဍန္တိ။^{၁၄} ဥဒကံ ဧတ္ထာ တိ။^{၁၅} ပုရတော တာဝ ဥဒကံ အာနေန္တေဟိ ဝေါ မနာပံ ကတံ။

(၃၁) 'ဣတော ပဋ္ဌာယ ပန ဥဒကေန ကိစ္စံ နတ္ထိ။^၂ ပုရ-
တော ဗဟု ဥဒကံ။^၃ စာဋိယော ဘိန္ဒိတွာ ဥဒကံ ဆဇ္ဇေတွာ
'သုခေန ဂစ္ဆထာ တိ အာဟ။^၄ ဧဝဉ္စ ပန ဝတွာ တုမေ ဂစ္ဆထ။
^၆ အမှာကံ ပပဉ္စော ဟောတီ တိ ထောကံ ဂန္ဓာ^၇ 'တေသံ
အဒဿနံ ပတွာ^၈ 'အတ္တနော ယက္ခနဂရ မေဝ အဂမာသိ။

(၃၂) 'သော ပိ ဗာလ သတ္တဝါဟော အတ္တနော ဗာလ-
တာယ ယက္ခဿ ဝစနံ ဂဟေတွာ^၂ စာဋိယော ဘိန္ဒာပေတွာ
ပသုတမတ္တမ္ပိ ဥဒကံ အနဝသေသေတွာ^၃ သဗ္ဗံ ဆဇ္ဇာပေတွာ
သကဋာနိ ပါဇာပေသိ။^၄ ပုရတော အပ္ပမတ္တကမ္ပိ ဥဒကံ နာ-
ဟောသိ။

တို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သောအိုင်တို့သည် ရှိကုန်၏ ဟု ဆို၍ ' အစဉ်သဖြင့်သွားကုန်သော
လှည်းတို့တွင် ဤလှည်းတို့ကိုယူ၍ " အဘယ်အရပ်သို့သွားကုန်အံ့နည်းဟု ဘီလူးမေး၏။
^၆ ဤမည်သော ဇနပုဒ်သို့သွားအံ့ဟု လှည်းကုန်သည်ဆို၏။^{၁၀} ဤမည် ဤမည်သော
လှည်း၌အဘယ်မည်သော ဘဏ္ဍာနည်းဟု ဘီလူးမေး၏။^{၁၁} ဤမည် ဤမည်သော ဘဏ္ဍာ
တည်းဟု လှည်းကုန်သည်ဆို၏။^{၁၂} နောက်မှလာလတ်သော လှည်းသည် အလွန်လျှင်
လေးသည်ဖြစ်၍လာ၏။^{၁၃} ထိုလှည်း၌ အဘယ်မည်သောဘဏ္ဍာနည်းဟုမေး၏။^{၁၄} ဤ
လှည်း၌ ရေတည်းဟု လှည်းကုန်သည်ဆို၏။^{၁၅} ရှေးက ရှေးဦးစွာရေကို ဆောင်ခဲ့ကုန်
သော သင်တို့သည်နှစ်သက်ဘွယ်ကိုပြုအပ်ပြီ။

(၃၁) 'ဤကာလမှစ၍ကား ရေဖြင့် ကိစ္စမရှိ။^၂ ရှေ့မှာ ရေသည်များ၏။ ရေအိုး
တို့ကိုခွဲ၍ ရေကိုစွန့်၍^၃ ချမ်းသာသဖြင့် သွားလေကုန်လောဟု ဘီလူးဆို၏။^၄ ဤသို့ဆို၍
သင်တို့သည်သွားကြလေကုန်လော။^၆ ငါတို့အားကြာမြင့်၏ဟုဆိုပြီးလျှင် စဉ်းငယ်သွား၍
' ထိုလှည်းကုန်သည်တို့၏ မမြင်ရာအရပ်သို့ရောက်၍ "မိမိ၏ဘီလူးမြို့သို့သာလျှင် သွားလေ
၏။

(၃၃) 'မနုဿာ ပါနီယံ အ လဘန္တာ ကိလမိံသု၊'တေ
 ယာဝ သူရိယတ္ထင်္ဂမနာ ဂန္တာ 'သကဋ္ဌာနိ မောစေတွာ ပရိ-
 ဝဋ္ဌကေန ထပေတွာ 'ဂေါဏေ စက္ကေသု ဗန္ဓိံသု၊ 'တေသံ
 နေဝ ဂေါဏာနံ ဥဒကံ အဟောသိ၊ 'န မနုဿာနံ ယာဂု-
 ဘတ္ထံ ဝါ၊ 'ဒုဗ္ဗလာ ဟုတွာ မနုဿာ တတ္ထ တတ္ထ နိပဇ္ဇိတွာ
 သယိံသု။

(၃၄) 'ရတ္တိဘာဂ သမနန္တရေ ယက္ခာ ယက္ခ နဂရတော
 အာဂန္တာ 'သဗ္ဗေ ပိ ဂေါဏေ စ မနုဿေ စ ဇီဝိတက္ခယံ ပါ-
 ပေတွာ 'မံသံ ခါဒိတွာ အဋ္ဌိနိ အဝသေသေတွာ အဂမံသု၊
 'ဧဝ မေကံ ဗာလ သတ္ထဝါဟ ပုတ္တံ နိဿာယ 'သဗ္ဗေ ပိ တေ
 မနုဿာ ဝိနာသံ ပါပုဏိံသု၊ 'ဟတ္ထဋ္ဌိကာဒိနိ ဒိသာ ဝိဒိသာ-
 သု ဝိပွကိဏ္ဍာနိ အဟေသု၊ 'ပဉ္စ သကဋ္ဌ သတာနိ ယထာ-
 ပူရိတာနေဝ အဋ္ဌသု။

(၃၂) 'ထိုမှိုက်သော လှည်းကုန်သည်မှူးသည်လည်း မိမိ၏မှိုက်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့် ဘီလူးစံကားကိုယုံ၍ ' ရေအိုးတို့ကိုခွဲစေ၍ တလက်ဖက်မျှသော ရေကိုမကြွင်းစေ
 မူ၍ ' အလုံးစုံကိုစွန့်စေ၍ လှည်းတို့ကိုနှင်စေ၏၊ ' ရွှေ့အနည်းငယ်မျှဖြစ်သောရေသည်မရှိ။

(၃၃) ' လူတို့သောက်ရေကို မရကုန်သည်ဖြစ်၍ ပင်ပန်းကုန်၏၊' ထိုလှည်းကုန်သည်
 တို့သည် နေဝင်သည်ဘိုင်အောင်သွားကုန်၍ ' လှည်းတို့ကိုချွတ်ကုန်၍ လှည့်လည်သဖြင့်
 ထားကုန်၍ ' နွားတို့ကို လှည်းဘီးတို့၌ချည်ကုန်၏၊ ' နွားတို့အား ရေသည်လည်းကောင်း၊
 ' လူတို့အား ထမင်း၊ ယာဂုသည်လည်းကောင်း မဖြစ်၊ ' လူတို့သည် အားနည်းကုန်သည်
 ဖြစ်၍ ထိုထိုအရပ်၌ လျောင်းကုန်၍အိပ်ကုန်၏။

(၃၄) ' ညဉ့်အခါ၌ ဘီလူးတို့သည် ဘီလူးမြို့မှလာလတ်ကုန်၍ ' အလုံးစုံသော နွား
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ လူတို့ကိုလည်းကောင်း အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်စေကုန်လျက်
 ' အသားကိုစားကုန်၍ အရိုးတို့ကိုချန်ခွဲကုန်၍ သွားကုန်၏၊ ' ဤသို့ တယောက်သော
 လှည်းကုန်သည်သားမှိုက်ကိုမှီ၍ ' အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော ထိုလှည်းကုန်သည်တို့သည်
 ပျက်စီးခြင်း သို့ရောက်ကုန်၏၊ ' လက်ရိုး အစရှိသည်တို့သည် ထက်ဝန်းကျင်သောအရပ်တို့၌
 ဖရိုဖရဲရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ ' ငါးရာကုန်သော လှည်းတို့သည် ပြည့်မြဲတိုင်းသောဝန် ရှိကုန်
 သည်ဖြစ်၍သာလျှင်တည်ကုန်၏။

(၃၅) 'ဗောဓိသတ္တော ပိ ခေါ ဗာလသတ္တဝါဟပုတ္တဿ နိက္ခန္တဒိဝသတော ပဋ္ဌာယ ' အခုမာသံ ပိတိနာမေတွာ 'ပဉ္စဟိ သကဋ သတေဟိ နဂရာ နိက္ခမ္မ ' အနုပုဗ္ဗေန ကန္တာရမုခံ ပါ- ပုဏိ။

(၃၆) 'သော တတ္ထ ဥဒက စာဋိယော ပူရေတွာ ' ဗဟံ ဥဒကံ အာဒါယ ' ခန္ဓာဝါရေ ဘေရိ' စရာပေတွာ ' မနုဿေ သန္ဓိပါတာပေတွာ ဧဝ မာဟ ' "တုမေ မံ အနာပုစ္ဆိတွာဝ ' ပသတ မတ္တမ္ပိ ဥဒကံ မာ ဝဋ္ဌဉ္ဇယိတ္ထ၊ ' ကန္တာရေ ဝိသရက္ခာ နာမ ဟောန္တိ၊ ' ပတ္တံ ဝါ ပုပ္ဖံ ဝါ ဖလံ ဝါ တုမေဟိ ပူရေ အက္ခာဒိတပုပ္ဖံ မံ အနာပုစ္ဆာ မာ ခါဒိတ္တာ" တိ၊ ' ဧဝံ မနုဿာနံ ဩဝါဒံ ဒတွာ "ပဉ္စဟိ သကဋ သတေဟိ ကန္တာရံ ပဋိပဇ္ဇိ။

(၃၇) ' တသ္မိ' ကန္တာရ မဇ္ဈေ သမ္ပတ္တေ ' သော ယက္ခော ပုရိမ နယေနေဝ ဗောဓိသတ္တဿ ပဋိပထေ အတ္တာနံ ဒဿေသိ၊ ' ဗောဓိသတ္တော တံ ဒိသ္မာဝ အညာသိ၊ ' ဣမသ္မိ' ကန္တာရေ ဥဒကံ နတ္ထိ၊ ' နိရုဒက ကန္တာရော နာမေသ၊ ' အယဉ္ဇ နိဗ္ဗယော ရတ္တနေတ္တော၊ ' ဆာယာ ပိဿ န ပညာယတိ၊ ' နိဿံသယံ

(၃၅) ' ဘုရားလောင်းသည်လည်း လည်းကုန်သည်သားမိုက်၏ ထွက်သောနေ့မှစ၍ ' လခွဲကိုလွန်စေ၍ ' ငါးရာကုန်သောလည်းတို့ဖြင့် မြို့မှထွက်၍ ' အစဉ်သဖြင့် ကန္တာရ၏ အဦးအဝသို့ရောက်၏။

(၃၆) ' ထိုဘုရားလောင်းသည် ထိုအရပ်၌ ရေအိုးတို့ကိုပြည့်စေ၍ ' များစွာသော ရေကိုယူ၍ ' သစ်ခက်တဲနန်း၌စည်လည်စေသဖြင့် ' လူတို့ကိုစည်းဝေးစေ၍ ဤသို့ဆို၏၊ ' သင်တို့သည် ငါ့ကို မပန်ကြားကုန်မူ၍ ' တလက်ဖက်မျှသောရေကိုလည်းမသုံးဆောင်ကြ ကုန်လင့်၊ ' ကန္တာရ၌အဆိပ်ပင်တို့မည်သည်ရှိကုန်၏၊ ' သင်တို့သည် ရှေး၌မစားဘူးသော အရွက်ကိုလည်းကောင်း၊ အပွင့်ကိုလည်းကောင်း၊ အသီးကိုလည်းကောင်း ငါ့ကိုမပန် ကြားကုန်ဘဲ မစားကုန်လင့်ဟုဆို၏၊ ' ဤသို့လူတို့အား အဆုံးအမကိုပေး၍ " လည်း ငါးရာတို့ဖြင့် ကန္တာရကိုသွား၏။

(၃၇) ' ထိုကန္တာရအလယ်သို့ ဧရောက်သည်ရှိသော် ' ထိုဘီလူးသည် ရှေးနည်းဖြင့် သာလျှင် ဘုရားလောင်းအား ခရီးရင်ဆိုင်၌မိမိကိုယ်ကိုပြု၏၊ ' ဘုရားလောင်းသည် ထို ဘီလူးကိုမြင်၍လျှင် ' ဤကန္တာရ၌ ရေသည်မရှိ၊ ' ဤကန္တာရသည် နိရုဒကကန္တာရမည်၏။

ဣမိနာ ပုရတော ဂတော ဗာလ သတ္တဝါဟ ပုတ္တော သဗ္ဗံ ဥဒကံ ဆဇ္ဇာပေတွာ ဇ ကိလမေတွာ သ ပရိသော ခါဒိတော ဘဝိဿတိ၊ ဝ မယံ ပန ပဏ္ဍိတဘာဝံ ဥပါယ ကောသလ္လံ န ဇာနာတိ မညေ ကိ။

(၃၈) ° တတော နံ အာဟ “ဂစ္ဆထ တုမေ ’ မယံ ဝါ-
ဏိဇာ နာမ အညံ ဥဒကံ အ ဒိသ္မာ ’ ဂဟိတ ဥဒကံ န ဆဇ္ဇေ-
မ၊ ’ ဒိဋ္ဌ ဌာနေ ယေဝ တံ ဆဇ္ဇေတွာ ’ သကဋ္ဌာနိ သလ္လဟု-
ကာနိ ကတွာ ဂမိဿာမာ” တိ၊ ° ယက္ခော ထောကံ ဂန္ဓာ အ
ဒဿနံ ဥပဂမ္မ ’ အတ္တနော ယက္ခ နဂရ မေဝ ဂတော။

(၃၉) ° ယက္ခေ ပန ဂတေ မနုဿာ ဗောဓိသတ္တံ အာဟံ-
သု၊ ’ အယျ ဧတေ မနုဿာ “ဧသာ နီလဝနရာဇိ ပညာယတိ၊
’ တတော ပဋ္ဌာယ နိဗ္ဗံ ဒေဝေါ ဝဿတိ တိ ဝတွာ ’ ဥပ္ပလ၊
ကုမုဒ မာလ ဓာရိနော ’ ပဒုမ၊ ပုဏ္ဏရိကကလာပေ အာဒါယ
° ဘိသ မူလာနိ ခါဒန္တာ ’ အလ္လ ဝတ္တာ အလ္လကေသာ ’ ဥဒက-
ဗိန္ဒူဟိ ပဋ္ဌရန္တေဟိ အာဂတာ၊ ° ဥဒကံ ဆဇ္ဇေတွာ သလ္လဟု-
ကေဟိ သကဋ္ဌေဟိ ဒိပ္ပံ ဂစ္ဆာမာ တိ။

၆ ဤသူသည် ကြောက်လည်းမကြောက်၊ မျက်စိလည်းနီ၏။ ’ ဤသူ၏အရိပ်လည်းမထင်၊
’ မချွတ်လျှင် ဤသူသည် ရှေ့ကသွားသော လှည်းကုန်သည်မိုက်၏ သားကို အလုံးစုံ
ရေကိုစွန့်စေ၍ ° ပင်ပန်းစေလျက် ပရိသတ်နှင့်တကွ စားအပ်သည်ဖြစ်လတ္တံ့၊ ° ဤဘီလူး
သည် ငါ့အား ပညာရှိသည်၏အဖြစ်ကို၎င်း၊ အကြောင်းဟုတ်သည်မဟုတ်သည်၌ သိတတ်
သော ဥာဏ်အမြင်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၎င်း၊ မသိလေယောင်တကားဟု ကြံအောက်မေ့၏။

(၃၈) ° ထိုနောက်မှဘီလူးကိုဆို၏။ သင်တို့သည် သွားကြကုန်လော့ ’ ငါတို့ကုန်
သည်တို့မည်သည်ကား တပါးသောရေကိုမမြင်မှ၍ ’ ယူခဲ့သောရေကိုမစွန့်ကုန်၊ ’ မြင်
သောအရပ်၌သာ ထိုရေကိုစွန့်၍ ’ လှည်းတို့ကို ပေါ့သည်တို့ကိုပြု၍သွားကုန်အံ့ဟု ဘုရား
လောင်းဆို၏။ ° ဘီလူးသည် အတန်ငယ်သွား၍ မမြင်ရာအရပ်သို့ဖဲ၍ ’ မိမိ၏ ဘီလူးပြည်
သို့သာလျှင်သွားလေ၏။

(၃၉) ° ဘီလူးသွားပြီးသည်ရှိသော်ကား လူတို့သည် ဘုရားလောင်းကို ဆိုကုန်၏။
’ အရှင်...ဤလူတို့သည် ဤညိုသောတောအရေးသည်ထင်၏။ ’ ဤအရပ်မှစ၍ မပြတ်မိုးသွား

(၄၀) 'ဗောဓိသတ္တော တေသံ ကထံ သုတွာ ' သကဋ္ဌာ-
နိ ထပါပေတွာ ' သဗ္ဗေ မနုဿေ သန္တိပါတာပေတွာ ' တုပေ-
ဟိ ဣမသ္မိံ ကန္တာရေ သရော ဝါ ပေါက္ခရဏီ ဝါ အတ္ထိ တိ
ကဿဓိ သုတပုဗ္ဗန္တိ ပုစ္ဆိ။ ' န အယျ သုတပုဗ္ဗန္တိ။ ' နိရု-
ဒကကန္တာရော နာမ ဒေသာ (တိ)။

(၄၁) 'ဣဒါနိ ဧကစ္စေ မနုဿာ တောယ နီလဝန ရာ-
ဇိယာ ' ပုရတော ဒေဝေါ ဝဿတိ တိ ဝဒန္တိ။ ' ဝုဠိတ ဝါ-
တော နာမ ကိတ္တကံ ဌာနံ ဝါယတိ တိ ပုစ္ဆိ။ ' ယောဇန-
မတ္ထံ အယျာ တိ။ ' ကဿဓိ ပန ဝေါ ဧကဿာ ပိ သရိရံ
ဝုဠိဝါတော ပဟရတိ တိ။ ' နတ္ထိ အယျာတိ။

(၄၂) 'မေဃ သီသံ နာမ ကိတ္တကေ ဌာနေ ပညာယ-
တိ တိ။ ' တိ ယောဇန မတ္ထေ အယျာ တိ။ ' အတ္ထိ ပန ဝေါ
ကေနဓိ ဧကံ ပိ မေဃသီသံ ဒိဋ္ဌန္တိ။ ' နတ္ထိ အယျာ တိ။

ရွာ၏ဟုဆို၍ ' ကြာညို၊ကြာဖြူ၊ကြာနီ၊ကြာပဒုမ္မာ၊ ကြာပုဏ္ဏရိက်၊ကုမုဒြာကြာပန်းတို့ကို
ပန်ကုန်လျက် ' ကြာပဒုမ္မာ၊ကြာပုဏ္ဏရိက်စည်းတို့ကိုယူ၍ ' ကြာစွယ်၊ကြာရင်းတို့ကို စား
ကုန်လျက် ' စိုသောအဝတ်၊စိုသောဆံပင် " ယိုသောရေပေါက်၊ကုန်သည်ဖြစ်၍လာကုန်
၏။ ' ရေကိုစွန့်၍ ပေါ့သောလှည်းတို့ဖြင့် လျင်စွာသွားကြကုန်အံ့ဟုဆိုကုန်၏။

(၄၀) ' ဘုရားလောင်းသည် ထိုသူတို့၏စကားကိုကြား၍ ' လှည်းတို့ကိုရပ်စေ၍
' ခပ်သိမ်းကုန်သောသူတို့ကိုစည်းဝေးစေ၍ ' သင်တို့သည် ဤကန္တာရ၌ အိုင်သည်လည်း
ကောင်း၊လေးထောင့်ကန်သည်လည်းကောင်း ပြု၏ဟု တစုံတယောက်သောသူ၏စကား
ကိုကြားဘူးသလောဟုမေး၏။ ' အရှင်...မကြားစဘူးဟုဆိုကုန်၏။ ' ဤကန္တာရသည်နိရု
ဒကကန္တာရမည်၏ဟု ဆိုကုန်၏။

(၄၁) ' အရှင်...ယခုပင်လျှင် အချို့ကုန်သောသူတို့သည် ဤညိုသောတောအရေး၏
' ရှေ့မှ မိုဗ်းရွာ၏ဟုပြောဆိုကုန်သည်တကားဟုဆိုကုန်၏။ ' မိုဗ်းသက်လေသည် အ
ဘယ်မျှသော အရပ်သို့လာသနည်းဟုမေး၏။ ' အရှင်...တယူဇနာမျှသောအရပ်သို့လာ၏
ဟုဆိုကုန်၏။ ' သင်တို့တွင်အမှတ်မဲ့ဖြစ်သော တယောက်သောသူ၏လည်းကိုယ်ကို မိုဗ်း
သက်လေသည်ခတ်သလောဟု မေး၏။ ' အရှင် မခတ်ဟုဆိုကုန်၏။

(၄၂) ' မိုဗ်းတိမ်ညွန့်မည်သည်ကား အဘယ်မျှလောက်သောအရပ်၌ထင်သနည်း
ဟုမေး၏။ ' အရှင်...သုံးယူဇနာမျှသောအရပ်၌ထင်၏ဟု ဆိုကုန်၏။ ' သင်တို့တွင် တစုံ
တယောက်သောသူသည် တခုသောမိုဗ်းတိမ်ကိုမြင်သလောဟုမေး၏။ ' အရှင်...မမြင်ဟု
ဆိုကုန်၏။

(၄၃) °ဝိဇ္ဇုလကာ နာမ ကိတ္တကေ ဌာနေ ပညာယ-
တိ တိ၊ ၊ စတုပ္ပဉ္စ ယောဇနမတ္ထေ အယျာ တိ၊ ။ အတ္ထိ ပန
ဝေါ ကေနစိ ဝိဇ္ဇုလတောဘာသော ဒိဋ္ဌော တိ၊ ။ နတ္ထိ အ-
ယျာ တိ။

(၄၄) °မေဃသဒ္ဓေါ နာမ ကိတ္တကေ ဌာနေ သုယျတိ-
တိ၊ ၊ ကေ ဌိ ယောဇန မတ္ထေ အယျာ တိ၊ ။ အတ္ထိ ပန ဝေါ
ကေနစိ မေဃ သဒ္ဓေါ သုတော တိ၊ ။ နတ္ထိ အယျာ တိ။

(၄၅) °န ဧတေ မနုဿာ၊ ၊ ယက္ခာ ဧတေ၊ ။ အမေ
ဥဒကံ ဆဉ္စာပေတွာ ဒုဗ္ဗလေ ကတွာ ။ ခါဒိတုကာမာ အာဂ-
တာဘဝိဿန္တိ၊ ။ ပုရတော ဂတော ဗာလ သတ္ထဝါဟ ပုတ္တော
အနုပါယ ကုသလော၊ ။ အဒ္ဓါ သော ဧတေဟိ ဥဒကံ ဆဉ္စာ-
ပေတွာ ။ ကိလမေတွာ ခါဒိတော ဘဝိဿတိ၊ ။ ပဉ္စ သကဋ-
သတာနိ ယထာ ပုရိတာနေဝ ဌိတာနိ ဘဝိဿန္တိ၊ ။ အဇ္ဇ မယံ
တာနိ ပဿိဿာမ၊ ။ ပသက မတ္တမ္ဘိ ဥဒကံ အ ဆဉ္စေတွာ
° သိဃ သိဃံ ပါဇေထာ တိ ပါဇာပေသိ။

(၄၃) ° လျှပ်ရောင်မည်သည်ကား အဘယ်မျှသောအရပ်၌ ထင်သနည်းဟု မေး၏။
၊ အရှင်...လေးယူဇနာ၊ ငါးယူဇနာ အရပ်၌ထင်၏ဟု ဆိုကုန်၏။ ။ သင်တို့တွင် တစုံ
တယောက်သောသူသည် လျှပ်ရောင်ကိုမြင်သလောဟုမေး၏။ ။ အရှင်...မမြင်ဟုဆိုကုန်၏။

(၄၄) ° မိုဃ်းသံမည်သည်ကို အဘယ်မျှလောက်သောအရပ်ကကြားအပ်သနည်းဟု
မေး၏။ ၊ အရှင်...တယူဇနာ၊ နှစ်ယူဇနာမျှလောက်သော အရပ်ကကြား၏ဟုဆိုကုန်၏။
။ သင်တို့တွင်တစုံတယောက်သောသူသည် မိုဃ်းသံကို ကြားသလောဟုမေး၏။ ။ အရှင်...
မကြားဟု ဆိုကုန်၏။

(၄၅) ° ထိုသူတို့သည် လူမဟုတ်ကုန်၊ ။ ဘီလူးတို့တည်း၊ ။ ထိုသူတို့သည် ငါတို့ကို
ရေကိုစွန့်စေကုန်၍ အားနည်းသည်ကိုပြုကုန်၍ ။ စားလိုကုန်ရကား လာကုန်သည် ဖြစ်
ကုန်လတ္တံ့၊ ။ ရှေ့ကသွားသော လှည်းကုန်သည်မိုက်၏ သားသည် အကြောင်းဟုတ်သည်
မဟုတ်သည်ကိုမသိ၊ ။ စင်စစ် ထိုလှည်းကုန်သည်မိုက်ကို ထိုဘီလူးတို့သည်ရေကိုစွန့်စေ၍
။ ပင်ပန်းစေ၍ စားအပ်ပြီးသည်ဖြစ်လတ္တံ့၊ ။ လှည်းငါးရာတို့သည်လည်း ပြည်မြို့တိုင်း
သောဝန်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်တည်ကုန်လတ္တံ့၊ ။ ယခုငါတို့သည် လှည်းတို့ကိုမြင်ရ
ကုန်အံ့၊ ။ တလက်ဖက်မျှသောရေကိုလည်းမစွန့်မူ၍ ။ လျင်စွာလျင်စွာနှင့်ကြလောဟုဆို၍
[လှည်းတို့ကို] နှင်စေ၏။

(၄၆) °သော ဂစ္ဆန္တော ယထာပူရိတာနေဝ ပဉ္စ သကဋ-
 သတာနိ, ' ဂေါဏ မနုဿာနဉ္စ ဟတ္ထဋ္ဌိကာဒိနိ ဒိသာ ဝိဒိသာသု
 ဝိပွကိဏ္ဍာနိ ဒိသ္မာ ' သကဋာနိ မောစာပေတွာ ' သကဋ-
 ပရိဝဋ္ဌကေန ခန္ဓာဝါရံ ဗန္ဓာပေတွာ ' ကာလဿေဝ မနုဿေ
 စ ဂေါဏေ စ သာယမာသ ဘတ္တံ ဘောဇာပေတွာ ' မနုဿာ-
 နံ မဇ္ဈေ ဂေါဏေ နိပဇ္ဇာပေတွာ ' သယံ ဗလနာယကော ဟု-
 တွာ ' ခဂ္ဂဟတ္ထော တိယာမ ရတ္ထိံ အာရက္ခံ ဂဟေတွာ ' ဌိတ-
 ကောဝ အရုဏံ ဥဋ္ဌာပေသိ။

(၄၇) °ပုန ဒိဝသေ ပန ပါတော ဝ သဗ္ဗကိစ္စာနိ နိဋ္ဌာ-
 ပေတွာ ' ဂေါဏေ ဘောဇေတွာ ဒုဗ္ဗလ သကဋာနိ ဆဉ္စာပေ-
 တွာ ' ထိရာနိ ဂါဟာပေတွာ အပ္ပဋ္ဌိံ ဘဏ္ဍံ ဆဉ္စာပေတွာ
 ' မဟဋ္ဌိံ ဘဏ္ဍံ အာရောပါပေတွာ ' ယထာမိပ္ပေတံ ဌာနံ ဂန္ဓာ
 ' ဒိဂုဏ တိဂုဏေန မူလေန ဘဏ္ဍံ ဝိက္ခိဏိတွာ ' သဗ္ဗံ ပရိသံ
 အာဒါယ ' ပုန အတ္တနော နဂရ မေဝ အဂမာသိ။

(၄၆) ° ထို ဘုရားလောင်းသည် သွားသည်ရှိသော် ပြည့်မြဲတိုင်းသောဝန်ရှိ
 သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော လှည်းငါးရာတို့ကိုလည်းကောင်း, ' နွား, လူတို့၏ ထက်ဝန်းကျင်
 သောအရပ်တို့၌ ဖရိုဖရဲရှိကုန်သော လက်ရိုး အစရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း မြင်ကုန်၍
 ' လှည်းတို့ကိုချွတ်၍ ' လှည်းကိုလှည့်သဖြင့် သစ်ခက်တဲနန်းဖွဲ့၍ ' စောစောကသာလျှင်
 လူတို့ကိုလည်းကောင်း, နွားတို့ကိုလည်းကောင်း ညစာစားစေ၍ ' လူတို့၏အလယ်၌နွား
 တို့ကိုအိပ်စေ၍ ' မိမိသည်မိုလ်ပါတို့၏အမှူးဖြစ်၍ " သန်လျက်လက်၌စွဲလျက် ညဉ့်သုံးယံ
 ပတ်လုံး အစောင့်အရှောက်ကိုယူ၍ ' ရပ်လျက်သာလျှင် အရုဏ်ကိုတက်စေ၏။

(၄၇) ° နက်ဖြန်နေ၌ နံနက်စောစောကသာလျှင် အလုံးစုံသောကိစ္စတို့ကို ပြီးစေ၍
 ' နွားတို့ကို စားစေ၍ အားနည်းကုန်သောလှည်းတို့ကို ' စွန့်ပစ်စေ၍, ' ခိုင်ခံ့ ကုန်သော
 လှည်းတို့ကိုယူခဲ့စေ၍ အဘိုးမထိုက်သောဘဏ္ဍာကို စွန့်ပစ်စေ၍ ' အဘိုးများစွာ
 ထိုက်သော ဘဏ္ဍာကိုတင်ခဲ့စေ၍ ' အလိုရှိရာအရပ်သို့ရောက်၍ ' နှစ်ဆသုံးဆ တက်
 ဖြစ်သောအဘိုးဖြင့် ဘဏ္ဍာကိုရောင်း၍ ' အလုံးစုံသောပရိသတ်ကိုယူ၍ ' တဖန် မိမိ၏
 မိဘ နေရာ ဗာရာဏသီပြည်သို့သာလျှင်ပြန်သွား၏။

(၄၈) ° သတ္တာ ဣမံ ဓမ္မကထံ ကထေတွာ ၊ ဧဝံ ဂဟပတိ ပုဗ္ဗေ တက္ကဂ္ဂါဟိနော မဟာဝိနာသံ ပတ္တာ၊ ၊ အပဏ္ဏကဂ္ဂါဟိ-
နော ပန အမနုဿာနံ ဟတ္ထတော မုစ္စိတွာ ၊ သောတ္ထိနာ ဣစ္ဆိ-
တဋ္ဌာနံ ဂန္ဓာ ၊ ပုန ပိ သကဋ္ဌာန မေဝ ပစ္စာဂမိ° သူတိ ဝတွာ
° ဒွေ ပိ ဝတ္ထုနိ ဃဋေတွာ ၊ ဣမိဿာယ အပဏ္ဏက ဓမ္မဒေသ-
နာယ အဘိသမ္ပုဒ္ဓေါ ဟုတွာ ၊ ဣမံ ဂါထ မာဟ။

(၁) အပဏ္ဏကံ ဌာနံမေကေ၊ ဒုတိယံ အာဟု တက္ကိကာ။
တေဒညာယ မေဓာဝိ၊ တံ ဂဏှေယျ အပဏ္ဏကန္တိ။ ။

တတ္ထ အပဏ္ဏကန္တိ ဧကံသိကံ၊ အဝိရဒ္ဓံ နိယျာနိကံ။

ဌာနန္တိ ကာရဏံ၊ ကာရဏံ ဟိ ယသ္မာ တဒါ ယတ္ထ ဝုတ္တိ-
တာယ ဖလံ တိဋ္ဌတိ နာမ၊ တသ္မာ ဌာနန္တိ ဝုစ္စတိ၊ ဌာနဉ္စ ဌာ-
နတော အဋ္ဌာနဉ္စ အဋ္ဌာနတောတိ အာဒိသု စဿ ပယောဂေါ
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဣတိ အပဏ္ဏကံ ဌာနန္တိ ပဒ ဒွယေနာပိ ဧကန္တ-
ဟိတ သုခါ ဝဟတ္တာ ပဏ္ဍိတေဟိ ပဋိပန္နံ ဧကံသိက ကာရဏံ
အဝိရဒ္ဓံ ကာရဏံ နိယျာနိက ကာရဏံ တံ ဣဒ နန္တိ ဒိပေတိ၊
အယ မေတ္ထ သင်္ခပေါ။

(၄၈) ° နတ်နှင့်တကွသောလောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညု မြတ်စွာ
ဘုရားသည် ဤဘုရားကိုဟောတော်မူ၍ ၊ သူကြွယ်...ဤသို့ ရှေးသောအခါ၌ကြံသဖြင့်
ချွတ်ယွင်းသောအကြောင်းကိုယူကုန်သောသူတို့သည် ကြီးစွာသောပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်
ကုန်ပြီ၊ ၊ မချွတ်ယွင်းသောအကြောင်းကို ယူကုန်သောသူတို့သည်ကား ဘီလူးတို့၏လက်မှ
လွတ်၍ ၊ ချမ်းသာသဖြင့် လိုရာအရပ်သို့ရောက်၍ ၊ ဟဖန် မိမိတို့၏နေရာအရပ်သို့သာလျှင်
ပြန်လည်ရကုန်ပြီဟု မိန့်တော်မူ၍ ၊ နှစ်ပါးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော ဝတ္ထုတို့ကိုစပ်၍ ၊ ဤ
အပဏ္ဏကဓမ္မဒေသနာ၌ ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီး၍-

(၁) အပဏ္ဏကံ ဌာနံမေကေ၊ ဒုတိယံ အာဟု တက္ကိကာ။
တေဒညာယ မေဓာဝိ၊ တံ ဂဏှေယျ အပဏ္ဏကံ။ ။
ဟူသော ၊ ဤဂါထာကိုဟောတော်မူ၏။

ဧကေ၊ ဘုရားလောင်းလျှင် အကြီးအကဲရှိကုန်သော အချို့ကုန်သော ပညာရှိတို့သည်။
အပဏ္ဏကံ၊ ဧကန်စင်စစ် မချွတ်မယွင်း ဆင်းရဲခြင်းမှ ထွက်မြောက်စေတတ်သော။ ဌာနံ၊

ဝိတ္တာရတော ပန တိဏိ သရဏဂမနာနိ၊ ပဉ္စသီလာနိ၊ အ-
 ဌသီလာနိ၊ ဒသသီလာနိ၊ ပါတိမောက္ခ သံဝရော၊ ဣဋ္ဌိယ သံဝ-
 ရော၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ၊ ပစ္စယပုဋိသေဝနံ၊ သဗ္ဗမ္ဘိ စတုပါရိသုဒ္ဓိ-
 သီလံ၊ ဣန္ဒြိယေသု ဂုတ္တဒ္ဓါရတာ၊ ဘောဇနေ မတ္တဗျတာ၊ ဇာ-
 ဂရိယာ နယောဂေါ၊ ဈာနံ၊ ဝိပဿနာ၊ အဘိညာ၊ သမာပတ္တိ၊
 အရိယ မဂ္ဂေါ၊ အရိယ ဖလံ၊ သဗ္ဗ မေတံ သပဏ္ဏကဋ္ဌာနံ အ-
 ပဏ္ဏကပုဋိပဒါ နိယျာနိကပုဋိပဒါ တိ အတ္ထော။

ယသ္မာ စ ပန နိယျာနိကပုဋိပဒါယ ဧတံ နာမံ၊ တသ္မာ
 ယေဝ ဘဂဝါ အပဏ္ဏကပုဋိပဒံ ဒသေန္တော ဣမံ သုတ္တ မာဟ။

“တိဟိ ဘိက္ခဝေ ဓမ္မေဟိ သမန္တာဂတော ဘိက္ခု အပဏ္ဏက-
 ပုဋိပဒံ ပဋိပန္နော ဟောတိ၊ ယောနိ စသ အာရဒ္ဓါ ဟောတိ
 အာသဝါနံ ခယာယ။

ကတမေဟိ တိဟိ။ ဣမ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဣန္ဒြိယေသု ဂုတ္တဒ္ဓါ-
 ရော ဟောတိ၊ ဘောဇနေ မတ္တဗျ ဟောတိ၊ ဇာဂရိယံ အနု-
 ယုတ္ထော ဟောတိ။

ကထဉ္စ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဣန္ဒြိယေသု ဂုတ္တဒ္ဓါရော ဟောတိ။
 ဣမ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဘိက္ခုနာ ရူပံ ဒိသ္မာ န နိမိတ္တဂ္ဂါဟိ ဟော-
 တိ။ ပ။ ဧဝံ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဣန္ဒြိယေသု ဂုတ္တဒ္ဓါရော
 ဟောတိ။

အကြောင်းကို။ ဂဇ္ဈိံသု၊ ယူကုန်ပြီ။ ယေပန၊ အကြင်လည်းကုန်သည်မိုက် အကြီးအမှူးရှိ
 ကုန်သောသူတို့သည်ကား။ တက္ကိကာ၊ ကြံဆ၍ယူတတ်ကုန်သည်။ အာဟု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီး
 တေမနုဿာ၊ ထိုလည်းကုန်သည်မိုက်အကြီးအမှူးရှိကုန်သော သူတို့သည်။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခု
 တို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော စင်စစ်မဟုတ် ယွင်းချွတ်သောဆင်းရဲခြင်းမှ ထွက်မြောက်
 စေတတ်သောအကြောင်းကို။ အဂ္ဂဟေသု၊ ယူကုန်ပြီ။ မေဓာဝိ၊ ပညာရှိသည်။ ဧတံ၊ ထို
 အကျိုးရှိသည် မရှိသည်ကို။ အညာယ၊ သိ၍။ တံအပဏ္ဏကံ၊ ထိုကောန်စင်စစ် မချွတ်မယွင်း
 ဆင်းရဲခြင်းမှ ထွက်မြောက်စေတတ်သောအကြောင်းကို။ ဂဇ္ဈေယျ၊ ယူရာမ်း။

ကထည ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဘောဇနေ မတ္တညူ ဟောတိ။ ဣမ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ပဋိသင်္ခါ ယောနိသော အာဟာရံ အာဟာရေတိ နေဝ ဒဝါယ န မဒါယ။ ပ။ ဧဝံ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဘောဇနေ မတ္တညူ ဟောတိ။

ကထည ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဇာဂရိယံ အနုယုတ္တော ဟောတိ။ ဣမ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဒိဝသံ စက်မေန နိသဇ္ဇာယ။ ပ။ ဧဝံ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဇာဂရိယံ အနုယုတ္တော ဟောတိ” တိ။ ဣမသိဉ္ဇာပိ သုတ္တေ တယောဝ ဓမ္မာ ဝုတ္တာ။ အယံ ပန အပဏ္ဏကပ္ပုဋ်ပဒါ ယာဝ အရဟတ္တဖလံ လဗ္ဘတေဝ။ တတ္ထ အရဟတ္တဖလမ္ပိ ဖလသမာပတ္တိဝိဟာရဿ စေဝ အနုပါဒါ ပရိနိဗ္ဗာနဿ စ ပဋိပဒါယေဝ နာမ ဟောတိ။ ဧကေ တိ ဧကစ္စေ ပဏ္ဍိတ မနုဿာ။ တတ္ထ ကိဉ္ဇာပိ အသုကာ နာမာ တိ နိယမော နတ္ထိ။ ဣဒံ ပန သ ပရိသံ ဗောဓိသတ္တံ ယေဝ သန္ဓာယ ဝုတ္တန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။

ဒုတိယံ အာဟု တက္ကိကာ တိ ဒုတိယန္တိ ပဌမတော အပဏ္ဏက ဌာနတော နိယျာနိက ကာရဏတော ဒုတိယံ တက္ကဂ္ဂါဟ ကာရဏံ အနိယျာနိက ကာရဏံ။

အာဟု တက္ကိကာ တိ ဧတ္ထ ပန သဒ္ဓိံ ပုရိမ ပဒေန အယံ ယောဇနာ၊ အပဏ္ဏကဌာနံ ဧကံသိက ကာရဏံ အဝိရဒ္ဓ ကာရဏံ နိယျာနိက ကာရဏံ ဧကေ ဗောဓိသတ္တပ္ပမုခါ ပဏ္ဍိတမနုဿာ ဂဏှိံသု။ ယေ ပန တေ ဗာလသတ္တဝါဟပုတ္တပ္ပမုခါ တက္ကိကာ အာဟု၊ တေ ဒုတိယံ အာရဒ္ဓံ အနေကံသိကဌာနံ ဝိရဒ္ဓ ကာရဏံ အနိယျာနိက ကာရဏံ အဂ္ဂဟေသုံ။ တေသု ယေ အပဏ္ဏက ဌာနံ အဂ္ဂဟေသုံ၊ တေ သုက္ကပ္ပုဋ်ပဒံ ပဋိပန္နာ။ ယေ ဒုတိယံ ပုရတော ဘဝိတဗ္ဗံ ဥဒကေနာ တိ တက္ကဂ္ဂါဟသင်္ခါတံ အနိယျာနိက ကာရဏံ အဂ္ဂဟေသုံ၊ တေ ကဏ္ဍပ္ပုဋ်ပဒံ ပဋိပန္နာ၊ တတ္ထ သုက္ကပ္ပုဋ်ပဒါ အပရိဟာနိပ္ပုဋ်ပဒါ။

ကဏ္ဍပုဂ္ဂိုလ်ပဒါ ပရိဟာနိပုဂ္ဂိုလ်ပဒါ။ တသ္မာ ယေ သုက္က ပုဂ္ဂိုလ်ပဒါ ပဋိပန္နာ၊ တေ အပရိဟိနာ သောတ္ထိဘာဝံ ပတ္တာ။ ယေ ပန ကဏ္ဍပုဂ္ဂိုလ်ပဒါ ပဋိပန္နာ၊ တေ ပရိဟိနာ အနယဗျသနံ အာပဉ္ဇာတိ ဣမ မတ္ထံ ဘဂဝါ အနာထပိဏ္ဍိကဿ ဂဟပတိနော ဝတ္တာ ဥတ္တရိ ဣဒ မာဟ “တေ ဒညာယ မေဓာပိ တံ ဂဏ္ဍေယျ အပဏ္ဏက” န္တိ။

တတ္ထ တေ ဒညာယ မေဓာပိ တိ မေဓာပိ တိ လဒ္ဓနာမာယ ဝိပုလဿ ဝိသုဒ္ဓါယ ဥတ္တမာယ ပညာယ သမန္တာဂတော ကုလပုတ္တော၊ ဧတံ အပဏ္ဏကဉ္စေ သပဏ္ဏကဉ္စာ တိ ဒွိသု အတက္ကဂ္ဂါဟ တက္ကဂ္ဂါဟသင်္ခါတေသု ဌာနေသု ဂုဏဒေါသံ ဝုဒ္ဓိဟာနိ အတ္တာနတ္ထဉ္စ ဥတ္တာတိ အတ္ထော။

တံ ဂဏ္ဍေယျ အပဏ္ဏက န္တိ ယံ အပဏ္ဏကံ ဧကံသိကံ သုက္ကပုဂ္ဂိုလ်ပဒါ အပရိဟာနိယ ပုဂ္ဂိုလ်ပဒါ သင်္ခါတံ နိယျာနိကံ ကာရဏံ၊ တဒေဝ ဂဏ္ဍေယျ။ ကသ္မာ။ ဧကံသိကာဒိ ဘာဝတော ယေဝ။ ဣတရံ ပန န ဂဏ္ဍေယျ။ ကသ္မာ။ အနေကံသိကာဒိ ဘာဝတော ယေဝ။

(၄၉) ၊ အယံ ဟိ အပဏ္ဏကပုဂ္ဂိုလ်ပဒါနာမ သဗ္ဗေသံ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓ ဗုဒ္ဓပုတ္တာနံ ပဋိပဒါ။ ၊ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါ ဟိ အပဏ္ဏက ပုဂ္ဂိုလ်ပဒါယ မေဝ ဌတ္တာ ၊ ဒဠေန ဝိရိယေန ပါရမိယော ပူရေတွာ ၊ ဗောဓိမူလေ ဗုဒ္ဓါ နာမ ဟောန္တိ။ ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ပစ္စေကဗောဓိ ဥပ္ပါဒေန္တိ။ ၊ ဗုဒ္ဓပုတ္တာ စ သာဝက ပါရမိဉာဏံ ပဋိဝိဇ္ဇန္တိ။

(၄၉) ၊ ဤအပဏ္ဏက အကျင့်မည်သည်ကား ခပ်သိမ်းကုန်သော ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားသားတော်တို့၏အကျင့်တည်း။ ၊ မှန်၏ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည် အပဏ္ဏကအကျင့်ကိုသာလျှင်ကျင့်၍ ၊ လွန်စွာသောဝီရိယဖြင့် ပါရမီကိုဖြည့်ကုန်၍ ၊ ဗောဓိပင်ရင်း၌ ဘုရားဖြစ်ကုန်၏။ ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည် ပစ္စေကဗောဓိ ဉာဏ်တို့ကို ဖြစ်စေကုန်၏။ ၊ ဘုရားသားတော်တို့သည်လည်း သာဝကပါရမီဉာဏ်ကိုသိကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ပညာရှိသည် အပဏ္ဏကအကျင့်ကိုသာလျှင်ယူရာ၏။

(၅၀) ၊ ဣတိ ဘဂဝါ တေသံ ဥပါသကာနံ ၊ တိဿော ကုလသမ္ပတ္တိယော၊ ဆ ကာမသဂ္ဂေ၊ မြဟ္မလောကေ သမ္ပတ္တိယော စ ဒဿေတွာ ပိ ၊ ပရိယောသာနေ အရဟတ္တ မဂ္ဂ ဖလ ဒါယိကာ အပဏ္ဏကပ္ပုဋ္ဌိပဒါ နာမ၊ ၊ စတုသု အပါယေသု ပဉ္စသု စ နိစ ကုလေသု နိဗ္ဗတ္တိဒါယိကာ သပဏ္ဏက ပုဋ္ဌိပဒါ နာမာ တိ ၊ ဣမံ အပဏ္ဏက ဓမ္မဒေသနံ ဒဿေတွာ ၊ ဥတ္တရိ စတ္တာရိ သစ္စာနိ သောဠသဟိ အာကာရေဟိ ပကာသေသိ၊ ၊ စတုဿစ္စ ပရိယောသာနေ သဗ္ဗေ ပိ တေ ပဉ္စသတာ ဥပါသကာ သောတာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌဟိံ သု။

(၅၁) ၊ သတ္တာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ ဒဿေတွာ ၊ ဒွေ ဝတ္ထုနိ ကယေတွာ အနုသန္ဓိံ သဇ္ဇေတွာ ဇာတကံ သမောဓာနေတွာ ဒဿေသိ၊ ၊ တသ္မိံ သမယေ ဗာလ သတ္ထဝါဟပုတ္တော ဒေဝဒတ္တော အဟောသိ၊ ၊ တဿ ပရိသာ ဒေဝဒတ္တပရိသာ ဝ၊ ၊ ပဏ္ဍိတ သတ္ထဝါဟ ပုတ္တ ပရိသာ ဗုဒ္ဓပရိသာ၊

(၅၀) ၊ ဤသို့မြတ်စွာဘုရားသည် သီတင်းသည်တို့အား ၊ သုံးပါးသော အမျိုးတို့၏ သမ္ပတ္တိတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကာမာဝစရ နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်၊ မြဟ္မာပြည်နှစ်ဆယ်တို့၌ သမ္ပတ္တိတို့ကိုလည်းကောင်း ပြုပြီး၍လည်း ၊ အဆုံး၌ အရဟတ္တမဂ်၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုပေးတတ်သောအကျင့်သည်အပဏ္ဏကအကျင့်မည်၏။ ၊ လေးပါးကုန်သောအပါယ်တို့၌လည်းကောင်း၊ ငါးပါးကုန်သော ယုတ်သောအမျိုးတို့၌လည်းကောင်း ဖြစ်ခြင်းကို ပေးတတ်သောအကျင့်သည် သပဏ္ဏကအကျင့်မည်၏ဟု ၊ ဤအပဏ္ဏကဓမ္မဒေသနာကိုပြတော်မူပြီး၍ ၊ အလွန် လေးပါးကုန်သော သစ္စာတို့ကို တဆယ့်ခြောက်ပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ပြတော်မူ၏။ ၊ သစ္စာလေးပါးကိုပြသည်၏အဆုံး၌ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော ထိုငါးရာကုန်သောတိတ္ထိတို့၏တပည့်ဖြစ်ဘူးကုန်သော သီတင်းသည်တို့သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ကုန်၏။

(၅၁) ၊ သမ္ပညမြတ်စွာဘုရားသည် ဤဓမ္မဒေသနာကိုဆောင်ပြတော်မူလျက် ၊ နှစ်ပါးကုန်သောဝတ္ထုတို့ကို ဟောတော်မူ၍ အနုသန္ဓေကိုစပ်ပြီးလျှင်- ' ယခုအခါ ဒေဝဒတ်သည် ထိုအခါ ခိုက်သောလှည်းကုန်သည်သားဖြစ်လေပြီ၊ ၊ ယခုအခါ ဒေဝဒတ်၏ပရိသတ်တို့သည် ထိုအခါ ထိုခိုက်သောလှည်းကုန်သည်သား၏ပရိသတ်ဖြစ်လေကုန်ပြီ၊ ၊ ယခုအခါ ဘုရားပရိသတ်တို့သည် ထိုအခါ ပညာရှိသော လှည်းကုန်သည်သား၏ ပရိသတ်ဖြစ်လေကုန်ပြီ၊

ပဏ္ဍိတ သတ္တဝါဟ ပုတ္တော ပနာဟမေဝ အဟောသိ နိဒ္ဒေသနံ နိဋ္ဌာပေသိ။

အပဏ္ဏက ဇာတ်ကံ ပဌမ။

၂-ဝဏ္ဏပထ ဇာတ်

(၁) ° အင်္ဂါလာသုနော တိ ဣတော ပဋ္ဌာယ သဗ္ဗဇာတာကာနိ သန္တိကေ နိဒါန ဝသေနေဝ ကထယိဿာမ၊ ၊ ဣမ ဓမ္မဒေသနံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရန္တော ကထေသိ၊ ၊ ကံ ပန အာရဟန္တာ တိ၊ ၊ ဧကံ ဩဿဋ္ဌ ပိရိယံ ဘိက္ခု။

(၂) ° တထာဂတေ ကိရ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရန္တေ ၊ ဧကော သာဝတ္ထိ ဝါသိကော ကုလပုတ္တော ဇေတဝနံ ဝန္တော ၊ သတ္ထု သန္တိကေ ဓမ္မဒေသနံ သုတွာ ၊ ပသန္တစိတ္တော ကာမေသု အာဒိနဝံ ဒိသ္မာ ပဗ္ဗဇိတွာ ၊ ဥပသမ္ပဒါယ ပဉ္စ ဝသိကော ဟုဟွာ ၊ ဒွေ မာတိကာ ဥဂ္ဂဏိတွာ ဝိပဿနာစာရံ သိက္ခိတွာ ၊ သတ္ထု

ယခုအခါ ငါဘုရားသည်လျှင် ထိုအခါ ပညာရှိသော လှည်းကုန်သည်သား ဖြစ်ဘူးပြီ၊ ဤသို့ဇာတ်ကိုပေါင်းတော်မူ၍ ဒေသနာတော်ကို ပြီးဆုံးစေတော်မူ၏။

ရှေးဦးစွာသော အပဏ္ဏကဇာတ်သည် ပြီး၏။

(၁) ° အင်္ဂါလာသုနော-စသော ဤဝဏ္ဏပထဇာတ်မှစ၍ အလုံးစုံသောဇာတ်တို့ကို သန္တိကေနိဒါန၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင် ဆိုကုန်အံ့၊ ၊ ဘုန်းတော် ကြီးမားတော်မူသော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် အင်္ဂါလာသုနော-အစရှိသော ဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤဝဏ္ဏပထဇာတ်ဒေသနာတော်ကို သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်း၌ နေတော်မူလျက် ဟောတော်မူ၏၊ ၊ အဘယ်သူကိုအကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူသနည်း မူကား၊ ၊ လျော့သောဝိရိယရှိသော တပီးသောရဟန်းကို အကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။

(၂) ° မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည်၌ နေတော်မူသည်ရှိသော် ၊ သာဝတ္ထိပြည် နေသော တယောက်သောအမျိုးသားသည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့သွား၍ ၊ မြတ်စွာဘုရားအထံတော်၌တရားတော်ကိုနာရ၍ ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ပြုသည်ဖြစ်၍ ကာမဂုဏ်ကို၌ အပြစ်ကိုမြင်၍ ရဟန်းပြု၍ ၊ ပဉ္စင်းဖြစ်သည်မှ ငါးနှစ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ၊ မာတိကာနှစ်စောင်ကို သင်ယူ၍ ဝိပဿနာအကျင့်ကိုကျင့်၍ ၊ မြတ်စွာဘုရားအထံ၌ မိမိစိတ်အလိုရှိတိုင်းသော

သန္တိကေ အတ္တနော စိတ္တရူပိယံ ကမ္မဋ္ဌာနံ ဂဟေတွာ ၊ ဧကံ အ-
ရညံ ပဝိသိတွာ ဝဿံ ဥပဂန္တာ ၊ တေမာသံ ဝါယမန္တော ပိ
ဩဘာသ မတ္တံ ဝါ ၊ နိမိတ္တ မတ္တံ ဝါ ဥပ္ပါဒေတုံ နာသက္ခိ။

(၃) ၊ အထဿ တေ ဒဟောသိ ၊ “သတ္တာရာ စတ္တာရော
ပုဂ္ဂလာ ကထိတာ၊ ၊ တေသု မယာ ပဒ ပရမေန အဘဗ္ဗေန
ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၊ နတ္ထိ မညေ မယံ ဣမသ္မိံ” အတ္တဘာဝေ မဂ္ဂံ ဝါ
ဖလံ ဝါ လဘိတုံ၊ ၊ ကိံ ကရိဿာမိ အရညဝါသေန၊ ၊ သတ္ထု
သန္တိကံ ဂန္တာ ရူပသောဘဂ္ဂ ပတ္တံ ဗုဒ္ဓသရီရံ ဩလောကေန္တော
? မရရံ ဓမ္မဒေသနံ သုဏန္တော ဝိဟရိဿာမိ” တိ၊ ၊ ပုန ဇေဟ-
ဝန မေဝ ပစ္စာဂမာသိ။

(၄) ၊ အထ နံ သန္တိဋ္ဌ သမ္ဘတ္တာ အာဟံသု ၊ “အာဂုသော
တွံ သတ္ထု သန္တိကေ ကမ္မဋ္ဌာနံ ဂဟေတွာ ၊ သမဏဓမ္မံ က-
ရိဿာမိ တိ ဂတော၊ ၊ ဣဒါနိ ပန အာဂန္တာ ၊ သံဂဏိကာယ
အဘိရမ မာနော စရသိ၊ ၊ ကိံ နုခေါ တေ ပဗ္ဗဇိတကိစ္စံ မတ္ထကံ
ပတ္တံ၊ ၊ အပ္ပုပ္ပတ္တိကော ဇာတော သိ” တိ။

ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုယူ၍ ၊ တခုသောတောသို့ဝင်၍ ဝါလပတ်လုံးနေ၍ ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး
လုံ့လပြုငြားသော်လည်း အမြက်မျှကိုလည်းကောင်း၊ ၊ နိမိတ်မျှကိုလည်းကောင်း ဖြစ်စေ
ခြင်းငှါမကတ်နိုင်။

(၃) ၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်းအား ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် လေးပါး ကုန်သော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ဟောအပ်ကုန်၏။ ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် ငါသည် ပဒပရမဖြစ်၍ မဂ်၊ ဖိုလ်ကို ရ
ခြင်းငှါ မထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖြစ်ရာ၏။ ၊ ငါ့အား ဤကိုယ်၏အဖြစ်၌ မဂ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း ရခြင်းငှါမပျံ့ယောင်တကား၊ ၊ တော၌နေသဖြင့် အဘယ်
မူအံ့နည်း၊ ၊ ဘုရားအထံသို့သွား၍ အဆင်း၏တင့်တယ်ခြင်းအစုသို့ရောက်သော မြတ်စွာ
ဘုရားကိုယ်တော်ကိုဖူးမျှော်ကာ ၊ သာယာစွာသောတရားတော်ကိုနာကာနေအံ့ဟုကြံ၏။
“ [ကြံပြီး၍] ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့သာလျှင် တဖန်ပြန်ကြွတော်မူ၏။

(၄) ၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်းကိုမြင်ဘူးကုန်သော အဆွေခင်ပွန်း၊ မြသော အဆွေခင်
ပွန်းကိုသည်ဆိုကုန်၏။ ၊ ငါ့ရှင်...သင်သည် ဘုရားအထံတော်၌ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုယူ၍ ၊ ရ
ဟန်းတရားကိုကျင့်အံ့ဟုသွား၏။ ၊ ယခုအခါ၌ကား လာလတ်၍ ၊ အခြွေအရံအပေါင်းအ
ဖော်၌ အလွန်ပွေ့လျော်လျက်ကျက်စား၏။ ၊ သင့်အား ရဟန်းကိစ္စသည် အပြီးသို့ရောက်
ပြီလော၊ ၊ ကျင့်စရာမရှိပြီလောဟုဆိုကုန်၏။

(၅) ၊ အာဂုသော အဟံ မဂ္ဂံ ဝါ ဖလံ ဝါ အ လဘိက္ခာ
 ၊ အဘဗ္ဗ ပုဂ္ဂလေန မယာ ဘဝိတဗ္ဗ နိ ဝိဂိယံ ဩဿဇ္ဇိဟာ
 အာဂတောမိ တိ၊ ၊ အ ကာရဏံ တေ အာဂုသော ကတံ၊ ၊ ဒဠ-
 ဝိရိယဿ သတ္ထု သာသနေ ပဗ္ဗဇိက္ခာ “ဝိရိယံ ဩဿဇ္ဇေန
 အယုတ္တံ တေ ကတံ၊ ၊ ဧဟိ တထာဂတဿ တံ ဒဿေမာ တိ
 ၊ တံ အာဒါယ သတ္ထု သန္တိကံ အဂမံသု။

(၆) ၊ သတ္တာ တံ ဒိသ္မာ ဧဝမာဟ ၊ “ဘိက္ခဝေ တုမေ
 ဧတံ ဘိက္ခု အနိစ္စမာနံ အာဒါယ အာဂတာ၊ ၊ ကိံ ကတံ
 ဣမိနာ” တိ၊ ၊ ဘန္တေ အယံ ဘိက္ခု ဧဝရူပေ နိယျာနိက သာ-
 သနေ ပဗ္ဗဇိက္ခာ ၊ သမဏဓမ္မံ ကရောန္တော ဝိရိယံ ဩဿဇ္ဇိ-
 တွာ အာဂတော တိ အာဟံသု။

(၇) ၊ အထ နံ သတ္တာ အာဟ ၊ “သစ္စံ ကိရ တယာ ဘိက္ခု
 ဝိရိယံ ဩဿဋ္ဌ” န္တိ၊ ၊ သစ္စံ ဘဂဝါ တိ၊ ၊ ကိံ ပန တံ ဘိက္ခု
 ဧဝရူပေ မမ သာသနေ ပဗ္ဗဇိက္ခာ ၊ အပ္ပိစ္ဆော တိ ဝါ သန္တု-
 ဋ္ဌောတိ ဝါ ပဝိဝိတ္ထောတိ ဝါ အာရဒ္ဒပိရိယောတိ ဝါ ဧဝံ

(၅) ၊ ငါရှင်တို့...ငါသည် မဂ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း ရေသော
 ကြောင့် ၊ ငါသည် မကျွတ်ထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်ဖြစ်ရာ၏ဟု ၊ ဝိရိယကိုစွန့်၍လာ၏ဟုဆို
 ၏၊ ၊ ငါရှင်...သင်သည် အကြောင်းမဟုတ်သည်ကိုပြုအပ်၏၊ ၊ မြဲသော ဝိရိယရှိသောမြတ်
 စွာဘုရား၏သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြု၍ ၊ ဝိရိယကိုစွန့်လွှတ်သဖြင့် သင်သည်မသင့်လျော်
 သည်ကိုပြုဘိ၏၊ ၊ လာလှည့် သင့်ကိုမြတ်စွာဘုရားအားပြုကုန်အံ့ဟု ၊ ထိုရဟန်းကို ခေါ်
 ယူ၍ မြတ်စွာဘုရားအထံတော်သို့ သွားကုန်၏။

(၆) ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုရဟန်းကိုမြင်တော်မူ၍ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ ရဟန်း
 တို့...သင်တို့သည် အလိုမရှိသောဤရဟန်းကိုခေါ်ယူ၍လာကုန်၏၊ ၊ ဤရဟန်းဖြင့်အဘယ်
 မှအံ့နည်းဟု မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ အရှင်ဘုရား...ဤရဟန်းသည် ဤသို့စဉ်သဘောရှိသော
 ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်စေတတ်သော သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြု၍ ၊ ရဟန်းတရား
 ကိုကျင့်လျက် ဝိရိယကိုလျော့လျက်လာ၏ဟုလျှောက်ကုန်၏။

(၇) ၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်းကို မြတ်စွာဘုရားသည် ၊ ရဟန်း...သင်သည် ဝိရိယကို
 လျော့သတတ်ဟူသည် မှန်သလောဟုမေးတော်မူ၏၊ ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောအရှင်ဘုရား...
 မှန်ပေ၏ဟုလျှောက်၏၊ ၊ ရဟန်း...သင်သည် အဘယ်ကြောင့် ဤသို့စဉ်သဘောရှိသော

၃၂ ကေကနိပါတ် ဇာတ်အဋ္ဌကထာပါဌ် [ဘာသာပြန်

အတ္တာနံ အဇာနာပေတွာ ‘ဩဿဋ္ဌ ဝီရိယော ဘိက္ခုတိ ဇာနာပေသိ။

(ဂ) ‘နန တံ ပုဗ္ဗေ ဝီရိယဝါ အဟောသိ၊ ‘ တဝ ကေဿ ဝီရိယံ နိဿာယ ‘ မရုကန္တာရေ ပဉ္စ သကဋ သတေသု မနဿာ စ ဂေါဏာ စ ပါနီယံ လဘိတွာ သုခိတာ ဇာတာ၊ ‘ ဣဒါနိ ကဿ ဝီရိယံ ဩဿဇ္ဇသီတိ အာဟ၊ ‘ သော ဘိက္ခု ဧတ္ထကေန ဝစနေန ဥပတ္တမ္ဘိတော အဟောသိ။

(ဇ) ‘တံ ပန ကထံ သုတွာ ဘိက္ခု ဘဂဝန္တံ ယာစိံ သု၊ ‘ ‘ဘန္တေ ဣဒါနိ ဣမိနာ ဘိက္ခုနာ ဝီရိယဿ ဩဿဋ္ဌ ဘာဝေါ အမှာကံ ပါကဋော၊ ‘ ပုဗ္ဗေ ပနဿ ကေဿ ဝီရိယံ နိဿာယ ‘ မရုကန္တာရေ ဂေါဏ မနဿာနံ ပါနီယံ လဘိတွာ ‘ သုခိတာ ဘာဝေါ အမှာကံ ပဋိစ္ဆန္နော၊ ‘ တုမှာကံ သဗ္ဗညုတ ဉ္ဇဏသေဝ ပါကဋော၊ ‘ အမှာကံ ပေတံ ကာရဏံ ကထေထာ’ တိ၊ တေနဟိ ဘိက္ခဝေ တုမှေ သုဏာထာ တိ ဘဂဝါ တေသံ ဘိက္ခုနံ သတုပ္ပါဒံ ဇနေတွာ ‘ ဘဝန္တရေန ပဋိစ္ဆန္တ ကာရဏံ ပါကဋ မကာသိ။

ပါဘုရားသာသနာတော်၌ ရဟန်းပြု၍ ‘ အလိုနည်း၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ရောင့်ရဲလွယ်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကို အလိုရှိ၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အားထုတ်အပ်သောဝီရိယရှိ၏ဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့မိမိကိုယ်ကို ပသိစေမူ၍ ‘ လျော့သောဝီရိယရှိသော ရဟန်းဟူ၍သိစေဘိသနည်း။

(ဂ) ‘ သင်သည် ရှေး၌လည်း ဝီရိယရှိသည်ဖြစ်ဘူးပြီမဟုတ်လော့၊ ‘ တယောက်တည်းသောသင်၏ ဝီရိယကိုမှီ၍ ‘ သဲကန္တာရ၌ လှည်းငါးရာတို့၌ လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ နွားတို့သည်လည်းကောင်း သောက်ရေကိုရကုန်၍ ချမ်းသာသည် ဖြစ်ဘူးပြီ၊ ‘ ယခုအခါ၌ အဘယ်ကြောင့် ဝီရိယကိုလျော့ဘိသနည်းဟု မိန့်တော်မူ၏၊ ‘ ထိုရဟန်းသည် ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောစကားငတ်ဖြင့် အထောက်အပံ့ကိုရသည်ဖြစ်၏။

(ဇ) ‘ ထိုစကားကိုကြားကုန်၍ ရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားကို တောင်းပန်ကုန်၏၊ ‘ အရှင်ဘုရား... ယခုအခါ၌ ဤရဟန်းသည် ဝီရိယကိုလျော့သည်၏အဖြစ်သည် အကျွန်ုပ်တို့အား ထင်ရှားပါ၏၊ ‘ ရှေး၌ကား တပါးတည်းသော ထိုရဟန်း၏ ဝီရိယကိုမှီ၍ ‘ သဲကန္တာရ၌ နွား၊ လူတို့၏သောက်ရေကိုရကုန်၍ ‘ ချမ်းသာသည်၏အဖြစ်သည်

(၁၀) ၊ အတီတေ ကာသိရဋ္ဌေ ဗာရာဏသိယံ မြဟ္မဒတ္ထေ ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ ၊ ဗောဓိသတ္ထော သတ္ထဝါဟ ကုလေ ပဋိသဋ္ဌိံ ဂဟေတွာ ၊ ဝယပတ္ထော ပဉ္စဟံ သကဋ သတေဟိ ဝါဏိဇ္ဇိ ကရောန္တော ဝိစရတိ။ ၊ သော ဧကေန သဋ္ဌိ ယောဇနံ မပျ ကန္တာရံ ပဋိပဇ္ဇိ။

(၁၁) ၊ တသ္မိံ ကန္တာရေ သုခုမာ ဝါလုကာ မုဋ္ဌိနာ ဂဟိ- တာ ဟတ္ထေ န တိဋ္ဌတိ။ ၊ သူရိယုဂ္ဂမနတော ပဋ္ဌာယ အင်္ဂါရ- ရာသိ ဝိယ ဥဏှာ ဟောတိ။ ၊ န သက္ကာ အက္ကမိတုံ။ ၊ တသ္မာ တံ ပဋိပဇ္ဇန္တော ၊ ဒါရုဒက တေလ တဏှုလာဒီနိ သကဋေဟိ အာင်္ဂါယ ရတ္တိမေဝံ ဂန္တော ၊ အရုဏုဂ္ဂမနေ သကဋာနိ ပရိဝဋ္ဌိ ကတွာ ၊ မတ္တထေ မဏှပံ ကာရေတွာ ၊ ကာလသေဝ အာ- ဟာရ ကိစ္စံ နိဋ္ဌာပေတွာ ၊ ဆာယာယ နိသိန္တာ ဒိဝသံ ခေပေ- တွာ ၊ အတ္တဂံတေ သူရိယေ သာယမာသံ ဘုဋ္ဌိတွာ ၊ ဘူမိယုာ သီတလာယ ဇာတာယ သကဋာနိ ယောဇေတွာ ဂစ္ဆန္တိ။

အကျွန်ုပ်တို့အားမထင်၊ ၊ အရှင်ဘုရား၏ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်အားသာယောင် ထင်၏။ ၊ အကျွန်ုပ်တို့အားလည်း ထိုအကြောင်းကို ဟောတော်မူပါကုန်လောဟု တောင်းပန်ကုန် ၏။ ၊ ရဟန်းတို့...ထိုသို့တပြီးကား သင်တို့သည်နာကုန်လောဟု မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုရ ဟန်းတို့အား သတိကိုဖြစ်စေ၍ ၊ ဘဝတပါးသည်ဖုံးလွှမ်းအပ်သောအကြောင်းကိုထင်ရှား ပြတော်မူ၏။

(၁၀) ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ကာသိဘိုင်း ဗာရာဏသီပြည်၌ မြဟ္မဒတ်မည် သောမင်းသည်မင်းပြုလက်သော် ၊ ဘုရားအလောင်းသည် လှည်းကုန်သည်အမျိုး၌ပဋိသန္ဓေ ယူ၍ ၊ [ဖွားမြင်သဖြင့်] အရွယ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော် လှည်းငါးရာတို့ဖြင့် ကုန်သွယ်အံ့ သောငှါသွား၏။ ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ငါးဆယ့်ကိုးယူဇနာရှိသော သဲကန္တာရကို သွား၏။

(၁၁) ၊ ထိုကန္တာရ၌ သဲသည် သိမ်မွေ့၏။ လက်ဆုပ်ဖြင့် ယူအပ်သည် ရှိသော် လက်၌မတည်။ ၊ နေထွက်သောအခါမှစ၍ မီးကျိုးစုကဲ့သို့ပူ၏။ ၊ နင်းခြင်းငှါ မတတ် ကောင်း။ ၊ ထို့ကြောင့် ထိုသဲကန္တာရသို့ သွားကုန်သောသူကိုသည် ၊ ထင်း၊ ရေ၊ ဆီ၊ ဆန် အစရှိသည်တို့ကို လှည်းတို့ဖြင့်ယူကုန်၍ ညဉ့်၌သာလျှင် သွားကုန်၍ ၊ အရုဏ် တက်သောအခါ၌ လှည်းတို့ကိုလှည့်သည်ကိုပြုကုန်၍ ၊ အထက်၌မဏှပံဆောက်စေကုန် ၍ ၊ စောစောကလျှင် အာဟာရကိစ္စကိုပြီးစေကုန်၍ ၊ အရိပ်၌နေကုန်လျက် နေကိုကုန်

၁၂ သမုဒ္ဒ ဂမန သဒိသမေဝ ဂမနံ ဟောတိ။ ၁၃ ထလနိယျာမ။
ကော နာမ လဒ္ဓါ ဝဇ္ဇတိ။ ၁၄ သော တာရက သညာယ သတ္ထိ
တာရေတိ။

(၁၂) ၁ သော ပိ သတ္ထဝါဟော တသ္မိံ ကာလေ ဣမိနာဝ
နိယာမေန တံ ကန္တာရံ ဂစ္ဆန္တော ၂ ဧကေနသဋ္ဌိယောဇနာနိ
ဂန္တော ၃ ဣဒါနိ ဧကရတ္ထေနေဝ မရုကန္တာရာ နိက္ခမနံ ဘဝိဿ-
တိ တိ သာယမာသံ ဘုဒ္ဓိတွာ ၄ သဗ္ဗံ ဒါရုဒကံ ခေပေတွာ
၅ သကဋ္ဌာနိ ယောဇေတွာ ပါယာသိ။

(၁၃) ၁ နိယျာမကော ပန ပုရိမ သကဋ္ဌေ အာသနံ ပတ္တ-
ရာပေတွာ ၂ အာကာသေ တာရကံ ဩလောကေန္တော ၃ ဣတော
ပါဇေထ၊ ဣတော ပါဇေထာ တိ ဝဒမာနော နိပဋ္ဌိ၊ သော
ဒိဃမဒ္ဓါနံ အ နိဒ္ဓါယန ဘာဝေန ကိလမန္တော နိဗ္ဗာန် ဩက္ကမိ၊
၄ ဂေါဏေ နိဝတ္တိတွာ အာဂတ မဂ္ဂမေဝ ဂဏှန္တေန နအညာ-
သိ၊ ၅ ဂေါဏာ သဗ္ဗရတ္ထိံ အဂမံသု။

စေ၍ ၁ နေဝံသောအခါ၌ ညစာစားကုန်၍ ၂ မြေသည် အေးလတ်သော် လှည်းတို့ကို
က၍သွားကုန်၏။ ၃ သမုဒ္ဒရာ၌သွားခြင်းနှင့်တူသည်သာလျှင် ဖြစ်သော သွားခြင်းသည်
ဖြစ်၏။ ၄ ထို့ကြောင့် ကြည်းကုန်းသို့ ပို့ဆောင်တတ်သောသူမည်သည်ကိုရခြင်းငှါသင့်
၏။ ၅ ထိုကြည်းကုန်းသို့ပို့ဆောင်တတ်သောသူသည် ကြယ်အမှတ်ဖြင့် လှည်းအပေါင်း
ကိုကူးခပ်လေ၏။

(၁၂) ၁ ထိုလှည်းမှူးသည်လည်း ထိုကာလ၌ ဤနည်းဖြင့်သာလျှင် ထိုကန္တာရသို့
သွားသည်ရှိသော် ၂ ငါးဆယ့်ကိုးယူဇနာရှိသောအရပ်တို့သို့ရောက်၍ ၃ ယခုအခါ၌ တည၌
တည်းဖြင့်လျှင် သဲကန္တာရမှထွက်မြောက်သည်ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ညစာစား၍ ၄ အလုံးစုံသော
ထင်း၊ ရေကိုကုန်စေ၍ ၅ လှည်းတို့ကိုကစေ၍သွား၏။

(၁၃) ၁ ကြည်းကုန်းသို့ပို့ဆောင်တတ်သောသူသည်ကား ရှေးဦးစွာသော လှည်း
၌ နေရာခင်းစေ၍ ၂ ကောင်းကင်၌ကြယ်ကိုကြည့်လျက် ၃ ဤအရပ်သို့နှင့်ကုန်လော၊ ဤအရပ်
သို့နှင့်ကုန်လောဟုဆို၍အိပ်၏။ ၄ ထိုကြည်းကုန်းသို့ပို့ဆောင်တတ်သောသူသည် ရှည်စွာ
သောကာလပတ်လုံး မအိပ်ရ၍ ပင်ပန်းသည်ဖြစ်သောကြောင့် အိပ်ပျော်လေ၏။ ၅ နွားတို့
ကို လာမြဲတိုင်းသောခရီးသို့ ပြန်လည်ကုန်သည်တို့ကို မသိလေပြီ။ ၆ နွားတို့သည်တည၌
ပတ်လုံးသွားကုန်၏။

(၁၄) ၊ နိဿယမကော အရုဏ္ဏမနဝေလာယ ပဗုဒ္ဓေါ နက္ခတ္တံ ဩလောကေတွာ ၊ သကဋ္ဌာနိ နိဝတ္တေယ၊ နိဝတ္တေယာ တိ အာဟ၊ ၊ သကဋ္ဌာနိ နိဝတ္တေတွာ ပဋိပါဋိံ ကရောန္တ၊ နညေဝ သူရိယော ဥဂ္ဂတော၊ ၊ မနုဿာ ဟိယျော အပ္ပာကံ နိဝိဋ္ဌဋ္ဌာန မေဝေတံ၊ ၊ ဒါရုဒကံ ပိ နော ဒိဏံ၊ ၊ ဣဒါနိ နဋ္ဌမှာ တိ သကဋ္ဌာနိ မောစေတွာ ၊ ပရိဝဋ္ဌကေန တပေတွာ မတ္ထကေ မဏ္ဍပံ ကတွာ ၊ အတ္တနော အတ္တနော သကဋ္ဌဿ ဟေဋ္ဌာ အနု သောစန္ဒာ နိပဇ္ဇိံ သု။

(၁၅) ၊ ဗောဓိသတ္တော မယိ ဝိရိယံ ဩဿဇ္ဇန္တေ သဗ္ဗေ ဝိနဿိဿန္တိ တိ ၊ ပါတောဝ သီတလ ဝေလာယမေဝ ၊ အာ ဟိဏ္ဏန္တော ဧကံ ဒဗ္ဗတိဏဂစ္ဆံ ဒိဿွာ ၊ ဣမာနိ တိဏာနိ ဟေ ဋ္ဌာ ဥဒက သိနေဟေန ဥဋ္ဌိဟာနိ ဘဝိဿန္တိ တိ စိန္တေတွာ ၊ ကုဒါလံ ဂါဟာပေတွာ တံ ပဒေသံ ခဏာပေသိ၊ ၊ တံ ခဏ ညေဝ သဋ္ဌိဟတ္ထဋ္ဌာနံ ခဏိံ သု၊ ၊ ဧတ္ထကံ ဋ္ဌာနံ ခဏိတွာ ၊ ပဟ ရန္တာနံ ကုဒါလော ဟေဋ္ဌာ ပါသာဏေ ပဋိဟညိ၊ ၊ ပဟတ မတ္ထေ သဗ္ဗေ ဝိရိယံ ဝိဿဇ္ဇိံ သု။

(၁၄) ၊ ကြည်းကုန်းသို့ ပို့ဆောင်တတ်သောသူသည် အရုဏ်တက်သောအခါ၌ နိုးလတ်သည်ရှိသော် နက္ခတ်ကိုကြည့်၍ 'လှည်းတို့ကိုပြန်နှစ်ကုန်လော၊ ပြန်နှစ်ကုန်လောဟု ဆို၏။' ၊ လှည်းတို့ကို ပြန်နှစ်စေ၍ အစဉ်ကိုပြုကုန်စဉ်သာလျှင်နေထွက်၏။ ၊ လူတို့သည် ဤနေရာသည်ယမန်နေ့ ငါတို့နေရာအရပ်လျှင်တည်း။ ၊ ငါတို့၏ ထင်း၊ ရေသည်လည်း ကုန်၏။ ၊ ယခုငါတို့သည် ပျက်စီးကုန်ပြီဟု လှည်းတို့ကို ချွတ်စေကုန်၍ 'လှည့်သဖြင့်ထင်း ကုန်၏။ အထက်၌ မဏ္ဍပ်ကိုဆောက်ကုန်၍ ၊ မိမိ မိမိတို့၏လှည်းအောက်၌ စိုးရိမ်ကုန် လျက်အိပ်ကုန်၏။

(၁၅) ၊ ဘုရားလောင်းသည် ငါသည် ဝိရိယကိုလျော့သည်ရှိသော် ခပ်သိမ်းကုန် သောသူတို့သည် ပျက်စီးကုန်လတ္တံ့ဟု ၊ စောစော ချမ်းအေးသောအခါ၌လျှင် လှည့် လည်သည်ရှိသော် ၊ တခုသော နေဇာမြက်စုကိုမြင်၍ ၊ ဤမြက်တို့သည် အောက်၌ရေစို သဖြင့်ပေါက်ကုန်သည်ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့ဟုကြံ၍ ၊ ပေါက်တူးကို ယူစေ၍ ထိုအရပ်ကို တူးစေ ၏။ ၊ ထိုခဏ၌လျှင် အတောင်ခြောက်ဆယ်အရပ်တိုင်အောင်တူးမိကုန်၏။ ၊ ထိုမျှအတိုင်း အရှည်ရှိသောအရပ်ကိုတူး၍ ၊ ပုတ်ခတ်ကုန်သောသူတို့၏ ပေါက်တူးသည် အောက် ၌ကျောက်ဖျာ၌ခတ်မိ၏။ ခတ်မိကာမျှ၌ ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည် ဝိရိယကိုလျော့ကုန်၏။

(၁၆) °ဗောဓိသတ္တော ပန ဣမဿ ပါသာဏဿ ဟေဋ္ဌာ ဥဒကေန ဘဝိတဗ္ဗန္တိ ဩတရိတွာ ၊ ပါသာဏေ ဌိတော ဩဏမိတွာ °သောတံ ဩဒဟိတွာ သဒ္ဓံ အာဝဇ္ဇန္တော °ဟေဋ္ဌာ ဥဒကဿ ပဝတ္တန သဒ္ဓံ သုတွာ ၊ ဥတ္တရိတွာ စူဠပဋ္ဌာကံ အာဟ “တတ တယာ ဝိရိယေ ဩဿဋ္ဌေ သဗ္ဗေ ဝိနသိဿာမ၊ ၊ တံ ဝိရိယံ အနောဿဇ္ဇန္တော ဣမံ အယကုဋံ ဂဟေတွာ ၊ အာဝါဋံ ဩတရိတွာ တေသ္မိံ ပါသာဏေ ပဟာရံ ဒေဟိ” တိ။

(၁၇) °သော တဿ ဝစနံ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြိတွာ ၊ သဗ္ဗေသု ဝိရိယံ ဩဿဇ္ဇိတွာ °နိသိန္ဓေသု ပိ ဝိရိယံ အနောဿဇ္ဇန္တော ဩတရိတွာ ၊ ပါသာဏေ ပဟာရံ အဒါသိ၊ ပါသာဏော မဇ္ဈေ ဘိန္ဒိတွာ ဟေဋ္ဌာ ပတိတွာ သောတံ သန္နိရုမ္ဘိတွာ အဋ္ဌာသိ၊ တာလက္ခန္ဓပ္ပမာဏာ ဥဒကဝင်္ဂိ ဥဂ္ဂန္တိ။

(၁၈) °သဗ္ဗေ ပါနီယံ ပိဝိတွာ နှာယိံသု၊ ၊ အတိရေကာနိ အက္ခယုဂါဒိနိ ဖာလေတွာ ၊ ယာဂုဘတ္တံ ပစိတွာ ဘုဋ္ဌိတွာ ဂေါဏေ စ ဘောဇေတွာ ၊ သူရိယေ အတ္တင်္ဂတေ ဥဒကာဝါဋ-

(၁၆) ° ဘုရားသောင်းသည်ကားဤကျောက်ဖျား၏အောက်၌ ရေသည်ရှိသည်ဖြစ်ရာ ၎င်းဟုဆင်းသက်၍ ၊ ကျောက်ဖျား၌ရပ်လျက် ၊ ညွတ်ကုန်းလျက် နားထောင်၍ အသံကို ဆင်ခြင်သည်ရှိသော် ၊ အောက်၌ရေစီးသံကြား၍ ၊ တက်လတ်ပြီးသော် မိမိအလုပ် အကျွေးငယ်ကိုဆို၏၊ ၊ အမောင်...သင်သည် ဝိရိယကိုလျော့သည်ရှိသော် ခပ်သိမ်းကုန် သောငါတို့သည် ပျက်စီးကုန်အံ့၊ ၊ သင်သည် ဝိရိယကိုမလျော့မူ၍ ဤသံတူကိုယူ၍ တွင်းသို့ ဆင်းသက်၍ ထိုကျောက်ဖျား၌ပုတ်ခတ်ခြင်းကိုပေးလော့ဟုဆို၏။

(၁၇) ° ထိုအလုပ်အကျွေးသည် ထိုဘုရားသောင်း၏စကားကိုဝန်ခံ၍ ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သောသူတို့သည် လုံ့လကိုလျော့၍ ၊ တည်ကုန်သည်ရှိသော် ဝိရိယကိုမလျော့မူ၍ ဆင်းသက်၍ ၊ ကျောက်ဖျား၌ ပုတ်ခတ်ခြင်းကိုပေး၏၊ ကျောက်ဖျားသည် အလယ်၌ကျိုး၍ အောက်သို့ကျ၍ ဖိုလာစီးသော ရေအယဉ်ကို ချုပ်လျက်တည်၏၊ ထန်းလုံးပမာဏရှိ သော ရေကြောင်းသည် အထက်သို့တက်၏။

(၁၈) ° ခပ်သိမ်းကုန်သောလှည်းကုန်သည်တို့သည် ရေကိုသောက်ကုန်၍ချိုးကုန်၏၊ ၊ အပိုအလွန်ဖြစ်ကုန်သော ဝင်ရိုး၊ ထမ်းပိုးတို့ကိုခွဲကုန်၍ ၊ ယာဂုထမင်းချက်စားကုန်၍ နွားတို့ကို မြက်ကျွေး၍ ၊ နေဝင်သည်ရှိသော် ရေတွင်းရှိသောအရပ်၏အနီး၌ တံခွန်ဆွဲခွဲ

သမိပေ ခဇံ ဗန္ဓိတွာ ဣစ္ဆိတဋ္ဌာနံ အဂမံသု၊ 'တေ တတ္ထ ဘဏ္ဍံ
ဝိက္ခိဏိတွာ 'ဒိဂုဏံ တိဂုဏံ စတုဂ္ဂုဏံ လာဘံ လဘိတွာ
'အတ္တနော ဝသနဋ္ဌာန မေဝ အဂမံသု။

(၁၉) 'တေ တတ္ထ ယာဝတာယုကံ ဌတွာ ယထာကမ္မံ
ဂတာ၊'ဗောဓိသတ္ထော ပိ ဒါနာဒီနိ ပုညာနိ ကဟွာ ယထာကမ္မ-
မေဝ ဂတော၊ ' သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ ကထေတွာ
အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဣမံ ဂါထံ ကထေသိ။

၂။ အင်္ဂါလာသုနော ဝဏ္ဏပထေ ခဏန္တာ၊
ဥဒင်္ဂဏေ တတ္ထ ပပံ အဝိန္ဒု။
ဧဝံ မုနိ ဝိရိယ ဗလူပပန္နော၊
အင်္ဂါလာသု ဝိန္ဒေ ဟဒယဿ သန္တိန္တိ။ ။

တတ္ထ အင်္ဂါလာသုနော တိ နိက္ကောသဇ္ဇော အာရဒ္ဓ ဝိရိယာ။
ဝဏ္ဏပထေ တိ ဝဏ္ဏံ ဝုစ္စတိ ဝါလုကာ၊ ဝါလုကာမဂ္ဂေ တိ
အတ္ထော။ ခဏန္တာတိ ဘူမိံ ခဏပာနာ။ ဥဒင်္ဂဏေတိ ဧတ္ထ
ဥဒါ တိ နိပါတော။ အင်္ဂဏေတိ မနုဿာနံ သဗ္ဗရဏံ ဌာနေ၊
အနာဝါဇေ ဘူမိဘာဂေ တိ အတ္ထော။ တတ္ထာ တိ တသ္မိံ

ကုန်၍ အလိုရှိရာအရပ်သို့သွားကြကုန်၏။ ' ထိုလှည်းကုန်သည်တို့သည် ထိုအရပ်၌ မိမိတို့
ဥစ္စာကို ရောင်းကုန်၍ ' နှစ်ဆ, သုံးဆ, လေးဆသောလာဘ်ကို ရကုန်၍ ' မိမိတို့ နေရာ
အရပ်သို့ သာလျှင်ပြန်ခဲ့ကုန်၏။

(၁၉) ' ထိုလှည်းကုန်သည်တို့သည် ထိုအရပ်၌ အသက်ထက်ဆုံးတည်ကုန်၍ ကံအ
လျောက်လားကြကုန်၏။ ' ဘုရားလောင်းသည်လည်း ဒါနအစရှိကုန်သော ကောင်းမှုတို့
ကိုပြု၍ ကံအလျောက်သာလျှင်လား၏။ ' မြတ်စွာဘုရားသည် ဘုရားဖြစ်ပြီး၍သာလျှင်
ဤဓမ္မဒေသနာကို ဟောတော်မူပြီး၍-

အင်္ဂါလာသုနော ဝဏ္ဏပထေ ခဏန္တာ၊ ဥဒင်္ဂဏေ တတ္ထ ပပံ အဝိန္ဒု။
ဧဝံ မုနိ ဝိရိယဗလူပပန္နော၊ အင်္ဂါလာသု ဝိန္ဒေ ဟဒယဿ သန္တိန္တိ။ ။

ဟူသောဤဂါထာကိုဟောတော်မူ၏။

ဝဏ္ဏပထေ။ ပပံ အဝိန္ဒုန္တိ ဥဒကံ ပဋိလဘိံသု၊ ဥဒကံ ဟိ ပ-
ဝီယနဘာဝေန ပပါ တိ ဝုစ္စတိ။ ပဝဒ္ဓံ ဝါ အာပံ ပပံ၊ မဟော-
ဒကန္တိ အတ္ထော။ ဝေန္တိ ဩပမ္ပပ္ပုဋ်ပါဒနံ။ မုနိ တိ မောနံ
ဝုစ္စတိ ဉာဏံ။ ကာယ မောနေယျာဒီသု ဝါ အညတရေန သမန္ဓာ-
ဂတတ္တာ ပုဂ္ဂလော မုနိ တိ ဝုစ္စတိ။ သော ပနေသ အဂါရိယမုနိ၊
အနဂါရိယမုနိ၊ သေက္ခမုနိ၊ အသေက္ခမုနိ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓမုနိ၊ မုနိမုနိ-
တိ အနေကဝိဓော။ တတ္ထ အဂါရိယမုနိ တိ ဂိဟိ အာဂတ-
ဖလော ဝိညာတ သာသနော။ အနာဂါရိယမုနိ တိ တထာရူ-
ပေါဝ ပဗ္ဗဇိတော။ သေက္ခမုနိ တိ သတ္ထသေက္ခာ။ အသေက္ခမုနိ-
တိ ဒီဏာသဝေါ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓမုနိ တိ ပစ္စေကသမ္ပုဒ္ဓေါ။ မုနိမုနိ-
တိ သမ္မာသမ္ပုဒ္ဓေါ။ ဣမသ္မိံ ပနတ္ထေ သဗ္ဗ သံဂါဟက ဝသေန
မောနေယျ သင်္ခါတာယ ပညာယ သမန္ဓာဂတော မုနိ တိ ဝေ-
ဒိတဗ္ဗော။ ဝိရိယ ဗလူပပန္ဓော ကိ ဝိရိယေန စေဝ ကာယဗလ-
ဉာဏဗလေန စ သမန္ဓာဂဟော။ အင်္ဂါလာသု တိ နိက္ကောသဇ္ဇော။

(ဈ) ကာမံ တစော စ နှာရု စ၊ အဋ္ဌိ စ အဝသိဿတု။
ဥပသုဿတု နိဿေသံ၊ သရိရေ မံသ လောဟိတန္တိ။ ။

ဧဝံ ဝုတ္တေန စတုရင်္ဂ သမန္ဓာဂတေန ဝိရိယေန သမန္ဓာဂတတ္တာ
အနလသော။ ဝိန္ဒေ ဟဒယဿ သန္တိန္တိ စိတ္တဿ ပိ ဟဒယ-
ရူပဿ ပိ သီတလ ဘာဝ ကရဏေန သန္တိန္တိ သင်္ခံ ဂတံ ဈာန-
ဝိပဿနာဘိညာ အရဟတ္တမဂ္ဂဉာဏသင်္ခါတံ အရိယဓမ္မံ ဝိန္ဒတိ
ပဋိလဘကိ တိ အတ္ထော။

အင်္ဂါလာသုနော၊ မပျင်းမရိကုန်သော လှည်းကုန်သည်တို့သည်။ ဝဏ္ဏပထေ၊ သဲခရီး
၌။ ခဏန္တာ၊ တူးကုန်လတ်သော်။ အင်္ဂါဏေ၊ လူတို့၏ သွားရာမြေအပြင်ဖြစ်သော။ တတ္ထ
ဝဏ္ဏပထေ၊ ထိုသဲခရီး၌။ ပပံ၊ ရေကို။ အဝိန္ဒု၊ ရကုန်၏။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ ဝိရိယ
ဗလူပပန္ဓော၊ ကာယဗလ၊ ဉာဏဗလနှင့်ပြည့်စုံသော။ အင်္ဂါလာသု၊ မပျင်းမရိသော။ မုနိ၊
ပညာရှိသောရဟန်းသည်။ ဟဒယဿ၊ စိတ်၏။ သန္တိ၊ ငြိမ်းသည်၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်
သော ဈာန်၊ ဝိပဿနာ၊ ပညာ၊ အဘိညာဏ်၊ အရဟတ္တဖိုလ်၊ မဂ်ဉာဏ်ဟု ဆိုအပ်
သောအရိယာတို့၏တရားကို။ ဝိန္ဒေ၊ ရရာ၏။

ဘဂဝတာ ဟိ ဒုက္ခံ ဘိက္ခဝေ ကုသိတော ဝိဟရတိ ဝေါ-
 ကိဏ္ဍော ပါပကေဟိ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ မဟန္တဉ္စ သဒတ္ထံ
 ပရိဟာပေတိ။ အာရဒ္ဓ ဝိရိယော စ ခေါ ဘိက္ခဝေ သုခံ ဝိဟ-
 ရတိ ပဝိဝိတ္ထော ပါပကေဟိ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ မဟန္တဉ္စ
 သဒတ္ထံ ပရိပူရေတိ။ န ဘိက္ခဝေ ဟိနေန အဂ္ဂဿ ပတ္တိံ ဟော-
 တီ တိ ဧဝံ အနေကေဟိ သုတ္တေဟိ ကုသိတဿ ဒုက္ခဝိဟာရော၊
 အာရဒ္ဓ ဝိရိယဿ စ သုခဝိဟာရော သံဝဏ္ဏိတော။ ဣဓာပိ
 အာရဒ္ဓ ဝိရိယဿ အကုသိတာဘိနိဝေသဿ ဝိပဿကဿ
 ဝိရိယဗလေန အဓိဂန္တဗ္ဗံ တမေဝ သုခဝိဟာရံ ဒဿေန္တော "ဧဝံ
 မုနိ ဝိရိယဗလူပပန္နော အကိလာသု ဝိန္ဒေ ဟဒယဿ သန္တိန္တိ
 အာဟ။ ဣဒံ ပုတ္တံ ဟောတိ၊ ယထာ တေ ဝါဏိဇာ အကိ-
 လာသုနော ဝဏ္ဏပထေ ခဏန္တာ ဥဒကံ လဘိံ သု၊ ဧဝံ ဣမသ္မိံပိ
 သာသနေ အကိလာသု ဟုတွာ ဝါယမ မာနော ပဏ္ဏိတော
 ဘိက္ခု၊ ဣမံ ဈာနာဒိဘေဒံ ဟဒယဿ သန္တိံ လဘတိ၊ သော တံ
 ဘိက္ခု၊ ပုဗ္ဗေ ဥဒကမတ္တဿ အတ္ထာယ ဝိရိယံ ကတွာ ဣဒါနိ ဧဝ-
 ရူပေ မဂ္ဂ ဖလ ဒါယကေ နိယျာနိက သာသနေ ကသ္မာ ဝိရိယံ
 ဩဿဇ္ဇသိ တိ။

(၂၀) ၊ ဧဝံ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ ဒဿေတွာ ၊ စတ္တာရိ သစ္စာနိ
 ပကာသေသိ၊ ၊ သစ္စ ပရိယောသာနေ ဩဿဋ္ဌ ဝိရိယော ဘိက္ခု၊
 ၊ အဂ္ဂဖလေ အရဟတ္တေ ပတိဋ္ဌာသိ။

(၂၁) ၊ သတ္တာပိ ဒွေ ဝတ္ထုနိ ကထေတွာ အနုသန္တိံ ဃဇ္ဇေ-
 တွာ ဇာတကံ သမောဓာနေတွာ ဒဿေသိ၊ ၊ တသ္မိံ သမယေ
 ဝိရိယံ အနောဿဇ္ဇိတွာ ပါသာဏံ ဘိန္ဒိတွာ ၊ မဟာဇနဿ ဥဒက-

(၂၀) ၊ ဤသို့ [သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်] ဤဓမ္မဒေသနာတော်ကို ပြတော်မူပြီး၍
 ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကိုပြတော်မူ၏။ ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကိုပြတော်မူသည်၏အဆုံး၌ လျော့
 သော ဝိရိယရှိသောရဟန်းသည် ၊ မြတ်သောအရဟတ္တဖိုလ်၌တည်လေ၏။

(၂၁) ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း နှစ်ပါးသောဝတ္ထုတို့ကို ဟောတော်မူပြီး၍ အနု
 သန္တေကိုပင်၍ ၊ ယခုအခါ လျော့သောဝိရိယရှိသော ရဟန်းသည် ထိုအခါဝိရိယကို မ
 လျော့မူ၍ ကျောက်ဖျာကိုဖောက်၍ ၊ လူများအားရေကိုပေးတတ်သော ဘုရားလောင်း

ဒါယကော စူဠပဋ္ဌာကော အယံ ဩဿဋ္ဌ ဝီရိယော ဘိက္ခု အ-
ဟောသိ၊ ‘ အဝသေသ ပရိသာ ဣဒါနိ ဗုဒ္ဓပရိသာ ဇာတာ၊
’ သတ္ထဝါဟ ဇေဋ္ဌကော ပနာဟ မေဝ အဟောသိန္တိ ‘ ဒေသနံ
နိဋ္ဌာပေသိ။

ဝဏ္ဏပထ ဇာတကံ ဒုတိယံ။

၃-သေရိဝ ဝါဏိဇဇာတ်

(၁) ‘ ဣစ စေ နံ ဝိရာဓေသိ တိ ဣမဗ္ဗိ ဓမ္မဒေသနံ ဘဂဝါ
သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရန္တော ‘ ဧကံ ဩဿဋ္ဌ ဝီရိယ မေဝ ဘိက္ခု
အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ ‘ တဗ္ဗိ ပုရိမ နယေနေဝ ဘိက္ခုဟိ အာနိတံ
ဒိသ္မာ သတ္တာ အာဟ ‘ တံ ဘိက္ခု ဧဝရူပေ မဂ္ဂဗလ ဒါယကေ
သာသနေ ပဗ္ဗဇိတွာ ဝီရိယံ ဩဿဇန္တော ‘ သတ သဟဿဋ္ဌ-
နိကာယ ကဉ္စန ပါတိယာ ‘ ပရိဟိနော သေရိဝ ဝါဏိဇော
ဝိယ စိရံ သောစိဿသိ တိ၊ ‘ ဘိက္ခု တဿတ္ထဿ အာဝိဘာ-
ဝတ္ထံ ဘဂဝန္တံ ယာစိံ သု၊ ‘ ဘဂဝါ ဘဝန္တရေန ပဋိစ္ဆန္တ ကာ-
ရဏံ ပါကဋ္ဌ မကာသိ။

လှည်းကုန်သည်၏ အလုပ်အကျွေးငယ်ဖြစ်လေပြီ၊ ‘ ယခုအခါ ဘုရားပရိသတ်တို့သည်
ထိုအခါ ကြွင်းကုန်သော ပရိသတ်တို့ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ‘ ယခုအခါ ငါဘုရားသည် ထိုအခါ
လှည်းကုန်သည်မှူးဖြစ်ကူးပြီ၊ ဤသို့ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူ၍ ‘ ဒေသနာကို ပြီးစေတော်
မူ၏။

နှစ်ခုမြောက်သောဝဏ္ဏပထဇာတ်သည်ပြီး၏။

(၁) ‘ ဘုန်းတော်ကြီးမားသော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ဣစစေနံဝိရာဓေသိ-
အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤသေရိဝဝါဏိဇဇာတ် ဒေသနာ
တော်ကိုလည်း သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌နေတော်မူလျက် ‘ တပါးသော
လျော့သောဝီရိယရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော ရဟန်းကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူ၏၊
‘ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ရှေးနည်းဖြင့် ရဟန်းတို့သည် ဆောင်အပ်သော ထိုရဟန်း
ကိုမြင်တော်မူ၍ မိန့်တော်မူ၏၊ ‘ ရဟန်း...သင်သည်ဤသို့သဘောရှိသော မဂ်, ဖိုလ်ကိုပေး
တတ်သော သာသနာ၌ ရဟန်းပြု၍ ဝီရိယကိုလျော့၍ ‘ အဘိုးတသိန်းထိုက်သော ရွှေခွက်
မှ ‘ ယုတ်သော သေရိဝတိုင်းသား ရှုကုန်သည်ကဲ့သို့ကြာမြင့်စွာ စိုးရိမ်ရလတ္တံ့၊ ဤသို့မိန့်

(၂) ၊ အတီတေ ဣတော ပဉ္စမေ ကပ္ပေ ဗောဓိသတ္တော သေရိဝရဋ္ဌေ သေရိဝနာမကော ကစ္ဆပုဂ္ဂဝါဏိဇော အဟောသိ၊ ၊ သော သေရိဝနာမကေန လောလကစ္ဆပုဂ္ဂဝါဏိဇေန သဒ္ဓိံ ၊ ဝေါဟာရတ္ထာယ ဂစ္ဆန္တော နိလဝါဟံ နာမ နဒိံ ဥတ္တရိယော ၊ အရိဋ္ဌပုရံ နာမ နဂရံ ပဝိသန္တော နဂရ ပိထိယော ဘာဇေ တော ၊ အတ္တနော ပတ္တပိထိယံ ဘဏ္ဍံ ဝိက္ခိဏန္တော ဝိစရိ၊ ၊ ဣ တရော ပိ အတ္တနော ပတ္တပိထိံ ဂဏိ။

(၃) ၊ တသ္မိံ စ နဂရေ ဧကံ သေဋ္ဌိကုလံ ပရိဇိဏ္ဏံ အဟောသိ၊ ၊ သဗ္ဗေ ပုတ္တဘာတိကာ စ ဓနဉ္စ ပရိက္ခယံ အဂမံသု၊ ၊ ဧကော ဒါရိကာ အယျိကာယ သဒ္ဓိံ အဝသောသာ အဟောသိ၊ ၊ တာ ဒွေ ပိ ပရေသံ ဘတိံ ကတွာ ဇီဝန္တိ။

(၄) ၊ ဂေဟေ ပန တာသံ မဟာသေဋ္ဌိနာ ၊ ပရိဘုတ္တပုဗ္ဗာ သုဝဏ္ဏပါတိဘာဇနန္တရေ နိက္ခိတ္တာ ဒိသရတ္တံ အဝလဉ္စိယမာ-

တော်မူ၏။ ၊ ရဟန်းကိုသည် ထိုအကြောင်းကို ထင်စွာ ဖြစ်စေခြင်းငှါ မြတ်စွာဘုရားကို တောင်းပန်ကုန်၏။ ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဘဝတပါးသည်ဖူးလှမ်းအပ်သောအကြောင်းကို ထင်စွာပြုတော်မူ၏။

(၂) ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ [အထက်] ငါးခုမြောက်သော ကမ္ဘာ၌ ဘုရားလောင်းသည် သေရိဝတိုင်း၌ သေရိဝမည်သော ရွဲကုန်သည်ဖြစ်၏။ ၊ ထို ဘုရားလောင်းရွဲကုန်သည်သည် သေရိဝမည်သော လောဘရမ္မက်ကြီးသော ရွဲကုန်သည် နှင့်တကွ ၊ ရောင်းအံ့သောငှါ သွားသည်၊ သော် နိလဝါဟမည်သော မြစ်ကိုကူး၍ ၊ အရိဋ္ဌပုရမည်သောပြည်သို့ဝင်သည်ရှိသော် မြေခရီးတို့ကိုခွဲဝေ၍ ၊ မိမိသည် ရောက်အပ် သော ခရီး၌ ဥစ္စာကိုရောင်းလျက်သွား၏။ ၊ တငယာက်သော လောဘရမ္မက်ကြီးသော ရွဲကုန်သည်သည်လည်း မိမိသည် ရောက်အပ်သောခရီးကိုယူ၏။

(၃) ၊ ထိုအရိဋ္ဌပုရမြို့၌လည်း တဦးသော သူဌေးအမျိုးသည် ပျက်စီးသည်ဖြစ်၏။ ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသား-သွီး-ညီ-နောင်ကိုသည်လည်းကောင်း၊ ဥစ္စာသည်လည်းကောင်း ကုန်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏။ ၊ တငယာက်သောသူငယ်မသည် အဘွားနှင့်တကွကြွင်းသည် ဖြစ်၏။ ၊ ထိုမြေး၊ အဘွားနှစ်ယောက်တို့သည်လည်း သူတပါးတို့၏အစားကိုပြု၍အသက် မွေးကုန်၏။

(၄) ၊ ထိုမြေး၊ အဘွားတို့၏အိမ်၌သော်ကားသူဌေးကြီးသည် ၊ သုံးဆောင်ဘူးသော အိုး၏အကြား၌ထားအပ်သော ရွှေခွက်သည် ရှည်မြင့်စွာ မသုံးဆောင်အပ်သည်ဖြစ်၍ အ

နာ မလဂ္ဂဟိတာ အဟောသိ၊ ၊ တာ တဿာ သုဝဏ္ဏပါတိ-
ဘာဝဗ္ဗိ န ဇာနန္တိ။

(၅) ၊ သော လောလဝါဏိဇော တသ္မိံ သမယေ ၊ မဏိ-
ကေ ဂဏှထ၊မဏိကေ ဂဏှထာ တိ ဝိစရန္တော သရဒ္ဓါရံ ပါပု-
ဏိ၊ ၊ သာ ကုမာရိကာ တံ ဒိသ္မာ အယျိကံ အာဟ၊ “အဗ္ဗ မယံ
ဧကံ ပိဋန္ဓနံ ဂဏှာဟိ တိ၊ ၊ အဗ္ဗ မယံ ဒုဂ္ဂတာ၊ ၊ ကိံ ဒတွာ
ဂဏှိဿာမာ တိ၊ ၊ အယံ နော ပါတိ အတ္ထိ၊ ၊ နော စ အမှာ-
ကံ ဥပကာရာ၊ ၊ ဣမံ ဒတွာ ဂဏှာဟိ” တိ။

(၆) ၊ သာ ဝါဏိဇံ ပက္ခောသာပေတွာ အာသနေ နိသိ-
ဒါပေတွာ ၊ တံ ပါတိံ ဒတွာ အယျ ဣမံ ဂဟေတွာ ၊ တဝ
ဘဂိနိယာ ကိဗ္ဗိဒေဝ ဒေဟိ တိ အာဟ၊ ၊ ဝါဏိဇော ပါတိံ
ဟတ္ထေန ဂဟေတွာဝ ၊ သုဝဏ္ဏ ပါတိ ဘဝိဿတိ တိ ပရိ-
ဝဋ္ဋေတွာ ၊ ပါတိပိဋိယံ သူဗိယာ လေခံ ကနိတွာ သုဝဏ္ဏဘာဝံ
ဥတွာ ၊ ဣမေသံ ကိဗ္ဗိ အဒတွာဝ ဣမံ ပါတိံ ဟရိဿာမိ တိ
အယံ ကိံ အတ္ထတိ၊ ၊ အခုမာသကော ပိဿာ မူလံ န ဟော-
တိ တိ ၊ ဘူမိယံ ဒိပိတွာဝ ဥဋ္ဌာယာသနာ ပက္ကမိ။

ညစ်အကြေးတက်သည်ဖြစ်၏၊ ၊ ထိုမြေး၊အဘွားနှစ်ယောက် ကိုသည် ထိုခွက်၏ ရွှေခွက်၏
အဖြစ်ကိုလည်းမသိကုန်။

(၅) ၊ ထိုလောဘရမ္မက်ကြီးသောရွဲကုန်သည်သည် ထိုအခါ၌ ၊ ရွဲတို့ကိုဝယ်ကြကုန်
လော၊ ရွဲတို့ကိုဝယ်ကြကုန်လောဟု လှည့်လည်စဉ် အိမ်တံခါးသို့ရောက်လေ၏၊ ၊ ထိုသူ
ငယ်မသည် ထိုရွဲကုန်သည်ကိုမြင်၍ အဘွားကိုဆို၏၊ ၊ အဘွား...ငါ့တို့ ဟခုသောတန်း
ဆာကိုဝယ်ပါလောဟုဆို၏၊ ၊ မြေးငယ်...ငါတို့သည် ဆင်းရဲကုန်၏၊ ၊ အဘယ်ကိုပေး၍
ဝယ်ရကုန်အံ့နည်းဟုဆို၏၊ ၊ [အဘွား...]ငါတို့အား ဤခွက်သည်ရှိ၏၊ ၊ ငါတို့အား
ကျေးဇူးမရှိ၊ ၊ ဤခွက်ကိုပေး၍ဝယ်လောဟုဆို၏။

(၆) ၊ ထိုအဘွားသည် ရွဲကုန်သည်ကိုခေါ်စေ၍ နေရာ၌နေစေ၍ ၊ ထိုခွက်ကိုပေး၍
အရှင်...ဤခွက်ကိုယူ၍ ၊ သင့်နှမအား တစ်ခုကိုပေးလောဟုဆို၏၊ ၊ ရွဲကုန်သည်သည်
ခွက်ကို လက်ဖြင့်ကိုင်၍သာလျှင် ၊ ရွှေခွက်သည်ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ၊ ခွက်၏ကျော၌လျှင် လှည့်
လည်၍ အပ်ဖြင့်အရေးကိုငင်၍ ရွှေခွက်အဖြစ်ကိုသိ၍ ၊ ဤသူတို့အား တစ်ခုကိုမပေးမူ၍
သာလျှင် ဤရွှေခွက်ကိုယူအံ့ဟုကြံ၍ ဤခွက်သည်အဘယ်အဘိုးထိုက်အံ့နည်း၊ ၊ ထိုခွက်၏
ပဲဝက်မျှသောအဘိုးကိုလည်းမထိုက်ဟူ၍ ၊ မြေ၌ပစ်၍လျှင် နေရာမှထ၍သွားလေ၏။

(၇) ° တေန် ပဝိသိတွာ နိက္ခန္တဝိထိ° ဣတရော ပဝိသိတုံ လဘတိ တိ ' ဗောဓိသတ္တော တံ ဝိထိ° ပဝိသိတွာ ' မဏိကေ ဂဏှထ၊ မဏိကေ ဂဏှထာ တိ တမေဝ သရဒ္ဓါရံ ပါပုဏိ။

(၈) ° ပုန သာ ကုမာရိကာ တထေဝ အယျိကံ အာဟ၊ ' အထ နံ အယျိကာ အဗ္ဗ ပဌမံ အာဂတ ဝါဏိဇော ပါတိ° ဘူမိယံ ဒိပိတွာ ဂတော၊ ' ဣဒါနိ ကိ° ဒဟွာ ဂဏှိဿာမာ တိ အာဟ။

(၉) ° အဗ္ဗ သော ဝါဏိဇော ဖရုသဝါစော၊ ' အယံ ပန ပိယဒဿနော မုဒုသလ္လာပေါ၊ ' အပ္ပေဝနာမ နံ ဂဏှေယျာ တိ၊ ' အဗ္ဗ တေနဟိ ပက္ခောသာဟိ တိ၊ ' သာ တံ ပက္ခောသိ။

(၁၀) ° အထ သ ဂေဟံ ပဝိသိတွာ နိသိန္ဓဿ တံ ပါတိ° အဒိသု၊ ' သော တဿာ သုဝဏှပါတိဘာဝံ ဥ တွာ ' အဗ္ဗ အယံ ပါတိ သတသဟဿံ အဂ္ဂတိ၊ ' သတ သဟဿန္တနိက- ဘဏှံ မယံ ဟတ္ထ နတ္ထိ တိ အာဟ။

(၇) ° တယောက်သောသူသည်ဝင်ပြီး၍ထွက်သောခရီးကိုတယောက်သောသူသည် ဝင်ခြင်းငှါရ၏။ ထို့ကြောင့် ' ဘုရားလောင်း ရွဲကုန်သည်သည် ထိုခရီးသို့ဝင်၍ ' ရွဲတို့ကိုဝယ် ကြကုန်လော့၊ ရွဲတို့ကိုဝယ်ကြကုန်လော့ဟုဆို၍ ထိုအိမ်တံခါးသို့လျှင်ရောက်လေ၏။

(၈) ° တဖန် ထိုသူငယ်မသည် ထိုရှေးအတူလျှင် အဘွားကိုဆို၏။ ' ထိုအခါ ထို မြေးငယ်မကို အဘွားသည် မြေးငယ်...ရှေးဦးစွာလာသော ကုန်သည်သည် ခွက်ကိုမြေ၌ ပစ်၍သွားလေပြီ၊ ' ယခုအခါ အဘယ်ကိုပေး၍ ဝယ်ကုန်အံ့နည်းဟုဆို၏။

(၉) ° အဘွား...ထိုရှေးကုန်သည်သည် ကြမ်းကြုတ်သောစကားရှိ၏။ ' ဤကုန်သည် သည်ကား ရှုချင်ဘွယ်ရှိ၏။ နူးညံ့ပြေပြစ်သောစကားရှိ၏။ ' ထိုခွက်ကိုယူငြားအံ့လည်းမသိ ဟုဆို၏။ ' မြေးငယ်...ထိုသို့တပြီးကား ခေါ်လော့ဟုဆို၏။ ' ထိုသူငယ်မသည် ထိုရွဲကုန် သည်ကိုခေါ်၏။

(၁၀) ° ထိုအခါ အိမ်သို့ဝင်၍နေသော ထိုရွဲကုန်သည်အား ထိုခွက်ကို ပေးကုန် ၏။ ' ထိုဘုရားလောင်း ရွဲကုန်သည်သည် ထိုခွက်၏ ရွှေခွက်၏အဖြစ်ကိုသိ၍ ' အမိ... ဤခွက်သည် အဘိုးတသိန်းထိုက်၏။ ' အဘိုးတသိန်းထိုက်သောဥစ္စာသည် ငါ၏လက်၌ မရှိဟုဆို၏။

(၁၁) ၊ အယျ ပဌမံ အာဂတ ဝါဏိဇော ၊ အယံ အခုမာ-
သကမ္ပိ န အဂ္ဂတီ တိ ဝတော ဘူမိယံ ဒိပိတွာ ဂတော၊ ၊ အယံ
ပန တဝ ပုညေန သုဝဏ္ဏပါတိ ဇာတာ ဘဝိဿတိ၊ ၊ မယံ ဣမံ
တုယံ ဒေမ၊ ၊ ကိဉ္ဇိဒေဝ နော ဒတွာ ဣမံ ဂဟေတွာ ယာဟိ တိ။

(၁၂) ၊ ဗောဓိသတ္တော တသ္မိံ ခဏေ ဟတ္ထဂတာနိ ပဉ္စ
ကဟာပဏသတာနိ ပဉ္စသတဂ္ဂနကဉ္စ ဘဏ္ဍံ သဗ္ဗံ ဒတွာ ၊ မယံ
ဣမံ တုလဉ္စ ပသိဗ္ဗကဉ္စ အဋ္ဌ စ ကဟာပဏေ ဒေထာ တိ ၊ ဧတ္ထ-
ကံ ယာစိတွာ အာဒါယ ပက္ကမိ၊ ၊ သော သီဃမေဝ နဒိတိရံ
ဂန္ဓာ ၊ နာဝိကဿ အဋ္ဌကဟာပဏေ ဒတွာ နာဝံ အဘိရုဟိ။

(၁၃) ၊ တတော လောလ ဝါဏိဇော ပိ ပုန တံ ဂေဟံ
ဂန္ဓာ ၊ အာဟရထေတံ ပါတိံ၊ ၊ တုမှာကံ ကိဉ္ဇိဒေဝ ဒဿာ-
မိ တိ အာဟ၊ ၊ သာ တံ ပရိဘာသိတွာ ၊ တံ အမှာကံ သတ-
သဟဿဂ္ဂနိကံ သုဝဏ္ဏပါတိံ အခုမာသဂ္ဂနိကမ္ပိ အကာသိ၊
“တုယံ ပန သာမိက သဒိသော ဧကော မေဓိကော ဝါဏိဇော
အမှာကံ သဟဿံ ဒတွာ ၊ တံ အာဒါယ ဂတော တိ အာဟ။

(၁၁) အမှင်...ရှေးဦးစွာလာသောကုန်သည်သည် ၊ ဤခွက်သည် ပဲဝက်မျှကိုလည်း
မယိုက်ဟုဆို၍ မြေ့ပစ်၍သွား၏။ ၊ ဤခွက်သည်ကား သင်၏ကောင်းမှုကြောင့် ရွှေခွက်
ဖြစ်သည်ဖြစ်အံ့၊ ၊ ငါ့ကိုသည် ဤရွှေခွက်ကို သင့်အားပေးကုန်အံ့၊ ၊ တစုံတခုကိုလျှင်
ငါ့တို့အားပေး၍ ဤရွှေခွက်ကိုယူ၍သွားလေလောဟုဆို၏။

(၁၂) ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုခဏ၌ လက်သို့ရောက်ကုန်သော ငါးရာကုန်သော
အသပြာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဘိုးငါးရာထိုက်သော အလုံးစုံသော ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း
ပေး၍ ၊ ငါ့အား ဤချိန်ကိုလည်းကောင်း၊ ဤအိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ရှစ်သပြာတို့
ကိုလည်းကောင်း ပေးကုန်လောဟု ၊ ဤမျှကိုတောင်းယူ၍သွားလေ၏။ ၊ ထိုဘုရား
လောင်းရှုကုန်သည်သည် လျင်စွာလျှင် မြန်နားသို့ရောက်၍ ၊ ကူးတို့သည်အား ရှစ်သပြာကို
ပေး၍ လှေကိုစီးလေ၏။

(၁၃) ၊ ထိုအခါမှ ထိုစဉ်းလဲသော ရွှေကုန်သည်သည်လည်း တဖန် ထိုမြေး၊ အဘွား
အိမ်သို့သွား၍ ၊ သင်တို့၏ခွက်ကိုဆောင်ခဲ့ကုန်လော၊ ၊ သင်တို့အား တစုံတခုကိုလျှင်
ပေးအံ့ဟုဆို၏။ ၊ ထိုသူငယ်မသည် ထိုရွှေကုန်သည်ကို ဆဲရေး၍ ၊ သင်သည် ငါ့တို့၏အဘိုး
တသိန်းထိုက်သော ရွှေခွက်ကို ပဲဝက်မျှအဘိုးကိုပြု၏။ ၊ သင်၏ အရှင်နှင့်တူသော တ

(၁၄) ° တံ သုတွာဝ တာယ သဗ္ဗ သဟဿဋ္ဌနိကာယ သုဝဏ္ဏပါတိယာ ပရိဟိနောပိ၊ ၊ မဟာဇာနိကဇရာ ပက ပေ အယန္တိ ၊ သဗ္ဗာတ ဗလဝ သောကော သတိ' ပဗ္ဗုပဋ္ဌာပေဟု အသက္ကောန္တော ဝိသညီ ဟုတွာ ' အတ္တနော ဟတ္ထဂတေ က-ဟာပဏေ စေဝ ဘဏ္ဍိကဉ္စ သရဒ္ဓါရေ ယေဝ ဝိကိရိတွာ ' နိ-ဝါသန ပါရုပနံ ပဟာယ တုလာဒဏ္ဍံ မုဂ္ဂရံ ကတွာ အာဒါယ ၊ ဗောဓိသတ္တဿ အနုပဒံ ပက္ကန္တော ကံ နဒိတီရံ ဝန္တော ဗောဓိ-သတ္တံ ဝစ္ဆန္တိ ဒိသ္မာ ' အဗ္ဗော နာဝိက နာဝံ နိဝတ္ထေဟိ တိ အာဟ။

(၁၅) ° ဗောဓိသတ္တော ပန တာတ မာ နိဝတ္ထယိ တိ ပဋိသေဓေသိ၊ ၊ ဣတရဿ ဝိ ဗောဓိသတ္တံ တထာ ဝစ္ဆန္တိ ပဿန္တဿေဝ ဗလဝ သောကော ဥဒပါဒိ၊ ၊ ဟဒယံ ဥဏ္ဍိ အဟောသိ၊ ၊ မုခတော လောဟိတံ ဥဂ္ဂန္တိ၊ ၊ ဝါပိ ကဒ္ဓမော ဝိယ ဟဒယံ ဖလိ၊ ၊ သော ဗောဓိသတ္တေ အာသာတံ ဗဒ္ဓိတွာ တတ္ထေဝ ဇီဝိတက္ခယံ ပါပုဏိ။

ယောက်သော တရားစောင့်သော ရွှေကုန်သည်သည် ငါတို့အား အတိုးတထောင်ကိုပေး၍ ' ထိုရွှေခွက်ကိုယူ၍သွားလေ၏ဟုဆို၏။

(၁၄) ° [ထိုရွှေကုန်သည်မိုက်သည်] ထိုစကားကိုကြား၍လျှင် ငါသည်အတိုးတထိန်း ထိုက်သော ထိုရွှေခွက်မှယုတ်သည်ဖြစ်၏၊ ၊ ဤကုန်သည်သည် ငါ့အားရှိုးခြင်းကြီးကိုပြုခဲ့ပြီ တကားဟု ၊ ဖြစ်သော ကြီးစွာသော စိုးရိမ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ သတိကိုထားအံ့သော ငှါ မတတ်နိုင်ရကား မိန်းမောသည်ဖြစ်၍ ၊ မိမိလက်သို့ရောက်ကုန်သော အသပြာတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း အိမ်တံခါး၌လျှင်ကြ၍ ၊ အဝတ်ရုံကိုစွန့်၍ ချိန်ချိန်တို့ ဆောက်ပုတ်ကဲ့သို့ပြုလျက်ယူ၍ ၊ ဘုရားလောင်း၏ခြေရာအစဉ်သို့လိုက်သည်မှီသော် ထိုမြစ် နားသို့ရောက်၍ ကူးသွားသော ဘုရားလောင်းကိုမြင်၍ ၊ ဒိုကူးတို့သည်... လျှောက် ပြန်နှစ် ခဲ့လောဟုဆို၏။

(၁၅) ° ဘုရားလောင်းသည်ကား အမောင်ကူးတို့သည်... မပြန်လင့်ဟုမြင်၏။ ၊ မိုက်သောရွှေကုန်သည်လည်း ထိုသို့သွားသော ဘုရားလောင်းမြင်စဉ်ပင်လျှင် ကြီးစွာသော စိုးရိမ်ခြင်းသည်ဖြစ်၏၊ ၊ နှလုံးသွေးသည် ပူ၏၊ ၊ ခံပွင်းမှသွေးအန်၏၊ ၊ အိုင်၌ညွှန်ကဲ့ကဲ့ နှလုံးကွဲ၏၊ ၊ ထိုရွှေကုန်သည်မိုက်သည် ဘုရားလောင်း၌ ရန်ညှိုးဖွဲ့၍ ထိုမြစ်နား၌ပင်လျှင် အသက်ကုန်ခြင်းသို့ရောက်လေ၏။

(၁၆) ၊ ဣဒံ ပဌမံ ဒေဝဒတ္တဿ ဗောဓိသတ္တေ အာဃာ-
တ ဗန္ဓနံ၊ ၊ ဗောဓိသတ္တော ဒါနာဒီနိ ပုညာနိ ကတွာ ယထာ-
ကမ္မံ ဂတော၊ ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ ကထေတွာ
အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဟုတွာ ဣမံ ဂါထံ ကထေသိ။

၃။ ဣဓ စေ နံ ဝိရာဇေသိ၊ သဒ္ဓမ္မဿ နိယာမကံ။
 စိရံ တုံ အနုတပ္ပေသိ၊ သေရိဝါယံ ဝ ဝါဏိဇော တိ ။ ။

ကတ္ထ ဣဓ စေ နံ ဝိရာဇေသိ၊ သဒ္ဓမ္မဿ နိယာမကန္တိ ဣမ-
သ္မိံသာသနေ ဧတံ သဒ္ဓမ္မဿ နိယာမက သင်္ခါတံ သောတာ-
ပတ္တိမဂ္ဂံ ဝိရာဇေသိ၊ ယဒိ ဝိရာဇေသိ၊ ဝိရိယံ ဩဿဇ္ဇန္တော နာ-
ဓိဂစ္ဆသိ နပ္ပုဂ္ဂိုလဘာသီတိ အတ္ထော။ စိရံ တုံ အနုတပ္ပေသိ တိ
ဧဝံ သန္တေ တုံ ဒီဃမဒ္ဒါနံ သောစန္တော ပရိဒေဝန္တော အနု-
တပ္ပေသသိ။ အထဝါ၊ ဩဿဋ္ဌ ဝိရိယတာယ အရိယမဂ္ဂဿ
ဝိရာဓိတတ္တာ ဒီဃရတ္တံ နိရယာဒီသု ဥပပန္တော နာနာပုကာရာနိ
ဒုက္ခာနိ အနုဘဝန္တော အနုတပ္ပေသသိ ကိလမိဿသိ တိ အယ
မေတ္ထ အတ္ထော။ ကထံ။ သေရိဝါယံ ဝ ဝါဏိဇော တိ သေရိ-
ဝါတိ ဧဝံ နာမကော အယံ ဝါဏိဇော ယထာ။ ဣဒံ ဝုတ္တံ
ဟောတိ၊ ယထာ ပုဗ္ဗေ သေရိဝ နာမကော ဝါဏိဇော သတ-
သဟဿန္တနိကံ သုဝဏ္ဏပါတိံ လဘိတွာ တဿာ ဂဟဏတ္ထာ-
ယ ဝိရိယံ အ ကတွာ ဟတော ပရိဟိနော အနုတပ္ပတိ၊ ဧဝ-

(၁၆) ၊ ဤကား ဘုရားလောင်း၌ ဒေဝဒတ်၏ ရှေးဦးစွာဖွဲ့သော ရန်ညှိုးတည်း၊
၂ ဘုရားလောင်းသည် အလှူအစရှိသော ကောင်းမှုတို့ကိုပြု၍ ကံအားလျော်စွာလားရ၏၊
၃ မြတ်စွာဘုရားသည် ဘုရားမြတ်တော်မူလျှင် ဤဓမ္မဒေသနာကိုဟောတော်မူပြီး၍-

ဣဓ စေ နံ ဝိရာဇေသိ၊ သဒ္ဓမ္မဿ နိယာမကံ။
 စိရံ တုံ အနုတပ္ပေသိ၊ သေရိဝါယံ ဝ ဝါဏိဇော။ ။
ဟူသော ဤဂါထာကိုဟောတော်မူ၏။

သေရိဝေါ၊ သေရိဝအမည်ရှိသော။ အယံဝါဏိဇော၊ ဤကုန်သည်မိုက်သည်။ အနု
ကပ္ပတိဇ္ဇဝ၊ အစဉ်စိုးရိမ်ရသကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။

မေဝ တံ ဣမသ္မိံ သာသနေ ပဋိယတ္တ သုဝဏ္ဏပါတိ သဒိသံ
အရိယမဂ္ဂံ ဩဿဋ္ဌ ဝိရိယတာယ အနဓိဂစ္ဆန္တော တဏှော
ပရိဟီနော ဒိဃရတ္တံ အနုတပ္ပေဿသိ၊ သစေ ပန ဝိရိယံ န
ဩဿဋ္ဌိဿသိ၊ ပဏ္ဍိတ ဝါဏိဇော သုဝဏ္ဏပါတိံ ပဋိလဘတိ
ဝိယ မမ သာသနေ နဝ ဝိဓမ္မိ လောကုတ္တရဓမ္မံ ပဋိလဘိဿ-
သိ တိ။

(၁၇) ၊ ဝေမဿ သတ္တာ အရဟတ္တေန ကုဋံ ဂဏှန္တော
၂ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ ဒဿေတွာ စတ္တာရိ သစ္စာနိ ပကာသေသိ၊
၃ သစ္စ ပရိယောသာနေ ဩဿဋ္ဌ ဝိရိယော ဘိက္ခု အဂ္ဂဗလေ
အရဟတ္တေ ပတိဋ္ဌာသိ။

(၁၈) ၊ သတ္တာ ဒွေ ဝတ္ထုနိ ကထေတွာ အနုသန္ဓိံ သ-
ဇ္ဇေတွာ ဇာတကံ သမောဓာနေတွာ ဒဿေသိ၊ ၂ တဒါ ဗာလ-
ဝါဏိဇော ဒေဝဒတ္တော အဟောသိ၊ ၃ ပဏ္ဍိတ ဝါဏိဇော
ပနာဟ မေဝ အဟောသိ န္တိ ၄ ဒေသနံ နိဋ္ဌာပေသိ။

သေရိဝ ဝါဏိဇ ဇာတကံ တတိယံ။

သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်းတရား၏။ နိယာမကံ၊ လျော်ကားလှေငယ်ဟု ဆိုအပ်သော
သောတာပတ္တိမဂ်ကို။ စေဝိရာဓေသိ၊ အကယ်၍ချွတ်ယွင်းစေအံ့။ စိရံ၊ အင်္ဂါလေးမြင့်။
အနုတပ္ပေသိ၊ အစဉ်စိုးရိမ်ရလတ္တံ့။

(၁၇) ၊ ဤသို့လျှင် ထိုရဟန်းအား မြတ်စွာဘုရားသည် အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့် ဒေသနာ
တော်၏အထွတ်ကိုယူလျက် ၂ ဤဓမ္မဒေသနာကိုပြတော်မူပြီး၍ သစ္စာလေးပါးတို့ကိုပြတော်
မူ၏။ ၃ သစ္စာကိုပြတော်မူသည်၏အဆုံး၌ လျော့သော ဝိရိယရှိသောရဟန်းသည် မြတ်
သောအရဟတ္တဖိုလ်၌တည်၏။

(၁၈) ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် နှစ်ပါးသောဝတ္ထုတို့ကို ဟောတော်မူပြီး၍ အနုသန္ဓေ
ကိုစစ်၍ ၂ ယခုအခါ ဒေဝဒတ်သည် ထိုအခါ မိုက်သောရွဲကုန်သည်ဖြစ်ဘူးလေပြီ၊ ၃ ယခု
အခါ ငါဘုရားသည်လျှင် ထိုအခါ ပညာရှိသော ရွဲကုန်သည်ဖြစ်ဘူးလေပြီ၊ ဤသို့ဇာတ်
ကိုပေါင်းတော်မူ၍ ၄ ဒေသနာကိုပြီးစေတော်မူ၏။

သုံးခုမြောက်သော သေရိဝဂါဏိဇဇာတ်သည် ပြီး၏။

၄-စူဠက သေဋ္ဌိ ဇာတ်

(၁) ၊ အပ္ပကေန ပိ မေဓာပီ တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ ဘဂဝါ ရာဇဂဟံ ဥပနိဿာယ ၊ ဇိဝကမ္မဝနေ ဝိဟရန္တော စူဠပန္နကတ္ထေရံ အာရဟန္တ ကထေသိ၊ ၊ တတ္ထ စူဠပန္နကဿ တာဝ ဥပ္ပတ္တိံ၊ ပဗ္ဗဇော စ ကထေတဗ္ဗာ။

(၂) ၊ ရာဇဂဟေ ကိရ ဓနသေဋ္ဌိ ကုလဿ ဝိတာ ၊ အတ္တနော ဒါသေနေဝ သဒ္ဓိံ သန္တဝံ ကတွာ ၊ အညေ ပိ မေ ဣမံ ကမ္မံ ဇာနေယျန္တိ ဘိတာ ဧဝ မာဟ “အမှေဟိ ဣမသ္မိံ ဌာနေ ဝသိတုံ န သက္ကာ၊ ၊ သစေ မေ မာတာပိတရော ဣမံ ဒေါသံ ဇာနိဿန္တိ၊ ၊ ခဏ္ဍာခဏ္ဍံ ကရိဿန္တိ၊ ၊ ဝိဒေသံ ဝန္တော ဝသိဿာမာ” တိ ဟတ္ထသာရံ ဝဟေတွာ ၊ အဂ္ဂုဒ္ဓါရေန နိက္ခမိတွာ ယတ္ထ ဝါ တတ္ထ ဝါ အညေဟိ အဇာနန ဌာနံ ဝန္တော ၊ ဝသိဿာမာ တိ ဥဘော ပိ အဂမံသု။

(၃) ၊ တေသံ ဧကသ္မိံ ဌာနေ ဝသန္တာနံ သံဝါသ မန္ဓာယ ၊ တဿာ ကုန္တိယံ ဝဟော ပတိဌာသိ၊ ၊ သာ ဝဟပရိပါ-

(၁) ၊ ဘုန်းတော်ကြီးမားတော်မူသော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် အပ္ပကေနာပိ မေဓာပီ- အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤဓမ္မဒေသနာကို ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကိုအဖို့ပြု၍ ၊ ဇိဝက၏အမ္မဝန်ကျောင်း၌နေတော်မူစဉ် စူဠပန်ထေရ်ကို အကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ၊ ထိုစကား၌ စူဠပန်၏အကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ရဟန်း၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း ဆိုအပ်၏။

(၂) [ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား အစဉ်ဖြစ်သော စကားတည်း။] ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ဓနသေဋ္ဌိမည်သောအမျိုးသီးသည် ၊ မိမိ၏ကျွန်နှင့်တကွသာလျှင် သံဝါသကိုပြု၍ ၊ တပါးကုန်သောသူတို့သည်လည်း ဤငါ့အမှုကိုသိကုန်လတ္တံ့ဟု ကြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ၊ ငါတို့သည် ဤအရပ်၌နေခြင်းငှါမတတ်ကောင်းကုန်၊ ၊ ငါ၏အမိအဘတို့သည် ဤအဖြစ်ကို အကယ်၍သိကုန်ငြင်းအံ့။ ၊ အပိုင်းပိုင်းဖြက်သည်ကိုပြုကုန်လတ္တံ့။ ၊ အရပ်တပါးသို့သွား၍ နေကုန်အံ့ဟု လက်၍ဥစ္စာကိုယူ၍ ပြတ်သောတံခါးဖြင့်ထွက်၍ အမှတ်မရှိသော အရပ်၌ တပါးကုန်သောသူတို့သည် မသိရာအရပ်သို့သွား၍ ၊ နေကုန်အံ့ဟု နှစ်ယောက်ကုန်သော သူတို့သည်သွားကုန်၏။

ကံ အာဂမ္မ သာမိကေန သဒ္ဓိံ မန္တေသိ” “ဂစ္ဆော မေ ပရိပါကံ ဂတော၊ ဣတိဗန္ဓု၊ ဝိရဟိတေ ဌာနေ ဂဗ္ဘဂုဋ္ဌာနံ နာမ ဥက္ခိဋ္ဌ- မ္မိ အမှာကံ ဒုက္ခမေဝ၊ “ကုလ ဂေဟမေဝ ဂစ္ဆာမာ” တိ။

(၄) ° သော သစာဟံ ဂမိဿာမိ ၊ ဇိဝိတံ မေ နတ္ထိ တိ စိန္တေတွာ ၊ အဇ္ဇ ဂစ္ဆာမ၊ သွေ ဂစ္ဆာမာ တိ ဒိဝသေ အတိက္ကာ- မေသိ၊ ၊ သာ စိန္တေသိ ၊ “အယံ ပုရိသော အတ္တနော ဒေါသ- မဟန္တတာယ ဂန္တံ န ဥဿဟတိ၊ ၊ မာတာပိတရော နာမ ပုတ္တေ ကေန္တ ဟိတဇ္ဈာသယာ၊ ၊ အယံ ဂစ္ဆတု ဝါ မာ ဝါ မယာ ဂန္တံ ဝဋ္ဋတိ” တိ။

(၅) ° သာ တသ္မိံ ဂေဟာ နိက္ခန္တေ ဂေဟ ပရိက္ခာရံ ပဋိသာမေတွာ ၊ အတ္တနော ကုလဃရံ ဂတဘာဝံ အနန္တရ ဂေ- ဟဝါသိနံ အာရောစေတွာ မဂ္ဂံ ပဋိပဇ္ဇိ၊ ၊ အထ သော ပုရိသော ဃရံ အာဂတော ဣံ အဒိသ္မာ ၊ ပဋိဝိဿကေ ပုစ္ဆိတွာ ကုလ-

(၃) ၊ တခုသောအရပ်၌နေကုန်သော ထိုသူတို့၏သံဝါသကိုဖွဲ့၍ ၊ ထိုသူဌေးသွီး၏ ဝမ်း၌ ကိုယ်ဝန်သည်တည်လေ၏။ ၊ ထိုသူဌေးသွီးသည် ကိုယ်ဝန် ၏ရင့်ခြင်းကိုဖွဲ့၍ လင် နှင့်တကွဘိုင်ပင်၏။ ၊ ငါ့အားကိုယ်ဝန်သည် ရင့်ခြင်းကိုရောက်ပြီ၊ ၊ အဆွေအမျိုး၊ အ ဆွေခင်ပွန်းတို့မှကင်းရာအရပ်၌ သားဖွားခြင်းမည်သည် နှစ်ယောက်ကုန်သောငါတို့အား ဆင်းရဲသာလျှင်ကတည်း။ ၊ မိဘအိမ် ပို့လျှင်သွားကြကုန်အံ့ဟုကိုင်ပင်၏။

(၄) ၊ ထိုသူဌေးသွီး၏လင်သည် ငါသည် အကယ်၍သွားအံ့ ၊ ငါ၏အသက်သည် မရှိရာချေပြီဟုကြံ၍ ၊ ယနေ့သွားကုန်အံ့၊ နက်ဖြန်သွားကုန်အံ့ဟုနေတို့ကိုလွန်စေ၏။ ၊ ထို သူဌေးသွီးသည်ကြံ၏။ ၊ ဤယောက်ျားသည်မိမိ၏အပြစ်ကြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သွားအံ့ သောငှါ မဝံ့၊ ၊ မိဘတို့မည်သည် သားသွီး၌ စင်စစ် စီးပွားကိုသာ အလိုရှိကုန်၏။ ၊ ဤ ယောက်ျားသည် သွားသည်မူ ပည်းဖြစ်စေ၊ မသွားသည်မူ ပည်းဖြစ်စေ ငါသည် သွားအံ့ သောငှါသင့်၏ဟုကြံ၏။

(၅) ၊ ထိုသူဌေးသွီးသည် ထိုမိမိနေအိမ်မှထွက်လတ်သော် အိမ်၏အသုံးအဆောင် တို့ကို သိုမှီး၍ ၊ မိမိ၏အမျိုး မိဘအိမ်သို့ သွားသည်၏အဖြစ်ကို အိမ်နီးချင်းတို့အား ပန်ကြားခဲ့၍ ခရီးသို့သွားလေ၏။ ၊ ထိုအခါ၌ ထိုယောက်ျားသည် အိမ်သို့လာလတ်သည် ရှိသော် ထိုမိန်းမကိုမမြင်၍ ၊ အိမ်နီးချင်းတို့ကိုမေးသော် အမျိုးမိဘအိမ်သို့သွားလေ၏ဟု

၅၀ ကေကနိပါတ်ဇာတ်အဋ္ဌကထာပါဠိ [ဘာသာပြန်

သရံ ဂတာ တိ သုတွာ ၊ ဝေဂေန အနုဗန္ဓိတွာ အန္တရာမဂ္ဂေ
သမ္ပာပုဏိ၊ ။ တဿာပိ တတ္ထေဝ ဂဗ္ဘဝုဋ္ဌာနံ အဟောသိ။

(၆) ၊ သော ကိံ ဣဒံ ဘဒ္ဒေ တိ ပုစ္ဆိ၊ ၊ သာမိ ဧကော
ပုတ္တော တိ၊ ၊ ဣဒါနိ ကိံ ကရိဿာမိ တိ၊ ၊ ယဿတ္တာယ မယံ
ကုလသရံ ဂစ္ဆေယျာမ၊ ၊ တံ(မေမ) ကမ္မံ အန္တရာဝ နိပ္ပန္နံ၊ ။ တတ္ထ
ဂန္ဓာ ကိံ ကရိဿာမ နိဝတ္တာမာ တိ ၊ ဒွေ ပိ ဧကစိတ္တာ ဟု-
တွာ နိဝတ္တိံ သု၊ ၊ တဿ စ ဒါရကဿ ပန္နေ ဇာတတ္တာ ပန္န-
ကော တိ နာမံ အကံ သု။

(၇) ၊ တဿာ န စိရဿေဝ အပရော ပိ ဂဗ္ဘော ပတိဋ္ဌ-
ဟိ၊ ၊ သဗ္ဗံ ပုရိမနယေနေဝ ဝိတ္တာရေတဗ္ဗံ၊ ၊ တဿာ ပိ ဒါရ-
ကဿ ပန္နေ ဇာတတ္တာ ပဌမံ ဇာတဿ မဟာပန္နကော တိ
နာမံ ကတွာ ၊ ဣတရဿ စူဠပန္နကော တိ နာမံ အကံ သု၊
၊ တေ ဒွေ ပိ ဒါရကေ ဂဟေတွာ ။ အတ္တနော ဝသနဋ္ဌာန-
မေဝ အာဂတာ။

ဆိုသောစကားကိုကြား၍ ၊ လျင်စွာအစဉ်လိုက်၍ ခရီးအကြား၌မှီလေ၏။ ထိုမိန်းမ
၏လည်း ထိုခရီးအကြား၌ပင်လျှင် သားဖွားခြင်းသည်ဖြစ်လေ၏။

(၆) ထိုယောက်ျားသည် ရှင်မ... ဤအမှုသည် အဘယ်အမှုနည်းဟုမေး၏၊ ၊ အ
ရှင်... တယောက်သောသားသည်ဖွား၏ဟုဆို၏၊ ၊ ယခုအခါ အဘယ်ကိုပြုအံ့နည်းဟုမေး
၏၊ ၊ အကြင်သားဖွားခြင်း၏အကျိုးငှါ ငါတို့သည် အမျိုးမိဘအိမ်သို့ သွားကုန်ရာ၏၊ ၊ ငါ
အား ထိုသားဖွားခြင်းအမှုသည် အန္တရာယ်မရှိဘဲလျှင်ပြီးလေပြီ၊ ။ ထို မိဘအရပ်သို့သွား၍
အဘယ်မူကုန်အံ့နည်း ပြန်ကုန်အံ့ဟု ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့သည်လည်း တူသော
စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ပြန်ကုန်၏၊ ။ ထိုသူငယ်အားလည်း ခရီးအကြား၌ ဖွားသည်ဖြစ်
သောကြောင့် ပန္နကဟူသော အမည်ကိုမှည့်ကုန်၏။

(၇) ထိုသူငွေသွီးအားမကြာမြင့်မီလျှင် တပါးလည်းဖြစ်သောကိုယ်ဝန်သည်တည်
ပြန်၏၊ ၊ အလုံးစုံသောစကားကို ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်ချဲ့အပ်၏၊ ၊ ထိုသူငယ်အားလည်း
ခရီး၌ဖွားသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ရှေးဦးစွာဖွားသောသူငယ်ကို မဟာပန္နကဟူသော အ
မည်ကိုမှည့်၍ ၊ နောက်ဖွားသောသူငယ်ကိုစူဠပန္နကဟူသောအမည်ကိုမှည့်ကုန်၏၊ ၊ နှစ်
ယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သောထိုသူငယ်တို့ကိုယူ၍ ၊ မိမိ၏နေရာအိမ်သို့သာလျှင်လာကုန်၏။

(ဂ) °တေသံ တတ္ထ ဝသန္တာနံ အယံ မဟာပန္နက ဒါရ-
ကော ' အညေ ဒါရကာ စူဠပိတာတိ မဟာပိတာတိ အယျ-
ကော တိ အယျိကာ တိ ဝဒန္တိ၊ ' မဟာပိတာ တိ
° "အဗ္ဗ အညေ ဒါရကာ စူဠပိတာ တိ ဝဒန္တိ၊ ' မဟာပိတာ တိ
ဝဒန္တိ၊ ' အယျကော တိ ဝဒန္တိ၊ ' အယျိကာ တိ ဝဒန္တိ၊ ' အမှာ-
ကံ ဉ္ဇတကာ နတ္ထိ" တိ။

(ဇ) ° အာမ တ္တုတ တုမှာကံ ဧတ္ထ ဉ္ဇတကာ နတ္ထိ၊ ' ရာ-
ဇဂဟနဂရေ ပန တေ ဓနသေဋ္ဌိ နာမ အယျကော၊ ' တတ္ထ တု-
မှာကံ ဗဟူ ဉ္ဇတကာ တိ၊ ' ကသ္မာ တတ္ထ န ဂစ္ဆထ၊ ' ဂစ္ဆာမ
အဗ္ဗာ တိ၊ ' သာ အတ္တနော အ ဂမန ကာရဏံ ပုတ္တဿ အ-
ကထေတွာ ' ပုတ္တေသု ပုနပ္ပုနံ ကထေန္နေသု သာမိကံ အာဟ
° "သာမိ ဣမေ ဒါရကာ" အတိဝိယ ကိလမန္တိ၊ ' ကိ° နော
မာတာပိတရော ဒိသ္မာ မံသံ ခါဒိဿန္တိ၊ ° ဧဟိ ဒါရကာနံ
အယျကကုလံ ဒသေမာ" တိ။

(ဂ) ° ထိုအရပ်၌နေကုန်သောထိုသူငယ်တို့နှင့် ဤမဟာပန္နကသူငယ်သည်' တပါး
ကုန်သောသူငယ်တို့သည် ဘထွေးဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဘကြီးဟူ၍လည်းကောင်း၊ အ
ဘိုးဟူ၍လည်းကောင်း၊ အဘွားဟူ၍လည်းကောင်း ဆိုကြကုန်၏၊ ' ထိုစကားကိုကြား၍
အမိကိုမေး၏၊ ' မိခင်... တပါးကုန်သောသူငယ်တို့သည် ဘထွေးဟူ၍လည်းဆိုကြကုန်၏၊
' ဘကြီးဟူ၍လည်းဆိုကြကုန်၏၊ ' အဘိုးဟူ၍လည်းဆိုကြကုန်၏၊ ' အဘွားဟူ၍လည်း
ဆိုကြကုန်၏၊ ° ငါတို့အား အဆွေအမျိုးတို့သည် မရှိပါကုန်သလောဟုမေး၏။

(ဇ) ° အမောင်... ဩော်ဟုတ်၏ ဤအရပ်၌ သင်တို့၏ အမျိုးတို့သည် မရှိကုန်၊
' ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ကား ဓနသေဋ္ဌိမည်သောသူဌေးသည် သင်၏အဘိုးတည်း၊ ' ထိုရာဇဂြိုဟ်
ပြည်၌ အမောင်တို့၏များစွာကုန်သော အဆွေအမျိုးတို့သည် မှီကုန်၏ဟုဆို၏၊ ' မိခင်...
အဘယ့်ကြောင့်ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့မသွားကုန်သနည်း၊ ' သွားကုန်အံ့ဟုဆို၏၊ ° ထိုသူဌေး
သွီးသည် မိမိ၏မသွားသောကြောင်းကိုသားအားမဆိုမူ၍ ' သားတို့သည်အဖန်တလဲလဲ
ဆိုကုန်လတ်သော်လင်ကိုဆို၏၊ ' အရှင်... ဤသူငယ်တို့သည် အလွန်လျှင် ညှိုးငယ်ကုန်၏၊
' အမိ၊ အဘတို့သည် မြင်ကုန်၍ ငါတို့၏အသားကို စားကုန်လတ္တံ့လော၊ ° လာလှည့်
သူငယ်တို့အားအဘိုးအိမ်ကိုပြုကုန်အံ့ဟုဆို၏။

(၁၀) ၊ အဟံ သမ္ဗုဒ္ဓါ ဝန္တံ နသက္ခိဿာမိ၊ ၊ တံ ပန တတ္ထ နယိဿာဗိ တိ၊ ၊ သာဓု အယျ ယေန ကေနစိ ဥပါယေန ဒါရကာနံ အယျကကုလမေဝ ဒဠ္ဗ ဝဋ္ဋတီ တိ ၊ ဒွေ ပိ ဇနာ ဒါရကေ အာဒါယ အနုပုဗ္ဗေန ရာဇဂဟံ ပတွာ ၊ နဂရဒ္ဓါရေ ကိဿာ သာလာယ နိဝါသံ ကတွာ ၊ ဒါရကမာတာ ဒွေ ဒါရကေ ဂဟေတွာ ၊ အာဂတဘာဝံ မာတာပိတူနံ အာရောစာပေသိ။

(၁၁) ၊ တေ တံ သာသနံ သုတွာ ၊ “သံသာရေ ပိစရန္တာနံ န ပုတ္တော၊ န ဓိတာ နာမ နတ္ထိ၊ ၊ တေ အမှာကံ မဟာပရာဓိကာ၊ ၊ န သက္ကာ တေဟိ အမှာကံ စက္ခုပထေ ဌာဟုံ၊ ၊ ဧတ္ထကံ ပန ဓနံ ဂဟေတွာ ၊ ဒွေ ပိ ဇနာ ဗာသုကဋ္ဌာနံ ဝန္တာ ဇိဝန္တိ၊ ၊ ဒါရကေ ပန ဣမ မေဗ ပေသေန္တ။” တိ။

(၁၂) ၊ သေဋ္ဌိဓိတာ မာတာပိတူဟိ ပေသိတံ ဓနံ ဂဟေတွာ ၊ ဒါရကေ အာဂတ ဒုတာနံ ယေဝ ဟတ္ထေ ဒတွာ ပေ-

(၁၀) ၊ ငါသည်များမှောက်၌သွားခြင်းငှါမတတ်ကောင်း၊ သင့်ကိုကား ထိုအဘိုးအိမ်သို့ဆောင်အံ့ဟုဆို၏။ ၊ အရှင်...ကောင်းပြီ တစ်ခုတစ်ခုသော အကြောင်းဖြင့် သူငယ်တို့အား အဘိုးအိမ်ကိုလျှင် မြင်ခြင်းငှါသင့်၏ဟု ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော သူတို့သည်လည်း သူငယ်တို့ကို ခေါ်ယူ၍အစဉ်အလာဖြင့် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ရောက်၍ ၊ မြို့တံခါးပယ် တခုသော ဇရင်္ဂနေ၍ သူငယ်တို့၏အိမ်သည် နှစ်ယောက်ကုန်သောသူငယ်တို့ကိုယူ၍ လာသည်၏ အဖြစ်ကိုမိဘတို့အားကြားစေ၏။

(၁၁) ၊ ထိုမိဘတို့သည် ထိုသတင်းစကားကို ကြားကုန်၍ ၊ သံသရာ၌ ကျင်လည်ကုန်သောသူတို့အား သားသမီး မဖြစ်ဘူးသောသူ မည်သည်မျှ၊ ၊ ငါတို့အား ထိုသူတို့သည် ကြီးသောအပြစ်ကိုပြုကုန်၏။ ၊ ထိုသူတို့သည် ငါတို့၏မျက်စိမြင်ရာအရပ်၌တည်ခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းကုန်၊ ၊ ဤမျှသောဥစ္စာမည်သည်ကိုယူ၍ ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော သူတို့သည် ချမ်းသာရာအရပ်သို့သွား၍ အသက်မွေးကြကုန်၊ ၊ သူငယ်တို့ကိုကား ဤအိမ်သို့သာလျှင် ပို့လာစေကုန်လော့ဟုဆို၏။

(၁၂) ၊ သူဌေးသို့သည် မိဘတို့သည် ပို့စေအပ်သော ဥစ္စာကိုယူ၍ ၊ သူငယ်တို့ကိုလာကုန်သောတမန်တို့၏လက်၌လျှင် ပေးလိုက်၍ ပို့စေလေ၏။ ၊ သူငယ်တို့သည်

သေသိ၊ ဒါရကော အယျကကုလေ ဝဗုဒ္ဓိ၊ 'တေသု စူဠပဋ္ဌကော အတိဒဟရော၊ 'ပဟာပဋ္ဌကော ပန အယျကေန သဗ္ဗိ' 'ဒသဗလဿ ဓမ္မကထံ သောဟံ ဂစ္ဆတိ၊ 'တဿ နိစ္စံ သတ္ထု သမ္ပုခါ ဓမ္မံ သုဏန္တဿ ပဗ္ဗဇာယ စိတ္တံ နမိ၊ 'သော အပျုတ် အာဟ' 'သစေ တုမှေ သမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆယ၊ 'အဟံ ပဗ္ဗဇေယျ' ဣ။

(၁၃) ' ကိံ ဝဒေသိ တာတ ' မယံ သကလ လောကဿ ပိ ပဗ္ဗဇာ အဝါရိတာ၊ တဝ ပဗ္ဗဇာ ဘဒ္ဒိကာ၊ ' သစေ သက္ကောသိ ပဗ္ဗဇ တာတာ တိ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စိဟာ ' သတ္ထု သဗ္ဗိကံ ဂတော။

(၁၄) ' သတ္ထာ ကိံ မဟာသေဋ္ဌိ ဒါရကော တေ လဒ္ဓေါ တိ၊ ' အာမ ဘန္တေ အယံ ဒါရကော မယံ နတ္ထာ၊ ' တုမှာကံ သန္တိကေ ပဗ္ဗဇာမိ တိ ဝဒတိ တိ အာဟ၊ ' သတ္ထာ အညတရံ ပိဏ္ဏစာရိကံ ဘိက္ခု၊ ' ဣမံ ကုမာရကံ ပဗ္ဗာဇေဟိ တိ အာဏာပေသိ။

အဘိုး၏အိမ်၌ကြီးကုန်၏။ ' ထိုနှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့တွင် စူဠပဋ္ဌကသည် အလွန်ငယ်၏။ ' မဟာပဋ္ဌကသည်တမူကား အဘိုးနှင့်တမျှ မြတ်စွာဘုရား၏တရားတော်ကို နာအံ့သောငှါလိုက်၏။ ထိုမဟာပဋ္ဌက၏ အပြစ်ပြတ်မြတ်စွာဘုရား၏မျက်မှောက်တော်၌ တရားနာစဉ် ရဟန်းပြုအံ့သောငှါ စိတ်သည်ညွတ်၏။ ထိုမဟာပဋ္ဌကသည် အဘိုးကဲ့သို့ ၏။ အဘိုးသည် အကယ်၍ခွင့်လွှတ်ငြားအံ့၊ ' အကျွန်ုပ်သည်ရဟန်းပြုအံ့ဟုဆို၏။

(၁၃) ' ငါ့မြေး... အကယ်၍ ဆိုသနည်း၊ ' ငါသည် အလုံးစုံသော လူ၏တည်း ရဟန်းပြုခြင်းကိုမတားမြစ်အပ်၊ သင်၏ရဟန်းပြုခြင်းသည်ကောင်းမြတ်လှ၏။ ' ငါ့မြေး... အကယ်၍တတ်နိုင်ငြားအံ့ ရဟန်းပြုလေလောဟုခွင့်လွှတ်၍ ' မြတ်စွာဘုရားအထံတော်သွားလေ၏။

(၁၄) ' သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားသည် သူငွေးကြီး... သင်သည် သူငယ်ကို ရအပ်သလောဟုမိန့်တော်မူ၏။ ' အရှင်ဘုရား... ဪဩရဒ္ဓပါ၏၊ ဤသူငယ်သည်အကျွန်ုပ်၏မြေးတည်း၊ ' အရှင်ဘုရားတို့အထံ၌ ရဟန်းပြုပါမည်ဟုပြောဆိုပါသည်ဟု ယျှောက်ထားလေ၏။ ' မြတ်စွာဘုရား သည် တပီးသောပိဏ္ဏပါတ်မူတင်ဆောက်တည်သောရဟန်းကို ' ဤသူငယ်ကို ရဟန်းပြုလေလောဟု စေတော်မူ၏။

(၁၅) ° ထေရော တဿ တစပဉ္စက ကမ္မဋ္ဌာနံ အာစိက္ခိ-
တွာ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ၊ သော ဗဟံ ဗုဒ္ဓဝစနံ ဥဂ္ဂဏိတွာ ၊ ပရိပုဏ္ဏ-
ဝသော ဥပသမ္ပဒံ လဘိ၊ ၊ ဥပသမ္ပန္နော ဟုတွာ ယောနိသော
မနသိကာရေန ကမ္မဋ္ဌာနံ ကရောန္တော အရဟတ္တံ ပါပုဏိ။

(၁၆) ° သော ဈာနသုခေန၊ မဂ္ဂသုခေန၊ ဖလသုခေန
ဝိတိနာမေန္တော စိန္တေသိ၊ ၊ “သက္ကာ နုခေါ ဣမံ သုခံ စူဠပန္နိ-
ကဿ ဒါတု”န္တိ၊ ၊ တတော အယျက သေဋ္ဌိဿ သန္တိကံ ဝန္တော
၊ မဟာသေဋ္ဌိ သစေ တုမေ သမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆထ၊ ၊ အဟံ စူဠပန္နိကံ ပဗ္ဗာ-
ဇေဿာဓိတိ အာဟ၊ ၊ ပဗ္ဗာဇေထ ဘန္တေတိ။

(၁၇) ° ထေရော စူဠပန္နိကဒါရကံ ပဗ္ဗာဇေတွာ ၊ ဒသသု
သီလေသု ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ ၊ စူဠပန္နိကသာမဏောရော ပဗ္ဗဇိတွာဝ
ဒန္တော အဟောသိ။

(ည) ပဒ္ဓိ ယကာ ကောကနဒံ သုဂန္ဓံ၊
ပါတော သိယာ ဗုလ္လ မဝိတဂန္ဓံ။
အင်္ဂီရသံ ပဿ ဝိရောစမာနံ၊
တပ္ပန္န မာဒိစ္စ မိဝန္တလိက္ခေတိ။ ။

၊ ဣမံ ကေဂါထံ စတူဟိ မာသေဟိ ဝဏှိတုံ နာသက္ခိ။

(၁၅) ° မထေရ်သည် ထိုမဟာပန္နကအား တစပဉ္စကကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသင်၍ ရှင်ပြု၏။
၊ ထိုမဟာပန္နကသည် များစွာသောမြတ်စွာဘုရားပါဠိတော်ကိုသင်၍ ၊ အနှစ် နှစ်ဆယ်
ပြည့်လတ်သော် ပဉ္စင်းအဖြစ်ကိုရ၏။ ၊ ပဉ္စင်းဖြစ်ပြီး၍ အသင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်း၍ ကမ္မ
ဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းကိုပြုသည်ရှိသော် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်လေ၏။

(၁၆) ° ထိုမဟာပန္နကမထေရ်သည် ဈာန်ချမ်းသာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ချမ်း
သာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့်လည်းကောင်း လွန်စေလျက် ၊ ဤချမ်းသာကို စူဠ
ပန္နကအားပေးခြင်းငှါ တတ်ကောင်းအံ့လောဟုကြံ၏။ ၊ ထိုနောက်မှ အဘိုးဖြစ်သော
သူဌေး၏အထံသို့သွား၍ ၊ သူဌေးကြီး...သင်တို့သည် အကယ်၍ခွင့်လွှတ်ကုန်အံ့၊ ၊ ငါသည်
စူဠပန္နကကို ရှင်ပြုအံ့ဟုဆို၏။ ၊ အရှင်ဘုရား...ရှင်ပြုကုန်လောဟုဆို၏။

(၁၇) ° မထေရ်သည် စူဠပန္နကသူငယ်ကို ရှင်ပြုစေ၍ ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော သီလ
တို့၌တည်စေ၏။ ၊ စူဠပန္နကသာမဏေသည် ရဟန်းပြု၍လျှင် နန်းနှေးသော ပညာရှိသည်
ဖြစ်၏။

(၁၈) ၊ သော ကိရ ကဿပသမ္မာသမ္ပုဒ္ဓကာလေ ပဗ္ဗဇိ-
တွာ ပညဝါ ဟုတွာ အညတရဿ ဒန္တဘိက္ခုနော ဥဒ္ဓေသဂ္ဂဟ-
ဏကာလေ ၊ ပရိဟာသကေဋ္ဌိ အကာသိ၊ ၊ သော ဘိက္ခု
တေန ပရိဟာသေန လဇ္ဇိတော နေဝ ဥဒ္ဓေသံ ဝဂဏှိ၊ ၊ န
သဇ္ဈာယ မကာသိ။

(၁၉) ၊ တေန ကမ္မေန အယံ ပဗ္ဗဇိတွာ ဒန္တော ဇာတော၊
၊ ဂဟိတ ဂဟိတံ ပဒံ ဥပရူပရိ ဂဏှန္တဿ နဿတိ၊ ၊ ကဿ
ဣမမေဝ ဂါထံ ဂဟေတုံ ဝါယမန္တဿ စတ္တာရော မာသာ အ-
တိက္ကန္တာ၊ ၊ အထ နံ မဟာပန္နကော အာဟ ၊ စူဠပန္နက တုံ
ဣမသ္မိ သာသနေ အဘဗ္ဗော၊ ၊ စတူဟိ မာသေဟိ ဧက မ္ဗိ
ဂါထံ ဂဟေတုံ န သက္ကောသိ၊ ၊ ပဗ္ဗဇိတကိစ္ဆံ ပန တံ ကထံ
မတ္ထကံ ပါပေဿသိ၊ ၊ နိက္ခမ ဣတော ဝိဟာရာ ဤ နိက္ကမ္ပိ။

(ည) ပဒ္ဓံ ယထာ ဧကာကနဒံ သုဂန္ဓံ၊
ပါတော သိယာ ဖုလ္လမဒိတဂန္ဓံ။
အဂီရသံ ပဿ ဝိရောစမာနံ၊
တပန္နမာဒိစ္စမိဝန္တလိက္ခေ။ ။
ဟူသော ၊ ဤဂါထာကိုလေးလတို့ဖြင့်သင်ခြင်းငှါမတတ်နိုင်။

(ည) အဝိဟဂန္ဓံ၊ မကင်းသောအနံ့ရှိထသော။ သုဂန္ဓံ၊ ကောင်းသောအနံ့ရှိထ
သော။ ကောကနဒံပဒ္ဓံ၊ ကောကနဒကြာသည်။ ပါတော၊ နံနက်အခါ၌။ ဖုလ္လံ၊ ပွင့်၍။
ဝိရောစမာနံ၊ ထွန်းပသည်။ သိယာယထာစ၊ ဖြစ်ရာဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အန္တ-
လိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ အာဒိစ္စံ၊ နေသည်။ တပန္နံဣဝစ၊ ထွန်းပသကဲ့သို့လည်းကောင်း။
တထာ၊ ထို့အတူ။ အဂီရသံ၊ ကိုယ်တော်မှ ပြီးပြီးပြန်ထွက်သော ရောင်ခြည်ရှိသော။
ဝိရောစမာနံ၊ ထွန်းပသောမြတ်စွာဘုရားကို။ ပဿ၊ ရှုပါလော။

(၁၈) ၊ ထိုစူဠပန်မထေရ်သည် ကဿပမြတ်စွာဘုရားလက်ထက်၌ ၊ နုန့်နှေးသော
ပညာရှိသော မထင်ရှားသောရဟန်းတပါး၏ပါဠိတော်ကို သင်ယူသောကာလ၌ ပြန်
ရယ်ပြု၍ ကစားဘူးသတတ်၊ ၊ ထိုပါဠိတော်ကို သင်ရသော ရဟန်းသည်ပြန်ရယ်ပြုခြင်း
ကြောင့် ရှက်သည်ဖြစ်၍ ပါဠိသင်ခြင်း၊ သရဇ္ဈာယ်ခြင်းကိုပြု။

(၁၉) ၊ ထိုကံကြောင့်ဤစူဠပန်သည်ရဟန်းပြု၍လျှင်နုန့်နှေးသောပညာရှိသည်ဖြစ်၏။
၊ သင်တိုင်း သင်တိုင်းသောပုဒ်သည် အထက် အထက်ပုဒ်ကိုသင်သော် ပျောက်၏။ ၊ ထိုစူဠ
ပန်သည် ဤဂါထာကိုသင်ခြင်းငှါလုံ့လပြုစဉ် လေးလတို့သည်လွန်ကုန်၏။ ၊ ထိုအခါ စူဠ

(၂၀) ။ စူဠပန္နကော ဗုဒ္ဓသာသနော သွေဟေန ဂိဟိဘာဝံ
န ပတ္ထေတိ၊ ။ တသ္မိံ စ ကာလေ မဟာပန္နကော ဘတ္တုဒ္ဓေသ-
ကောဝံ ဟောတိ၊ ။ ဇီဝကော ကောမာရဘဇ္ဇော ဗဟုံ ဂန္ဓမာလံ
အာဒါယ ။ အတ္တနော အဗ္ဗဝနံ ဂန္ဓာ သတ္တာရံ ပူဇေတွာ ဓမ္မံ
သုတွာ ။ ဥဒ္ဓုဗ္ဗသာသနာ ဒသဗလံ ဝဋ္ဋိတွာ မဟာပန္နကံ ဥပ-
သင်္ကမိတွာ ။ ကိတ္တကာ ဘန္ဓေ သတ္တု သန္တိကေ ဘိက္ခုတိ ပုစ္ဆိ၊
။ ပဉ္စမတ္တုဘိက္ခုသတာနိ တိ။

(၂၁) ။ သွေ ဘန္ဓေ ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗမုခါနိ ပဉ္စ ဘိက္ခုသတာနိ အာ-
ဒါယ ။ အမှာကံ နိဝေသနော ဘိက္ခံ ဂဏှထာ တိ၊ ။ ဥပါသက
စူဠပန္နကော နာမ ဘိက္ခု ဒန္ဓော အဝိရူဠိဓမ္မော၊ ။ တံ ထပေ-
တွာ အဝသေသာနံ နိမန္တနံ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြာမိတိ ထေရော အာဟ။

(၂၂) ။ တံ သုတွာ စူဠပန္နကော စိန္တေသိ ။ “မယံ ဘာ-
တိကတ္ထေရော ဧတ္တကာနံ ဘိက္ခုနံ နိမန္တနံ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြော ။ မံ

ပန်ကို မဟာပန်သည်ဆို၏။ ။ စူဠပန်... သင်သည်ဤသာသနာတော်၌ မထိုက်သောသူတည်း။
။ လေးလတို့ဖြင့် ဂါထာတပုဒ်ကိုလည်း သင်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်၊ ။ သင်သည် ရဟန်းကိစ္စကို
အဘယ်မှာ အပြီးသို့ရောက်စေနိုင်အံ့နည်း။ ။ ဤမှထွက်လေလောဟုဆို၍ ကျောင်းမှနှင်
ထုတ်၏။

(၂၀) ။ စူဠပန်သည် ဘုရားသာသနာတော်၌ ချစ်သဖြင့် လူ၏အပြစ်ကိုမတောင့်တ၊
။ ထိုအခါ၌လည်း မဟာပန်သည် ဆွမ်းညွှန်ရဟန်းဖြစ်၏။ ။ အဘယမင်းသားသည် မွေး
မြူအပ်သောဇီဝကသည် များစွာသော နံ့သာပန်းကိုယူ၍ မိမိ၏အဗ္ဗဝန်ကျောင်းသို့သွား
၍ ဘုရားကိုပူဇော်လျက် တရားကိုနာ၍ ။ နေရာမှထ၍ မြတ်စွာဘုရားကိုရှိခိုး၍ မဟာပန်
သို့ကပ်၍ ။ အရှင်ဘုရား... မြတ်စွာဘုရားအထံတော်၌ ရဟန်းတို့သည် အဘယ်မျှရှိကုန်သ
နည်းဟု မေးလျှောက်၏။ ။ သီတင်းသည်... ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်၏ဟုဆို၏။

(၂၁) ။ အရှင်ဘုရား... နက်ဖြန်ဘုရားအမှူးရှိကုန်သော ရဟန်းငါးရာတို့ကိုဆောင်၍
။ အကျွန်ုပ်အိမ်၌ ဆွမ်းခံတော်မူပါဟုလျှောက်၏။ ။ သီတင်းသည်... စူဠပန်မည်သော
ရဟန်းသည် နန့်နှေးသော ပညာရှိ၏၊ မသက်သောတရားရှိ၏။ ။ ထိုစူဠပန်ကိုထား၍
ကြွင်းသောရဟန်းတို့အားဘိတ်ခြင်းကိုဝန်ခံ၏ဟု မဟာပန်ထေရ်သည်ဆို၏။

(၂၂) ။ စူဠပန်သည် ထိုစကားကိုကြား၍ ။ ငါ၏နောင်တော်ဖြစ်သောမထေရ်သည်
ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့အား ပင့်ဘိတ်ခြင်းကို ဝန်ခံသည်ရှိသော်

ဗာဟိရံ ကဗ္ဗာ သမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆတိ၊ ' နိဿံသယံ မယံ ဘာတိကဿ မယံ စိတ္တံ ဘိန္တံ ဘဝိဿတိ၊ ' ကိံ ဣဒါနိ မယု ဣပိနာ သာသ-
နေန၊ ' ဂိဟိ ဟုတ္တာ ဒါနာဒိနိ ပုညာနိ ကရောန္တော ဇိပိဿာ-
ဓိ''တိ၊ ' သော ပုန ဒိဝသေ ပါတောဝ ဂိဟိ ဘဝိဿာဓိ တိ
ပါယာသိ။

(၂၃) ° သတ္တာ ပစ္စုသ ကာလေ ယေဝ လောကံ ဩ-
လောကေန္တော ' ဣမံ ကာရဏံ ဒိသ္မာ ပဌမတရံ ဂန္ဓာ ' စူဠ-
ပန္နကဿ ဂမနမဂ္ဂေ ဒွါရကောဌကေ စက်မန္တော အဋ္ဌာသိ၊
' စူဠပန္နကော သရံ ဂစ္ဆန္တော သတ္တာရံ ဒိသ္မာ ဥပသက်မိတ္တာ
ဝန္တိ၊ ' အထ နံ သတ္တာ ကဟံ ပန တံ စူဠပန္နက ဣမာယ ဝေ-
လာယ ဂစ္ဆသိ တိ အာဟ၊ ' ဘာတာ မံ ဘန္တေ နိက္ကမုတိ၊
' တေနာဟံ ဂိဟိ ဘဝိဿာဓိ တိ ဂစ္ဆာဓိ တိ။

(၂၄) ° စူဠပန္နက တဝ ပဗ္ဗဇော နာမ မမ သန္တိကေ ဟော-
တိ၊ ' ဘာတရာ နိက္ကမိတော ပိ ကဿ မမ သန္တိကံ နာဂဋ္ဌိ၊
' ဧဟိ ကိန္တေ ဂိဟိဘာဝေန၊ ' မမ သန္တိကေ ဘဝိဿသိတိ
ဘဂဝါ စူဠပန္နကံ အာဒါယ ဂန္ဓာ ဂန္ဓကုဋ္ဌိပ္ပမုခေ နိသီဒါပေ-

' ငါ့ကိုအပပြု၍ဝန်ခံ၏၊ ' ယုံမှားမဲ့ ငါ့နောင်တော်ဖြစ်သောမထေရ်၏စိတ်သည် ငါ့ဥပုဏ်
သည် ဖြစ်လတ္တံ့၊ ' ယခု ငါ့အားဤသာသနာတော်ဖြင့်အဘယ်မှုအံ့နည်း၊ လူထွက်၍ ဒါန
အစရှိသော ကောင်းမှုကိုပြု၍ အသက်မွေးအံ့ဟုကြံ၏၊ ' ထိုစူဠပန်သည် နက်ဖြန်နေ၌
စောစောကလျှင် လူထွက်အံ့ဟု သွားလေ၏။

(၂၃) ° မြတ်စွာဘုရားသည် မိုးသောက်ထအခါ၌လျှင် လောကကို ကြည့်သည်မှ
သော် ' ဤအကြောင်းကိုမြင်တော်မူ၍ ရှေးဦးစွာကြွသွား၍ ' စူဠပန်၏သွားလတ္တံ့သော
ခရီးဖြစ်သော မုခ်တံခါး၌ စကြိုသွားလျက်နေတော်မူ၏၊ ' စူဠပန်သည် အိမ်သို့သွား
သည်မှီသော် ဘုရားကိုမြင်၍ဘုရားအထံတော်သို့ဆည်းကပ်လျက်မှီခိုး၏၊ ' ထိုအခါ ထိုစူဠ
ပန်ကို မြတ်စွာဘုရားသည် စူဠပန်...သင်သည် အဘယ်အရပ်သို့လျှင် ယခုအခါ သွားအံ့
နည်းဟု မိန့်တော်မူ၏၊ ' အရှင်ဘုရား...နောင်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကိုနှင်ထုတ်၏၊ ' ထို့
ကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် လူထွက်အံ့ဟုကြံ၍ သွားပါ၏ဟု လျှောက်၏။

(၂၄) ° စူဠပန်...သင်၏ ရဟန်းအဖြစ်မည်သည်ကား ငါ၏ အထံ၌ဖြစ်၏၊ ' သင့်
နောင်တော်နှင်ထုတ်အပ်လျက်လည်း အဘယ်ကြောင့် ငါ၏အထံသို့မလာသနည်း၊ ' လော
လုဉ္ဇူ သင့်အားလူ၏အဖြစ်ဖြင့်အဘယ်မှုအံ့နည်း၊ ' ငါ့အထံ၌နေရလတ္တံ့ဟု မြတ်စွာဘုရား

H,274.8 [ဟံသာဝတီမှ]

တွာ ၊ စူဠပန္နက တွံ ပုရတ္ထာဘိမုခေါ ဟုတွာ ။ ဣမံ ပိလော-
တိကံ ရဇောဟရဏံ၊ ရဇောဟရဏန္တိ ပရိမဇ္ဇန္တော ဣဓေဝ
ဟောဟီတိ ၊ ဣဒ္ဓိယာ အဘိသင်္ခတံ ပရိသုဒ္ဓံ ပိလောတိကာခဏ္ဍံ
ဒတွာ ၊ ကာလေ အာရောစိတေ ဘိက္ခု၊ သံဃ ပရိဝုတော ။ ဇီဝ-
ကဿ နိဝေသနံ ဂန္ဓာ ပညတ္တာသနေ နိသိဒ္ဓိ။

(၂၅) ၊ စူဠပန္နကော ပိ သူရိယံ ဩလောကေန္တော ၊ တံ
ပိလောတိကာခဏ္ဍံ ရဇောဟရဏံ၊ ရဇောဟရဏန္တိ ပရိမဇ္ဇန္တော
နိသိဒ္ဓိ၊ ၊ တဿ တံ ပိလောတိကာ ခဏ္ဍံ ပရိမဇ္ဇန္တဿ ကိလိဋ္ဌံ
အဟောသိ၊ ၊ တတော စိန္တေသိ ဣဒံ ပိလောတိကာ ခဏ္ဍံ အ-
တိဝိယ ပရိသုဒ္ဓံ၊ ၊ ဣမံ ပန အတ္တဘာဝံ နိဿာယ ပုရိမပ္ပကတိံ
ဝိဇဟိတွာ ဧဝံ ကိလိဋ္ဌံ ဇာတံ၊ ။ အနိစ္စာ ဝတ သင်္ခါရာ တိ
ဓယဝယံ ပတ္ထပေန္တော ဝိပဿနံ ဝဓေသိ။

(၂၆) ၊ သတ္ထာ စူဠပန္နကဿ စိတ္တံ ဝိပဿနံ အာရုဠန္တိ
ဥတွာ ၊ စူဠပန္နက တွံ ဧတံ ပိလောတိကာ ခဏ္ဍမေဝ သံကိ-
လိဋ္ဌံ ရဇေရဋ္ဌိတံ ဇာတန္တိ မာ သညံ ကရိ၊ ၊ အပ္ပန္နရေ ပန

သည် စူဠပန်ကိုခေါ်တော်မူ၍ ကြွသွားပြီး၍ ဂန္ဓကုဋ်ဦး၌နေစေ၍ ၊ စူဠပန်... သင်သည်
အရှေ့အရပ်သို့မျက်နှာပြု၍ ‘ဤပုဆိုးကြမ်းပိုင်းကို ရဇောဟရဏံ၊ ရဇောဟရဏံဟုဆို၍ဆုပ်
နယ်လျက် ဤအရပ်၌နေရစ်လောဟု ၊ တန်းခိုးဖြင့်ဖန်ဆင်းအပ်သော ဖြူစင်သောပုဆိုးကြမ်း
ပိုင်းကိုပေး၍ ၊ ကာလကို ကြားအပ်သည်ရှိသော် ရဟန်းသံဃာခြံရံလျက် ။ ဇီဝကအိမ်သို့
ကြွတော်မူ၍ ခင်းအပ်သောဘုရားနေရာ၌နေတော်မူ၏။

(၂၅) ၊ စူဠပန်သည်လည်း နေကိုကြည့်လျက် ၊ ထိုပုဆိုးကြမ်းပိုင်းကို ရဇောဟရဏံ၊
ရဇောဟရဏံဟုဆို၍ ဆုပ်နယ်လျက်နေ၏၊ ၊ ထိုစူဠပန်သည် ဆုပ်နယ်စဉ် ထိုပုဆိုးကြမ်း
သည် ညစ်နွမ်း၏၊ ၊ ထိုနောက်မှ စူဠပန်သည် ဤပုဆိုးကြမ်းပိုင်းသည် ရှေး၌ အလွန်လျှင်ဖြူ
စင်၏၊ ၊ ဤအတ္တဘောကိုမှီ၍ကား ရှေးသဘောကိုစွန့်၍ ဤသို့ညစ်နွမ်းခြင်းသည်ဖြစ်၏ဟု
ကြံ၍ ။ သင်္ခါရတရားတို့သည် အမြဲမရှိကုန်စွတကားဟု ကုန်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်းကိုသိလျက်
ဝိပဿနာကိုပွားစေ၏။

(၂၆) ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် စူဠပန်၏စိတ်သည် ဝိပဿနာသို့တက်ပြီဟု သိတော်
မူ၍ ၊ စူဠပန်... သင်သည် ဤပုဆိုးကြမ်းပိုင်းသည်သာလျှင်ညစ်နွမ်း၏၊ မြေမှုန့်မြှူသည် သာ
လျှင် မြူဖြစ်၏ဟုမထင်မှတ်လင့်၊ ၊ သင်၏ကိုယ်တွင်း၌လည်း ရာဂမြူအစရှိသည် တို့သည်

တေ ရာဂ ရဇောဒယော အတ္ထိ၊ ‘ တေ ဟရာဟိ တိ ဝတွာ ဩ-
ဘာသံ ဝိဿဇ္ဇိတွာ ’ ပုရတော နိဿိန္ဓော ဝိယ ပညာယမာန-
ရူပေါ ဟုတွာ ဣမာ ဂါထာ အဘာသိ။

(၉) ရာဂေါ ရဇော န စ ပန ရေဏု ဝုစ္စတိ၊
ရာဂဿေတံ အဝိဝစနံ ရဇောတိ။
ဧတံ ရဇံ ဝိပ္ပဇဟိတွာ ဘိက္ခဝေါ၊
ဝိဟရန္တိ တေ ဝိဂတရဇဿ သာသနေ။ ။

(၉) ဒေါသော ရဇော န စ ပန ရေဏု ဝုစ္စတိ၊
ဒေါသဿေတံ အဝိဝစနံ ရဇောတိ။
ဧတံ ရဇံ ဝိပ္ပဇဟိတွာ ဘိက္ခဝေါ၊
ဝိဟရန္တိ တေ ဝိဂတရဇဿ သာသနေ။ ။

(၃) မောဟော ရဇော န စ ပန ရေဏု ဝုစ္စတိ၊
မောဟဿေတံ အဝိဝစနံ ရဇောတိ။
ဧတံ ရဇံ ဝိပ္ပဇဟိတွာ ဘိက္ခဝေါ၊
ဝိဟရန္တိ တေ ဝိဂတရဇဿ သာသနေ တိ။ ။

မှီကုန်၏။ ‘ ထိုရာဂမြူအစပြုသည်တို့ကိုပယ်လောဟု မိန့်တော်မူ၍ ရောင်ခြည်တော်လွှတ်
လျက် ’ ရှေ့မှနေသကဲ့သို့သိထင်စေသောအဆင်းတော်ပြုသည်ဖြစ်၍—

(၉) ရာဂေါ ရဇော န စ ပန ရေဏု ဝုစ္စတိ၊
ရာဂဿေတံ အဝိဝစနံ ရဇောတိ။
ဧတံရဇံ ဝိပ္ပဇဟိတွာ ဘိက္ခဝေါ၊
ဝိဟရန္တိ တေ ဝိဂတရဇဿ သာသနေ။

(၉) ဒေါသော ။လ။ သာသနေ။

(၃) မောဟော ။လ။ သာသနေ။

ဟူသော ဤသုံးဂါထာတို့ကိုရွတ်တော်မူ၏။

(၉) ရာဂေါ၊ ရာဂကို။ ရဇောတိ၊ မြူဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ရေဏုပန၊ မြေမှုန့်ကို
ကား။ ရဇောတိ၊ မြူဟူ၍။ နဝုစ္စတိ၊ မဆိုအပ်။ ရဇောတိဧတံနာမံ၊ ရဇော-ဟူသော ဤအ
မည်သည်။ ရာဂဿ၊ ရာဂ၏။ အဝိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဝိဂတရဇဿ၊ ကင်းသော ရာဂမြူ
ရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ တေဘိက္ခဝေါ၊ ထိုရဟန်းတို့

(၂၇) ၊ ဂါထာ ပရိယောသာနေ စူဠပန္နကော သဟ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိ အရဟတ္တံ ပါပုဏိ၊ ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိ ယေဝဿ တိဏိ ပိဋကာနိ အာဂမံသု။

(၂၈) ၊ သော ကိရ ပုဗ္ဗေ ရာဇော ဟုတ္တာ နဂရံ ပဒက္ခိဏံ ကရောန္တော ၊ နလာဠတော သေဒေ မုစ္ဆန္တေ ပရိသုဒ္ဓေန သာ- ဠကေန နလာဠန္တံ ပုဋ္ဌိ၊ ၊ သာဠကော အတိကိလိဋ္ဌော အဟော- သိ၊ ၊ သော ဣမံ သရီရံ နိဿာယ ဝေရူပေါ ပရိသုဒ္ဓေါ သာ- ဠကော ပကတိံ ဇဟိတွာ ကိလိဋ္ဌော ဇာတော ၊ အနိစ္စာ ဝတ သင်္ခါရာတိ အနိစ္စသညံ ပဋိလဘိ၊ ၊ တေန ကာရဏေနဿ ရ- ဇောဟရဏမေဝ ပစ္စယော ဇာတော။

သည်။ ဧတံရဇံ၊ ထိုရာဂမြူကို။ ဝိပုဇဟိတွာ၊ ပယ်ကုန်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။

(၄) ဒေါသော၊ ဒေါသကို။ ရဇောတိ၊ မြူဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ရေဏုပန၊ မြေမှုန့်ကို ကား။ ရဇောတိ၊ မြူဟူ၍။ နဝုစ္ဆတိ၊ မဆိုအပ်။ ရဇောတိဧတံနာမံ၊ ရဇော-ဟူသော ဤအ မည်သည်။ ဒေါသဿ၊ ဒေါသ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဝိဂတရဇဿ၊ ကင်းသော ဒေါသမြူရှိသောမြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ တေဘိက္ခဝေါ၊ ထိုရ ဟန်းတို့သည်။ ဧတံရဇံ၊ ထိုဒေါသမြူကို။ ဝိပုဇဟိတွာ၊ ပယ်ကုန်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။

(၅) မောဟော၊ မောဟကို။ ရဇောတိ၊ မြူဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ရေဏုပန၊ မြေ မှုန့်ကိုကား။ ရဇောတိ၊ မြူဟူ၍။ နဝုစ္ဆတိ၊ မဆိုအပ်။ ရဇောတိဧတံနာမံ၊ ရဇော-ဟူသော ဤအမည်သည်။ မောဟဿ၊ မောဟ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဝိဂတရဇဿ၊ ကင်း သောမောဟမြူရှိသောမြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ တေဘိက္ခဝေါ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဧတံရဇံ၊ ထိုမောဟမြူကို။ ဝိပုဇဟိတွာ၊ ပယ်ကုန်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။

(၂၇) ၊ ဤဂါထာ၏အဆုံး၌ စူဠပန်သည် ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်တကွ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၏။ ၊ ထိုစူဠပန်အား ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်တကွသာလျှင် ပိဋကတ်သုံးပုံတို့သည် လာ ကုန်၏။

(၂၈) ၊ ထိုစူဠပန်သည် ရှေး၌မင်းဖြစ်၍ မြို့ကိုလက်ျာရစ်လှည့်စဉ် ၊ နဖူးမှချွေးထွက် သည်ရှိသော် မြူစင်သောပုဆိုးဖြင့် နဖူးစွန်းကိုသုတ်၏။ ၊ ပုဆိုးသည် အလွန်ညစ်နွမ်းသည် ဖြစ်၏။ ၊ ထိုမင်းသည် ဤကိုယ်ကိုမှီ၍ ဤသို့စဉ်သဘောရှိသော မြူစင်သော ပုဆိုးသည် မိမိသဘောကိုစွန့်၍ ညစ်နွမ်းသည်ဖြစ်၏။ ၊ သင်္ခါရတရားတို့သည် အမြဲမရှိကုန်စွတကားဟု အနိစ္စသညာကိုရဘူး၏။ ၊ ထို့ကြောင့် ထိုစူဠပန်အား ရဇောဟရဏံ-ဟူသောကမ္မဋ္ဌာန်း သည်သာလျှင် မဂ်၊ ဖိုလ်ကိုရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၏။

(၂၉) ၊ ဇီဝကော ပိ ခေါ ကောမာရဘစ္စော ဒသဗလဿ ဒက္ခိဏောဒကံ ဥပနာမေသိ၊ ၊ သတ္ထာ နန ဇီဝက ဝိဟာရေ ဘိက္ခု အတ္ထိတိ ဟတ္ထေန ပတ္တံ ပိဒဟိ၊ ၊ မဟာပန္နကော ဘန္တေ ဝိဟာရေ နတ္ထိ ဘိက္ခုတိ အာဟ၊ ၊ သတ္ထာ အတ္ထိ ဇီဝကာတိ အာဟ၊ ၊ ဇီဝကော တေနဟိ ဘဏေ ဂစ္ဆ ၊ ၊ ဝိဟာရေ ဘိက္ခုနံ အတ္ထိဘာဝံ ဝါ နတ္ထိဘာဝံ ဝါ ဇာနာဟိ တိ ပုရိသံ ပေသေသိ။

(၃၀) ၊ တသ္မိံ ခဏေ စူဠပန္နကော မယံ ဘာတိကော ဝိဟာရေ ဘိက္ခု နတ္ထိ တိ ဘဏတိ၊ ၊ ဝိဟာရေ ဘိက္ခုနံ အတ္ထိ- ဘာဝမဿ ပကာသေဿာမီ တိ ၊ သကလံ အမ္ပဝနံ ဘိက္ခုနံ ယေဝ ပူရေသိ၊ ၊ ဧကစ္စေ ဘိက္ခု စိဝရကမ္ပံ ကရောန္တိ၊ ၊ ဧကစ္စေ ရဇနကမ္ပံ၊ ၊ ဧကစ္စေ သဇ္ဈာယကမ္ပံ ကရောန္တိ တိ ဧဝံ အညမညံ အသဒိသံ ဘိက္ခုသဟသံ မာပေသိ။

(၃၁) ၊ သော ပုရိသော ဝိဟာရေ ဗဟူ ဘိက္ခု ဒိသ္မာ နိဝတ္တေတွာ ၊ အယျ သကလံ အမ္ပဝနံ ဘိက္ခုဟိ ပရိပုဏ္ဏန္တိ ဇီဝကဿ အာရောစေသိ၊ ၊ ထေရော ပိ ခေါ တထေဝ-

(၂၉) ၊ အဘယမင်းသားသည် မွေးမြူအပ်သော ဇီဝကသည်လည်း မြတ်စွာဘုရား အား အလှူရေစက်ကိုကပ်၏၊ ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဇီဝက...ကျောင်း၌ ရဟန်းရှိသည် မဟုတ်လောဟု လက်ဖြင့်သပိတ်ကိုပိတ်၏၊ ၊ မဟာပန်သည် ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင် ဘုရား...ကျောင်း၌ရဟန်းမရှိဟုလျှောက်၏၊ ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဇီဝက...ရဟန်း၌သေး သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ ဇီဝကသည် ထိုသို့တပြီးကား အချင်းယောက်ျား...သွားတည့် ချေ ၊ ကျောင်း၌ ရဟန်းတို့ ရှိ၊ မရှိကိုစုံစမ်းလေလောဟု ယောက်ျားတယောက်ကိုစေ၏။

(၃၀) ၊ ထိုခဏ၌ စူဠပန်သည် ငါ့နောင်တော်သည် ကျောင်း၌ရဟန်းမရှိဟုဆို၏၊ ၊ ကျောင်း၌ရဟန်းတို့ရှိသည်၏အဖြစ်ကို ထိုနောင်တော်မဟာပန်အား ထင်ရှားပြအံ့ဟု ၊ အလုံးသော အမ္ပဝန်ကျောင်းကို ရဟန်းတို့ဖြင့်သာလျှင်ပြည့်စေ၏၊ ၊ အချို့ကုန်သော ရဟန်းတို့သည် သင်္ကန်းချုပ်ကုန်၏၊ ၊ အချို့ကုန်သောရဟန်းတို့သည် သင်္ကန်းဆိုးကုန်၏၊ ၊ အချို့ကုန်သော ရဟန်းတို့သည် သရဇ္ဈာယ်ကုန်၏၊ ဤသို့ တပါးသည် တပါးနှင့် မတူ သော ရဟန်းတထောင်ကို ဖန်ဆင်း၏။

(၃၁) ၊ ထိုမင်းချင်းယောက်ျားသည် ကျောင်း၌များစွာကုန်သောရဟန်းတို့ကိုမြင်၍ ပြန်နစ်နဲ့၍ အရှင်...အလုံးစုံသော အမ္ပဝန်ကျောင်းသည် ရဟန်းတို့ဖြင့်ပြည့်၏ဟု ဇီဝက အား ကြား၏၊ ၊ စူဠပန်မထေရ်သည်လည်း ထို့အတူသာလျှင်-

(၁) သဟဿံကုတ္တု၊ မတ္တာနံ၊ နိဗ္ဗိနိတွာန ပန္နကော။
နိသီဒမ္ပဝနေ ရမ္ပေ၊ ယာဝ ကာလပ္ပဝေဒနာ တိ။ ။

(၃၂) ၊ အထ သတ္တာ တံ ပုရိသံ အာဟ “ဝိဟာရံ ဂန္ဓာ
၂ သတ္တာ စူဠပန္နကံနာမ ပက္ခောသတိ တိ ဝဒေဟိ” တိ၊ ။ တေန
ဂန္ဓာ တထာ ဝုတ္တေ အဟံ စူဠပန္နကော၊ အဟံ စူဠပန္နကော
တိ မုခသဟဿံ ဥဋ္ဌဟိ၊ ။ ပုရိသော ဂန္ဓာ သဗ္ဗေ ပိ ကိရ တေ
ဘန္တေ စူဠပန္နကာ ယေဝ နာမာ တိ အာဟ၊ ။ “တေနဟိ တံ
ဂန္ဓာ ယော ပဌမံ အဟံ စူဠပန္နကောတိ ဝဒေဟိ၊ ။ တံ ဟတ္ထေ
ဂဏှ၊ ။ အဝသေသာ အန္တရဓာယိဿန္တိ” တိ၊ ။ သော တထာ
အကာသိ၊ ။ တာဝဒေဝ သဟဿံမတ္တာ ဘိက္ခု အန္တရဓာယိံ သု၊
၁၀ ထေရော အာဂ္ဂတေန ပုရိသေန သဒ္ဓိံ အဂမာသိ။

(၃၃) ၊ သတ္တာ ဘတ္တကိစ္စပရိယောသာနေ ဇီဝကံ အာ-
မန္တေသိ ၊ “ဇီဝက စူဠပန္နကဿ ပတ္တံ ဂဏှ၊ ။ အယံ တေ အ-
နုမောဒနံ ကရိဿတိ” တိ၊ ။ ဇီဝကော တထာ အကာသိ၊ ။ ထေ-

(၁) ကိုယ်တထောင်ဖန်ဆင်း၍ ဆွမ်းစားသည်ကာလကို ကြားသည်တိုင်အောင် မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသောအမွှာဝန်ကျောင်း၌နေ၏။

(၃၂) ၊ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုမင်းချင်းယောက်ျားကို ကျောင်းသို့သွား၍ ၊ စူဠပန်မည်သောရဟန်းကို ဘုရားခေါ်တော်မူ၏ဟူ၍ ဆိုလေလောဟု မိန့်တော်မူ၏။ ။ ထိုမင်းချင်းယောက်ျားသည်သွား၍ ဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်းဆိုအပ်သည်ရှိသော် ငါစူဠပန်၊ ငါစူဠပန်ဟုခံတွင်းတထောင်မြွက်၏။ ။ မင်းချင်းယောက်ျားသည်လာလတ်၍အရှင်ဘုရား... အလုံးစုံသောရဟန်းတို့သည် စူဠပန်ချည်းမည်ကုန်သတတ်ဟု လျှောက်၏။ ။ ထိုသို့တပြီး ကား သင်သည်သွား၍ အကြင်ရဟန်းသည် ရှေးဦးစွာ ငါစူဠပန်ဟုဆို၏။ ။ ထိုရဟန်းကို လက်၌ဆွဲခဲ့လော၊ ။ ကြွင်းသောရဟန်းတို့သည် ကွယ်ကုန်လတ္တံ့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ ထိုမင်း ချင်းယောက်ျားသည် ဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်းပြု၏။ ။ ထိုခဏ၌လျှင် တထောင်မျှလောက် ကုန်သော ရဟန်းတို့သည် ကွယ်ကုန်၏။ ။ စူဠပန် မထေရ်သည် လာသော မင်းချင်း ယောက်ျားနှင့်တကွသွား၏။

(၃၃) ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်းကိစ္စပြီးလတ်သည်ရှိသော် ဇီဝကကို ၊ ဇီဝက... စူဠပန်၏သပိတ်ကိုယူလော၊ ။ ဤစူဠပန်သည် သင့်အား တရားအနုမောဒနာ ပြုလတ္တံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ။ ဇီဝကသည် ဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်းပြု၏။ ။ စူဠပန်မထေရ်သည်

ရာ သီဟနာဒံ နဒန္တော တရုဏ သီဟော ဝိယ ။ တိဏိ ပိဋ-
ကာနိ သံခေါဘောတွာ အနုမောဒနံ အကာသိ။

(၃၄) ။ သတ္ထာ ဥဋ္ဌာယာသနာ ဘိက္ခုသံဃပရိဝါရာ ဝိ-
ဟာရံ ဂန္ဓာ ။ ဘိက္ခုဟိ ဝတ္ထေ ဒဿိတေ ဥဋ္ဌာယာသနာ ဂန္ဓ-
ကုဋိပ္ပမုခေ ဌတွာ ။ ဘိက္ခုသံဃဿ သုဂတောဝါဒိ ဒတွာ ကမ္မ-
ဋ္ဌာနံ ကထေတွာ ။ ဘိက္ခုသံဃံ ဥယျောဇေတွာ သုရဘိ ဂန္ဓ-
ဝါသိတံ ဂန္ဓကုဋိံ ပဝိသိတွာ ။ ဒက္ခိဏေန ပဿေန သီဟသေ-
ယျံ ဥပဂတော။

(၃၅) ။ အထ သာယနသမယေ ဓမ္မသဘာယံ ဘိက္ခု-
ဇုတောစိတော စ သမောသရိတွာ ။ ရုတ္တကမ္မလသာဏီဟိ
ပရိက္ခိပေနန္တာ ဝိယ နိသီဒိတွာ ။ သတ္ထု ဂုဏကထံ အာရဘိံ သု၊
။ အာဝုသော မဟာပန္နကော စူဠပန္နကဿ အဇ္ဈာသယံ အ-
ဇာနန္တော ။ စတူဟိ မာသေဟိ ဧကဂါထံ ဂဏိတုံ န သက္ကော-
တိ၊ ။ ဒန္တော အယန္တိ ဝိဟာရာ နိက္ကမ္ပိ၊ ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ပန
အတ္တနော အနုတ္တရ ဓမ္မရာဇတာယ ဧကသ္မိံ ယေဝဿ အန္တရာ-
ဘတ္တေ သဟ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိ အရဟတ္တံ အဒါသိ၊ ။ တိဏိ ပိဋ-

ခြသေံပျိုကဲ့သို့ ရဲရင့်သော အသံကို မြွက်လျက် ။ ပိဋကတ်သုံးပုံကို ချောက်ချားစေ၍အနု
မောဒနာပြု၏။

(၃၄) ။ မြတ်စွာဘုရားသည် နေရာမှထ၍ ရဟန်းသံဃာခြံရံလျက် ကျောင်းသို့ ကြွ
တော်မူ၍ ။ ရဟန်းတို့သည် ဝတ်ကိုပြုအပ်သည်ရှိသော် နေရာမှထ၍ ဂန္ဓကုဋိတိုက်ဦး၌
ရပ်လျက် ။ ရဟန်းသံဃာအား ဘုရားတို့၏အဆုံးအမကိုပေး၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုဟော၍
။ ရဟန်းသံဃာကို လွှတ်လိုက်၍ အလွန်ကောင်းသော အမွှေးအကြိုင်ဖြင့် ထုံအပ်သော
ဂန္ဓကုဋိသို့ဝင်၍ ။ လက်ျာနံပါးဖြင့် ခြသေံမင်း၏ အိပ်ခြင်းနှင့်တူသော လျောင်းခြင်းကို
ပြုတော်မူ၏။

(၃၅) ။ ထိုနောက်မှ ညချမ်းအခါ တရားသဘင်၌ ရဟန်းတို့သည် ထိုမှ၊ ဤမှစည်း
ဝေး၍ ။ နိသောကမ္မလာတင်းတိမ်တို့ဖြင့် ရံဘိသကဲ့သို့နေကုန်၍ ။ မြတ်စွာဘုရား၏ကျေး
ဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းကုန်၏။ ။ ငါ့ရှင်တို့...မဟာပန်သည် စူဠပန်၏အလိုကို မသိသည်ဖြစ်၍
။ လေးလတို့ဖြင့် တဂါထာကို သင်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်၊ ။ ဤစူဠပန်သည် နန်းနှေး၏ဟု
ကျောင်းမှနှင်ထုတ်၏။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည်တမူကား ကိုယ်တော်၏ အတုမရှိသော
တရားမင်းဖြစ်တော်မူသောကြောင့် စူဠပန်အား တကြိမ်သာလျှင်ဖြစ်သော ဆွမ်းပြင်သည်

ကာနိ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိ ယေဝ အာဂတာနိ၊ ဧ အဟော ဗုဒ္ဓါနံ ဗလံ နာမ မဟန္တန္တိ။

(၃၆) ၊ အထ ဘဂဝါ ဓမ္မသဘာယံ ဣမံ ကထာပဝတ္ထိံ ဥတွာ ၊ အဇ္ဇ မယာ ဂန္တံ ဝဇ္ဇတီ တိ ဗုဒ္ဓသယနာ ဥဋ္ဌာယ သုရတ္တဒုပဋ္ဌံ နိဝါသေတွာ ၊ ဝိဇ္ဇုလတံ ဝိယ ကာယဗန္ဓနံ ဗန္ဓိ- တွာ ၊ ရတ္တကမ္မလသဒိသံ သုဂတမဟာစီဝရံ ပါရပိတွာ ၊ သုရ- တိဂန္ဓကုဋိတော နိက္ခမ္မ မတ္တဝါရဏော ဝိယ သီဟဝိက္ကန္တဝိလာ- သေန ဝိဇ္ဇမ္မမာနော သီဟော ဝိယ ၊ အနန္တာယ ဗုဒ္ဓလိဋ္ဌာယ ဓမ္မသဘာယံ ဂန္တာ ၊ အလင်္ကတ မဏ္ဍပမဇ္ဈေ ပညတ္တံ ဝရဗုဒ္ဓါ- သနံ အဘိရုယျ ၊ ဆဗ္ဗဏ္ဍ ဗုဒ္ဓရသ္မိယော ဝိဿဇ္ဇန္တော ၊ အဏ္ဍဝ- ကုတ္ထိံ ခေါဘယမာနေော ၊ ယုဂန္ဓရမတ္ထကေ ဗာလ သူရိယော ဝိယ အာသန မဇ္ဈေ နိသီဒိ။

(၃၇) ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ ပန အာဂတမတ္ထေ ဘိက္ခုသံဃော ကထံ ပတ္ထိန္ဒိတွာ တုဏှိ အဟောသိ၊ ၊ သတ္တာ မုဒုကေန မေတ္တ-

သည်၏အကြား၌ ပဋိသမ္ဘိဒါနှင့်တကွသာ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုပေး၏၊ ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါနှင့်တကွ ပိဋကတ်သုံးပုံတို့သည် လာကုန်၏၊ ၊ ဘုရားကိုယ်တော်၏အားတော်မည်သည် ဩဋ္ဌာ- ကြီးမြတ်စွာကားဟု မြတ်စွာဘုရား၏ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းကုန်၏။

(၃၆) ၊ ထိုအခါ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည် တရားသဘင်၌ ဤစကား ဖြစ်ကြောင်းကိုသိတော်မူ၍ ၊ ယခုငါသွားခြင်းငှါသင့်၏ဟု ဘုရားနေရာမှ ထတော်မူ၍ အလွန်နိသောနှစ်ထပ်သောသင်းပိုင်ကိုဝတ်တော်မူ၍ ၊ လျှပ်စစ်နှယ်ကဲ့သို့ ခါးပန်းကို ပန်း တော်မူ၍ ၊ နိသောကမ္မလာနှင့်တူသော ဘုရားသင်္ကန်းတော်ကြီးကို ရံတော်မူ၍ ၊ မွှေး ကြိုင်စွာသော ဂန္ဓကုဋိမှထွက်၍ အမုန်ယစ်သော ဆင်မြတ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ခြင်္သေ့ မင်း၏တင့်တယ်စွာသော ထွက်သွားခြင်းဖြင့် ထွက်သွားသော ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့လည်း ကောင်း ၊ အတုမရှိသောဘုရား၏တင့်တယ်ခြင်းဖြင့် တရားသဘင်သို့ကြွတော်မူ၍ ၊ တန်း ဆာဆင်အပ်သော မဏ္ဍပ်အလယ်၌ ကောင်းစွာခင်းအပ်သောမြတ်သောဘုရားနေရာတော် သို့တက်၍ ၊ ခြောက်သွယ်သော ဘုရားရောင်ခြည်တော်တို့ကိုလွှတ်လျက် ၊ သမုဒ္ဒရာတဝှမ်း လုံးကို ချောက်ချားစေဘိ သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ၊ ယုဂန္ဓါရတောင်ထိပ်၌ တက်သစ် သောနေလုလင်ကဲ့သို့လည်းကောင်း နေရာလယ်၌နေတော်မူ၏။

(၃၇) ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ကြွတော်မူလာသည်ရှိသော်ကား ရဟန်းသံဃာ သည် စကားကိုဖြတ်၍ ဆိတ်ဆိတ်နေ၏၊ ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် နူးညံ့သည်သာလျှင်ဖြစ်

စိတ္တေန ပရိသံ ဩလောကေတွာ ၊ အယံ ပရိသာ အတိဂိယ
ဝိရောစတိ၊ ၊ ဧကဿ ပိ ဟတ္ထကုက္ကုစ္စံ ဝါ ပါဒကုက္ကုစ္စံ ဝါ
ဥက္ကာသိတသဒ္ဓေါ ဝါ ဒိပိတသဒ္ဓေါ ဝါ နတ္ထိ၊ ၊ သဗ္ဗေပိ တေ
ဗုဒ္ဓဂါရဝေန သဂါရဝါ ဗုဒ္ဓတေဇေန တုဇ္ဇိတာ ၊ မယိ အာ-
ယုကပ္ပမ္ပိ အကထေတွာ ၊ နိဿိန္ဓေ ပဌမံ ကထံ သမုဋ္ဌာပေတွာ
န ကထေဿန္တိ၊ ၊ ကထာ သမုဋ္ဌာပန ဝတ္တံ နာမ မယာဝ
ဇာနိတဗ္ဗံ၊ ၊ အဟမေဝ ပဌမံ ကထေဿာမီ တိ မရုရေန မြဟ္မ-
ဿရေန ဘိက္ခု၊ အာမန္တေတွာ ၊ ကာယ နတ္ထ ဘိက္ခုဝေ ဧတ-
ရဟိ ကထာယ သန္ဓိသိန္ဓာ၊ ၊ ကာစ ပန ဝေါ အန္တရာ ကထာ
ဝိပွကတာ တိ အာဟ။

(၃၀) ၊ “ဘန္တေန န မယံ ဣမသ္မိံ ဌာနေ နိဿိန္ဓာ အညံ
တိရစ္ဆာနကထံ ကထေမ၊ ၊ တုမှာကံ ယေဝ ပန ဂုဏေ ဝဏ္ဏ-
ယမာနာ နိဿိန္ဓမှာ တိ၊ ၊ အာပုသော မဟာပန္နကော စူဠ-
ပန္နကဿ အဇ္ဈာသယံ အဇာနန္တော ၊ စတူဟိ မာသေဟိ ဧကံ
ဂါထံ ဂုဏိတုံ န သက္ကောတိ၊ ၊ ဒန္တော အယန္တိ ဝိဟာရာ

သောမေတ္တာစိတ်ဖြင့် ပရိသတ်ကိုကြည့်တော်မူ၍ ၊ ဤပရိသတ်သည် အလွန်လျှင်တင့်တယ်
၏၊ ၊ တယောက်သောရဟန်း၏လည်း လက်လှုပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ခြေလှုပ်ခြင်း
သည်လည်းကောင်း၊ ချောင်းညံ့သံသည်လည်းကောင်း၊ ခြေဆတ်သောအသံသည်လည်း
ကောင်း မရှိ၊ ၊ အလုံးစုံသောထိုရဟန်းတို့သည်လည်း ဘုရားအားရိုသေခြင်းဖြင့်ရိုသေကုန်
သည်ဖြစ်၍ ဘုရားတန်းခိုးတော်မှ ကြောက်ကုန်ရကား ၊ ငါသည် အာယုကင်ပတ်လုံး
လည်းမဆိုမူ၍ ၊ နေသည်ရှိသော် ရှေးဦးစွာစကားကိုဖြစ်စေ၍ မဆိုကုန်လတ္တံ့၊ ၊ စကား
ဖြစ်စေခြင်းဝတ်မည်သည်ကို ငါသည်သာလျှင်သိအပ်၏၊ ၊ ငါသည်သာလျှင် ရှေးဦးစွာဆို
အံ့ဟုသာယာစွာသောမြဟ္မာမင်း၏ အသံနှင့်တူသော အသံတော်ဖြင့် ရဟန်းတို့ကိုခေါ်
တော်မူ၍ ၊ ရဟန်းတို့... ယခုအခါ အဘယ်စကားဖြင့် စည်းဝေးကြကုန်သည်ဖြစ်ကုန်
သနည်း၊” သင်တို့၏ အဘယ်မည်သောကမ္မဋ္ဌာန်းကိုစီးဖြန်းသည်၏ အကြား၌ဖြစ်သော
စကားသည်အပြီးသို့မရောက်သနည်းဟုမေးတော်မူ၏။

(၃၀) ၊ အရှင်ဘုရား... အကျွန်ုပ်တို့သည် ဤအရပ်၌နေကုန်လျက် မဂ်၊ ဖိုလ်၏ ဖိလာ
ဖြစ်သော တပါးသောစကားကိုမပြောကုန်၊ ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏သာလျှင် ကျေးဇူးတော်
ကို ချီးမွမ်းကုန်လျက်နေပါကုန်၏ဟုလျှောက်ကုန်၏၊ ၊ ငါ့ရှင်တို့... မဟာပန်သည် စူဠပန်
၏အလိုကိုမသိ၍ လေးလတို့ဖြင့်တဂါထာကိုသင်ခြင်းငှါမတတ်နိုင်၊ ၊ ဤစူဠပန်သည်နုနုနှေး

နိက္ကမိ၊ ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ပန အနုတ္တရ ဓမ္မရာဇတာယ ကေသိံ
အန္တရာဘတ္တေ သဟ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိ အရဟတ္တံ အဒါယိ၊ ။ အ-
ဟော ဗုဒ္ဓါနံ ဗလံ နာမ မဟန္တ”န္တိ။

(၃၉) ။ သတ္တာ ဘိက္ခုနံ ကထံ သုတွာ- နု ဘိက္ခဝေ စူဠ-
ပန္နကော မံ နိဿာယ ။ ဣဒါနိ တာဝ ဓမ္မေသု ဓမ္မမဟန္တတံ
ပတ္တော၊ ။ ပုဗ္ဗေ ဝိ မံ နိဿာယ ဘောဂေသု ပိ ဘောဂမဟန္တ-
တံ ပါပုဏီ တိ အာဟ၊ ။ ဘိက္ခု တဿတ္ထဿ အာဝိ ဘာဝတ္ထံ
ဘဂဝန္တံ ယာစိံသု၊ ။ ဘဂဝါ ဘဂန္တရေန ပဋိစ္ဆန္တံ ကာရဏံ
ပါကဋံ အကာသိ။

(၄၀) ။ အတိတေ ကာသိရဋ္ဌေ ဗာရာဏသီယံ မြဟ္မဒတ္တေ
ရဇ္ဇိ ကာရေန္တေ ။ ဗောဓိသတ္တော သေဋ္ဌိကုလေ နိဗ္ဗတ္တိတွာ ။ ဝယ-
ပတ္တော သေဋ္ဌိဋ္ဌာနံ လဘိတွာ စူဠသေဋ္ဌိ နာမ အဟောသိ၊
။ သော ပဏ္ဍိတော ဗျတ္တော သဗ္ဗ နိမိတ္တာနိ ပိ ဇာနာတိ။

၏ဟုကျောင်းမှနှင်ထုတ်၏။ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား ကိုယ်တော်၏အတုမရှိသောတရား
မင်းဖြစ်တော်မူသောကြောင့် တကြိမ်သာလျှင်ဖြစ်သော ဆွမ်းပြင်သည်၏အကြား၌ ပဋိ
သမ္ဘိဒါတို့နှင့်တကွ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုပေးတော်မူ၏။ ။ ဘုရားရှင်တို့၏အားတော်မည်သည်
ကား ဩော်-ကြီးမြတ်စွာတကားဟု ချီးမွမ်း၍နေပါကုန်၏ဟူ၍လျှောက်ကုန်၏။

(၃၉) ။ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့၏စကားကိုကြားတော်မူ၍ ရဟန်းတို့...
စူဠပန်သည် ငါ့ကိုမှီ၍ ။ ယခုရှေးဦးစွာတရားတို့၌ တရားတို့ဖြင့် မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့
ရောက်သည်သာလျှင်မဟုတ်သေး၊ ။ ရှေး၌လည်း ငါ့ကိုမှီ၍ စည်းစိမ်တို့၌လည်းစည်းစိမ်
တို့ဖြင့်များမြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်ဘူးလေပြီဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ ရဟန်းတို့လည်းထို
အကြောင်းကို ထင်စွာဖြစ်စိမ့်သောငှါ မြတ်စွာဘုရားကို တောင်းပန်ကုန်၏။ ။ ဘုန်းတော်
ကြီးသော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ဘဝတပါးသည် ဖုံးလွှမ်းအပ်သောအကြောင်းကို
ထင်စွာပြုတော်မူ၏။

(၄၀) ။ လွန်လေပြီးသောအခါ ကာသိတိုင်း ဗာရာဏသီပြည်၌ မြဟ္မဒတ်မည်
သောမင်းသည် မင်းပြုလတ်သော် ။ ဘုရားလောင်းသည် သူဌေးမျိုး၌ဖြစ်၍ ။ အရွယ်
ရောက်သတ်သော် သူဌေးရာထူးကိုရ၍ စူဠသေဋ္ဌိဟူသော အမည်ရှိ၏။ ။ ထိုစူဠသူဌေး
သည်ပညာရှိ၏၊ လိမ္မာ၏၊ ခပ်သိမ်းသောနိမိတ်တို့ကိုလည်းသိ၏။

(၄၁) °သော ဧကဒိဝသံ ရာဇုပဋ္ဌာနံ ဂစ္ဆန္တော ' အန္တရ-
ဝိထိယံ မတမူသိကံ ဒိသ္မာ ' ဟင်္ခဏညေဝ နက္ခတ္တံ သမာနေဟာ
ဣဒ မာဟ "သက္ကာ စက္ခုမတာ ကုလပုတ္တေန ဣမံ ဥဒ္ဓါရံ ဂ-
ဟေတွာ ' ပုတ္တဒါရ ဘရဏဉ္စ ကာတုံ, ကမ္ပန္တေ စ ပယောဇေ-
တု" န္တိ။

(၄၂) 'တဒါ အညဟရော ဒုဂ္ဂတ ကုလပုတ္တော တံ
သေဋ္ဌိဿ ဝစနံ သုတွာ ' နာယံ အဇာနိတွာ ကထေဿတိ တိ
တံ မူသိကံ ဂဟေတွာ ' ဧကသ္မိံ အာပဏေ ဗိဋ္ဌာလဿတ္တာယ
ဝိက္ခိဏိတွာ ' ကာကဏိကံ လဘိတွာ တာယ ကာကဏိကာယ
ဖာဏိတံ ဂဟေတွာ ' ဧကေန ဃဋ္ဌေန ပါနိယံ ဂဏှိ။

(၄၃) °သော အရညတော အာဂစ္ဆန္တေ မာလာကာရေ
ဒိသ္မာ ' ထောက် ထောက် ဖာဏိတက္ခဏှံ ဒတွာ ' ဥဋ္ဌုဏှေန
ပါနိယံ အဒါယိ၊ ' တေစဿ ဧကေကံ ပုပ္ဖမုဋ္ဌိံ အဒံသု၊ ' သော
တေန ပုပ္ဖမူလေန ပုနဒိဝသေ ဝိ ဖာဏိတဉ္စ ပါနိယဃဋ္ဌဉ္စ ဂ-
ဟေတွာ ပုပ္ဖါရာမမေဝ ဂတော၊ ' တဿ တံ ဒိဝသံ မာလာ-
ကာရာ ဩစိတဏေ ပုပ္ဖဂစ္ဆေ ဒတွာ၊ အဂမံသု၊ ' သော န စိ-
ရဿေဝ ဣမိနာ ဥပါယေန အဋ္ဌ ကဟာပဏေ လဘိ။

(၄၁) ° ထိုစုဋ္ဌသူဌေးသည် တနေသဉ္စ မင်းအားခစားအံ့သောငှါသွားသည်၊ သော်
' ခရီးအကြား၌ ကြွက်သေတခုကိုမြင်၍ ' ထိုခဏ၌လျှင် နက္ခတ်ကိုတွက်၍ ' ပညာ
မျက်စိအမြင်ရှိသောအမျိုးသားသည် ' ဤကြွက်သေကိုယူ၍ သားမယားမွေးခြင်းငှါလည်း
ကောင်း၊ အမှု၌အားထုတ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း တတ်နိုင်၏ဟု၍သို့သောစကားကိုဆို၏။

(၄၂) ° ထိုအခါ တယောက်သောဆင်းရဲသောအမျိုးသားသည် စုဋ္ဌသူဌေး၏စကား
ကိုကြား၍ ' ဤသူဌေးသည်မသိဘဲမဆိုတန်ရာဟု ထိုကြွက်သေကိုယူ၍ ' တခုသောဇေး၌
ကြောင်စာ အလို့ငှါရောင်း၍ ' တခြင်ရွေးသော အသပြာကိုရ၍ ထိုတခြင်ရွေးသော
အသပြာဖြင့်တင်လဲကိုပယ်၍ ' အိုးတလုံးဖြင့်သေဝက်ရေကိုယူ၏။

(၄၃) ° ထိုအမျိုးသားသည် တောမှလာသော ပန်းသည်တို့ကိုမြင်၍ ' အတန်ငယ်၊
အတန်ငယ်သောတင်လဲကိုပေး၍ ' ရေမှုတ်ဖြင့်သောက်ရေကိုပေး၏၊ ' ထိုပန်းသည်တို့သည်
လည်းထိုအမျိုးသားအားပန်းတဆုပ်စီ၊ တဆုပ်စီပေးခဲ့ကုန်၏၊ ' ထိုအမျိုးသားသည်ထိုပန်း
ဘိုးဖြင့်နက်ဖြန်နေ၌လည်းတင်လဲကိုလည်းကောင်း၊ သောက်ရေအိုးကိုလည်းကောင်းယူ၍

(၄၄) ၊ ပုန ကေသိံ ဝါတဝုဋ္ဌိ ဒိဝသေ ရာဇယျာနေ
၂ ဗဟူ သုက္ခ ဒဏှကာ စ သာခါ စ ပလာသဉ္စ ဝါတေန ပါ-
တိတံ ဟောတိ။ ။ ဥယျာနပါလော ဆဇ္ဇေတုံ ဥပါယံ န ပဿ-
တိ။ ။ သော တတ္ထ ဂန္ဓာ သစေ ဣမာနိ ဒါရုပဏှာနိ မယံ
ဒဿသိ။ ။ အဟံ တေ ဣမာနိ သဗ္ဗာနိ နိဟရိဿာဓိ တိ ဥယျာ-
နပါလံ အာဟ။ ။ သော ဂဏှ အယျာ တိ သမ္ပုဋ္ဌိန္နိ။

(၄၅) ၊ စူဠန္ဒေဝါသိကော ဒါရကာနံ ကိဠန မဏှာလံ
ဂန္ဓာ ၊ ဖာဏိတံ ဒတွာ မုဟုတ္တေန သဗ္ဗာနိ ဒါရုပဏှာနိ နိဟ-
ရာပေတွာ ။ ဥယျာနဒ္ဓါရေ ရာသိံ ကာရေသိ။ ။ တဒါ ရာဇ-
ကုမ္ဘကာရော ရာဇကုလေ ဘာဇန ပစနတ္ထာယ ။ ဒါရုနိ ပရိ-
ယေသမာနော ဥယျာနဒ္ဓါရေ ဂန္ဓာ ။ တာနိ ဒိသ္မာ တဿ
ဟတ္ထတော ကိဏိတွာ ဂဏှိ။ ။ တံ ဒိဝသံ စူဠန္ဒေဝါသိကော
ဒါရုပိက္ကယေန သောဠသ ကဟာပဏေ၊ စာဋိအာဒိနိ စ ပဉ္စ
ဘာဇနာနိ လဘိ။

ပန်းအရံသိုသာလျှင်သွားလေ၏။^၆ ထိုအမျိုးသားအားထိုနေ့၌ ပန်းသည်တို့သည် တဝက်
ဆွတ်ကုန်ပြီးသောပန်းပင်တို့ကိုပေး၍သွားကုန်၏။ ။ ထိုအမျိုးသားသည်မကြာမြင့်မီလျှင် ဤ
နည်းဖြင့် ရှစ်သပြာတို့ကိုရ၏။

(၄၄) တဖန်မိုးခင်းနှင့်တကွ လေလာသော တခုသောနေ့ဝယ် မင်း၏ ဥယျာဉ်၌
များစွာသော^၇ခြောက်သောအရိုး၊ အရွက်၊ အခက်အပေါင်းသည်လေကြောင့်ကျ၏။^၈ ဥယျာဉ်
စောင့်သည် စွန့်ခြင်းငှါအကြောင်းကိုမမြင်၊ ။ ထိုအမျိုးသားသည် ထိုဥယျာဉ်သို့သွား၍
ငါ့အား ဤထင်း၊ သစ်ရွက်တို့ကို အကယ်၍ပေးငြားအံ့၊^၉ ငါသည် သင်၏အလုံးစုံသော
ဤထင်း၊ သစ်ရွက်တို့ကိုထုတ်အံ့ဟုဥယျာဉ်စောင့်ကိုဆို၏။ ။ ထိုဥယျာဉ်စောင့်သည်အရှင်...
ယူလောဟု ဝန်ခံ၏။

(၄၅) ။ စူဠသူဌေး၏တပည့်သည် သူငယ်တို့၏ကစားရာအရပ်သို့သွား၍ ၊ တင်လဲ
ကိုပေး၍တမုဟုတ်ခြင်းဖြင့်အလုံးစုံသောထင်း၊ သစ်ရွက်တို့ကိုထုတ်စေ၍ ။ ဥယျာဉ်တံခါး၌
အစုပ္ပူစေ၏။^{၁၀} ထိုအခါမင်း၏အိုးတော်လုပ်သည်မင်းအိမ်၌အိုးဖုတ်အံ့သောငှါ ။ ထင်းတို့ကို
ရှာသည်ရှိသော် ဥယျာဉ်တံခါးသို့ရောက်၍ ။ ထိုထင်း၊ သစ်ရွက်တို့ကိုမြင်၍ ထို စူဠန္ဒေ
ဝါသိ၏ လက်မှ ဝယ်၍ယူ၏။ ။ ထိုနေ့၌ စူဠန္ဒေဝါသိသည် ထင်းရောင်းသဖြင့် တဆယ့်
ခြောက်သပြာကိုလည်းကောင်း၊ အိုးစရည်းအစရှိကုန်သော အိုးငါးလုံးတို့ကိုလည်းကောင်း
ရ၏။

(၄၆) °သော စတုရိသတိယာ ကဟာပဏောသု ဇာတေသု အတ္ထိ အယံ ဥပါယော မယု န္တိ ' နဂရ ဒွါရတော အဝိဒူရေ ဌာနေ ဧကံ ပါနိယစာဋိံ ထပေတွာ ' ပဉ္စ သတေ တိဏဟာရကေ ပါနိယေန ဥပဋ္ဌဟိ။ ' တေ အာဟံသု "သမ္ပ တွံ အမှာကံ ဗဟုပကာရော၊ ' ကိံ တေ ကာရောမာ" တိ။ ' သော မယု ကိဗ္ဗေ ဥပ္ပန္နေ ကရိဿထာ တိ ဝက္ခာ ' ဣတော စိတော စ ဝိစရန္တော ° ထလပထကမ္ပိကေန စ ဇလပထကမ္ပိကေန စ သဒ္ဓိံ မိတ္တသန္တံ အကာသိ။

(၄၇) ° တဿ ထလပထကမ္ပိကော သွေ ဣမံ နဂရံ အဿဝါဏိဇကော ' ပဉ္စအဿသတာနိ ဂဟေတွာ အာဂမိဿတိ-တိ အာစိက္ခိ။ ' သော တဿ ဝစနံ သုတွာ တိဏဟာရကေ အာဟ ' "အဇ္ဇ မယု ဧကေကံ တိဏကလာပံ ဒေထ။ ' မယာ စ တိဏေ အဝိက္ခိဏိတေ အတ္တနော တိဏံ မာ ဝိက္ခိဏထာ" တိ။ ' တေ သာရူ တိ သမ္ပုဋ္ဌိက္ခိတွာ ပဉ္စ တိဏ ကလာပ သတာနိ အာဟရိတွာ ' တဿ ဃရေ ပါပယိံ သု။

(၄၆) ° ထိုစူဠန္တေဝါသိသည်နှစ်ဆယ့်လေးသပြာဖြစ်လတ်ကုန်သည်၊ သော်ငါ့အား ဤဥစ္စာရကြောင်းသည်ရှိ၏ဟု မြှီတံခါးမှ အနီးအရပ်၌ တခုသောသောက်နေအိုးကို တည်၍ ' ငါးရာကုန်သော မြက်ရိတ်ယောက်ျားတို့ကို သောက်ရေဖြင့်လုပ်ကျွေး၏။ ' ထိုမြက်ရိတ်ယောက်ျားတို့သည်အဆွေ... သင်သည်ငါ့တို့အားကျေးဇူးများစွာပြု၏။ ' သင့်အားအဘယ့်ကိုပြုရကုန်အံ့နည်းဟုဆိုကုန်၏။ ' ထိုစူဠန္တေဝါသိသည်ငါ့အားကိစ္စဖြစ်ပေါ်သည်၊ သော် ကျေးဇူးပြုကုန်လောဟုဆို၍ ' ထိုမှဤမှလှည့်လည်သည်ရှိသော် ' ကြည်းကြောင်း အမှုကို ဆောင်သော သူနှင့်လည်းကောင်း၊ ရေကြောင်း အမှုကို ဆောင်သောသူနှင့်လည်း ကောင်းမိတ်ဖွဲ့ခြင်းကိုပြု၏။

(၄၇) ° ထိုအမျိုးသားအား ကြည်းကြောင်းအမှုကို ရှက်ဆောင်သောအဆွေခင်ပွန်း သည် နက်ဖြန် ဤမြှီသို့မြင်းကုန်သည်သည် ' မြင်းငါးရာကိုယူ၍ လာလတ္တံ့ဟု ကြား၏။ ' ထိုအမျိုးသားသည် ထိုအဆွေခင်ပွန်း၏စကားကိုကြား၍မြက်ရိတ်ယောက်ျားတို့ကို ' ယနေ့ ငါ့အားမြက်တစည်း၊ တစည်းကိုပေးကုန်လော့။ ' ငါသည် မြက်ကိုမရောင်းမီ [နောင်တော်တို့] ငါ၏မြက်ကိုမရောင်းကုန်လင့်ဟုဆို၏။ ' မြက်ရိတ်ယောက်ျားတို့သည်ကောင်းပြီ ဟုဝန်ခံ၍မြက်စည်းငါးရာတို့ကိုဆောင်ယူ၍ ' ထိုအမျိုးသား၏အိမ်၌ချကုန်၏။

(၄၈) ၊ အသံဝါဏီဇော သကလ နဂရေ အဿာနံ ဂေါ-
စရံ အလဘိတွာ ၊ တဿ သဟဿံ ဒတွာ တံ တိဏံ ဂဏှိ၊
၂ တတော ကတိပါဟစ္စယေနဿ ဇလပထ ကမ္ဘိကော သဟာ-
ယကော အာရောစေသိ ၊ “ပဋ္ဌနမ္ပိ မဟာနာဝါ အာဂတာ” တိ။

(၄၉) ၊ သော အတ္ထိ အယံ ဥပါယောတိ ၊ အဋ္ဌဟိ က-
ဟာပဏေဟိ သဗ္ဗပရိပါရ သမ္ပန္နံ တာဝကာလိကံ ရထံ ဂဟေ-
တွာ ၊ မဟန္တေန ယသေန နာဝါပဋ္ဌနံ ဂန္ဓာ ၊ ဧကံ အင်္ဂုလိ-
မုဒ္ဒိကံ နာဝိကဿ သစ္စကာရံ ဒတွာ ၊ အဝိဒူရေ ဌာနေ သာ-
ဏိယာ ပရိက္ခိပါပေတွာ နိသိန္ဓော ၊ ပုရိသေ အာဏာပေသိ
၂ “ဗာဟိရတော ဝါဏီဇေသု အာဂတေသု တတိယေန ပဋိဟာ-
ရေန မံ အာရောစေထာ” တိ။

(၅၀) ၊ နာဝါ အာဂတာ တိ သုတွာ ၊ ဗာရာဏသိတော
သတမတ္တာ ဝါဏီဇော ဘဏှံ ဂဏှာမာတိ အာဂမိံသု၊ ၊ ဘဏှံ
တုမေ န လဘိဿထ၊ ၊ အသုကဋ္ဌာနေ နာမ မဟာ ဝါဏီဇေန
သစ္စကာရော ဒိန္ဓော တိ၊ ၊ တေ တံ သုတွာ တဿ သန္တိကံ
အာဂတာ၊ ၊ ပါဒမူလိကပုရိသာ ပုရိမသညာ ဝသေန တတိ-
ယေန ပဋိဟာရေန တေသံ အာဂတာဘာဝံ အာရောစေသံ။

(၄၈) ၊ မြင်းကုန်သည်သည်အလုံးစုံသောမြို့မြင်းကို၏အစာကိုမရ၍၊ ထိုအမျိုးသား
အားအသပြာတထောင်ပေး၍ထိုမြက်ကိုဝယ်၏၊ ၊ ထိုနောင်မှနှစ်ရက်၊ သုံးရက်လွန်သဖြင့်
ထိုအမျိုးသားအားရေကြောင်းအမှုကိုဆောင်သောအဆွေခင်ပွန်းသည် ၊ ရေဆိပ်၌ လှေ
ကြီးရောက်၏ဟုကြား၏။

(၄၉) ၊ ထိုအမျိုးသားသည်ဤဥစ္စာဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းသည်ရှိ၏ဟု ကြံ၍၊ ရှစ်သပြာ
တို့ဖြင့်ခပ်သိမ်းသောအခြံအရံတို့နှင့်ပြည့်စုံစွာအခိုက်အတန့်ငှါးသောရထားကိုယူ၍ ၊ များ
စွာသောအခြေအရံဖြင့် လှေဆိပ်သို့သွား၍ ၊ သစ္စာပြုဖြစ်သော တကွင်းသော လက်စွပ်ကို
လှေသူကြီးအားပေး၍ ၊ အနီးဖြစ်သောအရပ်၌ တင်းတိမ်ဖြင့်ရံစေ၍ နေလျက် ၊ အချင်းတို့
ကို ၊ ပြင်ပမှကုန်သည်တို့သည် လာလတ်ကုန်သော် သုံးဆင့်ဆင့်သဖြင့် ငါ့ကို ကြားကုန်
သောဟုစေ၏။

(၅၀) ၊ လှေသည်လာ၏ဟုကြား၍ ၊ ဗာရာဏသိပြည်မှ တရာမျှကုန်သော ကုန်
သည်တို့သည် ဥစ္စာကိုဝယ်ကုန်အံ့ဟု လာကြကုန်၏၊ ၊ သင်တို့သည် ဥစ္စာကိုမရကုန်လတ္တံ့၊
၊ ဤမည်သောအရပ်၌ ကုန်သည်ကြီးသည် သစ္စာပြုဖြစ်သောလက်စွပ်ကိုပေးအပ်ပြီဟု လှေ

(၅၁) ° တေ သတမတ္တာ ဝါဏီဇာ ဧကေကံ သဟဿံ ဒတွာ ' တေန သဒ္ဓိံ နာဝါယ ပတ္တိကာ ဟုတွာ ' ပုန ဧကေကံ သဟဿံ ဒတွာ ' ပတ္တိံ ဝိဿဇ္ဇာပေတွာ ' ဘဏ္ဍံ အတ္တနော သန္တက မကံသု၊ ° စူဠန္တေဝါသိကော ဒွေ သတ သဟဿာနိ ဂဏိတွာ ဗာရာဏသိံ အာဂန္တော ' ကတညုနာ ဘဝိတုံ ဝဇ္ဇတိ- တိ ဧက သတ သဟဿံ ဂါဟာပေတွာ ° စူဠသေဋ္ဌိဿ သ- ဇိပံ ဂတော။

(၅၂) ° အထ နံ သေဋ္ဌိ ကိံ တေ တာတ ကတွာ ဣဒံ ဓနံ လဒ္ဓ နိ ပုစ္ဆိ၊ ' သော တုမှေဟိ ကထိတ ဥပါယေ ဌတွာ ' စတုမာသဗ္ဗန္တရေနေဝ လဒ္ဓ နိ မကမူသိကံ အာဒိံ ကတွာ သဗ္ဗံ ဝတ္ထုံ ကထေသိ၊ ' စူဠသေဋ္ဌိ တဿ ဝစနံ သုတွာ ' ဣ- ဒါနိ ဝေရူပံ ဒါရကံ မမ သန္တကံ ကာတုံ ဝဇ္ဇတိ တိ ဝယ- ပတ္တံ အတ္တနော ဓိတရံ ဒတွာ ° သကလ ကုဋုမ္မဿ သာမိကံ အကာသိ၊ ' သော သေဋ္ဌိနော အစ္စယေန တသ္မိံ နဂရေ သေ- ဋ္ဌိဌာနံ လဘိ၊ ° ဗောဓိသတ္တော ပိ ယထာကမ္မံ အဂမာသိ။

သူကြီးဆို၏၊ 'ထိုကုန်သည်တို့သည်ထိုလှေသူကြီးစကားကိုကြားကုန်၍ ထိုအမျိုးသား၏အ ထံသို့လာကုန်၏၊ ° ခြေရင်းစောင့်အချင်းတို့သည်ရှေးပေးအပ်သောသည်၏ အစွမ်းအား ဖြင့် သုံးဆင့်ဆင့်သဖြင့် ထိုကုန်သည်တို့၏လာသောအဖြစ်ကိုကြားကုန်၏။

(၅၁) ° တရာမျှသောထိုကုန်သည်တို့သည် တထောင်,တထောင်စီပေး၍' ထိုအမျိုး သားနှင့်တကွ လှေ၌ဝယ်ရသောအဘို့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍' တဖန် တထောင်,တထောင်စီပေး ကုန်၍ ' [အမျိုးသား၏] အဘို့ကိုလွှတ်စေ၍ ' ဘဏ္ဍာကိုမိမိဥစ္စာပြုကုန်၏၊ ° စူဠန္တ ဝါသိသည် နှစ်သိန်းကုန်သောအသပြာတို့ကိုယူ၍ ဗာရာဏသိပြည်သို့သွား၍ ' သူ့ ကျေး ဇူးကိုသိတတ်သည်ဖြစ်၍ ကျေးဇူးကြီးလှပေသည်ဟု အသပြာတသိန်းကိုယူခဲ့စေ၍ ° စူဠ သူဌေး၏အထံသို့သွား၏။

(၅၂) ° ထိုအခါထိုအမျိုးသားကိုစူဠသူဌေးသည်ချစ်သား... သင်သည်အသို့ပြု၍ဥစ္စာ ကိုရအပ်သနည်းဟုမေး၏၊ ' ထိုအမျိုးသားသည် အရှင်တို့သည် ဆိုအပ်သောအကြောင်း၌ တည်၍' လေးလတွင်းဖြင့်သာလျှင်ရအပ်၏ဟုကြက်သေကိုအစပြု၍အလုံးစုံသောအကြောင်း ကိုဆို၏၊ ' စူဠသူဌေးသည်ထိုအမျိုးသား၏စကားကိုကြားလေလျှင် ' ယခု ဤသို့သော သူငယ်ကိုငါနှင့်တော်စပ်သူဖြစ်အောင်ပြုသင့်၏ဟုအရွယ်ရောက်သောသွီးကိုပေး၍' အလုံး စုံသောဥစ္စာ၏အရှင်ကိုပြု၏၊ ' ထိုအမျိုးသားသည် စူဠသူဌေးလွန်သဖြင့်ထိုမြို့၌သူဌေး၏ အရာကိုရ၏၊ဘုရားလောင်းသည်လည်း ကံအားလျော်စွာလား၏။

(၅၃) ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ပိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ ကထေတွာ
၂ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဟုတွာ ဣမံ ဂါထံ ကထေသိ။

၄။ အပ္ပကေနာ ပိ မေဓာဝီ၊ ပါဘတေန ဝိစက္ခဏော။

သမုဋ္ဌာပေတိ အတ္တာနံ၊ အဏုံ အဂ္ဂိံ ဝ သန္ဓမန္တိ။ ။

တတ္ထ အပ္ပကေနာပီတိ ထောကေန ပရိတ္တကေန ပိ။ မေ-
ဓာဝီတိ ပညဝါ။ ပါဘတေနာတိ ဘဏ္ဍမူလေန။ ဝိစက္ခ-
ဏောတိ ဝေါဟာရကုသလော။ သမုဋ္ဌာပေတိ အတ္တာနန္တိ
မဟန္တံ ဓနဉ္စ ယသဉ္စ ဥပ္ပါဒေတွာ တတ္ထ အတ္တာနံ သဏ္ဍာ-
ပေတိ ပတိဋ္ဌာပေတိ။ ယထာ ကိံ၊ အဏုံ အဂ္ဂိံ ဝ သန္ဓမံ၊
ယထာ ပဏ္ဍိတ ပုရိသော ပရိတ္တံ အဂ္ဂိံ အနုက္ကမေန ဂေါမယ-
စုဏ္ဍာဒီနိ ပက္ခိပိတွာ မုခဝါတေန မေန္တော သမုဋ္ဌာပေတိ
ဝဓေတိ မဟန္တံ အဂ္ဂိက္ခန္တံ ကရောတိ၊ ဧဝမေဝ ပဏ္ဍိတော
ထောကမ္ပိ ပါဘတံ လဘိတွာ နာနာ ဥပါယေဟိ ပယော-
ဇေတွာ ဓနဉ္စ ယသဉ္စ ဝဓေတိ၊ ဝဓေတွာ စ ပန တတ္ထ
အတ္တာနံ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ တာယ ဧဝ ဥပ္ပန္န ဓန ယသ မဟန္တ-
တာယ အတ္တာနံ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ အဘိညာတံ ပါကဋံ ကရော-
တိ တိ အတ္ထော။

(၅၃) မြတ်စွာဘုရားသည်ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီးလျှင်ဓမ္မဒေသနာကိုဟောတော်
မူပြီး၍-

၄။ အပ္ပကေနာပိ မေဓာဝီ၊ ပါဘတေန ဝိစက္ခဏော။

သမုဋ္ဌာပေတိ အတ္တာနံ၊ အဏုံ အဂ္ဂိံ ဝ သန္ဓမံ။ ။

ဟူသောဤဂါထာကိုဟောတော်မူ၏။

ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ အဏုံ၊ အနည်းငယ်သော။ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို။ သန္ဓမံ-သန္ဓမန္တော၊
နှုတ်သီးလေဖြင့်မှုတ်လျက်။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ အဂ္ဂိခန္တံ၊ မီးကျိုးစုကို။ ကရောတိဣဝ၊ ပြုသ
ကဲ့သို့။ ဝိစက္ခဏော၊ ကုန်သွယ်ခြင်း၌လိမ္မာသော။ မေဓာဝီ၊ ပညာရှိသည်။ အပ္ပကေနာပိ၊
အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော။ ပါဘတေန၊ ဥစ္စာအရင်းဖြင့်။ မဟန္တံ၊ များစွာသော။ ဓနဉ္စ၊
ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း။ ယသဉ္စ၊ အခြံအရံကိုလည်းကောင်း။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။
တတ္ထ၊ ထိုများစွာသောအခြံအရံ၌။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ တည်စေ၏။

(၅၄) ° ဣတိ ဘဂဝါ န ဘိက္ခုဝေ စူဠပန္နကော ဝိ
နိဿယာယ ' ဣဒါနိ ဓမ္မေသု ဓမ္မ မဟန္တတံ ပတ္တော၊ ' ပုဗ္ဗေ
ပန ဘောဂေသု ပိ ဘောဂ မဟန္တတံ ပါပုဏီ တိ ' ဧဝံ ဣမံ
ဓမ္မ ဒေသနံ ဒဿေတွာ ဒွေ ဝတ္ထုနိ ကထေတွာ ' အနုသန္တိ
သဇ္ဇေတွာ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ' တဒါ စူဠန္ဒေဝါယိ-
ကော စူဠပန္နကော အဟောသိ၊ ' စူဠက သေဠိ ပနာဟ မေဝ
အဟောသိန္တိ ' ဒေသနံ နိဋ္ဌာပေသိ။

စူဠက သေဠိ ဇာတကံ စတုတ္ထံ။

၅-တဏှုလ နာဠိ ဇာတ်

(၁) ° ကိမဋ္ဌတိ တဏှုလနာဠိကာ ယန္တိ ဣဒံ သတ္တာ ဇေတ-
ဝနေ ဝိဟရန္တော ' လာဠုဒါယိတ္ထေရံ အာရဗ္ဗ ကထေသိ၊
' တသ္မိံ သမယေ အာယသ္မာ ဒဗ္ဗော မလ္လပုတ္တော သံဃာဿ
ဘတ္တုဒ္ဓေသကော ဟောတိ၊ ' တသ္မိံ ပါတော ဝ သလာကာ-
ဘတ္တာနိ ဥဒ္ဓိဿမာနေ ' ဥဒါယိတ္ထေရဿ ကဒါစိ ဝရဘတ္တံ
ပါပုဏာတိ၊ ' ကဒါစိ လာမကဘတ္တံ။

(၅၄) ° ဤသို့မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့... စူဠပန်သည် ငါ့ကိုဖို့၍ ' ယခုအခါ၌
တရားတို့၌ တရားတို့ဖြင့် မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်သာလျှင်မဟုတ်သေး၊ ' ရှေး၌
လည်း စည်းစိမ်တို့၌ စည်းစိမ်တို့ဖြင့်မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်ဘူးပြီ၊ ' ဤသို့တရားဒေသ
နာကိုပြု၍နှစ်ပါးကုန်သောဝတ္ထုတို့ကိုဟောတော်မူ၍ ' အနုသန္တေကိုစစ်၍ ယခုအခါစူဠပန်
သည် ထိုအခါစူဠန္ဒေဝါယိကဖြစ်ဘူးပြီ၊ ' ယခုအခါ ငါ့ဘုရားသည်လျှင်မူကား ထိုအခါ
စူဠကသုဋ္ဌေးဖြစ်ဘူးပြီ၊ ဤသို့ဇာတ်ကိုပေါင်းတော်မူ၍ ဒေသနာကို ပြီးဆုံးစေတော်မူပြီး
လေးခုမြောက်သော စူဠကသေဠိဇာတ်သည် ပြီး၏။

(၁) ° နတ်နှင့် တက္ခသောလောကကို ဆုံးမတော်မူတော်မူသော သဗ္ဗညု မြတ်စွာ
ဘုရားသည် ကိမဋ္ဌတိတဏှုလနာဠိကာယံ-အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့်တန်းဆရာဆင်အပ်
သော ဤတဏှုလနာဠိကဇာတ်ကို ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌နေတော်မူစဉ် ' လာဠုဒါ
ယိမထေရ်ကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏၊' ထိုအခါ မလ္လ မင်း၏သားဖြစ်သော ရှင်
ဒဗ္ဗမထေရ်သည်သံဃာအားဆွမ်းညွှန်သည်ဖြစ်၏၊' ထိုဒဗ္ဗမထေရ်သည် စေတနာကလျှင်

(၂) ။ သော လာမက ဘတ္တ၊ သမ္ပတ္တ ဒိဝသေ သလာကဂ္ဂံ အာကုလံ ကရောတိ၊ ။ ကိံ ဒဗ္ဗောဝ သလာကံ ဒါတုံ ဇာနာတိ၊ ။ အမေ န ဇာနာမာ တိ ဝဒတိ၊ ။ တသ္မိံ သလာကဂ္ဂံ အာကုလံ ကရောန္တေ ။ ဟန္တ ဒါနိ တွမေဝ သလာကံ ဒေဟီ တိ သလာကာပစ္ဆိံ အဒံသု၊ ။ တတော ပဋ္ဌာယ သော သံဃဿ သလာကံ အဒါသိ။

(၃) ။ ဒေန္တော စ ပန ဣဒံ ဝရဘတ္တန္တိ ဝါ လာမကဘတ္တန္တိ ဝါ ။ အသုကဝဿဂ္ဂေ ဝရဘတ္တန္တိ ဝါ ။ အသုကဝဿဂ္ဂေ လာမကဘတ္တန္တိ ဝါ န ဇာနာတိ၊ ။ ဌိတိကံ ကရောန္တော ပိ အသုကဝဿဂ္ဂေ ဌိတိကာ တိ န သလ္လက္ခေတိ၊ ။ ဘိက္ခုနံ ဌိတဝေလောယ ဣမသ္မိံ ဌာနေ အယံ ဌိတိကာ ဌိတာ၊ ။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ အယန္တိ ။ ဘူမိယံ ဝါ ဘိတ္တိယံ ဝါ လေခံ ကခုတိ။

(၄) ။ ပုန ဒိဝသေ သလာကဂ္ဂေ ဘိက္ခု မန္တတရာ ဝါ ဟောန္တိ ဗဟုတရာ ဝါ၊ ။ တေသု မန္တတရေသု လေခါ ဟော-

စာရေးတံဆွမ်းတို့ကိုညွှန်သည်ရှိသော် ။ လာဠုဒါယီမထေရ်အား ရံခါပြတ်သောဆွမ်းသည်ရောက်၏၊ ။ ရံခါ ယုတ်သောဆွမ်းသည်ရောက်၏။

(၂) ။ ထိုလာဠုဒါယီမထေရ်သည်ယုတ်သောဆွမ်းရောက်သောနေ့၌ စာရေးတံဝေရာအရပ်၌နှောင့်ရှက်ခြင်းကိုပြု၏၊ ။ ဒဗ္ဗသည်သာလျှင် စာရေးတံကိုပေးခြင်းငှါသိသလော၊ ။ ငါတို့သည်မသိကုန်သလောဟုဆို၏၊ ။ ထိုလာဠုဒါယီသည် စာရေးတံဝေရာ အရပ်၌နှောင့်ရှက်ခြင်းကိုပြုသည်ရှိသော် ။ ယခုအခါ၌ သင်သည်ပင်လျှင် စာရေးတံကို ပေးလောဟုဆို၍ စာရေးတံတောင်းကိုပေးလေကုန်၏၊ ။ ထိုအခါမှစ၍ ထိုလာဠုဒါယီမထေရ်သည် သံဃာအား စာရေးတံကိုပေး၏။

(၃) ပေးသည်ရှိသော်ကား ဤဆွမ်းသည် မြက်သော ဆွမ်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ ယုတ်သောဆွမ်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ ။ ဤမည်သောဝါစဉ်၌ မြက်သောဆွမ်းရောက်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ။ ဤမည်သောဝါစဉ်၌ ယုတ်သောဆွမ်းရောက်၏ဟူ၍လည်းကောင်း မသိ၊ ။ အစဉ်ကိုပြုသော်လည်း ဤမည်သောဝါစဉ်၌ အစဉ်တည်၏ဟုမမှတ်နိုင်၊ ။ ရဟန်းတို့၏တည်သောအခါ၌ ဤအရပ်၌ ဤအစဉ်သည်တည်၏၊ ။ ဤအရပ်၌ ဤအစဉ်သည်တည်၏ဟူ၍ ။ မြေ၌လည်းကောင်း၊ နံရံ၌လည်းကောင်း အရေးကိုငင်၏။

ဌာ ဟောတိ ဗဟုတရေသု ဥပရိ၊ 'သော ဌိတိကံ အ ဇာ-
နန္တော လေခါ သညာယ သလာကံ ဒေတိ။

(၅) 'အထ နံ ဘိက္ခု။ အာဂုသော ဥဒါယိ လေခါ နာမ
ဟေဋ္ဌာ ဝါ ဟောတိ ဥပရိ ဝါ၊ ' ဝရဘတ္တံ ပန အသုကဝ-
ဿဂ္ဂေ ဌိတံ, လာမကဘတ္တံ အသုကဝဿဂ္ဂေ တိ အာဟသု၊
'သော ဘိက္ခု။ ပဋိပ္ပရန္တော ယဒိ ဧဝံ အယံ လေခါ ကသ္မာ
ဧဝံ ဌိတာ၊ ' ကိံ အဟံ တုမှာကံ သဒ္ဓဟာမိ၊' ဣမိဿာ လေ-
ခါယ သဒ္ဓဟာမိ တိ ဝဒတိ။

(၆) 'အထ နံ ဒဟရာ စ သာမဏေရာ စ အာဂုသော
လာဠုဒါယိ တယိ သလာကံ ဒေန္တေ ' ဘိက္ခု။ လာဘေန ပရိ-
ဟာယန္တိ၊ ' န တံ ဒါတု အနုစ္ဆရိကော၊ ' ဝစ္ဆ ဣတော တိ
သလာကဂ္ဂတော နိက္ကမ္ပိံ သု၊ ' တသ္မိံ ခဏေ သလာကဂ္ဂေ မ-
ဟန္တိ ကောလာဟလံ အဟောသိ။

(၄) နက်ဖြန်နေ စာရေးတံဝေရာအရပ်၌ ရဟန်းတို့သည် နည်းသည်မူလည်းဖြစ်
ကုန်၏၊ များသည်မူလည်းဖြစ်ကုန်၏၊ ' ယိုရဟန်းတို့သည် နည်းကုန်သော် အောက်၌
အရေးကိုငင်၏၊ ရဟန်းတို့သည် များကုန်လတ်သော် အထက်၌ အရေးကိုငင်၏၊ ' ထိုလာဠု
ဒါယိမထေရ်သည် အစဉ်ကိုမသိသည်ဖြစ်၍ အရေးအမှတ်ဖြင့် စာရေးတံကိုပေး၏။

(၅) ထိုအခါ ထိုလာဠုဒါယိမထေရ်ကို ရဟန်းတို့သည် ငါ့ရှင်လာဠုဒါယိ... အရေး
မည်သည်ကား အောက်၌လည်းတည်၏၊ အထက်၌လည်းတည်၏၊ ' မြတ်သောဆုမ်း
သည်ကား ဤမည်သောဝါစဉ်၌တည်၏၊ ယုတ်သောဆုမ်းသည်ကား ဤမည်သောဝါစဉ်
၌တည်၏ဟုဆိုကုန်၏၊ ' ထိုလာဠုဒါယိမထေရ်သည် ရဟန်းတို့ကို ထိုထိုဤဤပြောဆိုသည်
ရှိသော် မြတ်သောဆုမ်းသည် ဤမည်သောဝါစဉ်၌တည်သည်၊ ယုတ်သောဆုမ်းသည်
ဤမည်သောဝါစဉ်၌တည်သည် အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော် ဤအရေး
သည် အဘယ့်ကြောင့် ဤသို့တည်သနည်း၊ ' ငါသည် သင်တို့၏စကားကို အသို့ယုံကြည်ရအံ့
နည်း၊ ' ဤအရေးဖြင့်သာယုံကြည်အံ့ဟုဆို၏။

(၆) ' ထိုအခါ ထိုလာဠုဒါယိကို ပဉ္စင်းငယ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သာမဏေတို့
သည်လည်းကောင်း ငါ့ရှင်လာဠုဒါယိ သင်သည်စာရေးတံကိုပေးသည်ရှိသော်၊ ရဟန်း
တို့သည် လာဘ်မှယုတ်ကုန်၏၊ ' သင်သည်စာရေးတံပေးခြင်းငှါ မလျှောက်ပတ်၊ ' ဤအ
ရပ်မှသွားလောဟု စာရေးတံဝေရာမှနှင့်ထုတ်ကုန်၏၊ ' ထိုခဏ၌ စာရေးတံဝေရာ၌ ကြီး
စွာသောအုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သည်ဖြစ်၏။

(၇) ။ တံ သုတွာ သတ္ထာ အာနန္ဒတ္ထေရံ ပုစ္ဆိ ။ “အာနန္ဒ သလာကဂ္ဂေ မဟန္တံ ကောလာဟလံ၊ ။ ကိံ သဒ္ဓေါ နာမေသော” တိ၊ ။ ထေရော တထာဂတဿ တမတ္ထံ အာရောစေသိ။

(၈) ။ အာနန္ဒ န ဣဒါနေ ဝ ဥဒါယိ အတ္တနော ဗာလ-
တာယ ပရေသံ လာဘဟာနိံ ကရောတိ၊ ။ ပုဗ္ဗေ ပိ အကာ-
သိ ယေဝါ တိ အာဟ၊ ။ ထေရော တဿ ဣဿ အာဝိ ဘာ-
ဝတ္ထံ ဘဂဝန္တံ ယာစိ၊ ။ ဘဂဝါ ဘဝန္တရေန ပဋိစ္ဆန္တံ ကာရဏံ
ပါကဋံ အကာသိ။

(၉) ။ အတီတေ ကာသိရဋ္ဌေ ဗာရာဏသိယံ မြဟ္မဒတ္တော
ရာဇာ အဟောသိ၊ ။ တဒါ အမှာကံ ဗောဓိသတ္တော တဿ
အဋ္ဌာပနိကော အဟောသိ၊ ။ ဟတ္ထိ အဿာနိ စေဝ မဏိ-
သုဝဏ္ဏာဒီနိ စ အဋ္ဌာပေသိ၊ ။ အဋ္ဌာပေတွာ ဘဏ္ဍ သာမိ-
ကာနံ ဘဏ္ဍာနုရူပမေဝ မူလံ ဒါပေသိ။

(၇) ။ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုအသံကို ကြားတော်မူ၍ အာနန္ဒာမထေရ်ကို ။ အာ
နန္ဒာ...စာရေးတံဝေရာ၌ ကြီးစွာသော အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သည်ဖြစ်၏၊ ။ ဤအသံသည်
အဘယ်အသံနည်းဟုမေးတော်မူ၏၊ ။ အာနန္ဒာမထေရ်သည် မြတ်စွာဘုရားအား ထိုအ
ကြောင်းကိုကြားလျှောက်၏။

(၈) ။ အာနန္ဒာ...ယခုသာလျှင် လာဠုဒါယီသည် မိမိ၏မိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်
တပါးကုန်သောသူတို့၏လာဘ်ယုတ်ခြင်းကိုပြုသည်မဟုတ်သေး၊ ။ ရှေး၌လည်း ပြုဘူးသည်
သာလျှင်တည်းဟုမိန့်တော်မူ၏၊ ။ အာနန္ဒာမထေရ်သည် ထိုအကြောင်းကို ထင်စွာပြစ်မ့်
သောငှါ မြတ်စွာဘုရားကိုတောင်းပန်၏၊ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဘဝတပါးသည် ဖုံးလွှမ်း
အပ်သောအကြောင်းကိုထင်စွာပြုတော်မူ၏။

(၉) ။ လွန်လေပြီးသောအခါ ကာသိတိုင်း ဗာရာဏသီပြည်၌ မြဟ္မဒတ်မည်သော
မင်းသည်မင်းပြု၏၊ ။ ထိုအခါ ငါတို့ဘုရားလောင်းသည် ထိုမင်း၏အဘိုးပြတ်သောအမတ်
ဖြစ်၏၊ ။ ဆင်၊ မြင်း စသည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပတ္တမြား၊ ရွှေ၊ ငွေစသည်တို့ကိုလည်း
ကောင်း အဘိုးပြတ်စေ၏၊ ။ အဘိုးပြတ်စေ၍ ဥစ္စာရှင်တို့အား ဥစ္စာအားလျော်သည်သာ
လျှင်ဖြစ်သောအဘိုးကိုပေးစေ၏။

(၁၀) ၊ ရာဇာ ပန လုဒ္ဓေါ ဟောတိ၊ ၊ သော လော-
ဘပ္ပကတိတာယ ဧဝံ စိန္တေသိ ၊ “ အယံ အဂ္ဂိယာပနိကော ဧဝံ
အဂ္ဂိယာပေန္တော ၊ န စိရဿေဝ မမ ဂေဟေ ဓနံ ပရိက္ခယံ ဂမိ-
ယတိ၊ ၊ အညံ အဂ္ဂိယာပနိကံ ကရိယာမိ” တိ။

(၁၁) ၊ သော သီဟပဉ္စရံ ဥဂ္ဂိယာပေန္တော ရာဇင်္ဂဏေ ဩ-
လောကေန္တော ၊ ဧကံ ဂါမိကမနုဿံ လောလံ ဗာလံ ရာဇင်္ဂ-
ဏေန ဂစ္ဆန္တံ ဒိသ္မာ ၊ သေ မယံ အဂ္ဂိယာပနိက ကမ္မံ ကာတုံ
သက္ခိယဟိ တိ တံ ပက္ခောသာပေတွာ ၊ သက္ခိယသိ ဘဏေ
အမှာကံ အဂ္ဂိယာပနိကကမ္မံ ကာတုန္တိ အာဟ၊ ၊ သက္ခိယာမိ
ဒေဝါတိ၊ ၊ ရာဇာ အတ္တနော ဓနရက္ခနတ္ထာယ တံ ဗာလံ
အဂ္ဂိယာပနိကကမ္မေ ထပေသိ။

(၁၂) ၊ တတော ပဋ္ဌာယ သော ဗာလော ဟတ္ထိအဿာ-
ဒိနိ အဂ္ဂိယာပေန္တော ၊ အဂ္ဂိ ဟာပေတွာ ယထာရူပိယာ ကထေ-
တိ၊ ၊ တဿ ဌာနန္တရေ ဌိတတ္ထာ ယံ သော ကထေတိ၊ ၊ တ-
မေဝ မူလံ ဟောတိ။

(၁၀) ၊ မင်းသည်ကား လောဘကြီး၏၊ ၊ ထိုမင်းသည် လောဘကြီးသောကြောင့်
၊ အဘိုးပြတ်သည် ဤသို့အဘိုးပြတ်သည်ရှိသော် ၊ မကြာမြင့်မီလျှင် အိမ်၌ ငါ၏ဥစ္စာ
သည် ကုန်ခြင်းသို့ရောက်လတ္တံ့၊ ၊ တပါးသောသူကို အဘိုးပြတ်ကိုပြုအံ့ဟုဤသို့ကြံ၏။

(၁၁) ၊ ထိုမင်းသည် ခြင်္သေ့ခံသောလေသွန်ပြုတင်းကိုဖွင့်လှစ်၍ မင်းယင်ပြင်ကို
ကြည့်သည်ရှိသော် ၊ တယောက်သော လျှပ်ပေါ်လော်လီသော မိုက်သော ခရီးသွား
ယောက်ျားကိုမင်းယင်ပြင်ဖြင့်သွားသည်ကိုမြင်၍ ၊ ဤသူသည် ငါ၏ အဘိုးပြတ်အမှုကို ပြု
ခြင်းငှါတတ်နိုင်လတ္တံ့ဟု ထိုခရီးသွားယောက်ျားမိုက်ကိုခေါ်စေ၍ ၊ အချင်း...သင်သည်
ငါ၏အဘိုးပြတ်အမှုကိုပြုခြင်းငှါ တတ်နိုင်လတ္တံ့လောဟု မေး၏၊ ၊ အရှင်မင်းကြီး...တတ်
နိုင်လတ္တံ့ဟု ဆို၏၊ ၊ မင်းသည် မိမိဥစ္စာကို စောင့်ခြင်းအကျိုးငှါ ထိုခရီးသွားသော
ယောက်ျားမိုက်ကို အဘိုးပြတ်အရာ၌ထား၏။

(၁၂) ၊ ထိုအခါမှစ၍ ခရီးသွားသော ထိုယောက်ျားမိုက်သည် ဆင်၊ မြင်းစသည်တို့
ကိုအဘိုးပြတ်သည်ရှိသော် ၊ အဘိုးကိုယုတ်စေ၍ အလိုရှိတိုင်းပြုတ်ဆို၏၊ ၊ ထိုယောက်ျား
မိုက်၏အရာအထူး၌ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ထိုယောက်ျားမိုက်သည် အကြင် အဘိုး
ကို ပြုတ်ဆို၏၊ ၊ ထိုပြုတ်သောအဘိုးသည်သာလျှင်ဖြစ်၏။

(၁၃) ၊ တသ္မိံ ကာလေ ဥတ္တရာပထတော ဧကော အဿဝါဏိဇော ၊ ပဉ္စအဿသတာနိ အာနေသိ၊ ။ ရာဇာ တံ ပုရိသံ ပက္ကောသာပေတွာ အဿေ အဋ္ဌာပေသိ၊ ။ သော ပဉ္စန္ဒံ အဿသတာနံ ဧကုတဏှုလနာဠိကံ အဋ္ဌ မကာသိ၊ ။ ကတွာ စ ပန အဿဝါဏိဇေယ ဧကံ တဏှုလနာဠိကံ ဒေထာ တိ ဝတွာ ။ အဿေ အဿသာလာယံ သဏှာပေသိ။

(၁၄) ၊ အဿဝါဏိဇော ပေါရာဏ အဋ္ဌာပနိကဿ သန္တိကံ ဂန္ဓာ ၊ တံ ပဝတ္ထိံ အာရောစေတွာ ဣဒါနိ ကိံ ကတ္တဗ္ဗန္တိ ပုစ္ဆိ၊ ။ သော အာဟ “တဿ ပုရိသဿ လဉ္စံ ဒတွာ ဧဝံ ပုစ္ဆထ-” ။ အမှာကံ တာဝ အဿာ ဧကံ တဏှုလနာဠိကံ အဋ္ဌန္တိ တိ ဣတ မေတံ၊ ။ တုမှေ၊ ဥပနိဿာယ တဏှုလနာဠိယာ အဋ္ဌိဇာနိတုကာမမှာ၊ ။ သက္ခိဿထ နော ရညော သန္တိကေ ဌတွာ ။ သာ တဏှုလနာဠိကာ ဣဒံ နာမ အဋ္ဌတိ တိ ဝတ္ထု “န္တိ၊ ။ သစေ သက္ခိဿာမိ တိ၊ ။ တံ ဂဟေတွာ ရညော သန္တိကံ ဂစ္ဆထ၊ ။ အဟမ္ပိ တတ္ထ အာဂမိဿာမိ” တိ။

(၁၃) ၊ ထိုကာလ၌ ဥတ္တရာပထတိုင်းမှ တယေဘက်သော မြင်းကုန်သည်သည် ၊ မြင်းငါးရာတို့ကိုဆောင်ခဲ့၏၊ ။ မင်းသည် ထိုအဘိုးပြတ်သော ယောက်ျားကိုခေါ်စေ၍ မြင်းတို့ကိုအဘိုးပြတ်စေ၏၊ ။ အဘိုးပြတ်သော ထိုယောက်ျားသည် မြင်းငါးရာတို့၏ အဘိုးကို ဆန်တကွမ်းစားပြတ်၏၊ ။ ပြတ်ပြီး၍ကား မြင်းကုန်သည်အား ဆန်တကွမ်းစားကို ပေးကုန်လောဟုဆို၍ ။ မြင်းတို့ကို မြင်းတင်းကုန်၌ကောင်းစွာထားစေ၏။

(၁၄) ၊ မြင်းကုန်သည်သည် ရှေးဖြစ်သော အဘိုးပြတ်အမတ်၏အထံသို့သွား၍ ထိုအကြောင်းကိုကြား၍ ယခုအဘယ်သို့ပြုအပ်သနည်းဟုမေး၏၊ ။ ထိုအဘိုးပြတ်ဟောင်းသည် ထိုအဘိုးပြတ်ယောက်ျားမိုက်အား တံစိုးပေး၍ ။ ရှေးဦးစွာငါတို့၏မြင်းတို့သည် ဆန်တကွမ်းစားကိုထိုက်ကုန်၏ဟု ဤအကြောင်းကိုသိအပ်ပြီ၊ ။ သင်တို့ကိုမှီ၍ ဆန်တကွမ်းစား၏ အဘိုးကိုငါတို့သိလိုကုန်၏၊ ။ မင်း၏အထံ၌တည်၍ ‘ထိုဆန်တကွမ်းစားသည် ဤမည်သော အဘိုးကိုထိုက်၏ဟုငါတို့အားဆိုခြင်းငှါ တတ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့ လောဟုမေးကုန်လော၊ ။ တတ်နိုင်လတ္တံ့ဟု အကယ်၍ဆိုအံ့၊ ။ ထိုအဘိုးပြတ်ငယ်ယောက်ျားကိုခေါ်ယူ၍ မင်း၏အထံသို့ သွားနှင့်ကုန်လော၊ ။ ငါလည်း မင်း၏အထံသို့လာအံ့ဟုဆို၏။

(၁၅) ၊ အဿဝါဏိဇော သာရု တိ ဗောဓိသတ္တဿ ဝစနံ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြိယာ ၊ အဿပနိကဿ လဉ္ဇေ ဒတွာ တမတ္ထံ အာရောစေသိ၊ ၊ သော လဉ္ဇေ လဘိတွာ ဝ သက္ခိဿာမိ တဏှုလနာဠိ အဿပေတုန္တိ၊ ၊ တေနဟိ ဂစ္ဆာမ ရာဇကုလန္တိ တံ အာဒါယ ရညော သန္တိကံ အဂမာသိ။

(၁၆) ၊ ဗောဓိသတ္တော ပိ အညေ ပိ ဗဟူ အမစ္စာ အာဂမိံသု၊ ၊ အဿဝါဏိဇော ရာဇာနံ ဝန္တိတွာ အာဟ ၊ “ဒေဝ ပဉ္စန္ဒံ အဿသတာနံ ဧကံ တဏှုလနာဠိ အဿနကဘာဝံ ဇာနာမ၊ ၊ သာ ပန တဏှုလနာဠိ ကိံ အဿတိတိ အဿပနိကံ ပုစ္ဆ ဒေဝါ” တိ။

(၁၇) ၊ ရာဇာ တံ ပဝတ္ထိံ အဇာနန္တော အဟော အဿပနိက ပဉ္စ အဿသတာနိ ကိံ အဿန္တိတိ ပုစ္ဆိ၊ ၊ တဏှုလနာဠိ ဒေဝါ တိ၊ ၊ ရာဇာ တံ အာဟ၊ ၊ ဟောတု ဘဏေ အဿာ တာဝ တဏှုလနာဠိ အဿန္တိ၊ ၊ သာ ပန ကိံ အဿတိ တဏှုလနာဠိကာ တိ ပုစ္ဆိ။

(၁၅) ၊ မြင်းကုန်သည်သည်ကောင်းပြီဟုဘုရားလောင်း၏စကားကိုဝန်ခံ၍ အဘိုးပြတ်ယောက်ျားအား တံစိုးပေး၍ ထိုအကြောင်းကိုကြား၏၊ ၊ အဘိုးပြတ်သောထိုယောက်ျားသည်တံစိုးကိုရ၍လျှင် ဆန်တကွမ်းစားကို အဘိုးပြတ်ခြင်းငှါတတ်နိုင်လတ္တံ့ ဟုဆို၏၊ ၊ ထိုသို့တပြီးကားမင်းအိမ်သို့သွားကုန်အံ့ဟုထို အဘိုးပြတ်သောယောက်ျားကိုခေါ်ယူ၍မင်း၏ အထံသို့သွားလေ၏။

(၁၆) ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်းကောင်း၊ တပါးကုန်သော များစွာသော အမတ်တို့သည်လည်းကောင်းလာကုန်၏၊ ၊ မြင်းကုန်သည်သည် မင်းကိုရှိခိုး၍ အရှင်မင်းကြီး... မြင်းငါးရာတို့၏ ဆန်တကွမ်းစား အဘိုးထိုက်သည်၏အဖြစ်ကို သိရကုန်၏၊ ၊ အရှင်မင်းကြီး...ထိုဆန်တကွမ်းစားသည်ကား အဘယ်မျှအဘိုးထိုက်သနည်းဟု အဘိုးပြတ်ကို မေးတော်မူပါဦးလောဟုလျှောက်၏။

(၁၇) ၊ မင်းသည် ထိုအကြောင်းကို မသိသည်ဖြစ်၍ အိုအဘိုးပြတ်ယောက်ျား... မြင်းငါးရာတို့သည် အဘယ်မျှအဘိုးထိုက်ကုန်သနည်းဟုမေး၏၊ ၊ အရှင်မင်းကြီး... ဆန်တကွမ်းစားထိုက်ကုန်၏ဟုဆို၏၊ ၊ မင်းသည်ထိုအဘိုးပြတ်ကိုမေး၏၊ ၊ အချင်းအဘိုးပြတ်ယောက်ျား...မြင်းတို့သည် ရှေးဦးစွာဆန်တကွမ်းစားအဘိုးထိုက်ကုန်သည်ဖြစ်စေ၊ ၊ ထိုဆန်တကွမ်းစားသည်ကား အဘယ်မျှအဘိုးထိုက်သနည်းဟုမေး၏။

(၁၈) ၊ သော ဗာလပုရိသော ဗာရာဏသီ သန္တရ ဗာ-
ဟိရံ ဝ အတ္ထတိ တဏှုလနာဠိကာ တိ အာဟ၊ ၊ သော ကိရ
ပုဗ္ဗေ ရာဇာနံ အနုဝတ္တန္တော ၊ ဧကံ တဏှုလနာဠိ အဿာနံ
အတ္ထ မကာသိ၊ ၊ ပုန ဝါဏိဇဿ ဟတ္ထတော လဉ္စံ သဘိတွာ
တဿာ တဏှုလနာဠိကာယ ဗာရာဏသီ သန္တရဗာဟိရံ အတ္ထ-
မကာသိ။

(၁၉) ၊ တဒါ ပန ဗာရာဏသိယာ ပါကာရ ပရိက္ခေပေါ
ဒွါဒသ ယောဇနိကော ဟောတိ၊ ၊ ဣဒ မဿ အန္တရံ၊ ၊ ဗာ-
ဟိရံ ပန တိယောဇနသတိကံ ရဋ္ဌံ၊ ၊ ဣတိ သော ဗာလော ဧဝံ
မဟန္တံ ဗာရာဏသီ သန္တရဗာဟိရံ တဏှုလနာဠိကာယ အတ္ထ-
မကာသိ။

(၂၀) ၊ တံ သုတွာ အမစ္စာ ပါဏိံ ပဟရိတွာ ဟသမာ-
နာ ၊ မယံ ပုဗ္ဗေ ပထဝိဉ္စ ရဇဉ္စ အနုဗ္ဗန္တိ သညိနော အဟုမှ၊
ဧဝံ မဟန္တံ ကိရ သရာဇကံ ဗာရာဏသိရဇံ တဏှုလနာဠိမတ္တံ
အတ္ထတိ၊ ၊ အဟော အဋ္ဌာပနိကဿ ဉာဏသမ္ပဒါ၊ ၊ ကဟံ

(၁၈) ၊ ထိုအဘိုးပြတ်သောယောက်ျားမိုက်သည် [အရှင်မင်းကြီး...] ဆန်တကွမ်း
စားသည်မြို့တွင်းတဆယ့်နှစ်ယူဇနာ၊ မြို့ပယူဇနာသုံးရာနှင့်တကွသော ဗာရာဏသီပြည်
ကြီးကိုလျှင်ထိုက်၏ဟုဆို၏၊ ၊ အဘိုးပြတ်သော ထိုယောက်ျားမိုက်သည် ရှေး၌ မင်းလို
ကိုလိုက်၍ ၊ ဆန်တကွမ်းစားကို မြင်းငါးရာတို့၏အဘိုးကိုပြု၏၊ တဖန်ကုန်သည်၏လက်
မှ တံစိုးကိုရ၍ ထိုဆန်တကွမ်းစား၏အဘိုးကို မြို့တွင်း တဆယ့်နှစ်ယူဇနာ၊ မြို့ပယူဇ
နာသုံးရာနှင့်တကွသော ဗာရာဏသီပြည်ကြီးထိုက်သည်ကိုပြု၏။

(၁၉) ၊ ထိုအခါ၌ကား ဗာရာဏသီပြည်၏တံတိုင်းအရံသည် တဆယ့်နှစ်ယူဇနာရှိ
၏၊ ၊ ဤတဆယ့်နှစ်ယူဇနာသောအရပ်သည် ထိုဗာရာဏသီပြည်၏ အတွင်းအရပ်တည်း၊
ဧဝံ အပဖြစ်သော တံတိုင်းသည်တမူကား ယူဇနာသုံးရာရှိ၏၊ ၊ ဤသို့အဘိုးပြတ်သော
ထိုယောက်ျားမိုက်သည်အတွင်း အပနှင့်တကွဤသို့ကြီးစွာသောဗာရာဏသီပြည်ကိုဆန်တ
ကွမ်းစား၏အဘိုးကိုပြု၏။

(၂၀) ၊ ထိုစကားကိုကြား၍အမတ်တို့သည်လက်ခုပ်တီး၍ရယ်ကုန်လျက် ငါတို့သည်
ရှေး၌မြေကိုလည်းကောင်း၊ မင်းအဖြစ်ကို လည်းကောင်း အဘိုးမပြတ်ထိုက်ဟု မှတ်ထင်
ကုန်၏၊ ၊ ဤသို့ကြီးစွာသောမင်းနှင့်တကွသော ဗာရာဏသီပြည်သည် ဆန်တကွမ်းစားမျှ

ဧတ္တကံ ကာလံ အယံ အဋ္ဌာပနိကော ဝိဟာသိ၊ ။ အမှာကံ ရညော ဧဝ အနုစ္ဆဝိကော တိ ပရိဟာသံ အကံသု။

၅။ ကိမဋ္ဌတိ တဏှုလနာဠိကာယံ၊
အဿာန မူလာယ ဝဒေဟိ ရာဇ။
ဗာရာဏသီ° သန္တရဗာဟိရတော၊
အယ မဋ္ဌတိ တဏှုလနာဠိကာ တိ။ ။

(၂၁) °တသ္မိံ ကာလေ ရာဇာ လဇ္ဇိတော ၊ တံ ဗာလံ နိက္ကမ္ဘာပေတွာ ၊ ဗောဓိသတ္တဿေဝ အဋ္ဌာပနိက ဌာနံ အဒါ- သိ၊ ၊ ဗောဓိသတ္တော ယထာကမ္ပံ ဂတော။

(၂၂) °သတ္တာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ ဒွေ ဝတ္ထုနိ ကထေတွာ ၊ အနုသန္ဓိ° ဃဒေတွာ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ။

ထိုက်သတတ်၊ ၊ အဘိုးပြတ်သောယောက်ျား၏ဥာဏ်၏ပြည့်စုံခြင်းသည်အံ့ဘွယ်သရဲရှိပေ စွာ၊ဉ်မျှလောက်သောကာလပတ်လုံး ဤအဘိုးပြတ်သောယောက်ျားသည် အဘယ်မှာနေ ရှာချေသနည်း၊ ၊ ငါတို့၏မင်းအားသာလျှင် လျှောက်ပတ်ပေစွဟုဆိုလိုကုန်၍-

၅။ ကိမဋ္ဌတိ တဏှုလနာဠိကာယံ၊
အဿာန မူလာယ ဝဒေဟိ ရာဇ။
ဗာရာဏသီ° သန္တရဗာဟိရတော၊
အယမဋ္ဌတိ တဏှုလနာဠိကာ။ ။

ဟူသော ဤဂါထာဖြင့်ပြက်ရယ်ပြုကုန်၏။

ရာဇ၊ မင်းကြီး။ အဿာနံ၊ မြင်းတို့၏။ မူလာယ၊ အဘိုးငှါ။ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်သော။ အယံ တဏှုလနာဠိကာ၊ ဤတကွမ်းစားသောဆန်သည်။ ကိ°အဋ္ဌတိ၊ အဘယ်မျှ အဘိုးထိုက် သနည်း။ ဝဒေဟိ၊ ဆိုလော။ အယံတဏှုလနာဠိကာ၊ ဤဆန်တကွမ်းစားသည်။ သန္တရ ဗာဟိရတော-သန္တရဗာဟိရတံ၊ အတွင်း၊ အပနှင့်တကွသော။ ဗာရာဏသီ°၊ ဗာရာဏသီ ပြည်ကို။ အဋ္ဌတိ၊ အကယ်ပင်ထိုက်သည်မှန်သလော။

(၂၁) ° ထိုအခါ၌ မင်းသည် ရှက်သည်ဖြစ်၍ ၊ အဘိုးပြတ်သော ထိုယောက်ျား မိုက်ကို နှင်ထုတ်စေ၍ ၊ ဘုရားလောင်းအားသာလျှင် အဘိုးပြတ်အရာကိုပေး၏။ ၊ ဘုရား လောင်းသည် ကံအားလျော်စွာလား၏။

၈၂ ကေကနိပါတ် ဇာတ်အဋ္ဌကထာပါဠိ [ဘာသာပြန်

² တဒါ ဂါမိကဗာလအဋ္ဌာပနိကော လာဠုဒါယိ အဟောသိ၊
⁹ ပဏ္ဍိတ အဋ္ဌာပနိကော ပနာဟ မေဝါတိ ³ ဒေသနံ နိဋ္ဌာ-
ပေသိ တိ။

တဏှုလ နာဠိ ဇာတ်ကံ ပဉ္စမံ။

၆-ဒေဝဓမ္မ ဇာတ်

(၁) ⁹ ဟိရိ ဩတ္တပ္ပ သမ္ပန္နာ တိ ဣဒံ ဘဂဝါ ဇေတဝနေ
ဝိဟရန္တော ¹ အညတရံ ဗဟုဘဏ္ဍိကံ ဘိက္ခု အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊
² သာဝတ္ထိဝါသိ ကိရေကော ကုဋုမ္ပိကော ဘရိယာယ ကာ-
လင်္ကတာယ ပဗ္ဗဇိ။

(၂) ⁹ သော ပဗ္ဗဇန္တော အတ္တနော ပရိဝေဏန္တ အဂ္ဂိ-
သာလဉ္စ ဘဏ္ဍဂဗ္ဘန္တ ကာရေတွာ ¹ ဘဏ္ဍဂဗ္ဘံ သပ္ပိတဏှုလာ-
ဒီဟိ ပူရေတွာ ပဗ္ဗဇိ၊ ² ပဗ္ဗဇိတွာ စ ပန အတ္တနော ဒါသေ
ပက္ခောသာပေတွာ ⁹ ယထာရုစိတံ အာဟာရံ ပစာပေတွာ

(၂၂) ⁹ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤဓမ္မဒေသနာကိုဆောင်တော်မူ၍ နှစ်ပါးကုန်သော
ဝတ္ထုတို့ကိုဟောတော်မူ၍ ¹ အနုသန္ဓေကိုစပ်၍ ² ယခုအခါ လာဠုဒါယိသည် ထိုအခါ
မိုက်သော အဘိုးပြတ်သော ခရီးသွားယောက်ျားဖြစ်ဘူးပြီ၊ ⁹ ယခုအခါ ငါဘုရားသည်
လျှင်မှုကား ထိုအခါပညာရှိသော အဘိုးပြတ်အမတ်သည်ဖြစ်ဘူးပြီ၊ ဤသို့ဇာတ်ကိုပေါင်း
တော်မူ၍ ³ ဒေသနာကိုတော်ကို ပြီးဆုံးစေတော်မူ၏။

ဤသည်လျှင် ငါးခုမြောက်သော တဏှုလနာဠိဇာတ်သည် ပြီး၏။

(၁) ⁹ ဘုန်းတော်ကြီးမားတော်မူသော သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားသည် ဟိရိဩတ္တပ္ပ
သမ္ပန္နာ-အစရှိသော ဂါထာပုဒ်တို့ဖြင့် တန်းဆာ ဆင်အပ်သော ဤဒေဝဓမ္မဇာတ်ကို
ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ် ¹ မထင်ရှားသော များသော ဥစ္စာရှိသော
ရဟန်းကိုအကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူ၏၊ ² သာဝတ္ထိပြည်၌နေသောသူကြွယ်တယောက်
သည် မယားသေသည်ရှိသော် ရဟန်းပြုသတတ်။

(၂) ⁹ ထိုသူကြွယ်သည် ရဟန်းပြုသည်ရှိသော် မိမိအား ပရိဝုဏ်ကို၎င်း၊ မီးတင်း
ကုတ်ကို၎င်း၊ ဘဏ္ဍာတိုက်ကို၎င်း ဆောက်လုပ်စေ၍ ¹ ဘဏ္ဍာတိုက်ကို ထောပတ်၊ ဆန်
အစရှိသည်တို့ဖြင့် ပြည့်စေ၍ ရဟန်းပြု၏၊ ² ရဟန်းပြုပြီး၍ကား မိမိ၏ကျွန်တို့ကို ခေါ်စေ၍
⁹ အလိုရှိတိုင်းသော အာဟာရကို ချက်စေ၍ သုံးဆောင်၏၊ ³ များသော ပရိက္ခရာသည်

ပရိဘူတိ၊ ။ ဗဟု ပရိက္ခာပေ ၈ အဟောသိ၊ ။ ရတ္တိံ အည နိဝါသန ပါရုပနံ အဟောသိ၊ ဒိဝါ အညံ၊ ။ ဝိဟာရပစ္စန္ဓေ ဝသတိ။

(၃) ။ တဿေကဒိဝသံ စိဝရပစ္စတ္တရုဏာဒီနိ နိဟရိတွာ ပရိဝေဏေ ပတ္တရိတွာ သုက္ခာပေန္တဿ ။ သမ္ပဟုလာ ဇနပဒါ ဘိက္ခု။ သေနာသနစာရိကံ အာဟိဏ္ဍန္တာ ။ ပရိဝေဏံ ဂန္ဓာ စိဝရာဒီနိ ဒိသ္မာ ကဿိမာနိတိ ပုစ္ဆိံသု၊ ။ သော မယံ အာဝု- သော တိ အာဟ၊ ။ အာဝုသော ဣဒမ္ပိ စိဝရံ ဣဒမ္ပိ နိဝါသနံ ဣဒမ္ပိ ပစ္စတ္တရဏံ သဗ္ဗံ တုယုမေဝါ တိ၊ ။ အာမ မယုမေဝါ တိ။

(၄) ။ အာဝုသော ဘဂဝတာ တိဏိ စိဝရာနိ အနုညာ- တာနိ၊ ။ ကိံ တံ ဧဝံ အပ္ပိစ္ဆဿ ဗုဒ္ဓဿ သာသနေ ပဗ္ဗဇိတွာ ။ ဧဝံ ဗဟုပရိက္ခာပေ ဇာတော၊ ။ ဧဟိ တထာဂတဿ သန္တိ- ကံ နေဿာမာတိ ။ တံ အာဒါယ သတ္ထု သန္တိကံ အဂမံသု။

လည်းဖြစ်၏၊ ။ ညဉ့်၌ တပါးသောအဝတ်အရုံကို ဝတ်ရုံ၏၊ နေ့၌တပါးသောအဝတ် ရုံကိုဝတ်ရုံ၏၊ ။ ကျောင်းစွန်း၌နေ၏။

(၃) ။ ဟနေသဉ္စ ထိုရဟန်း၏ သင်္ကန်း၊ အိပ်ရာလှမ်းစသည်တို့ကိုထုတ်၍ ပရိဝုဏ်၌ ဖြန့်၍လှမ်းစဉ် ။ များစွာကုန်သော ဇနပုဒ်၌နေကုန်သော ရဟန်းတို့သည် ကျောင်းစဉ် လှည့်လည်ကုန်သည်ရှိသော် ။ ပရိဝုဏ်သို့ရောက်ကုန်၍ သင်္ကန်း စသည်တို့ကိုမြင်ကုန်၍ ဤသင်္ကန်းစသည်တို့သည် အဘယ်သူ၏ ဥစ္စာဘို့နည်းဟု မေးကုန်၏၊ ။ ထိုရဟန်းသည် ငါ့ရှင်တို့...ငါ၏ဥစ္စာတို့တည်းဟု ဆို၏၊ ။ ငါ့ရှင်...ဤသင်္ကန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဤ သင်းပိုင်သည်လည်းကောင်း၊ ဤအိပ်ရာလှမ်းသည်လည်းကောင်း အလုံးစုံသောဥစ္စာသည် သင်၏ဥစ္စာချည်းပင်လောဟု မေးကုန်၏၊ ။ ငါ့ရှင်တို့...ဪဟုတ်၏ ငါ၏ဥစ္စာချည်း ပင်လျှင်တည်းဟုဆို၏။

(၄) ။ ငါ့ရှင်...မြတ်စွာဘုရားသည် သင်္ကန်းသုံးထည်တို့ကို ခွင့်ပြုအပ်ကုန်သည် မ ဟုတ်တုံလော၊ ။ သင်သည် ဤသို့အလိုနည်းသော မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌ ရဟန်း ပြု၍ ။ ဤသို့များစွာသောပရိက္ခရာရှိသည်ဖြစ်၏၊ ။ လာလှည့် သင့်ကို မြတ်စွာဘုရားအထံ တော်သို့ဆောင်ကုန်အံ့ဟုဆို၍ ။ ထိုရဟန်းကိုခေါ်ယူ၍ မြတ်စွာဘုရားအထံတော်သို့ သွား ကုန်၏။

(၅) ° သတ္တာ တံ ဒိသ္မာ ဝ ကိ° နုခေါ ဘိက္ခဝေ အနိစ္စ-
မာနကံ ယေဝ ဘိက္ခုံ ဂဏှိတွာ အာဂတာ တိ အာဟ၊ ၊ ဘန္တေ
အယံ ဘိက္ခု၊ ဗဟုဘဏ္ဍော၊ ဗဟုပရိက္ခာရော တိ၊ ၊ သစ္စံ ကိရ
တွံ ဘိက္ခု၊ ဗဟုဘဏ္ဍော တိ၊ ၊ သစ္စံ ဘဂဝါ တိ။

(၆) ° ကသ္မာ ပန တွံ ဘိက္ခု၊ ဗဟုဘဏ္ဍော ဇာတော၊
၊ နန စာဟံ အပ္ပိစ္ဆ တာယ သန္တုဋ္ဌိတာယ ပဝိဝေကဿ ဝိရိယာ-
ရမ္ဘဿ ဝဏှံ ဝဒါမိ တိ၊ ၊ သော သတ္ထု ဝစနံ သုတွာ ကုပိ-
တော ၊ ဣမိနာ ဒါနိ နိဟာရေန စရိဿာမိ တိ ပါရုပနံ ဆဇ္ဇေ-
တွာ ၊ ပရိသာမဇ္ဈေ ဧကစီဝရော အဋ္ဌာသိ။

(၇) ° အထ နံ သတ္တာ ဥပတ္တမ္ဘယ မာနော ၊ နန တွံ
ဘိက္ခု၊ ပုဗ္ဗေ ဟိရောတ္တပ္ပဂဝေသကော အဟောသိ၊ ၊ ဒကရက္ခ-
သ ကာလေ ပိ ဟိရောတ္တပ္ပံ ဂဝေသမာနော ၊ ဒွါဒသ သံဝစ္ဆရာနိ
ဝိဟာသိ၊ ၊ အထ ကသ္မာ ဣဒါနိ ဧဝ ရူပေ ဗုဒ္ဓသာသနေ ပဗ္ဗဇိ-
တွာ ၊ စတုပရိသာမဇ္ဈေ ပါရုပနံ ဆဇ္ဇေတွာ ၊ ဟိရောတ္တပ္ပံ ပဟာ-
ယ ဌိတောသိ တိ။

(၅) ° မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုရဟန်းကို မြင်တော်မူ၍လျှင် ရဟန်းတို့...အလိုမရှိ
သည်သာလျှင်ဖြစ်သော ဤရဟန်းကိုခေါ်၍ အဘယ့်ကြောင့် လာကြကုန်သနည်းဟု မိန့်
တော်မူ၏၊ ၊ အရှင်ဘုရား...ဤရဟန်းသည် များသောဥစ္စာ၊ များသောပရိက္ခရာရှိ၏ဟု
လျှောက်ကုန်၏၊ ၊ ရဟန်း...သင်သည် များသောဥစ္စာရှိသတတ်ဟူသည် မှန်သလောဟု
မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရား...မှန်ပေ၏ဟုလျှောက်၏။

(၆) ° ရဟန်း...သင်သည် အဘယ့်ကြောင့်ကား များသောဥစ္စာရှိသည်ဖြစ်သနည်း၊
၊ ငါဘုရားသည် အလိုနည်းသောအဖြစ်၏လည်းကောင်း၊ ရောင့်ရဲလွယ်သော အဖြစ်၏
လည်းကောင်း၊ ဆိတ်ငြိမ်သောအဖြစ်၏လည်းကောင်း၊ လုံ့လကိုအားထုတ်ခြင်း၏လည်း
ကောင်း ကျေးဇူးကိုဟောတော်မူသည်မဟုတ်တုံလောဟုမိန့်တော်မူ၏၊ ၊ ထိုရဟန်းသည်
မြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကိုကြား၍ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍ ၊ ယခု ဤအကျင့်ဖြင့် ကျင့်
တော့အံ့ဟု ကိုယ်ရုံကိုစွန့်၍ ၊ ပရိသတ်အလယ်၌ သင်းပိုင်တထည်သာရှိသည်ဖြစ်၍ရပ်၏။

(၇) ° ထိုအခါ ထိုရဟန်းကို မြတ်စွာဘုရားသည် ထောက်ပံ့တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍
၊ ရဟန်း...သင်သည် ရှေး၌ ဟိရိဩတ္တပ္ပကိုရှာဘူးသည်မဟုတ်တုံလော၊ ၊ ဒကရက္ခိသ်
ဖြစ်သောကာလ၌လည်း ဟိရိဩတ္တပ္ပကိုရှာလျက် ၊ [တော၌] တဆယ့်နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး

(၈) °သော သတ္တု ဝစနံ သုတွာ ဟိရောတ္တပုံ ပစ္စုပဋ္ဌာပေ-
 တွာ ၊ တံ စီဝရံ ပါရုပိတွာ သတ္တာရံ ဝဋ္ဌိတွာ ဧကမန္တံ နိဿိဒိ၊
 ° ဘိက္ခု တဿတ္တဿ အာဝိ ဘာဝတ္ထံ ဘဂဝန္တံ ယာဖိံ သု၊
 ° ဘဂဝါ ဘဝန္တမရန ပဋိစ္ဆန္တံ ကာရဏံ ပါကဋံ အကာသိ။

(၉) ° အတိတေ ကာသိရဋ္ဌေ ဗာရာဏသိယံ မြဟ္မဒတ္တော
 နာမ ရာဇာ အဟောသိ၊ ၊ တဒါ ဗောဓိသတ္တော တဿ အဂ္ဂ-
 မဟေသိယာ ကုစ္ဆိမိ ပဋိသန္ဓိ° ဂဏှိ၊ ° သာ ဒသ မာသ စ္စယေန
 ပုတ္တံ ဝိဇာယိ၊ ° တဿ နာမဂ္ဂဟဏ ဝိဝေသေ မဟိံသ ကုမာ-
 ရော တိ နာမံ အကံ သု။

(၁၀) ° တဿ အာဓာဝိတွာ ပရိဓာဝိတွာ ၊ ဝိစရဏ-
 ကာလေ အညော ပိ ပုတ္တော ဇာတော၊ ° တဿ ကနိဋ္ဌဿ
 စန္ဒကုမာရော တိ နာမံ အကံ သု၊ ° တဿ ပန အာဓာဝိတွာ
 ပရိဓာဝိတွာ ၊ ဝိစရဏ ကာလေ ဗောဓိသတ္တဿ မာတာ ကာ-
 လ မကာသိ။

နေဘူး၏၊ ° ထိုသို့ဖြစ်လျက် အဘယ့်ကြောင့် ယခုအခါ၌ ဤသို့စဉ်သဘောရှိသော ဘုရား
 သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြု၍ ° ပရိသတ်လေးပါးအလယ်၌ ကိုယ်ရုံကိုစွန့်၍ ° အရှက် အ
 ကြောက်ကိုပယ်၍ရပ်သနည်းဟုမိန့်တော်မူ၏။

(၈) ° ထိုရဟန်းသည် မြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကိုကြား၍ ဟိရိသြတ္တပုကိုဖြစ်စေ
 ၍ ၊ ထိုသင်္ကန်းကိုရုံ၍ မြတ်စွာဘုရားကိုရှိခိုးလျက် တင့်အပ် လျောက်ပတ်စွာနေ၏၊ ° ရ
 ဟန်းတို့သည် ထိုအကြောင်းကို ထင်စွာပြစိမ့်သောငှါ မြတ်စွာဘုရားကိုတောင်းပန်ကုန်၏၊
 ° မြတ်စွာဘုရားသည် ဘဝတပါးသည် ဖုံးလွှမ်းအပ်သောအကြောင်းကို ထင်စွာ ပြတော်
 မူ၏။

(၉) ° လွန်လေပြီးသောအခါ ကာသိတိုင်း ဗာရာဏသီပြည်၌ မြဟ္မဒတ်မည်
 သောမင်းသည် မင်းပြု၏၊ ထိုအခါ၌ ဘုရားလောင်းသည် ထိုမင်း၏ မိဖုရားကြီးဝမ်း၌
 ပဋိသန္ဓေနေ၏၊ ° ထိုမိဖုရားကြီးသည် ဆယ်လလွန်သဖြင့်သားဖွား၏၊ ° ထိုသူငယ်အား အ
 မည်မှည့်အံ့သောနေ့၌ မဟိံသကုမာရဟူသောအမည်ကိုမှည့်ကုန်၏။

(၁၀) ° ထိုမဟိံသကုမာရမင်းသား၏ ရှေ့ပြေး၍လည်းကောင်း၊ ထက်ဝန်းကျင်
 ပြေး၍လည်းကောင်း ၊ သွားတတ်သောကာလ၌ သားတယောက်သည်ဖွားပြန်၏၊ ° ထိုသူ
 ငယ်အား စန္ဒကုမာရဟူသောအမည်ကိုမှည့်ကုန်၏၊ ° ထိုစန္ဒကုမာရမင်းသား၏ ရှေ့ပြေး
 ၍လည်းကောင်း၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြေး၍လည်းကောင်း ၊ သွားတတ်သောကာလ၌ ဘုရား
 လောင်း၏မယ်တော်သည်သေ၏။

(၁၁) ၊ ရာဇာ အညံ အဂ္ဂမဟေသိဋ္ဌာနေ ထပေသိ၊ ၊ သာ ရညော ပိယာ အဟောသိ မနာပါ၊ ၊ သာ ပိ သံဝါသ မန္တာယ ဧကံ ပုတ္တံ ဝိဇာယိ၊ ၊ သူရိယကုမာရော တိ သာ နာမံ အကံသု၊ ၊ ရာဇာ ပုတ္တံ ဒိသ္မာ တုဋ္ဌစိတ္တော ဘဒ္ဒေ ပုတ္တဿ တေ ဝရံ ဒဗ္ဗိ- တိ အာဟ၊ ၊ ဒေဝိ ဝရံ ဣစ္ဆိတကာလေ ဂဟေတဗ္ဗံ ကတွာ ထ- ပေသိ။

(၁၂) ၊ သာ ဒေဝိ ပုတ္တေ ဝယပတ္တေ ရာဇာနံ အာဟ၊ ၊ “ဒေဝ နန္ဒ မယံ ပုတ္တဿ ဇာတကာလေ ဝရော ဒိန္နော၊ ၊ ပုတ္တဿ မေ ရဇံ ဒေဟိ” တိ၊ ၊ ရာဇာ မယံ ဒွေ ပုတ္တာ အဂ္ဂိက္ခန္ဓာ ပိယ ဇလမာနာ ဝိစရန္တိ၊ ၊ န သက္ကာ တဝ ပုတ္တဿ ရဇံ ဒါတုန္တိ ပဋိက္ခိပိတွာ ပိ တံ ပုနပ္ပုနံ ယာစမာနမေဝ ဒိသ္မာ ၊ “အယံ မယံ ပုတ္တာနံ ပါပက မ္ဘိ စိန္တေယျာ တိ ပုတ္တေ ပက္ခော- သာပေတွာ အာဟ၊ ၊ တာတာ အဟံ သူရိယ ကုမာရဿ ဇာ- တကာလေ ဝရံ အဒါသိ” ၊ ဣဒါနိဿ မာတာ ရဇံ ယာစတိ၊ ၊ အဟံ တဿ န ဒါတုကာမော၊ ၊ မာတုဂါမော နာမ ပါပေါ၊ ၊ တုမှာကံ ပါပကမ္ဘိ စိန္တေယျ၊ ၊ တုမှေ အရညံ ပဝိသိတွာ မမ

(၁၁) ၊ မင်းသည် တပါးသောမိန်းမကို အဂ္ဂမဟေသိအရာ၌ထား၏၊ ၊ မင်းသည် ထိုမိဖုရားကို ချစ်နှစ်သက်အပ်သည်ဖြစ်၏၊ ၊ ထိုမိန်းမသည်လည်း သံဝါသကိုစွဲ၍ တယောက် သောသားကိုဖွား၏၊ ၊ ထိုသူငယ်အား သူရိယကုမာရဟူသော အမည်ကို မှည့်ကုန်၏၊ ၊ မင်းသည် သားကိုမြင်၍ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ မိဖုရား...သင်၏သားအား ဆု ပေး၏ဟုဆို၏၊ ၊ မိဖုရားသည် ဆုကိုလိုအပ်သောကာလ၌ ယူအပ်သည်ကိုပြု၍ထား၏။

(၁၂) ၊ ထိုမိဖုရားသည် သားသည် အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော် မင်းကြီးကို အရှင် မင်းကြီး...အကျွန်ုပ်သားအား ဖွားသောကာလ၌ ဆုကိုပေးအပ်ပြီ၊ ၊ အကျွန်ုပ်သားအား မင်းအဖြစ်ကိုပေးလောဟုဆို၏၊ ၊ မင်းသည် ငါ့သားကြီးနှစ်ယောက်တို့သည် မီးပုံကြီးကဲ့ သို့ ထွန်းပလျက်သွားကုန်၏၊ ၊ သင့်သားအား မင်း၏အဖြစ်ကိုပေးခြင်းငှါ မတတ်ကောင်း ဟုပယ်၍ အဖန်တလဲလဲတောင်းသည်သာလျှင်ဖြစ်သော ထိုမိဖုရားကိုမြင်၍ “ဤမိဖုရားသည် ငါ၏သားကြီးတို့၏မကောင်းသောအမှုကိုလည်းကြံရာ၏ဟုသားတို့ကိုခေါ်စေ၍ဆို၏၊ ၊ ချစ် သားတို့...သူရိယကုမာရမင်းသား၏ဖွားသောကာလ၌ငါသည်ဆုကိုပေးဘူးပြီ၊” ယခု ထို သူရိယကုမာရမင်းသား၏အမိသည် မင်းအဖြစ်ကိုတောင်း၏၊ ၊ “ငါသည် ထိုသူရိယကုမာရ

အစ္စယေန ကုလသန္တကေ နဂရေ ရဇ္ဇံ ကရေယျာထာ တိ ဝတွာ
“ ရောဒိတွာ ကန္တိတွာ သိသေ စုမ္ဘိတွာ ဥယျောဇေသိ။

(၁၃) ° တေ ပိတရံ ဝန္တိတွာ ပါသာဒါ သြတရန္တေ ၊ ရာ-
ဇင်္ဂဏေ ကိဋ္ဌမာနော သူရိယ ကုမာရော ဒိသ္မာ ၊ တံ ကာရဏံ
ဥတွာ အဟမ္ဘိ ဘာတိကေဟိ သဒ္ဓိံ ဂမိဿာဗိ တိ စိန္တေတွာ
“ တေဟိ သဒ္ဓိံယေဝ နိက္ခမိ၊ ၊ တေ ဟိမဝန္တံ ပဝိသိံသု။

(၁၄) ° ဗောဓိသတ္တော မဂ္ဂါ သြက္ကမ္မ ၊ ရုက္ခမူလေ နိသိဒိ-
တွာ သူရိယ ကုမာရံ အာမန္တေသိ ၊ “ တာတ သူရိယကုမာရ
ဧတံ သရံ ဂန္တော နှတွာ စ ပိဝိတွာ စ ၊ ပဒုမိနိပဏ္ဍေဟိ အမှာ-
ကမ္ဘိ ပါနိယံ အာနေဟိ” တိ။

(၁၅) ° တံ ပန သရံ ဝေဿဝဏဿ သန္တိကာ ၊ ဧကေန
ဒကရက္ခသေန လဒ္ဓံ ဟောတိ၊ ၊ ဝေဿဝဏော စ တံ အာဟ
“ ထပေတွာ ဒေဝဓမ္မ ဇာနနကေ ယေ အညေ ဣမံ သရံ သြတ-
ရန္တိ၊ ၊ တေ ခါဒိတုံ လဘသိ၊ ၊ အနောတိဏ္ဍေ န လဘသိ” တိ။

မင်းသားအားမပေးလို၊ မိန်းမမည်သည်ကားယုတ်မာ၏၊ သင်ချစ်သားတို့အား ယုတ်
မာသောအမှုကိုလည်ကြံရာ၏၊ သင်တို့သည် တောသို့ဝင်၍ ငါလွန်သဖြင့်အမျိုး၏ဥစ္စာ
ဖြစ်သောမြို့၌ မင်းပြုရစ်ကြကုန်လောဟုမှာခဲ့၍ မျက်ရည်ယိုလျက် ငိုကြွေး၍ ဦးခေါင်း၌
နမ်း၍ လွှတ်လိုက်၏။

(၁၃) ° အဘကိုရှိခိုး၍ ပြာသာဒ်မှဆင်းသက်ကုန်သောထိုမင်းသားတို့ကို ၊ မင်းယင်
ပြင်၌ကစားသော သူရိယကုမာရမင်းသားသည်မြင်၍ ၊ ထိုအကြောင်းကိုသိ၍ ငါလည်း
နေောင်တော်တို့နှင့်တကွလိုက်အံ့ဟုကြံ၍ ၊ ထိုမင်းသားကြီးတို့နှင့်တကွလျှင်ထွက်၏၊ ထိုမင်း
သားတို့သည်ဟိမဝန္တာသို့ဝင်ကုန်၏။

(၁၄) ° ဘုရားလောင်းသည် ခရီးမှဖဲ၍ ၊ သစ်ပင်ရင်း၌နေ၍ သူရိယကုမာရမင်း
သားကို ၊ ညီထွေး သူရိယကုမာရမင်းသား...ထိုအိုင်သို့သွား၍ ရေချိုး၍လည်းကောင်း၊
သောက်၍လည်းကောင်း ၊ ပဒုမ္မာကြာရွက်တို့ဖြင့် ငါတို့ဘို့လည်း ရေကို ဆောင်ချေလော
ဟု ဆို၏။

(၁၅) ° ထိုအိုင်ကိုကား ဝေဿဝဏ်နတ်မင်း၏အထံမှ ၊ တယောက်သော ဒက
ရက္ခိသိသည်ရအပ်၏၊ ၊ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းသည်လည်း ၊ ဒေဝဓမ္မကိုသိကုန်သော သူ
တို့ကိုသာလျှင်ထား၍ တပါးကုန်သော အကြင်သူတို့သည် ဤအိုင်သို့ ဆင်းသက်ကုန်၏။

² တတော ပဋ္ဌာယ သော ရက္ခသော ယေ ယံ သရံ ဩတရန္တိ၊
³ တေ ဒေဝဓမ္မေ ပုစ္ဆိတွာ ယေ န ဇာနန္တိ၊ ⁴ တေ ခါဒတိ။

(၁၆) ⁵ အထ ခေါ သူရိယကုမာရော တံ သရံ ဂန္ဓာ
⁶ အဝိမံသိတွာဝ ဩတရတိ၊ ⁷ အထ နံ သော ရက္ခသော ဂဟေ-
တွာ ⁸ ဒေဝဓမ္မေ ဇာနာသီ တိ ပုစ္ဆိ၊ ⁹ သော ဒေဝဓမ္မာ နာမ
စန္ဒိမသူရိယာ တိ အာဟ၊ ¹⁰ အထ နံ တံ ဒေဝဓမ္မေ န ဇာနာ-
သီ တိ ဝတွာ ဥဒကံ ပဝေသေတွာ ¹¹ အတ္တနော ဘဝနဋ္ဌာနေ
ထပေသိ။

(၁၇) ¹² ဗောဓိသတ္တော ပိ တံ အတိစိရာယန္တံ ဒိသ္မာ စန္ဒ-
ကုမာရံ ပေသေသိ၊ ¹³ ရက္ခသော တမ္ပိ ဂဟေတွာ ¹⁴ ဒေဝဓမ္မေ
ဇာနာသီ တိ ပုစ္ဆိ၊ ¹⁵ အာမ ဇာနာမိ၊ ¹⁶ ဒေဝဓမ္မာ နာမ စ-
တသော ဒိသာ တိ၊ ¹⁷ ရက္ခသော န တံ ဒေဝဓမ္မေ ဇာနာသီ-
တိ တမ္ပိ ဂဟေတွာ တတ္ထေဝ ထပေသိ။

၁ ထိုသူတို့ကိုစားခြင်းငှါရ၏။ ² မဆင်းသက်သောသူတို့ကိုမရဟု ထိုဒကရက္ခိသ်ကိုဆို၏။
၃ ထိုအခါမှစ၍ ထိုဒကရက္ခိသ်သည် အကြင်သူတို့သည် အကြင်အိုင်သို့ ဆင်းသက်ကုန်၏။
⁴ ထိုသူတို့ကို ဒေဝဓမ္မတို့ကိုမေး၍ အကြင်သူတို့သည် မသိကုန်၊ ⁵ ထိုသူတို့ကိုစား၏။

(၁၆) ⁵ ထိုအခါ၌လျှင် သူရိယကုမာရမင်းသားသည် ထိုအိုင်သို့သွား၍ ¹ မစုံစမ်းမှု
၂ ၌လျှင်ဆင်းသက်၏။ ³ ထိုအခါ ထိုသူရိယကုမာရမင်းသားကို ထိုဒကရက္ခိသ်သည်ဘမ်း၍
⁴ ဒေဝဓမ္မကိုသိ၏လောဟုမေး၏။ ⁵ ထိုသူရိယကုမာရမင်းသားသည်ဒေဝဓမ္မတို့မည်သည်
ကား နေ့လတို့တည်းဟု ဆို၏။ ⁶ ထိုအခါ ထိုသူရိယကုမာရမင်းသားကို သင်သည် ဒေဝ
ဓမ္မတို့ကိုမသိဟုဆို၍ ရေထဲသို့သွင်း၍ ⁷ မိမိနေရာ၌ထား၏။

(၁၇) ¹² ဘုရားလောင်းသည်လည်း အလွန်ကြာမြင့်သော ထိုသူရိယကုမာရကိုမြင်၍
စန္ဒကုမာရမင်းသားကိုစေပြန်၏။ ¹³ ဒကရက္ခိသ်သည် ထိုစန္ဒကုမာရမင်းသားကိုလည်းဘမ်း
၂ ၌ ဒေဝဓမ္မတို့ကို သိ၏လောဟု မေး၏။ ³ ဪ-သိ၏။ ⁴ ဒေဝဓမ္မတို့ မည်သည်ကား
အရပ်လေးမျက်နှာတို့တည်းဟုဆို၏။ ⁵ ဒကရက္ခိသ်သည် သင်သည်ဒေဝဓမ္မတို့ကို မသိဟု
ဆို၍ ထိုစန္ဒကုမာရမင်းသားကိုလည်း ဘမ်းယူ၍ ထိုအရပ်၌သာလျှင်ထား၏။

(၁၈) ° ဗောဓိသတ္တော တသ္မိံ ပိ စိရာယန္တေ ဧကေန အန္တရာယေန ဘဝိတဗ္ဗန္တိ ' သယံ တတ္ထ ဂန္တော ဒိန္နမ္ပိ ဩတရဏပဒဝဋ္ဌဉ္စံ ဒိသ္မာ ' ရက္ခသပရိဂ္ဂဟိတေန ဣမိနာ သရေန ဘဝိတဗ္ဗန္တိ ' ခဂ္ဂံ သန္ဓယိတွာ ဓနံ ဂဟေတွာ အဋ္ဌာသိ။

(၁၉) ° ဒကရက္ခသော ဗောဓိသတ္တံ ဥဒကံ အနောတရန္တံ ဒိသ္မာ ' ဝနကမ္ပိက ပုရိသော ဝိယ ဟုတွာ ဗောဓိသတ္တံ အာဟာ ' "ဘော ပုရိသ တံ မဂ္ဂကိလမန္တော ' ကသ္မာ ဣမံ သရံ ဩတရိတွာ နှတွာ ပိဝိတွာ ' ဘိသမူလာနိ ခါဒိတွာ ပုပ္ဖါနိ ပိဋ္ဌန္တိတွာ ယထာသုခံ န ဂစ္ဆသိ" တိ။

(၂၀) ° ဗောဓိသတ္တော တံ ဒိသ္မာ ဒေယက္ခော ဘဝိသတိ တိ ဥတွာ ' တယာ မေ ဘာတိကာ ဂဟိတာ တိ အာဟာ ' အာမ ဂဟိတာ တိ ' ကိံ ကာရဏာ တိ ' အဟံ ဣမံ သရံ ဩတိဏ္ဏကေ လဘာမိ တိ ' ကိံ ပန သဗ္ဗေ ဝလဘသိ တိ ' ယေ ဒေဝဓမ္မေ ဇာနန္တိ ' တေ ထပေတွာ အဝသေသေ လဘာမိ တိ ' အတ္ထိ ပန တေ ဒေဝဓမ္မေဟိ

(၁၈) ° ဘုရားလောင်းသည် ထိုစန္ဒကုမာရမင်းသားသည်လည်းကြာပြန်သည်ရှိသော် တခုသောအန္တရာယ်သည် ဖြစ်ရာ၏ဟုကြံ၍ ' ထိုအိုင်သို့ကိုယ်တိုင်သွား၍ညီနှစ်ယောက် တို့၏လည်းဆင်းသက်သောခြေရာကိုမြင်၍ ' ဤအိုင်သည် ရက္ခိသ်စောင့်သောအိုင်ဖြစ်ရာ ၏ဟု ကြံ၍ ' သန်လျက်ကိုလွယ်၍ လေးကိုကိုင်၍ရပ်၏။

(၁၉) ° ဒကရက္ခိသ်သည် ဘုရားလောင်းကို ရေသို့ မဆင်းမသက်သည်ကိုမြင်၍ ' တောသွားယောက်ျားကဲ့သို့ဖြစ်၍ဘုရားလောင်းကို ' အိုယောက်ျား...သင်သည် ခရီး ပန်းလျက် ' အဘယ့်ကြောင့် ဤအိုင်ကိုဆင်းသက်၍၊ ချိုး၍၊ သောက်၍ ' ကြာစွယ်၊ ကြာ ရင်းတို့ကိုစား၍ ပန်းတို့ကိုပန်၍ ချမ်းသာစွာ မသွားသနည်းဟုဆို၏။

(၂၀) ° ဘုရားလောင်းသည် ထိုဒကရက္ခိသ်ကိုမြင်၍ ဤသူသည်ဘီလူးဖြစ်လတ္တံ့ဟု သိ၍ ' သင်သည် ငါ့ညီတို့ကိုဘမ်းအပ်ကုန်သလောဟုဆို၏ ' ဪ-ငါဘမ်းအပ်ကုန်၏ ဟုဆို၏ ' အဘယ်ကြောင့် ဘမ်းအပ်ကုန်သနည်းဟုဆို၏ ' ငါသည်ဤအိုင်သို့ဆင်းသက်ကုန် သောသူတို့ကိုရ၏ဟုဆို၏ ' အလုံးစုံသောသူတို့ကိုသာလျှင်ရသလောဟုမေး၏ ' အကြင် သူတို့သည် ဒေဝဓမ္မတို့ကိုသိကုန်၏ ' ထိုသူတို့ကိုထား၍ ကြွင်းသောသူတို့ကို ရ၏ဟု

အတ္ထော တိ၊ ။ အာမ အတ္ထိ တိ၊ ။ ယဒိ ဧဝံ အဟံ တေ
ဒေဝဓမ္မေ ကထေဿာမီ တိ၊ ။ တေနဟိ ကထေဟိ၊ ။ အဟံ
ဒေဝဓမ္မေ သုဏိဿာမီ တိ။

(၂၁) ။ ဗောဓိသတ္ထော အာဟ“အဟံ ဒေဝဓမ္မေ ကထေ-
ယံ၊ ။ ကိလိဋ္ဌ ဂတ္ထော ပန မှီ”တိ၊ ။ ယက္ခော ဗောဓိသတ္ထံ
နာပေတွာ ။ ဘောဇနံ ဘောဇေတွာ ပါနိယံ ပါယေတွာ ။ ပုပ္ဖါ-
နိ ပိဋ္ဌန္တာပေတွာ ဂန္ဓေဟိ ဝိလိမ္မာပေတွာ ။ အလင်္ကတ မဏ္ဍပ-
မဇ္ဈေ ပလ္လင်္ဂံ အတ္ထရိတွာ အဒါသိ။

(၂၂) ။ ဗောဓိသတ္ထော အာသနေ နိသီဒိတွာ ။ ယက္ခံ
ပါဒမူလေ နိသီဒါပေတွာ ။ တေနဟိ ဩဟိတ သောတော
။ သက္ကစ္စံ ဒေဝဓမ္မေ သုဏာဟိ တိ ဣမံ ဂါထ မာဟ။

၆။ ဟိရိ ဩတ္တပ္ပ သမ္ပန္နာ၊ သုက္က ဓမ္မ သမာဟိတာ။
သန္တော သပ္ပုရိသာ လောကေ၊ ဒေဝဓမ္မာ တိ ဝုစ္စရေ တိ။။

တတ္ထ ဟိရိ ဩတ္တပ္ပ သမ္ပန္နာတိ ဟိရိယာ စ ဩတ္တပေန စ
သမန္တာဂတာ။ တေသု ကာယ ဒုစ္စရိတာဒိဟိ ဟိရိယတိတိ ဟိရိ၊

ဆို၏။ ။ သင်သည် ဒေဝဓမ္မတို့ဖြင့် အလိုရှိသလောဟုမေး၏။ ။ ဩော်-အလိုရှိ၏ဟုဆို
၏။ ။ အကယ်၍အလိုရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ ဤသို့အလိုရှိသော် ငါသည် သင့်အား ဒေဝဓမ္မတို့ကို
ဟောအံ့ဟုဆို၏။ ။ ထိုသို့တပြီးကား ဟောလော၊ ။ ငါသည် ဒေဝဓမ္မတို့ကို နာအံ့ဟုဆို၏။

(၂၁) ။ ဘုရားလောင်းသည် ငါသည် ဒေဝဓမ္မတို့ကိုဟောအံ့၊ ။ ငါသည် ညစ်နွမ်း
သောကိုယ်ရှိ၏ဟုဆို၏။ ။ ဒကရက္ခိသဘိလူးသည်ဘုရားလောင်းကိုရေချိုးစေ၍၊ ထမင်းကို
စားစေ၍၊ ရေကိုသောက်စေ၍၊ ပန်းတို့ကိုပန်စေ၍၊ နံ့သာတို့ဖြင့်လိမ်းကျံစေ၍ ။ တန်းဆာ
ဆင်အပ်သော မဏ္ဍပ်အလယ်၌ ပလ္လင်ကိုခင်း၍ပေး၏။

(၂၂) ။ ဘုရားလောင်းသည် နေရာ၌နေ၍၊ ဒကရက္ခိသဘိလူးကိုခြေရင်း၌နေစေ၍
။ ထိုသို့တပြီးကား ကောင်းစွာထားသော သောတပသာဒရှိသည် ဖြစ်၍ ။ ရိုသေစွာ
ဒေဝဓမ္မတို့ကိုနာလောဟုဆို၍-

၆။ ဟိရိဩတ္တပ္ပသမ္ပန္နာ၊ သုက္ကဓမ္မသမာဟိတာ။
သန္တော သပ္ပုရိသာ လောကေ၊ ဒေဝဓမ္မာ တိ ဝုစ္စရေ။ ။
ဟူသော ဤဂါထာကိုဆို၏။

လဇ္ဇာယေတံ အဓိဝစနံ။ တေဟိ ယေဝ ဩတ္တပ္ပတိ တိ ဩတ္တပ္ပံ၊
 ပါပတော ဥဗ္ဗေဂဿေတံ အဓိဝစနံ။ တတ္ထ အဇ္ဈတ္တ သမုဋ္ဌာနာ
 ဟိရိ၊ ဗဟိဒ္ဓါ သမုဋ္ဌာနံ ဩတ္တပ္ပံ။ အတ္တာဓိပတေယျာ ဟိရိ၊
 လောကာဓိပတေယျံ ဩတ္တပ္ပံ။ လဇ္ဇာ သဘာဝ သဏ္ဍိတာ ဟိရိ၊
 ဘယ သဘာဝ သဏ္ဍိတံ ဩတ္တပ္ပံ။ သပ္ပဋိဿဝ လက္ခဏာ ဟိရိ၊
 ဝဇ္ဇာဘိရုက ဘယဒဿာဝိလက္ခဏံ ဩတ္တပ္ပံ။ တတ္ထ အဇ္ဈတ္တ သမု-
 ဋ္ဌာနံ ဟိရိ စတူဟိ ကာရဏေဟိ သမုဋ္ဌာပေတိ။ ဇာတိံ ပစ္စ-
 ဝေက္ခိတွာ၊ ဝယံ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ သူရဘာဝံ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊
 ဗာဟုဿစ္စံ ပစ္စဝေက္ခိတွာ။ ကထံ။ ပါပကရဏံ နာမေတံ န
 ဇာတိံ သမုဋ္ဌာနံ ကမ္မံ၊ ဟိနဇစ္စာနံ ကေဝဋ္ဌာဒီနံ ကမ္မံ၊ မာဒိ-
 သဿ ဇာတိသမုဋ္ဌဿ ဣဒံ ကမ္မံ ကာတုံ န ယုတ္တန္တိ ဧဝံ
 တာဝ ဇာတိံ ပစ္စဝေက္ခိတွာ ပါဏာတိပါတာဒိ ပါပံ အက-
 ရောန္တော ဟိရိ သမုဋ္ဌာပေတိ။ တထာ ပါပကရဏံ နာမေတံ
 ဒဟရေဟိ ကတ္တဗ္ဗံ၊ မာဒိသဿ ဝယေ ဌိတဿ ဣဒံ ကမ္မံ ကာတုံ
 န ယုတ္တန္တိ ဧဝံ ဝယံ ပစ္စဝေက္ခိတွာ ပါဏာတိပါတာဒိပါပံ အ-
 ကရောန္တော ဟိရိ သမုဋ္ဌာပေတိ။ တထာ ပါပကမ္မံ နာမေတံ
 ဒုဗ္ဗလ ဇာတိကာနံ ကမ္မံ၊ မာဒိသဿ သူရဘာဝံ သမုဋ္ဌဿ ဣဒံ
 ကမ္မံ ကာတုံ န ယုတ္တန္တိ ဧဝံ သူရဘာဝံ ပစ္စဝေက္ခိတွာ ပါ-
 ဏာတိပါတာဒိ ပါပံ အကရောန္တော ဟိရိ သမုဋ္ဌာပေတိ။ တထာ
 ပါပကမ္မံ နာမေတံ အန္ဓဗာလာနံ ကမ္မံ၊ န ပဏ္ဍိတာနံ၊ မာဒိ-
 သဿ ပဏ္ဍိတဿ ဗဟုဿုတဿ ဣဒံ ကမ္မံ ကာတုံ န ယုတ္တန္တိ
 ဧဝံ ဗာဟုဿစ္စံ ပစ္စဝေက္ခိတွာ ပါဏာတိပါတာဒိ ပါပံ အ-
 ကရောန္တော ဟိရိ သမုဋ္ဌာပေတိ။ ဧဝံ အဇ္ဈတ္တ သမုဋ္ဌာနံ ဟိရိ

လောကေ၊ လောကဋ္ဌံ။ ဟိရိဩတ္တပ္ပသမုဋ္ဌာ၊ ဟိရိတရား၊ ဩတ္တပ္ပတရားနှင့် ပြည့်စုံ
 ကုန်ထသော။ သုက္ကဓမ္မသမာဟိတာ၊ ဟိရိ၊ ဩတ္တပ္ပအစရှိကုန်သော ကုသိုလ်တရားတို့နှင့်
 ပြည့်စုံကုန်သော။ သန္တော၊ ငြိမ်သက်သော ကာယကံအစရှိသည်တို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်ထ
 သော။ သပ္ပုရိသာ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို။ ဒေဝဓမ္မာတိ၊ ဒေဝဓမ္မတို့ဟူ၍။ ဝုစ္စဗျေ၊ ဆို
 အပ်ကုန်၏။

စတုဟိ ကာရဏေဟိ သမုဋ္ဌာပေတိ။ သမုဋ္ဌာပေတွာ စ ပန အတ္တနော စိတ္တေ ဟိရိံ ပဝေသေတွာ ပါပကမ္မံ န ကရောတိ။ ဧဝံ ဟိရိ အဇ္ဈတ္တ သမုဋ္ဌာနာ နာမ ဟောတိ။ ကထံ ဩတ္တပ္ပံ ဗဟိဒ္ဓါ သမုဋ္ဌာနံ နာမ။ သစေ တံ ပါပကမ္မံ ကရိဿသိ။ စတုသု ပရိသာသု ဂရဟပတ္တော ဘဝိဿသိ။

(ဏ) ဂရဟိဿန္တိ တံ ဝိညူ၊ အသုစိံ နာဂရိကော ယထာ။ ဝဇ္ဇိတော သီလဝန္တေဟိ၊ ကထံ ဘိက္ခု၊ ကရိဿသိ တိ။။

ဧဝံ ပစ္စဝေက္ခန္တော ဟိ ဗဟိဒ္ဓါ သမုဋ္ဌာပိတေန ဩတ္တပ္ပေန ပါပကမ္မံ န ကရောတိ။ ဧဝံ ဩတ္တပ္ပံ ဗဟိဒ္ဓါ သမုဋ္ဌာနံ နာမ ဟောတိ။

ကထံ ဟိရိ အတ္တာဓိပတေယျာနာမ။ ဣဓေကစ္စော ကုလပုတ္တော အတ္တာနံ အဓိပတိံ ဇေဋ္ဌကံ ကရိတွာ မာဒိဿဿ သဒ္ဓါ ပဗ္ဗဇိတဿ ဗဟုဿုတဿ ဓုတင်္ဂရေဿ န ယုတ္တံ ပါပကမ္မံ ကာတု န္တိ ပါပံ န ကရောတိ။ ဧဝံ ဟိရိ အတ္တာဓိပတေယျာ နာမ ဟောတိ။ တေနာဟ ဘဂဝါ “ဇေဝံ အတ္တာနံ ယေဝ အဓိပတိံ ကတွာ အကုသလံ ပဇဟတိ၊ ကုသလံ ဘာဝေတိ၊ သာဝဇ္ဇံ ပဇဟတိ၊ အနဝဇ္ဇံ ဘာဝေတိ၊ သုဒ္ဓမတ္တာနံ ပရိဟရတိ” တိ။

ကထံ ဩတ္တပ္ပံ လောကာဓိပတေယျံ နာမ။ ဣဓေကစ္စော ကုလပုတ္တော လောကံ အဓိပတိံ ဇေဋ္ဌကံ ကရိတွာ ပါပကမ္မံ န ကရောတိ။ ယထာဟ “မဟာ ခေါ ပနာယံ လောကသန္ဓိဝါသော၊ မဟန္တသ္မိံ ခေါ ပန လောကသန္ဓိဝါသေ သန္တိ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဣဒ္ဓိမန္တော ဒိဗ္ဗစက္ခုကာ ပရစိတ္တဝိဒုနော၊ တေ ဒူရတော ပိ

(ဏ) အသုစိံ၊ မစင်ကို။ နာဂရိကော၊ မြို့သူ၊ မြို့သားသည်။ ဂရဟတိယထာ၊ ရှုံရှာစက်ဆုပ်သကဲ့သို့။ တံ၊ သင့်ကို။ ဝိညူ၊ ပညာရှိ သူတော်ကောင်း တို့သည်။ ဂရဟိဿန္တိ၊ ရှုံရှာ စက်ဆုပ်ကုန်လတ္တံ့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သင်သည်။ ဝါကို။ သီလဝန္တေဟိ၊ သီလရှိကုန်သော သူတို့သည်။ ဝဇ္ဇိတော၊ ရှောင်ခွါစွန့်ပစ် အပ်သည်ရှိသော်။ ကထံကရိဿသိ၊ အဘယ်သို့ပြုလတ္တံ့နည်း။

ပဿန္တိ၊ အာသန္ဓေ ပိ နဒိဿန္တိ၊ စေတသာ ပိ စိတ္တံ ပဇာနန္တိ၊
 တေ ပိ မံ ဧဝံ ဇာနိဿန္တိ-ပဿထ ဘော ဣမံ ကုလပုတ္တံ၊ သဒ္ဓါ-
 ယ အဂါရသ္မာ အနာဂါရိယံ ပဗ္ဗဇိတော သမာနော ဝေါကိဏ္ဏော
 ဝိဟရတိ ပါပကေဟိ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ တိ၊ သန္တိ ဒေဝ-
 တာ ဣဒ္ဓိမန္တိယော ဒိဗ္ဗစက္ခုကာ ပရစိတ္တ ဝိဒုနိယော တာ ဒူရ-
 တော ပိ ပဿန္တိ၊ အာသန္ဓေ ပိ န ဒိဿန္တိ၊ စေတသာ ပိ စိတ္တံ
 ပဇာနန္တိ၊ တာ ပိ မံ ဧဝံ ဇာနိဿန္တိ-ပဿထ ဘော ဣမံ ကု-
 လပုတ္တံ သဒ္ဓါယ အဂါရသ္မာ အနာဂါရိယံ ပဗ္ဗဇိတော သမာ-
 နော ဝေါကိဏ္ဏော ဝိဟရတိ ပါပကေဟိ အကုသလေဟိ ဓမ္မေ-
 ဟိ တိ။ သော လောကံ ယေဝ အဓိပတိံ ဇေဋ္ဌကံ ကရိတွာ
 အကုသလံ ပဇဟတိ၊ ကုသလံ ဘာဝေတိ၊ သာဝဇ္ဇံ ပဇဟတိ၊
 အနဝဇ္ဇံ ဘာဝေတိ၊ သုဒ္ဓမတ္တာနံ ပရိဟရတိ”တိ၊ ဧဝံ ဩတ္တပ္ပံ
 လောကာဓိပတေယျံ နာမ ဟောတိ။

လဇ္ဇာသဘာဝ သဏ္ဍိတာ ဟိရိ၊ ဘယ သဘာဝ သဏ္ဍိတံ
 ဩတ္တပ္ပံ နိ ဧတ္ထ ပန လဇ္ဇာတိ လဇ္ဇနာကာရော၊ တေန သဘာ-
 ဝေန သဏ္ဍိတာ ဟိရိ။ ဘယ နိ အပါယဘယံ၊ တေန သဘာ-
 ဝေန သဏ္ဍိတံ ဩတ္တပ္ပံ၊ တဒုဘယမ္ပိ ပါပ ပရိဝဇ္ဇနေ ပါကဋံ
 ဟောတိ။

ဧကစ္စော ဟိ ယထာနာမေကော ကုလပုတ္တော ဥစ္စာရ-
 ပ္ပဿာဝါဒိနိ ကရောန္တော လဇ္ဇိတဗ္ဗယုတ္တကံ ဧကံ ဒိဿာ လဇ္ဇနာ-
 ကာရပတ္တော ဘဝေယျ၊ ဥစ္စာရပ္ပဿဝံ န ကရေယျ ဟိဋ္ဌိတော၊
 ဧဝမေဝံ အဇ္ဈတ္တံ လဇ္ဇိဓမ္မံ ဩက္ကမိတွာ ပါပကမ္မံ န ကရေတိ၊
 ဧကစ္စော အပါယ ဘယ ဘိတော ဟုတွာ ပါပကမ္မံ န က-
 ရေတိ။

တတြိဒံ ဩပမ္ပံ၊ ယထာ ဟိ ဒွိသု အယောဂုဋ္ဌေသု ဧကော
 သီတလော ဘဝေယျ ဂူထ မက္ခိတော၊ ဧကော ဥဏှော အာ-
 ဒိတ္တော။ တတ္ထ ပဏ္ဍိတော သီတလံ ဂူထ မက္ခိတတ္တာ ဇိ-

ဂုစ္ဆန္တော န ဂဏှာတိ၊ ဣတရံ ဒါဟဘယေန န ဂဏှာတိ။ တတ္ထ သီတလဿ ဂူထမက္ခိတဿ ဇိဂုစ္ဆာယ အဂ္ဂဏှနံ ဝိယ အဇ္ဈတ္တံ လဇ္ဇိဓမ္မံ ဩက္ကမိတွာ ပါပဿ အကရဏံ၊ ဥဏှဿ ဒါဟဘယေန အဂ္ဂဏှနံ ဝိယ အပါယ ဘယေန ပါပဿ အကရဏံ ဝေဒိတဗ္ဗံ။

သပ္ပုဋိဿဝ လက္ခဏာ ဟိရိ၊ ဝဇ္ဇဘိရုက ဘယဒဿာဝိ-
လက္ခဏံ ဩက္ကပ္ပ နိ ဣဒ.မ္ဗိ ဒွယံ ပါပ ပရိဝဇ္ဇနေ ယေဝ ပါကဋ္ဌံ
ဟောတိ။ ဧကဇ္ဇော ဟိ ဇာတိမဟန္တပစ္စဝေက္ခနာ၊ သတ္ထုမဟန္တ-
ပစ္စဝေက္ခနာ၊ ဒါယဇ္ဇမဟန္တ ပစ္စဝေက္ခနာ၊ သဗြဟ္မစာရိ မဟန္တ-
ပစ္စဝေက္ခနာတိ စတူဟိ ကာရဏေဟိ သပ္ပုဋိဿဝလက္ခဏံ ဟိရိ
သမုဋ္ဌာပေတွာ ပါပံ န ကရေတိ။ ဧကဇ္ဇော အတ္တာနုဝါဒဘယံ၊
ပရာနုဝါဒဘယံ၊ ဒဏှဘယံ၊ ဒုဂ္ဂတိဘယ နိ စတူဟိ ကာရဏေဟိ
ဝဇ္ဇဘိရုက ဘယဒဿာဝိ လက္ခဏံ ဩက္ကပ္ပံ သမုဋ္ဌာပေတွာ ပါပံ
န ကရေတိ။ တတ္ထ ဇာတိမဟန္တ ပစ္စဝေက္ခနာဒီနိ စေဝ အတ္တာ-
နုဝါဒ ဘယာဒီနိ စ ဝိတ္တာရေတွာ ကထေတဗ္ဗာနိ။ တေသံ
ဝိတ္တာရေ အင်္ဂုတ္တရ နိကာယ ဋ္ဌကထာယံ ဝုတ္တော။

သုက္က ဓမ္မ သမာဟိတာတိ ဣဒမေဝ ဟိရေတ္ထပ္ပံ 'အာဒိ' က-
တွာ ကတ္တဗ္ဗာ ကုသလာ ဓမ္မာ သုက္ကဓမ္မာ နာမ၊ တေ သဗ္ဗ-
သံဂါဟိက နယေန စာတုဘူမကလောကိယ လောကုတ္တရာ ဓမ္မာ၊
တေဟိ သမာဟိတာ သမန္နာဂတာ တိ အတ္တော။

သန္တော သပ္ပုရိသာ လောကေတိ ကာယကမ္မာဒီနံ
သန္တတာယ သန္တော။ ကတည ကတဝေဒိတာယ သောဘဏာ
ပုရိသာ တိ သပ္ပုရိသာ။ လောကေတိ ပန သင်္ခါရလောကော၊
သတ္တလောကော၊ ဩကာသလောကော၊ ခန္ဓလောကော၊ အာယ-
တနလောကော၊ ဓာတုလောကော တိ အနေကဝိဓော။ တတ္ထ
ဧကော လောကော သဗ္ဗေ သတ္တာ အာဟာရဋ္ဌိတိကာ။ပ။ အ-
ဋ္ဌာရသလောကာ၊ အဋ္ဌာရသဓာတုယော တိ ဧတ္ထ သင်္ခါရလော-
ကော ဝုတ္တော၊ ခန္ဓ လောကာဒယော တဒန္တောဂဓာ ယေဝ။

အယံ လောကော ပရော လောကော၊ မြဟ္မလောကော သဒေ-
ဝကော တိ အာဒိသု ပန သတ္တလောကော ဝုတ္တော။

(တ) ယာဝတာ စန္ဒိမသုရိယာ ပရိဟရန္တိ၊
ဒိသာ ဘန္တိ ဝိရောစမာနာ။
တာဝ သဟဿဓာ လောကော၊
တ္ထေ တေ ဝတ္တတိ ဝသော တိ။ ။

တ္ထေ ဩကာသလောကော ဝုတ္တော။ တေသု ဣဓ သတ္တလော-
ကော ဝ အဓိပ္ပေတော။ သတ္တလောကသ္မိဗ္ဗိ ယေ ဧဝရူပါ သပ္ပု-
ရိသာ၊ တေ ဒေဝဓမ္မာတိ ဝုစ္စရေ။

တတ္ထ ဒေဝါတိ သမ္မုတိဒေဝါ၊ ဥပပတ္တိဒေဝါ၊ ဝိသုဒ္ဓိဒေဝါ-
တိ တိဝိဓာ။ တေသု မဟာသမ္မတကာလတော ပဋ္ဌာယ လော-
ကေန ဒေဝါတိ သမ္မတတ္တာ ရာဇရာဇကုမာရာဒယော သမ္မုတိ-
ဒေဝါနာမ။ ဒေဝလောကေ ဥပပန္နာ ဥပပတ္တိဒေဝါ နာမ။ ဒီဏာ-
သဝါ ပန ဝိသုဒ္ဓိဒေဝါ နာမ။ ဝုတ္တမ္ပိ စေတံ သမ္မုတိဒေဝါ
နာမ ရာဇာနော ဒေဝိယော ရာဇကုမာရာ။ ဥပပတ္တိဒေဝါ နာမ
ဘုမ္မဒေဝေ ဥပါဒါယ တဒုတ္တရိဒေဝါ။ ဝိသုဒ္ဓိဒေဝါ နာမ ဗုဒ္ဓါ၊
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ဒီဏသဝါတိ။ ဣမေသံ ဒေဝါနံ ဓမ္မာ တိ ဒေဝဓမ္မာ။

ဝုစ္စရေတိ ဝုစ္စန္တိ။ ဟိရောတ္တပ္ပမူလကာ ဟိ ကုသလာ ဓမ္မာ၊
ကုသလ သမ္ပဒါယ စေဝ ဒေဝလောကေ နိဗ္ဗတ္တိယာ စ ဝိသုဒ္ဓိ-
ဘာဝဿ စ ကာရဏတ္တာ ကာရဏဋ္ဌေန တိဝိဓာနမ္ပိ တေသံ
ဒေဝါနံ ဓမ္မာ တိ ဒေဝဓမ္မာ။ တေဟိ ဒေဝဓမ္မေဟိ သမန္တာ-

(တ) ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်ဖြင့်။ စန္ဒိမသုရိယာ၊ လ၊ နေတို့သည်။ ပရိဟရန္တိ၊
လှည့်လည်သွားလှည့်ကုန်၏။ ဒိသာ၊ အရပ်မျက်နှာတို့သို့။ ဝိရောစမာနာ၊
တင့်တယ်ထွန်းပကုန်လျက်။ ဘန္တိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပကုန်၏။ တာဝ၊ ထိုမျှ
လောက်ဖြင့်။ လောကော၊ ဩကာသလောကကြီးသည်။ သဟဿဓာ၊ တထောင်
အတိုသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ဤဩကာသလောကအတွင်း၌။ တေ၊ သင်၏။
ဝသော၊ တဏှာအစွမ်းသည်။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။

ဂတတ္တာ ပုဂ္ဂလာ ပိ ဒေဝဓမ္မာ၊ တသ္မာ ပုဂ္ဂလာမိဋ္ဌာန ဒေ-
သနာယ တေ ဓမ္မေ ဒဿန္တော သန္တော သပ္ပုရိသာ လော-
ကေ ဒေဝဓမ္မာ တိ ဝုစ္စရေ တိ အာဟ။

(၂၃) ၊ ယက္ခော ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ သုတွာ ပသန္တစိတ္တော
ဗောဓိသတ္တံ အာဟ ၊ “ပဏ္ဍိတ အဟံ တုမှာကံ ပသန္တော ဧကံ
ဘာတရံ ဒေမိ၊ ၊ ကတရံ အာနေမိ တိ၊ ၊ ကနိဋ္ဌံ အာနေဟိတိ၊
ပဏ္ဍိတ တံ ကေဝလံ ဒေဝဓမ္မေ ဇာနာသိ ယေဝ၊ ၊ န ပန
တေသု ဝတ္တသိ တိ၊ ၊ ကိံ ကရဏာ တိ၊ ၊ ဇေဋ္ဌကံ ထပေတွာ
ကနိဋ္ဌံ အာဏာပေန္တော” ဇေဋ္ဌာပစာယိကကမ္မံ န ကရောသိ” တိ။

(၂၄) ၊ ဒေဝဓမ္မေ စာဟံ ယက္ခ ဇာနာမိ၊ ၊ တေသု စ
ဝတ္တာမိ၊ ၊ မယဉ္ဇိ ဣမံ အရညံ ဧတံ နိဿာယ ပဝိဋ္ဌာ၊ ၊ ဧတဿ
ဟိ အတ္ထာယ အမှာကံ ပိတရံ ဧတဿ မာတာ ရဇ္ဇံ ယာစိ၊
၊ အမှာကံ ပန ပိတာ တံ ဝရံ ဒတွာ ၊ အမှာကံ အနုရက္ခ-
နတ္ထာယ အရညဝါသံ အနုဇာနိ၊ ၊ သော ကုမာရော အနုဝတ္ထိ-
တွာ အမှေဟိ သဒ္ဓိံ အာဂတော၊ ၊ တံ အရညေ ဧကော

(၂၃) ၊ ဒကရက္ခိယံဘိလူးသည် ဤဓမ္မဒေသနာကိုနာရ၍ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်
ဖြစ်၍ ဘုရားလောင်းကို ၊ ပညာရှိ...ငါသည်သင်တို့အားကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍ တယောက်
သောညီကိုပေး၏၊ ၊ အဘယ်သူကိုဆောင်ခွဲရအံ့နည်းဟုဆို၏၊ ၊ ညီငယ်ကိုဆောင်ခွဲလော
ဟု ဘုရားလောင်းဆို၏၊ ၊ ပညာရှိ...သင်သည်ဒေဝဓမ္မတို့ကိုသက်သက်သာလျှင်သိ၏၊ ၊ ဒေ
ဝဓမ္မတို့၌ကား မကျင့်ဟုဆို၏၊ ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟု ဘုရားလောင်းဆို၏၊ ၊ [အကြင်
ကြောင့်] ညီအကြီးကိုထား၍ ညီအငယ်ကို ပို့လှစေသည်ဆိုသောသင်သည် ၊ ကြီးသော
သူတို့အား ပူဇော်သောအမှုကိုမပြု၊ ထို့ကြောင့်တည်းဟု ဒကရက္ခိယံဆို၏။

(၂၄) ၊ ဘိလူး...ငါသည် ဒေဝဓမ္မတို့ကိုလည်းသိ၏၊ ၊ ဒေဝဓမ္မတို့၌လည်းကျင့်၏၊
၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ငါတို့သည်ဤတောသို့ထိုညီငယ်ကိုမို့၍ ဝင်လာရကုန်၏၊ ၊ ထိုညီငယ်
၏အကျိုးငှါငါတို့၏အဘကိုညီငယ်၏အမိသည်မင်းအဖြစ်ကိုတောင်း၏၊ ၊ ငါတို့၏အဘ
သည် ထိုဆုကိုမပေးမူ၍ ၊ ငါတို့အားစောင့်ရှောက်အံ့သောငှါ တော၌နေခြင်းကိုခွင့်ပြု၏၊
၃ ထိုသူရိယကုမာရမင်းသားသည်လိုက်၍ ငါတို့နှင့်တကွလာ၏၊ ၊ ထိုသူရိယကုမာရမင်း
သားကို တော၌ဘိလူးတယောက်သည် စားပြီဟုဆိုသော်လည်း တစုံတယောက်သော
သူသည်မယုံလတ္တံ့၊ ၊ ထို့ကြောင့် ငါသည်ကဲ့ရဲ့ခြင်းဘေးမှ ကြောက်သည်ဖြစ်၍ ထိုသူရိယ
ကုမာရမင်းသားကိုသာလျှင်ပို့လှစေလို၏ဟုဘုရားလောင်းဆို၏။

ယက္ခော ခါဒိ တိ ဝုတ္တေ ပိ န ကောစိ သဒ္ဓဟိဿံတိ၊^၉ ကေ-
နာဟံ ဂရုဟ ဘယ ဘိတော တမေဝ အာဏာပေမိ တိ။

(၂၅) ၊ သာဓု သာဓု ပဏ္ဍိတ တံ ဒေဝဓမ္မေ စ ဇာနာသိ၊
၂ တေသု စ ဝတ္တသီ တိ ပသန္ဓော ယက္ခော ဗောဓိသတ္တဿ သာ-
ဓုကာရံ ဒတွာ ၊ ဒွေပိ ဘာတရော အာနေတွာ အဒါသိ၊ ၊ အ-
ထ နံ ဗောဓိသတ္တော အာဟ ၊ “သမ္မ တံ ပုဗ္ဗေ အတ္တနာ-
ကတေန ပါပကမ္မေန ၊ ပရေသံမံသ လောဟိတ ခါဒကော-
ယက္ခော ဟုတွာ နိဗ္ဗတ္တော၊ ၊ ဣဒါနိ ပိ ပါပမေဝ ကရောသိ၊
၂ ဣဒံ တေ ပါပကမ္မံ နိရယာဒိဟိ မုစ္စိတံ ဩကာသံ န ဒဿတိ၊
၉ တသ္မာ ဣတော ပဋ္ဌာယ ပါပံ ပဟာယ ကုသလံ ကရော-
ဟိ” တိ၊ ၊ “အသက္ခိ စ ပန တံ ဒမေတံ။

(၂၆) ၊ သော တံ ယက္ခံ ဒမေတွာ တေန သံဝိဟိတာ-
ရက္ခော တတ္ထေဝ ဝသန္ဓော ၊ ကေဒိဝသံ နက္ခတ္တံ ဩလောကေ-
တွာ ပိတု ကာလင်္ကတဘာဝံ ဥတွာ ၊ ယက္ခံ အာဒါယ ဗာ-
ရာဏသိ^၁ ဂန္ဓာ ရဇ္ဇံ ဂဟေတွာ ၊ စန္ဒကုမာရဿ ဩပရဇ္ဇံ သူ-
ရိယကုမာရဿ သေနာပတိဋ္ဌာနံ ဒတွာ ၊ ယက္ခဿ ရမဏီယေ

(၂၅) ၊ ပညာရှိ...ကောင်းစွာ ကောင်းစွာ သင်သည် ဒေဝဓမ္မတို့ကိုလည်း သိ၏။
၂ ထိုဒေဝဓမ္မတို့၌လည်း ကျင့်၏ဟု ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍ ဒကရက္ခိသံ ဘိလူးသည်ဘုရား
လောင်းအား ကောင်းချီးပေး၍ ၊ ညီနှစ်ယောက်တို့ကိုလည်း ယူ၍ပေး၏။ ၊ ထိုအခါ
ထိုဒကရက္ခိသံဘိလူးကို ဘုရားလောင်းသည် ၊ အချင်း...သင်သည် ရှေး၌ မိမိပြုအပ်
သော မကောင်းမှုကံကြောင့် ၊ သူတပါးတို့၏ အသား၊ အသွေးကို စားတတ်သော
ဘိလူး၏အဖြစ်ဖြစ်၏။ ၊ ယခုတဖန်လည်း မကောင်းမှုကိုသာလျှင် ပြုပြန်၏။ ၊ သင်၏
ဤမကောင်းမှုကံသည် ငရဲအစရှိသည်တို့မှ လွတ်ခြင်းငှါအခွင့်မပေးလတ္တံ့၊ ၊ ထို့ကြောင့်
ဤအခါမှစ၍ မကောင်းမှုကိုပယ်၍ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုပြုလောဟုဆို၏။ ၊ ဘုရား
အလောင်းသည် ထိုဒကရက္ခိသံဘိလူးကို ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမခြင်းငှါ တတ်လည်း
တတ်နိုင်ပေ၏။

(၂၆) ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ထိုဘိလူးကိုဆုံးမ၍ ထိုဘိလူးသည် စိရင်အပ်သော
အစောင့်အရှောက်ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုအရပ်၌သာလျှင်နေလျက် ၊ တနေ့သ၌နက္ခတ်ကိုကြည့်၍
အတ၏သေသောအဖြစ်ကိုသိ၍ ၊ ဘိလူးကိုခေါ်ယူ၍ ဗာရာဏသီပြည်သို့သွား၍ မင်းအဖြစ်
ကို ယူ၍ ၊ စန္ဒကုမာရမင်းသားအား အိမ်ရှေ့အရာကို သူရိယကုမာရမင်းသားအား စစ်

ဌာနေ အာယတနံ ကာရေတွာ ၎ယထာ သော အဂ္ဂမာလံ၊
အဂ္ဂပုပ္ဖံ၊ အဂ္ဂဘတ္တိန္ဒြ လဘတိ။ ၎တထာ အကာသိ။ ၎သော ဓမ္မေန
ရဇ္ဇံ ကာရေတွာ ယထာကမ္မံ ဂတော။

(၂၇) ၎သတ္တာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ ဒဿေတွာ
သစ္စာနိ ပကာသေသိ။ ၎သစ္စ ပရိယောသာနေ သော ဘိက္ခု
သောတာပတ္တိ ဖလေ ပတိဋ္ဌဟိ။ ၎သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ပိ ဒွေ ဝတ္ထုနိ
ကထေတွာ ၎အနုသန္ဓိံ သဋ္ဌေတွာ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ။
၎တဒါ ဒကရက္ခသော ဗဟုဘဏ္ဍိကဘိက္ခု အဟောသိ။ ၎သု-
ရိယ ကုမာရော အာနန္ဒော။ ၎စန္ဒကုမာရော သာရိပုတ္တော။
၎ဇေဋ္ဌက ဘာတာ မဟိံသ ကုမာရော ပနာဟ မေဝ အ-
ဟောသိ န္တိ။

ဒေဝဓမ္မ ဇာတကံ ဆဋ္ဌံ။

သူကြီးအရာကိုပေး၍ မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသောအရပ်၌ ဘီလူး၏နေရာကိုပြုစေ၍ ‘အကြင်
သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် နေရာကိုပြုစေသည်ရှိသော် ထိုဘီလူးသည် ပန်းကုံးဦးကို
လည်းကောင်း၊ ပန်းပွင့်ဦးကိုလည်းကောင်း၊ ထမင်းဦးကိုလည်းကောင်းရ၏။ ၎ထိုသို့သော
အခြင်းအရာအားဖြင့် နေရာကိုပြုစေ၏။’ ထိုမဟိံသကုမာရမင်းသားသည် တရားသဖြင့် မင်းပြု
၍ ကံအားလျော်စွာလား၏။

(၂၇) ၎မြတ်စွာဘုရားသည် ဤဓမ္မဒေသနာကို ဆောင်ပြတော်မူ၍ သစ္စာတို့ကို ပြု
တော်မူ၏။ ၎သစ္စာတို့ကိုပြုတော်မူပြီးသည်၏အဆုံး၌ ထိုရဟန်းသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်၌
တည်၏။ ၎မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း နှစ်ပါးကုန်သောဝတ္ထုတို့ကိုဟော၍ ‘အနုသန္ဓေကို
စပ်၍ ယခုအခါ ဥစ္စာများသောရဟန်းသည် ထိုအခါ ဒကရက္ခိသ်ဘီလူးဖြစ်လေပြီ။ ၎ယခု
အခါ အာနန္ဒာသည် ထိုအခါ သူရိယကုမာရမင်းသားဖြစ်လေပြီ။ ၎ယခုအခါ သာရိပုတ္တရာ
သည် ထိုအခါ စန္ဒကုမာရမင်းသားဖြစ်လေပြီ။ ၎ယခုအခါ ငါဘုရားသည်လျှင်မူကား ထို
အခါ အစ်ကိုကြီး မဟိံသကုမာရမင်းသားဖြစ်ပြီ။ ဤသို့ဇာတ်ကိုပေါင်းတော်မူ၏။

ခြောက်ခုမြောက်သော ဒေဝဓမ္မဇာတ်သည် ပြီး၏။

၇-ကဋ္ဌဝါဟနဇာတ်

(၁) ၊ ပုတ္တော တျာဟံ မဟာရာဇာ တိ ဣဒံ သတ္တာ ဇေ-
တဝနေ ဝိဟရန္တော ဝါသဘခတ္ထိယံ အာရဗ္ဗ ကထေသိ၊ ၊ ဝါ-
သဘ ခတ္ထိယာယ ဝတ္ထု ဒွါဒသက နိပါတေ ဘဒ္ဒသာလ ဇာတ-
ကေ အာဝိ ဘဝိဿတိ။

(၂) ၊ သာ ကိရ မဟာနာမဿ သက္ကဿ ဝိတာ၊ ၊ နာ-
ဂမုဏ္ဍာယ နာမ ဒါသိယာ ကုစ္ဆိသ္မိ ဇာတာ၊ ၊ ကောသလရာ-
ဇဿ အဂ္ဂမဟေသိ အဟောသိ၊ ၊ သာ ရညော ပုတ္တံ ဝိဇာယိ၊
၊ ရာဇာ ပနဿာ ပစ္ဆာ ဒါသိဘာဝံ ဥတွာ ဌာနံ ပရိဟာပေ-
သိ၊ ၊ ပုတ္တဿ ဝိဋ္ဌဇ္ဈာဿာပိ ဌာနံ ပရိဟာပေသိယေဝ၊ ၊ တေ
ဥဘော ပိ အန္တော နိဝေသနေ ယေဝ ဝသန္တိ။

(၃) ၊ သတ္တာ တံ ကာရဏံ ဥတွာ ၊ ပုဗ္ဗနုသမယေ ပဉ္စ-
သတ ဘိက္ခု ပရိပုတော ၊ ရညော နိဝေသနံ ဂန္တော ပညတ္တာ-
သနေ နိသီဒိတွာ ၊ မဟာရာဇ ကဟံ ဝါသဘ ခတ္ထိယာ တိ
အာဟ။

(၁) ၊ နတ်နှင့်တကွသော လောကကိုဆုံးမတော်မူဟတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်
ပုတ္တောကျာဟံမဟာရာဇ-အစရှိသော ဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤကဋ္ဌ
ဝါဟန ဇာတ်ကိုဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌နေတော်မူစဉ် ဝါသဘခတ္ထိယာကိုအကြောင်း
ပြု၍ဟောတော်မူ၏၊ ၊ ဝါသဘခတ္ထိယာ၏ဝတ္ထုသည်ဒွါဒသကနိပါတ် ဘဒ္ဒသာလဇာတ်၌
ထင်စွာဖြစ်လတ္တံ့။

(၂) ၊ ထို ဝါသဘခတ္ထိယာသည် မဟာနာမ်သာကီဝင်မင်း၏သမီးဖြစ်သတတ်၊ ၊ နာဂ
မုဏ္ဍာမည်သောကျွန်မ၏ဝမ်း၌ဖြစ်၏၊ ၊ ကောသလမင်းကြီး၏ မိဖုရားကြီးဖြစ်သတတ်၊
၊ ထိုဝါသဘခတ္ထိယာသည် မင်း၏ [သံဝါသကိုစွဲ၍] သားကိုဖွား၏၊ ၊ မင်းသည်ကား ထို
ဝါသဘခတ္ထိယာ၏ ကျွန်မ၏အဖြစ်ကို နောက်မှသိ၍ မိဖုရားကြီးအရာကိုနုတ်၏၊ ၊ သား
ဝိဋ္ဌဇ္ဈာ၏လည်းအရာကို နုတ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ၊ ထိုသား၊ အမိနှစ်ယောက်တို့
သည်လည်းနန်းတော်တွင်း၌သာနေကုန်၏။

(၃) ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုအကြောင်းကိုသိတော်မူ၍ ၊ နံနက်အခါ၌ ရဟန်း
ငါးရာခြံရံလျက် ၊ မင်းအိမ်သို့ကြွတော်မူ၍ ခင်းအပ်သောနေရာ၌ နေတော်မူ၍ ၊ မင်း
ကြီး...ဝါသဘခတ္ထိယာသည် အဘယ်မှာနည်းဟုမေးတော်မူ၏။

(၄) ° ရာဇာ တံ ကာရဏံ အာရောစေသိ၊ ၊ မဟာရာဇံ ဝါသဘခတ္တိယာ ကဿံ ဝိတာ တိ၊ ၊ မဟာနာမဿ ဘန္တေ တိ၊ ၊ အာဂစ္ဆမာနာ ကဿ အာဂတာ တိ၊ ၊ မယံ ဘန္တေ တိ။

(၅) ° မဟာရာဇ သာ ရညော ဝိတာ၊ ၊ ရညော ဝ အာဂတာ၊ ၊ ရာဇညေ ဝ ပဋိစ္စ ပုတ္တံ လဘိ၊ ၊ သော ပုတ္တော ကိံ ကာရဏာ ပိတု သန္တကဿ ရဇဿ သာမိကော န ဟောတိ။

(၆) ° “ပုဗ္ဗေ ရာဇာနော မုဟုတ္တိကာယ ကဋ္ဌဟာရိကာယ ကုစ္ဆိသ္မိံ ပုတ္တံ လဘိတွာ ၊ ပုတ္တဿ ရဇံ အဒိဿ” တိ၊ ၊ ရာဇာ တဿတ္ထဿာ ဝိဘာဝတ္ထာယ အဂဝန္တံ ယာစိ၊ ၊ ဘဂဝါ ဘဝန္တရေန ပဋိစ္ဆန္တံ ကာရဏံ ပါကဋံ အကာသိ။

(၇) ° အတီတေ ဗာရာဏသိယံ မြဟ္မဒတ္တော ရာဇာ မဟန္တေန ယသေန ဥယျာနံ ဂန္ဓာ ၊ တတ္ထ ပုပ္ဖ ဖလ လောဘေန ဝိစရန္တော ၊ ဥယျာန ဝနသဏ္ဍေ ဂါယိတွာ ၊ ဒါရူနိ ဥဒ္ဓရမာနံ ဧကံ ဒုဂ္ဂတိံ ဣတ္ထိံ ဒိဿာ ၊ ပဋိဗဒ္ဓစိတ္တော သံဝါသံ ကပ္ပေသိ။

(၄) ° မင်းသည် ထိုအကြောင်းကိုကြားလျှောက်၏၊ ၊ မင်းကြီး...ဝါသဘခတ္တိယာ သည် အဘယ်သူ၏သွီးနည်းဟုမေးတော်မူ၏၊ ၊ အရှင်ဘုရား...မဟာနာမ်သာကီဝင်မင်း၏သွီးတည်းဟုလျှောက်၏၊ ၊ လာလတ်သည်ရှိသော် အဘယ်သူ့လိုလာသနည်းဟု မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ အရှင်ဘုရား...အကျွန်ုပ်သို့လာ၏ဟုလျှောက်၏။

(၅) ° မင်းကြီး...ထိုဝါသဘခတ္တိယာသည် မင်း၏သွီးတည်း၊ ၊ မင်းသို့သာလျှင် လာ၏၊ ၊ မင်းကိုသာလျှင်စွဲ၍သားကိုရ၏၊ ၊ ထိုသားသည် အဘယ့်ကြောင့် အဘဥစ္စာ ဖြစ်သော တိုင်းနိုင်ငံ၏အရှင်သည် မဖြစ်ရာသနည်း။

(၆) ° ရှေးမင်းတို့သည် တခဏမျှနေသော မယားဖြစ်သော ထင်းခွေမိန်းမ ဝမ်းဗွဲ သားကိုရ၍ ၊ သားအားမင်းအဖြစ်ကိုပေးဘူးကုန်၏ဟု မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ ပသေနဒီကော သလမင်းသည် ထိုအကြောင်းကို ထင်စွာပြစ်မှီသောငှါ မြတ်စွာဘုရားကို တောင်းပန်၏၊ ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဘဝတပါးသည် ဖုံးလွှမ်းအပ်သောအကြောင်းကို ထင်စွာပြုတော် မူ၏။

(၇) ° လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီပြည်၌ မြဟ္မဒတ်မည်သော မင်းသည် များစွာသောအခြံအရံဖြင့် ဥယျာဉ်သို့သွား၍ ၊ ထိုဥယျာဉ်၌ အပွင့်၊ အသီးဗွဲတပ်မက်မော

(၈) ° တံဏညေဝ ဗောဓိသတ္တော တဿံ ကုစ္ဆိယံ ပဋိသန္ဓိံ ဂဏှိ၊ ၊ တာဝဒေဝ တဿံ ဝဇီရပုဏ္ဏာ ဝိယ ဂရု-
ကာ ကုစ္ဆိ အဟောသိ၊ ၊ သာ ဂဗ္ဘဿ ပတိဋ္ဌိတဘာဝံ ဥတွာ
° ဂဗ္ဘော မေ ဒေဝ ပတိဋ္ဌိတော တိ အာဟ။

(၉) ° ရာဇာ အင်္ဂုလိမုဒ္ဓိကံ ဒတွာ သစေ ဓိတာ ဟောတိ၊
၊ ဣမံ ဝိဿဇ္ဇိတွာ ပေါသေယျာသိ၊ ၊ သစေ ပုတ္တော ဟောတိ၊
° အင်္ဂုလိမုဒ္ဓိကာယ သန္ဓိံ မမ သန္ဓိကံ အာနေယျာသိ တိ ဝတွာ
ပက္ကမိ။

(၁၀) ° သာ ပရိပက္က ဂဗ္ဘာ ဗောဓိသတ္တံ ဝိဇာယိ၊ ၊ တဿ
အာဓာဝိတွာ ပရိဓာဝိတွာ ဝိစရဏ ကာလေ၊ ၊ ကိဋ္ဌာမဏ္ဍလေ ကိ-
ဋ္ဌန္တဿ ဧဝံ ဝတ္တာရော ဟောန္တိ၊ “နိပ္ပတိကေနမှာ ပဟတာ” တိ။

(၁၁) ° တံ သုတွာ ဗောဓိသတ္တော မာတု သန္ဓိကံ ဂန္ဓာ
၊ အဗ္ဗ ကော မယံ ဝိတာတိ ပုစ္ဆိ၊ ၊ တာတ တံ ဗာရာဏသိ-
ရညော ပုတ္တော တိ၊ ၊ အဗ္ဗ အတ္ထိ ပန ကောစိ သက္ခိ တိ၊ ၊ တာ-

သဖြင့် လှည့်လည်သည်ရှိသော် ၊ ဥယျာဉ်တောအုပ်၌ သီချင်းသီဆို၍ ၊ ထင်းခွေသောဆင်း
ရဲသော မိန်းမတယောက်ကိုမြင်၍ ၊ နှစ်သက်သောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ သံဝါသကိုပြု၏။

(၈) ° ထိုခဏ၌လျှင်ထိုဘုရားလောင်းသည်ထိုထင်းခွေမိန်းမ၏ဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေ၏၊
၊ ထိုပဋိသန္ဓေနေသောခဏ၌လျှင် ထိုထင်းခွေမိန်းမ၏ဝမ်းသည် ဝဇီရစိန်ဖြင့်ပြည့်သကဲ့သို့
လေးသည်ဖြစ်၏၊ ၊ ထိုထင်းခွေမိန်းမသည် ကိုယ်ဝန်တည်သော အဖြစ်ကိုသိ၍ ၊ အရှင်မင်း
ကြီး...အကျွန်ုပ်အား ကိုယ်ဝန်တည်၏ဟုလျှောက်၏။

(၉) ° မင်းသည် လက်စွပ်ကိုပေးခဲ့၍ သွီးသည် အကယ်၍ ဖွားအံ့၊ ၊ ဤလက်စွပ်ကို
ရောင်း၍မွေးရစ်လော့၊ ၊ သားသည် အကယ်၍ဖွားအံ့၊ ၊ လက်စွပ်နှင့်တကွ ငါ့အထံသို့
ဆောင်ခဲ့လော့ဟုဆို၍သွားလေ၏။

(၁၀) ° ထိုထင်းခွေမိန်းမသည် ရင့်သော ကိုယ်ဝန်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဘုရားလောင်း
ကို ဖွား၏၊ ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ ရှေ့ပြေး၍လည်းကောင်း၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြေး၍လည်း
ကောင်း သွားတတ်သောကာလ၌ ၊ ကစားရာအရပ်၌ ကစားနေစဉ် ၊ ငါတို့ကို အဘမရှိ
သောသူသည် ပုတ်ခတ်ကုန်၏ဟု သူငယ်တို့ဆိုကြကုန်၏။

(၁၁) ° ဘုရားလောင်းသည် ထိုစကားကိုကြား၍ အမိအထံသို့သွား၍ ၊ မိခင်...
ငါ့အဘသည် အဘယ်သူနည်းဟုမေး၏၊ ၊ ချစ်သား...သင်သည် ဗာရာဏသီမင်း၏သာ

တ ရာဇာ ဣမံ မုဒ္ဓိကံ ဒတွာ သစေ ဝိတာ ဟောတိ။ ။ ဣမံ
ဝိဿန္တိတွာ ပေါသေယျာသိ။ ။ သစေ ပုတ္တော ဟောတိ။ ။ ဣမာ-
ယ အင်္ဂုလိမုဒ္ဓိကာယ သဒ္ဓိံ အာနေယျာသိ တိ ဝတွာ ဂတော တိ။

(၁၂) ။ အမ္မဇေံ သန္တေ ကသ္မာ မံ ပိတု သန္တိကံ န အာနေ-
သိ တိ။ ။ သာ ပုတ္တဿ အဇ္ဈာသယံ ဥတွာ ။ ရာဇဒွါရံ ဂန္ဓာ
ရညော အာရောစာပေသိ။ ။ ရညာ စ ပတ္တောသ္မာပိတာ သာ ပဝိ-
သိတွာ ရာဇာနံ ဝန္တိတွာ ။ အယံ တေ ဒေဝ ပုတ္တော တိ အာဟ။

(၁၃) ။ ရာဇာ ဇာနန္တော ပိ ပရိသာမဇ္ဈေ လဇ္ဇာယ ။ န
မယံ ပုတ္တော တိ အာဟ။ ။ အယံ တေ ဒေဝ မုဒ္ဓိကာ။ ။ ဣမံ သဗ္ဗာ-
နာသိ တိ။ ။ အယမ္ပိ မယံ မုဒ္ဓိကာ န ဟောတိ တိ။

(၁၄) ။ ဒေဝ ဣဒါနိ ထပေတွာ သစ္စကိရိယံ အညော မမ
သက္ခိ နတ္ထိ။ သစာယံ ဒါရကော တုမေ ပဋိစ္စ ဇာတော။ ။ အာကာ-
သေ တိဋ္ဌတု။ ။ နော စေ။ ။ ဘူမိယံ ပတိတွာ မရတူ တိ ။ ဗော-

တည်းဟုဆို၏။ ။ မိခင်...တစ် တယောက်သော သက်သေရှိသလောဟု မေး၏။ ။ ချစ်
သား...မင်းသည် ဤလက်စွပ်ကိုပေး၍ အကယ်၍ သွီးဖွားအံ့။ ။ လက်စွပ်ကိုရောင်း၍ မွေး
ရစ်လော့။ ။ သားသည်အကယ်၍ဖွားအံ့။ ။ ဤလက်စွပ်နှင့်တကွ [ငါ့အထံသို့] ဆောင်ခဲ့
လောဟုဆို၍သွား၏။

(၁၂) ။ မိခင်...ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော် အဘယ့်ကြောင့် ငါ့ကိုအဘထံသို့ မဆောင်
သနည်းဟုဆို၏။ ။ ထိုထင်းခွေမိန်းမသည် သား၏အလိုကိုသိ၍ ။ မင်းအိမ်တံခါးသို့သွား၍
မင်းအားကြားလျှောက်စေ၏။ ။ မင်းသည်လည်း ခေါ်စေအပ်သောထိုထင်းခွေမိန်းမသည်
ဝင်၍ မင်းကို ရှိခိုး၍ ။ အရှင်မင်းကြီး... ဤသူငယ်သည် အရှင်မင်းကြီး သားတည်းဟု
လျှောက်၏။

(၁၃) ။ မင်းသည် သိလျက်လည်း ပရိသတ်၏အလယ်၌ရှက်ခြင်းကြောင့် ။ ငါ့သား
မဟုတ်ဟုဆို၏။ ။ အရှင်မင်းကြီး...ဤလက်စွပ်သည် အရှင်မင်းကြီးလက်စွပ်တည်း။ ။ ဤလက်
စွပ်ကိုသိတော်မူလောဟုလျှောက်၏။ ။ ဤလက်စွပ်သည်လည်း ငါ့လက်စွပ်မဟုတ်ဟုဆို၏။

(၁၄) ။ အရှင်မင်းကြီး...ယခုအခါ၌ သစ္စာပြုခြင်းကိုထား၍ အကျွန်ုပ်အား တပါး
သောသက်သေမရှိ။ ။ ဤသူငယ်သည် အရှင်မင်းကြီးတို့ကိုစွဲ၍ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။
။ ကောင်းကင်၌တည်စေ။ ။ အကယ်၍မဖြစ်ငြားအံ့။ ။ မြေသို့ကျ၍သေစေဟု သစ္စာမိဋ္ဌာန်

ဝိသတ္တဿံ ပါဒေ ဂဟေတွာ အာကာသေ ဝိပိ၊ ? ဗောဓိသတ္တော
အာကာသေ ပလ္လင်္ကံ မာဘုဇိတွာ နိဿိန္နော ၊ မရုဿာရေန ပိတု
ဓမ္မံ ကထေန္တော ဣမံ ဂါထ မာဟ။

၇။ ပုတ္တော ဘျာဟံ မဟာရာဇ၊ တံ မံ ပေါသ ဇနာဓိပ။
အညေ ပိ ဒေဝေါ ပေါသေတိ၊ ကိဉ္စ ဒေဝေါ သကံ ပဇန္တိ။ ။

တတ္ထ ပုတ္တော ဘျာဟန္တိ ပုတ္တော တေ အဟံ။ ပုတ္တော စ နာ-
မေသ အတြဇော၊ ခေတ္တဇော၊ အန္တေဝါသိကော၊ ဒိန္နကော တိ
စတုဗ္ဗိဓော။ တတ္ထ အတ္တာနံ ပဋိစ္စ ဇာတော အတြဇော နာမ။
သယန ပိဋေ ပလ္လင်္ကံ ဥရေ တိ ဝေမာဒီသု နိဗ္ဗတ္တော ခေတ္တ-
ဇော နာမ။ သန္တိကေ သိပ္ပုဂ္ဂဏှနကော အန္တေဝါသိကော နာ-
မ။ ပေါသာဝနတ္ထာယ ဒိန္နော ဒိန္နကော နာမ။ ဣဓ ပန အတြဇံ
သန္ဓာယ ပုတ္တော တိ ဝုတ္တံ။ စတုဟိ သင်္ဂဟဝတ္ထုဟိ ဇနံ ရဇ္ဇေ-
တိ တိ ရာဇာ၊ မဟန္တော ရာဇာ မဟာ ရာဇာ၊ တမာလပန္တော
အာဟ မဟာရာဇာ တိ။ တံ မံ ပေါသ ဇနာဓိပိတိ ဇနာဓိပ
မဟာဇန ဇေဋ္ဌက တံ မံ ပေါသ ဘရဿု ဝဇေဟိ။ အညေ ပိ
ဒေဝေါ ပေါသေတိ အညေပိ ဟတ္ထိ ဗန္ဓာဒယော မနုဿေ၊
ဟတ္ထိ အဿာ ဒယော တိရစ္ဆာနဂတေ စ ဗဟုဇန ဒေဝေါ
ပေါသေတိ။ ကိဉ္စ ဒေဝေါ သကံ ပဇန္တိ ဣ ပန ကိဉ္စာတိ ဂ-
ရဟတ္ထေ စ အနုဂ္ဂဏှနတ္ထေ စ နိပါတော။ သကံ ပဇံ အတ္တနော

ပြု၍ ၊ ဘုရားလောင်း၏ခြေ၌ကိုင်၍ ကောင်းကင်သို့ပစ်၏။ ၊ ဘုရားလောင်းသည် ကောင်း
ကင်၌ ထက်ဝယ် နွဲ့ခွေနေလျက် ၊ သာယာစွာသောအသံဖြင့် အဘအား တရားဟောလို
ရကား-

ပုတ္တော ဘျာဟံ မဟာရာဇ၊ တံ မံ ပေါသ ဇနာဓိပ။
အညေပိ ဒေဝေါ ပေါသေတိ၊ ကိဉ္စ ဒေဝေါ သကံ ပဇံ။ ။
• ဟူသော ဤဂါထာကိုဆို၏။

ဇနာဓိပ၊ လူတို့ကိုအစိုးရတော်မူသော။ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
တေ၊ အရှင်မင်းကြီး၏။ ပုတ္တော၊ သားတည်း။ တံ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။

ပုတ္တံ မံ ဒေဝေါ န ပေါသေတိ တိ ဝဒန္တော ဂရဟတိ နာမ။
အညေ ဗဟုဇနေ ပေါသေတိ တိ ဝဒန္တော အနုဂ္ဂဏှတိ နာမ။
ဣတိ ဗောဓိသတ္တော ဂရဟန္တော ပိ အနုဂ္ဂဏှန္တော ပိ ကိဉ္စ
ဒေဝေါ သကံ ပဇန္တိ အာဟ။

(၁၅) ၊ ရာဇာ ဗောဓိသတ္တဿ အာကာသေ နိသီဒိတွာ၊ ဧဝံ
ဓမ္မံ ဒေသေန္တဿ သုတွာ ဧဟိ တာတာ တိ ဟတ္ထံ ပသာရေသိ၊
၂ အဟမေဝ ပေါသိဿာမိ၊ အဟမေဝ ပေါသိဿာမိ တိ ၊ ဟတ္ထ-
သဟဿံ ပသာရယိတ္ထ။

(၁၆) ၊ ဗောဓိသတ္တော အညဿ ဟတ္ထေ အနောတရိတွာ
၂ ရညော ဝ ဟတ္ထေ ဩတရိတွာ အင်္ဂေ နိသီဒိ၊ ၂ ရာဇာ တဿ
ဩပရဇ္ဇံ ဒတွာ မာတရံ အဂ္ဂမဟေသိ အကာသိ၊ ၂ သော ပိတု
အစ္စယေန ကဋ္ဌဝါဟန ရာဇာ နာမ ဟုတွာ ၂ ဓမ္မေန ရဇ္ဇံ ကာ-
ရေတွာ ယထာကမ္ပံ ဂတော။

(၁၇) ၊ သတ္တာ ကောသလ ရညော ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာ-
ဟရိတွာ ၂ ဒွေ ဝတ္ထုနိ ဒေသံတွာ အနုသန္တိ ဃဇေတွာ ဇာတကံ

ပေါသ၊ မွေးမြူပါလော။ ဒေဝေါ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်။ အညေပိ၊ တပါးကုန်သောသူတို့ကို
လည်း။ ပေါသေတိ၊ မွေးမြူ၏။ ဒေဝေါ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်။ သကံပဇံ၊ မိမိသားကို။ ကိဉ္စ၊
အသို့မူ၍ မမွေးမြူသနည်း။

(၁၅) ၊ မင်းသည် ကောင်းကင်၌နေ၍ ၂ ဤသို့တရားဟောသော ဘုရားလောင်း၏
တရားစကားကိုနာရ၍ ချစ်သား...လာလောဟု လက်ကိုဖြန့်၏။ ၂ ငါသည်လျှင်မွေးအံ့၊ ငါ
သည်လျှင် မွေးအံ့ဟု ၂ လက်တထောင်ကိုလည်းဖြန့်လင့်ကြကုန်၏။

(၁၆) ၊ ဘုရားလောင်းသည် တပါးသောသူ၏လက်၌မသက်မူ၍ ၂ မင်း၏လက်၌
သက်၍ ရင်ခွင်၌နေ၏။ ၂ ထိုမင်းသည် ဘုရားလောင်းအား အိမ်ရှေ့မင်း၏အဖြစ်ကို ပေး၍
အမိကို မိဖုရားကြီးအရာ၌ထား၏။ ၂ ထိုဘုရားလောင်းသည် အဘလွန်သဖြင့် ကဋ္ဌဝါဟန
မည်သောမင်းဖြစ်၍ ၂ တရားသဖြင့် မင်းပြု၍ ကံအားလျော်စွာလား၏။

(၁၇) ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ကောသလမင်းကြီးအား ဤဓမ္မဒေသနာကိုဆောင်၍
၂ နှစ်ပါးကုန်သောဝတ္ထုတို့ကိုပြတော်မူ၍ အနုသန္ဓေကိုစပ်၍ ၂ ယခုအခါ မဟာမာယာ

သမောဓာနေသိ၊ ၊ တဒါ မာတာ မဟာမာယာ အဟောသိ၊
၊ ပိတာ သုဒ္ဓေါဒန မဟာရာဇာ၊ ၊ ကဋ္ဌဝါဟန ရာဇာ ပနာဟ-
မေဝ အဟောသိ န္တိ။

ကဋ္ဌဝါဟန ဇာတကံ သတ္တမံ။

ဂ-ဂါမဏိဇာတ်

(၁) ၊ အပိ အတရမာနာနန္တိ ဣဒံ သတ္တာ ဇေတဝနေ ပိဟ-
ရန္တော၊ ၊ ဩဿဋ္ဌ ဝီရိယံ ဘိက္ခု အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ ၊ ဣမသ္မိံ ပန
ဇာတကေ ပစ္စုပ္ပန္န ဝတ္ထု စ အတိတ ဝတ္ထု စ ၊ ကောဒသက-
နိပါတေ သံဝရဇာတကေ အာပိ ဘဝိဿတိ၊ ၊ ဝတ္ထု ဟိ
ဧတသ္မိဉ္စ ဣမသ္မိဉ္စ ကေသဒိသမေဝ၊ ၊ ဂါထာ ပန နာနာ။

(၂) ၊ ဂါမဏိကုမာရော ဗောဓိသတ္တဿ ဩဝါဒေ ဌတွာ
၊ ဘာတိကသတဿ ကနိဋ္ဌော ပိ ဟုတွာ ၊ ဘာတိက သတပရိ-
ဝါရိတော ၊ သေတစ္ဆတ္တဿ ဟေဋ္ဌာ ဝရ ပလ္လင်္ကေ နိသိန္ဓော

သည်ထိုအခါအမိဖြစ်လေပြီ၊ ၊ ယခုအခါ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် ထိုအခါအဘဖြစ်လေပြီ၊
၂ ယခုအခါ ငါဘုရားသည်လျှင် ထိုအခါ ကဋ္ဌဝါဟနမင်းဖြစ်ပြီ၊ ဤသို့ ဇာတ်ကိုပေါင်း
တော်မူ၏။

ခုနစ်ခုမြောက်သော ကဋ္ဌဝါဟနဇာတ်သည် ပြီး၏။

(၁) ၊ နတ်နှင့်တကွသော လောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်
အပိအတရမာနာနံ-အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤဂါမဏိဇာတ်
ကို ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌နေတော်မူစဉ် ၊ လျော့သော ဝီရိယရှိသော ရဟန်းကို အ
ကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏၊ ၊ ဤဂါမဏိဇာတ်၌ကား ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထုသည်လည်းကောင်း၊
အတိတ်ဝတ္ထုသည်လည်းကောင်း ၊ ကောဒသကနိပါတ် သံဝရဇာတ်၌ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်
လတ္တံ့၊ ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အတိတ်ဝတ္ထုသည် ထိုသံဝရဇာတ်၌လည်းကောင်း၊ ဤ
ဂါမဏိဇာတ်၌လည်းကောင်း ထပ်တူထပ်မျှတူသည်သာလျှင်တည်း၊ ၊ ဂါထာသည်ကား
ထူး၏။

(၂) ၊ ဂါမဏိမင်းသားသည် ဘုရားလောင်း၏ အဆုံးအမ၌တည်၍ ၊ အစ်ကိုတရာ
၏ညီအငယ်ဖြစ်လျက်လည်း ၊ အစ်ကိုတရာ ခြံရံသည်ဖြစ်၍ ၊ ထီးမြူ၏အောက်၌ဖြစ်သော

၁ အတ္တနော ယသ သမ္ပတ္တိံ ဩလောကေတွာ ၆ အယံ မယံ ယသ သမ္ပတ္တိံ အမှာကံ အာစရိယဿ သန္တကာ တိ တုဋ္ဌော ဣမံ ဥဒါနံ ဥဒါနေသိ။

၈။ အဝိ အတရမာနာနံ၊ ဖလာသာ ဝ သမိဇ္ဈတိ။
ဝိပက္က မြဟ္မစရိယော သ္မိ၊ ဧဝံ ဇာနာဟိ ဂါမဏီ တိ။ ။

တတ္ထ အဝိတိ နိပါတမတ္တံ။ အတရမာနာနန္တိ ပဏ္ဍိတာနံ ဩဝါဒေ ဌတွာ အတရိတွာ အဝေဂါယိတွာ ဥပါယေန ကမ္မံ ကရောန္တာနံ။ ဖလာသာ ဝ သမိဇ္ဈတိ တိ ယထာ ပတ္ထိတေ ဖလေ အာသာ တဿ ဖလဿ နိပ္ပတ္တိယာ သုမိဇ္ဈတိ ယေဝ။ အထဝါ၊ ဖလာသာတိ အာသာဖလံ ယထာ ပတ္ထိတံ ဖလံ သမိဇ္ဈတိ ယေဝါ တိ အတ္ထော။ ဝိပက္က မြဟ္မစရိယော သ္မိ တိ ဧတ္ထ စတ္တာရိ သင်္ဂဟဝတ္ထုနိ သေဋ္ဌ စရိယတ္တာ မြဟ္မစရိယံ နာမ။ တဉ္စ တံ မူလိကာယ ယသသမ္ပတ္တိယာ ပဋိလဒ္ဓတ္တာ၊ ဝိပက္ကံ နာမ။ ယော ဝါဿ ယသော နိပ္ပန္နော၊ သောပိ သေဋ္ဌဋ္ဌေန မြဟ္မစရိယံ နာမ။ တေနာဟ “ဝိပက္က မြဟ္မစရိယော သ္မိ” တိ။ ဧဝံ ဇာနာ ဟိ ဂါမဏီတိ ကတ္ထစိ ဂါမိက ပုရိသော ပိ ဂါမ ဇေဋ္ဌ- ကော ပိ ဂါမဏီ တိ။ ဣဓ ပန သဗ္ဗဇန ဇေဋ္ဌကံ အတ္တာနံ သန္တာယာ ဟ။

မြတ်သော ပလ္လင်္ဂုနေလျက် ၁ မိမိ၏စည်းစိမ် အခြံအရံ၏ ပြည့်စုံခြင်းကိုကြည့်၍ ‘ငါ၏ ဤစည်းစိမ်အခြံအရံသည် ငါ့တို့ဆရာ၏ဥစ္စာတည်းဟုနှစ်သက်သည်ဖြစ်၍-

အဝိအတရမာနာနံ၊ ဖလာသာဝ သမိဇ္ဈတိ။
ဝိပက္ကမြဟ္မစရိယောသ္မိ၊ ဧဝံ ဇာနာဟိ ဂါမဏီ။ ။
ဟူသော ဤဥဒါန်းဂါထာကိုကျူးရင့်၏။

အတရမာနာနံ၊ ပညာရှိတို့၏အဆုံးအမ၌တည်၍ အဆောတလျင်မပြုမူ၍ အသင့်အား ဖြင့်အမှုကိုပြုကုန်သောသူတို့အား။ ဖလာသာ၊ တောင့်တအပ်သောအကျိုးသည်။ သမိဇ္ဈတိ ဧဝ၊ ပြည့်စုံသည်သာတည်း။ ဂါမဏီ၊ ဂါမဏီ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝိပက္ကမြဟ္မစရိယော၊ အ ကျိုးဖြစ်ပြီးသော သင်္ဂဟဝတ္ထုရှိသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ အကျိုးဖြစ်ပြီးသောစည်းစိမ် အ ခြံအရံရှိသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တံ သင်သည်။ ဇာနာဟိ၊ သိလော။

(၃) ° အဟော ဂါမဏိ တံ ဧတံ ကာရဏံ ဧဝံ ဇာနာဟိ၊
' အာစရိယံ နိဿယ ဘာတိက သတံ အတိက္ကမိတွာ ဣမံ
မဟာရဇ္ဇံ ပတ္တော သ္မိ တိ ဥဒါနေသိ။

(၄) ° တသ္မိ° ပန ရဇ္ဇံ ပတ္တေ သတ္တဋ္ဌ ဒိဝသစ္စယေန သဗ္ဗေ ပိ
ဘာတရော ' အတ္တနော အတ္တနော ဝသနဋ္ဌာနံ ဂတာ၊ ° ဂါမ-
ဏိ ရာဇာ ဓမ္မေန ရဇ္ဇံ ကာရေတွာ ယထာကမ္ပံ ဂတော၊ ° ဗော-
ဓိသတ္တော ပိ ပုညာနိ ကတွာ ယထာကမ္ပံ ဂတော။

(၅) ° သတ္တာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ ဒသေတွာ
သစ္စာနိ ပကာသေသိ၊ ' သစ္စ ပရိယောသာနေ ဩဿဋ္ဌဝီရိယော
ဘိက္ခု အရဟတ္တေ ပတိဋ္ဌိတော၊ ° သတ္တာ ဒွေဝတ္ထုနိ ကထေတွာ
အနုသန္ဓိ° သဋေတွာ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ° တဒါ ဂါမဏိ-
ကုမာရော ဩဿဋ္ဌ ဝီရိယော ဘိက္ခု အဟောသိ၊ ° အာစရိယော
ပနာဟ မေဝ အဟောသိ န္တိ။

ဂါမဏိ ဇာတကံ အဋ္ဌမံ။

(၃) ° အိုဂါမဏိ...သင်သည် ထိုအကြောင်းကို ဤသို့သိလော၊ ' ဆရာကိုမှီ၍ အစ်
ကိုတရာကိုလွန်၍ ဤကြီးစွာသောမင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏ဟု ဝမ်းမြောက်သောစကားကို
ကျူးရင့်၏။

(၄) ° ထိုဂါမဏိမင်းသည် မင်းအဖြစ်သို့ရောက်သည်ရှိသော် ခုနစ်ရက်၊ ရှစ်ရက်လွန်
သဖြင့် အလုံးစုံသောအစ်ကိုတို့သည်လည်း ' မိမိ မိမိ၏ နေရာအရပ်သို့ သွားကုန်၏၊ ° ဂါ
မဏိမင်းသည် တရားသဖြင့်မင်းပြု၍ ကံအားလျော်စွာလား၏၊ ° ဘုရားလောင်းသည်
လည်း ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကိုပြု၍ ကံအားလျော်စွာလား၏။

(၅) ° သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ဤဓမ္မဒေသနာကိုဆောင်ပြတော်မူ၍ သစ္စာတို့ကို
ပြတော်မူ၏၊ ' သစ္စာတို့ကိုပြတော်မူသည်၏အဆုံး၌ လျော့သော ဝီရိယရှိသော ရဟန်း
သည် အရဟတ္တဖိုလ်၌တည်၏၊ ° မြတ်စွာဘုရားသည် နှစ်ပါးကုန်သောဝတ္ထုတို့ကို ဟော
တော်မူ၍ အနုသန္ဓေကိုစပ်၍ ° ယခုအခါ လျော့သော ဝီရိယရှိသော ရဟန်းသည် ထိုအ
ခါ ဂါမဏိမင်းသားဖြစ်လေပြီ၊ ယခုအခါ ° ငါဘုရားသည်လျှင် ထိုအခါ ပညာရှိဆရာ
ဖြစ်ပြီ၊ ဤသို့ဇာတ်ကိုပေါင်းတော်မူ၏။

ရှစ်ခုမြောက်သော ဂါမဏိဇာတ်သည် ပြီး၏။

၉-မဃဒေဝဇာတ်

(၁) ။ ဥတ္တမင်္ဂရုဟာ မယုန္တိ ဣဒံ သတ္တာ ဇေတဝနေ ဝိဟ-
ရန္တော ။ မဟာဘိနိက္ခမနံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ ။ တံ ဟေဋ္ဌာ
နိဒါန ကထာယံ ကထိတမေဝ၊ ။ တသ္မိံ ပန ကာလေ ဘိက္ခူ
ဒသဗလသံ နေက္ခမ္ပံ ဝဏ္ဏယန္တာ နိသိဒိံ သု။

(၂) ။ အထ သတ္တာ ဓမ္မသဘံ အာဂန္တာ ဗုဒ္ဓါသနေ နိ-
သိန္တော ဘိက္ခူ အာမန္တေသိ၊ ။ ကာယ နုတ္တ ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ
ကထာယ သန္ဓိသိန္တာ တိ ပုစ္ဆိတွာ ။ ဘန္တေန အညာယ ကထာ-
ယ၊ ။ တုမှာကံ ယေဝ ပန နေက္ခမ္ပံ ဝဏ္ဏယမာနာ နိသိန္နမှာ တိ
ဂုတ္တေ ။ န ဘိက္ခဝေ တထာဂတော ဧတရဟိ ယေဝ နေက္ခမ္ပံ
နိက္ခန္တော၊ ။ ပုဗ္ဗေ ပိ နေက္ခမ္ပံ နိက္ခန္တော ယေဝါ တိ အာဟ၊
။ ဘိက္ခူ တဿတ္ထဿာဝိဘာဝတ္ထံ ဘဂဝန္တံ ယာစိံ သု၊ ။ ဘဂ-
ဝါ ဘဝန္တရေန ပဋိစ္ဆန္တံ ကာရဏံ ပါကဋံ အကာသိ။

(၁) ။ နတ်နှင့်တကွသော လောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်
ဥတ္တမင်္ဂရုဟာမယုံ-အစရှိသော ဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤမဃဒေဝ
ဇာတ်ကို ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ် ။ မြတ်သော တောထွက်
တော်မူခြင်းကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏၊ ။ ထိုမြတ်သောတောထွက်ခြင်းကို အောက်
နိဒါန်းစကား၌ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ ။ ထိုကာလ၌ကား ရဟန်းတို့သည် မြတ်
စွာဘုရား၏တောထွက်တော်မူခြင်းကို ချီးမွမ်းကုန်လျက်နေကုန်၏။

(၂) ။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် တရားသဘင်သို့ကြွတော်မူ၍ မြတ်စွာဘုရားတို့
၏နေရာ၌နေတော်မူလျက် ရဟန်းတို့ကို မိန့်တော်မူ၏၊ ။ ရဟန်းတို့...ယခုအခါ အဘယ်
စကားဖြင့်စည်းဝေးကြသည်ဖြစ်ကုန်သနည်းဟုမေးတော်မူသည်ရှိသော် ။ အရှင်ဘုရား...
တပါးသောစကားဖြင့်အကျွန်ုပ်တို့သည်မစည်းဝေးကြပါကုန်၊ ။ အရှင်ဘုရားတို့၏သာလျှင်
တောထွက်တော်မူခြင်းကို ချီးမွမ်းကုန်လျက်နေကုန်၏ဟု လျှောက်အပ်သည် ရှိသော် ။ ရ
ဟန်းတို့...ငါဘုရားသည် ယခုအခါ၌သာလျှင် တောထွက်သည် မဟုတ်သေး၊ ။ ရှေး၌
လည်း တောထွက်ဘူးသည်သာလျှင်တည်းဟု မိန့်တော်မူ၏၊ ။ ရဟန်းတို့သည် ထိုအ
ကြောင်းကိုထင်စွာပြစိမ့်သောငှါ မြတ်စွာဘုရားကို တောင်းပန်ကုန်၏၊ ။ မြတ်စွာဘုရား
သည် ဘဝတပါးသည် ဖုံးလွှမ်းအပ်သောအကြောင်းကို ထင်စွာပြတော်မူ၏။

(၃) ၊ အတီတေ ဝိဒေဟရဋ္ဌေ မိထိလာယံ မဃဒေဝေါ နာမ ရာဇာ အဟောသိ ဓမ္မိကော ဓမ္မရာဇော၊ ၊ သော စတုရာသီတိဝဿ သဟဿာနိ ကောမာရကီဠိံ နိတထာ ဩပရဇ္ဇံ၊ တထာ မဟာရဇ္ဇံ ကတွာ ၊ ဒိဃမဒ္ဒါနံ ခေပေတွာ ဧကဒိဝသံ ကပ္ပကံ အာမန္တေသိ ၊ “ယဒါ မေ သမ္ပ ကပ္ပက သိရသ္မိံ ပလိတာနိ ပသေယျာသိ၊ ၊ အထ မေ အာရောစေယျာသိ” တိ။

(၄) ၊ ကပ္ပကော ပိ ဒိဃမဒ္ဒါနံ ခေပေတွာ ၊ ဧကဒိဝသံ ရညော အဉ္စနဝဏ္ဏာနံ ကေသာနံ အန္တရေ ဧကမေဝ ပလိတံ ဒိသ္မာ ၊ ဒေဝ ဧကံ တေ ပလိတံ ဒိဿတီ တိ အာရောစေသိ၊ ၊ တေနဟိ မေ သမ္ပ တံ ပလိတံ ဥဒ္ဓရိတွာ ပါဏိမိ ဝပေဟိ တိ စ ဝုတ္တေ ၊ သုဝဏ္ဏသဏ္ဍာသေန ဥဒ္ဓရိတွာ ရညော ပါဏိသ္မိံ ပတိဋ္ဌာပေသိ။

(၅) ၊ တဒါ ရညော စတုရာသီတိ ဝဿ သဟဿာနိ အာယု အဝသိဠိ အဟောသိ၊ ၊ ဧဝံ သန္တေ ပိ ပလိတံ ဒိသ္မာဝ မစ္စ၊ ရာဇာနံ အာဂန္တော ၊ သမိပေ ဌိတံ ဝိယ အတ္တာနံ အာ-

(၃) ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဝိဒေဟရာဇ်တိုင်း မိထိလာပြည်၌ မဃဒေဝမည် သောမင်းသည် တရားစောင့်၏၊ တရားသဖြင့်မင်းပြု၏၊ ၊ ထိုမဃဒေဝမင်းသည် အနှစ်ရှစ် သောင်းတို့ပတ်လုံး သူငယ်တို့ဘဝ ကစားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ၊ ထို့အတူ အိမ်ရှေ့ မင်းအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ထို့အတူ မြတ်သောမင်းအဖြစ်ကိုလည်းကောင်းပြု၍ ၊ ရှည်စွာ သော ကာလကိုကုန်စေ၍တနေ့သ၌ ဆတ္တာသည်ကို ၊ အချင်းဆတ္တာသည်...အကြင်အခါ ၌ ငါ၏ဦးခေါင်း၌ ဆံဖြူတို့ကိုမြင်ငြားအံ၊ ၊ ထိုသို့မြင်သည်ရှိသော် ငါ့အားကြားလျှောက် လောဟု ဆို၏။

(၄) ၊ ဆတ္တာသည်လည်း ရှည်စွာသောကာလကိုကုန်စေ၍ ၊ တနေ့သ၌ မင်း၏ မျက်စဉ်းညှိအဆင်းနှင့်တူကုန်သော ဆံတို့၏အကြား၌ ဆံဖြူတပင်ကို မြင်၍ ၊ အရှင်မင်း ကြီး...အရှင်မင်းကြီးအားဆံဖြူတပင်သည်ထင်၏ဟု ကြားလျှောက်၏၊ ၊ ထိုသို့တပြီးကား အချင်းဆတ္တာသည်...ငါ၏လက်၌ ထိုဆံဖြူကိုနုတ်၍တင်လေလောဟု ဆိုအပ်သည်ရှိသော် ၊ ရှေ့မွေးညှပ်ဖြင့်နုတ်၍ မင်း၏လက်၌တင်၏။

(၅) ၊ ထိုအခါ မင်း၏အသက်သည် ရှစ်သောင်းလေးထောင် ကြွင်းသည်ဖြစ်၏၊ ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း ဆံဖြူကိုမြင်၍လျှင် သေမင်းသည် မင်းသို့လာလတ်၍ ၊ အနီး၌

ဒိတ္တပဏ္ဏသာလံ ပဝိဋ္ဌံ ဝိယ စ မညမာနော ၊ သံဝေဂံ အာ-
ပဇ္ဇိတွာ ဗာလ မဃဒေဝ ပလိတသုပ္ပါဒါ နာမ ၊ ဣမေ ကိ-
လေသေ ဇဟိတုံ နာသက္ခိ တိ စိန္တေသိ။

(၆) ၊ တဿေဝံ ပလိတ ပါတုဘာဝံ အာဝဇ္ဇန္တဿ
၂ အန္တော သရီရေ ဒါဟော ဥပုဇ္ဇိ၊ ၊ သရီရာ သေဒါ မုစ္ဆိံသု၊
၃ သာဠကာ ပိဋေတွာ အပနေတဗ္ဗာကာရပတ္တာ အဟေသုံ။

(၇) ၊ သော အဇ္ဇေဝ မယာ နိက္ခမိတွာ ပဗ္ဗဇိတုံ ဝဋ္ဋကိ-
တိ ၊ ကပ္ပကဿ သတသဟဿုဋ္ဌာနကံ ဂါမဝရံ ဒတွာ ၊ ဇေ-
ဋ္ဌပုတ္တံ ပက္ခောသာပေတွာ တာတ မမ သီသေ ပလိတံ ပါတု-
ဘူတံ၊ ၊ မဟလ္လကောမ္ပိ ဇာတော၊ ၊ ဘုတ္တာ ခေါ ပန မေ
မာနသကာ ကာမာ၊ ၊ ဣဒါနိ ဒိဗ္ဗေ ကာမေ ပရိယေသိဿာမိ၊
၂ နေက္ခမ္ပကာလော မယုံ၊ ၊ တံ ဣမံ ရဇ္ဇံ ပဋိပဇ္ဇ၊ ၊ အဟံ ပန
ပဗ္ဗဇိတွာ ၊ မဃဒေဝ အဗ္ဗဝနုယျာနေ ဝသန္တော သမဏဓမ္မံ
ကရိဿာမိ တိ အာဟ။

တည်ဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ မိမိကိုယ်ကို ပြောင်ပြောင်တောက်သော သစ်ရွက်မိုး
အိမ်သို့ ဝင်၍နေရဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း ထင်မှတ်လျက် ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ရောက်၍
အို မိုက်စွာသောမဃဒေဝမင်း...သင်သည် ဆံဖြူသည်တိုင်အောင် ၊ ဤကိလေသာတို့ကို
စွန့်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်တကားဟုကြံ၏။

(၆) ၊ ထိုမဃဒေဝမင်းသည် ဤဆံဖြူရောက်သည်၏အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်
၂ ကိုယ်တွင်း၌ပူလောင်ခြင်းဖြစ်၏၊ ၊ ကိုယ်မှချွေးတို့သည်ယိုကုန်၏၊ ၊ ပုဆိုးတို့သည် ညှစ်
၍ပစ်အပ်သောအခြင်းအရာသို့ရောက်ကုန်၏။

(၇) ၊ ထိုမဃဒေဝမင်းသည် ယနေ့ပင်လျှင် ငါသည်တောထွက်၍ ရဟန်းပြုခြင်းငှါ
သင့်၏ဟုကြံ၍ ၊ ဆတ္တာသည်အားအခွန်တသိန်းထွက်သောရွာကိုဆုပေး၍ ၊ သားကြီးကို
ခေါ်စေ၍ ချစ်သား...ငါ၏ဦးခေါင်း၌ဆံဖြူသည်ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ၊ ငါသည်အိုမင်းပြီ၊ ၊ ငါ
သည် လူ၌ဖြစ်သောကာမဂုဏ်တို့ကို ခံစားအပ်ကုန်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ ၊ ယခုအခါ
နတ်၌ဖြစ်သောကာမဂုဏ်တို့ရှိအံ့၊ ၊ ငါ့အားတောထွက်ခါတန်ပြီ၊ ၊ သင်သည် ဤမင်း
အဖြစ်ကို ယူလော၊ ၊ ငါမူသည်ကား ရဟန်းပြု၍ ၊ မဃဒေဝသရက်ဥယျာဉ်၌ နေလျက်
ရဟန်းတရားကိုကျင့်တော့အံ့ဟုဆို၏။

(ဂ) ° တံ ဧဝံ ပဗ္ဗဇိတုကာမံ အမစ္စာ ဥပသင်္ကမိတွာ ' ဒေ-
ဝ ကိံ တုမှာကံ ပဗ္ဗဇ္ဇာ ကာရဏန္တိ ပုစ္ဆိံ သု၊ ' ရာဇာ ပလိတံ
ဟတ္ထေန ဂဟေတွာ အမစ္စာနံ ဣမံ ဂါထ မာဟ။

၉။ ဥတ္တမင်္ဂရုဟာ မယံ၊ ဣမေ ဇာတာ ဝယော ဟရာ။
ပါတုဘူတာ ဒေဝဒူတာ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ သမယော မမာ တိ။။

တတ္ထ ဥတ္တမင်္ဂရုဟာတိ ကေသာ။ ကေသာ ဟိ သဗ္ဗေသံ
ဟတ္ထပါဒါဒိနံ အင်္ဂါနံ ဥတ္တမေ သိရသ္မိံ ရူဇ္ဇတ္တာ ဥတ္တမင်္ဂရုဟာ တိ
ဝုစ္စတိ။ ဣမေ ဇာတာ ဝယော ဟရာတိ ပဿထ တာတာ
ပလိတ ပါတုဘာဝေန တိဏ္ဏံ ဝယာနံ ဟရဏတော ဣမေ
ဇာတာ ဝယော ဟရာ။ ပါတုဘူတာတိ နိဗ္ဗတ္တာ။ ဒေဝဒူတာတိ
ဒေဝေါ ဝုစ္စတိ မစ္စ၊ တဿ ဒူတာတိ ဒေဝဒူတာ။ သိရသ္မိံ ဟိ
ပလိတေသု ပါတုဘူတေသု မစ္စ၊ ရာဇဿ သန္တိကေ(ယေဝ) ဌိ-
တော ဝိယ ဟောတိ၊ တသ္မာ ပလိတာနိ မစ္စ၊ ဒေဝဿ ဒူတာ
တိ ဝုစ္စန္တိ။ ဒေဝါ ဝိယ ဒူတာတိ ပိ ဒေဝဒူတာ။ ယထာ ဟိ
အလင်္ကတ ပုဂ္ဂိုလတ္တာယ ဒေဝတာယ အာကာသေ ဌတွာ အသု-
က ဒိဝသေ တံ မရိဿသီ တိ ဝုတ္တေ တံ တထေဝ ဟောတိ၊
ဧဝံ သိရသ္မိံ ပလိတေသု ပါတုဘူတေသု ဒေဝတာယ ဗျာကရဏ-
သဒိသမေဝ ဟောတိ၊ တသ္မာ ပလိတာနိ ဒေဝသဒိသာ ဒူတာ-
တိ ဝုစ္စန္တိ။ ဝိသုဒ္ဓိဒေဝါနံ ဒူတာတိ ပိ ဒေဝဒူတာ။ သဗ္ဗဗောဓိ-

(ဂ) ° ဤသို့ရဟန်းပြုလိုသော ထိုမဃဒေဝမင်းကို အမတ်တို့သည်ကပ်၍ အရှင်မင်း
ကြီး...အရှင်မင်းကြီးတို့၏ရဟန်းပြုခြင်းအကြောင်းသည် အသို့နည်းဟု လျှောက်ကုန်၏၊
° မင်းသည် ဆံဖြူကိုလက်ဖြင့်ယူ၍ အမတ်တို့အားပြလျက်—

ဥတ္တမင်္ဂရုဟာမယံ၊ ဣမေ ဇာတာ ဝယောဟရာ။
ပါတုဘူတာ ဒေဝဒူတာ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာသမယော မမာ ။
ဟူသောဤဂါထာကိုဆို၏။

ဘောဇ္ဇောအမစ္စာ၊ အိုအမတ်တို့။ ဒေဝဒူတာ၊ သေမင်း၏တမန်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊
နတ်နှင့်တူသောတမန်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ်ဖြစ်ကုန်သော ဘုရားလောင်း၏
တမန်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝယောဟရာ၊ အရွယ်သုံးပါးတို့ကို ဆောင်ကုန်သည်။ ဇာတာ၊

၁၁၂ ကေကနိပါတ် ဇာတ်အဋ္ဌကထာပါဠိ [ဘာသာပြန်

သတ္တာ ဟိ ဇိဏ္ဏံ ဗျာဓိ မတ ပဗ္ဗဇိတေ ဒိသ္မာဝ သံဝေဂ-
မာပဇ္ဇိတွာ နိက္ခမ္မ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ယထာဟ-

(ထ) ဇိဏ္ဏဉ္စ ဒိသ္မာ ဒုခိတဉ္စ ဗျာဓိတံ၊
မတဉ္စ ဒိသ္မာ ဂတ မာယုသင်္ခယံ။
ကာသာယ ဝတ္ထံ ပဗ္ဗဇိတဉ္စ ဒိသ္မာ၊
တသ္မာ အဟံ ပဗ္ဗဇိတောမိ ရာဇော တိ။ ။

ဣမိနာ ပရိယာယေန ပလိတာနိ ဝိသုဒ္ဓိဒေဝါနံ ဒူတတ္တာ
ဒေဝဒူတာတိ ပုစ္ဆန္တိ။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ သမယော မမာ တိ ဂိဟိဘာဝ-
တော နိက္ခမနဋ္ဌေန ပဗ္ဗဇ္ဇာ တိ လဒ္ဓနာမဿ သမဏလိင်္ဂဂ္ဂဟ-
ဏဿ ကာလော မယုန္တိ ဒေသေတိ။

(၉) ° သော ဧဝံ ဝတွာ တံ ဒိဝသမေဝ ရဇ္ဇံ ပဟာယ ဣသိ-
ပဗ္ဗဇ္ဇံ ပဗ္ဗဇိတွာ ' တသ္မိ° ယေဝ မဿဒေဝ အဗ္ဗဝနေ ဝိဟရန္တော
' စတုရာသီတိ ဝဿသဟဿာနိ စတ္တာရော မြဟ္မဝိဟာရေ ဘာ-
ဝေတွာ ' အပရိဟိနဇ္ဈာနေ ဌိတော ကာလံ ကတွာ ' မြဟ္မ-
လောကေ နိဗ္ဗတ္တိတွာ ပုန တတော စုတော ° မိထိလာယံ

ဖြစ်ကုန်သော။ မယုံ၊ ငါ့အား။ ဣမေဥတ္တမင်္ဂရဟာ၊ ဤဆံဖြူတို့သည်။ ပါတုဘူတာ၊ ထင်ရှား
ဖြစ်ကုန်၏။ မမ၊ ငါ့အား။ ပဗ္ဗဇ္ဇာသမယော၊ ရဟန်းပြုခါတန်ပြီ။

(ထ) ရာဇ၊ မင်းမြတ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဇိဏ္ဏံ၊ အားအင်ယိုယွင်း၊ အိုမင်းသောသူကို။
ဒိသ္မာစ၊ မြင်သောကြောင့်၎င်း။ ဒုခိတံ၊ ဆင်းရဲသော။ ဗျာဓိတံ၊ ဖျားနာသူ
ကို။ ဒိသ္မာစ၊ မြင်သောကြောင့်၎င်း။ အာယုသင်္ခယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ ဂတံ၊
ရောက်သော။ မတံ၊ သေသူကို။ ဒိသ္မာစ၊ မြင်သောကြောင့်၎င်း။ ကာသာယ
ဝတ္ထံ၊ ဖန်ရည်စွန်းသောအဝတ်ကိုဝတ်သော။ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရှင်ရဟန်းကို။ ဒိသ္မာစ၊
မြင်သောကြောင့်၎င်း။ တသ္မာ၊ ထိုသို့သော အကြောင်း လေးမျိုးကြောင့်။
ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုခဲ့သည်။ အမိ၊ ဖြစ်၏။

(၉) ° ထိုမဿဒေဝမင်းသည် ဤသို့ဆို၍ ထိုနေ့လျှင် မင်းအဖြစ်ကို စွန့်၍ ရသေ့၊ ရဟန်း
ပြု၍ ထိုမဿဒေဝသရက်ဥယျာဉ်၌ လျှင်နေလျက် အနှစ်ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့ပတ်လုံး
မြဟ္မဝိဟာရ လေးပါးတို့ကို ပွား၍ ' မယုတ်သော ဈာန်၌ တည်လျက် [ထိုဘဝမှ]

ယေဝ နိမိနာမ ရာဇာ ဟုတွာ ? ဩသက္ကမာနံ အတ္တနော ဝံသံ
ဃဇ္ဇေတွာ ၊ တတ္ထေဝ အဗ္ဗဝနေ ပဗ္ဗဇိတွာ မြဟ္မဝိဟာရေ ဘာ-
ဝေတွာ ။ ပုန မြဟ္မလောကူပဂေါ အဟောသိ။

(၁၀) ၊ သတ္တာ ပိ န ဘိက္ခဝေ တထာဂတော ၊ ဣဒါနေ-
ဝ မဟာဘိနိက္ခမနံ နိက္ခန္ဓော၊ ၊ ပုဗ္ဗေ ပိ နိက္ခန္ဓော ယေဝါ-
တိ ၊ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ ဒဿေတွာ စတ္တာရိ သစ္စာနိ
ပကာသေသိ၊ ၊ သစ္စ ပရိယောသာနေ ကေစိ သောတာပန္နာ
အဟေသုံ၊ ။ ကေစိ သကဒါဂါမိနော၊ ၊ ကေစိ အနာဂါမိနော။

(၁၁) ၊ ဣတိ ဘဂဝါ ဣမာနိ ဒွေ ဝတ္ထုနိ ကထေတွာ
၊. အနုသန္ဓိ ဃဇ္ဇေတွာ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ၊ တဒါ
ကပ္ပကော အာနန္ဓော အဟောသိ၊ ၊ ပုတ္တော ရာဟုလော၊
၃ မဃဒေဝရာဇာ ပနာဟ မေဝါ တိ။

မဃဒေဝ ဇာတကံ နဝမံ။

သေလွန်၍ မြဟ္မာပြည်၌ဖြစ်၍ တဖန် မြဟ္မာပြည်မှစုတေ၍ မိထိလာပြည်၌လျှင်နေမိမည်
သောမင်းဖြစ်၍ ဆုတ်နစ်သောမိမိအန္တယ်ကိုစပ်၍ ထိုသရက်ဥယျာဉ်၌လျှင် ရဟန်းပြု၍
မြဟ္မဝိဟာရတရားတို့ကို ပွား၍ တဖန် မြဟ္မာပြည်သို့လား၏။

(၁၀) ၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်လည်း ရဟန်းတို့... ၊ ငါဘုရားသည် ယခုသာ
လျှင် မြတ်သောတောထွက်ခြင်းကို ထွက်တော်မူသည် မဟုတ်သေး၊ ၊ ရှေး၌လည်းတော
ထွက်ဘူးသည်သာလျှင်တည်းဟု ၊ ဤဓမ္မဒေသနာကိုဆောင်ပြတော်မူ၍ သစ္စာလေးပါး
တို့ကို ပြတော်မူ၏၊ ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကို ပြပြီးသည်၏အဆုံး၌ အချို့ကုန်သော ရဟန်းတို့
သည် သောတာပန်ဖြစ်ကုန်၏၊ ၊ အချို့ကုန်သောရဟန်းတို့သည် သကဒါဂါမိဖြစ်ကုန်၏၊
၃ အချို့ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်အနာဂါမိဖြစ်ကုန်၏။

(၁၁) ၊ ဤသို့မြတ်စွာဘုရားသည် နှစ်ပါးကုန်သောဤဝတ္ထုတို့ကိုဟောတော်မူ၍ အ
နုသန္ဓေကိုစပ်၍ ၊ ယခုအခါ အာနန္ဒာသည် ထိုအခါ ဆတ္တာသည်ဖြစ်လေပြီ၊ ၊ ယခုအခါ
ရာဟုလာသည် ထိုအခါ သားဖြစ်လေပြီ၊ ၊ ယခုအခါ ငါဘုရားသည်လျှင် ထိုအခါ မဃဒေ
ဝ်မင်းဖြစ်ပြီ၊ ဤသို့ဇာတ်ကိုပေါင်းတော်မူ၏။

ကိုးခုမြောက်သော မဃဒေဝဇာတ်သည် ပြီး၏။

၁၀- သုခဝိဟာရီဇာတ်

(၁) ။ ယဉ္ဇ အညေ န ရက္ခန္တိ တိ ဣဒံ သတ္တာ အနုပိယ-
နဂရံ နိဿံယ ' အနုပိယ အဗ္ဗဝနေ ဝိဟရန္တော ' သုခဝိ-
ဟာရီ ဘဒ္ဒိယတ္ထေရံ အာရဟ္မ ကထေသိ။

(၂) ။ သုခဝိဟာရီ ဘဒ္ဒိယတ္ထေရော ဆ ခတ္ထိယ သမာ-
ဂမေ ဥပါလိသတ္တမော ပဗ္ဗဇိတော၊ ' တေသု ဘဒ္ဒိယတ္ထေ-
ရော စ ကိမိလတ္ထေရော စ ဘဂုတ္ထေရော စ ဥပါလိတ္ထေရော
စ အရဟတ္တံ ပတ္တာ၊ ' အာနန္ဒတ္ထေရော သောတာပန္နော ဇာ-
တော၊ ' အနုရုဒ္ဓတ္ထေရော ဒိဗ္ဗစက္ခုကော၊ ' ဒေဝဒတ္တော ဈာ-
နလာဘီ ဇာတော၊ ' ဆန္ဒံ ပန ခတ္ထိယာနံ ဝတ္ထု ယာဝ အ-
နုပိယ နဂရာ ' ခဏ္ဍဟာလ ဇာတကေ အာဝိ ဘဝိဿတိ။

(၃) ။ အာယသ္မာ ပန ဘဒ္ဒိယော ရာဇကာလေ အတ္တ-
နော ရက္ခသံဝိဓာနဉ္စေဝံ တာဝ ' ဗဟူဟိ ရက္ခာဟိ ရက္ခိယ-
မာနဿ ဥပရိ ပါသာဒဝရတလေ မဟာသယနေ သမ္ပရိဝတ္တ-

(၁) ။ နတ်နှင့်တကွသော လောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညု မြတ်စွာ
ဘုရားသည် ယဉ္ဇ အညေ နရက္ခန္တိ-အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤ
သုခဝိဟာရီဇာတ်ကို အနုပိယမြို့ကိုမှီ၍ ' အနုပိယသရက်ဥယျာဉ်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ
စဉ် ' ချမ်းသာစွာနေလေ့ရှိသော ဘဒ္ဒိယမထေရ်ကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။

(၂) ။ ခြောက်ယောက်သောမင်းတို့၏အစည်းအဝေး၌ ဥပါလိလျှင် ခုနစ်ယောက်
မြောက်ရှိသော ချမ်းသာစွာနေလေ့ရှိသော ဘဒ္ဒိယမထေရ်သည် ရဟန်းပြု၏၊ ' ထိုခုနစ်
ယောက်သောမထေရ်တို့တွင် ဘဒ္ဒိယမထေရ်သည်လည်းကောင်း၊ ကိမိလမထေရ်သည်
လည်းကောင်း၊ ဘဂ္ဂုမထေရ်သည်လည်းကောင်း၊ ဥပါလိမထေရ်သည်လည်းကောင်း
အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ကုန်၏၊ ' အာနန္ဒာမထေရ်သည် သောတာပန်ဖြစ်၏၊ ' အနုရုဒ္ဓါ
မထေရ်သည်ဒိဗ္ဗစက္ခုကိုရ၏၊ ' ဒေဝဒတ်သည်ဈာန်ရ၏၊ ' ခြောက်ယောက်ကုန်သောမင်း
တို့၏ အနုပိယမြို့တိုင်အောင်သောဝတ္ထုသည် 'ခဏ္ဍဟာလဇာတ်၌ ထင်စွာဖြစ်လတ္တံ့။

(၃) ။ အရှင်ဘဒ္ဒိယသည်ကား မင်းဖြစ်သောကာလ၌ မိမိ၏ ရှေးဦးစွာ အစောင့်
အရှောက်တို့ကို ထားခြင်းသည်လည်းကောင်း ' များစွာကုန်သော အစောင့်အရှောက်တို့
ဖြင့် စောင့်ရှောက်အပ်သည်ဖြစ်၍ မြတ်သော ပြာသာဒ်အပြင်ထက် မြတ်သောအိပ်ရာ၌

မာနသံသိ ' အတ္တနော ဘယုပ္ပတ္တိဉ္စ ဣဒါနိ အရဟတ္တံ ပတုာ
' အရညာဒီသု ယတ္ထ ကတ္ထမိ ဝိဟရန္တော ပိ ' အတ္တနော ဝိ-
ဂတဘယဉ္စ သမနုဿရန္တော ' အဟောသုခံ, အဟော သုခ နိ
ဥဒါနံ ဥဒါနေသိ။

(၄) ' တံ သုတွာ ဘိက္ခု။ အာယသွာ ဘဒ္ဒိယော အညံ
ဗျာကရောသီ တိ ' ဘဂဝတော အာရောစေသုံ၊ ' ဘဂဝါ န
ဘိက္ခဝေ ဘဒ္ဒိယော ဣဒါနေဝ သုခဝိဟာရီ၊ ' ပုဗ္ဗေ ပိ သုခ-
ဝိဟာရီ ယေဝါ တိ အာဟ၊ ' ဘိက္ခု။ တဿတ္ထဿာ ဝိဘာဝတ္ထာ-
ယ ဘဂဝန္တံ ယာစိံ သု၊ ' ဘဂဝါ ဘဝန္တရေန ပဋိစ္ဆန္တံ ကာရ-
ဏံ ပါကဋံ အကာသိ။

(၅) ' အတီတေ ဗာရာဏသိယံ မြဟ္မဒတ္တေ ရဇ္ဇံ ကာရယ-
မာနေ ' ဗောဓိသတ္တော ဥဒိစ္စ မြာဟ္မဏမဟာသာလော ဟုတွာ
' ကာမေသု အာဒိနဝံ, နေက္ခမ္မေ စာနိသံသံ ဒိသ္မာ ' ကာမေ
ပဟာယ ဟိမဝန္တံ ပဝိသိတွာ ' ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ ပဗ္ဗဇိတွာ အဋ္ဌ
သမာပတ္တိယော နိဗ္ဗတ္တေသိ။

အိပ်လျက်လည်း ' မိမိအားကြောက်ခြင်း ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း, ယခုအခါ၌ အရ
ဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်၍ ' တောအစရှိသည်တို့တွင် အမှတ်မရှိသောအရပ်၌နေလျက်လည်း
' မိမိ၏ကင်းသောဘေးရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း မြင်သည်ဖြစ်၍ ' ဩော်-ချမ်း
သာစွာ, ဩော်-ချမ်းသာစွာဟု ဝမ်းသာသောစကားကိုကျူးရင့်၏။

(၄) ' ရဟန်းတို့သည် ထိုစကားကိုကြားကုန်၍ အရှင်ဘဒ္ဒိယမထေရ်သည် အရ
ဟတ္တဖိုလ်ကိုကြား၏ဟု ' မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ကုန်၏၊ ' မြတ်စွာဘုရားသည်
ရဟန်းတို့...ဘဒ္ဒိယသည် ယခုသာလျှင်ချမ်းသာစွာ နေလေ့ရှိသည်မဟုတ်သေး၊ ' ရှေး၌
လည်း ချမ်းသာစွာနေလေ့ရှိသည်သာလျှင်တည်းဟုမိန့်တော်မူ၏၊ ' ရဟန်းတို့သည် ထိုအ
ကြောင်းကို ထင်စွာပြစိမ့်သောငှါ မြတ်စွာဘုရားကိုတောင်းပန်ကုန်၏၊ ' မြတ်စွာဘုရား
သည် ဘဝတပါးသည် ဖုံးလွှမ်းအပ်သောအကြောင်းကို ထင်စွာပြတော်မူ၏။

(၅) ' လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီပြည်၌ မြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းပြုလတ်
သည်ရှိသော် ' ဘုရားလောင်းသည် ဥဒိစ္စပုဏ္ဏားသူကြွယ်ဖြစ်၍ ' ကာမတို့၌ အပြစ်ကို
လည်းကောင်း, ရဟန်းအဖြစ်၌အကျိုးအာနိသင်ကိုလည်းကောင်းမြင်၍ ' ကာမတို့ကိုစွန့်၍
ဟိမဝန္တာသို့ဝင်၍ ' ရသေ့, ရဟန်းပြု၍ ရှစ်ပါးသောသမာပတ်တို့ကိုဖြစ်စေ၏။

(၆) ° ပရိဝါရော ဝိဿ မဟာ အဟောသိ ပဉ္စ တာပသ-
သတာနိ၊ ၊ သော ဝဿကာလေ ဟိမဝန္တတော နိက္ခမိတွာ
° တာပသဂဏ ပရိဝုတော ဂါမ နိဂမာဒိသု စာရိကံ စရန္တော
ဗာရာဏသိ° ပဟွာ ၊ ရာဇာနံ နိဿာယ ရာဇုယျာနေ ဝါသံ
ကပ္ပေသိ။

(၇) ° တတ္ထ ဝဿိကေ စတ္တာရော မာသေ ဝသိတွာ ရာဇာနံ
အာပုစ္ဆိ၊ ၊ အထ နံ ရာဇာ တုမှေ ဘန္တေ မဟလ္လကာ၊° ကိ° ဝေါ
ဟိမဝန္တေန၊ ၊ အန္တေဝါသိကေ ဟိမဝန္တံ ပေသေတွာ° ဣဓေဝ
ဝသထာ တိ ယာစိ။

(၈) ° ဗောဓိသတ္တော ဇေဋ္ဌန္တေ ဝါသိကံ ပဉ္စ တာပသ-
သတာနိ ပဋိစ္ဆာပေတွာ ၊ ဂစ္ဆ တံ ဣမေဟိ သဒ္ဓိ° ဟိမဝန္တေ
ဝသ၊° အဟံ ပန ဣဓေဝ ဝသိဿာမီ တိ ၊ တေ ဥယျောဇေတွာ
သယံ တတ္ထေဝ ဝါသံ ကပ္ပေသိ။

(၉) ° သော ပနသံ ဇေဋ္ဌန္တေဝါသိကော ရာဇပဗ္ဗဇိတော၊
မဟန္တံ ရဇံ ပဟာယ ပဗ္ဗဇိတွာ ၊ ကသိဏ ပရိကမ္ပံ ကတွာ အဋ္ဌ-

(၆) ° ထိုဘုရားလောင်း၏အခြံအရံသည်လည်းများ၏။ ငါးရာကုန်သောရသေ့တို့သည်
ဖြစ်ကုန်၏။ ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် မိန်းကာလ၌ ဟိမဝန္တာမှထွက်ခဲ့၍ ၊ ရသေ့အပေါင်း
ခြံရံလျက် ရွာ၊ နိဂုံးစသည်တို့၌ ဒေသစာရီ လှည့်လည်သည်ရှိသော် ဗာရာဏသီပြည်သို့
ရောက်၍ ၊ မင်းကိုမှီ၍ မင်းဥယျာဉ်၌နေခြင်းကိုပြု၏။

(၇) ° ထိုမင်းဥယျာဉ်၌ မိန်းတွင်းလေးလတို့ပတ်လုံးနေ၍ မင်းကိုပန်ကြား၏။ ၊ ထိုအ
ခါ ထိုဘုရားလောင်းကို မင်းကြီးသည် အရှင်ဘုရား... အရှင်ဘုရားတို့သည် အိုမင်းကုန်ပြီ၊
° အရှင်ဘုရားကိုအား ဟိမဝန္တာ၌နေသဖြင့် အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ၊ တပည့်တို့ကို
ဟိမဝန္တာသို့လွှတ်၍ ၊ [အရှင်ဘုရားတို့သည်] ဤဥယျာဉ်၌လျှင် နေကုန်လောဟုတောင်း
ပန်၏။

(၈) ° ဘုရားလောင်းသည် တပည့်ကြီးအား ရသေ့ငါးရာတို့ကို အပ်နှင်း၍ ၊ သင်
သည်သွားလေလော၊ ဤရသေ့တို့နှင့်တကွ ဟိမဝန္တာ၌နေလေလော၊ ၊ ငါသည်ကား
ဤဥယျာဉ်၌လျှင်နေရစ်အံ့ဟု ၊ ထို တပည့်တို့ကိုလွှတ်လိုက်၍ မိမိသည် ထိုဥယျာဉ်၌လျှင်
နေခြင်းကိုပြု၏။

(၉) ° ထိုဘုရားလောင်း၏ထိုတပည့်ကြီးသည်ကား မင်းအဖြစ်မှရဟန်းပြု၏။ ကြီးစွာ
သောမင်း၏အဖြစ်ကိုစွန့်၍ ရဟန်းပြု၍ ၊ ကသိုဏ်းပရိကံကိုပြု၍ ရှစ်ပါးသောသမာပတ်ကို

သမာပတ္တိ လာဘီ အဟောသိ၊ ၊ သော တာပသေဟိ သဒ္ဓိံ ဟိမ-
ဝန္တေ ဝသမာနော၊ ကေဒိဝသံ အာစရိယံ ဒဠုကာမော ဟုတွာ
၂ တေ တာပသေ အာမန္တေတွာ၊ တုမေ အနုက္ကဏ္ဍမာနာ ဣဓေဝ
ဝသထ၊ ၊ အဟံ အာစရိယံ ဒိသွာ အာဂမိဿာမိ တိ ၊ အာစရိ-
ယဿ သန္တိကံ ဂန္ဓာ ဝန္တိတွာ ၊ ပဋိသန္တာရံ ကတွာ ဧကံ တဋ္ဌိကံ
ပတ္တရိတွာ ၊ ၊ အာစရိယဿ သန္တိကေ ယေဝ နိပဇ္ဇိ။

(၁၀) ၊ တသ္မိံ စ သမယေ ရာဇာ တာပသံ ပဿိဿာမိတိ
၂ ဥယျာနံ ဂန္ဓာ ဝန္တိတွာ ကေမန္တံ နိသီဒိ၊ ၊ အန္တေဝါသိက တာပ-
သော ရာဇာနံ ဒိသွာ နေဝ ဝုဠာသိ၊ ၊ နိပဇ္ဇော ယေဝ ပန အဟော-
သုခံ၊ အဟော သုခန္တိ ဥဒါနံ ဥဒါနေသိ။

(၁၁) ၊ ရာဇာ အယံ တာပသော မံ ဒိသွာ ပိ၊ ၊ န ဥဋ္ဌိတောတိ
အနုက္ကမနော ဗောဓိသတ္တံ အာဟာ ၊ ၊ ဘန္တေ အယံ တာပသော
ယဒိစ္ဆကံ ဘုတ္တော ဘဝိဿတိ၊ ၊ ဥဒါနံ ဥဒါနေန္တော သုခသေယျ-
မေဝ ကပေတိ” တိ။

(၁၂) ၊ မဟာရာဇ အယံ တာပသော ပုဗ္ဗေ တုမှာဒိသော
ဧကော ရာဇာ အဟောသိ၊ ၊ သွာယံ အဟံ ပုဗ္ဗေ ဂိဟိကာလေ

ရ၏။ ၊ ရသေ့တို့နှင့်တကွဟိမဝန္တာ၌နေသောထိုတပည့်ကြီးသည် ၊ တနေ့သ၌ ဆရာကိုဖူးမြင်
လိုသည်ဖြစ်၍ ၊ ထိုရသေ့တို့ကိုခေါ်၍ ၊ သင်တို့သည်မပြီးငွေကုန်သည်ဖြစ်၍ ဟိမဝန္တာ၌သာ
လျှင် နေနှင့်ကြကုန်လော့ ၊ ငါသည်ဆရာကိုရှိခိုး၍လာအံ့ဟုဆို၍ ၊ ဆရာ့အထံသို့သွား၍ ရှိခိုး
ပြီး၍ ၊ ပျူငှါလောကဝတ်ကိုပြု၍ တခုသောသပေ၊ အခင်းကိုခင်း၍ ၊ ၊ ဆရာ့အထံ၌သာလျှင်
လျောင်း၏။

(၁၀) ၊ ထိုအခါ၌လည်းမင်းသည် ရသေ့ကိုဖူးမြင်အံ့ဟု ၊ ဥယျာဉ်သို့သွား၍ ရှိခိုးပြီး၍
တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌နေ၏။ ၊ တပည့်ကြီးဖြစ်သောရသေ့သည် မင်းကြီးကို
မြင်၍လည်းမထ၊ ၊ လျောင်းလျက်သာလျှင် ဩော်-ချမ်းသာစွာ၊ ဩော်-ချမ်းသာစွာဟု ဝမ်း
မြောက်သော စကားကိုကျူးရင့်၏။

(၁၁) ၊ မင်းသည် ဤရသေ့သည် ငါ့ကိုမြင်၍လည်း ၊ မထဟု နှလုံးမသာသည်ဖြစ်
၍ ဘုရားလောင်းကို ၊ အရှင်ဘုရား...ဤရသေ့သည် အလိုရှိတိုင်း စားသည်ဖြစ်လတ္တံ့၊
၊ [ထို့ကြောင့်] ဥဒါန်းကျူးရင့်လျက် ချမ်းသာစွာအိပ်ခြင်းကိုသာပြု၏ဟုလျှောက်၏။

ရဇ္ဇသိရိ^၁ အနုဘဝန္တော^၂ အာဝုဓ ဟတ္ထေဟိ ဗဟူဟိ ရက္ခိယမာ-
မော ပိ^၃ 'န ဝေရူပံ သုခံ နာမ ယဒ္ဓန္တိ^၄ ' အတ္တနော ပဗ္ဗဇ္ဇာသုခံ၊
ဈာန သုခဉ္စ အာရဗ္ဘ 'ဣမံ ဥဒါနံ ဥဒါနေတိ တိ၊^၅ ' ဝေဉ္စ ပန
ဝတ္တာ - ဗောဓိသတ္တော ရညော ဓမ္မကထံ ကထေတုံ ဣမံ ဂါထ-
မာဟ။

၁၀။ ယဉ္စ အညေ န ရက္ခန္တိ၊ ယော စ အညေ န ရက္ခတိ။
သ ဝေ ရာဇ သုခံ သေတိ၊ ကာမေသု အနပေက္ခဝါတိ။

တတ္ထ ယဉ္စ အညေ န ရက္ခန္တိ တိ ယံ ပုဂ္ဂလံ အညေ ဗဟူ ပုဂ္ဂ-
လာ န ရက္ခန္တိ။ ယော စ အညေ န ရက္ခတိ တိ ယော စ ဧကကော
အဟံ ရဇ္ဇံ ကာရေမိ တိ အညေ ဗဟူ ဇနေ န ရက္ခတိ။ သ ဝေ
ရာဇ သုခံ သေတိ တိ မဟာရာဇ သော ပုဂ္ဂလော ဧကော အဒု-
တိယော ပဝိဝိတ္တော ကာယိက စေတသိက သုခ သမင်္ဂီ ဟုတွာ
သုခံ သေတိ၊ ဣဒဉ္စ ဒေသနာ သီသမေဝ။ န ကေဝလံ ပန သေတိ
ယေဝ၊ ဝေရူပေါ ပန ပုဂ္ဂလော သုခံ ဂစ္ဆတိ တိဋ္ဌတိ နိသီဒတိ
သယတိတိ သဗ္ဗိရိယာပထေသု သုခပတ္တောဝ ဟောတိ။ ကာမေသု
အနပေက္ခဝါတိ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသကာမေသု အပေက္ခရဟိ-
တော ဝိဂတစ္ဆန္ဒရာဂေါ နိတ္တဏှော ဝေရူပေါ ပုဂ္ဂလော
သဗ္ဗိရိယာပထေသု သုခံ ဝိဟရတိ မဟာရာဇာ တိ။

(၁၂) ^၁ မင်းကြီး...ဤရသေ့သည် ရှေး၌ သင်ကဲ့သို့သော တယောက်သောမင်းသည်
ဖြစ်ဘူး၏၊^၂ ထိုရသေ့သည် ငါသည် ရှေးလူဖြစ်သောကာလ၌ မင်း၏အသရေကိုခံစားလျက်
^၃ လက်၌ လက်နက်စွဲကုန်သော များစွာကုန်သောသူတို့သည် စောင့်ရှောက်အပ်ငြားသော်
လည်း ' ဤသို့သဘောရှိသောချမ်းသာမည်သည်ကို မရအပ်စဘူးဟု ' မိမိ၏ရဟန်းချမ်း
သာကိုလည်းကောင်း၊ ဈာန်ချမ်းသာကိုလည်းကောင်းစွဲ၍ ' ဤဥဒါန်းကိုကျူးရင့်၏ဟု
ဆို၏၊^၄ ဤသို့ဆိုပြီးလျှင် ဘုရားလောင်းသည် မင်းအား တရားစကားကိုဟောခြင်းငှါ--

ယဉ္စ အညေ န ရက္ခန္တိ၊ ယော စ အညေ န ရက္ခတိ။
သ ဝေ ရာဇ သုခံ သေတိ၊ ကာမေသု အနပေက္ခဝါ။ ။
ဟူသောဤဂါထာကိုဆို၏။

ရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ယဉ္စ၊ အကြင်သူကိုလည်း။ အညေ၊ တပီးကုန်သော သူတို့သည်။
နရက္ခန္တိ၊ မစောင့်ရှောက်ကုန်။ ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ အညေ၊ တပီးသောသူ

(၁၃) 'ရာဇာ ဓမ္မဒေသနံ သုတွာ တုဋ္ဌမာနသော ဝဋ္ဋိတွာ
'နိဝေသန မေဝ ဂတော၊ 'အန္ဓေဝါသိကော ပိ အာစရိယံ ဝဋ္ဋိတွာ
'ဟိမဝန္တာ မေဝ ဂတော၊ ' ဗောဓိသတ္တော ပန တတ္ထေဝ ဝိဟ-
ရန္တော^၆ အပရိဟိနဇ္ဈာနော ကာလံ ကတွာ မြဟ္မလောကေ
နိဗ္ဗတ္တိ။

(၁၄) 'သတ္တာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ ဒဿေတွာ'ဒွေ
ဝတ္ထုနိ ကထေတွာ ' အနုသန္ဓိ^၇ သဇ္ဇေတွာ ဇာတကံ သမော-
ဓာနေသိ၊ ' တဒါ အန္ဓေဝါသိကော ဘဒ္ဒိယတ္ထေရော အဟောသိ၊
' ဂဏသတ္တာ ပနာဟ မေ ဝါ တိ။

သုခဝိဟာရီ ဇာတကံ ဒသမံ။

အပဏ္ဏက ဝဂ္ဂေါ ပဌမော။

တသုဒါနံ

'အပဏ္ဏကံ^၁ ဝဏ္ဏပထံ၊ ' သေရိဝံ ' စူဠသေဋ္ဌိ စ။

' တဏှုလံ^၆ ဒေဝဓမ္မဉ္စ၊ ' ကဋ္ဌဝါဟနံ^၇ ဂါမဏိ။

' မသဒေဝံ^၈ ဝိဟာရိတိ၊ ပိဏ္ဍိတာ ဒသ ဇာတကာ တိ။ ။

တို့ကို။ နရက္ခတိ၊ မစောင့်ရှောက်။ သော၊ ထိုသူသည်။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမ၊ ကိလေ
သာကာမတို့၌။ အနုပေက္ခဝါ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝေ၊ ဇင်စစ်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။
သေတိ၊ အိပ်ရ၏။

(၁၃) ' မင်းသည် တရားဒေသနာကိုနာရ၍ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ရှိခိုးပြီး
၍ ' နန်းတော်သို့သာလျှင်သွား၏၊ ' တပည့်ကြီးသည်လည်း ဆရာကိုရှိခိုးပြီး၍ ' ဟိမဝန္တာ
သို့သာလျှင်သွား၏၊ ' ဘုရားလောင်းသည်ကား ထိုဥယျာဉ်၌လျှင်နေလျက် ' မယုတ်သော
ဈာန်ရှိသည်ဖြစ်၍ သေလွန်သော်ဖြ ဟွာပြည်၌ဖြစ်၏။

(၁၄) ' သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ဤဓမ္မဒေသနာကိုဆောင်ပြတော်၍ ' နှစ်ပါး
ကုန်သောဝတ္ထုတို့ကိုဟောတော်မူ၍ ' အနုသန္ဓေကိုစပ်၍ ' ယခုအခါ ဘဒ္ဒိယမထေရ်
သည် ထိုအခါ တပည့်ကြီးဖြစ်လေပြီ၊ ' ယခုအခါ ငါဘုရားသည်လျှင် ထိုအခါ ဂိုဏ်းဆရာ
ဖြစ်ပြီ၊ ဤသို့ ဇာတ်ကိုပေါင်းတော်မူ၏။

ဆယ်ခုမြောက်သော သုခဝိဟာရီဇာတ်သည် ပြီး၏။

၂-သီလဝဂ်

၁- လက္ခဏမဂဇာတ်

(၁) ၊ ဟောတိ သီလဝတံ အတ္ထောတိ ဣဒံ သတ္တာ ရာဇဂဟံ ဥပနိဿာယ ၊ ဝေဠုဝနေ ဝိဟရန္တော ဒေဝဒတ္တံ အာရပ္ပ ကထေသိ၊ ၊ ဒေဝဒတ္တဿ ဝတ္ထု ယာဝ အဘိမာရပုယောဇနာ ၊ ခဏ္ဍဟာလ ဇာတကေ အာဝိ ဘဝိဿတိ၊ ၊ ယာဝ နေပါလက ဝိဿန္ဓနာ ပန ၊ စူဠဟံသ ဇာတကေ အာဝိ ဘဝိဿတိ၊ ၊ ယာဝ ပထဝိပုဝေသနာ ၊ ဒွါဒသ နိပါတေ သမုဒ္ဒ ဝါဏိဇ ဇာတကေ အာဝိ ဘဝိဿတိ။

(၂) ၊ ဧကသ္မိံ ဟိ သမယေ ဒေဝဒတ္တော ပဉ္စ ဝတ္ထုနိ ယာစိတွာ အလဘန္တော ၊ သံဃံ ဘိန္ဒိတွာ ပဉ္စဘိက္ခု သတာနိ အာဒါယ ဂယာသီသေ ဝိဟရတိ၊ ၊ အထ တေသံ ဘိက္ခုနံ ဉာဏံ ပရိပါကံ အဂမာသိ၊

(၃) ၊ တံ ဥတွာ သတ္တာ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကေ အာမန္တေသိ ၊ “သာရိပုတ္တာ တုမှာကံ နိဿိတကာ ပဉ္စ သတာ ဘိက္ခု၊ ၊ ဒေဝဒတ္တဿ လဒ္ဓိံ ရောစေတွာ တေန သဒ္ဓိံ ဂတာ၊ ၊ ဣဒါနိပနတေသံ

(၁) နတ်နှင့်တကွသော လောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတိ သီလဝတံ အတ္ထော-အစရှိသော ဂါထာပုဒ်ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤလက္ခဏမဂဇာတ်ကို ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကိုအမှီပြု၍ ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ် ဒေဝဒတ်ကိုအကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူ၏၊ ၊ ဒေဝဒတ်၏ဝတ္ထု လေးသမားတို့ကိုစေလွှတ်သည်တိုင်အောင်သောအခန်းသည် ၊ ခဏ္ဍဟာလဇာတ်၌ ထင်စွာဖြစ်လတ္တံ့၊ ၊ နေပါလဆင်ကိုလွှတ်သည်တိုင်အောင်သောအခန်းကား ၊ စူဠဟံသဇာတ်၌ ထင်စွာ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ၊ မြေမျိုသည်တိုင်အောင်သော အခန်းကား ၊ ဒွါဒသနိပါတ် သမုဒ္ဒဝါဏိဇဇာတ်၌ထင်စွာဖြစ်လတ္တံ့။

(၂) ၊ ထိုစကားကိုချွင်းအံ့၊ အခါတပါး၌ ဒေဝဒတ်သည် ငါးပါးသောဝတ္ထုတို့ကို တောင်းပန်၍ မရသည်ရှိသော် ၊ သံဃာကိုသင်းခွဲ၍ ငါးရာသော ရဟန်းတို့ကို ယူ၍ ဂယာသီသံဃာနေ၏၊ ၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်းငါးရာတို့အား ဉာဏ်ရင့်ခြင်းသို့ရောက်၏။

(၃) ၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ထိုအကြောင်းကိုသိတော်မူ၍ နှစ်ပါးကုန်သော အဂ္ဂသာဝကတို့ကို ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မောဂ္ဂလာန်တို့...သင်တို့၏တပည့်ဖြစ်ကုန်သော

ဉာဏံ ပရိပါကံ ဂတံ၊ ၊ တုမေ ဗဟူဟိ ဘိက္ခုဟိ သဒ္ဓိံ တတ္ထ ဂန္ဓာ တေသံ ဓမ္မံ ဒေသေတွာ ၊ တေ ဘိက္ခု။ မဂ္ဂဖလေဟိ ပဗော- ဓေတွာ ဂဟေတွာ အာဂစ္ဆယာ” တိ။

(၄) ၊ တေ တတ္ထေဝ ဂန္ဓာ တေသံ ဓမ္မံ ဒေသေတွာ ၊ မဂ္ဂ- ဖလေဟိ ပဗောဓေတွာ ၊ ပုန ဒိဝသေ အရုဏုဂ္ဂမန ဝေလာယ တေ ဘိက္ခု။ အာဒါယ ဝေဠုဝနမေဝ အာဂမံသု။

(၅) ၊ အာဂန္ဓာ စ ပန သာရိပုတ္တတ္ထေရသံ ဘဂဝန္တံ ဝန္တိတွာ ၊ ဌိတကာလေ ဘိက္ခု။ ထေရံ ပသံသိတွာ ဘဂဝန္တံ အာဟံသု၊ ၊ “ဘန္တေ အမှာကံ ဇေဋ္ဌဘာတိကော ဓမ္မသေနာပတိ ၊ ပဉ္စဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ ပရိပုတော အာဂစ္ဆန္တော အတိဝိယ သောဘတိ၊ ၊ ဒေဝဒတ္တော ပန ပရိဟိနပရိဝါရော ဇာတော ” တိ။

ရဟန်းငါးရာတို့သည် ၊ ဒေဝဒတ်၏ အယူကိုနှစ်သက်ကုန်၍ ဒေဝဒတ်နှင့်အတူ သွား ကုန်၏။ ၊ ယခုတမူကား ထိုရဟန်းငါးရာတို့၏ဥာဏ်သည် ရင့်ကျက်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ ၊ သင်တို့သည် များစွာကုန်သောရဟန်းတို့နှင့်တကွ ထိုဂယာသီသသို့သွား၍ ထိုရဟန်း တို့အား တရားဟော၍ ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို အရဟတ္တမဂ်, အရဟတ္တဖိုလ်တို့ဖြင့် နိုးစေပြီး သော် ယူ၍လာကြကုန်လောဟုမိန့်တော်မူ၏။

(၄) ၊ ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာ,ရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့သည် ထိုဂယာသီသသို့သာလျှင်သွား၍ ထိုငါးရာကုန်သောရဟန်းတို့အား တရားဟော၍ ၊ အရဟတ္တမဂ်, အရဟတ္တဖိုလ်တို့ဖြင့် နိုး စေပြီးသော် ၊ နက်ဖြန် အရုဏ်တက်သောအခါ၌ ထိုငါးရာကုန်သော ရဟန်းတို့ကိုယူ၍ ဝေဠုဝနကျောင်းတော်သို့သာလျှင်လာကုန်၏။

(၅) ၊ လာလတ်၍ကား ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏ မြတ်စွာဘုရားကိုရှိခိုး၍ ၊ ရပ် သောကာလ၌ ရဟန်းတို့သည်အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကိုချီးမွမ်းကုန်၍မြတ်စွာဘုရားကို လျှောက်ကုန်၏။ [အဘယ်သို့လျှောက်ကုန်သနည်းဟူမူကား] ၊ ‘ဘုန်းတော်ကြီးသောအရှင် ဘုရား...အကျွန်ုပ်တို့၏အစ်ကိုကြီးဖြစ်သော ဓမ္မသေနာပတိမထေရ်သည် ၊ ငါးရာကုန် သော ရဟန်းတို့ဖြင့်ခြံရံလျက် လာသော် အလွန်လျှင်တင့်တယ်ပေစွ၊’ဒေဝဒတ်သည်တမူ ကား အခြံအရံမှယုတ်၏။ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။

(၆) “န ဘိက္ခုဝေ သာရိပုတ္တော ဣဒါနေဝ ဉ္ဇတိသံဃ ပရိ-
ဝုတော အာဂစ္ဆန္တော သောဘတိ၊ ‘ပုဗ္ဗေ ပိ သောဘတိ ယေဝ၊
’ ဒေဝဒတ္တော ပိ န ဣဒါနေဝ ဉ္ဇတိသံဃပရိဟီနော၊ ‘ပုဗ္ဗေ ပိ ပရိ-
ဟီနော ယေဝါ’” တိ။

(၇) °ဘိက္ခု။ တဿတ္ထဿာဝိဘာဝတ္ထာယ ‘ဘဂဝန္တံ
ယာစိ’ သု၊ ‘ဘဂဝါ ဘဝန္တရေန ပဋိစ္ဆန္တံ ကာရဏံ ပါကဋံ
အကာသိ။

(၈) °အတီတေ မဂဓရဋ္ဌေ ရာဇဂဟနဂရေ ‘ဧကော မ-
ဂဓရာဇာ ရဇ္ဇံ ကာရေသိ၊ ‘တဒါ ဗောဓိသတ္တော မိဂယော-
နိယံ ပဋိသန္ဓိ’ ဂဟေတွာ ‘ဝုဒ္ဓိပတ္တော မိဂသဟဿ ပရိဝါရော
အရညေ ဝသတိ၊ ‘တဿ လက္ခဏော စ ကာဠော စာတိ ဒွေ
ပုတ္တာ အဟောသုံ။

(၉) °သော အတ္တနော မဟလ္လကကာလေ ‘တာတာ
အဟံ ဣဒါနိ မဟလ္လကော၊ ‘တုမှေ ဣမံ ဂဏံ ပရိဟရထာတိ

(၆) ° ရဟန်းတို့... သာရိပုတ္တရာသည် ယခုအခါ၌သာလျှင် မိမိဆွေမျိုးအပေါင်း
ခြံရံလျက် လာလတ်သော် တင့်တယ်သည်မဟုတ်သေး၊ ‘ရှေး၌လည်း တင့်တယ်သည်သာ
လျှင်တည်း၊ ‘ဒေဝဒတ်သည်လည်း ယခုအခါ၌သာလျှင် မိမိအမျိုးအပေါင်းမှ ယုတ်သည်
မဟုတ်သေး၊ ‘ရှေး၌လည်းယုတ်ဘူးသည်သာလျှင်တည်းဟု [သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်]
မိန့်တော်မူ၏။

(၇) ° ရဟန်းတို့သည် ထိုအကြောင်းကို ထင်စွာပြစိမ့်သောငှါ ‘ဘုန်းတော်ကြီး
သောမြတ်စွာဘုရားကိုတောင်းပန်ကုန်၏၊ ‘ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဘဝ
တပါးသည် ဖုံးလွှမ်းအပ်သောအကြောင်းကိုထင်စွာပြတော်မူ၏။

(၈) ° လွန်လေပြီးသောအခါ မဂဓတိုင်း ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ‘တယောက်သော
မဂဓမည်သောမင်းသည်မင်းပြု၏၊ ‘ထိုအခါ ဘုရားလောင်းသည် သမင်မျိုး၌ပဋိသန္ဓေကို
ယူ၍ ‘ကြီးခြင်းသို့ရောက်လတ်သော် သမင်တထောင်ခြံရံလျက်တော၌နေ၏၊ ‘ထို
ဘုရားလောင်းအား လက္ခဏမည်သောသား၊ ကာဠမည်သောသားဟူ၍ သားနှစ်ယောက်
တို့သည်ဖြစ်ကုန်၏။

(၉) ° ထိုဘုရားလောင်းသည် မိမိ၏အိုမင်းကြီးရင့်သောကာလ၌ ‘အမောင်တို့...ငါ
သည် ယခုအခါ၌အိုမင်းပြီ၊ ‘သင်တို့သည် ဤအခြေအရံအပေါင်းကို ဆောင်ကြလေကုန်

‘ ပဉ္စ ပဉ္စ မိဂသတာနိ ဧကေကံ ပုတ္တံ ပဋိစ္ဆာပေသိ၊ ‘ တတော ပဋ္ဌာယ တေ ဒွေ ဇနာ မိဂဂဏံ ပရိဟရန္တိ။

(၁၀) ‘ မဂဓ ရဋ္ဌသိဉ္စ သဿပါကသမယေ ‘ ကိဋ္ဌသမ္မာဓေ အရညေ မိဂါနံ ပရိပန္နော ဟောတိ၊ ‘ မနုဿာ သဿခါဒ- ကာနံ မိဂါနံ မာရဏတ္တာယ ‘ တတ္ထ တတ္ထ ဩပါတံ ခဏန္တိ၊ ‘ သူလာနိ ရောပေန္တိ၊ ‘ ပါသာဏယန္တာနိ သဇ္ဇေန္တိ၊ ‘ ကုဋ္ဌပါ- သာဒယော ပါသေ ဩဇ္ဇေန္တိ၊ ‘ ဗဟူ မိဂါ ဝိနာသံ အာပဇ္ဇေန္တိ။

(၁၁) ‘ ဗောဓိသတ္တော ကိဋ္ဌသမ္မာဓသမယံ ဥတွာ ‘ ဒွေ ပုတ္တေ ပက္ခောသာပေတွာ အာဟ ‘ ‘ တာတာ အယံ ကိဋ္ဌသမ္မာဓ- သမယော၊ ‘ ဗဟူ မိဂါ ဝိနာသံ ပါပုဏန္တိ၊ ‘ မယံ မဟလ္လကာ ယေန ကေနစိ ဥပါယေန ဧကသ္မိံ ဌာနေ ဝိတိနာမေဿာမ၊ ‘ တုမေ တုမှာကံ မိဂဂဏေ ဂဟေတွာ ‘ အရည ပဗ္ဗတပါဒံ ပဝိသိတွာ ‘ သဿာနံ ဥဒ္ဓဋ္ဌကာလေ အာဂစ္ဆေယျာထာ’ တိ။

လောဟု ‘ ငါးရာ၊ ငါးရာကုန်သော သမင်တို့ကို တယောက်၊ တယောက်သောသားအား အပ်နှင်း၏။ ‘ ထိုအခါမှစ၍ ထိုနှစ်ခုသောသမင်တို့သည် သားအပေါင်းကိုဆောင်ကုန်၏။

(၁၀) ‘ မဂဓတိုင်း၌လည်း ကောက်မှည့်သောအခါ၌ ‘ ကောက်ဖြင့်ပြည့်စုံသော တော၌ သမင်တို့အားဘေးရန်သည်ဖြစ်၏။ ‘ လူတို့သည်ကောက်ကိုစားကုန်သောသမင်တို့ကို သတ်အံ့သောငှါ ‘ ထိုထိုသော အရပ်၌ တွင်းကိုတူးကုန်၏။ ‘ တံကျင်တို့ကို စိုက်ကုန်၏။ ‘ ကျောက်ယန္တရားတို့ကို စီရင်ကုန်၏။ ‘ စဉ်းလဲသော ကျော့ကွင်း စသောကျော့ကွင်း တို့ကိုထောင်ကုန်၏။ ‘ များစွာသောသမင်တို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏။

(၁၁) ‘ ဘုရားလောင်းသည် ကောက်၏ ပြည့်စုံသောအခါကိုသိ၍ ‘ နှစ်ယောက် သော သားတို့ကိုခေါ်စေ၍ ‘ အမောင်တို့...ဤအခါသည်ကား ကောက်ပြည့်စုံသောအ ခါတည်း။ ‘ များစွာကုန်သောသမင်တို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏။ ‘ အိုကုန်သော ငါတို့သည်ကား တစုံတခုသော ဥပါယ်တမျှဖြင့် တခုသောအရပ်၌ ကာလကိုလွန်စေ ကုန်အံ့။ ‘ သင်တို့သည်သင်တို့၏ သမင်အပေါင်းတို့ကိုယူကုန်၍ ‘ တောတောင်ခြေရင်းသို့ ဝင်ကုန်၍ ‘ ကောက်တို့ကိုသိမ်းဆည်းပြီးသောကာလ၌ လာကြကုန်လောဟုဆို၏။

(၁၂) ° တေ သာရု တိ ပိတု ဝစနံ သုတွာ ၊ သပရိဝါရာ နိက္ခမိံသု၊ ° တေသံ ပန ဂမနမဂ္ဂံ မနုဿံ ဇာနန္တိ ၊ “ဣမသ္မိံ ကာလေ မိဂါ ပဗ္ဗတ မာရောဟန္တိ၊ ° ဣမသ္မိံ ကာလေ သြရောဟန္တိ” တိ။

(၁၃) ° တေ တတ္ထ တတ္ထ ပဋိစ္ဆန္တဋ္ဌာနေ နိလိနာ ၊ ဗဟူ မိဂေ ဝိဇ္ဈိတွာ မာရေန္တိ၊ ° ကာဠမိဂေါ အတ္တနော ဒန္ဓတာယ ၊ ဣမာယ နာမ ဝေလာယ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ° ဣမာယ ဝေလာယ န ဂန္တဗ္ဗန္တိ အဇာနန္တော ၊ မိဂဂဏံ အာဒါယ ပုဗ္ဗနေ ပိ သာယနေပိ ၊ ပဒေါသေ ပိ ပစ္စူသေ ပိ ဂါမဒ္ဒါရေန ဂစ္ဆတိ။

(၁၄) ° မနုဿာ တတ္ထ တတ္ထ ပကတိယာ ဌိတာ စ နိလိနာ စ ၊ ဗဟူ မိဂေ ဝိနာသံ ပါပေန္တိ၊ ° ဧဝံ သော အတ္တနော ဒန္ဓတာယ ဗဟူ မိဂေ ဝိနာသံ ပါပေတွာ ၊ အပ္ပကေဟေဝ မိဂေဟိ အရညံ ပါဝိသိ။

(၁၂) ° ထိုသမင်တို့သည် ကောင်းပြီဟု အဘစကားကိုနားထောင်ကုန်၍ ၊ အခြံအရံနှင့်တကွ ထွက်ကုန်၏၊ ° လူတို့သည် ၊ ဤကာလ၌ သမင်တို့သည် တောင်သို့တက်ကုန်၏၊ ° ဤကာလ၌ တောင်မှဆင်းကုန်၏ဟု သမင်တို့၏သွားသောလမ်းကိုသိကုန်၏။

(၁၃) ° ထိုလူတို့သည် ဖုံးလွှမ်းရာဖြစ်သော ထိုထိုအရပ်၌ ပုန်းအောင်းကုန်လျက် ၊ များစွာကုန်သောသမင်တို့ကိုပစ်သတ်ကုန်၏၊ ° ကာဠမည်သော သမင်သည်လည်း မိမိ၏အသိဉာဏ် နှုန်းနှေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ၊ ဤအခါ၌သွားအပ်၏၊ ° ဤအခါ၌ မသွားအပ်ဟူ၍ မသိရကား ၊ သမင်အပေါင်းကိုယူ၍ နံနက်အခါ၌လည်းကောင်း၊ ညချမ်းအခါ၌လည်းကောင်း၊ ၊ ညဉ့်ဦးယံအခါ၌လည်းကောင်း၊ မိုးဗန်းသောက်ယံအခါ၌လည်းကောင်း ရွာတံခါးအနီး၌သွား၏။

(၁၄) ° လူတို့သည် ထိုထိုအရပ်၌ ပကတိအားဖြင့် တည်ကုန်လျက်လည်းကောင်း၊ ပုန်းအောင်းကုန်လျက်လည်းကောင်း ၊ များစွာကုန်သောသမင်တို့ကိုပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်စေကုန်၏၊ ° ဤသို့ ထိုကာဠမည်သောသမင်သည် မိမိနှုန်းနှေးသောပညာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် များစွာကုန်သောသမင်တို့ကို ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်စေ၍ ၊ အနည်းငယ်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော သမင်တို့ဖြင့် တောသို့ဝင်လာ၏။

(၁၅) ° လက္ခဏမိဂေါ ပန ပဏ္ဍိတော ဗျတ္တော ဥပါယ-
ကုသလော၊ ¹ ဣမာယ ဝေလာယ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ² ဣမာယ ဝေလာယ
န ဂန္တဗ္ဗန္တိ ဇာနာတိ၊ ³ သော ဂါမဒ္ဓါရေန ပိ န ဂစ္ဆတိ၊ ⁴ ဒိဝါ
ပိ န ဂစ္ဆတိ၊ ⁵ ပဒေါသေ ပိ န ဂစ္ဆတိ၊ ⁶ ပစ္စူသေ ပိ န ဂစ္ဆတိ၊
⁷ မိဂဂဏံ အာဒါယ အခုရတ္တိသမယေ ယေဝ ဂစ္ဆတိ၊ ⁸ တသ္မာ
ဧကမ္ပိ မိဂံ အဝိနာသေတွာ အရညံ ပါဝိသိ။

(၁၆) ° တေ တတ္ထ စတ္တာရော မာသေ ဝသိတွာ ¹ သ-
ဿေသု ဥဒ္ဓဋ္ဌေသု ပဗ္ဗတာ ဩတရိံသု၊ ² ကာဠော ပစ္စာဂစ္ဆန္တော
ပိ ပုရိမ နယေနေဝ ³ အဝသေသမိဂေ ဝိနာသံ ပါပေန္တော ဧ-
ကကော ဝ အာဂမိ။

(၁၇) ° လက္ခဏော ပန ဧကမိဂမ္ပိ အဝိနာသေတွာ ¹ ပဉ္စ-
ဟိ မိဂသတေဟိ ပရိဝုတော ² မာတာပိတုနံ သန္တိကံ အာဂမိ၊
³ ဗောဓိသတ္တော ဒွေ ပိ ပုတ္တေ အာဂစ္ဆန္တေ ဒိသ္မာ ⁴ မိဂဂဏေန
သဒ္ဓိံ မန္တေန္တော ဣမံ ဂါထံ သမုဋ္ဌာပေသိ။

(၁၅) ° လက္ခဏမည်သောသမင်သည်ကား ပညာရှိ၏၊ လိမ္မာ၏၊ အကြောင်းကို
သိတတ်၏၊ ¹ ဤအခါ၌သွားအပ်၏၊ ² ဤအခါ၌မသွားအပ်ဟုသိ၏၊ ³ ထိုလက္ခဏ သ
မင်သည် ရွာတံခါး၏နီးသောအရပ်၌လည်းမသွား၊ ⁴ နေ၌လည်းမသွား၊ ⁵ ည၌ဦးယံအ
ခါ၌လည်းမသွား၊ ⁶ မိုးဆင်းသောက်ယံအခါ၌လည်းမသွား၊ ⁷ သမင်အပေါင်းကိုယူ၍သန်း
ခေါင်၌သာလျှင်သွား၏၊ ⁸ ထို့ကြောင့် တခုသောသမင်ကိုလည်း မပျက်စီးစေမူ၍ တော
သို့ဝင်ရ၏။

(၁၆) ° ထိုသမင်တို့သည် ထိုတော၌ လေးလတို့ပတ်လုံးနေကုန်ပြီး၍ ¹ ကောက်တို့ကို
သိမ်းဆည်းအပ်ကုန်ပြီးသော် တောင်မှသက်ကုန်၏၊ ² ကာဠမည်သောသမင်သည် ပြန်
လာသော်လည်း ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင် ³ ကြွင်းသော သမင်တို့ကိုပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်စေ
လျက် တကိုယ်တည်းသာလျှင်ပြန်လာ၏။

(၁၇) ° လက္ခဏသမင်သည်ကား တခုသောသမင်ကိုမျှမပျက်စီးစေမူ၍ ¹ ငါးရာကုန်
သောသမင်တို့ဖြင့် ခြံရံလျက် ² မိဘတို့၏အထံသို့ပြန်လာ၏၊ ³ ဘုရားလောင်းသည် လာ
လတ်ကုန်သော နှစ်ယောက်ကုန်သောသားတို့ကိုလည်းမြင်၍ ⁴ သမင်အငါးနှင့်တကွ
တိုင်ပင်ပြောဆိုလျက်—

၁၁။ ဟောတိ သီလဝတံ အတ္ထော၊ ပဋိသန္ဓာရ ဝုတ္တိနံ၊
လက္ခဏံ ပဿ အာယန္တံ၊ ဥာတိသံဃ ပုရက္ခတံ။
အထ ပဿသိ မံ ကာဠံ၊ သုဝိဟိနံ ဝ ဥာတိဘိ တိ။ ။

တတ္ထ သီလဝတန္တိ သုခသီလတာယ သီလဝန္တာနံ အာစာရ-
သမ္ပန္နာနံ။ အတ္ထောတိ ဝုဗ္ဗိ။ ပဋိသန္ဓာရ ဝုတ္တိနန္တိ ဓမ္မပုဋိသန္ဓာ-
ရော စ အာမိသပုဋိသန္ဓာရော စ တေသံ ဝုတ္တိတိ ပဋိသန္ဓာရ-
ဝုတ္တိနော၊ တေသံ ပဋိသန္ဓာရ ဝုတ္တိနံ။ ဣတ္ထ စ ပါပ နိဝါရဏ-
ဩဝါဒါနုသာသနိဝသေန ဓမ္မပုဋိသန္ဓာရော စ ဂေါစရ လာ-
ဘာ ပန ဂိလာနုပဋ္ဌာန ဓမ္မိကာ ရက္ခ ဝသေန အာမိသပုဋိသန္ဓာ-
ရော စ ဝေဒိတဗ္ဗော။ ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဣမေသု ဒွိသု ပဋိ-
သန္ဓာရေသု ဌိတာနံ အာစာရ သမ္ပန္နာနံ ပဏ္ဍိတာနံ ဝုဗ္ဗိ နာမ
ဟောတိ တိ။ ဣဒါနိ တံ ဝုဗ္ဗိံ ဒသေတုံ ပုတ္တ မာတရံ အာလ-
ပန္နော ဝိယ လက္ခဏံ ပဿာတိ အာဒိ မာဟ။ တတြာယံ
သင်္ခေပတ္ထော၊ အာစာရ ပုဋိသန္ဓာရသမ္ပန္နံ အတ္တနော ပုတ္တံ ကေ-
မိဂမ္ပိ အဝိနာသေတွာ ဉှတိ သံဃေန ပုရက္ခတံ ပရိဝါရိတံ အာ-
ဂစ္ဆန္တိ ပဿ။ တာယ ပန အာစာရ ပုဋိသန္ဓာရ သမ္ပဒါယ ဝိ-
ဟိနံ ဒန္ဓပညံ အထ ပဿသိ မံ ကာဠံ ကေမ္ပိ ဉှတိံ အနဝသေ-
သေတွာ သုဝိဟိနမေဝ ဉှတိဟိ ကေကံ အာဂစ္ဆန္တိန္တိ။

ဟောတိ သီလဝတံ အတ္ထော၊ ပဋိသန္ဓာရ ဝုတ္တိနံ။
လက္ခဏံ ပဿ အာယန္တံ၊ ဥာတိသံဃပုရက္ခတံ။
အထ ပဿသိ မံ ကာဠံ၊ သုဝိဟိနံ ဝ ဥာတိဘိ။ ။
ဟူသောဤဂါထာကိုဆို၏။

သီလဝတံ၊ အကျင့်သီလရှိကုန်သော။ ပဋိသန္ဓာရ ဝုတ္တိနံ၊ ဓမ္မပုဋိသန္ဓာရ၊ အာမိသပုဋိ
သန္ဓာရဟူသောဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သော သူတို့အား။ အတ္ထော၊ အကျိုးစီးပွားသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဥာတိသံဃပုရက္ခတံ၊ ဆွေမျိုးအပေါင်းခြံရံလျက်။ အာယန္တံ၊ လာလတ်သော။
လက္ခဏာ၊ လက္ခဏာကိုလည်း။ ပဿတိ၊ ရှုပါလော။ အထ၊ ထိုမြို့။ ဥာတိဘိ၊ အဆွေ အ
မျိုးတို့မှ။ သုဝိဟိနံ၊ အလွန်ယုတ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဣမံကာဠု၊ ဤကာဠုမည်
သောသမင်ကိုလည်း။ ပဿသိ၊ ရှုပါလော။

(၁၈) ၊ ဧဝံ ပုတ္တံ အဘိနန္ဒိတွာ ပန ၊ ဗောဓိသတ္တော ယာ-
ဝတာယုကံ ဌတွာ ယထာကမ္မံ ဂတော။

(၁၉) ၊ သတ္တာ ပိ န ဘိက္ခဝေ သာရိပုတ္တော ဣဒါနေဝ
၊ ဉ္ဇတိ သံဃ ပရိဝါရိတော သောဘတိ၊ ။ ပုဗ္ဗေ ပိ သောဘတိ
ယေဝ၊ ။ န စ ဒေဝဒတ္တော ဧတရဟိ ယေဝ ဂဏမှာ ပရိဟိ-
နော၊ ။ ပုဗ္ဗေ ပိ ပရိဟိနော ယေဝါ တိ ။ ။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ ဒ-
ဿေတွာ ဒွေ ဝတ္ထုနိ ကထေတွာ ။ အနုသန္ဓိံ ဃဇေတွာ ဇာ-
တကံ သမောဓာနေသိ၊ ။ တဒါ ကာဠော ဒေဝဒတ္တော အဟော-
သိ၊ ။ ပရိသာ ပိဿ ဒေဝဒတ္တပရိသာဝ၊ ။ ။ လက္ခဏော သာရိ-
ပုတ္တော၊ ။ ။ ပရိသာ ပနဿ ဗုဒ္ဓပရိသာ၊ ။ ။ မာတာ ရာဟုလ-
မာတာ၊ ။ ။ ပိတာ ပနာဟ မေဝ အဟောသိ ဣ။

လက္ခဏ မဂ္ဂ ဇာတ်ကံ ပဌမံ။

(၁၈) ။ ဤသို့ သားကိုနှစ်သက်စေပြီး၍ကား ။ ဘုရားလောင်းသည် အသက်အပိုင်း
အခြားကာလပတ်လုံးတည်၍ ကံအားလျော်စွာလား၏။

(၁၉) ။ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်လည်း ရဟန်းတို့...သာရိပုတ္တရာသည် ယခု
အခါ၌သာလျှင် ။ ဆွေမျိုးအပေါင်းခြံရံလျက် တင့်တယ်သည်မဟုတ်သေး၊ ။ ။ ရှေး၌လည်း
တင့်တယ်ဘူးသည်သာလျှင်တည်း၊ ။ ဒေဝဒတ်သည် ယခုအခါ၌သာလျှင် ဂိုဏ်းအခြွေအရံမှ
ဆုတ်ယုတ်သည် မဟုတ်သေး၊ ။ ။ ရှေး၌လည်း ဆုတ်ယုတ်ဘူးသည်သာလျှင်တည်းဟု မိန့်
တော်မူလျက် ။ ဤဓမ္မဒေသနာကိုပြတော်မူ၍ နှစ်ပါးသော ဝတ္ထုတို့ကို ဟောတော်မူ၍
။ အနုသန္ဓေကိုစပ်၍ ။ ယခုအခါ ဒေဝဒတ်သည် ထိုအခါ ကာဠမည်သောသမင်ဖြစ်လေပြီ၊
၌ ယခုအခါ ဒေဝဒတ်၏ပရိသတ်တို့သည် ထိုအခါ ကာဠမည်သော သမင်၏ ပရိသတ်တို့
သည် ဖြစ်လေကုန်ပြီ၊ ။ ။ ယခုအခါ သာရိပုတ္တရာသည် ထိုအခါ လက္ခဏမည်သော သမင်
ဖြစ်လေပြီ၊ ။ ။ ယခုအခါ ငါဘုရားပရိသတ်တို့သည် ထိုအခါ လက္ခဏသမင်၏ ပရိသတ်တို့
သည် ဖြစ်လေကုန်ပြီ၊ ။ ။ ယခုအခါ ရာဟုလာမယ်တော်သည် ထိုအခါ လက္ခဏသမင်၊
ကာဠသမင်တို့၏အမိဖြစ်လေပြီ၊ ။ ။ ယခုအခါ ငါဘုရားသည်လျှင် ထိုအခါ လက္ခဏသမင်၊
ကာဠသမင်တို့၏ အဘဖြစ်ဘူးပြီ၊ ဤသို့ဇာတ်ကိုပေါင်းတော်မူ၏။

ရှေးဦးစွာသော လက္ခဏမဂ္ဂဇာတ်သည် ပြီး၏။

၂-နိဂြောဓမိဂဇာတ်

(၁) ။ နိဂြောဓမေဝ သေဝေယျာတိ ဣဒံ သတ္တာ ဇေတ-
ဝနေ ဝိဟရန္တော ။ ကုမာရ ကဿပ ဣရဿ မာတရံ အာ-
ရဗ္ဘ ကထေသိ၊ ။ သာ ကိရ ရာဇဂဟ နဂရေ မဟာဝိဘဝဿ
သေဋ္ဌိနော ဝိတာ အဟောသိ၊ ။ ဥဿန္တ ကုသလ မူလာ ပရိ-
မဒ္ဓိတသင်္ခါရာ ပစ္စိမ ဘဝိက သတ္တာ၊ ။ အန္တော ဃဇေ ပဒီပေါ
ဝိယ တဿာ ဟဒယေ အရဟတ္တပနိဿယော ဇလတိ။

(၂) ။ သာ အတ္တာနံ ဇာနန ကာလတော ပဋ္ဌာယ ။ ဂေ-
ဟေ အနဘိရတာ ပဗ္ဗဇိတုကာမော ဟုတွာ မာတာပိတရော
အာဟ ။ “အဗ္ဗ တာတာ မယံ ဃရာဝါသေ စိတ္တံ နဘိရမတိ၊
။ အဟံ နိယျာနိကေ ဗုဒ္ဓဿသနေ ပဗ္ဗဇိတုကာမာ၊ ။ ပဗ္ဗာဇေထ
မ”န္တိ။

(၃) ။ “အဗ္ဗ ကိံ ဝဒေသိ၊ ။ ဣဒံ ကုလံ ဗဟုဝိဘဝံ၊ ။ တွဉ္စ
အမှာကံ ဧကမိတာ၊ ။ န လဗ္ဘာ တယာ ပဗ္ဗဇိတု”န္တိ။

(၁) ။ နတ်နှင့်တကွသော လောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား
သည် နိဂြောဓမေဝ သေဝေယျ-အစရှိသော ဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော
ဤနိဂြောဓမိဂဇာတ်ကို သာဝတ္ထိပြည်ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်
။ ကုမာရကဿပမထေရ်၏အမိ ဘိက္ခုနီမကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏၊ ။ ထိုမထေရ်
၏အမိသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ များစွာသော စည်းစိမ်ရှိသော သူဌေး၏ သွီးဖြစ်သတည်း၊
။ [ထိုသူဌေးသွီးသည်] များစွာသောကုသိုလ်မူလရှိ၏၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့်သုံးသပ်ဆင်ခြင်
သောသင်္ခါရတရားရှိ၏၊ ပစ္စိမဘဝိကသတ္တဝါဖြစ်၏၊ ။ အိုး၏အတွင်း၌ရှိသောဆီမီးကဲ့သို့
ထိုသူဌေးသွီး၏နှလုံး၌ အရဟတ္တဖိုလ်၏ ဥပနိဿယသည် ထွန်းပ၏။

(၂) ။ ထိုသူဌေးသွီးသည် ကိုယ်ကိုသိသောကာလမှစ၍ ။ အိမ်၌မမေ့မလျော်သည်
ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုလိုရကား အမိ၊ အဘတို့ကို ။ မိခင်၊ ဘခင်တို့... အိမ်၌အကျွန်ုပ်၏စိတ်သည်
မမေ့မလျော်၊ ။ အကျွန်ုပ်သည် ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်စေတတ်သော ဘုရားသာသ
နာတော်၌ ရဟန်းပြုလို၏၊ ။ အကျွန်ုပ်ကို ရဟန်းပြုပါကုန်လောဟုဆို၏။

(၃) ။ ချစ်သွီး... အသို့ဆိုသနည်း၊ ။ ဤအမျိုးသည် များသောစည်းစိမ်ရှင်ဖြစ်၏၊
။ ချစ်သွီးသည်လည်း ငါတို့၏တယောက်ထည်းသောသွီးဖြစ်ခဲ့၏၊ ။ ချစ်သွီးသည် ရဟန်း
ပြုခြင်းငှါ အခွင့်မရထိုက်တကားဟု မိဘတို့ဆိုကုန်၏။

(၄) ° သာ ပုနပ္ပုနံ ယာစိတွာ ပိ မာတာပိတူနံ သန္တိကာ ပဗ္ဗဇ္ဇံ အလဘမာနာ စိန္တေသိ ၊ “ဟောတု ပတိကုလံ ဂန္ဓာ သာမိကံ အာရာဇေတွာ ပဗ္ဗဇိဿာမီ” တိ။

(၅) ° သာ ဝယပတ္တာ ပတိကုလံ ဂန္ဓာ ပတိ ဒေဝတာ ဟုတွာ ၊ သီလဝတီ ကလျာဏဓမ္မာ အဂါရံ အဇ္ဈာဝသိ၊ ၊ အထဿာ သံဝါသ မန္ဓာယ ကုစ္ဆိယံ ဂဗ္ဘော ပတိဋ္ဌဟိ၊ ၊ သာ ဂဗ္ဘဿ ပတိဋ္ဌိတဘာဝံ န အညာသိ။

(၆) ° အထ ဘသ္မိံ နဂရေ နက္ခတ္တံ ဘောသယိံသု၊ ၊ သကလ နဂရဝါသိနော နက္ခတ္တံ ကိဋ္ဌိံသု၊ ၊ နဂရံ ဒေဝ နဂရံ ပိယ အလင်္ကတ ပုဋိယတ္တံ အဟောသိ၊ ၊ သာ ပန တာဝ ဥဋ္ဌာရာယ ပိ နက္ခတ္တ ကိဋ္ဌာယ ဝတ္တမာနာယ ၊ အတ္တနော သရီရံ န ပိလိမ္ပတိ နာလင်္ကရေတိ၊ ၊ ပကတိ ဝေသေနေဝ ပိစရတိ။

(၇) ° အထ နံ သာမိကော အာဟ ၊ “ဘဒ္ဒေ သကလ နဂရံ နက္ခတ္တနိဿိတံ၊ ၊ တံ ပန သရီရံ န ပုဋိဇဂ္ဂသိ” တိ၊ ၊ အယျ-

(၄) ° ထိုသူဌေးသွီးသည် အကြိမ်ကြိမ် ခွင့်တောင်းသော်လည်း မိဘတို့ထံမှ ရဟန်းပြုခွင့်ကိုမရ၍ ၊ မရသည်ပင်ဖြစ်စေဦး လင်အိမ်သို့ရောက်သည်ရှိသော် လင်ကိုနှစ်သိမ့်စေ၍ ရဟန်းပြုအံ့ဟုကြံ၏။

(၅) ° ထိုသူဌေးသွီးသည် အရွယ်ရောက်၍ လင်အိမ်သို့ရောက်သည်ရှိသော် လင်ကို နတ်ကဲ့သို့ရိုသေ၍ ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံစွာ ကောင်းသောအကျင့်ရှိလျက် အိမ်၌နေ၏၊ ၊ ထိုအခါ ထိုသူဌေးသွီးအားသံဝါသကိုအစွဲပြု၍ ဝမ်း၌ကိုယ်ဝန်တည်လေ၏၊ ၊ ထိုသူဌေးသွီးသည် ကိုယ်ဝန်တည်သည်၏အဖြစ်ကိုမသိ။

(၆) ° ထိုအခါ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ နက္ခတ်သဘင်ကို ကြွေးကြော်ကုန်၏၊ ၊ အလုံးစုံသောမြို့သူ၊ မြို့သားတို့သည် နက္ခတ်သဘင်ကစားကုန်၏၊ ၊ မြို့သည် နတ်ပြည်ကဲ့သို့ ဆင်ယင်အပ်သောတန်းဆာနှင့်စပ်သည်ဖြစ်၏၊ ၊ ထိုသူဌေးသွီးသည်ကား ထိုမျှလောက်ကြီးကျယ်သောနက္ခတ်သဘင်ကစားခြင်းသည်ဖြစ်ငြားသော်လည်း ၊ မိမိကိုယ်ကိုမလိမ်းမကျံ၊ မဆင်ယင်၊ ၊ ပကတိအသွင်ဖြင့်သာလျှင်သွား၏။

(၇) ° ထိုအခါ ထိုသူဌေးသွီးကို လင်သည် ၊ ရှင်မ...တမြို့လုံးသည် နက္ခတ်သဘင်ကိုမှီ၏၊ ၊ သင်သည်တမူကား ကိုယ်ကိုမသုတ်သင် မဆင်ယင်တကားဟုဆို၏၊ ၊ အရှင်

ပုတ္တ ဗာတ္ထိံသာယ မေ ကုဏပေဟိ ပူရိတံ သရိရံ၊ ။ ကိံ ဣမိနာ အလင်္ကတေန။

(ဂ) ။ အယံ ဟိ ကာယော နေဝ ဒေဝနိဗ္ဗိတော၊^၂ န မြဟ္မ-
နိဗ္ဗိတော၊ ။^၃ န သုဝဏ္ဏမယော၊ ။^၄ န မဏိမယော၊ ။^၅ န ဟရိစန္ဒ-
နမယော၊ ။^၆ န ပုဏ္ဏရိက ကုမုဒုပ္ပလ ဝဗ္ဘ သမ္ဘူတော၊ ။^၇ န အ-
မတောသမ ပူရိတော။

(ဇ) ။ အထ ခေါ ဂူထပူရိတော၊ ။^၂ ကုဏပေ ဇာတော၊
^၃ မာတာပေတ္တိက သမ္ဘဝေါ၊ ။^၄ အနိစ္စုစ္ဆာဒန ပရိမဒ္ဒန ဘောဒန-
ဝိဒ္ဓိသန ဓမ္မော၊ ။^၅ ကဋသိ ဝဗ္ဗနေ၊ ။^၆ တဏှူပါဒိန္ဒော၊ ။^၇ သော-
ကာနံ နိဒါနံ၊ ။^၈ ပရိဒေဝါနံ ဝတ္ထု၊ ။^၉ သဗ္ဗရောဂါနံ အာလယော၊
^{၁၀} ကမ္မကရဏာနံ ပဋိဂ္ဂဟော၊ ။^{၁၁} အန္တော ပူတိ၊ ။^{၁၂} ဗဟုနိစ္စပဋ္ဌ-
ရဏော၊ ။^{၁၃} ကိမိကုလာနံ အာဝါသော၊ ။^{၁၄} သိဝထိကာ ပရာ-
ယနေ၊ ။^{၁၅} မရဏ ပရိယောသာနေ၊ ။ သဗ္ဗလောကဿ စက္ခု-
ပထေ ဝတ္တမာနေ၊ ။ ပိ-

သား...အကျွန်ုပ်ကိုယ်သည် ၃၂-ပါးသော အပုပ်တို့ဖြင့်ပြည့်၏။ ။ ဤသို့သောကိုယ်ကို တန်းဆာဆင်သဖြင့် အဘယ်မူအံ့နည်း။

(ဂ) ။ မှန်၏ဤကိုယ်ကို နတ်လည်းမဖန်ဆင်းအပ်၊^၂ မြဟ္မာလည်းမဖန်ဆင်းအပ်၊^၃ ဤ
ကိုယ်သည် ရွှေဖြင့်လည်းမပြီး၊ ။^၄ ပတ္တမြားဖြင့်လည်းမပြီး၊ ။^၅ စန္ဒကူးနံ့သာ ဖြူ၊ နီဖြင့်
လည်းမပြီး၊ ။^၆ ပုဏ္ဏရိကကြာ၊ ကုမုဒြာကြာ၊ ကြာညို၊ ကြာနီ၊ ကြာဖြူတိုက်တို့မှ ဖြစ်သည်
လည်းမဟုတ်၊ ။^၇ မသေနေရသည်လည်းမဟုတ်သေး၊ မသေ သောဆေးဖြင့် ပြည့်သည်
လည်းမဟုတ်။

(ဇ) ။ စင်စစ်သော်ကား မစင်ဖြင့်ပြည့်၏။ ။^၂ အပုပ်အစပ်၌ဖြစ်၏။ ။^၃ အမိ၊ အဘနှင့်
ပါးတို့သက်သွေးကိုမှီ၍ဖြစ်၏။ ။^၄ မမြဲသောသဘော၊ နန္ဒင်း၊ ကဿယ်မှုန့် အစရှိသည်တို့ဖြင့်
လိမ်းကျံအပ်သောသဘော၊ ဆုပ်နယ်အပ်သောသဘော၊ ကွဲပြိုတတ်သောသဘော၊
ပျက်စီးတတ်သောသဘောရှိ၏။ ။^၅ စက်ဆုပ်ဖွယ်သော အာဟာရကြောင့်ပွား၏။ ။^၆ တဏှာ
ဥပါဒါန်တို့သည်စွဲယူအပ်၏။ ။^၇ စိုးရိမ်ခြင်းတို့၏ အကြောင်းဖြစ်၏။ ။^၈ ဝိကြွေးခြင်းတို့၏
တည်ရာဖြစ်၏။ ။^၉ ခပ်သိမ်းသောရောဂါတို့၏တည်ရာဖြစ်၏။ ။^{၁၀} ညှဉ်းဆဲခြင်းတို့ကိုခံယူတတ်
၏။ ။^{၁၁} အတွင်း၌ပုပ်၏။ ။^{၁၂} အမြဲလျှင်အဝသို့များသောအပုပ်အစပ်ယိုထွက်၏။ ။^{၁၃} ပိုးမျိုးတို့၏နေ
ရာဖြစ်၏။ ။^{၁၄} ခပ်သိမ်းသောလူအပေါင်း၏ မျက်စိမြင်ကောင်းသော အရပ်၌ ဖြစ်ငြား
သော်လည်း သုသာန်တစ်၌ လျောင်းရလတ္တံ့သည်ဖြစ်၏။ ။^{၁၅} သေခြင်းလျှင်အဆုံးရှိ၏။

- (ဒ) အဋ္ဌိ နှာရူဟိ သံယုတ္တော၊ တစ မိသ ဝိလေပနော။
ဆဝိ ကာယော ပဋိစ္ဆန္ဓော၊ ယထာဘူတံ န ဒိဿတိ။ ။
- (ဓ) အန္တပူရော ဒရပူရော၊ ယကနပေလဿ ဝတ္ထိနော။
ဟဒယဿ ပပ္ဖါသဿ၊ ဝက္ကဿ ပိဟကဿ စ။ ။
- (န) သိဃံနိကာယ ခေဋ္ဌဿ၊ သေဒဿ စ မေဒဿ စ။
လောဟိတဿ လသိကာယ၊ ပိတ္တဿ စ ဝသာယ စ။ ။
- (ပ) အထဿ နဝသောတေဟိ၊ အသုစိ သဝတိ သဗ္ဗဒါ။
အက္ခိမှာ အက္ခိပူထကော၊ ကဏ္ဍမှာ ကဏ္ဍ ဂူထကော။ ။
- (ဖ) သိဃံနိကာ စ နာသာတော၊ မုခေန ဝမတေ ကဒါ။
ပိတ္တံ သေမှဉ္စ ဝမတိ၊ ကာယမှာ သေဒ ဇလ္လိကာ။ ။
- (ဗ) အထဿ သုသိရံ သီသံ၊ မတ္ထလုဇေန ပူရိတံ။
သုဘတော နံ မညတိ ဗာလော၊ အဝိဇ္ဇာယ ပုရက္ခတော။ ။
- (ဘ) အနန္တာဒီနဝေါ ကာယော၊ ဝိသရုက္ခ သမူပမော။
အာဝါသော သဗ္ဗရောဂါနံ၊ ပုဗ္ဗော ဒုက္ခဿ ကောဝလော။

(ဒ) ဤကိုယ်သည်အရိုးအကြောတို့နှင့်ယှဉ်လျက် အတွင်းရေအသားတို့သည်လိမ်းကျံလျက် အပရေသည်ဖုံးလွှမ်းအပ်ရကား အဟုတ်အမှန်ဖြစ်၍တင့်တယ်ခြင်းသည်ထင်၏။

(ဓ) အသည်းလွှာ၊ စည်ပေါင်းအိမ်၊ နှလုံး၊ အဆုတ်-အသည်း၊ အညှို့၊ အဖျဉ်း-

(န) နှပ်၊ တံတွေး၊ ချွေး၊ အဆီခဲ၊ သွေး၊ အစေး၊ သည်းခြေ၊ ဆီကြည်တို့ဖြင့် အူသိမ်၊ အူမ ဝမ်းတို့၌ပြည့်၏။

(ပ) ထိုမှတပါးလည်း ဤကိုယ်၏ ဒွါရကိုးပေါက်တို့မှအစဉ်တစိုက်လျှင် မစင်မကြယ်စက်ဆုင် ရွံ့ရှာဘွယ်တို့သည် ယိုစီးကုန်၏။ မျက်စိမှ မျက်ချေး၊ နားမှနဖာချေး-

(ဖ) နှာခေါင်းမှ နှပ်၊ ခံတွင်းမှ ရံခါသလိပ်၊ ရံခါ သည်းခြေ၊ ကိုယ်မှ ချွေးကြီး၊ ချွေးငယ်တို့သည် ယိုစီးကုန်၏။

(ဗ) ထို့ပြင် ဤကိုယ်၏အခေါင်းရှိသော ဦးခေါင်းသည် ဦးနှောက်ဖြင့်ပြည့်၏။ ထိုကိုယ်ကို အဝိဇ္ဇာသည် ရှေ့သွားပြုအပ်သော လူနု၊ လူမိုက်သည် တင့်တယ်သော ဝတ္ထုအနေဖြင့် မှတ်ထင်၏။

(ဘ) ဤကိုယ်သည် များသောအပြစ်ရှိ၏။ အဆိပ်ပင်နှင့်တူသော ဥပမာရှိ၏။ အလုံးစုံသော ရောဂါတို့၏ နေရာအိမ်တည်း။ ဒုက္ခ၏သက်သက် အစုအဝေးတည်း။

(မ) သစေ ဣမဿ ကာယဿ၊ အန္တော ဗာဟိရကော သိယာ။
ဒဏ္ဍံ နန္တ ဂဟေတွာန၊ ကာကေ သောဏေ စ ဝါရယေ။ ။

(ယ) ဒုဂ္ဂန္တော အသုစိ ကာယော၊ ကုဏပေါ ဥက္ကရူပမော။
နိန္ဒိတော စက္ခုဘူတေဟိ၊ ကာယော ဗာလာ ဘိနန္ဒိတော။ ။

(ရ) အလ္လု စမ္ပ ပုဋိစ္ဆန္တော၊ နဝ ဒွါရော မဟာဝဏော။
သမန္တတော ပဋ္ဌိရတိ၊ အသုစိ ပူတိဂန္ဓိယော တိ။ ။

(၁၀) “ အယျပုတ္တ ဣမံ ကာယံ အလင်္ကရိတွာ ကိံ ကရိ-
ယာမိ၊ ’ နန ဣမဿ အလင်္ကတ ကရဏံ ဂူထပုဏ္ဏ သဋ္ဌဿ
ဗဟိ ’ စိတ္တကမ္မ ကရဏံ ဝိယ ဟောတိ” တိ။

(၁၁) “ သေဋ္ဌိပုတ္တော တဿာ ဝစနံ သုတွာ အာဟ
’ “ ဘဒ္ဒေ တံ ဣမဿ သရီရဿ ဧဝံ ဒေါသေ ပဿမာနာ ’ ကသ္မာ
န ပဗ္ဗဇေသိ” တိ၊ ’ အယျပုတ္တ အဟံ ပဗ္ဗဇံ လဘမာနာ အဇ္ဇေဝ
ပဗ္ဗဇေယျ န္တိ။

(မ) ဤကိုယ်၏အတွင်းသည် အပဖြစ်တုံငြားအံ့၊ နှင်တံကိုကိုင်၍ ကျီး၊ ခွေးတို့ကို မြစ်ရ
ရာသည်မဟုတ်လော။

(ယ) ဤကိုယ်သည် မကောင်းသောအနံ့ ရှိ၏၊ မစင်ကြယ်သည်သာဖြစ်၏၊ ခွေးကောင်
ပုပ်သဘွယ်ဖြစ်၏၊ မစင်တွင်းနှင့်တူ၏၊ လူနတ်တို့၏ မျက်စိသဘွယ်ဖြစ်ကုန်သော အရိယာ
သူတော်ကောင်းတို့သည် ဤကိုယ်ကို ကဲ့ရဲ့အပ်၏၊ သူမိုက်တို့သာလျှင်နှစ်သက်အပ်၏။

(ရ) စိုသောအရေဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်၏၊ ဤကိုယ်သည် အမာကြီးဟူ၍ဆိုအပ်သော ကိုး
ပေါက်သောဒွါရရှိ၏၊ ဤကိုယ်၏ ထက်ဝန်းကျင် အလုံးစုံသော ဒွါရကိုးပေါက်တို့မှ ပုပ်
သောအနံ့ ရှိကုန်သော မစင်ကြယ်သောဝတ္ထုတို့သည် ယိုစီးကုန်၏။

(၁၀) “ အရှင့်သား...ဤသို့သဘောရှိသောကိုယ်ကို တန်းဆာဆင်သဖြင့် အဘယ်
မူအံ့နည်း၊ ’ ဤသို့သဘောရှိသောကိုယ်ကို တန်းဆာဆင်ခြင်းသည် မစင်ဖြင့်ပြည့်သော
အိုး၏ပြင်ပ၌ ပန်းချီ ဆေးဝါး ရေးသားဆင်ယင်ဘိသကဲ့သို့ ဖြစ်သည်မဟုတ်လောဟု
သူဌေးသွီးဆို၏။

(၁၁) “ သူဌေးသားသည် ထိုသူဌေးသွီး၏ စကားကိုကြား၍ ’ ရှင်မ...သင်သည်
ဤကိုယ်၏အပြစ်တို့ကို သို့စဉ်မြင်လျက် ’ အဘယ့်ကြောင့် ရဟန်းမပြုဘဲ နေဘိသနည်းဟု
ဆို၏၊ ’ အရှင့်သား...အကျွန်ုပ်သည် ရဟန်းပြုခွင့်ကို ရပါသည်ဖြစ်မူကား ယနေ့ပင်လျှင်
ရဟန်းပြုပါအံ့ဟုသူဌေးသွီးဆို၏။

(၁၂) ° သေဠိပုတ္တော သာဓု အဟံ တံ ပဗ္ဗာဇေဿာဗီ
ဟိ ဝတော ၊ မဟာဒါနံ ပဝတ္တေတွာ မဟာသက္ကာရံ ကတွာ
° မဟန္တေန ပရိဝါရေန ဘိက္ခုနုပဿယံ နေတွာ ၊ တံ ပဗ္ဗာ-
ဇေန္တော ဒေဝဒတ္တ ပက္ခိယာနံ ဘိက္ခုနီနံ သန္တိကေ ပဗ္ဗာဇေသိ။
° သာ ပဗ္ဗဇံ လဘိတွာ ပရိပုဏ္ဏသင်္ကပ္ပါ အတ္တမနာ အဟောသိ။

(၁၃) ° အထဿာ ဂဗ္ဘေ ပရိပါကံ ဂစ္ဆန္တေ ၊ ဣန္ဒြိယာနံ
အညထတ္တံ၊ ၊ ဟတ္ထပါဒပိဋ္ဌိနံ ဗဟလတ္တံ၊ ၊ ဥဒရပဋ္ဌလဿ စ မ-
ဟန္တတံ ဒိဿာ ၊ ဘိက္ခုနိယော တံ ပုစ္ဆိံသု ၊ “အယျေ တံ
ဂပ္ပိနိ ဝိယ ပညာယသိ။ ၊ ကိံ ဧပ”န္တိ။ ၊ အယျေ ဣဒံ နာမ
ကာရဏန္တိ န ဇာနာမိ။ ၊ သီလံ ပန မေ ပရိပုဏ္ဏန္တိ။

(၁၄) ° အထ နံ တာ ဘိက္ခုနိယော ဒေဝဒတ္တဿ သန္တိ-
ကံ နေတွာ ဒေဝဒတ္တံ အာပုစ္ဆိံသု ၊ “အယျ အယံ ကုလဓိတာ
ကိစ္ဆေန သာမိကံ အာရာဓေတွာ ပဗ္ဗဇံ လဘိ။ ၊ ဣဒါနိ ပနဿာ
ဂဗ္ဘော ပညာယတိ။ ၊ မယံ ဣမဿ ဂဗ္ဘဿ ဂိဟိကာလေ ဝါ

(၁၂) ° သူဌေးသားသည်...ကောင်းပြီ အကျွန်ုပ် သင့်ကိုရဟန်းပြုစေပါအံ့ဟုဆို၍
၊ အလှူကြီးကိုဖြစ်စေ၍ ကြီးစွာသောပူဇော်သက္ကာရကိုပြုလျက် ၊ များစွာသော အခြံအရံ
ဖြင့် ရဟန်းမိန်းမတို့၏ကျောင်းသို့ပို့၍ ၊ ထိုသူဌေးသားကို ရဟန်းပြုစေသည်ရှိသော် ဒေဝ
ဒတ်၏အသင်းအပင်းဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းမိန်းမတို့၏အထံ၌ ရဟန်းပြုစေ၏။ ၊ ထိုသူဌေး
သားသည် ရဟန်းအဖြစ်ကိုရပြီး၍ ပြည့်စုံသောအကြံရှိရကား ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်၏။

(၁၃) ° ထိုအခါ ထိုရဟန်းမိန်းမ၏ကိုယ်ဝန်သည်ရင့်ခြင်းသို့ရောက်လတ်သော် ၊ ဣန္ဒြေ
တို့၏ ဖောက်ပြန်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ၊ လက်၊ ခြေဖမိုးထူသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ၊ ဝမ်းရေကြီးသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း မြင်၍ ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့သည်
‘ရှင်မ...သင်သည် ကိုယ်ဝန်စွဲယောင်တကား၊’ အဘယ့်ကြောင့် ဤအမှုသည် ဖြစ်တုံသ
နည်းဟုမေးကုန်၏။ [ထိုရဟန်းမိန်းမလည်း] ရှင်မတို့...ဤမည်သောအကြောင်းကြောင့်
ကိုယ်ဝန်စွဲသည်ဟူ၍ကား အကျွန်ုပ်မသိ။ ၊ အကျွန်ုပ်အား သီလသည်မူကား ပြည့်စုံပါ၏
ဟုဆို၏။

(၁၄) ° ထိုအခါထိုရဟန်းမိန်းမတို့သည်ထိုကိုယ်ဝန်စွဲသောရဟန်းမိန်းမကိုဒေဝဒတ်
အထံသို့ဆောင်ကုန်၍ ဒေဝဒတ်ကို ၊ အရှင်ဘုရား...ဤအမျိုးသားသည်ပြုပြင်သဖြင့်လင်ကို
နှစ်သိမ့်စေ၍ ရဟန်းအဖြစ်ကိုရ၏။ ၊ ယခုမူကား ဤရှင်မအား ကိုယ်ဝန်စွဲခြင်းသည်ဖြစ်၏။

၁ ပဗ္ဗဇိတကာလေ ဝါ လဒ္ဓဘာဝံ န ဇာနာမ၊ ၆ ကိံ ဣဒါနိ က-
ရောမာ”တိ။

(၁၅) ၁ ဒေဝဒတ္တော အတ္တနော အပုဒ္ဓဘာဝေန စ ၂ ခန္တိ-
မေတ္တာ နုဒ္ဓယာနဉ္စ နတ္ထိတာယ ဧဝံ စိန္တေသိ ၃ “ဒေဝဒတ္တ-
ပက္ခိကာ ဘိက္ခုနီ ကုန္တိနာ ဂပ္ပံ ပရိဟရတိ၊ ၄ ဒေဝဒတ္တော စ
တံ အဇ္ဈုပေက္ခတိ ယေဝါ တိ ၅ မယံ ဂရဟာ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊
၆ မယာ ဣမံ ဥပ္ပဗ္ဗာဇေတံ ဝဇ္ဇတိ”တိ။

(၁၆) ၁ သော အဝိမံသိတွာ ဝ သေလဂုဠံ ပဝတ္တယမာနော
ဝိယ ပက္ခန္တိတွာ ဂစ္ဆထ၊ ၂ ဣမံ ဥပ္ပဗ္ဗာဇေထာ တိ အာဟ၊ ၃ တာ
တဿ ဝစနံ သုတွာ ဥဋ္ဌာယ ဝန္တိတွာ ဥပဿယံ ဂတာ။

(၁၇) ၁ အထ သာ ဒဟရာ တာ ဘိက္ခုနိယော အာဟ
၂ “အယျေ န ဒေဝဒတ္တတ္ထေရော ဗုဒ္ဓေါ၊ ၃ နာပိ မယံ တဿ
သန္တိကေ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ၄ လောကေ ပန အဂ္ဂပုဂ္ဂလဿ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

၄ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဤကိုယ်ဝန်ကိုလူဖြစ်စဉ်အဖြစ်မှ ရသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ၅ ရဟန်းဖြစ်
စဉ်အဖြစ်မှရသည်ကိုလည်းကောင်း မသိနိုင်ကုန်၊ ၆ ယခုအဘယ်သို့ ပြုရကုန်အံ့နည်းဟုမေး
လျှောက်ကုန်၏။

(၁၅) ၁ ဒေဝဒတ်သည် မိမိ၏ပညာမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ၂ ခန္တိ
မေတ္တာကရုဏာတို့၏ မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ၃ ဒေဝဒတ်၏အသင်းအ
ပင်းဝင်ရဟန်းမိန်းမသည် ဝမ်းဖြင့်ကိုယ်ဝန်ကိုလွယ်၏၊ ၄ ဒေဝဒတ်သည်လည်း ထိုရဟန်း
မိန်းမကို တစ်မိမ့်လျှင် ကြည့်၏ဟူ၍ ၅ ငါ့အား လူကဲ့ရဲ့ခြင်းသည်ဖြစ်ရာချေ၏၊ ၆ ငါသည်
ဤရဟန်းမိန်းမကို လူထွက်စေသင့်၏ဟု ဤသို့ကြံ၏။

(၁၆) ၁ [ဤသို့ကြံပြီး၍] ထိုဒေဝဒတ်သည်မဆင်ခြင်မှု၍လျှင်ကျောက်ခဲတုံးကိုလိုနွဲ့ဘိ
သကဲ့သို့ပြေးတည့်၍ သင်တို့သွားကြကုန်၊ ၂ ဤရဟန်းမိန်းမကိုလူထွက်စေလေကုန်ဟုဆို၏၊
၃ ထိုရဟန်းမိန်းမတို့သည် ဒေဝဒတ်၏စကားကိုကြားကုန်၍ နေရာမှထ၍ ရှိခိုးကုန်လျက်
ဘိက္ခုနီမ ကျောင်းသို့သွားကြကုန်၏။

(၁၇) ၁ ထိုအခါ ထိုရဟန်းမိန်းမငယ်သည် ထိုဘိက္ခုနီမတို့ကို ၂ ရှင်မတို့...အရှင်
ဒေဝဒတ်မထေရ်သည် ဘုရားမဟုတ်၊ ကျွန်ုပ်လည်းရှင်ဒေဝဒတ်အထံ၌ရဟန်းမပြု၊ ကျွန်ုပ်

သန္တိကေ မယံ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ။ သာ စ ပန မေ ဒုက္ခေန လဒ္ဓါ၊ ။ မာ မံ အန္တရဓာပေထ၊ ။ ဧထ မံ ဂဟေတွာ သတ္ထု သန္တိကံ ဇေတဝနံ ဂစ္ဆထာ” တိ။

(၁၈) ။ တာ တံ အာဒါယ ရာဇဂဟာ ပဉ္စစတ္တာလီသယောဇနိကံ မဂ္ဂံ အတိက္ကမ္မ ၊ အနုပုဗ္ဗေန ဇေတဝနံ ပတွာ ။ သတ္တာရံ ဝဋ္ဌိတွာ တမတ္ထံ အာရောစေသုံ။

(၁၉) ။ သတ္တာ စိန္တေသိ “ ကိဉ္ဇာ ပိ ဂိဟိကာလေ ဧတိဿာ ဂဗ္ဘော ပတိဋ္ဌိတော၊ ။ ဧဝံ သန္တေ ပိ သမဏော ဂေါတမော ဒေဝဒတ္တေန၊ ဇဟိတံ အာဒါယ စရတိ တိ ။ တိတ္ထိယာနံ ဩကာသော ဘဝိဿတိ၊ ။ တဿွာ ဣမံ ကထံ ပစ္ဆိန္နိတုံ ။ သရာဇိကာယ ပရိသာယ မဇ္ဈေ ဣမံ အဓိကုရဏံ ဝိနိစ္ဆိတုံ ဝဋ္ဌတိ” တိ။

(၂၀) ။ ပုန ဒိဝသေ ရာဇာနံ ပသေနဒိကောသလံ ၊ မဟာအနာထပိဏ္ဍိကံ၊ စူဠအနာထပိဏ္ဍိကံ၊ ဝိသာခံ မဟာဥပါသိကံ၊ ။ အညာနိ စ အဘိညာတာနိ မဟာ ကုလာနိ ပက္ခောသာပေ-

သည် လောက၌ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားအထံတော်၌သာရဟန်းပြု၏။ ။ ငါသည် ထိုရဟန်းအဖြစ်ကိုလည်း လွယ်လင့်တကူရအပ်သည်မဟုတ်၊ ဗြိုငြင်သဖြင့် သာလျှင်ရအပ်၏။ ။ ကျွန်ုပ်ကိုလူဝတ်မလဲကြပါကုန်လင့်ဦး၊ ။ လာကြပါကုန် ကျွန်ုပ်ကိုခေါ်၍ ဘုရားအထံတော် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ဆောင်ယူသွားကြပါကုန်ဦးဟူ၍ဆို၏။

(၁၈) ။ ထိုရဟန်းမိန်းမတို့သည်ထိုရဟန်းမိန်းမငယ်ကိုခေါ်ဆောင်၍ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ လေးဆယ့်ငါးယူဇနာခရီးကိုလွန်၍ ။ အစဉ်သဖြင့် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ရောက်၍ ။ မြတ်စွာဘုရားကိုရှိခိုးကုန်၍ ထိုအကြောင်းကိုကြားလျှောက်ကုန်၏။

(၁၉) ။ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ဤရဟန်းမိန်းမငယ်အား လူဖြစ်စဉ်ကာလ၌ ကိုယ်ဝန်သည်အကယ်၍တည်၏၊ ။ ဤသို့ လူဖြစ်စဉ်ကာလ၌တည်ငြားသော်လည်း ရဟန်းဂေါတမသည် ရှင်ဒေဝဒတ်စွန့်ပစ်အပ်သော ရဟန်းမိန်းမငယ်ကို ယူ၍သွားဘိသလောဟု ။ တိတ္ထိဘုံကဲ့ရဲ့ခွင့်သည်ဖြစ်လတ္တံ့၊ ။ ထို့ကြောင့် ဤကဲ့ရဲ့စကားကို ဖြတ်အံ့သောငှါ ။ မင်းနှင့်တကွသော ပရိသတ်၏အလယ်၌ ဤအဓိကရုဏ်းကို ဆုံးဖြတ်ခြင်းငှါ သင့်၏ဟု ကြံတော်မူ၏။

(၂၀) ။ နက်ဖြန်နေ၌ ပသေနဒိကောသလမင်း၊ ။ မဟာအနာထပိဏ္ဍိကံ၊ စူဠအနာထပိဏ္ဍိကံ၊ ဝိသာခါ ဒါယိကာမကြီးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ။ တပါးကုန်

တွာ 'သာယနသမယေ စတုသု ပရိသာသု သန္နိပတိတာသု
' ဥပါလိထေရံ အာမန္တေသိ ' 'ဂစ္ဆ တံ စတုပရိသာမဇ္ဈေ
ဣမိဿာ ဒဟရဘိက္ခုနိယာ ကမ္ပံ သောဓေဟိ' တိ။

(၂၁) 'သာဓု ဘန္တေ တိ ထေရော ပရိသာမဇ္ဈံ ဂန္တော
' အတ္တနော ပညတ္တာသနေ နိသီဒိတွာ 'ရညော ပုရတော ဝိ-
သာခံ ဥပါသိကံ ပက္ခောသာပေတွာ ဣမံ အဓိကရဏံ ပဋိစ္ဆာ-
ပေသိ ' 'ဂစ္ဆ ဝိသာခေ ' အယံ ဒဟရာ အသုက မာသေ အ-
သုက ဒိဝသေ ပဗ္ဗဇိတာ တိ ' တထတော ဥတွာ ' ဣမဿ
ဂပ္ပဿ ပုရေ ဝါ ပစ္ဆာ ဝါ လဒ္ဓဘာဝံ ဇာနာဟိ' တိ။

(၂၂) ' ဥပါသိကာ သာဓုတိ သမ္ပုဋိစ္ဆိတွာ သာဏိံ ပ-
ရိက္ခိပါပေတွာ ' အန္တော သာဏိယံ ဒဟရ ဘိက္ခုနိယာ ဟတ္ထ-
ပါဒ နာဘိ ဥဒရ ပရိယောသာနာဒိနိ ဩလောကေတွာ ' မာ-
သဒိဝသေ သမ္မာနေတွာ ' ဂိဟိဘာဝေ ဂပ္ပဿ လဒ္ဓဘာဝံ
တထတော ဥတွာ ' ထေရဿ သန္တိကံ ဂန္တော တမတ္ထံ အာ-
ရောစေသိ။

သော ကျော်ဇောထင်ရှားကုန်သော အမျိုးကြီးတို့ကိုလည်းကောင်း ခေါ်စေတော်မူ၍
' ညချမ်းအခါ၌ လေးပါးကုန်သော ပရိသတ်တို့သည် စည်းဝေးကုန်လတ်သော် ' အရှင်
ဥပါလိမထေရ်ကို ' ဥပါလိ...သင်သည်သွားလေလော လေးပါးသော ပရိသတ်၏အလယ်
၌ ဤရဟန်းမိန်းမငယ်၏အမှုကို သုတ်သင်လောဟုမိန့်တော်မူ၏။

(၂၁) ' အရှင်ဥပါလိမထေရ်သည်အရှင်ဘုရား...ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံလျက် ပရိသတ်
အလယ်သို့သွား၍ ' ခင်းအပ်သောမိမိနေရာ၌ နေပြီးသော် ' မင်း၏ရှေ့၌ ဝိသာခါဒါယိ
ကာမကိုခေါ်စေ၍ ' ဝိသာခါ...သွားချေ ' ဤရဟန်းမိန်းမငယ်သည် ဤမည်သောလ၊
ဤမည်သောနေ့၌ရဟန်းပြု၏ဟု ' အဟုတ်အမှန်အားဖြင့်သိ၍ ' ဤကိုယ်ဝန်၏ ရှေး၌လည်း
ကောင်း၊ နောက်၌လည်းကောင်း ရသည်၏အဖြစ်ကိုသိအောင်ပြုလောဟု [ဝိသာခါဒါယိ
ကာမအား] ဤအဓိကရုဏ်းကိုအပ်နှင်း၏။

(၂၂) ' ဝိသာခါဒါယိကာမသည် ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံ၍ တင်းတိမ်ကို ကာစေပြီး
သော် ' တင်းတိမ်တွင်း၌ ' ရဟန်းမိန်းမငယ်၏ လက်၊ခြေ၊ချက်၊ ဝမ်း၊ အင်္ဂါဇာတ်အစ
ရှိကုန်သောအင်္ဂါတို့ကိုကြည့်၍ ' လ၊ ရက်တို့ကိုတွက်လတ်သော် ' လူဖြစ်စဉ်ကာလကသန္ဓေ
ရသည်၏အဖြစ်ကိုအဟုတ်အမှန်အားဖြင့်သိ၍ ' ဥပါလိမထေရ်အထံသို့သွား၍ထိုအကြောင်း
ကိုကြားလျှောက်၏။

(၂၃) ၊ ထေရော စတုပရိသာမဇ္ဈေ တံ ဘိက္ခုနီံ သုဒ္ဓိံ အကာသိ၊ ၊ သာ သုဒ္ဓါ ဟုတွာ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ သတ္တာရဉ္စ ဝဋ်- တွာ ၊ ဘိက္ခုနီဟိ သုဒ္ဓိံ ဥပဿယမေဝ ဂတာ၊ ၊ သာ ဂပ္ပ- ပရိပါက မန္ဓာယ ၊ ပဒုမုတ္တရပါဒမူလေ ပတ္တိတပတ္တနံ မဟာနု- ဘာဝံ ပုတ္တံ ဝိဇာယိ။

(၂၄) ၊ အထေက ဒိဝသံ ရာဇာ ဘိက္ခုနုပဿယ သမိပေန ဂစ္ဆန္တော ၊ ဒါရကသဒ္ဓိံ သုတွာ အမစ္စေ ပုတ္တိ၊ ၊ အမစ္စာ တံ ကာရဏံ ဥတွာ ၊ ဒေဝ ဒဟရ ဘိက္ခုနီ ပုတ္တံ ဝိဇာတာ၊ ၊ တ- သေဝံ သော သဒ္ဓေါ တိ အာဟံသု။

(၂၅) ၊ ဘိက္ခုနီနံ ဘဏေ ဒါရက ပုဋိဇဂ္ဂနံ နာမ ပလ္လိ- ဗောဓေဿ ၊ မယံ နံ ပုဋိဇဂ္ဂိဿာမာ တိ ၊ ရာဇာ တံ ဒါရကံ နာဋကိတ္တိနံ ဒါပေတွာ ၊ ကုမာရပရိဟာရေန ဝဗျာပေသိ၊ ၊ နာ- မဂ္ဂဟဏ ဒိဝသေ စဿ ကဿပေါ တိ နာမံ အကံသု၊ ၊ အထ နံ ကုမာရ ပရိဟာရေန ဝဗျိတတ္တာ ကုမာရကဿပေါ တိ သဉ္ဇာနီံ သု။

(၂၃) ၊ ဥပါလိမထေရ်သည် ပရိသတ်သေးပါးအလယ်၌ ထိုရဟန်းမိန်းမငယ်ကို သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သည်ကိုပြု၏၊ ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမငယ်သည်သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ပြီးသည်ရှိသော် ရဟန်းသံဃာကိုလည်းကောင်း၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း ရှိခိုး၍ ၊ ရဟန်းမိန်းမ တို့နှင့်တကွ ကျောင်းသို့လျှင်ပြန်သွား၏၊ ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမငယ်သည်ကိုယ်ဝန်၏ရင့်ခြင်းကို စွဲ၍ ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်ရင်း၌ ပန်ဆင်အပ်သောဆုရှိသော ကြီးသော အာနုဘော်ရှိသောသားကိုဖွား၏။

(၂၄) ၊ ထိုအခါတနေ့သ၌ မင်းကြီးသည် ရဟန်းမိန်းမတို့၏ ကျောင်းအနီးဖြင့် သွားလာသော် ၊ သူငယ်သံကိုကြား၍ အမတ်တို့ကိုမေး၏၊ ၊ အမတ်တို့သည် ထိုအ ကြောင်းကိုသိ၍ ၊ အရှင်မင်းကြီး...ရဟန်းမိန်းမငယ်သည် သားဖွား၏၊ ၊ ထိုအသံသည် ထိုသူငယ်၏သာလျှင်အသံတည်းဟု လျှောက်ကုန်၏။

(၂၅) ၊ အချင်းတို့... ရဟန်းမိန်းမတို့အား သူငယ်ကို လုပ်ကျွေးခြင်းမည်သည် ကား ပလိဗောဓဖြစ်၏၊ ၊ ထိုသူငယ်ကို ငါတို့လုပ်ကျွေးကုန်အံ့ဟုဆို၍ ၊ မင်းသည် ထိုသူ ငယ်ကို ကခြေသည်မိန်းမတို့အားပေးစေ၍ ၊ မင်းသားတို့၏ အခြံအရံ အစောင့်အရှောက် ဖြင့်ကြီးစေ၏၊ ၊ အမည်မှည့်သော နေ့၌လည်း ထိုသူငယ်အား ကဿပဟူသောအမည်ကို

(၂၆) ၊ သော သတ္တ ဝဿိက ကာလေ သတ္ထု သန္တိကေ ပဗ္ဗဇိတွာ ၊ ပရိပုဏ္ဏဝသော ဥပသမ္ပဒံ လဘိတွာ ၊ ဂစ္ဆန္တေ- ဂစ္ဆန္တေ ကာလေ ဓမ္မကထိကေသု စိတြကထိ အဟောသိ။

(၂၇) ၊ အထ နံ သတ္တာ" တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝ- ကာနံ စိတြကထိကာနံ၊ ယဒိဒံ ကုမာရကဿပေါ"တိ တေဒဂ္ဂေ ထပေသိ၊ ၊ သော ပစ္ဆာ ဝဗ္ဗိကသုတ္တေ အရဟတ္တံ ပါပုဏ္ဏိ၊ မာ- တာ ပိဿ ဘိက္ခုနီ ဝိပဿနံ ဝဇေတွာ အဂ္ဂဗလံ ပတ္တာ၊ ၊ ကု- မာရ ကဿပတ္တေရော ဗုဒ္ဓသာသနေ ဂဂနမဇ္ဈေ ပုဏ္ဏစန္ဒော ဝိယ ပါကဠော ဇာတော။

(၂၈) ၊ အထေက ဒိဝသံ တထာဂတော ပစ္ဆာဘတ္တံ ပိဏ္ဏပါတ ပုဋိက္ကန္တော ၊ ဘိက္ခုနံ သြဝါဒံ ဒတွာ ဂန္ဓကုဋိံ ပါဝိသိ၊ ၊ ဘိက္ခု သြဝါဒံ ဂဟေတွာ ၊ အတ္တနော အတ္တနော ရတ္ထိဋ္ဌာန- ဒိဝါဌာနေသု ဒိဝသဘာဂံ ခေပေတွာ ၊ သာယနသမယေ ဓမ္မ- သဟာယံ သန္တိပတိတွာ ၊ အာဂုသော ဒေဝဒတ္တေန အတ္တနော

မှည့်ကုန်၏။ ၊ ထိုအခါ ထိုသူငယ်ကို မင်းသားတို့၏အခြံအရံ အစောင့်အရှောက်ဖြင့် ကြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ကုမာရကဿပဟုသိကြကုန်၏။

(၂၆) ၊ ထိုကုမာရကဿပသည် ခုနစ်နှစ်ရှိလတ်သောအခါ၌ မြတ်စွာဘုရားအထံ တော်ဝယ် သာမဏေပြု၍ ၊ အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်လတ်သော် ပဉ္စင်းအဖြစ်ကိုရ၍ ၊ ကာလ ရှည်လတ်သော် ဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် ဆန်းကြယ်စွာတရားဟောတတ်သော ဓမ္မက ထိကပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်လေ၏။

(၂၇) ၊ ထိုအခါ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ထိုအရှင်ကုမာရကဿပမထေရ်ကို- (တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ စိတြကထိကာနံ၊ ယဒိဒံ ကုမာရကဿပေါ)ဟုတေဒဂ် အရာ၌ထားတော်မူ၏။ ၊ ထိုကုမာရကဿပမထေရ်သည်နောက်ဝဗ္ဗိကသုတ်ကိုဟောတော် မူသောအခါ၌အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်၏။ ၊ ထိုကုမာရကဿပမထေရ်၏မယ်တော်ရဟန်း မိန်းမသည်လည်း ဝိပဿနာကိုပွား၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၏။ ၊ ကုမာရကဿပ မထေရ်သည် ဘုရားသာသနာဝယ် ကောင်းကင်လယ်၌ လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့ထင်ရှား၏။

(၂၈) ၊ ထိုအခါ တနေ့သ၌ ဝိပဿီအစရှိသော ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ ကောင်းသော လာခြင်းရှိတော်မူသော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသည်မှ နောက်၌ ဆွမ်းခံရှာမှဖဲခွဲတော်မူပြီးသော် ၊ ရဟန်းတို့အား အဆုံးအမကိုပေး၍ ဂန္ဓကုဋိတိုက်သို့ဝင် တော်မူ၏။ ၊ ရဟန်းတို့သည်သြဝါဒကို ယူကုန်၍ ၊ မိမိ မိမိ၏ ညဉ့်သန့်ရာ၊ နေ့သန့်ရာ

အဗုဒ္ဓဘာဝေန စေဝ ခန္တိ မေတ္တာဒီနဉ္စ အဘာဝေန ၊ ကုမာရ-
ကဿပတ္ထေရော စ ထေရီ စ [မနံ] နာသိတာ။

(၂၉) ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ပန အတ္တနော ဓမ္မရာဇတာယ
စေဝ ၊ ခန္တိမေတ္တာ နုဒ္ဒယ သမ္ပတ္တိယာ စ ၊ ဥဘိန္ဒုမ္ပိ တေသံ
ပစ္စယော ဇာတော တိ ၊ ဗုဒ္ဓဂုဏေ ဝဏ္ဏယမာနာ နိသီဒိံသု။

(၃၀) ၊ သတ္တာ ဗုဒ္ဓလိဋ္ဌာယ ဓမ္မသဘံ အာဂန္ဓာ
ပညတ္တာသနေ နိသီဒိတွာ ၊ ကာယ နုတ္တ ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ
ကထာယ သန္တိသိန္ဓာ တိ ပုစ္ဆိ ၊ ၊ ဘန္ဓေ တုမှာက မေဝ ဂုဏ-
ကထာယာ တိ သဗ္ဗံ အာရောစယိံသု။

(၃၁) ၊ န ဘိက္ခဝေ တထာဂတော ဣဒါနေဝ ဣမေသံ
ဥဘိန္ဒု ပစ္စယော စ ပတိဋ္ဌာ စ ဇာတော ၊ ပုဗ္ဗေ ပိ အဟောသိ
ယေဝါတိ ၊ ၊ ဘိက္ခု တဿတ္ထဿာ ဝိဘာဝတ္ထာယ ဘဂဝန္တံ

အရပ်တို့၌ နေအဘို့ကိုကုန်စေကုန်၍ ၊ ညချမ်းအခါ တရားသဘင်၌ စည်းဝေးကုန်၍ ၊ ငါ
ရှင်တို့...ဒေဝဒတ်သည် မိမိ၏ပညာမရှိသည်၏အဖြစ်၊ ခန္တိမေတ္တာ စသည်တို့၏မရှိသည်
အဖြစ်ကြောင့် ၊ ကုမာရကဿပထေရ်ကိုလည်းကောင်း၊ မထေရ်၏မယ်တော် မထေရ်မ
ကိုလည်းကောင်း ဖျက်ဆီးအပ်၏။

(၂၉) ၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်တမူကား ကိုယ်တော်၏ ဓမ္မရာဇဖြစ်တော်မူ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ၊ ခန္တိမေတ္တာ ကရုဏာတို့နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း ၊ ထိုမထေရ်မိသား နှစ်ပါးတို့၏လည်း အထောက်အပံ့ ဖြစ်
တော်မူ၏ဟု ၊ ဘုရားဂုဏ်ကျေးဇူးတော်တို့ကို ချီးမွမ်းကုန်လျက်နေကြကုန်၏။

(၃၀) ၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ဘုရားရှင်တို့၏ တင့်တယ်ခြင်းဖြင့် တရားသ
ဘင်သို့ ကြွတော်မူလာ၍ ၊ ခင်းအပ်သောနေရာတော်၌နေတော်မူပြီးသော် ၊ ရဟန်းတို့...
ငါသာတော်မူသောယခုအခါ၌ အဘယ်စကားဖြင့် သင်တို့ စည်းဝေးကြကုန်သနည်းဟု
မေးတော်မူ၏ ၊ ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော အရှင်ဘုရား... အရှင်ဘုရားတို့၏ ဂုဏ်
ကျေးဇူးစကားဖြင့်သာလျှင် အကျွန်ုပ်တို့ စည်းဝေးပါကုန်၏ဟု အလုံးစုံသောစကားကို
ကြားလျှောက်ကုန်၏။

(၃၁) ၊ ရဟန်းတို့...ငါဘုရားသည် ယခုအခါ၌သာလျှင် ဤနှစ်ယောက်ကုန်သော
မိသားတို့၏အထောက်အပံ့၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသည်မဟုတ်သေး၊ ၊ ရှေး၌လည်းဖြစ်ဘူး
သည်သာလျှင်တည်းဟု မိန့်တော်မူ၏ ၊ ၊ ရဟန်းတို့သည် ထိုအကြောင်းကို ထင်စွာပြစိမ့်

ယာစိံသု၊ ၎ ဘဂဝါ ဘဝန္တရေန ပဋိစ္ဆန္တံ ကာရဏံ ပါကဋံ အကာသိ။

(၃၂) ၎ အတီတေ ဗာရာဏသိယံ မြဟ္မဒတ္တေ ရဇ္ဇံ ကာရ-
ယမာနေ ၎ ဗောဓိသတ္တော မိဂ ယောနိယံ ပဋိသန္ဓိံ ဂဏှိ၊
၎ သော မာတုကုစ္ဆိတော နိက္ခန္ဓော သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော အဟောသိ၊
၎ အက္ခိနိ ပနဿ မဏိဂုဠသဒိသာနိ အဟောသုံ၊ ၎ သိင်္ဂါနိ ရဇတ-
ဒါမ ဝဏ္ဏာနိ၊ ၎ မုခံ ရတ္တကမ္မလ ပုဉ္ဇဝဏ္ဏံ၊ ၎ ဟတ္ထပါဒပရိယန္တာ
လာခါ ရသ ပရိကမ္မကတာ ဝိယ၊ ၎ ဝါဠုမိ စာမရိဿ ဝိယ
အဟောသိ၊ ၎ သရီရံ ပနဿ မဟန္တံ အဿ ပေါတက ပုမာဏံ
အဟောသိ။

(၃၃) ၎ သော ပဉ္စသတ မိဂ ပရိဝါရော အရညေ ဝါသံ
ကပ္ပေသိ၊ ၎ နာမေန နိဂြောဓမိဂရာဇာ နာမ၊ ၎ အဝိဒူရေ ဝိဿ
အညော ပိ ပဉ္စသတ မိဂ ပရိဝါရော သာခမိဂေါ နာမ ဝသတိ၊
၎ သော ပိ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော ဝ အဟောသိ။

သောဌါ ဘုန်းတော်ကြီးသော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားကိုတောင်းပန်ကုန်၏။ ၎ ဘုန်းတော်
ကြီးသောသဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ဘဝတပါးသည် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော အကြောင်းကို
ထင်စွာပြုတော်မူ၏။

(၃၂) ၎ [ရဟန်းတို့...] လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီပြည်၌ မြဟ္မဒတ် မည်
သောမင်းသည် မင်းပြုလတ်သော် ၎ ဘုရားလောင်းသည် သမင်မျိုး၌ ပဋိသန္ဓေကိုယူ၏။
၎ ထိုဘုရားလောင်းသည် အမိဝမ်းမှ ဖွားသည်ရှိသော် ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိ
၏။ ၎ ထိုဘုရားလောင်း၏မျက်လုံးတို့သည်ကား ပတ္တမြားလုံးနှင့်တူကုန်၏။ ၎ ဦးချိုတို့သည်
ငွေပန်းဆိုင်းအဆင်းနှင့်တူကုန်၏။ ၎ မျက်နှာသည် နီသောကမ္မလာအစု၏အဆင်းနှင့်တူ၏။
၎ လက်၊ ခြေ အပိုင်းအခြားတို့သည် ချိပ်ရည်တို့ဖြင့်ဆိုးအပ်ကုန်သကဲ့သို့ ရှိကုန်၏။ ၎ မြီးဆံ
သည် စာမရီ၏မြီးဆံကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ၎ ထိုဘုရားလောင်း ရွှေသမင်၏ကိုယ်သည်ကားကြီး၏၊
မြင်းငယ်အတိုင်းအရှည်ရှိ၏။

(၃၃) ၎ ထိုဘုရားလောင်းရွှေသမင်သည် သမင်ငါးရာခြံရံလျက် တော၌နေ၏။ ၎ အ
မည်အားဖြင့် နိဂြောဓမင်မင်းမည်၏။ ၎ ထိုနိဂြောဓမင်မင်း၏အနီး၌လည်း သမင်
ငါးရာအခြံအရံရှိသော သာခမိဂအမည်ရှိသော တပါးသော သမင်သည်လည်းနေ၏။ ၎ ထို
သာခမိဂမည်သောသမင်သည်လည်း ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိသည်သာဖြစ်၏။

(၃၄) °တေန သမယေန ဗာရာဏသီရာဇာ မိဂ ဝဓပုသု-
တော ဟောတိ၊ ၊ ဝိနာ မံသေန န ဘုဇ္ဇတိ၊ ၊ မနုဿာနံ ကမ္မဇ္ဈေဒံ
ကတွာ ၊ သဗ္ဗေ နေဂမ ဇနပဒေ သန္ဓိပါတေတွာ ဒေဝသိကံ
မိဂဝံ ဂစ္ဆတိ။ *Amity*

(၃၅) ° မနုဿာ စိန္တေသုံ “အယံ ရာဇာ အမှာကံ ကမ္မဇ္ဈေဒံ
ကရောတိ၊ ၊ ယံ နန မယံ ဥယျာနေ မိဂါနံ နိဝါပံ ထပေတွာ
° ပါနီယံ သမ္ပာဒေတွာ ဗဟူ မိဂေ ဥယျာနံ ပဝေသေတွာ ၊ ဒွါရံ
ဗန္ဓိတွာ ရညော နိယျာဒေမာ” တိ။

(၃၆) ° တေ သဗ္ဗေ ဥယျာနေ မိဂါနံ နိဝါပတိဏာနိ
ရောပေတွာ ၊ ဥဒကံ သမ္ပာဒေတွာ ဒွါရံ ယောဇေတွာ ၊ ဝါကုရ-
မုဂ္ဂရာဒီနိ အာဒါယ အာဂုဓဟတ္ထာ အရညံ ပဝိသိတွာ ၊ မိဂေ
ပရိယေသမာနာ မဇ္ဈေ ဌိတေ မိဂေ ဂဏှိဿာမာ တိ ၊ ယောဇန-
မတ္တံ ဌာနံ ပရိက္ခိပိတွာ သဒ္ဓိပမာနာ ၊ နိဂြောဓမိဂ သာခမိဂါနံ
ဝသနဌာနံ မဇ္ဈေ ကတွာ ပရိက္ခိပိ° သူ။

(၃၇) ° အထ နံ မိဂဂဏံ ဒိသွာ ရုက္ခဂုမ္ဘာဒယော စ
ဘူမိဉ္စ မုဂ္ဂရေဟိ ပဟရန္တာ ၊ မိဂဂဏံ ဝသနဌာနတော နိဟ-

(၃၄) ° ထိုအခါ ဗာရာဏသီမင်းသည် သမင်သတ်ခြင်းအမှု၌လေ့လာ၏။ ၊ အမဲနှင့်
ကင်း၍ထမင်းမစား၊ ၊ လူတို့၏အမှုကိုဖျက်၍ ၊ ခပ်သိမ်းသော နိဂုံး၊ ဇနပုဒ်သူတို့ကို စည်း
ဝေးစေ၍ နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း [သမင်သတ်အံ့သောငှါ] သမင်တော့သို့သွား၏။

(၃၅) ° လူတို့သည် ဤမင်းကြီးကား ငါတို့၏အမှုကိုဖျက်၏။ ၊ ငါတို့သည် ဥယျာဉ်၌
သားတို့၏အစာကိုထား၍ ၊ ရေကိုပြည့်စုံစေ၍ များစွာကုန်သောသားတို့ကို ဥယျာဉ်သို့
သွင်း၍ ၊ တံခါးဖွင့်၍ မင်းကြီးအားအပ်နှင်းရကုန်သော် ကောင်းလေစွဟုကြံကြံကုန်၏။

(၃၆) ° [ကြံကုန်ပြီး၍] ထိုခပ်သိမ်းသောလူတို့သည် ဥယျာဉ်၌ သားတို့၏ အစာ
ဖြစ်သော မြက်တို့ကိုစိုက်ပျိုး၍ ၊ ရေကိုပြည့်စုံစေ၍ တံခါးကိုယှဉ်စေပြီးသော် ၊ ပိုက်တန်း
ဆောက်ပုတ်စသည်တို့ကိုယူ၍ လက်၌ လက်နက် လက်စွဲကုန်လျက် တောသို့ဝင်ကုန်၍
° သားတို့ကိုရှာကုန်လတ်သော် အလယ်၌ တည်ကုန်သောသားတို့ကိုယူကုန်အံ့ဟု ၊ တယူ
ဇနာမျှသောအရပ်ကို ချုံ၍ ခြံရံကုန်သည်ရှိသော် ၊ နိဂြောဓမင်၊ သာခသမင်တို့၏နေရာ
အရပ်ကိုအလယ်ထား၍ ခြံရံမိကုန်၏။

ရိတွာ ၊ အသိ သတ္တိ ဓနုအာဒိနိ အာဂုဓာနိ ဥဂ္ဂိရိတွာ ၊ မဟာနာဒံ နဒန္တာ တံ မိဂဂဏံ ဥယျာနံ ပဝေသေတွာ ၊ ဒွါရံ ပိဓာယ ရာဇာနံ ဥပသင်္ကမိတွာ ၊ ဒေဝ နိဗဒ္ဓံ မိဂဝံ ဂစ္ဆန္တာ အမှာကံ ကမ္မံ နာ- သေထ။ ၊ အမှေဟိ အရညတော မိဂေ အာနေတွာ တုမှာကံ ဥယျာနံ ပူရိတံ။ ၊ တံ ဣတော ပဋ္ဌာယ တေသံ မံသံ ခါဒါဟိ- တိ ၊ ရာဇာနံ အာပုစ္ဆိတွာ ပက္ကမိံ သု။

(၃၈) ၊ ရာဇာ တေသံ ဝစနံ သုတွာ ဥယျာနံ ဂန္တာ ၊ မိဂေ ဩလောကေန္တာ ဒွေ သုဝဏ္ဏမိဂေ ဒိသွာ တေသံ အဘယံ အဒါသိ။ ၊ တတော ပဋ္ဌာယ ပန ကဒါစိ သယံ ဂန္တာ ဧကံ မိဂံ ပိဇ္ဈိတွာ အာနေဟိ။ ၊ ကဒါစိ ဘတ္တကာရကော ဂန္တာ ပိဇ္ဈိတွာ အာဟရတိ။

(၃၉) ၊ မိဂါ ဓနံ ဒိသွာ ဝ မရဏ ဘယေန တဇ္ဇိတာ ပလာယန္တိ။ ၊ ဒွေ တယော ပဟာရေ လဘိတွာ ကိလမန္တိ ပိ။ ၊ ဂိလာနာ ပိ ဟောန္တိ။ ၊ မရဏမ္ပိ ပါပုဏန္တိ။

(၃၇) ၊ ထိုအခါ [ထိုလူတို့သည်] ထိုသမင်အပေါင်းကိုမြင်၍ သစ်ပင်ချို အစရှိသည် တို့ကိုလည်းကောင်း၊ မြေကိုလည်းကောင်း ဆောက်ပုတ်တို့ဖြင့်ပုတ်ခတ်ကုန်လျက် ၊ သမင် အပေါင်းကို နေရာအရပ်မှထုတ်၍ ၊ သန်လျက်၊ လှံ၊ လေးအစရှိကုန်သော လက်နက်တို့ကို ကိုင်မိုးကုန်၍ ၊ သည်းစွာသောအသံကို ဟစ်ကြွေးကုန်လျက် ထိုသမင်အပေါင်းကို ဥယျာဉ် သို့သွင်းကုန်ပြီးသော် ၊ တံခါးပိတ်၍ မင်းအထံသို့ ကပ်လျက် ၊ အရှင်မင်းကြီး...အရှင်တို့ သည် မပြတ်သမင်တောသို့သွားကုန်လျက် အကျွန်ုပ်တို့၏အမှုကိုဖျက်ဆီးကုန်၏။ ၊ အ ကျွန်ုပ်တို့သည် တောမှသမင်တို့ကို ဆောင်ကုန်၍ အရှင်မင်းကြီးတို့၏ ဥယျာဉ်တော်ကို ပြည့်စေအပ်ပြီ။ ၊ အရှင်မင်းကြီးသည် ယနေ့မှစ၍ ထိုသမင်တို့၏အသားကို စားတော် မူလောဟု ၊ မင်းကိုပန်ကြားကုန်၍ ဖဲလေကုန်၏။

(၃၈) ၊ မင်းကြီးသည် ထိုသူတို့၏စကားကိုကြားသော် ဥယျာဉ်သို့သွား၍ ၊ သမင်တို့ ကိုကြည့်သတ်သော် နှစ်ခုကုန်သောရွှေသမင်တို့ကိုမြင်၍ ထိုရွှေသမင်တို့အား ဘေးမှဲကို ပေး၏။ ၊ ထိုအခါမှစ၍ကား ရံခါ မင်းသည် မိမိကိုယ်တိုင်သွား၍ တခုသောသမင်ကို ပစ် ၍ဆောင်၏။ ၊ ရံခါ စားတော်ချက်သည်သွား၍ တခုသောသမင်ကိုပစ်၍ဆောင်၏။

(၃၉) ၊ သမင်တို့သည်လေးကိုမြင်ကုန်လျှင် သေဘေးမှကြောက်ကုန်ရကား ပြေးကုန် ၍။ ၊ နှစ်ခု၊ သုံးခုသောသမင်တို့သည် ထိခိုက်ခြင်းကိုရကုန်၍ ပင်ပန်းလည်းပင်ပန်းကုန်၏။ ၊ ထိုထိခိုက်သောသမင်တို့သည် နာသည်မူလည်းဖြစ်ကုန်၏။ ၊ သေခြင်းသို့မူလည်းရောက် ကုန်၏။

(၄၀) ° မိဂ ဂဏာ တံ ပဝတ္တိ° ဗောဓိသတ္တဿ အာရော-
စေသုံ၊ ၊ သော သာခံ ပက္ခောသာပေတွာ ၊ “သမ္မ ဗဟူ မိဂါ
နဿန္တိ၊ ၊ ဧကံသေန မရိတဗ္ဗေ သတိ ဣတော ပဋ္ဌာယ မာ
'ကဏ္ဍေန မိဂေ ဝိဇ္ဈန္တိ၊ ၊ ဓမ္မဘဏ္ဍိက ဌာနေ မိဂါနံ ဝါရော
ဟောတု၊ ၊ ဧကဒိဝသံ မမ ပရိသာယ ဝါရော ပါပုဏာတု၊
'ဧကဒိဝသံ တဝ ပရိသာယ၊ ၊ ဝါရပတ္တော မိဂေါ ဂန္ဓာ
ဓမ္မဘဏ္ဍိကာယ ဂိဝံ ထပေတွာ နိပဇ္ဇတု၊ ၊ ဧဝံ သန္တေ မိဂါ
ကိလမန္တာ န ဘဝိဿန္တိ” တိ၊ ° သော သာမူ တိ သမ္ပုဋိန္ဒိ။

(၄၁) ° တတော ပဋ္ဌယ ဝါရပတ္တော ဝ မိဂေါ ဂန္ဓာ
၊ ဓမ္မဘဏ္ဍိကာယ ဂိဝံ ထပေတွာ နိပဇ္ဇတိ၊ ၊ ဘတ္တကာရကော
အာဂန္ဓာ တတ္ထ နိပန္နက မေဝ ဂဟေတွာ ဂစ္ဆတိ။

(၄၂) ° အထေက ဒိဝသံ သာခမိဂဿ ပရိသာယ
ဧကိဿာ ဂပ္ပိနိမိဂိယာ ဝါရော ပါပုဏိ၊ ၊ သာ သာခံ
ဥပသင်္ကမိတွာ ၊ သာမိ အဟံ ဂပ္ပိနိ ပုတ္တံ ဝိဇာယိတွာ ဒွေ ဇနာ
ဝါရံ ဂမိဿာမ၊ ၊ မယံ ဝါရံ အတိက္ကာမေဟိ တိ အာဟ။

(၄၀) ° သမင်အပေါင်းတို့သည် ထိုအကြောင်းကို ဘုရားလောင်းအားကြားကုန်၏၊
၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် သာခသမင်ကိုခေါ်စေ၍ ၊ အဆွေ... များစွာကုန်သော သမင်တို့
သည်ပျက်စီးကုန်၏၊ ၊ စင်စစ်သဖြင့်သေရအံ့သည်ရှိသော် [ချမ်းသာကိုရသည်မဖြစ်လတ္တံ့၊]
ယနေ့မှစ၍ သမင်တို့ကိုမြှားဖြင့်မပစ်စေကုန်လင့်၊ ၊ စဉ်းတီတုံးထားရာအရပ်၌ သမင်တို့၏
အလှည့်ဖြစ်စေ၊ ၊ တရက်သည်ကား ငါ့ပရိသတ်၏အလှည့်ဖြစ်စေ၊ ၊ တရက်သည်ကား
သင့်ပရိသတ်၏ အလှည့်ဖြစ်စေ၊ ၊ အလှည့်ရောက်သောသမင်သည် သွား၍ စဉ်းတီ
တုံး၌ လည်ကိုထားသဖြင့်အိမ်စေ၊ ၊ ဤသို့ဖြစ်သော် သမင်တို့သည် မပင်ပန်းရကုန်လတ္တံ့ ဟု
ဆို၏၊ ၊ သာခသမင်သည် ကောင်းပြီဟုဝန်ခံ၏။

(၄၁) ° ထိုအခါမှစ၍ အလှည့်ရောက်သောသမင်သည်သာလျှင် သွား၍ ၊ စဉ်းတီ
တုံး၌လည်ကိုထား၍အိပ်၏၊ ၊ စားတော်ချက်သည်လာလတ်၍ စဉ်းတီတုံး၌အိပ်သော
သမင်ကိုလျှင်ယူ၍သွား၏။

(၄၂) ° ထိုအခါ တနေ့သ၌ သာခသမင်၏ပရိသတ်ဖြစ်သော သန္ဓေရှိသော တခု
သောသမင်မ၏အလှည့်သည်ရောက်၏၊ ၊ ထိုသမင်မသည် သာခသမင်သို့ကပ်၍ ၊ အရှင်... အ
ကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်ဝန်ရှိသည်ဖြစ်၍ သားဖွားသော် မိသားနှစ်ယောက်တို့သည် အလှည့်သို့
ရောက်ပါကုန်လတ္တံ့၊ ၊ အကျွန်ုပ်အလှည့်ကိုလွန်ပါစေဦးလောဟုဆို၏။

(၄၃) ° သော န သက္ကာ တဝ ဝါရံ အညေသံ ပါပေတုံ၊
' တွ မေဝ တုယံ ဝါရံ ဇာနိဿံသိ၊ ? ဂစ္ဆာဟိ တိ အာဟ၊ ' သာ
တဿ သန္တိကာ အနုဂ္ဂဟံ အလဘမာနာ ' ဗောဓိသတ္တံ ဥပ-
သင်္ကမိတွာ တမတ္ထံ အာရောစေသိ၊ ' သော တဿာ ဝစနံ သုတွာ
ဟောတု ဂစ္ဆ တံ၊ ? အဟံ တေ ဝါရံ အတိက္ကာမေဿာမိ တိ
° သယံ ဂန္ဓာ ဓမ္မဘဏ္ဍိကာယ သီသံ ကတွာ နိပဇ္ဇိ။

(၄၄) ° ဘတ္တကာရကော တံ ဒိသ္မာ ' လဒ္ဓါဘယော မိဂ-
ရာဇာ ဓမ္မဘဏ္ဍိကာယ နိပဇ္ဇော၊ ? ကိ° နုခေါ ကာရဏန္တိ
ဝေဂေန ဂန္ဓာ ရညော အာရောစေသိ၊ ' ရာဇာ တာဝဒေဝ
ရထံ အာရုယ ' မဟန္တေန ပရိဝါရေန အာဂန္ဓာ ဗောဓိသတ္တံ
ဒိသ္မာ အာဟ ' "သမ္မ မိဂရာဇ နန မယာ တုယံ အဘယံ ဒိန္နံ၊
? ကသ္မာ တံ ဣဓ နိပဇ္ဇော" တိ။

(၄၅) ° မဟာရာဇ ဂဗ္ဘိနိ မိဂိ အာဂန္ဓာ မေ ဝါရံ အညဿ
ပါပေဟိ တိ အာဟ၊ ' န သက္ကာ ခေါ ပန မယာ ဧတိဿာ မရဏ-
ဒုက္ခံ အညဿ ဥပရိ နိက္ခိပိတုံ၊ ? သွာဟံ အတ္တနော ဇိဝိတံ

(၄၃) ° ထိုသာသမင်သည် သင့်အလှည့်ကိုတပါးကုန်သောသမင်တို့အားရောက်စေ
ခြင်းငှါမတတ်ကောင်း၊ ' သင်သာလျှင် သင့်အလှည့်ကိုသိရလတ္တံ့၊ ? သွားလေလောဟု
ဆို၏၊ ' ထိုသမင်မသည်ထိုသာသမင်သည်သောသမင်၏အထံမှအထောက်အပံ့ကိုမရလတ်သော်
' ဘုရားလောင်းအထံသို့ကပ်၍ ထိုအကြောင်းကို ကြားလျှောက်၏၊ ' ထိုဘုရားလောင်းသည်
ထိုသမင်မ၏စကားကိုကြား၍ သမင်မငယ်... သင်ဆိုတိုင်းဖြစ်စေ သင်သည်သွားလေ၊ ? ငါ
သည် သင့်အလှည့်ကိုလွန်စေအံ့ဟုဆို၍ ° ကိုယ်တိုင်သွား၍ စဉ်းတီတုံး၌ ဦးခေါင်းထား၍
အိပ်၏။

(၄၄) ° စားတော်ချက်သည် ထိုဘုရားလောင်းကိုမြင်၍ ' ဘေးမဲ့ကိုရပြီးသောသမင်
မင်းသည် စဉ်းတီတုံး၌အိပ်၏၊ ? အကြောင်းအသို့တုံနည်းဟု လျင်စွာသွား၍မင်းကြီးအား
လျှောက်၏၊ ' မင်းသည် ထိုခဏ၌လျှင် ရထားစီး၍ ' များစွာသော အခြံအရံဖြင့် လာ
လတ်၍ဘုရားလောင်းကိုမြင်လတ်သော် ' ကောင်းမြတ်သော သမင်မင်း... အကျွန်ုပ်သည်
အသင့်အားဘေးမဲ့ကိုပေးသည် မဟုတ်တုံလော၊ ? အဘယ့်ကြောင့် သမင်မင်းသည် ဤ
စဉ်းတီတုံး၌အိပ်တိသနည်းဟုဆို၏။

(၄၅) ° ငြိမ်သောမင်းကြီး... ကိုယ်ဝန်ရှိသောသမင်မသည်လာ၍ အကျွန်ုပ်၏အ
လှည့်ကို တပါးသောသမင်အားရောက်ပါစေဟုဆို၏၊ ' အကျွန်ုပ်သည် ထိုကိုယ်ဝန်

တဿာ ဒတွာ၊ တဿာ သန္တိကာ မရဏံ ဂဟေတွာ ဣဓ နိပဇ္ဇော၊
၁ မာ အညံ ကိဉ္စိ အာသင်္ကိတ္တ မဟာရာဇာ တိ။

(၄၆) ၊ ရာဇာ အာဟ “သမိ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏ မိဂရာဇ မယာ
န တာဒိသော ခန္တိ မေတ္တာ နုဒ္ဒယ သမ္ပန္နော မနုဿေသု ပိ
ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊ ၊ တေန တေ ပသန္ဇော သ္မိ၊ ၊ ဥဋ္ဌေဟိ တုယုဉ္စ တဿာ
စ အဘယံ ဒမ္မိ” တိ။

(၄၇) ၊ ဦးဟိ အဘယေ လဒ္ဓေ အဝသေသာ ကိံ ကရိဿန္တိ
နရိန္ဒာ တိ၊ ၊ အဝသေသာနမ္ပိ အဘယံ ဒမ္မိ သာမီ တိ၊ ၊ မဟာရာဇ
ဇေမ္ပိ ဥယျာနေ ယေဝ မိဂါ အဘယံ လဘိဿန္တိ၊ ၊ သေသာ
ကိံ ကရိဿန္တိ တိ၊ ၊ ဧတေသမ္ပိ အဘယံ ဒမ္မိ သာမီ တိ။

(၄၈) ၊ မဟာရာဇ မိဂါ တာဝ အဘယံ လဘိဿန္တိ၊
၂ သေသာ စတုပ္ပဒါ ကိံ ကရိဿန္တိ တိ၊ ၊ ဧတေသမ္ပိ အဘယံ ဒမ္မိ
သာမီ တိ၊ ၊ မဟာရာဇ စတုပ္ပဒါ တာဝ အဘယံ ဒမ္မိ လဘိဿန္တိ။

ရှိသောသမင်မငယ်၏သေခြင်းဆင်းရဲကို တပါးသောသမင်၏အထက်၌ တင်ခြင်းငှါစင်စစ်
မတတ်ကောင်းချေ၊ ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည် မိမိအသက်ကိုထိုကိုယ်ဝန်ရှိသောသမင်မအားပေး၍
၁ ထိုကိုယ်ဝန်ရှိသော သမင်မငယ်၏အထံမှ သေဘေးကိုယူ၍ ဤစဉ်းတီတုံး၌ အိပ်၏၊
၂ မြတ်သောမင်းကြီး...အရှင်မင်းကြီးတို့သည် တပါးသော တစုံတခုသောအကြောင်းကို
မျှ မရွံရှာကုန်လင့်ဟုဆို၏။

(၄၆) ၊ မင်းကြီးသည် ရွှေကဲ့သို့အဆင်းရှိသောသမင်မင်း...အကျွန်ုပ်သည်သမင်မင်း
ကဲ့သို့သဘောရှိသော ခန္တိ၊မေတ္တာ၊ကရုဏာနှင့်ပြည့်စုံသောသူကို လူတို့တွင်လည်း မမြင်
အပ်စဘူး၊ ၊ ထို့ကြောင့်သင်သမင်မင်းအား အကျွန်ုပ်ကြည်ညို၏၊ ၊ ထလော သင် သမင်မင်း
အားလည်းကောင်း၊ ကိုယ်ဝန်ရှိသောထိုသမင်မအားလည်းကောင်း ဘေးမဲ့ကိုပေး၏ဟု
ဆို၏။

(၄၇) ၊ လူတို့ကိုအစိုးရသော မြတ်သောမင်းကြီး...နှစ်ခုသောသမင်တို့သည် ဘေးမဲ့
ကို ရအပ်ပြီးသည်ရှိသော် ကြွင်းသောသမင်တို့သည် အသို့ပြုရကုန်အံ့နည်းဟုဆို၏၊ ၊ အရှင်
ရွှေသမင်မင်း... ကြွင်းသောသမင်တို့အားလည်း ဘေးမဲ့ကိုအကျွန်ုပ်ပေးပါ၏ဟု မင်းကြီး
ဆို၏၊ ၊ မြတ်သောမင်းကြီး...ဤသို့ပေးသော်လည်း ဥယျာဉ်၌သာလျှင်သမင်တို့သည်ဘေးမဲ့
ကို ရကုန်လတ္တံ့၊ ၊ ကြွင်းသောသမင်တို့သည် အသို့ပြုရကုန်အံ့နည်းဟု ဘုရားလောင်းဆို၏၊
၂ အရှင်ရွှေသမင်မင်း...ထိုသမင်တို့အားလည်းဘေးမဲ့ကိုအကျွန်ုပ်ပေး၏ဟုမင်းကြီးဆိုလတ္တံ့။ ။

(၄၈) ၊ မြတ်သောမင်းကြီး...ရှေးဦးစွာလာသောသမင်တို့သည် ဘေးမဲ့ကိုရကုန်၏၊
၂ ကြွင်းကုန်သော အခြေလေးချောင်းရှိကုန်သောသားတို့သည် အသို့ ပြုရကုန်အံ့နည်းဟု
ဘုရားလောင်းဆို၏၊ ၊ အရှင်ရွှေသမင်မင်း...ထိုကြွင်းသောအခြေလေးချောင်းရှိကုန်သော

ဒိဇဂဏာ ကိံ ကရိယန္တိ တိ၊^၆ ဧတေသမ္ပိ အဘယံ ဒမ္ပိ သာမီ တိ။

(၄၉) ၊ မဟာရာဇ ဒိဇဂဏာ တာဝ အဘယံ လဘိယန္တိ၊^၁ ဥဒကေ ဝသနက မစ္ဆာ ကိံ ကရိယန္တိ တိ၊^၂ ဧတေသမ္ပိ အဘယံ ဒမ္ပိ သာမီ တိ၊^၃ ဧဝံ မဟာသတ္တော ရာဇာနံ သဗ္ဗသတ္တာနံ အဘယံ ယာစိတွာ ဥဋ္ဌာယ ၊ ရာဇာနံ ပဉ္စသု သီလေသု ပတိဋ္ဌာပေတွာ ဓမ္မဉ္စရ မဟာရာဇ ၊ မာတာ ပိတုသု ပုတ္တဓိတာသု မြဟ္မဏ ဂဟပတိကေသု နေဂမ ဇနပဒေသု ဓမ္မံ စရန္တော^၄ သမံ စရန္တော ကာယဿ ဘေဒါ ပရံ မရဏာ သုဂတိံ သဂ္ဂံ လောကံ ဂမိယသီ တိ ၊ ရညော ဗုဒ္ဓလိဋ္ဌာယ ဓမ္မံ ဒေသေတွာ^၅ ကတိပါဟံ ဥယျာနေ ဝသိတွာ ရညော ဩဝါဒံ ဒတွာ ၊^၆ မိဂဏပရိဝုတော အရညံ ပါဝိသိ။

(၅၀) ၊ သာ ပိ ခေါ မိဂဓေန ပုပ္ဖကဏ္ဍိက သဒိသံ ပုတ္တံ ပိဇာယိ၊^၁ သော ကိဋ္ဌမာနော သာခ မိဂဿ သန္တိကံ ဂစ္ဆတိ။

သားတို့အားလည်းဘေးမဲ့ကိုအကျွန်ုပ်ပေး၏ဟုမင်းကြီးဆို၏၊^၃ မြတ်သောမင်းကြီး...ရှေးဦးစွာ အခြေလေးချောင်းရှိကုန်သောသားတို့သည် ဘေးမဲ့ကိုရကုန်လတ္တံ့၊^၁ ငှက်အပေါင်းတို့သည် အသို့ပြုရကုန်အံ့နည်းဟု ဘုရားလောင်းဆို၏၊^၂ အရှင်ရွှေသမင်မင်း...ထိုငှက်တို့အားလည်း ဘေးမဲ့ကိုအကျွန်ုပ်ပေး၏ဟုမင်းကြီးဆို၏။

(၄၉) ၊ မြတ်သောမင်းကြီး...ရှေးဦးစွာငှက်တို့သည်ဘေးမဲ့ကိုရကုန်လတ္တံ့၊^၁ ရေ၌နေနေကုန်သော ငါး၊ လိပ်တို့သည် အသို့ပြုရကုန်အံ့နည်းဟု ဘုရားလောင်းဆို၏၊^၂ အရှင်ရွှေသမင်မင်း...ထို ငါး၊ လိပ်တို့အားလည်း ဘေးမဲ့ကိုကျွန်ုပ်ပေး၏ဟုမင်းကြီးဆို၏၊^၃ ဤသို့ ဘုရားလောင်းသည် မင်းကို ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့အား ဘေးမဲ့ပေးခြင်းကို တောင်းပြီးလျှင် ထ၍^၄ ငါးပါးကုန်သော သီလတို့၌ မင်းကိုတည်စေ၍ မြတ်သောမင်းကြီး... [အရှင်မင်းကြီးသည်] တရားကိုကျင့်လော၊^၅ အမိ၊ အဘ၊ သား၊ သမီး၊ ရဟန်းပုဏ္ဏား၊ နိဂုံး၊ ဇနပုဒ်နေဖြစ်ကုန်သော အိမ်ရှင်တို့၌ တရားကိုကျင့်သည်ရှိသော် ၊ အညီအမျှကျင့်သည်ဖြစ်၍ ခန္ဓာပျက်ခြင်းတည်းဟူသော စုတိ၏နောက်၌ ကောင်းမှုကိုပြုသော သူတို့၏ လားရာဖြစ်သော နတ်ပြည်သို့လားရလတ္တံ့ဟု ၊ မင်းအား ဘုရားကဲ့သို့သော တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်တရားဟော၍^၆ နှစ်ရက်၊ သုံးရက်တို့ပတ်လုံး ဥယျာဉ်၌နေ၍ မင်းအား ဩဝါဒကိုပေးပြီးလျှင် ၊^၇ သမင်အပေါင်းခြံရံလျက်တောသို့ဝင်၏။

(၅၀) ၊ ထိုကိုယ်ဝန်ရှိသော သမင်မသည်လည်း ပန်းအချက်နှင့်တူသော သားကို ဖွား၏၊^၁ ထိုသမင်ငယ်သည်ကား မြူးရှင်လျက် သာခသမင်အထံသို့သွား၏၊^၂ ထိုအခါ

၂ အထ နံ မာတာ တဿ သန္တိကံ ဂစ္ဆန္တိ ဒိသ္မာ ' ပုတ္တ ဣတော ပဋ္ဌာယ မာ ဧတဿ သန္တိကံ ဂစ္ဆ။ ' နိဂြောဓဿေဝ သန္တိကံ ဂစ္ဆေယျာသီ တိ ဩဝဒန္တိ ဣမံ ဂါထ မာဟ။

၁၂။ နိဂြောဓမ္မေဝ သေဝေယျ၊ န သာခ မုပသံဝသေ။
နိဂြောဓသ္မိံ မတံ သေယျော၊ ယဉ္ဇ သာခသ္မိံ ဇီဝိတန္တိ။

တတ္ထ နိဂြောဓမ္မေဝ သေဝေယျာ တိ ဟာတ တံ ဝါ အညော ဝါ အတ္တဟိတကာမော နိဂြောဓမ္မေဝ သေဝေယျ ဘဇေယျ ဥပသင်္ကမေယျ။ န သာခ မုပသံဝသေ တိ သာခမိဂံ ပန န ဥပသံဝသေ ဥပဂမ္မ န သံဝသေယျ ဧတံ နိဿာယ ဇီဝိတံ န ကပ္ပေယျ။ နိဂြောဓသ္မိံ မတံ သေယျောတိ နိဂြောဓရညော ပါဒမူလေ မရဏမ္ပိ သေယျော ဝရံ ဥတ္တမံ။ ယဉ္ဇ သာခသ္မိံ ဇီဝိတန္တိ ယံ ပန သာခဿ သန္တိကေ ဇီဝိတံ၊ တံ နေဝ သေယျော န ဝရံ န ဥတ္တမ န္တိ အတ္ထော။

(၅၁) ° တတော ပဋ္ဌာယ စ ပန အဘယလဒ္ဓကာ မိဂါ မနုဿာနံ သဿာနိ ခါဒန္တိ၊ ' မနုဿာ လဒ္ဓါဘယာ ဣမေ တိ

ထိုသားသမင်ငယ်ကို အမိသည် ထိုသာခသမင်၏အထံသို့သွားလတ်သည်ကိုမြင်၍ ' ချစ်သား...ယနေ့မှစ၍ [သင်သည်] ထိုသာခသမင်အထံသို့မသွားလင့်၊ ' နိဂြောဓသမင်၏ အထံသို့သာလျှင် သွားလေလောဟု ဆုံးမလို၍-

နိဂြောဓမ္မေဝ သေဝေယျ၊ န သာခ မုပသံဝသေ။
နိဂြောဓသ္မိံ မတံ သေယျော၊ ယဉ္ဇ သာခသ္မိံ ဇီဝိတံ။ ။
ဟူသော ဤဂါထာကိုဆို၏။

ပုတ္တ၊ ချစ်သား။ နိဂြောဓမ္မေဝ၊ နိဂြောဓသမင်မင်းကိုသာလျှင်။ ဟိတကာမော၊ အစီးအပွားကိုလိုသောသူသည်။ သေဝေယျ၊ မှီဝဲရာ၏။ သာခံ၊ သာခသမင်ကို။ နဥပသံဝသေ၊ မမှီဝဲရာ။ နိဂြောဓသ္မိံ၊ နိဂြောဓသမင်မင်း၏ခြေရင်း၌။ မတံ၊ သေရခြင်းသည်လည်း။ သေယျော၊ ကောင်းမြတ်၏။ သာခသ္မိံ၊ သာခသမင်အထံ၌။ ယဉ္ဇဇီဝိတံ၊ အကြင်အသက်ရှင်ရခြင်းသည်ကား။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုအသက်ရှင်ခြင်းသည်။ နေဝသေယျော၊ မမြတ်သာလျှင်တည်း။

‘ မိဂေ ပဟရိတုံ ဝါ ပလာပေတုံ ဝါ န ဝိသဟန္တိ၊ ‘ တေ ရာ-
ဇင်္ဂဏေ သန္ဓိပတိဟ္မာ ရညော တမတ္ထိ အာရောစေသုံ။

(၅၂) ၊ ရာဇာ မယာ ပသန္ဓေန နိဂြောဓ မိဂ ရာဇဿ
ဝရော ဒိန္နော၊ ၊ အဟံ ရဇ္ဇံ ဇဟေယံ၊ ၊ န စ တံ ပဋိညံ ဘိန္ဒာမိ၊
‘ န ကောစိ မမ ဝိဇိတေ မိဂေ ပဟရိတုံ လဘတိ တိ၊ ၊ နိဂြော-
ဓ မိဂေါ တံ ပဝတ္ထိံ သုတွာ မိဂဂဏံ သန္ဓိပါတာပေတွာ
‘ ဣတော ပဋ္ဌာယ ပရေသံ သဿံ ခါဒိတုံ န လဘထာ တိ ‘ မိ-
ဂေ ဩဝဒိတွာ မနုဿာနံ အာရောစာပေသိ ၊ “ ဣတော ပ-
ဋ္ဌာယ သဿကာရကာ မနုဿာ သဿရက္ခနတ္ထိံ ဝတိံ မာ
ကရောန္တိ၊ ၊ ‘ ခေတ္တံ ပန အာဝိဇ္ဈိတွာ ပဏ္ဏသညံ ဗန္ဓန္တိ။ ” တိ။

(၅၃) ၊ တတော ပဋ္ဌာယ ကိရ ခေတ္တေသု ပဏ္ဏဗန္ဓန-
သညာ ဥဒပါဒိ၊ ၊ တတော ပဋ္ဌာယ ပဏ္ဏသညံ အတိက္ကမန-
မိဂေါ နာမ နတ္ထိ၊ ၊ အယံ ကိရ နေသံ ဗောဓိသတ္တတော လဒ္ဓ-
ဩဝါဒေါ။

(၅၁) ၊ ထိုအခါမှစ၍ ကား ဘေးမဲ့ကိုရကုန်သောသမင်တို့သည် လူတို့၏ကောက်
တို့ကိုစားကုန်၏၊ ၊ လူတို့သည် ဤသမင်တို့ကား ဘေးမဲ့ကိုရကုန်၏ဟူ၍ ‘ သမင်တို့ကိုပစ်
ခြင်းငှါလည်းကောင်း ပြေးစေခြင်းငှါလည်းကောင်း မဝံ့ကုန်၊ ၊ ထိုလူတို့သည် မင်းယင်
ပြင်၌ စည်းဝေးကုန်လျက် မင်းအား ထိုအကြောင်းကိုကြားလျှောက်ကုန်၏။

(၅၂) ၊ မင်းသည်ကား ငါသည် ကြည်ညိုသဖြင့် နိဂြောဓသမင်မင်းအား ဘေးမဲ့ဆု
ကိုပေးအပ်၏၊ ၊ ငါသည်မင်းအဖြစ်ကိုသော်စွန့်အံ့၊ ၊ ထိုပဋိညာဉ်ကိုကားမဖျက်၊ ၊ ငါ့နိုင်ငံ၌
တစ်စုံတယောက်သောသူသည်သမင်တို့ကိုပစ်ခတ်ခြင်းငှါမရဟူ၍ဆို၏၊ ၊ နိဂြောဓသမင်မင်း
သည် ထိုသတင်းစကားကိုကြားလတ်သော် သမင်အပေါင်းကိုစည်းဝေးစေ၍ ‘ သင်တို့
သည် ယနေ့မှစ၍ သူတပါးတို့၏ကောက်ကို စားခြင်းငှါမရကုန်ဟု ‘ သမင်တို့ကို ဆုံးမ၍
လူတို့အား ‘ ယနေ့မှစ၍ ကောက်လုပ်ကုန်သောလူတို့သည် ကောက်ကိုစောင့်ရှောက်ခြင်း
ငှါ စည်းစောင်းရမ်းကိုမလုပ်စေကုန်သတည်း၊ ၊ ‘ လယ်ကိုကားရံ၍ သစ်ရွက်အမှတ်ကို ဖွဲ့စေ
ကုန်သတည်းဟု အကြောင်းကိုကြား၏။

(၅၃) ၊ ထိုအခါမှစ၍ လယ်တို့၌ သစ်ရွက်ဖွဲ့သောအမှတ်သည်ဖြစ်သတတ်၊ ၊ ထိုအ
ခါမှစ၍ သစ်ရွက်အမှတ်ကိုလွန်စေသော သမင်မည်သည်မရှိ၊ ၊ ဤသစ်ရွက်အမှတ်ကို မ
လွန်ခြင်းသည်တမူကား ထိုသမင်တို့အား ဘုရားလောင်းမှရသော ဩဝါဒဖြစ်သတတ်။

(၅၄) ၊ ဧဝံ မိဂဂဏံ ဩဝဒိတွာ ဗောဓိသတ္တော ယာ-
ဝတာယုကံ ဌတွာ သဒ္ဓိံ ဖိဂေဟိ ယထာကမ္ပံ ဂတော၊ ၊ ရာ-
ဇာ ပိ ဗောဓိသတ္တဿ ဩဝါဒေ ဌတွာ ပုညာနိ ယထာကမ္ပံ
ဂတော။

(၅၅) ၊ သတ္တာ န ဘိက္ခဝေ ဣဒါနေဝါဟံ ထေရိယာ
စ ကုမာရကဿပဿ စ အဝဿယော၊ ၊ ပုဗ္ဗေ ပိ အဝဿ-
ယော ဧဝါ တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ ၊ စတုဿစ္စ-
ဓမ္မဒေသနံ ဝိနိဝဇ္ဇေတွာ ဒွေ ဝတ္ထုနိ ကထေတွာ ၊ အနုသန္ဓိံ
ဃဇ္ဇေတွာ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ၊ တဒါ သာခမိဂေါ ဒေ-
ဝဒတ္တော အဟောသိ၊ ၊ ပရိသာ ပိဿ ဒေဝဒတ္တပရိသာဝ၊
၂ မိဂဓေန ထေရိ အဟောသိ၊ ၊ ပုတ္တော ကုမာရ ကဿပေါ၊
၃ ရာဇာ အာနန္ဒော၊ ၊ နိဂြောဓ မိဂရာဇာ ပနာဟ မေဝ အ-
ဟောသိ န္တိ။

နိဂြောဓ မိဂ ဇာတကံ ဒုတိယံ။

(၅၄) ၊ ဤသို့သမင်အပေါင်းကိုဆုံးမပြီး၍ ဘုရားလောင်းသည် အသက်အပိုင်း အ
ခြားကာလပတ်လုံးတည်၍ သမင်တို့နှင့်တကွ ကံအားလျော်စွာလား၏၊ ၊ မင်းသည်
လည်း ဘုရားလောင်း၏ အဆုံးအမဉ်တည်၍ ကောင်းမှုတို့ကိုပြု၍ ကံအားလျော်စွာ
လား၏။

(၅၅) ၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့...ငါဘုရားသည်ကား ယခုသာလျှင်
ကုမာရကဿပ၏ အမိဖြစ်သော ထေရီမ၏လည်းကောင်း၊ ကုမာရကဿပ၏လည်း
ကောင်း ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသည်မဟုတ်သေး၊ ၊ ရှေးဦးလည်း ကိုးကွယ်ရာဖြစ်
ဘူးသည်သာလျှင်တည်းဟု ဤဓမ္မဒေသနာကိုဆောင်တော်မူ၍ ၊ သစ္စာလေးပါး တရား
ဒေသနာတော်မြတ်ကိုဟောတော်မူ၍ နှစ်ပါးဝတ္ထုတို့ကိုပြုလျက် ၊ အနုသန္ဓေကိုစပ်တော်မူ
၍ ၊ ယခုအခါ ဒေဝဒတ်သည် ထိုအခါ သာခသမင်ဖြစ်လေပြီ၊ ၊ ယခုအခါ ဒေဝဒတ်၏ ပရိ
သတ်တို့သည် ထိုအခါ ထိုသာခသမင်၏ပရိသတ်ဖြစ်လေကုန်ပြီ၊ ၊ ယခုအခါ ထေရီမသည်
ထိုအခါ သားငယ်၏အမိသမင်မဖြစ်လေပြီ၊ ၊ ယခုအခါ ကုမာရကဿပသည် ထိုအခါ
သမင်မ၏သားဖြစ်လေပြီ၊ ၊ ယခုအခါ အာနန္ဒာသည် ထိုအခါ ဗာရာဏသီမင်း ဖြစ်ဘူး
လေပြီ၊ ၊ ယခုအခါ ငါဘုရားသည် ထိုအခါ နိဂြောဓသမင်မင်းဖြစ်ဘူးပြီ၊ ဤသို့ဇာတ်ကို
ပေါင်းတော်မူ၏။

နှစ်ခုမြောက်သော နိဂြောဓမိဂဇာတ်သည် ပြီး၏။

၃-ကဏ္ဍိန ဇာတ်

(၁) ° ဝိရတ္ထ၊ ကဏ္ဍိနံ သလ္လန္တိ ဣဒံ သတ္တာ ဇေတဝနေ
ဝိဟရန္တောံ ၊ ပေါရာဏ ဒုတိယိကာ ပလောဘနံ အာရဗ္ဗ က-
ထေသိ၊ ၊ တံ အဋ္ဌကနိပါတေ ဣန္ဒြိယ ဇာတကေ အာဝိ ဘဝိ-
သံတိ၊ ၊ ဘဂဝါ ပန တံ ဘိက္ခုံ ဧတ ဒဝေါစ ၊ “ဘိက္ခု
ပုဗ္ဗေ ပိ တံ ဧတံ မာတုဂါမံ နိဿာယ ၊ ဇီဝိတက္ခယံ ပတွာ ဝိ-
တစ္စိကေသု အင်္ဂါရေသု ပက္ခောသိ” တိ၊ ၊ ဘိက္ခု။ တဿတ္ထဿာ-
ဝိဘာဝတ္ထာယ ဘဂဝန္တိ ယာစိံသု၊ ၊ ဘဂဝါ ဘဝန္တရေန ပ-
ဋိစ္ဆန္တံ ကာရဏံ ပါကဋံ ဒေကာသိ။

(၂) ° ဣတော ပရံ ပန ဘိက္ခုနံ အာယာစနံ ဘဝန္တရ-
ပုဋိစ္ဆန္တတဉ္စ အ ဝတွာ ၊ အတိတံ အာဟရိ တိ ဧတ္ထကမေဝ
ဝက္ခာမ၊ ၊ ဧတ္ထကေ ဝုတ္တေ ပိ အာယာစနဉ္စ ဝလာဟကဂဗ္ဗ-
တော စန္ဒနိဟရဏူပမာ စ ၊ ဘဝန္တရ ပုဋိစ္ဆန္တံ ကာရဏ ဘာ-
ဝေါ စာ တိ ၊ သဗ္ဗ မေတံ ဟေဋ္ဌာ ဝုတ္တ နယေနေဝ ယော-
ဇေတွာ ဝေဒိတဗ္ဗံ။

(၁) ° နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား
သည် ဝိရတ္ထ၊ကဏ္ဍိနံသလ္လံ-အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤကဏ္ဍိန
ဇာတ်ကို ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ် ၊ မယားဟောင်းသည်
ဖြားယောင်းအပ်သော ရဟန်းကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏၊ ၊ ထိုမယားဟောင်း၏
ဖြားယောင်းခြင်းသည်ကား အဋ္ဌကနိပါတ် ဣန္ဒြိယဇာတ်၌ ထင်စွာဖြစ်လတ္တံ့၊ ၊ မြတ်စွာဘု
ရားသည်ကား ထိုရဟန်းကို ၊ ရဟန်း...သင်သည် ရှေး၌လည်း ထိုမိန်းမကိုမှီ၍ ၊ အသက်
ကုန်ခြင်းသို့ရောက်လေ၍ မီးကျိုးစဉ်ကျက်ဘူးလေပြီဟု ဤသို့သောစကားကို မိန့်ကြားတော်
မူ၏၊ ၊ ရဟန်းတို့သည် ထိုအကြောင်းကိုထင်စွာပြစိမ့်သောငှါ မြတ်စွာဘုရားကို တောင်း
ပန်ကုန်၏၊ ၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ဘဝတပါးသည် ဖုံးလွှမ်းသောအကြောင်းကို
ထင်စွာပြတော်မူ၏။

(၂) ° ဤဇာတ်မှနောက်၌ကား ရဟန်းတို့၏ တောင်းပန်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
ဘဝတပါးဖုံးလွှမ်းအပ်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း မဆိုမူ၍ ၊ အတိတံအာဟရိ-မျှကို
သာလျှင်ဆိုပေကုန်အံ့၊ ၊ ဤမျှကိုသာလျှင်ဆိုငြားသော်လည်း ရဟန်းတို့၏ တောင်းပန်ခြင်း
ကိုလည်းကောင်း၊ တိမ်တိုက်တွင်းမှ လမင်းကိုထုတ်ဆောင်ခြင်း ဥပမာကိုလည်းကောင်း၊
၊ ဘဝတပါးဖုံးလွှမ်းသောအကြောင်း၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း ၊ ဤအလုံးစုံသော ထို
အကြောင်းကို အောက်၌ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့် သာလျှင်ယှဉ်၍သိအပ်၏။

(၃) ။ အတီတေ မဂဓရဋ္ဌေ ရာဇဂဟ နဂရေ မဂဓ ရာဇာ ရဇ္ဇိ ကာရေသိ၊ ၊ မဂဓ ဝါသိကာနံ သဿ သမယေ မိဂါနံ မဟာပရိပန္နော ဟောတိ၊ ။ တေ အရညေ ပဗ္ဗတပါဒံ ပဝိသန္တိ။

(၄) ။ တတ္ထ ဧကော အရညဝါသိ ပဗ္ဗတေယျမိဂေါ ၊ ကောယ ဂါမန္တဝါသိနိယာ မိဂပေါတိကာယ သဒ္ဓိံ သန္ဓဝံ ကတွာ ။ တေ- သံ မိဂါနံ ပဗ္ဗတ ပါဒတော ဩရုယျ ။ ပုန ဂါမန္တံ ဩတရဏ- ကာလေ မိဂပေါတိကာယ ပဋိဗဒ္ဓစိတ္တတ္တာ အနိဝတ္တိတွာ ။ တေ- ဟိ သဒ္ဓိံယေဝ ဩတရိ။

(၅) ။ အထ နံ သာ အာဟ ၊ “ တံ ခေါ သိ အယျ ပဗ္ဗ- တေယျော ဗာလမိဂေါ၊ ။ ဂါမန္တော စ နာမ သာသင်္ကော သပ္ပ- ဋိဘယော၊ ။ မာ အမှေဟိ သဒ္ဓိံ ဩတရိ” တိ၊ ။ သော တဿာ ပဋိဗဒ္ဓစိတ္တတ္တာ အနိဝတ္တိတွာ သဒ္ဓိံယေဝ အဂမာသိ။

(၆) ။ မဂဓ ဝါသိနော ဣဒါနိ မိဂါနံ ပဗ္ဗတပါဒါ ဩတ- ရဏ ကာလော တိ ဥတွာ ၊ မဂ္ဂေ ပဋိစ္ဆန္တ ကောဠကေသု တိ- ဠန္တိ၊ ။ တေသမ္ပိ ဒ္ဓိန္တံ အာဂမနမဂ္ဂေ ဧကော လုဒ္ဓကော ပဋိစ္ဆန္တ- ကောဠကေ ဌိတော ဟောတိ။

(၃) ။ လွန်လေပြီးသောအခါ မဂဓတိုင်း ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ မဂဓမင်းသည်မင်းပြု၏၊ ၊ မဂဓပြည်သူတို့၏ ကောက်မှည့်သောအခါ၌ သမင်တို့အား ကြီးစွာသောဘေးသည်ဖြစ် ၏၊ ။ ထိုသမင်တို့သည် တော၌တောင်ခြေရင်းသို့ဝင်ကုန်၏။

(၄) ။ ထိုသမင်တို့တွင် တော တောင်ခြေရင်း၌နေသော တခုသော သမင်သည် ၊ ရပ်စွန်ရွာနား၌နေသော သမင်မငယ်တခုနှင့်မိတ်ဖွဲ့ခြင်းကိုပြု၍ ။ ထိုသမင်တို့၏တောင် ခြေရင်းမှသက်လတ်၍ ။ တဖန် ရွာ၏အနီးသို့သက်သောကာလ၌ သမင်မငယ်၌ ကြိုက်နှစ် သက်သောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် တောတောင်သို့မပြန်မူ၍ ။ ထိုရွာနီးနေ သမင်တို့ နှင့်အတူတကွသာလျှင် [ရွာ၏အနီးသို့] လိုက်၏။

(၅) ။ ထိုအခါ ထိုတောနေသမင်ကို ထိုသမင်မသည် ၊ အရှင်...သင်ကား တော တောင်နေသော သမင်မိုက်ဖြစ်၏၊ ။ ရွာနီးအရပ်မည်သည်လည်း ရွံရှာဘွယ်ရှိ၏၊ ဘေး ဘျမ်းရှိ၏၊ ။ ငါတို့နှင့်အတူ ရွာနီးအရပ်သို့မလိုက်လင့်ဟုဆို၏၊ ။ ထိုသမင်သည် ထိုအဆွေ ခင်ပွန်းသမင်မ၌ ကြိုက်နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် မပြန်မူ၍ အတူတကွသာ လျှင် လိုက်၏။

(၇) ° မိဂပေါတိကာ မနုဿ ဂန္ဓံ ဃာယိတွာ ဧကော လုဒ္ဓကော ဌိတော ဘဝိဿကီ တိ ၊ တံ ဗာလမိဂံ ပုရတော ကတွာ သယံ ပစ္ဆတော အဟောသိ၊ ၊ လုဒ္ဓကော ဧကေနော သရပ္ပဟာရေန မိဂံ တတ္ထေဝ ပါတေတိ။

(၈) ° မိဂပေါတိကာ တဿ ဝိဒ္ဓဘာဝံ ဥတွာ ၊ ဥပ္ပတိ- တွာ ဝါတဂတိယာ ဝ ပလာယိ၊ ၊ လုဒ္ဓကော ကောဋ္ဌကတော နိက္ခမိတွာ မိဂံ ဩက္ကန္တိတွာ အဂ္ဂိံ ကတွာ ဝိတစ္ဆိတေသု အင်္ဂါရေသု မရုရမံသံ ပစိတွာ ခါဒိတွာ ၊ ပါနိယံ ပိဝိတွာ အ- ဝသေသံ လောဟိတ ဗိန္ဒုဟိ ပဋ္ဌရန္တေဟိ ကာဇေနာဒါယ ၊ ဒါရကေ ပေါသေန္တော ဃရံ အဂမာသိ။

(၉) ° တဒါ ဗောဓိသတ္တော တသ္မိံ ဝနသဏ္ဍေ ရုက္ခဒေ- ဝတာ ဟုတွာ နိဗ္ဗတ္တော ဟောတိ၊ ၊ သော တံ ကာရဏံ ဒိဿာ ၊ ဣမဿ ဗာလမိဂဿ မရဏံ နေဝ မာတရံ နိဿာယ၊ ၊ န ပိတရံ နိဿာယ၊ ၊ အထခေါ ကာမံ နိဿာယ။

(၆) ° မဂဓတိုင်းသားတို့သည် ယခုအခါ သမင်တို့၏တောင်ခြေမှ ဆင်းသက်သော အခါတည်းဟုသိကုန်၍ ၊ ခရီးအနီးအပါးဖုံးကွယ်သောအုံတို့၌နေကုန်၏၊ ၊ ထိုသမင်နှစ်ခု တို့၏လည်းလာသောလမ်း၌ တယောက်သောမုဆိုးသည် ဖုံးကွယ်သောအုံ၌နေ၏။

(၇) ° သမင်မငယ်သည် လူနံ့နံ့၍တယောက်သောမုဆိုးသည် တည်သည်ဖြစ်လတ္တံ့ ဟု ၊ ထိုသမင်မိုက်ကို ရှေ့သွားပြု၍ မိမိကားနောက်ကလိုက်၏၊ ၊ မုဆိုးသည်မြှားတချက် ပစ်သဖြင့်လျှင်သမင်ကို ထိုအရပ်၌လျှင် လည်းစေ၏။

(၈) ° သမင်မငယ်သည် ထိုသမင်မိုက်အား မြှားမှန်သည်၏အဖြစ်ကိုသိ၍ ၊ ခုန်လွှား လျက် လေကဲ့သို့မြန်သောအဟုန်ဖြင့်လျှင်ပြေးလေ၏၊ ၊ မုဆိုးသည် အံ့မှထွက်၍ သမင်ကို ယူပြီးလျှင် မီးထည့်၍ မီးကျိုးတို့၌ ကောင်းသောအသားကိုကင်လျက်စားပြီးသော် ၊ ရေ သောက်၍ ကြွင်းသောအသားကို ယိုစီးကုန်သောသွေးပေါက်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ထမ်းပိုးဖြင့် ယူ၍ သား၊ မယားတို့ကို ကျွေးမွေးလိုရကား အိမ်သို့သွား၏။

(၉) ° ထိုအခါ ဘုရားလောင်းသည် ထိုတောအုပ်၌ ရုက္ခစိုးနတ်ဖြစ်သည်ဖြစ်၏၊ ၊ ထို ရုက္ခစိုးနတ်သည် ထိုအကြောင်းကိုမြင်၍ ၊ ဤသမင်မိုက်၏ သေခြင်းသည်အမိကိုအမှီပြု၍ လည်းမဖြစ်၊ ၊ အဘကိုအမှီပြု၍လည်းမဖြစ်၊ ၊ စင်စစ်အမှန်ကား ကာမကိုအမှီပြု၍သေခြင်း သည်ဖြစ်၏။

(၁၀) ။ ကာမနိမိတ္တကာ ဟိ သတ္တာ သုဂတိယံ ဟတ္ထစ္ဆေ-
ဒါဒိကံ ၊ ဒုဂ္ဂတိယဉ္စ ပဉ္စ ဝိမ ဗန္ဓနာဒိ နာနာပ္ပကာရကံ ဒုက္ခံ
ပါပုဏန္တိ ၊ ။ ပရေသံ မရဏ ဒုက္ခုပ္ပါဒနဗ္ဗိ နာမ ဣမသ္မိံ လော-
ကေ ဂရဟိတမေဝ ၊ ။ ယံ ဇနပဒံ မာတုဂါမော ဝိစာရေတိ
အနုသာသတိ ၊ ။ သော ဣတ္ထိ ပရိဏာယကော ဇနပဒေါ ပိ
ဂရဟိတော ယေဝ ။

(၁၁) ။ ယေ သတ္တာ မာတုဂါမဿ ဝသံ ဂစ္ဆန္တိ ၊ ။ တေ
ပိ ဂရဟိတာ ယေဝါ တိ ။ ဧကာယ ဂါထာယ တိဏိ ဂရဟာ-
ဝတ္ထုနိ ဒဿေတွာ ။ ဝနဒေဝတာသု သာဓုကာရံ ဒတွာ ဂန္ဓ-
ပုပ္ဖါဒိဟိ ပူဇယမာနာသု ။ မရုရေန သရေန တံ ဝနသဏ္ဍံ ဥန္ဒာ-
ဒေန္တော ဣမာယ ဂါထာယ ဓမ္မံ ဒေသေသိ ။

၁၃။ မိရတ္ထု ကဏ္ဍိနံ သလ္လံ၊ ပုရိသံ ဂါဠဝေဓိနံ။
မိရတ္ထု တံ ဇနပဒံ၊ ယတ္ထိတ္ထိ ပရိဏာယိကာ။
တေ စာပိ မိတ္တိတာ သတ္တာ၊ ယေ ဣတ္ထိနံ ဝသံ ဂတာ တိ။ ။

(၁၀) ။ ထိုစကားသည်မှန်၏။ သတ္တဝါတို့သည်ကာမဟူသောအကြောင်းကြောင့်သုဂ-
တိ၌ လက်ဖြတ်ခြင်းအစရှိသောဆင်းရဲသို့လည်းကောင်း၊ 'ဒုဂ္ဂတိ၌ ငါးပါးအပြားရှိသော
နှောင်ဖွဲ့ခြင်းအစရှိသော အထူးထူးအပြားပြားရှိသော ဆင်းရဲသို့လည်းကောင်း ရောက်
ကုန်၏။ ။ သူတပါးတို့အား သေခြင်းဆင်းရဲကိုဖြစ်စေခြင်းမည်သည်ကိုလည်း ဤလောက၌
ကဲ့ရဲ့အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ။ အကြင်ဇနပုဒ်ကို မိန်းမသည် စီရင်၏၊ ဆုံးမ၏။' မိန်းမ
အကြီးအမှူးပြုသော ထိုဇနပုဒ်ကိုလည်းကဲ့ရဲ့အပ်သည်သာလျှင်တည်း။

(၁၁) ။ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်မိန်းမ၏အလိုသို့လိုက်ကုန်၏။ ထိုသူတို့ကိုလည်း ကဲ့
ရဲ့အပ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်းဟု ။ တဂါထာဖြင့်သုံးပါးသော ဂရဟာဝတ္ထုတို့ကိုပြ၍
'တောစောင့်နတ်တို့သည် ကောင်းချီးပေးကုန်လျက် နံ့သာပန်းအစရှိသည်တို့ဖြင့် ပူ
ဇော်အပ်ကုန်သည်ရှိသော် ။ သာယာသောအသံဖြင့် ထိုတောအုပ်ကို ပဲ့တင်ထပ်စေလျက်--

မိရတ္ထုကဏ္ဍိနံ သလ္လံ၊ ပုရိသံ ဂါဠဝေဓိနံ။
မိရတ္ထုတံ ဇနပဒံ၊ ယတ္ထိတ္ထိ ပရိဏာယိကာ။
တေ စာပိ မိတ္တိတာ သတ္တာ၊ ယေ ဣတ္ထိနံ ဝသံ ဂတာ။ ။
ဟုသောဤဂါထာဖြင့်တရားဟော၏။

တတ္ထ ဓိရတ္ထတိ ဂရဟတ္ထေ နိပါတော၊ သွာယ မိခ ဥတ္တာ-
သုဗ္ဗေဂဝသေန ဂရဟနေ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ဥတ္တာသိတုဗ္ဗေဂေါ ဟိ
ဟောန္တော ဗောဓိသတ္ထော ဧဝ မာဟ။ ကဏ္ဍ မဿ အတ္ထိ တိ
ကဏ္ဍိ၊ တံ ကဏ္ဍိနံ။ တံ ပန ကဏ္ဍံ အနုပ္ပဝိသနဋ္ဌေန သလ္လန္တိ
ပုစ္စတိ။ တသ္မာ ကဏ္ဍိနံ သလ္လန္တိ ဧတ္ထ သလ္လံ ကဏ္ဍိနံ နိ
အတ္ထော။

သလ္လံ ဝါ အဿ တ္ထိ တိ ပိ သလ္လော၊ တံ သလ္လံ။ မဟန္တံ ဝဏ-
မုခံ ကတွာ ဗလဝပ္ပဟာရံ ဒေန္တော ဂါဠိ ဝိဇ္ဈတီ တိ ဂါဠဝေဓိ၊
တံ ဂါဠဝေဓိနံ။ နာနာပ္ပကာရေန ကဏ္ဍေန ကုမုဒပတ္တသဏ္ဍာန-
ထလေန ဥဇုကဂမနေနေဝ သလ္လေန စ သမန္ဓာဂတံ ဂါဠဝေဓိ-
နံ ပုရိသံ ဓိရတ္ထတိ အယမေတ္ထ အတ္ထော။

ပရိဏာယိကာတိ ဣဿရာ သံဝိဓာယိကာ။ ဓိက္ခိတာတိ ဂရ-
ဟိတာ။ သေသမေတ္ထ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ။ ဣတော ပရံ ပန ဧတ္ထ-
ကမ္ပိ အဝတွာ ယံ ယံ အနုတ္တာနံ၊ တံ တဒေဝ ဝဏ္ဏယိဿာမ။

(၁၂) ° ဧဝံ ကောယ ဂါထာယ တီဏိ ဂရဟာ ဝတ္ထုနိ
ဒသေတွာ ၊ ဗောဓိသတ္ထော ဝနံ ဥန္တာဒေတွာ ဗုဒ္ဓလိဋ္ဌာယ
ဓမ္မံ ဒေသေသိ။

ဘောန္တော၊ အချင်းတို့။ သလ္လံ၊ စူးဝင်တတ်သော။ ကဏ္ဍိနံ၊ မြားရှိထသော။ ဂါဠဝေဓိနံ၊
ပြင်းစွာပစ်တတ်ထသော။ ပုရိသံ၊ ယောက်ျားကို။ ဓိရတ္ထ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းသည်ဖြစ်၏။
ယတ္ထ၊ အကြင်ဇနပုဒ်၌။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်။ ပရိဏာယိကာ၊ အကြီးအမှူးပြု၍ အမှုကိစ္စကို
စီရင်၏။ တံဇန ပဒံ၊ ထိုဇနပုဒ်ကိုလည်း။ ဓိရတ္ထ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းသည်ဖြစ်၏။ ယေသတ္တာ၊
အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ ဣတ္ထိနံ၊ မိန်းမတို့၏။ ဝသံ၊ အလိုသို့။ ဂတာ၊ လိုက်ကုန်၏။
တေစာပိသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ကိုလည်း။ ဓိက္ခိတာ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်၏။

(၁၂) ° ဤသို့ဘုရားလောင်းသည် တခုသောဂါထာဖြင့် သုံးပါးကုန်သော ဂရဟာ
ဝတ္ထုတို့ကိုပြု၍ ၊ ဘုရားလောင်းသည် တောကိုပဲ့တင်ထပ်စေလျက် ဘုရားကဲ့သို့တင့်တယ်
ခြင်းဖြင့် တရားဟောပြီ။

(၁၃) ° သတ္တာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ သစ္စာနိ ပကာသေသိ၊ ၊ သစ္စ ပရိယောသာနေ ဥက္ကဏ္ဍိတဘိက္ခု သော- တာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌဟိ၊ ။ သတ္တာ ဒွေ ဝတ္ထုနိ ကထေတွာ ။ အနုသန္ဓိံ ဃဋေတွာ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ။

(၁၄) ° ဣတော ပရံ ပန ဒွေ ဝတ္ထုနိ ကထေတွာ တိ ဣဒံ အဝတွာ ၊ အနုသန္ဓိံ ဃဋေတွာ တိ ဧတ္ထကမေဝ ဝက္ခာမ၊ ။ အဝုတ္တ မ္ဗိ ပန ဟေဋ္ဌာ ဝုတ္တနယေနေဝ ယောဇေတွာ ဝဟေ- တဗ္ဗိ။

(၁၅) ° တဒါ ပဗ္ဗတေယျမိဂေါ ဥက္ကဏ္ဍိတဘိက္ခု အဟော- သိ၊ ၊ မိဂပေါတိကာ ပုရာဏ ဒုတိယိကာ၊ ။ ကာမေသု ဒေါ- သံ ဒသေတွာ ဓမ္မ ဒေသက ဒေဝတာ ပနာဟ မေဝ အ- ဟောသိ ဣ။

ကဏ္ဍိန ဇာတ်ကံ တတိယံ။

(၁၃) ° သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ဤဓမ္မဒေသနာကိုဆောင်၍ သစ္စာတို့ကိုပြတော် မူ၏၊ ၊ သစ္စာတို့ကို ပြသည်၏အဆုံး၌ ငြီးငွေ့သောရဟန်းသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်၌တည် လေ၏၊ ။ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် နှစ်ပါးသောဝတ္ထုတို့ကိုဟောတော်မူ၍ ။ အနုသန္ဓေ ကိုစပ်တော်မူ၍ ဇာတ်ကိုပေါင်းတော်မူ၏။

(၁၄) ° ဤဝတ္ထု၏နောက်၌ ဒွေဝတ္ထုနိကထေတွာ-ဟူသော ဤစကားကို မဆိုမူ၍ ၊ အနုသန္ဓိံဃဋေတွာ-ဟူသောဤစကားမျှကိုသာလျှင် ဆိုကုန်တော့အံ့၊ ။ ဒွေဝတ္ထုနိ ကထေတွာ-ဟုမဆိုအပ်သော်လည်း အောက်ဝတ္ထုတို့၌ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင် ယှဉ်၍ယူအပ်၏။

(၁၅) ° ယခုအခါ ငြီးငွေ့သော ရဟန်းသည် ထိုအခါ တောင်၌နေသောသမင်ဖြစ် လေပြီ၊ ၊ ယခုအခါ ငြီးငွေ့သောရဟန်း၏မယားဟောင်းသည် ထိုအခါ သမင်မငယ်ဖြစ် လေပြီ၊ ။ ယခုအခါ ငါဘုရားသည်လျှင် ထိုအခါ ကာမဂုဏ်တို့၌ အပြစ်ကိုပြ၍ တရား ဟောတတ်သောရုက္ခစိုးနတ်ဖြစ်ဘူးပြီ၊ ဤသို့ ဇာတ်ကိုပေါင်းတော်မူ၏။

သုံးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ကဏ္ဍိနဇာတ်သည် ပြီး၏။

၄-ဝါတမိဂဇာတ်

(၁) °န ကိရတ္ထိ ရသေဟိ ပါပိယောတိ ဣဒံ သတ္တာ ဇေ-
တဝနေ ဝိဟရန္တော ၊ စူဠပိဏ္ဍပါတိက တိဿတ္ထေရံ အာရဗ္ဗ
ကထေသိ။

(၂) °သတ္ထရိ ကိရ ရာဇဂဟံ ဥပနိဿာယ ဝေဠုဝနေ
ဝိဟရန္တော ၊ တိဿကုမာရော နာမ မဟာဝိဘဝဿ သေဋ္ဌိကု-
လဿ ပုတ္တော ဧကဒိဝသံ ဝေဠုဝနံ ဂန္တော သတ္ထု ဓမ္မဒေသနံ
သုတွာ ၊ ပဗ္ဗဇိတုကာမော ပဗ္ဗဇံ ယာစိတွာ မာတာပိတူဟိ
အနနုညာတတ္တာ ပဋိက္ခိတ္တော ၊ သတ္တာဟံ ဘတ္တစ္ဆေဒံ ကတွာ
ရဠုပါလတ္ထေရော ဝိယ ၊ မာတာပိတရော အနုဇာနာပေတွာ
သတ္ထု သန္တိကေ ပဗ္ဗဇိ၊ ၊ သတ္တာ တံ ပဗ္ဗာဇေတွာ အခုမာ-
သမတ္တံ ဝေဠုဝနေ ဝိဟရိတွာ ဇေတဝနံ အဂမာသိ။

(၃) °တကြာယံ ကုလပုတ္တော တေရသ ဓုတင်္ဂါနိ သမာ-
ဒါယ ၊ သာဝတ္ထိယံ သပဒါနံ ပိဏ္ဍာယ စရမာနော ကာလံ ဝိတိ-
နာမေတိ၊ ၊ စူဠပိဏ္ဍပါတိက တိဿတ္ထေရော နာမာတိ ဝုတ္တေ

(၁) °နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား
သည် နကိရတ္ထိရသေဟိပါပိယော-အစရှိသော ဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော
ဤဝါတမိဂဇာတ်ကို သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်
၊ စူဠပိဏ္ဍပါတိကတိဿမထေရ်ကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။

(၂) ° သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကိုအဖို့ပြု၍ ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌
သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ် ၊ များစွာသောစည်းစိမ်ရှိသောသူဌေးမျိုး၏သားဖြစ်သောတိဿ
သူငယ်မည်သည် တနေ့သ၌ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သို့ သွား၍ ဘုရားတရားတော်ကို
နာရလတ်သော် ၊ ရဟန်းပြုလိုရကား ရဟန်းအဖြစ်ကိုတောင်းပန်၍ မိဘတို့သည် ခွင့်မပြု
အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဘုရားပယ်တော်မူအပ်သည်ရှိသော် ၊ ရဠုပါလမထေရ်ကဲ့သို့
ခုနစ်ရက်အာဟာရကိုဖြတ်သဖြင့် ၊ မိဘတို့ကို ခွင့်ပြုစေ၍ ဘုရားအထံတော်၌ ရဟန်းပြု၏။
° မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုတိဿ သူဌေးသားကို ရဟန်းပြုစေ၍ လခွဲပတ်လုံးဝေဠုဝန်
ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးတော်မူ၍ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ကြွတော်မူ၏။

ဂဂနတလေ ပုဏ္ဏစန္ဒောဝိယ ဗုဒ္ဓသာသနော ပါကဋော ပညာ-
တော အဟောသိ။

(၄) ° တသ္မိံ ကာလေ ရာဇဂဟ နဂရေ နက္ခတ္တကီဋ္ဌာယ
ဝတ္တမာနာယ ' ထေရဿ မာတာပိတရော ယံ တဿ ဂိဟိ-
ကာလေ အဟော အဘာရဏဘဏ္ဍကံ၊ ° တံ ရတနစင်္ကောဋကေ
နိက္ခိပိတွာ ဥရေ ထပေတွာ ' အညာသု နက္ခတ္တကီဋ္ဌာသု အမှာ-
ကံ ပုတ္တော ဣမိနာ အလင်္ကာရေန အလင်္ကတော နက္ခတ္တံ ကီဋ္ဌ-
တိ၊ ° တံ နော ကေပုတ္တံ ဂဟေတွာ သမဏော ဂေါတမော
သာဝတ္ထိနဂရံ ဂတော၊ ° ကဟံ နုခေါသော ဧတရဟိ နိဿိန္ဒော၊
° ကဟံ ဌိတော တိ ဝတွာ ရောဒန္တိ။

(၅) ° အထေကာ ဝဏ္ဏဒါသိ တံ ကုလံ ဂန္ဓာ ' သေဋ္ဌိ-
ဘရိယံ ရောဒန္တိ ° ဒိသ္မာ ပုစ္ဆိ ° " ကိံ ပန အယျေ ရောဒသိ " တိ၊
' သာ တမတ္ထံ အာရောစေသိ၊ ° ကိံ ပန အယျေ အယျပုတ္တော
ပိယံ ကရောတိ တိ၊ ° အသုကဉ္စ အသုကဉ္စာ တိ၊ ° သစေ တုမေ

(၃) ° ထိုဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဤအမျိုးသားသည် ရတင်တဆယ့်သုံးပါးတို့ကို
ဆောက်တည်၍ ' [သာဝတ္ထိပြည်၌] အိမ်စဉ်အတိုင်း ဆွမ်းခံသွားလျက် ကာလကို လွန်စေ
၏၊ ° စူဠဝိဏ္ဏပါတိကတိဿမထေရ်ဟုဆိုအပ်သည်ရှိသော် ကောင်းကင်ပြင်၌ လပြည့်
ဝန်းကဲ့သို့ ဘုရားသာသနာတော်၌ လွန်စွာကျော်ဇောထင်ရှား၏။

(၄) ° ထိုအခါရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌နက္ခတ်သဘင်ကစားခြင်းသည်ဖြစ်လတ်သော် ' တိဿ
မထေရ်၏မိဘတို့သည် ° ထိုတိဿမထေရ်သည် လူဖြစ်စဉ်အခါဝတ်စားဆင်ယင်အပ်သော
အကြင် ဝတ်စားတန်းဆာသည်ရှိ၏၊ ထိုဝတ်စားတန်းဆာကို ရတနာပန်းတောင်း၌
ထည့်၍ ရင်၌ထား၍ ' တပီးကုန်သော နက္ခတ်သဘင်တို့၌ ငါတို့သားသည် ဤဝတ်စား
တန်းဆာဖြင့်ဆင်လျက် ° နက္ခတ်သဘင်ကစား၏၊ ° ထိုတယောက်တည်းသောငါတို့၏
သားကို ရဟန်းဂေါတမယူ၍ သာဝတ္ထိပြည်သို့သွား၏၊ ° ထိုငါတို့၏သားသည် ယခုအခါ
အဘယ်၌ထိုင်လိမ့်နည်း၊ ' အဘယ်၌ရပ်တည်လိမ့်နည်းဟုဆို၍ ငိုကြွေးမြည်တမ်းကုန်၏။

(၅) ° ထိုအခါ တယောက်သောပြည့်တန်းဆာမသည် ထိုအိမ်သို့သွား၍ ' ငိုကြွေး
မြည်တမ်းသော သူဌေးမယားကိုမြင်လတ်သော် ° ရှင်မ...အဘယ့်ကြောင့် ငိုသနည်းဟု
မေး၏၊ ° ထိုသူဌေးမသည်ထိုအကြောင်းကိုကြား၏၊ ° ရှင်မ...အရှင်သားသည်အဘယ်ကို
ကြိုက်တတ်သနည်းဟုမေး၏၊ ° ဤမည် ဤမည်သော အစာအာဟာရကို ကြိုက်တတ်

ဣမသ္မိံ ဂေဟေ သဗ္ဗံ ဝေါ ဣဿရိယံ မယံ ဒဿထ။ ။ အဟံ ဝေါ ပုတ္တံ အာနေဿာမိ တိ။

(၆) ။ သေဋ္ဌိဘရိယာ သာဓူတိ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြိယာ ပရိဗ္ဗယံ ဒတွာ ၊ မဟန္တေန ပရိဝါရေန တံ ဥယျောဇေသိ ။ ။ ဂစ္ဆ အတ္တနော ဗလေန မမ ပုတ္တံ အာနေဟိ ။ ။ တိ။ ။ သာ ပဋိစ္ဆန္ဿယာနေ နိဿိန္ဓာ သာဝတ္ထိံ ဂန္ဓာ ။ ထေရဿ ဘိက္ခာစာရ ပီထိယံ နိဝါသံ ဂဟေတွာ ။ သေဋ္ဌိကုလာ အာဂတေ မနုဿေ ထေရဿ အဒဿေတွာ ။ အတ္တနော ပရိဝါရေန ဝ ပရိဝုတာ ။ ထေရဿ ပိဏ္ဍာယ ပဝိဋ္ဌဿ အာဒိတော ဝ ဥဠုက်ယာဂုဇ ။ ရသကဘိက္ခူ ဒတွာ ရသတဏှာယ ဗန္ဓိတွာ ။ အနုက္ကမေန ဃရေ နိဿိဒါပေတွာ ဘိက္ခံ ဒဒမာနာ စ ။ အတ္တနော ဝသံ ဥပဂတဘာဝံ ဥတွာ ။ ။ ဂိလာနာလယံ ဒဿေတွာ အန္တော ဂဗ္ဘေ နိပဇ္ဇတိ။ ။

(၇) ။ ထေရော ပိ ဘိက္ခာစာရ ဝေလာယ သပဒါနစာရံ စရန္တော ဂေဟဒ္ဓါရံ အဂမာသိ။ ။ ပရိဇနော ထေရဿ ပုတ္တံ ဂဟေတွာ ထေရံ ဃရေ နိဿိဒါပေသိ။ ။ ထေရော နိဿိဒိတွာဝ

၏ ဘုသုဋ္ဌေးမဆို၏။ ။ ရှင်မ... ဤအိမ်၌ ရှင်မတို့၏စိုးပိုင်ခွင့် အလုံးစုံကို ကျွန်ုပ်အား အရှင်တို့သည်ပေးငြားကုန်အံ့။ ။ ရှင်မတို့၏သားကို အကျွန်ုပ်ဆောင်ချေအံ့ဟု ပြည့်တန်းဆာမဆို၏။

(၆) ။ သုဋ္ဌေးမယားသည် ကောင်းပြီဟုဝန်ခံ၍ ရိက္ခာပေး၍ ။ များစွာသောအခြံအရံဖြင့် ထိုပြည့်တန်းဆာမကို ။ [ရှင်မ...] သွားပါချေ။ ရှင်မသည် မိမိ၏အစွမ်းဖြင့် ငါ့သားကို ဆောင်ပါချေဟုစေလိုက်၏။ ။ ထိုပြည့်တန်းဆာမသည် ပေါင်းချုပ်စီးလျက် သာဝတ္ထိပြည်သို့သွား၍ ။ မထေရ်၏ဆွမ်းခံလမ်း၌ နေရာအိမ်ကိုယူ၍ ။ သုဋ္ဌေးအိမ်မှလာကုန်သော သူတို့ကို မထေရ်အားမမြင်စေဘဲ ။ မိမိ၏အခြံအရံဖြင့်သာခြံရံလျက် ။ ဆွမ်းခံဝင်သော မထေရ်အား လက်ဦးစွာလျှင်တဟင်းချိုသောယာဂုကိုလည်းကောင်း၊ ။ အရသာနှင့်ပြည့်စုံသောဆွမ်းကိုလည်းကောင်းလှူ၍ ရသတဏှာဖြင့်နှောင်ဖွဲ့၍ ။ အစဉ်သဖြင့် အိမ်၌နေစေလျက်ဆွမ်းကိုလှူလတ်သော် ။ မိမိအလိုသို့လိုက်သည်၏အဖြစ်ကိုသိ၍ ။ နာဟန်ဆောင်လျက် တိုက်ခန်းတွင်း၌အိပ်၏။

(၇) ။ မထေရ်သည်လည်း ဆွမ်းခံသောအခါ အိမ်စဉ်အတိုင်း ဆွမ်းခံလျက်အိမ်တံခါးသို့ရောက်၏။ ။ [ပြည့်တန်းဆာမ၏] အလုပ်အကျွေးဖြစ်သောသူသည် မထေရ်၏ သပိတ်ကိုယူ၍မထေရ်ကိုအိမ်၌နေစေ၏။ ။ မထေရ်သည်ထိုင်ပြီး၍လျှင်သီတင်းသည်မကား

ကဟံ ဥပါသိကာ တိ ပုစ္ဆိ၊ ၊ ဂိလာနာ ဘန္တေ တုမှာကံ ဒဿနံ ဣစ္ဆတိတိ၊ ၊ သော ရသတဏှာယ ဗန္ဓော အတ္တနော ဝတသမာဒါနံ ဘိန္ဒိတွာ တဿာ နိပန္နဋ္ဌာနံ ပါရိသိ။

(၈) ၊ သာ အတ္တနော အာဂတ ကာရဏံ ကထေတွာ ၊ တံ ပလောဘေတွာ ၊ ရသတဏှာယ ဗန္ဓိတွာ ၊ ဥပ္ပဗ္ဗာဇေတွာ အတ္တနော ဝသေ ထပေတွာ ယာနေ နိသီဒါပေတွာ ၊ မဟန္တေန ပရိဝါရေန ရာဇဂဟမေဝ အဂမာသိ၊ ၊ သာ ပဝတ္တိ ပါကဋ္ဌာ ဇာတော။

(၉) ၊ ဘိက္ခု မေဃသဘာယံ သန္ဓိသိန္ဓာ၊ စူဠပိဏ္ဍပါတိကတိဿ ဣရံ ကိရ ဧကာ ဝဏ္ဏဒါသီ ရသတဏှာယ ဗန္ဓိတွာ အာဒါယ ဂတာ တိ ၊ ကထံ သမုဋ္ဌာပေသုံ။

(၁၀) ၊ သတ္တာ မေဃသဘံ ဥပဂန္ဓာ ၊ အလင်္ကတ မေဃသနေ နိသီဒိတွာ ၊ ကာယ နုတ္တ ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ ကထာယ သန္ဓိသိန္ဓာ တိ အာဟ၊ ၊ တေ တံ ပဝတ္တိ ကထယိ သု၊ ၊ န ဘိက္ခဝေ ဣဒါနေဝ ဧသော ဘိက္ခု ရသ တဏှာယ ဗန္ဓိတွာ

အဘယ်မှာနည်းဟုမေး၏၊ ၊ အရှင်ဘုရား... [သီတင်းသည်မသည်] မကျန်းမသာနာသည် ဖြစ်၍အရှင်ဘုရားတို့အားဖူးမြင်လိုပါသတည်းဟုလျှောက်၏၊ ၊ ထိုမထေရ်သည်ရသတဏှာဖြင့် ဖွဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍ မိမိဆောက်တည်သောဝတ်ကိုဖျက်၍ ထိုပြည့်တန်းဆာမ အိပ်ရာအရပ်သို့ ဝင်လေ၏။

(၈) ၊ ထိုပြည့်တန်းဆာမသည်မိမိလာသောအကြောင်းကိုပြောဆို၍ ၊ ထိုမထေရ်ကို ဖြားယောင်း၍ ရသတဏှာဖြင့်နှောင်ဖွဲ့လျက် ၊ လူထွက်စေ၍ မိမိအလိုသို့လိုက်စေလျက် ယာဉ်၌နေစေပြီး၍ ၊ များစွာသောအခြံအရံဖြင့်ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ သာလျှင်သွား၏၊ ၊ ထိုအကြောင်းသည် ထင်ရှားဖြစ်၏။

(၉) ၊ ရဟန်းတို့သည် တရားသဘင်၌စည်းဝေးကုန်လျက် ၊ စူဠပိဏ္ဍပါတိကတိဿ မထေရ်ကို တယောက်သောပြည့်တန်းဆာမသည် ရသတဏှာဖြင့် နှောင်ဖွဲ့လျက် ယူ၍ သွားသတတ်ဟု ၊ စကားကိုဖြစ်စေကုန်၏။

(၁၀) ၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် တရားသဘင်သို့ကြွတော်မူ၍ ၊ တန်းဆာဆင်အပ်သော တရားဟောပလ္လင်၌နေတော်မူ၍ ၊ ရဟန်းတို့... ယခုအခါ အဘယ်စကားဖြင့် စည်းဝေးကုန်သနည်းဟုမေးတော်မူ၏၊ ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်ထိုအကြောင်းကိုကြားလျှောက်

တဿာ ဝသံ ဂတော၊ ။ ပုဗ္ဗေ ပိ တဿာ ဝသံ ဂတော ယေဝါ-
တိ ဝတွာ အတီတံ အာဟရိ။

(၁၁) ။ အတီတေ ဗာရာဏသီယံ ရညော မြဟ္မဒတ္တဿ
သဗ္ဗယော နာမ ဥယျာနပါလော အဟောသိ၊ ။ အထေကော
ဝါတမိဂေါ တံ ဥယျာနံ အာဂန္တော သဗ္ဗယံ ဒိသ္မာ ပလာယတိ၊
၂ သဗ္ဗယော ပိ န တံ တဇ္ဇေတွာ နိဟရတိ၊ ။ သော ပုနပ္ပုနံ
အာဂန္တော ဥယျာနေ ယေဝ စရတိ၊ ။ ဥယျာနပါလော ဥယျာနေ
နာနာပုကာရာနိ ပုပ္ဖလောနိ ဂဟေတွာ ဒိဝသေ ဒိဝသေ ရညော
အဘိဟရတိ။

(၁၂) ။ အထ နံ ကေဒိဝသံ ရာဇာ ပုစ္ဆိ၊ ။ “အတ္ထိ ပန သမ္ပ
ဥယျာနပါလ ဥယျာနေ ကိဉ္စိ အတ္ထရိယံ ပဿိတဗ္ဗ”န္တိ၊ ။ ဒေဝ
အညံ န ပဿာမိ၊ ။ ဧကော ပန ဝါတမိဂေါ အာဂန္တော ဥယျာ-
နေ စရတိ၊ ။ ဧတံ ပဿာမိ တိ၊ ။ သက္ခိဿသိ ပန တံ ဂဟေတုန္တိ၊
၂ ထောကံ မဓုံ လဘန္တော ရာဇနိဝေသနမ္ပိ နံ အာနေတုံ
သက္ခိဿာမိ ဒေဝါ တိ။

ကုန်၏။ ။ ရဟန်းတို့...ယခုအခါ၌သာလျှင် ထိုရဟန်းသည် ရသတဏှာဖြင့် နှောင်ဖွဲ့အပ်
သည်ဖြစ်၍ ထိုပြည့်တန်းဆာမ၏အလိုသို့လိုက်သည်မဟုတ်သေး၊ ။ ရှေး၌လည်း ထိုပြည့်
တန်းဆာမ၏အလိုသို့လိုက်ဘူးသာလျှင်တည်းဟု မိန့်တော်မူ၍ အတိတ်ကိုဆောင်တော်
မူ၏။

(၁၁) ။ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီပြည်၌ မြဟ္မဒတ်မည်သော မင်းအား
သဗ္ဗယမည်သောဥယျာဉ်စောင့်သည်ရှိ၏၊ ။ ထိုအခါ တခုသောသမင်ပျံသည် ထိုဥယျာဉ်
သို့ လာလတ်၍ သဗ္ဗယကိုမြင်လတ်သော် ပြေး၏။ ။ သဗ္ဗယသည်လည်းထိုသမင်ပျံ
လာသည်ကို ခြိမ်းချောက်၍မနှင်၊ ။ ထိုသမင်ပျံသည် အကြိမ်ကြိမ်လာ၍ ဥယျာဉ်၌လျှင်
ကျက်စား၏၊ ။ ဥယျာဉ်စောင့်သည် ဥယျာဉ်၌ အထူးထူးအပြားပြား ကုန်သော ပန်း၊
သစ်သီးတို့ကိုယူ၍ နေ့တိုင်း နေ့တိုင်းမင်းအားဆက်၏။

(၁၂) ။ ထိုအခါ တငနုသ၌ ထိုဥယျာဉ်စောင့်ကို 'အချင်းဥယျာဉ်စောင့်...ဥယျာဉ်၌
တစုံတခုသောအံ့ဘွယ်သရဲကိုမြင်အပ်သလောဟုမင်းသည်မေး၏၊ ။ အရှင်မင်းကြီး...တပါး
ကိုကားမမြင်ရ၊ ။ တခုသောသမင်ပျံသည်တမူကား လာလတ်၍ ဥယျာဉ်၌ကျက်စား၏၊ ။ ထို
သမင်ပျံကိုမြင်၏ဟု ဥယျာဉ်စောင့်သည်လျှောက်၏၊ ။ ထိုသမင်ပျံကို သင်ဖမ်းနိုင်အံ့လော
ဟုမေး၏၊ အရှင်မင်းကြီး...အတန်ငယ်သောပျားကိုရမူကား နန်းတော်တွင်းသို့ ထိုသမင်
ပျံကို ဆောင်စွမ်းနိုင်ပါ၏ဟုလျှောက်၏။

(၁၃) ၊ ရာဇာ တဿ မဓုံ ဒါပေသိ၊ ၊ သော တံ ဂဟေ-
တွာ ဥယျာနံ ဂန္ဓာ ၊ ဝါတမိဂဿ စရဏဋ္ဌာနေ တိဏာနိ
မရနာ မက္ခိတွာ နိလိယိ၊ ၊ မိဂေါ အာဂန္ဓာ မရမက္ခိတာနိ
တိဏာနိ ခါဒိတွာ ၊ ရသတဏှာယ ဗန္ဓော အညတြိ အဂန္ဓာ
၊ ဥယျာနမေဝ အာဂန္ဓိ။

(၁၄) ၊ ဥယျာနပါလော တဿ မရမက္ခိတ တိဏေသု
ပလုဒ္ဓဘာဝံ ဥ တွာ ၊ အနုက္ကမေန အတ္တာနံ ဒဿေသိ၊ ၊ သော
တံ ဒိသ္မာ ကတိပါဟံ ပလာယိတွာ ၊ ပုနပ္ပုနံ ပဿန္တော ဝိဿာ-
သံ အာပဇ္ဇိတွာ ၊ အနုက္ကမေန ဥယျာနပါလဿ ဟတ္ထေ ထပိ-
တာနိ တိဏာနိ ခါဒိတုံ အာရတိ။

(၁၅) ၊ သော တဿ ဝိဿာသံ အာပန္ဓဘာဝံ ဥ တွာ
၊ ယာဝ ရာဇနိဝေသနာ ဝိထိံ ကိဋ္ဌဇ္ဇေဟိ ပရိက္ခိပိတွာ ၊ တဟိံ-
တဟိံ သာခါဘင်္ဂံ ပါတေတွာ ၊ မရုလာဗုကံ အံသေ လဂ္ဂေ-
တွာ ၊ တိဏကလာပံ ဥပကစ္ဆကေ ထပေတွာ ၊ မရမက္ခိတာနိ
တိဏာနိ မိဂဿ ပုရတော ပုရတော ဝိကိရန္တော အန္တော-
ရာဇနိဝေသနံ ယေဝ အဂမာသိ၊ ၊ မိဂေ အန္တော ပဝိဋ္ဌေ ဒွါရံ
ပိဒဟိံ သု။

(၁၃) ၊ မင်းသည် ထိုဥယျာဉ်စောင့်အား ပျားကိုပေးစေ၏၊ ၊ ထိုဥယျာဉ်စောင့်သည်
ထိုပျားကိုယူ၍ ဥယျာဉ်သို့သွားပြီးလျှင် ၊ သမင်ပျံ၏ကျက်စားရာအရပ်၌မြက်တို့ကိုပျားဖြင့်
လူး၍ ပုန်းအောင်းလျက်နေ၏၊ ၊ သမင်သည် လာလတ်၍ ပျားလူးမြက်တို့ကို စားရသော်
၊ ရသတဏှာဖြင့်နှောင်ဖွဲ့အပ်ရကား အရပ်တပါးသို့ မသွားမူ၍ ၊ ဥယျာဉ်သို့သာလျှင်
ပြန်လာ၏။

(၁၄) ၊ ဥယျာဉ်စောင့်သည် ထိုသမင်၏ပျားလူးမြက်တို့၌တပ်မက်သောအဖြစ်ကိုသိ၍
၊ အစဉ်သဖြင့် မိမိကိုယ်ကိုပြု၏၊ ၊ ထိုသမင်သည် ထိုဥယျာဉ်စောင့်ကိုမြင်လျှင် နှစ်ကြိမ် သုံး
ကြိမ်ပြေးလျက် ၊ အဖန်တလဲလဲမြင်ရလတ်သော် အကျွမ်းဝင်ခြင်းသို့ ရောက်၍ ၊ အစဉ်သ
ဖြင့် ဥယျာဉ်စောင့်၏လက်၌တင်ထားအပ်ကုန်သောမြက်တို့ကို စားခြင်းငှါအားထုတ်၏။

(၁၅) ၊ ထိုဥယျာဉ်စောင့်သည် ထိုသမင်၏ အကျွမ်းဝင်ခြင်းသို့ ရောက်သောအဖြစ်
ကိုသိ၍ ၊ မင်းနန်းတော်တိုင်အောင် ခရီးကိုဖျာတို့ဖြင့်ကာစေ၍ ၊ ထိုထိုအရပ်၌ သစ်ခက်
ကျိုးကိုချလျက် ၊ ပျားမူးကို ပခုံး၌လွယ်၍ ၊ မြက်စည်းကို လက်ကတီး၌ထား၍ ၊ ပျားလူး

(၁၆) ° မိဂေါ မနုဿေ ဒိဿွာ ကမ္မမာနော မရဏာ ဘယ-
ဘိတော ၊ အန္တော နိဝေသန ရာဇင်္ဂဏေ အာဓာဝတိ ပရိဓာ-
ဝတိ၊ ၊ ရာဇာ ပါသာဒါ သြရုယ တံ ကမ္မမာနံ ဒိဿွာ ၊ ဝါတ-
မိဂေါ နာမ မနုဿာနံ ဒိဋ္ဌဋ္ဌာနံ သတ္တာဟံ န ဂစ္ဆတိ၊ ၊ တဇ္ဇိ-
တဋ္ဌာနံ ယာဝဇီဝံ န ဂစ္ဆတိ၊ ၊ သော ဧဝရူပေါ ဂဟန နိဿိ-
တော ဝါတမိဂေါ ရသ တဏှာယ ဗန္ဓော ဣဒါနိ ဧဝရူပံ
ဋ္ဌာနံ အာဂတော၊ ၊ နတ္ထိ ဝတ ဘော လောကေ ရသတဏှာယ
ပါပတရံ နာမာ တိ ဣမာယ ဂါထာယ ဓမ္မဒေသနံ ပဋ္ဌပေသိ။

၁၄။ န ကိရတ္ထိ ရသေဟိ ပါပိယော၊
အာဝါသေဟိ ဝါ သန္တဝေဟိ ဝါ။
ဝါတမိဂံ ဂေဟ နိဿိတံ၊
ဝသ မာနေသိ ရသေဟိ သဉ္ဇယော တိ။ ။

တတ္ထ ကိရာတိ အနုဿဝနတ္ထေ နိပါတော။ ရသေဟိတိ ဇိ-
ဝှါပိညေယျေဟိ မရုရမ္ဘိလာဒီဟိ။ ပါပိယောတိ ပါပတရော။ အာ-

မြက်ဘို့ကို သမင်၏ ရှေ့မှရှေ့မှကြဲလျက် နန်းတော်တွင်းသို့လျှင်ရောက်၏။ ၊ သမင်သည်
နန်းတော်တွင်းသို့ဝင်ပြီးသော် တံခါးကိုပိတ်ကုန်၏။

(၁၆) ° သမင်သည် လူတို့ကိုမြင်၍ တုန်လှုပ်လျက် သေဘေးမှကြောက်သည်ဖြစ်၍
' နန်းတွင်းမင်းရင်ပြင်၌ရှေးရှုပြေး၏၊ ထိုမှ ဤမှပြေး၏၊ ' မင်းသည် ပြာသာဒ်မှဆင်းသက်၍
တုန်လှုပ်သောထိုသမင်ကို မြင်လတ်သော် ၊ သမင်ပျံသည်ကား လူတို့၏မြင်ရာအရပ်သို့
ခုန်ရက်မသွား၊ ၊ ထိတ်လန့်ရာအရပ်သို့ တသက်ပန်လုံးမသွား၊ ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော
တောကိုမှီသော ထိုသမင်ပျံသည် ရသတဏှာသည် နှောင်ဖွဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍ ယခုအခါ
သို့စဉ်သဘောရှိသော အရပ်သို့ရောက်လာ၏။ ၊ အချင်းတို့...လောက၌ ရသတဏှာ
အောက် အထူးသဖြင့်ယုတ်မာသောသဘောမည်သည်မရှိတကားဟုနှလုံးသွင်း၍-

နကိရတ္ထိရသေဟိပါပိယော။
အာဝါသေဟိဝါ သန္တဝေဟိဝါ။
ဝါတမိဂံဂဟနနိဿိတံ။
ဝသမာနေသိရသေဟိသဉ္ဇယော။ ။
ဟူသောဤဂါထာဖြင့် တရားဟောခြင်းကိုဖြစ်စေ၏။

ဝါသေဟိ ဝါ သန္တဝေဟိ ဝါတိ နိဗဒ္ဓဝသနဋ္ဌာန သင်္ခါတေသု
 ဟိ အာဝါသေသု ပိ မိတ္တသန္တဝေသု ပိ ဆန္ဒရာဂေါ ပါပကော ဝ။
 ဧတေဟိ ပန သစ္စန္ဒရာဂ ပရိဘောဂေဟိ အာဝါသေဟိ ဝါ
 မိတ္တသန္တဝေဟိ ဝါ သတဂုဏေန စ သဟဿဂုဏေန စ သ-
 တသဟဿဂုဏေန စ ဓုဝပ္ပဋိသေဝနဋ္ဌေန အာဟာရံ ဝိနာ ဇီ-
 ဝိတိန္ဒြိယ ပါလနာယ အဘာဝေန စ သစ္စန္ဒရာဂ ပရိဘောဂ-
 ရသာ ဝ ပါပတရာ တိ။ ဗောဓိသတ္တော ပန အနုဿဝါဂတံ
 ဝိယ ဣမမတ္ထံ ကတ္တာ န ကိရတ္ထိ ရသေဟိ ပါပိယော၊ အာဝါ-
 သေဟိ ဝါ သန္တဝေဟိ ဝါ တိ အာဟ။ ဣဒါနိ တေသံ ပါပိယ-
 ဘာဝံ ဒသေန္တော ဝါတမိဂ န္တိ အာဒိ မာဟ။ တတ္ထ ဂေဟနိ-
 သိတန္တိ ဂဟနဋ္ဌာန နိဿိတံ။ ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ပဿထ ရ-
 သာနံ ပါပိယဘာဝံ ဣဒံ နာမ အရညာယတနေ ဂဟနနိဿိတံ
 ဝါတမိဂံ သဉ္စယော ဥယျာနပါလော မရရသေဟိ အတ္တနော
 ဝသံ အာနေသိ၊ သဗ္ဗထာ ပိ သစ္စန္ဒရာဂေဟိ ပရိဘောဂေဟိ
 ရသေဟိ နာမ အညံ ပါပတရံ လာမကတရံ နတ္ထိ တိ ရသ-
 တဏှာယ အာဒိနဝံ ကထေသိ။

(၁၇) ° ကထေတွာ စ ပန တံ မိဂံ အရညမေဝ ပေသေသိ၊
 ၊ သတ္ထာပိ န ဘိက္ခဝေ သာ ဝဏ္ဏဒါသိ ဣဒါနေဝ ဧတံ ရသ-

ဘော၊ အချင်းတို့။ လောကော၊ လောက၌။ ရသေဟိ၊ ဇိဝှါဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်
 သော အချို၊ အချဉ်အစရှိကုန်သော ရသတို့၌တပ်စွန်းတတ်ကုန်သောလောဘတို့အောက်။
 ပါပိယော၊ အထူးသဖြင့်ယုတ်မာသောသဘောသည်။ နအတ္ထိကိရ၊ မရှိသတတ်။ ရသ
 တဏှာ၊ ရသတဏှာသည်။ အာဝါသေဟိဝါ၊ နေရာတို့၌တပ်စွန်းတတ်ကုန်သောလောဘ
 တို့အောက်လည်းကောင်း။ သန္တဝေဟိဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့၌ တပ်စွန်းတတ် ကုန်သော
 လောဘတို့အောက်လည်းကောင်း။ ပါပတရာကိရ၊ အဆတရာ၊ အဆတထောင်၊ အဆ
 တသိန်းဖြင့်လွန်၍ ယုတ်မာသတတ်။ ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ရသာနံ၊
 အချို၊ အချဉ်အစရှိကုန်သောရသတို့၌ တပ်စွန်းတတ်ကုန်သော လောဘတို့၏။ ပါပိယ
 ဘာဝံ၊ အလွန်တရာယုတ်မာသည်၏အဖြစ်ကို။ ပဿထ၊ ရှုကြကုန်လော။ ဂဟနနိဿိတံ၊
 တောချိုကို မှီတတ်သော။ ဝါတမိဂံ၊ သင်ပျံ့ကို။ သဉ္စယော၊ သဉ္စယ အမည်ရှိသော
 ဥယျာဉ်စောင့်သည်။ ရသေဟိ၊ ရသတို့ဖြင့်။ ဝသံ၊ မိမိအလိုသို့။ အာနေသိ၊ ဆောင်ပြီး၍သို့
 မင်းသည် ရသတဏှာ၏အဖြစ်ကိုဟော၏။

တဏှာယ ဗန္ဓိတွာ ၊ အတ္တနော ဝသေ ကရောတိ၊ ၊ ပုဗ္ဗေ ပိ
အကာသိ ယေဝါ တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ ၊ အနုသန္ဓိ^၁
သဋ္ဌေတွာ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ၊ တဒါ သဗ္ဗယော အယံ
ဝဏ္ဏဒါသိ အဟောသိ၊ ၊ ဝါတမိဂေါ စူဠပိဏ္ဍပါတိကော၊
၁ ဗာရာဏသီရာဇာ ပနာဟမေဝ အဟောသိန္နိ။

ဝါတ မိဂ ဇာတကံ စတုတ္ထံ။

၅-ခရာဒိယ ဇာတ်

(၁) ၊ အဋ္ဌက္ခုရံ ခရာဒိယေတိ ဣဒံ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိ-
ဟရန္တော ၊ အညတရံ ဒုဗ္ဗစဘိက္ခု အာရဗ္ဗ ကထေသိ၊ ၊ သော
ကိရ ဘိက္ခု ဒုဗ္ဗစော ဩဝါဒံ န ဂဏှာတိ၊ ၊ အထ နံ သတ္ထာ
ပုစ္ဆိ၊ ၊ သစ္စံ ကိရ တံ ဘိက္ခု ဒုဗ္ဗစော ဩဝါဒံ န ဂဏှာသိ တိ၊
၆ သစ္စံ ဘဂဝါ တိ။

(၁၇) ၊ ဟောပြီး၍ကား ထိုသမင်ကိုတောသို့လျှင်ပို့စေ၏၊ ၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား
သည်လည်း ရဟန်းတို့...ထိုပြည့်တန်းဆာမကား ယခုအခါ၌သာလျှင် ထိုတိဿကိုရ သ
တဏှာဖြင့်နှောင်ဖွဲ့၍ ၊ မိမိအလိုသို့လိုက်စေသည်မဟုတ်သေး၊ ၊ ရှေး၌လည်းအလိုသို့လိုက်
အောင်ပြု ဘူးသည် သာလျှင်တည်းဟု ဤဓမ္မဒေသနာကို ဆောင်၍ ၊ အနုသန္ဓေကို စပ်၍
၆ ယခုအခါ ဤပြည့်တန်းဆာမသည် ထိုအခါ သဗ္ဗယခည်သော ဥယျာဉ်စောင့်ဖြစ်လေပြီ၊
၇ ယခုအခါ စူဠပိဏ္ဍပါတိကထေရ်သည် ထိုအခါသမင်ပျံ့ဖြစ်လေပြီ၊ ၊ ယခုအခါ ငါ
ဘုရားသည်လျှင် ထိုအခါ ဗာရာဏသီမင်းဖြစ်ဘူးပြီ၊ ဤသို့ဇာတ်ကိုပေါင်းတော်မူ၏။

လေးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ဝါတမိဂဇာတ်သည် ပြီး၏။

(၁) ၊ နတ်နှင့်ဘက္ခသော လောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘု
ရားသည် အဋ္ဌက္ခုရံခရာဒိယေ-အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤခရာ
ဒိယဇာတ်ကို ဇေတဝ နကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ် ၊ ဆိုနိုင်ခက်သော မ
ထင်မရှားသောရဟန်းကိုအကြောင်း၍ဟောတော်မူ၏၊ ၊ ထိုဆိုနိုင်ခက်သောရဟန်းသည်
ဆုံးမခြင်းကိုမယူသတတ်၊ ၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်းကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် မေး၏၊
၇ ရဟန်း...သင်ကား ဆိုနိုင်ခက်သည်ဖြစ်၍ ဆုံးမခြင်းကိုမခံယူသတတ်ဟူသည်မှန်သလော
ဟု ဤသို့ မေးတော်မူ၏၊ ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား...မှန်ပေ၏ဟု နားတော်
လျှောက်၏။

(၂) ° သတ္တာ ပုဗ္ဗေ ပိ တံ ဒုဗ္ဗစတာယ ပဏ္ဍိတာနံ ဩဝါဒံ အဂ္ဂဟေတွာ ၊ ပါသေန ဗန္ဓော ဇီဝိတက္ခယံ ပတ္တော သိ တိ ဝတွာ အတိတံ အာဟရိ။

(၃) ° အတိတေ ဗာရာဏသီယံ မြဟ္မဒတ္တေ ရဇံ ကာရေန္တေ ၊ ဗောဓိသတ္တော မိဂေါ ဟုတွာ မိဂ ဂဏ ပရိဝုတော အရညေ ဝသတိ၊ ၊ အထဿ ဘဂိနိ မိဂိ ပုတ္တံ ဒဿေတွာ ၊ ဘာတိက အယံ တေ ဘာဂိနေယျော၊ ၊ ဧတံ မိဂမာယံ ဥဂ္ဂဏှာပေဟိ တိ ပဋိစ္ဆာပေသိ၊ ၊ သော တံ ဘာဂိနေယျံ အသုကဝေလာယ နာမ အာဂန္တော ဥဂ္ဂဏှာဟိ တိ အာဟ။

(၄) ° သော ဝုတ္တဝေလာယံ နာဂစ္ဆတိ၊ ၊ ယထာ စ ဧကဒိဝသံ၊ ၊ ဧဝံ သတ္တဒိဝသေ ဗောဓိသတ္တောဝါဒေ အတိက္ကန္တေ ၊ သော မိဂမာယံ အနုဂ္ဂဏှိတွာ ဝိစရန္တော ပါသေ ဗန္ဓိ၊ ၊ မာတာ ပိဿ ဘာတရံ ဥပသင်္ကမိတွာ ၊ ကိန္တေ ဘာတိက ဘာဂိနေယျော မိဂမာယံ ဥဂ္ဂဏှာပိတော တိ ပုစ္ဆိ။

(၂) ° သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် [ရဟန်း...] သင်ကားရှေး၌လည်းဆိုနိုင်ခက်သည် ၎င်းအဖြစ်ကြောင့် ပညာရှိတို့၏ဆုံးမခြင်းကိုမယူမူ၍ ၊ ကျော့ကွင်းမိလေရကား အသက်ကုန်ခြင်းသို့ရောက်ဘူးပြီဟုမိန့်တော်မူ၍ အတိတ်ကိုဆောင်တော်မူ၏။

(၃) ° လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီပြည်၌ မြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းပြုလတ်သော် ၊ ဘုရားလောင်းသည် သမင်ဖြစ်၍ သမင်အပေါင်းခြံရံလျက် တော၌နေ၏၊ ၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်း၏နမ သမင်မသည်သားကိုပြု၍ ၊ မောင်ကြီး... ဤသမင်ကား သင်မောင်ကြီး၏တူတည်း၊ ၊ ဤတူသမင်ကိုလည်း မိဂမာယာကို [မောင်ကြီး] သင် ပါစေလောဟု အပ်နှင်း၏၊ ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ထိုတူသမင်ကို ဤမည်သောအချိန်၌ လာ၍ [မောင်သည်] သင်လှည့်လောဟု ဆို၏။

(၄) ° ထိုသမင်သည်မှာသောအချိန်၌မလာ၊ ၊ ထိုနေ့၌ကဲ့သို့၊ ၊ ထို့အတူ ခုနစ်ရက်ဘို့ ပတ်လုံး ဘုရားလောင်း၏အဆုံးအမလွန်သည်ရှိသော် ၊ ထိုသမင်သည် မိဂမာယာကို မသင်ဘဲလျက် ကျက်စားလတ်သော် ကျော့ကွင်း၌မိ၏၊ ၊ ထိုသမင်၏ အမိသည်လည်း မောင်အထံသို့ ကပ်၍ ၊ ငါ့မောင်ကြီး... တူသမင်ကို မောင်ကြီးသည် မိဂမာယာကို သင်စေအပ်ပါ၏လောဟု မေး၏။

(၅) ° ဗောဓိသတ္တော စ တဿ အနောဝါဒကဿ မာ စိန္တယိ၊ ' န တေ ပုတ္တော မိဂမာယံ ဥဂ္ဂဏှိ တိ ဝတ္တာ ' ဣဒါနိ ပိ တံ အနောဝဒိတုကာမော ဝ ဟုတ္တာ ဣဒံ ဂါထ မာဟ။

၁၅။ အဋ္ဌက္ခုရံ ခရာဒိယေ၊ မိဂံ ဝင်္ဂာတိ ဝင်္ဂီနံ။
သတ္တဟိကာလာဟတိက္ကန္တံ၊ န နံ သြဝါဒိတုဿဟေ တိ။။

တတ္ထ အဋ္ဌက္ခုရန္တိ ဧကေနသ္မိံ ပါဒေ ဒွိန္တံ ဒွိန္တံ ဝသေန အ-
ဋ္ဌက္ခုရံ။ ခရာဒိယေတိ တံ နာမေန အာလပတိ။ မိဂန္တိ သဗ္ဗ-
သင်္ဂါဟိကဝစနံ။ ဝင်္ဂာတိ ဝင်္ဂီနန္တိ မူလေ ဝင်္ဂာနိ အဂ္ဂေ အတိ-
ဝင်္ဂာနိ တိ ဝင်္ဂာတိ ဝင်္ဂာနိ၊ တာဒိသာနိ သင်္ဂါနိ အဿ
အတ္ထိ တိ ဝင်္ဂာတိဝင်္ဂီ၊ တံ ဝင်္ဂာတိ ဝင်္ဂီနံ။ သတ္တဟိ ကာလာ-
ဟ တိက္ကန္တန္တိ သတ္တဟိ သြဝါဒကာလေဟိ သြဝါဒံ အတိက္ကန္တံ။
န နံ သြဝါဒိတုဿဟေတိ ဧတံ ဒုဗ္ဗစမိဂံ အဟံ သြဝဒိတုံ န
ဥဿဟာမိ၊ ဧတဿ မေ သြဝါဒတ္ထာယ စိတ္တမိ န ဥပ္ပဇ္ဇတိ တိ
ဒဿေတိ။

(၅) ° ဘုရားလောင်းသည်လည်း ဆုံးမသည်ကို နားမထောင်သော ထိုသမင်အား
သင် မစိုးရိမ်လင့်၊ ' သင့်သားသည် မိဂမာယာကိုမသင်ဟုဆို၍ ' ယခုလည်း ထိုသမင်ကို
မဆုံးမလိုသည်သာဖြစ်၍-

အဋ္ဌက္ခုရံခရာဒိယေ၊ မိဂံ ဝင်္ဂာတိဝင်္ဂီနံ။
သတ္တဟိကာလာဟတိက္ကန္တံ၊ နနံသြဝါဒိတုဿဟေ။ ။

ဟူသော ဤဂါထာကိုဆို၏။

ခရာဒိယေ၊ ခရာဒိယအမည်ရှိသောနမ။ အဟံ၊ ငါကား။ အဋ္ဌက္ခုရံ၊ ခွါရှစ်ခုရှိသော။
ဝင်္ဂာတိဝင်္ဂီနံ၊ အရင်းအလယ်ကောက်ခြင်း၊ အဖျား၌ အလွန်ကောက်ခြင်းရှိသော ဦးချို
ရောက်ထသော။ သတ္တဟိ၊ ခုနစ်ရက်၊ ခုနစ်ကြိမ်တို့ဖြင့်။ ကာလာဟတိက္ကန္တံ၊ ကာလ၌ ဆုံးမ
ခြင်းကိုလွန်ထသော။ နံမိဂံ၊ ထိုဆိုနိုင်ခက်သော သမင်ကို။ သြဝဒိတုံ၊ ဆုံးမအံ့သောငှါ။
နဥဿဟေ၊ မတတ်နိုင်။ [ဤစကားဖြင့် သင့်သားသမင်ကို ဆုံးမခြင်းငှါ ငါ့အား စိတ်မျှ
လည်းမဖြစ်ဟူသောအနက်ကိုပြု၏။]

(၆) ၊ အထ နံ ဒုဗ္ဗစမိဂံ ပါသေ ဗန္ဓံ လုဒ္ဓေါ မာရေတွာ
၊ မံသံ အာဒါယ ပက္ကမိ၊ ၊ သတ္တာ ပိ န တံ ဘိက္ခု ဣဒါနေဝ
ဒုဗ္ဗစော၊ ၊ ပုဗ္ဗေ ပိ ဒုဗ္ဗစော ယေဝါတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟ-
ရိတွာ ၊ အနုသန္ဓိံ သဋ္ဌေတွာ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ၊ တဒါ
ဘာဂိနေယျော မိဂေါ ဒုဗ္ဗစော အဟောသိ၊ ၊ ဘဂိနိ ဥပ္ပလ-
ဝဏ္ဏာ၊ ၊ ဩဝါဒက မိဂေါ ပနာဟ မေဝ အဟောသိန္တိ။

ခရာဒိယ ဇာတကံ ပဉ္စမံ။

၆-တိပလ္လတ္တမိဂဇာတ်

(၁) ၊ မိဂံ တိပလ္လတ္တန္တိ ဣဒံ သတ္တာ ကောသမ္ဗိယံ ဗဒရိကာ-
ရာမေ ဝိဟရန္တော ၊ သိက္ခာကာမံ ရာဟုလတ္ထေရံ အာရဗ္ဗ
ကထေသိ၊ ၊ ဧကသ္မိံ ဟိ ကာလေ သတ္ထရိ အာဠဝိနဂရံ ဥပ-
နိဿာယ ၊ အဂ္ဂဠဝေ စေတိယေ ဝိဟရန္တေ ၊ ဗဟူ ဥပါသကာ၊
ဥပါသိကာ၊ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနိယော စ ဝိဟာရံ ဓမ္မသဝနတ္ထာယ
အာဂစ္ဆန္တိ၊ ၊ ဒိဝါ ဓမ္မသဝနံ ဟောတိ။

(၆) ၊ ထိုအခါ၌ ကျော့ကွင်းမိသော ထိုဆိုနိုင်ခက်သောသမင်ကို မုဆိုးသတ်၍
‘အသားကိုယူ၍သွား၏၊’ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်လည်း ရဟန်း...သင်ကား ယခုသာ
လျှင် ဆိုနိုင်ခက်သည်မဟုတ်သေး၊ ၊ ရှေး၌လည်း ဆိုနိုင်ခက်သည်သာလျှင်တည်းဟု ဤဓမ္မ
ဒေသနာကိုဆောင်တော်မူ၍ ၊ အနုသန္ဓေကိုစပ်၍ ‘ယခုအခါ ဆိုနိုင်ခက်သောရဟန်း
သည် ထိုအခါ တူသမင်ဖြစ်လေပြီ၊ ၊ ယခုအခါ ဥပ္ပလဝဏ်သည် ထိုအခါ နှမဖြစ်လေပြီ၊
’ ယခုအခါ ငါဘုရားသည်လျှင် ထိုအခါ အဆုံးအမကိုပေတတ်သော သမင်ဖြစ်ဘူးပြီ၊
ဤသို့ဇာတ်ကိုပေါင်းတော်မူ၏။

ငါးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ခရာဒိယဇာတ်သည် ပြီး၏။

(၁) ၊ နတ်နှင့်တကွသော လောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား
သည် မိဂံတိပလ္လတ္တံ-အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤတိပလ္လတ္တ
ဇာတ်ကို ကောသမ္ဗိပြည် ဇီးတောကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ် ၊ အကျင့်သိက္ခာ
ကိုအလိုရှိသော ရာဟုလာမထေရ်ကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏၊ ၊ ထိုစကားကို ချဲ့ဦး
အံ့၊ တရံရောအခါ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် အာဠဝိပြည်ကိုအမှီပြု၍ ‘အဂ္ဂါဠဝစေတီ၌ သီ
တင်းသုံးနေတော်မူသည်ရှိသော် ၊ များစွာကုန်သော သီတင်းသည်ယောကျာ်း၊ သီတင်း

(၂) ။ ဂစ္ဆန္တေ ပန ကာလေ ဥပါသိကာယော၊ ဘိက္ခုနိ-
ယော စ န ဂစ္ဆိံသု၊ ။ ဘိက္ခု စေဝ ဥပါသကာ စ အဟေ-
သုံ၊ ။ တတော ပဋ္ဌာယ ရတ္တိံ ဓမ္မသဝနံ ဇာတံ၊ ။ ဓမ္မသဝန-
ပရိယောသာနေ ထေရာ ဘိက္ခု အတ္တနော အတ္တနော ဝသန-
ဋ္ဌာနာနိ ဂစ္ဆန္တိ၊ ။ ဒဟရာ၊ သာမဏေရာ စ ဥပါသကောဟိ
သဒ္ဓိံ ဥပဋ္ဌာန သာလာယံ သယန္တိ။

(၃) ။ တေသု နိဒ္ဒံ ဥပဂတေသု ။ ဧကဓ္မေ သရုသရ အဿာ-
သ ပဿာသာ ကာကစ္ဆမာနာ ။ ဒန္တေ ခါဒန္တာ နိပဇ္ဇိံသု၊
။ ဧကဓ္မေ မုဟုတ္တံ နိဒ္ဒါယိတွာ ဥဋ္ဌဟိံသု၊ ။ တေ တံ ဝိပုကာရံ
ဒိသ္မာ ဘဂဝတော အာရောစေသုံ၊ ။ ဘဂဝါ ယော ပန
ဘိက္ခု အနုပသမ္ပန္နေန သဟသေယျံ ကပ္ပေယျ၊ ပါစိတ္တိယန္တိ
။ သိက္ခာပဒံ ပညပေတွာ ကောသမ္ဘိံ အဂမာသိ။

(၄) ။ တတ္ထ ဘိက္ခု အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံ အာဟံသု ။ “အာ-
ဝုသော ရာဟုလ ဘဂဝတာ သိက္ခာပဒံ ပညတ္တံ၊ ။ ဣဒါနိ တံ

သည်မိန်းမ၊ ရဟန်းယောက်ျား၊ ရဟန်းမိန်းမတို့သည် တရားနာအံ့သောငှါ ကျောင်း
တော်သို့လာကုန်၏။ ။ နေ့အခါ တရားနာခြင်းသည်ဖြစ်၏။

(၂) ။ ညဉ့်ကာလရောက်လတ်သည်ရှိသော်ကား သီတင်းသည်မိန်းမ၊ ရဟန်းမိန်းမ
တို့သည် တရားနာမသွားကုန်၊ ။ ရဟန်းယောက်ျား၊ ဥပါသကာယောက်ျားတို့သာလျှင်ရှိ
သည်ဖြစ်ကုန်၏။ ။ ထိုအခါမှစ၍ ညဉ့်တရားနာခြင်းသည်ဖြစ်၏။ ။ တရားနာပြီးသည်၏
အဆုံး၌ မထေရ်ဖြစ်ကုန်သောရဟန်းတို့သည် မိမိ မိမိ၏နေရာတို့သို့သွားကုန်၏။ ။ ပဉ္စင်း
ငယ်၊ သာမဏေတို့သည်ကား သီတင်းသည် တို့နှင့်တကွ ဆည်းကပ်ရာ စရပ်၌
အိပ်ကုန်၏။

(၃) ။ ထိုပဉ္စင်းငယ်၊ သာမဏေတို့သည် အိပ်ခြင်းသို့ရောက်လတ်သော် ။ အချို့သော
သူတို့သည် သရုတ်သရက်မည်သောထွက်သက်၊ ဝင်သက်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ကျီးသံကဲ့သို့ မြည်
ကုန်သည်ဖြစ်၍ ။ သွားတို့ကိုကြိတ်ကုန်လျက်အိပ်ကုန်၏။ ။ အချို့သောသူတို့သည် အတန်
ငယ်အိပ်ကုန်ပြီး၍ထကုန်၏။ ။ ထိုရဟန်းတို့သည် ထိုဖောက်ပြန်သောအခြင်းအရာကိုမြင်
ကုန်၍ မြတ်စွာဘုရားအားလျှောက်ကုန်၏။ ။ ဘုန်းတော်ကြီးသော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား
သည် အကြင်ရဟန်းသည်ကား လူ၊ သာမဏေနှင့် တမိုးတရံတည်းသော ကျောင်းအိပ်ရာ
နေရာ၌ အတူတကွအိပ်ငြားအံ့၊ [ထိုရဟန်းအား] ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏ဟု ။ သိက္ခာပုဒ်
ကို ပညတ်တော်မူပြီး၍ ကောသမ္ဘိပြည်သို့ကြွတော်မူ၏။

အတ္တနော ဝသနဋ္ဌာနံ ဇာနာဟီ တိ၊ 'ပုဗ္ဗေ ပန တေ ဘိက္ခု။
ဘဂဝတိ သဂါရဝေန တဿ စာယသ္မတော သိက္ခာကာမတံ
ပဋိစ္စ 'တံ အတ္တနော ဝသနဋ္ဌာနံ အာဂတံ အတိဝိယ သင်္ဂ-
ဏန္တိ၊ ' ခုဒ္ဒကမဉ္ဇကံ ပညပေတွာ ဥဿီသကကရဏတ္ထာယ
စိဝရံ ဒေန္တိ၊ ' တံ ဒိဝသံ ပန သိက္ခာပဒ ဘယေန ဝသနဋ္ဌာန-
မ္ပိ န အဒိသု။

(၅) ' ရာဟုလ ဘဒ္ဒေါပိ ပိတာ မေ တိ ဒသဗလဿ ဝါ
' ဥပဇ္ဈာယော မေ တိ ဓမ္မသေနာပတိနော ဝါ ' အာစရိယော
မေ တိ မဟာမောဂ္ဂလာနဿ ဝါ ' စူဠပိတာ မေ တိ အာနန္ဒ-
တ္ထေရဿ ဝါ သန္တိကံ အဂန္တာ ' ဒသဗလဿ ဝဠုန ဝစ္စကုဋီ
ဗြဟ္မဝိမာနံ ပဝိသန္တော ဝိယ ပဝိသိတွာ ဝါသံ ကပ္ပေသိ။

(၆) ' ဗုဒ္ဓါနံ ဟိ ဝဠုန ကုဋိယံ ဒွါရံ သုပိဟိတံ ဟောတိ၊
' ဂန္ဓ ပရိဘဏ္ဍ ကတာ ဘူမိ၊ ' ဂန္ဓ ဒါမ မာလာဒါမာနိ ဩ-
သရိတာနေဝ ဟောန္တိ၊ ' သဗ္ဗရတ္ထိံ ဒီပေါ ဈာယတိ၊ ' ရာဟု-

(၄) ' ထိုကောသမ္ပိပြည်၌ ရဟန်းတို့သည် အရှင်ရာဟုလာကို ' ငါ့ရှင်ရာဟုလာ...
မြတ်စွာဘုရားသည် သိက္ခာပုဒ်ကိုပညတ်တော်မူအပ်ပြီ၊ ' ယခုသင် ငါ့ရှင်သည် မိမိအိပ်ရာ၊
နေရာအရပ်ကို သိလောဟုဆိုကုန်၏၊ ' ရှေး၌မူကား ထိုရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရား၌
ရိုသေသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ထိုရှင်ရာဟုလာ၏ သိက္ခာကို အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကိုစွဲ၍
လည်းကောင်း ' မိမိနေရာအရပ်သို့လာသော ထိုရှင်ရာဟုလာကိုအလွန်လျှင်ချီးမြှောက်ကုန်
၏၊ ' ညောင်စောင်းငယ်ကိုခင်း၍ ခေါင်းအုံးစိမ့်သောငှါ သင်္ကန်းကို ပေးကြကုန်၏၊
' ထိုနေ့၌တမူကား သိက္ခာပုဒ်မှကြောက်ခြင်းကြောင့် နေရာအရပ်ကိုလည်းမပေးကုန်။

(၅) ' ရာဟုလာအရှင်မြတ်သည်လည်း ငါ၏အဘဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားအထံတော်သို့
လည်းကောင်း၊ ' ငါ၏ဥပဇ္ဈာယ်ဟု ဓမ္မသေနာပတိအထံသို့လည်းကောင်း၊ ' ငါ၏
သရဏဂုံဆရာဟု ရှင်မောဂ္ဂလာန်အထံသို့လည်းကောင်း၊ ' ငါ၏ဘထွေးဟု ရှင်အာ
နန္ဒာမထေရ်အထံသို့လည်းကောင်း မသွားမူ၍ ' ဗြဟ္မာ့ဗိမာန်သို့ဝင်သော ဗြဟ္မာ့ကဲ့သို့
ဘုရားအသုံးအဆောင်ဖြစ်သော ဝစ္စကုဋီတော်သို့ဝင်၍အိပ်နေခြင်းကိုပြု၏။

(၆) ' ထိုစကားသည် သင့်၏၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏ အသုံးအဆောင် ကုဋီ၌
ကောင်းစွာပိတ်အပ်သောတံခါးရှိ၏၊ ' နံ့သာအမွှေးအကြိုင်တို့ဖြင့် အပြေအပြစ် ပြုအပ်
သောမြေရှိ၏၊ ' နံ့သာပန်းဆိုင်တို့ကို ထက်ဝန်းကျင်ဆွဲအပ်ကုန်၏၊ ' ခပ်သိမ်းသော ညဉ့်

၁၇၀ ကေကနိပါတ် ဇာတ်အဋ္ဌကထာပါဠိ [ဘာသာပြန်

လဘဒ္ဒေါ ပန တဿာ ကုဋိယာ ဣမံ သမ္ပတ္တိံ ပဋိစ္စ တတ္ထ ဝါသံ န ဥပဂတော၊ ။ ဘိက္ခုဟိ ပန ဝသနဋ္ဌာနံ ဇာနာဟိ တိ ဝုတ္တတ္တာ ။ ဩဝါဒ ဂါရဝေန သိက္ခာကာမတာယ တတ္ထ ဝါသံ ဥပဂတော။

(၇) ။ အန္တရန္တရာပိ ဘိက္ခု တံ အာယသ္မန္တံ ဒုရတော ဝ အာဂစ္ဆန္တံ ဒိဿာ ။ တဿ ဝိမံသနတ္ထာယ မုဋ္ဌိသမ္ပဇ္ဇနိံ ဝါ ။ ကစဝရစ္ဆဉနကံ ဝါ ဗဟိ ဝိပိတွာ ။ တသ္မိံ အာဂတေ အာဝုသော ဣမံ ကေန ဆဒ္ဓိတန္တိ ဝဒန္တိ။

(၈) ။ တတ္ထ ကေဟိစိ ရာဟုလော ဣမိနာ မဂ္ဂေန ဂတော တိ ဝုတ္တေ ။ သော ပါယသ္မာ နာဟံ ဘန္တေ ဧတံ ဇာနာမိ တိ အဝတွာ ဝ ။ တံ ပဋိသာမေတွာ ခမထ မေ ဘန္တေ တိ ခမာပေတွာ ဂစ္ဆတိ။ ။ ဧဝ မေသ သိက္ခာကာမော၊ ။ သော တံ သိက္ခာကာမတံ ယေဝ ပဋိစ္စ တတ္ထ ဝါသံ ဥပဂတော။

ပတ်လုံး ထွန်းအပ်သောဆီမီးရှိ၏။ ။ ရာဟုလာအရှင်မြတ်သည်တမူကား ထိုဝစ္စကုဋီ၏ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသော ပြည့်စုံခြင်းကိုစွဲ၍ ထိုဝစ္စကုဋီတော်၌ နေခြင်းသို့ကပ်သည်မဟုတ်။ ။ ရဟန်းတို့သည်ကား အိပ်ရာနေရာအရပ်ကိုသိလေလောဟု ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ။ အဆုံးအမတော်၌ ရှိသေသဖြင့် သိက္ခာကို အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ထိုဝစ္စကုဋီ တော်၌နေခြင်းသို့ရောက်တော်မူ၏။

(၇) ။ အကြား အကြား၌လည်း ရဟန်းတို့သည် အဝေးမှလျှင်လာလတ်သော ထို ရှင်ရာဟုလာကိုမြင်ကုန်၍ ။ ထိုရှင်ရာဟုလာကိုစုံစမ်းအံ့သောငှါ တမြက်ဆုပ်ကိုလည်း ကောင်း၊ ။ တမြက်ချေးစွန့်သောတောင်းကိုလည်းကောင်း အပသို့ပစ်ကုန်၍ ။ ထိုရှင် ရာဟုလာ လာသည်ရှိသော် ငါ့ရှင်တို့...ဤတမြက်ဆုပ်, တမြက်ချေးစွန့်အပ်သောတောင်း များကို အဘယ်သူစွန့်ပစ်အပ်သနည်းဟုဆိုကုန်၏။

(၈) ။ ထိုရဟန်းတို့တွင် အချို့သောရဟန်းတို့သည် အရှင်ရာဟုလာသည် ဤခရီးဖြင့် သွားသတည်းဟု ဆိုအပ်သော် ။ ထိုရှင်ရာဟုလာသည်လည်း အရှင်ဘုရားတို့...အ ကျွန်ုပ်သည် ဤအမှုကိုမသိဟုမဆိုမူလျှင် ။ ထိုတမြက်ဆုပ်, တမြက်ချေးစွန့်သော တောင်း ကို သိုမှီးသိမ်းဆည်း၍ အရှင်ဘုရားတို့...အကျွန်ုပ်အား သည်းခံတော်မူပါကုန်ဟုကန် တော့၍သွား၏။ ။ ဤသို့ ထိုရှင်ရာဟုလာသည် သိက္ခာကိုအလိုရှိ၏။ ။ ထိုရှင် ရာ ဟုလာသည် ထိုသိက္ခာကို အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကို သာလျှင်စွဲ၍ ထိုဝစ္စကုဋီတော်၌ နေခြင်းသို့ရောက်၏။

(၉) ၊ အထ သတ္တာ ပုရေ အရုဏေ ယေဝ ဝစ္စကုဋိ ဒွါရေ ဌတော ဥက္ကာသိ၊ ၊ သော ပါယသ္မာ ဥက္ကာသိ၊ ၊ ကော ဒေသော- တိ၊ ၊ အဟံ ရာဟုလော တိ နိက္ခမိတွာ ဝန္တိ၊ ၊ ကသ္မာ တံ ရာ- ဟုလ ဣဓ နိပန္နော သိ တိ၊ ၊ ဝသနဋ္ဌာနဿ အ ဘာဝတော၊ ၊ ပုဗ္ဗေ ဟိ ဘန္တေ ဘိက္ခူ မမ သင်္ဂဟံ ကရေန္တိ၊ ၊ ဣဒါနိ အတ္တနော အာပတ္တိ ဘယေန ဝသနဋ္ဌာနံ န ဒေန္တိ၊ ၊ သွာ ဟံ ဣဒံ အညေသံ အသံဃဇူန ဌာနန္တိ ၊ ၊ ဣမိနာ ကာရဏေန ဣဓ နိပန္နော သိ တိ။

(၁၀) ၊ အထ ဘဂဝတော ရာဟုလံ တာဝ ဘိက္ခူ ဧဝံ ပရိစ္စဇန္တိ၊ ၊ အညေ ကုလဒါရဏေ ပဗ္ဗာဇေတွာ ကိံ ကရိဿန္တိ- တိ ဓမ္မသံဝေဂေါ ဥဒပါဒိ၊ ၊ အထ ဘဂဝါ ပါတော ဝ ဘိက္ခူ သန္တိပါတာပေတွာ ၊ ဓမ္မသေနာပတိံ ပုစ္ဆိ ၊ “ဇာနာသိ ပန တံ သာရိပုတ္တ အဇ္ဇ ကတ္ထ ရာဟုလဿ နိဝုတ္တဘာဝ”န္တိ၊ ၊ န ဇာ- နာမိ ဘန္တေ တိ။

(၉) ၊ ထိုအခါ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် အရုဏ်မတက်မီလျှင် ဝစ္စကုဋိတံခါး၌ ရပ်၍ချောင်းညှို့၏၊ ၊ ထိုရှင်ရာဟုလာသည်လည်းချောင်းညှို့၏၊ ၊ ဤသူကားအဘယ်သူနည်း ဟုမေးတော်မူ၏၊ ၊ [ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား...] အကျွန်ုပ် ရာဟုလာတည်းဟု ထွက်၍ရှိခိုး၏၊ ၊ ရာဟုလာ...သင်သည် ဤ၌ အဘယ့်ကြောင့် အိပ်သနည်းဟုမိန့်တော်မူ၏၊ ၊ [ဘုန်းတော်ကြီးသောအရှင်ဘုရား...] အိပ်ရာအရပ်မရှိသောကြောင့် [အိပ်ရသည်ဖြစ် ၏၊] ၊ အရှင်ဘုရား...ရှေး၌ရဟန်းတို့သည် အကျွန်ုပ်အားထောက်ပံ့ကုန်၏၊ ၊ ယခုအခါ မိမိတို့၏အာပတ်သင့်ခြင်းမှ ကြောက်ခြင်းကြောင့် [အကျွန်ုပ်အား] နေရာအရပ်ကိုမပေး ကုန်၊ ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည် ဤအရပ်ကား သူတပါးတို့နှင့်မစပ်သောအရပ်တည်းဟု ၊ ဤအ ကြောင်းကြောင့် ဤအရပ်၌အိပ်၏ဟု [အရှင်ရာဟုလာသည်] နားတော်လျှောက်၏။

(၁၀) ၊ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားအား ရာဟုလာကိုစဉ်လျက် ရဟန်းတို့သည် ဤသို့ စွန့်ကုန်သေး၏၊ ၊ တပါးကုန်သောအမျိုးသားတို့ကိုရှင်ပြု၍အသို့ပြုကုန်လတ္တံ့နည်းဟု ဓမ္မသံ ဝေဂသည် ဖြစ်တော်မူ၏၊ ၊ ထိုအခါ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် စောစောကလျှင်ရဟန်း တို့ကိုစည်းဝေးစေ၍ ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော ရှင်သာရိပုတ္တရာကို ၊ သာရိပုတ္တရာ... သင်သည် ယနေ့ အဘယ်မှာ ရာဟုလာအိပ်ရသည်၏ အဖြစ်ကို သိ၏လောဟု မေး တော်မူ၏၊ ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောအရှင်ဘုရား...မသိပါဟုနားတော်လျှောက်၏။

(၁၁) ° သာရိပုတ္တ အဇ္ဇ ရာဟုလော ဝစ္စကုဋိယံ ဝသိ၊
' သာရိပုတ္တ တုမေ ရာဟုလံ ဧဝံ ပရိစ္စဇန္တာ ' အညေ ကုလဒါ-
ရကေ ပဗ္ဗာဇေတွာ ကိံ ကရိဿထ၊ ' ဧဝံ ဟိ သန္တေ ဣမသ္မိံ
သာသနေ ပဗ္ဗဇိတာ န ပဟိဋ္ဌာ ဘဝိဿန္တိ၊ ' ဣတော ဒါနိ
ပဋ္ဌာယ အနုပသမ္ပန္နေန ဧကံ ဒွေ ဒိဝသေ အတ္တနော သန္တိကေ
ဝသာပေတွာ ' တတိယ ဒိဝသေ တေသံ ဝသနဋ္ဌာနံ ဥတွာ
ဗဟိ ဝါသေထာ တိ ' ဣမံ အနုပညတ္တိံ ကတွာ ပုန သိက္ခာပဒံ
ပညပေသိ။

(၁၂) ° တသ္မိံ သမယေ ဓမ္မသဘာယံ သန္တိသိန္နာ ဘိက္ခု။
ရာဟုလဿ ဂုဏကထံ ကထေန္တိ၊ ' ပဿထာ ဝုသော ယာဝ
သိက္ခာကာမော ဝတာယံ ရာဟုလော၊ ' တဝ ဝသနဋ္ဌာနံ ဇာ-
နာဟိ တိ ဝုတ္တေ ' အဟံ ဒသဗလဿ ပုတ္တော၊ ' တုမှာကံ
သေနာသနသ္မာ တုမေ ယေဝ နိက္ခမထာ တိ ' ဧကံ ဘိက္ခုမ္ပိ
အပ္ပဋိပိဋေတွာ ဝစ္စကုဋိယံ ဝါသံ ကပ္ပေသိ တိ။

(၁၁) ° သာရိပုတ္တရာ...ယနေ ရာဟုလာသည် ဝစ္စကုဋိဋ္ဌနေ၏။ ' သာရိပုတ္တရာ...
ရာဟုလာကို သင်တို့သည် ဤသို့စွန့်ကုန်လတ်သော် ' တပါးကုန်သော အမျိုးသားတို့ကို
ရှင်ပြုကုန်၍ အသို့ပြုကုန်လတ္တံ့နည်း၊ ' ဤသို့စွန့်အပ်သည်ရှိသော် ဤသာသနာတော်၌ ရှင်
ပြုကုန်၍ တည်ရာမရကုန်သည်ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ' ယခုအခါယနေမှစ၍လူ၊ သာမဏေများနှင့်
တရက်၊ နှစ်ရက် မိမိအထံ၌နေစေ၍ ' သုံးရက်မြောက်၌ ထိုလူ၊ သာမဏေတို့၏ အိပ်ရာနေ
ရာအရပ်ကိုသိ၍ အပ၌နေစေကြကုန်လော့၊ ' ဤသို့အနုပညတ်ကိုပြု၍ တဖန်သိက္ခာပုဒ်ကို
ပညတ်တော်မူ၏။

(၁၂) ° ထိုအခါ ရဟန်းတို့သည်တရားသဘင်၌စည်းဝေးကုန်လျက် အရှင်ရာဟုလာ
၏ဂုဏ်ကျေးဇူးစကားကိုပြောဆိုကြကုန်၏။ ' [အဘယ်သို့ပြောဆိုကြသနည်းဟူမူကား]၊
ငါ့ရှင်တို့...အရှင်ရာဟုလာသည် ' သင်၏နေရာကိုသိလေလောဟု ဆိုအပ်သည်ရှိသော်
' ငါ့ဘုရားသားတည်း၊ ' သင်တို့သည်သာလျှင် သင်တို့ကျောင်းမှ ထွက်ကြကုန်လော့ဟု
' တယောက်သောရဟန်းကိုလည်းမနှိပ်စက်မူ၍ ဝစ္စကုဋိဋ္ဌအိပ်နေခြင်းကိုပြု၏။ ဤသို့အရှင်
ရာဟုလာသည် စင်စစ်သဖြင့် သိက္ခာကိုအလွန်အလိုရှိ၏။ ဤအရှင်ရာဟုလာကို ကြည့်ကြ
ပါကုန်လော့ဟု ကျေးဇူးကိုပြောဆိုကြကုန်၏။

(၁၃) ° ဧဝံ တေသု ကထယမာနေသု သတ္တာ ဓမ္မသဘိ
ဂန္တာ ၊ အလင်္ကတသယနေ နိသီဒိတွာ ၊ ကာယ နုတ္တ ဘိက္ခဝေ
တေရဟိ ကထာယ သန္ဓိသိန္တာ တိ အာဟ၊ ၊ ဘန္တေ ရာဟုလဿ
သိက္ခာကာမ ကထာယ၊ ၊ န အညကထာယာ တိ၊ ၊ သတ္တာ န
ဘိက္ခဝေ ရာဟုလော ဣဒါ နေဝ သိက္ခာ ကာမော၊ ၊ ပုဗ္ဗေ ပိ
တိရစ္ဆာနယောနိယံ နိဗ္ဗတ္တော ပိ သိက္ခာကာမော ယေဝါ တိ
ဝတွာ အတိတံ အာဟရိ။

(၁၄) ° အတိတေ ရာဇဂဟေ ဧကော မဂဓရာဇာ ရဇ္ဇိ
ကာရေသိ၊ ၊ တဒါ ဗောဓိသတ္တော မိဂယောနိယံ နိဗ္ဗတ္တိတွာ ၊ မိ-
ဂဂဏ ပရိဝုတော အရညေ ဝသတိ၊ ၊ အထဿ ဘဂိနိ အတ္တ-
နော ပုတ္တကံ ဥပနေတွာ ၊ ဘာတိက ဣမံ တေ ဘာဂိနေယျံ
မိဂမာယံ သိက္ခာပေဟိ တိ အာဟ၊ ၊ ဗောဓိသတ္တော သာရု တိ
ပဋိဿုဏိတွာ ၊ ဂစ္ဆ တာတ အသုကဝေလာယ နာမ အာ-
ဂန္တာ သိက္ခေယျာသိ တိ အာဟ။

(၁၃) ° ဤသို့ ထိုရဟန်းတို့သည် [အရှင်ရာဟုလာ၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို] ပြောဆိုကုန်
လတ်သော် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် တရားသဘင်သို့ကြွတော်မူ၍ ၊ တန်းဆာဆင်အပ်
သောတရားဟောပလ္လင်နေရာ၌နေတော်မူ၍ ၊ ရဟန်းတို့...ယခုအခါ အဘယ်စကားဖြင့်
စည်းဝေးကုန်သနည်းဟုမိန့်တော်မူ၏၊ ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား...အရှင်ရာဟု
လာ၏ သိက္ခာကိုအလိုရှိသောစကားဖြင့် စည်းဝေးပါကုန်၏၊ ၊ တပါးသောစကားဖြင့်
မစည်းဝေးပါကုန်ဟုလျှောက်ကုန်၏၊ ၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့...ရာဟုလာ
ကား ယခုအခါ၌သာလျှင် သိက္ခာကို အလိုရှိသည်မဟုတ်သေး၊ ၊ ၊ ရှေးတိရစ္ဆာန်အမျိုး၌
ဖြစ်သော်လည်း သိက္ခာကိုအလိုရှိသည်သာလျှင်တည်းဟုမိန့်တော်မူ၍ အတိတ်ကို ဆောင်
တော်မူ၏။

(၁၄) ° လွန်လေပြီးသောအခါ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ တယောက်သော မဂဓမင်းသည်
မင်းပြု၏၊ ၊ ထိုအခါ ဘုရားလောင်းသည် သမင်မျိုး၌ဖြစ်၍ ၊ သမင်အပေါင်း ခြံရံလျက်
တော၌နေ၏၊ ၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်း၏နမသည် မိသားငယ်ကိုဆောင်ခဲ့၍ ၊ မောင်
ကြီး...သင်မောင်ကြီး၏ ဤတူသမင်ကို မိဂမာယာကို မောင်ကြီးသင်စေပါလောဟုဆို၏၊
° ဘုရားလောင်းသည်ကောင်းပြီဟုဝန်ခံ၍ ၊ ချစ်သား...သင်သွားလေဦး၊ ဤမည်သောအခါ
မှ လာ၍သင်လှည့်လောဟုဆို၏။

(၁၅) ° သော မာတုလေန ဝုတ္တဝေလံ အနတိက္ကမိတွာ
' တံ ဥပသင်္ကမိတွာ မိဂမာယံ သိက္ခိ၊ ° သော ဧကဒိဝသံ ဝ-
နေ ဝိစရန္တော ' ပါသေန ဗန္ဓော ဗန္ဓရဝံ ရဝိ၊ ' မိဂဂဏော
ပလာယိတွာ ပုတ္တော တေ ပါသေန ဗန္ဓော တိ ' တဿ မာ-
တုယာ အာရောစေသိ၊ ' သာ ဘာတု သန္တိကံ ဂန္ဓာ ဘာ-
တိက ဘာဂိနေယျော တေ မိဂမာယံ သိက္ခာပိတော တိ
ပုစ္ဆိ၊ ° ဗောဓိသတ္တော မာ တံ ပုတ္တဿ ကိဉ္စိ ပါပကံ အာ-
သင်္ကိ၊ ' သုဂ္ဂဟိတာ တေန မိဂမာယာ၊ ° ဣဒါနိ တံ ဟာ-
သမာနော အာဂစ္ဆိဿတိ တိ ဝတွာ ဣမံ ဂါထ မာဟ။

၁၆။ မိဂံ တိပလ္လတ္တ မနေက မာယံ၊
အဋ္ဌက္ခရံ အမုရတ္တာပပါယိ°။
ဧကေန သောတေန ဆမာဿသန္တော၊
ဆဟိ ကလာဟိ တိ ဘောတိ ဘာဂိနေယျော တိ။ ။

တတ္ထ မိဂန္တိ ဘာဂိနေယျ မိဂံ။ တိပလ္လတ္တန္တိ ပလ္လတ္တံ ဝုစ္စတိ
သယနံ၊ ဥဘောဟိ ပဿေဟိ ဥဇုကမေဝ စ ဂေါနိသိန္နာကာ-

(၁၅) ° ထိုသမင်သည်ဦးရီးမှာသောအခါကိုမလွန်စေမူ၍ 'ထိုဦးရီးအထံသို့ ဆည်း
ကပ်၍ မိဂမာယာကိုသင်၏၊ ° [မိဂမာယာကိုသင်ပြီးသော်] ထိုသမင်သည် တနေသ၌
တောဝယ် ကျက်စားလတ်သော် ' ကျော့ကွင်းမိ၍ မိသောအသံကိုမြည်၏၊ ' သမင်
အပေါင်းသည်ပြေး၍ သင့်သားကိုကျော့ကွင်းမိ၏ဟု ' ထိုသမင်ငယ်၏အမိအား ပြော၏၊
' ထိုသမင်မသည် မောင့်အထံသို့သွား၍ မောင်ကြီး...တူကို သင်မောင်ကြီးသည် မိဂမာ
ယာကို သင်စေအပ်ပါ၏လောဟုမေး၏၊ ° ဘုရားလောင်းသည် နှမ...သင်သည် သား၏
တစုံတခုသော မကောင်းမှုဘေးဘျမ်းကို မစိုးရိမ်လင့်၊ ' သင့်သားသည် မိဂမာယာကို
ကောင်းစွာ သင်အပ်လေပြီ၊ ° ယခုပင်သင့်ကိုရှင်စေလျက်လာလတ္တံ့ ဟုဆို၍-

မိဂံတိပလ္လတ္တမနေကမာယံ။
အဋ္ဌက္ခရံအမုရတ္တာပပါယိ°။
ဧကေန သောတေန ဆမာဿသန္တော။
ဆဟိကလာဟိတိ ဘောတိဘာဂိနေယျော။ ။

ဟူသော ဤဂါထာကိုဆို၏။
ဘောတိ၊ အိုနှမ။ အဟံ၊ ငါသည်။ တိပလ္လတ္တံ၊ နံပါးနှစ်ဘက်တို့ဖြင့် အိပ်ခြင်း၊ အ
ဖြောင့်အိပ်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့် သုံးပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် အိပ်ခြင်းရှိထသော။

ရေနာတိ တိဟာကာရေဟိ ပလ္လတ္တံ အဿ။ တိဏိ ဝါ ပလ္လတ္တာ-
နိ အဿာတိ တိပလ္လတ္တော၊ တံ တိပလ္လတ္တံ။ အနေကမာယန္တိ
ဗဟုမာယံ ဗဟုဝဉ္ဇနံ။ အဋ္ဌက္ခရန္တိ ဧကေကသ္မိံ ပါဒေ ဒိန္နံ ဒိန္နံ
ဝသေန အဋ္ဌဟိ ခုရေဟိ သမန္ဓာဂတံ။ အစုရတ္တာ ပပါယိန္တိ
ပုရိမယာမံ အတိက္ကမိတွာ မဇ္ဈိမယာမေ အရညတော အာဂမ္မ
ပါနိယဿ ပိဝနတော အစုရတ္ထေ အာပံ ပိဝတိ တိ အစုရတ္တာ-
ပပါယိ၊ အစုရတ္ထေဝ အာပံ အပါယိန္တိ ပိ အတ္ထော။ မမ ဘာ-
ဂိနေယျံ မိဂံ အဟံ သာဓုကံ မိဂမာယံ ဥဂ္ဂဏှာပေသိ။ ကထံ၊
ယထာ ဧကေန သောတေန ဆမာဿသန္တော ဆဟိ ကလာ-
ဟိတိ ဘောတိ ဘာဂိနေယျောတိ။ ဣဒံ ပုတ္တံ ဟောတိ၊ အဟံ
ဟိ တဝ ပုတ္တံ တထာ ဥဂ္ဂဏှာပေသိ။ ယထာ ဧကေန ဟိ ဥပ-
ရိမနာသိကာ သောတေန ဝါတံ သန္တိရုဇ္ဈိတွာ ပထဝိယာ အလ္လိ-
နေန ဧကေန ဟေဋ္ဌိမ သောတေန တတ္ထေဝ ဆမာယံ အဿ-
သန္တော ဆဟိ ကလာဟိ လုဒ္ဒကံ အတိဘောတိ၊ ဆဟိ ကော-
ဋ္ဌာသေဟိ အဇ္ဈောတ္ထရတိ ဝဇ္ဇေတိ တိ အတ္ထော။ ကတမာဟိ
ဆဟိ။ စတ္တာရော ပါဒေ ပသာရေတွာ ဧကေန ပသေန သေ-
ယျာယ၊ ခုရေဟိ တိဏပံသု ခဏနေန၊ ဇိဝှါ နိန္ဒာမိတေန၊ ဥဒ-
ရဿ ဥဒ္ဓုမာတက ဘာဝကရဏေန၊ ဥစ္စာရ ပုဿာဝ ပိဿဇ္ဇ-
နေန၊ ဝါတ သန္တိရုဇ္ဈိနေနာ တိ။ အပရော နယော၊ ပါဒေန

အနေကမာယံ၊ များသောလှည့်ပတ်ခြင်းရှိထသော။ အဋ္ဌက္ခရံ၊ ခွါရှစ်ခုတို့နှင့် ပြည့်စုံထ
သော။ အစုရတ္တာပပါယိံ၊ ညဉ့်ဦးယံကိုလွန်၍ သန်းခေါင်ယံမှ တောကလာ၍ ရေကို
သောက်လေ့ရှိထသော။ ဝါ၊ သန်းခေါင်ယံ၌သာလျှင်ရေကိုသောက်လေ့ရှိထသော။ မိဂံ၊
ငါ့တူသမင်ကို။ မိဂမာယံ၊ မိဂမာယာကို။ ဥဂ္ဂဏှာပေသိံ၊ သင်စေပြီ။ ကထံ၊ အသို့သင်
သနည်းဟူမူကား။ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘာဂိနေယျော၊ ငါ့တူ
သမင်သည်။ ဧကေနသောတေန၊ မြေ၌ကပ်သော တဘက်သောနှာခေါင်းပေါက်ဖြင့်သာ။
ဆမာ၊ မြေ၌။ အဿသန္တော၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေလျက်။ ဆဟိ၊ အခြေလေးဘက်တို့ကို
ဆန့်၍ နံပါးတဘက်ဖြင့်အိပ်ခြင်း၊ ခွါတို့ဖြင့်မြေကိုယက်ခြင်း၊ လျှာကို တွဲလျားကျစေခြင်း၊
ဝမ်းကိုဖူးဖူးရောင်စေခြင်း၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်ကိုလွှတ်ခြင်း၊ ထွက်သက်ဝင်သက်လေကို ချုပ်
စေခြင်းအားဖြင့် ခြောက်ပါးကုန်သော။ ကလာဟိ၊ အဘို့တို့ဖြင့်။ တနည်းကား။ ။ဆဟိ၊

ပံသုံ ဂဟေတွာ အဘိမုခါ ကဗုနေန၊ ပဋိပ္ပဏာမနေန၊ ဥ
ဘောသု ပဿေသု သဗ္ဗရဏေန၊ ဥဒရံ ဥဒ္ဓံ ပက္ခိပနေန၊ အဓော-
အဝက္ခိပနေနာ တိ ဣမာဟိ ဆဟိ ကလာဟိ ယထာ အတိ-
ဘောတိ မတော အယံ သံသယံ ဥပ္ပါဒေတွာ ဝဇ္ဇေတိ။ ဧဝံ တံ
မိဂမာယံ ဥဂ္ဂဏှာပေသိ န္တိ ဒီပေတိ။ အပရော နယော၊ တထာ
နံ ဥဂ္ဂဏှာပေသိ။ ယထာ ဧကေန သောတေန ဆမာဿ-
သန္တော ဆဟိ ကလာဟိတိ ဒ္ဓိသု ပိ နယေသု ဒဿိတေဟိ ဆ-
ဟိ ကာရဏေဟိ ကလာဟိတိ ကလာယိဿတိ လုဒ္ဓံ ဝဇ္ဇေဿ-
တိ တိ အတ္ထော။ ဘောတိတိ ဘဂိနိ အာလပတိ။ ဘာဂိနေ-
ယျော တိ ဧဝံ ဆဟိ ကာရဏေဟိ ဝဇ္ဇနံ ဘာဂိနေယျံ နိဒ္ဓိသတိ။

(၁၆) ° ဧဝံ ဗောဓိသတ္ထော ဘာဂိနေယျဿ မိဂမာယာယ
သာဓုကံ ဥဂ္ဂဏှိတ ဘာဝံ ဒဿေန္တော ဘဂိနိ သမဿာသေ-
တိ၊ 'သော ပိ မိဂပေါတကော ပါသေန ဗန္တော ' အဝိပ္ပန္နိ-
တွာ ယေဝ ဘူမိယံ မဟာဗာသုက ပဿေန ပါဒေ ပသာရေ-
တွာ နိပန္တော။

(၁၇) ° ပါဒါနံ အာသန္နဋ္ဌာနေ ခုရေဟေဝ ပသာရေတွာ
'ပံသုံ စ တိဏာနိ စ ဥပ္ပါဋေတွာ ' ဥစ္စာရ ပုဿာဝံ ဝိဿဇ္ဇေတွာ-
' သီသံ ပါတေတွာ ဇိဝံ နိန္နာမေတွာ ' သရီရံ ခေဋ္ဌကိလိန္နံ

ခြေဖြင့်မြေကိုယူ၍ ရှေ့ရှင်ခြင်း၊ တွန်းခြင်း၊ နံပါးနှစ်ဘက်တို့၌လွန်ယက်ရာကိုဖြစ်စေခြင်း၊
ဝမ်းကိုအထက်သို့တက်စေခြင်း၊ အောက်သို့သက်စေခြင်းအားဖြင့် ခြောက်ပါးကုန်သော။
ကလာဟိ၊ အဘို့တို့ဖြင့်။ လုဒ္ဓကံ၊ မုဆိုးကို။ အတိဘောတိ၊ လွန်မြောက်နိုင်၏။ တထာ ၊ ထို
သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ မိဂမာယံ၊ မိဂမာယာကို။ ဥဂ္ဂဏှာပေသိ ၊ သင်စေပြီ။

(၁၆) ° ဤသို့ဘုရားလောင်းသည် တူအား မိဂမာယာဖြင့် ကောင်းစွာသင်ယူအပ်
သည်၏အဖြစ်ကိုပြလျက် နှမကိုသက်သာစေ၏။ ' ထိုသမင်ငယ်သည်လည်း ကျော့ကွင်း
မိလတ်သော် ' မတုန်မလှုပ်မူ၍လျှင် မြေ၌ လက်ျာနံပါးဖြင့် လက်၊ ခြေတို့ကို ဆန့်၍
အိပ်၏။

(၁၇) ° ခြေတို့၏အနီးအရပ်၌ ခွါတို့ဖြင့်လျှင်ဆန့်၍ ' မြက်၊ မြေတို့ကို ကွာကျွတ်စေ၍
' ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်ကိုစွန့်၍ ' ဦးခေါင်းကိုကျစေ၍ လျှာကိုထွက်စေ၍ ' ကိုယ်ကိုတံတွေး
လိမ်းကျံသည်ကိုပြု၍ ' လေကိုယူသဖြင့်ဝမ်းကို ဖူးဖူးရောင်အောင်ပြု၍ ' မျက်စိတို့ကိုလည်

ကတွာ^၆ ဝါတဂ္ဂဟဏေန ဥဒရံ ဥဒ္ဓါမာတကံ ကတွာ^၇ အက္ခိနိ ပရိဝဇ္ဇေတွာ ဟေဋ္ဌာ နာသိကာ သောတေန ဝါတံ သဗ္ဗရာ- ပေန္တော^၈ ဥပရိမ နာသိကာ သောတေန ဝါတံ သန္ဓိရုဇ္ဈိတွာ^၉ သကလ သရီရံ ထဒ္ဓဘာဝံ ဂါဟာပေတွာ မတာကာရံ ဒဿေ- သိ။^{၁၀} နိလမက္ခိကာ ပိ နံ သမ္ပရိဝါရေသုံ။^{၁၁} တသ္မိံ တသ္မိံ ဌာ- နေ ကာကာ နိလီယိံသု။

(၁၈) ၊ လုဒ္ဓေါ အာဂန္တော ဥဒရံ ဟတ္ထေန ပဟရိတွာ အ- တိပါတော ဝ ဗန္ဓော ဘဝိဿတိ။ ၊ ပူတိကော ဇာတော တိ တဿ ဗန္ဓနရဇ္ဇုကံ မောစေတွာ ၊ ဧတ္ထေဝ ဣဒါနိ နံ ဥက္ကန္တိတွာ မံသံ အာဒါယ ဂမိဿာမိ တိ နိရာသင်္ကော ဟုတွာ ၊ သာခါပ- လာသံ ဂဟေတုံ အာရဒ္ဓေါ။ ၊ မိဂပေါတကော ပိ ဥဋ္ဌာယ စ- တူဟိ ပါဒေဟိ ဌတွာ ၊ ကာယံ ဝိဓုနိတွာ ဂီဝံ ပသာရေတွာ ၊ မဟာဝါတေန ဆိန္ဒဝလာဟကော ဝိယ ဝေဂေန မာတု သန္တိ- ကံ အဂမာသိ။

(၁၉) ၊ သတ္ထာ ပိ န ဘိက္ခဝေ ရာဟုလော ဣဒါနေဝ သိက္ခာကာမော။ ၊ ပုဗ္ဗေ ပိ သိက္ခာကာမော ယေဝါ တိ ဣမံ

စေ၍ အောက်နှာခေါင်းပေါက်ဖြင့် ထွက်သက်ဝင်သက်လေကို သွားလာစေလျက် ၊ အထက် နှာခေါင်းပေါက်ဖြင့် ထွက်သက် ဝင်သက်လေကိုချုပ်စေ၍ ၊ ကိုယ်အလုံးကို တောင့်မာ စေလျက် သေဟန်ပြု၍နေ၏။^{၁၀} ယင်ညိုတို့သည်လည်း ထိုသမင်ကိုခြံရံကုန်၏။^{၁၁} ထိုထို အရပ်၌ ကျီးတို့သည်နားကုန်၏။

(၁၈) ၊ မုဆိုးသည် လာလတ်၍ ဝမ်းကိုလက်ဖြင့်ခတ်၍ စောစောကလျှင် မိသည် ဖြစ်လတ္တံ့။ ၊ [ထို့ကြောင့် ယခု] ပုပ်လေပြီဟု ထိုသမင်၌ဖွဲ့သောကြိုးကို ဖြေ၍ ၊ ယခု ဤ၌ ပင်လျှင် ထိုသမင်ကိုဖျက်၍ အသားကိုယူ၍သွားအံ့ဟု သက်ဝင်ကင်း၍ ၊ သစ်ခက်၊ သစ်ရွက် ကိုယူအံ့သောငှါအားထုတ်၏။ ၊ [ထိုခဏ၌] သမင်ငယ်သည်လည်း ရုတ်တရက် ထပြီး ၍ အခြေလေးဘက်တို့ဖြင့်ရပ်၍ ၊ ကိုယ်ကိုခါလျက် လည်ကိုဆန့်၍ ၊ ကြီးစွာသောလေ ဖြင့်လွင့်သောတိမ်ကဲ့သို့ လျင်မြန်လှစွာသောအဟုန်ဖြင့် အမိအထံသို့ပြေးသွား၏။

(၁၉) ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း ရဟန်းတို့...ရာဟုလာသည် ယခု သာလျှင် သိက္ခာကိုအလိုရှိသည်မဟုတ်သေး။ ၊ ရှေး၌လည်း သိက္ခာကို အလိုရှိသည်သာလျှင်တည်း

ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ ၊ အနုသန္ဓိံ သဋ္ဌေတွာ ဇာတကံ သ-
မောဓာနေသိ၊ ၊ တဒါ ဘာဂိနေယျ မိဂပေါတကော ရာဟု-
လော အဟောသိ၊ ၊ မာတာ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ၊ ၊ မာတုလမိဂေါ
ပနာဟ မေဝ အဟောသိန္တိ။

တိပလ္လတ္တမိဂ ဇာတကံ ဆဋ္ဌိ။

၇-မာလုတ ဇာတ်

(၁) ၊ ကာဠေ ဝါ ယဒိ ဝါ ဇုဏှေတိ ဣဒံ သတ္ထာ ဇေတ-
ဝနေ ဝိဟရန္တော ၊ ဒွေ ဝုဗ္ဗ ပဗ္ဗဇိတေ အာရဗ္ဗ ကထေသိ၊
၊ တေ ကိရ ကောသလ ဇနပဒေ ကေသ္မိံ အရညာဝါသေ ဝ-
သန္တိ၊ ၊ ဧကော ကာဠတ္ထေရော နာမ၊ ဧကော ဇုဏှတ္ထေရော
နာမ၊ ၊ အထေက ဒိဝသံ ဇုဏှော ကာဠု ပုစ္ဆိ ၊ “ဘန္တေ ကာ-
ဠ သီတံ နာမ ကသ္မိံ ကာလေ ဟောတိ” တိ၊ ၊ သော ကာဠေ
သီတံ ဟောတိ တိ အာဟ။

ဟု ဤဓမ္မဒေသနာကိုဆောင်၍ ၊ အနုသန္ဓေကိုစပ်၍ ၊ ယခုအခါ ရာဟုလာသည် ထိုအခါ
တူသမင်ငယ်ဖြစ်လေပြီ၊ ၊ ယခုအခါ ဥပ္ပလဝဏ်သည် ထိုအခါ အမိသမင်မ ဖြစ်လေပြီ၊
‘ယခုအခါ ငါဘုရားသည်လျှင် ထိုအခါ ဦးရီးသမင်ဖြစ်ဘူးပြီ၊ ဤသို့ ဇာတ်ကိုပေါင်း
တော်မူ၏။

ခြောက်ခုမြောက်သော တိပလ္လတ္တမိဂဇာတ်သည် ပြီး၏။

(၁) ၊ နတ်နှင့်တကွသော လောကကို ဆုံးမတော် မူတတ်သော သဗ္ဗညုမြတ်စွာ
ဘုရားသည် ကာဠေဝါယဒိဝါဇုဏှေ—အစရှိသော ဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်
သော ဤမာလုတဇာတ်ကို ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ် ၊ တော
ထွက်ရဟန်းကြီးနှစ်ယောက်တို့ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူ၏၊ ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်
ကောသလဇနပုဒ်၌ တခုသော တောကျောင်း၌ နေကုန်သတတ်၊ ၊ တပါးသည် ကာဠ
မထေရ်မည်၏၊ တပါးသည်ကား ဇုဏှမထေရ်မည်၏၊ ၊ ထိုအခါ တနေ့သ၌ ဇုဏှမထေရ်
သည် ကာဠမထေရ်ကို ၊ ‘အရှင်ကာဠ...အဘယ်အခါ၌ ချမ်းခြင်းမည်သည်ဖြစ်သနည်းဟု
မေး၏၊ ၊ ထိုကာဠမထေရ်သည် [အရှင်ဇုဏှ...] ချမ်းခြင်းမည်သည်ကား လဆုတ်အခါ၌
ဖြစ်၏ဟုဆို၏။

(၂) ° အထေက ဒိဝသံ ကာဠော ဇုဏှိ ပုစ္ဆိ ၊ “ဘန္တေ ဇုဏှ သီတံ နာမ ကသ္မိံ ကာလေ ဟောတီ”တိ၊ ၊ သော ဇုဏှော ဟောတီ တိ အာဟ၊ ၊ တေ ဥဘော ပိ အတ္တနော ကံခံ ဆိန္ဒိတုံ အသက္ကောန္တာ ၊ သတ္ထု သန္တိကံ ဂန္တာ သတ္တာရံ ဝဋ္ဌိတွာ ၊ ၊ “ဘန္တေ သီတံ နာမ ကသ္မိံ ကာလေ ဟောတီ တိ ပုစ္ဆိံ သု၊ ၊ သတ္တာ တေသံ ကထံ သုတွာ ၊ ပုဗ္ဗေ ပိ အဟံ ဘိက္ခဝေ တုမှာကံ ဣမံ ပဉ္စ ကထေသိ၊ ၊ ဘဝ သင်္ခေပ ဂတတ္တာ ပန န သလ္လက္ခယိတ္တာ တိ ဝတွာ အတိတံ အာဟရိ။

(၃) ° အတီတေ ဧကသ္မိံ ပဗ္ဗတ ပါဒေ သီဟော စ ဗျဠော စ ဒွေ သဟာယာ ဧကိဿာယေဝ ဂုဟာယ ဝသန္တိ၊ ၊ တဒါ ဗောဓိသတ္ထော ပိ ဣသိ ပဗ္ဗဇ္ဇံ ပဗ္ဗဇိတွာ တသ္မိံ ယေဝ ပဗ္ဗတပါဒေ ဝသတိ၊ ၊ အထေကဒိဝသံ တေသံ သဟာယကာနံ သီတံ နိဿာယ ဝိဝါဒေါ ဥဒပါဒိ၊ ၊ ဗျဠော ကာဠေယေဝ သီတံ ဟောတီ တိ အာဟ၊ ၊ သီဟော ဇုဏှောယေဝ သီတံ ဟောတီ တိ အာဟ၊ ၊ တေ ဥဘော ပိ အတ္တနော ကံခံ ဆိန္ဒိတုံ

(၂) ° ထိုနောက်မှ တနေ့သ၌ ကာဠမထေရ်သည် ဇုဏှမထေရ်ကို ၊ အရှင်ဇုဏှ... အဘယ်အခါ၌ ချမ်းခြင်းမည်သည်ဖြစ်သနည်းဟု မေး၏၊ ၊ ထိုဇုဏှမထေရ်သည် [အရှင် ကာဠ...ချမ်းခြင်းမည်သည်] လဆန်းအခါ၌ဖြစ်၏ဟုဆို၏၊ ၊ ထိုနှစ်ပါးကုန်သော ရဟန်းတို့သည်လည်း မိမိတို့၏ယုံမှားခြင်းကို ဖြတ်အံ့သောငှါ မတတ်နိုင်ကုန်ရကား ၊ မြတ်စွာဘုရားအထံတော်သို့ သွားကုန်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးကုန်၍ ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား...အဘယ်အခါ၌ ချမ်းခြင်းမည်သည်ဖြစ်သနည်းဟု လျှောက်ကုန်၏၊ ၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ထိုရဟန်းတို့၏ စကားကို ကြားတော်မူ၍ ၊ ရဟန်းတို့...ရှေး၌လည်း သင်တို့၏ ဤပြဿနာကိုငါဖြေဘူးပြီ၊ ၊ ဘဝဖုံးလွှမ်းအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ကား သင်တို့မမှတ်မိနိုင်ကုန်ဟုမိန့်တော်မူ၍ အတိတ်ကိုဆောင်တော်မူ၏။

(၃) ° [ရဟန်းတို့...] လွန်လေပြီးသောအခါတခုသောတောင်ခြေရင်း၌အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ကုန်သော ခြင်္သေ့၊ ကျားနှစ်ခုတို့သည် တခုသောလိုဏ်၌သာလျှင် နေကုန်၏၊ ၊ ထိုအခါ ဘုရားလောင်းသည်လည်း ရသေ့ရဟန်းပြု၍ ထိုတောင်ခြေရင်း၌လျှင်နေ၏၊ ၊ ထိုအခါ တနေ့သ၌ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ကုန်သော ထိုခြင်္သေ့၊ ကျားတို့အား ချမ်းခြင်းကို အမှီပြု၍ငြင်းခုံခြင်းသည်လည်းဖြစ်၏၊ ၊ ကျားသည် လဆုတ်အခါ၌သာလျှင် ချမ်း၏ဟုဆို

အသက္ကောန္တာ ဗောဓိသတ္တံ ပုစ္ဆိံသု၊^၃ ဗောဓိသက္ကော ဣမံ ဂါ-
ထ မာဟ။

၁၇။ ကာဠေ ဝါ ယဒိ ဝါ ဇုဏှေ၊ ယဒါ ဝါ ယတိ မာလုတော။
ဝါတဇာနိ ဟိ သီတာနိ၊ ဥဘောတ္ထ မပရာဇိ တာ တိ။ ။

တတ္ထ ကာဠေ ဝါ ယဒိ ဝါ ဇုဏှေ တိ ကာဠပက္ခေ ဝါ ဇု-
ဏှပက္ခေ ဝါ။ ယဒါ ဝါ ယတိ မာလုတောတိ ယသ္မိံ သမယေ
ပုရတ္ထိမာဒိဘေဒေါ ဝါတော ဝါယတိ၊ တသ္မိံ သမယေ သီတံ
ဟောတိ။ ကိံ ကာရဏာ။ ဝါတဇာနိ ဟိ သီတာနိ ယသ္မာ
ဝါတေ ဝိဇ္ဇန္တေ ယေဝ သီတာနိ ဟောန္တိ၊ ကာဠပက္ခေ ဝါ ဇု-
ဏှပက္ခေ ဝါ န ဧတ္ထ ပမာဏန္တိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ ဥဘောတ္ထ
မပရာဇိတာတိ ဥဘော ပိ တုမှေ ဣမသ္မိံ ပဉ္စေ အပရာဇိတာ
တိ။ ဧဝံ ဗောဓိသက္ကော တေ သဟာယကေ သညာပေသိ။

(၄) ^၃ သတ္ထာ ပိ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ ပိ မယာ တုမှာကံ အ-
ယံ ပဉ္စော ကထိတော တိ ^၂ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ သစ္စာ-

၏၊ ^၃ ခြင်္သေ့သည် လဆန်း၌သာလျှင်ချမ်း၏ဟုဆို၏၊ ^၄ ထိုနှစ်ခုကုန်သော ကျား၊ ခြင်္သေ့
တို့သည်လည်း မိမိတို့၏ ယုံမှားခြင်းကို ဖြတ်အံ့သောငှါ မတတ်နိုင်ကုန်ရကား ဘုရား
လောင်းရှင်ရသေ့ကိုမေးကုန်၏၊ ^၅ ဘုရားလောင်းရှင်ရသေ့သည်—

ကာဠေဝါယဒိဝါဇုဏှေ၊ ယဒါဝါယတိမာလုတော။
ဝါတဇာနိဟိသီတာနိ၊ ဥဘောတ္ထမပရာဇိတာ။ ။
ဟူသော ဤဂါထာကိုဆို၏။

ဘောန္တော၊ အချင်းတို့။ သီတာနိ၊ အချမ်းတို့သည်။ ဟိယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်။
ဝါတဇာနိ၊ လေကြောင့်ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ မာလု-
တော၊ လေသည်။ ကာဠေဝါ၊ လဆုတ်၌မူလည်း။ ဝါယတိ၊ လာအံ့။ ယဒိ၊ ထိုမြို့။
ဇုဏှေဝါ၊ လဆန်း၌မူလည်း။ ဝါယတိ၊ လာအံ့။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သီတံ၊ အချမ်းသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥဘော၊ နှစ်ဦးသောသူတို့သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤပြဿနာ၌။ အပရာဇိတာ။
မရှုံးကြကုန်။ [ဤသို့ ဘုရားလောင်းသည် ထိုနှစ်ယောက်ကုန်သော အဆွေငင်ပွန်းတို့ကို
မှတ်စေ၏။]

(၄) ^၃ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်လည်း ရဟန်းတို့...ရှေး၌လည်း ငါသည် သင်တို့၏
ဤပြဿနာကိုဖြေအပ်ဘူးပြီဟု ^၂ ဤဓမ္မဒေသနာကိုဆောင်တော်မူ၍ သစ္စာတို့ကိုပြတော်မူ

နိ ပကာသေသိ၊ ၊ သစ္စပရိယောသာနေ ဒွေ ပိ ထေရာ သော-
တာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌဟိံ သု၊ ၊ သတ္တာ အနုသန္ဓိံ ဃဋ္ဌေတွာ ဇာ-
တကံ သမောဓာနေသိ၊ ၊ တဒါ ဗျဋ္ဌော ကာဋ္ဌော အဟောသိ၊
၊ သီဟော ဇုဏှော၊ ၊ ပဉ္စံ ဝိဿဇ္ဇနက တာပသော ပနာဟ-
မေဝ အဟောသိန္တိ။

မာလုတ ဇာတကံ သတ္တမံ။

၈-မတကဘတ္တဇာတ်

(၁) ၊ ဝေ ဓမ္မေ သတ္တာ ဇာနေယျုန္တိ ဣဒံ သတ္တာ ဇေတ-
ဝနေ ဝိဟာရန္တော မတက ဘတ္တံ အာရဗ္ဗ ကထေသိ၊ ၊ တသ္မိံ
ဟိ ကာလေ မနုဿာ ဗဟူ အဇေဋ္ဌကာဒယော မာရေတွာ
၊ ကာလင်္ကံတေ ဉ္ဗတကေ ဥဒ္ဓိဿ မတကဘတ္တံ နာမ ဒေန္တိ၊
၃ ဘိက္ခု တေ မနုဿေ တထာ ကရောန္တေ ဒိဿွာ သတ္တာရံ
ပုစ္ဆိံ သု ၊ “ဧတရဟိ ဘန္တေ မနုဿာ ဗဟူ ပါဏေ ဇီဝိတက္ခယံ

၏၊ ၊ သစ္စာတို့ကိုပြတော်မူပြီးသည်၏အဆုံး၌ နှစ်ပါးကုန်သောမထေရ်တို့သည်လည်းသော
တာပတ္တိဖိုလ်၌တည်ကုန်၏၊ ၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် အနုသန္ဓေကိုစပ်တော်မူ၍ ယ
ခုအခါ ကာဋ္ဌမထေရ်သည် ထိုအခါ ကျားဖြစ်လေပြီ၊ ၊ ယခုအခါ ဇုဏှမထေရ်သည်
ထိုအခါ ခြင်္သေ့ဖြစ်လေပြီ၊ ၊ ယခုအခါ ငါဘုရားသည်လျှင် ထိုအခါ ပြဿနာကို ဖြေ
သောရသေ့ဖြစ်ဘူးပြီ၊ ဤသို့ဇာတ်ကိုပေါင်းတော်မူ၏။

ခုနစ်ခုမြောက်သော မာလုတဇာတ်သည် ပြီး၏။

(၁) ၊ နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား
သည် ဝေဓမ္မသတ္တာဇာနေယျု-အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤ
မတကဘတ္တဇာတ်ကို ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ် မတကဘတ်
ကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏၊ ၊ ထိုစကားကိုချဲ့ဦးအံ့၊ ထိုကာလ၌ လူတို့သည် များ
စွာကုန်သော ဆိတ်မြန်မာ၊ ဆိတ်ကုလားအစရှိသည်တို့ကို သတ်ကုန်၍ ၊ သေကုန်သော
ဆွေမျိုးတို့ကိုရည်၍ မတကဘတ်မည်သည်ကိုလှူကုန်၏၊ ၊ ရဟန်းတို့သည် ထိုသို့သော
အခြင်းအရာဖြင့် မတကဘတ်ကိုပြုကုန်သော ထိုလူတို့ကိုမြင်ကုန်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ၊ ဘုန်း
တော်ကြီးသောအရှင်ဘုရား...ယခုအခါလူတို့သည် များစွာကုန်သော သတ္တဝါတို့ကိုသတ်

ပါပေတွာ မတကဘတ္တံ နာမ ဒေန္တိ၊ ။ အတ္ထိ နုခေါ ဘန္တေ
တ္ထေ ဝုဗ္ဗိ”တိ။

(၂) ။ သတ္ထာ န ဘိက္ခဝေ မတကဘတ္တံ ဒဿာမာ တိ
ကတေ ဝိ ပါဏာတိပါတေ ကာစိ ဝုဗ္ဗိ နာမ အတ္ထိ၊ ။ ပုဗ္ဗေ
ပဏ္ဍိတာ အာကာသေ နိသဇ္ဇ ဓမ္မံ ဒေသေတွာ ။ ဧတ္ထ အာဒိ-
နဝံ ကထေတွာ သကလဇမ္ပုဒိပ ဝါသိကေ ဧတံ ကမ္မံ ဇဟာ-
ပေသုံ၊ ။ ဣဒါနိ ပန ဘဝ သင်္ခေပဂတတ္တာ ပုန ပါတုဘူတန္တိ
ဝတွာ အတိတံ အာဟရိ။

(၃) ။ အတိတေ ဗာရာဏသိယံ မြဟ္မဒတ္ထေ ရဇ္ဇံ ကာရေ-
န္တေ ။ ဧကော တိဏ္ဏံ ဝေဒါနံ ပါရဂူ ဒိသာပါမောက္ခော အာ-
စရိယ မြာဟ္မဏော မတက ဘတ္တံ ဒဿာမိ တိ ဧကံ ဧဋ္ဌကံ
ဂါဟာပေတွာ အန္တေဝါသိကေ အာဟ ။ “တာတ ဣမံ ဧဋ္ဌကံ
နဒိ နေတွာ နှာပေတွာ ။ ကဏ္ဍေ မာလံ ပရိက္ခိပိတွာ ပဉ္စဂုံလိကံ
ဒတွာ မဏ္ဍေတွာ အာနေထာ”တိ။

ကုန်၍ မတကဘတ်မည်သည်ကိုလှူကုန်၏။ ။ ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား...ဤသို့
မတကဘတ်ကိုလှူကုန်အံ့ဟု ပါဏာတိပါတ်ကိုပြုရာ၌ အကျိုးစီးပွားသည် ရှိသလောဟု
မေးလျှောက်ကုန်၏။

(၂) ။ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့... မတကဘတ်ကို လှူကုန်အံ့ဟု ပြုအပ်
သောပါဏာတိပါတ်၌လည်း တစ်စုံတစ်ခုသော အစီးအပွားမည်သည်မရှိ၊ ။ ရှေး၌လည်း
ပညာရှိတို့သည် ကောင်းကင်ပြင်ဝယ်နေကုန်လျက် တရားဟောကုန်၍ ။ ဤမတကဘတ်
ကိုလှူအံ့ဟု ပါဏာတိပါတ်ကိုပြုသောအရာ၌ အပြစ်ကိုဟောကုန်၍ အလုံးစုံသော ဇမ္ဗူ
ဒီပါကျွန်းသူတို့ကို ထိုအမှုကိုစွန့်စေကုန်ပြီ၊ ။ ယခုအခါ၌ကား ဘဝဖုံးလွှမ်းသည်၏ အ
ဖြစ်ကြောင့် တဖန် ထင်ရှားဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၍ အတိတ်ကိုဆောင်တော်မူ၏။

(၃) ။ [ရဟန်းတို့...] လွန်လေပြီးသောအခါဗာရာဏသီပြည်၌ မြဟ္မဒတ်မင်းသည်
မင်းပြုလတ်သော် ။ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏ ကမ်းတဘက်သို့ရောက်သော ဒိသာပါမောက္ခဖြစ်
သော တယောက်သောဆရာပုဂ္ဂိုလ်များသည် မတကဘတ်ကိုလှူအံ့ဟု တခုသော ဆိတ်ကု
လားကိုယူခဲ့စေ၍ တပည့်တို့ကို ။ အမောင်တို့...ဤဆိတ်ကုလားကို မြစ်သို့ဆောင်၍ ရေ
ကျိုးစေ၍ ။ လည်၌ပန်းကုံးစွပ်၍ လက်ငါးချောင်းရာကိုပေး၍ တန်းဆာဆင်၍ဆောင်ခဲ့ကြ
ကုန်ဟုဆို၏။

(၄) ° တေ သာဓုတိ ပဋိဿုဏိတော တံ အာဒါယ နဒိ°
 ဂန္ဓာ နှာပေတွာ ' ကဏ္ဍေ မာလံ ပရိက္ခိပိတွာ နဒိတီရေ ဟ-
 ပေသုံ၊ ° သော ဇဠကော အတ္တနော ပုဗ္ဗကမ္မံ ဒိသ္မာ ' ဝေရူပါ
 နာမ ဒုက္ခာ အဇ္ဇ မုစ္ဆိဿာဗိ တိ သောမနဿဇာတော မတ္တိကာ-
 သဋ္ဌံ ဘိန္ဒန္တော ဝိယ မဟာဟသိတံ ဟသိတွာ ° ပုန အယံ
 မြာဟ္မဏော မံ သာတေတွာ မယာ လဒ္ဒဒုက္ခံ လဘိဿတိတိ
 ° မြာဟ္မဏေ ကာရညံ ဥပ္ပါဒေတွာ မဟန္တေန သဒ္ဓေန ပရောဒိ။

(၅) ° အထ နံ တေ မာဏဝါ ပုစ္ဆိ° သု ' “သမ္မ ဇဠက တံ
 မဟာသဒ္ဓေန ဟသိ စေဝ ပရောဒိ စ၊ ° ကေန နုခေါ ကာရ-
 ဏေန ဟသိ၊ ° ကေန ကာရဏေန ပရောဒိ” တိ၊ ° တုမှေ မံ
 ဣမံ ကာရဏံ အတ္တနော အာစရိယဿ သန္တိကေ ပုစ္ဆေယျာ-
 ထာ တိ၊ ° တေ တံ အာဒါယ ဂန္ဓာ ဣမံ ကာရဏံ အာစရိ-
 ယဿ အာရောစေသုံ၊ ° အာစရိယော တေသံ ဝစနံ သုတွာ
 ဇဠကံ ပုစ္ဆိ ° “ကဿာ တံ ဇဠက ဟသိ၊ ° ကဿာ ပရောဒိ” တိ။

(၄) ° ထိုတပည့်တို့သည် ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံကုန်၍ ထိုဆိတ်ကုလားကို ယူကုန်
 ၍ မြစ်သို့သွားကုန်၍ ရေချိုးစေကုန်ပြီးသော် 'လည်၌ ပန်းကုံးကိုစွပ်ကုန်၍ မြစ်ကမ်း၌
 ထားကုန်၏၊ ° ထိုဆိတ်ကုလားသည် မိမိ၏ရှေးဘဝ၌ ပြုအပ်သောအမှုကိုမြင်၍ ° ငါသည်
 ယနေ့ ဤသို့သဘောရှိသောဆင်းရဲမှ လွတ်ပေအံ့ဟုဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍ မြေအိုးကိုခွဲဘိ
 သကဲ့သို့ ကြီးစွာသောရယ်ခြင်းကိုရယ်၍ ° တဖန် ဤပုဏ္ဏားသည် ငါ့ကိုသတ်၍ ငါသည် ရ
 အပ်သောဆင်းရဲကို ခံရလတ္တံ့ဟု ° ပုဏ္ဏား၌သနားခြင်းကိုဖြစ်စေ၍ ကြီးစွာသော အသံ
 ဖြင့်ငို၏။

(၅) ° ထိုအခါ ထိုဆိတ်ကို ထိုလုလင်တို့သည် ' အချင်းဆိတ်ကုလား...သင်သည်
 ကြီးစွာသော အသံဖြင့်ရယ်လည်းရယ်၏၊ ငိုလည်းငို၏၊ ° အဘယ့်ကြောင့်လျှင် ရယ်ဘိ
 သနည်း၊ ° အဘယ့်ကြောင့်ကား ငိုဘိသနည်းဟု မေးကုန်၏၊ ° သင်တို့သည် ငါ့ကို ဤ
 အကြောင်းကို မိမိတို့၏ ဆရာအထံ၌မေးကြကုန်လောဟု ဆိတ်ဆို၏၊ ° ထိုလုလင်တို့သည်
 ထိုဆိတ်ကို ယူကုန်လျက်သွားကုန်၍ ဤအကြောင်းကို ဆရာအားကြားကုန်၏၊ ° ဆရာသည်
 ထိုလုလင်တို့၏ စကားကိုကြား၍ ဆိတ်ကုလားကို ° အချင်းဆိတ်ကုလား...သင်သည်
 အဘယ့်ကြောင့် ရယ်သနည်း၊ ° အဘယ့်ကြောင့်ငိုသနည်းဟုမေး၏။

(၆) °ဇဠကော အတ္တနာ ကတကမ္ပံ ဇာတိဿရဉာဏေန အနုဿရိတွာ မြာဟ္မဏဿ ကထေသိ၊ ၊ အဟံ မြာဟ္မဏ ပုဗ္ဗေ တာဒိသော ဝ မန္တဇ္ဈာယက မြာဟ္မဏော ဟုတွာ ၊ မတကဘတ္တံ ဒဿာမီ တိ ဧကံ ဇဠကံ မာရေတွာ မတကဘတ္တံ အဒါသိ။ ။ သွာဟံ ဧကဿ ဇဠကဿ သာတိတတ္တာ ။ ဧကေနနေသု ပဉ္စသု အတ္တဘာဝ သတေသု သီသစ္ဆေဒံ ပါပုဏီ။ ။ အယံ မေ ကောဋ္ဌိယံ ဌိတော ပဉ္စသတိမော အတ္တဘာဝေါ။ ။ သွာဟံ အဇ္ဇ ဝေရူပါ ဒုက္ခာ မုစ္စိဿာမီ တိ သောမနဿ ဇာတော ဣမိနာ ကာရဏေန ဟာသိ။ ။

(၇) °ရောဒန္တော ပန အဟံ တာဝ ဧကံ ဇဠကံ မာရေတွာ ၊ ပဉ္စဇာတိသတာနိ သီသစ္ဆေဒ ဒုက္ခံ ပတ္တော၊ ။ အဇ္ဇ တမှာ ဒုက္ခာ မုစ္စိဿာမီ၊ ။ အယံ ပန မြာဟ္မဏော မံ မာရေတွာ အဟံ ဝိယ ပဉ္စဇာတိသတာနိ သီသစ္ဆေဒ ဒုက္ခံ လဘိဿတိ တိ ။ တယိ ကာရုညေန ရောဒိန္တိ။ ။

(၈) °ဇဠက မာ ဘာယိ၊ ၊ နာ ဟံ တံ မာရေဿာမီ တိ၊ ။ မြာဟ္မဏ ကိံ ဝဒေသိ၊ ။ တယိ မာရေန္တေ ပိ အမာရေန္တေ ပိ

(၆) °ဆိတ်ကုလားသည် မိမိပြုသောအမှုကို ဇာတိဿရဉာဏ်ဖြင့် အောက်မေ့၍ ပုဏ္ဏားအားပြောဆို၏။ ၊ ပုဏ္ဏား...ငါသည်ရှေး၌ သင်ကဲ့သို့ ဗေဒင်ရွတ်ဘတ်သရဇ္ဈာယ် တတ်သော ပုဏ္ဏားဖြစ်၍ ။ မတကဘတ်ကိုလှူအံ့ဟု တခုသောဆိတ်ကုလားကိုသတ်၍ မတကဘတ်ကိုလှူဘူး၏။ ။ ထိုငါသည် တခုသောဆိတ်ကုလားကိုသတ်ဘူးသည်၏ အဖြစ် ကြောင့် ။ ဇုဇုဇု-ခုသောအတ္တဘောတို့၌ ခေါင်းပြတ်ခြင်းသို့ရောက်လေပြီ။ ။ ဤအတ္တဘော သည်ကား ငါ၏ အဆုံးစွန်၌လည်သော ငါးရာတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော အတ္တဘော တည်း။ ။ ထိုငါသည် ယနေ့ ဤသို့သဘောရှိသောဆင်းရဲမှလွတ်ရအံ့ဟု ဝမ်းမြောက်သည် ဖြစ်၍ ဤအကြောင်းကြောင့်ရယ်သတည်း။ ။

(၇) °ငိုသောငါသည်တမူကား ရှေးဦးစွာတခုသောဆိတ်ကုလားကိုသတ်၍ ၊ ဘဝ ၅၀၀-တို့ပတ်လုံး ဦးခေါင်းပြတ်ခြင်း ဆင်းရဲသို့ရောက်ရ၏။ ။ ယနေ့ ထိုဆင်းရဲမှလွတ်ရ အံ့။ ။ ဤပုဏ္ဏားသည်တမူကား ငါ့ကိုသတ်၍ ငါကဲ့သို့ ဘဝ ၅၀၀-ပတ်လုံး ဦးခေါင်းပြတ် ခြင်း ဆင်းရဲခြင်းကို ခံရရှာလတ္တံ့ဟု ။ သင်၌သနားခြင်းကြောင့်ငို၏ဟုဆိတ်ဆို၏။ ။

န သက္ကာ အဇ္ဇ မယာ မရဏာ မုစ္ဆိတု န္တိ၊ ။ ဧဋ္ဌက မာဘာ-
ယိ၊ ။ ၎ိ အဟံ တုမှာကံ အာရက္ခံ ဂဟေတွာ တယာ သဒ္ဓိံ ယေ-
ဝ ဝိစရိဿာမီ တိ၊ ။ ပြာဟ္မဏ အပ္ပမတ္တကော တဝ အာရက္ခော၊
၎ မယာ ကတပါပံ ပန မဟန္တံ ဗလဝ န္တိ။

(၉) ၎ိ ပြာဟ္မဏော ဧဋ္ဌကံ မုစ္ဆိတွာ ဣမံ ဧဋ္ဌကံ ကဿဖိ
ပိ မာရေတုံ န ဒဿာမီ တိ ၎ိ အန္တေဝါသိကေ အာဒါယ ဧဋ္ဌ-
ကေနေဝ သဒ္ဓိံ ဝိစရိ၊ ၎ိ ဧဋ္ဌကော ဝိဿဋ္ဌမတ္တော ဝ ဧကံ မဟာ-
ပါသာဏ ပိဋ္ဌိံ နိဿာယ ၎ိ ဇာတေ ဂုဗ္ဗေ ဂိဝံ ဥက္ခိပိတွာ ပဏ္ဏာ-
နိ ခါဒိတုံ အာရဒ္ဓေါ၊ ၎ိ တံဇာဏညေဝ တသ္မိံ ပါသာဏ ပိဋ္ဌေ
အသနိ ပတိတာ၊ ၎ိ ဧကော ပါသာဏပပဋိကာ ဆိဇ္ဇိတွာ ဧဋ္ဌ-
ကဿ ပသာရိတ ဂိဝါယ ပတိတွာ သီသံ ဆိန္တိ၊ ၎ိ မဟာဇ-
နော သန္တိပကိ။

(၁၀) ၎ိ တဒါ ဗောဓိသတ္တော တသ္မိံ ဌာနေ ရုက္ခဒေဝ-
တာ ဟုတွာ နိဗ္ဗတ္တော၊ ၎ိ သော ပဿန္တဿေဝ တဿ မဟာ-
ဇနဿ ဒေဝတာ နုဘာဝေန အာကာသေ ပလ္လင်္ကေန နိဿိ-

(၈) ၎ိ အချင်းဆိတ်ကုလား...မကြောက်လင့် ၎ိ သင့်ကို ငါမသတ်ဟု ပုဏ္ဏားဆို၏၊
၎ိ ပုဏ္ဏား...သင်အသို့ဆိုသနည်း၊ ၎ိ သင်သတ်သော်လည်းကောင်း၊ မသတ်သော်လည်း
ကောင်း ယနေ့ငါသည် သေခြင်းမှလွတ်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ဟုဆိုဆို၏၊ ၎ိ အချင်း
ဆိတ်ကုလား...သင်သည် မကြောက်လင့်၊ ၎ိ ငါသည် သင့်တို့အား အစောင့်အရှောက်ကို
ယူ၍ သင်နှင့်တကွသာလျှင်သွားအံ့ဟု ပုဏ္ဏားဆို၏၊ ၎ိ ပုဏ္ဏား...သင့်အစောင့်အရှောက်
ကား အနည်းငယ်သာလျှင် ဖြစ်၏၊ ၎ိ ငါပြုအပ်သော မကောင်းမှုသည်ကား ကြီး၏၊
အားရှိ၏ဟုဆိုဆို၏။

(၉) ၎ိ ပုဏ္ဏားသည်ဆိတ်ကုလားကိုလွှတ်၍ ဤဆိတ်ကုလားကို တစုံတယောက်
အားလည်း သတ်စိမ့်သောငှါမပေးအံ့ဟု ၎ိ တပည့်တို့ကိုခေါ်ယူ၍ ဆိတ်ကုလားနှင့်တကွ
လျှင်သွား၏၊ ၎ိ ဆိတ်ကုလားသည်လွတ်လျှင်ပင် တခုသော ကျောက်ဖျာကြီးကို မှီ၍
၎ိ ပေါက်သောချုံလည်ကိုမော်၍ အရွက်တို့ကို စားအံ့သောငှါအားထုတ်၏၊ ၎ိ ထိုခဏ၌
လျှင် ထိုကျောက်ဖျာ၌ မိုးကြိုးကျ၏၊ ၎ိ တခုသောကျောက်လွှာသည် ပြတ်၍ ဆိတ်ကုလား
၏ဆန့်သောလည်၌ကျ၍ ဦးခေါင်းသည်ပြတ်၏၊ ၎ိ လူများလည်းစည်းဝေး၏။

(၁၀) ၎ိ ထိုအခါ ဘုရားလောင်းသည် ထိုအရပ်၌ ရုက္ခစိုးနတ်ဖြစ်၏၊ ၎ိ ထိုဘုရား
လောင်းသည် ထိုလူများမြင်စဉ်လျှင် နတ်၏အာနုဘော်ဖြင့် ကောင်းကင်ပြင်ဝယ် ထက်

ဒိတွာ ၊ ဣမေ သတ္တာ ဧဝံ ပါပဿ ဖလံ ဇာနမာနာ အပ္ပေဝ-
နာမ ပါဏာတိပါတံ န ကရေယျန္တိ ၊ မရုဿရေန ဓမ္မံ
ဒေသေန္တော ဣမံ ဂါထ မာဟ။

၁၈။ ဧဝေဉ္ဇေ သတ္တာ ဇာနေယျံ၊
ဒုက္ခာယံ ဇာတိ သမ္ဘဝေါ။
န ပါဏော ပါဏိနံ ဟညေ၊
ပါဏဃာတိ ဟိ သောစတိ တိ။ ။

တတ္ထ ဧဝေဉ္ဇေ သတ္တာ ဇာနေယျန္တိ ဣမေ သတ္တာ ဧဝံ စေ
ဇာနေယျံ။ ကထံ။ ဒုက္ခာယံ ဇာတိ သမ္ဘဝေါတိ အယံ တတ္ထ
တတ္ထ ဇာတိ စ ဇာတဿ အနုက္ကမေန ဝဗ္ဗိသင်္ခါတော သမ္ဘဝေါ
စ ဇရာ ဗျာဓိ မရဏ အပ္ပိယ သမ္ပယောဂ ပိယ ဝိပုယောဂ ဟတ္ထ-
ပါဒစ္ဆေဒါဒိနံ ဒုက္ခာနံ ဝတ္ထုဘူတတ္တာ ဒုက္ခောတိ ယဒိ ဇာနေ-
ယျံ။ န ပါဏော ပါဏိနံ ဟညေတိ ပရံ ဝဓန္တော ဇာတိ-
သမ္ဘဝေ ဝဓံ လဘတိ၊ ပိဋ္ဌေန္တော ပိဋံ လဘတိ၊ ဇာတိသမ္ဘ-
ဝဿ ဒုက္ခဝတ္ထုတာယ ဒုက္ခဘာဝံ ဇာနန္တော ကောစိ ပါဏော
အညံ ပါဏိနံ န ဟညေ၊ သတ္တော သတ္တံ န ဟနေယျာ တိ
အတ္တော။ ကိံ ကာရဏာ။ ပါဏဃာတိ ဟိ သောစတိတိ ယသ္မာ
သာဟတ္ထိကာဒိသု ဆသု ပယောဂေသု ယေန ကေနစိ ပယော-
ဂေန ပရဿ ဇိဝိတိန္ဒြိယုပစ္ဆေဒနေန ပါဏဃာတိ ပုဂ္ဂလော
အဋ္ဌသု မဟာနိရယေသု၊ သောဠသသု ဥဿဒ နိရယေသု၊ နာ-

ဝယ်ဖွဲ့လျက်နေ၍ ဤသတ္တဝါတို့သည် ဤသို့မကောင်းမှု၏အကျိုးကို အကယ်၍ သိကုန်ငြား
အံ့ ပါဏာတိပါတကို မပြုလေကုန်ရာဟု ၊ သာယာသော အသံဖြင့် တရားဟောလိုရကား—

ဧဝေဉ္ဇေ သတ္တာ ဇာနေယျံ၊ ဒုက္ခာယံ ဇာတိ သမ္ဘဝေါ။
န ပါဏော ပါဏိနံ ဟညေ၊ ပါဏဃာတိ ဟိ သောစတိ။ ။
ဟူသော ဤဂါထာကို ဆို၏။

ဘောန္တော၊ အချင်းတို့။ ပါဏဃာတိ၊ သတ္တဝါကို သတ်သောသူသည်။ စတုသု အပါ-
ဒယသု၊ အပါယ်လေးပါးတို့၌။ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးသောဆင်းရဲကို။ အနုဘဝမာနော၊ ခံရ
လျက်။ ဒီဃရတ္တံ၊ အခါလေးမြင့်။ ဟိယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်ရ၏။

နာပွကာရာယ တိရစ္ဆာန ယောနိယာ၊ ပေတ္တိဝိသယေ၊ အသုရ-
ကာယေ တိ ဣမေသု စတုသု အပါယေသု မဟာဒုက္ခံ အနုဘ-
ဝမာနော ဒီဃရတ္တံ အန္တော နိဇ္ဈာယန လက္ခဏေန သောကေ-
န သောစတိ။ ယထာ စ အယံ ဇဠကော မရဏ ဘယေန
သောစတိ၊ ဧဝံ ဒီဃရတ္တံ သောစတိ တိ ပိ ဥတွာ န ပါဏော
ပါဏိနံ ဟညေ၊ ကောစိ ပါဏာတိပါတ ကမ္မံ နာမ န ကရေ-
ယျ။ မောဟေန ပန မူဠော အဝိဇ္ဇာယ အန္ဓိကတာယ ဣမံ အာ-
ဒီနဝံ အ ပဿန္တော ပါဏာတိပါတံ ကရောတိ တိ။

(၁၁) ° ဧဝံ မဟာသတ္တော ပိ နိရယ ဘယေန တဇ္ဇေဟာ
ဓမ္မံ ဒေသေသိ၊ ၊ မနုဿာ တံ ဓမ္မဒေသနံ သုတွာ နိရယ ဘ-
ယဘိတာ ပါဏာတိပါတာ ဝိရမိံသု၊ ။ ဗောဓိသတ္တော ပိ ဓမ္မ
ဒေသေတွာ မဟာဇနံ သီလေ ပတိဋ္ဌာပေတွာ ယထာကမ္မံ ဂ-
တော။

(၁၂) ° မဟာဇနော ပိ ဗောဓိသတ္တဿ ဩဝါဒေ ဌတွာ
၊ ဒါနာဒီနိ ပုညာနိ ကတွာ ဒေဝနဂရံ ပူရေသိ၊ ။ သတ္တာ ဣမံ

တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အယံဇာတိ၊ ထိုထိုဘဝ၌ ဤသို့သဘောရှိသော ပဋိသန္ဓေ နေခြင်း
သည်လည်းကောင်း။ အယံသမ္ဘဝေါစ၊ ဤမသီစဉ် အစဉ်သဖြင့် ကြီးခြင်းသည်လည်း
ကောင်း။ ဒုက္ခော၊ ဒိုခြင်း၊ နာခြင်း၊ သေခြင်း၊ မုန်းသောသူတို့နှင့် ပေါင်းဖော်ခြင်း၊
ချစ်သောသူတို့နှင့်ကွဲကွင်းရခြင်း၊ လက်ခြေပြတ်ခြင်းအစရှိကုန်သော ဆင်းရဲတို့၏ တည်
ရာဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ စေတေနယျ၊ အကယ်၍သိကုန်ငြင်းအံ့။
ပါဏော၊ သတ္တဝါသည်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါကို။ နဟညေ၊ မသတ်ရာ။

(၁၁) ° ဤသို့ ဘုရားလောင်းသည်လည်း ငရဲဘေးဖြင့် ခြိမ်းချောက်၍ တရားဟော
၏။ ၊ လူတို့သည် ထိုတရားဒေသနာတော်ကိုနာရကုန်၍ ငရဲဘေးမှကြောက်ကုန်လျက်
ပါဏာတိပါတမှကြဉ်ကုန်၏။ ။ ဘုရားလောင်းသည်လည်း တရားဟော၍ လူများ အပေါင်း
ကို သီလဋ္ဌတည်စေ၍ ကံအားလျော်စွာလား၏။

(၁၂) ° လူများအပေါင်းသည်လည်း ဘုရားလောင်း၏အဆုံးအမ၌တည်၍ ၊ ဒါန
အစရှိကုန်သောကောင်းမှုတို့ကိုပြု၍ နတ်ပြည်ကိုပြည့်စေ၏။ ။ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ဤ

ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ ၊ အနုသန္ဓိံ ဘဒ္ဒေတွာ ဇာတကံ သ-
မောဓာနေသိ၊ ။ အဟံ တေန သမယေန ရုက္ခဒေဝတာ အ-
ဟောသိန္နိ။

မတက ဘတ္တ ဇာတကံ အဋ္ဌမံ။

၉-အာယာစိတဘတ္တဇာတ်

(၁) ။ သစေ မုစ္စေ ပေစ္စ မုစ္စေတိ ဣဒံ သတ္တာ ဇေတဝနေ
ဝိဟရန္တော ၊ ဒေဝတာနံ အာယာစနံ ဗလိကမ္ပံ အာရဗ္ဘ က-
ထေသိ၊ ။ တဒါ ကိရ မနုဿာ ဝါဏိဇ္ဇာယ ဂစ္ဆန္တော ၊ ပါဏေ
ဝမိတွာ ဒေဝတာနံ ဗလိကမ္ပံ ကတွာ ။ မယံ အနန္တရာယေန
အတ္ထသိဒ္ဓိံ ပတွာ အာဂန္တော ။ ပုန တုမှာကံ ဗလိကမ္ပံ ကရိဿာ-
မာ တိ အာယာစိတွာ ဂစ္ဆန္တိ။

(၂) ။ တတ္ထာ နန္တရာယေန အတ္ထသိဒ္ဓိံ ပတွာ အာဂတာ
ဒေဝတာ နုဘာဝေန ဣမံ ဇာတန္တိ မညမာနာ ၊ ဗဟူ ပါဏေ

ဓမ္မဒေသနာကိုဆောင်၍ ၊ အနုသန္ဓေကိုစပ်၍ ။ ယခုအခါ ငါဘုရားသည် ထိုအခါ ရုက္ခ
စိုးနတ်ဖြစ်ဘူးပြီ၊ ဤသို့ဇာတ်ကိုပေါင်းတော်မူ၏။
ရှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော မတကဘတ္တဇာတ်သည် ပြီး၏။

(၁) ။ နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား
သည် သစေမုစ္စေပေစ္စမုစ္စေ-အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤအာယာ
စိတ ဘတ္တဇာတ်ကို ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ် ၊ နတ်တို့အား
တောင်းပန်ခြင်း၊ ဗလိနတ်စာပြုခြင်းကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။ ထိုအခါ လူတို့
သည် ကုန်သွယ်အံ့သောငှါသွားကုန်လတ်သည်ရှိသော် ၊ သတ္တဝါတို့ကို သတ်ကုန်၍ နတ်
တို့အားဗလိနတ်စာအမှုကိုပြုကုန်၍ ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အန္တရာယ်မရှိသဖြင့် အကျိုး၏ပြီး
ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်ရှိသော် လာကုန်၍ ။ တဖန် ရှင်နတ်မင်းတို့အား ဗလိနတ်စာပြု
ကုန်အံ့ဟုတောင်းပန်ကုန်၍သွားကုန်၏။

(၂) ။ ထိုကုန်သွယ်ခြင်းအမှု၌ အန္တရာယ်မရှိသဖြင့် အကျိုး၏ပြီးခြင်းသို့ရောက်ကုန်
၍ လာလတ်ကုန်သော် နတ်တို့၏အာနုဘော်ကြောင့် ဤအကျိုးပြီးခြင်းသည်ဖြစ်၏ဟု

ဝဓိတွံ အာယာစနတော မုစ္ဆိတုံ ဗလိကမ္ပံ ကရောန္တိ၊ ၊ တံ ဒိ-
သွာ ဘိက္ခု။ အတ္ထိ နုခေါ ဘန္တေ ဧတ္ထ အတ္ထော တိ ဘဂဝန္တံ
ပုစ္ဆိံသု၊ ၊ ဘဂဝါ အတိတံ အာဟရိ။

(၃) ၊ အတိတေ ကာသိရဋ္ဌေ ဧကသ္မိံ ဂါမကေ ကုဋ္ဌုမ္ပိ-
ကော ဂါမဒ္ဓါရေ ဌိတေ ၊ နိဂြောဓရက္ခေ ဒေဝတာယ ဗလိကမ္ပံ
ပဋိဇာနိတွံ ၊ အနန္တရာယေန အာဂန္တော ဗဟူ ပါဏေ ဝဓိတွံ
၊ အာယာစနတော မုစ္ဆိဿာဓိ တိ ရုက္ခမူလံ ဂတော၊ ၊ ရုက္ခ-
ဒေဝတာ ခန္ဓဝိဋ္ဌပေ ဌတွံ ဣမံ ဂါထ မာဟ။

၁၉။ သစေ မုစ္ဆေ ပေစ္စ မုစ္ဆေ၊ မုစ္ဆမာနော ဟိ ဗဇ္ဈတိ။
နဟေ ဝံ ဝိရာ မုစ္ဆန္တိ၊ မုတ္တိ ဗာလဿ ဗန္ဓနန္တိ။ ။

တတ္ထ သစေ မုစ္ဆေတိ ဘောပုရိသ တံ သစေ မုစ္ဆေ
ယဒိ မုစ္ဆိတုကာမော သိ။ ပေစ္စ မုစ္ဆေတိ ယထာ ပရလော-
ကေ န ဗဇ္ဈတိ၊ ဧဝံ မုစ္ဆာဟိ။ မုစ္ဆမာနော ဟိ ဗဇ္ဈတိတိ ယထာ

ထင်မှတ်ကုန်ရကား ၊ များစွာသောသတ္တဝါတို့ကို သတ်ကုန်၍ တောင်းပန်ခြင်းမှ လွတ်
စိမ့်သောငှါ ဗလိနတ်စာအမှုကိုပြုကုန်၏၊ ၊ ရဟန်းတို့သည် ထိုအမှုကို မြင်ကုန်၍ ဘုန်း
တော်ကြီးသောအရှင်ဘုရား... ဤသတ္တဝါတို့ကိုသတ်၍ နတ်ပူဇော်သောအမှုကိုပြုရာ၌ အ
ကျိုးရှိသလောဟု မြတ်စွာဘုရားကိုလျှောက်ကုန်၏၊ ၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် အတိတ်
ကိုဆောင်တော်မူ၏။

(၃) ၊ [ရဟန်းတို့...] လွန်လေပြီးသောအခါ ကာသိတိုင်း တခုသော ရွာငယ်၏
တံခါး၌နေသော သူကြွယ်သည် ၊ ပညောင်စောင့်နတ်အား ဗလိနတ်စာပြုခြင်းအမှုကို
ဝန်ခံ၍ ၊ အန္တရာယ်မရှိသဖြင့်လာလတ်၍ များစွာကုန်သော သတ္တဝါတို့ကိုသတ်၍
၊ ဝန်ခံတောင်းပန်ခြင်းမှ လွတ်စေအံ့ဟု ပညောင်ပင်ရင်းသို့သွား၏၊ ၊ ရုက္ခစိုးနတ်သည်
ပညောင်ပင်ခွံရပ်၍-

သစေမုစ္ဆေပေစ္စမုစ္ဆေ၊ မုစ္ဆမာနောဟိဗဇ္ဈတိ။
နဟေဝံဝိရာမုစ္ဆန္တိ၊ မုတ္တိဗာလဿဗန္ဓနန္တိ။ ။
ဟူသော ဤဂါထာကိုဆို၏။

ဘောပုရိသ၊ အိုယောက်ျား။ တံ၊ သင်သည်။ သစေမုစ္ဆေ၊ အကယ်၍ဝန်ခံခြင်းမှလွတ်
လိုငြားအံ့။ ပေစ္စ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ မုစ္ဆေ၊ လွတ်အောင်ပြုရာ၏။ ဟိယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်။

၁၉၀ ကေကနိပါတ် ဇာတ်အဋ္ဌကထာပါဠိ [ဘာသာပြန်

ပန တံ ပါဏံ ဝဓိတွာ မုတ္တိတုံ ဣစ္ဆယိ၊ ဧဝံ မုစ္စမာနော ဟိ ပါ-
ပကမ္ပေန ဗဇ္ဈတိ။ ကသ္မာ နဟေဝံ ဝီရာ မုစ္ဆန္တိ တိ ယေ ပဏ္ဍိတ-
ပုရိသာ တေ ဧဝံ ပဋိဿဝတော န မုစ္ဆန္တိ။ ကိံ ကာရဏာ။
ဧဝရူပါ ဟိ မုတ္တိ ဗာလဿ ဗန္ဓနံ သော ပါဏာတိပါတံ ကတွာ
မုတ္တိ နာမ ဗာလဿ ဗန္ဓန မေဝ ဟောတိ တိ ဓမ္မံ ဒေသေသိ။

(၄) ° တတော ပဋ္ဌာယ မနုဿာ ဧဝရူပါ ပါဏာတိပါတ-
ကမ္မာ ဝိရတာ ဓမ္မံ စရိတွာ ဒေဝနဂရံ ပူရယိံသု၊ ' သတ္တာ
ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ ' အနုသန္တိံ သဋ္ဌေတွာ ဇာတကံ
သမောဓာနေသိ၊ ' အဟံ တေန သမယေန ရုက္ခဒေဝတာ အ-
ဟောသိန္တိ။

အာယာစိတ ဘတ္တ ဇာတကံ နဝမံ။

၁၀-နဋ္ဌက ပါန ဇာတ်

(၁) ° ဒိသ္မာ ပဒ မနုတ္တိဏ္ဏန္တိ ဣဒံ သတ္တာ ကောသလေ-
သု စာရိကံ စရမာနော ' နဋ္ဌကပါနဂါမံ ပတွာ နဋ္ဌကပါန-
ပေါက္ခရဏိယံ ကေဋကဝနေ ဝိဟရန္တော ' နဋ္ဌကဒဏ္ဍကေ အာ-

မုစ္စမာနော၊ ပါဏာတိပါတအမှုကိုပြု၍ ဝန်ခံခြင်းမှ လွတ်စေလိုသောသူကို။ ဗဇ္ဈတိ၊ မ
ကောင်မူသည်ဖွဲ့အပ်၏။ ကသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝီရာ၊ ပညာရှိကိုသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နမုစ္ဆန္တိ၊
ဝန်ခံခြင်းမှမလွတ်ကုန်။ ဗာလဿ၊ သူမိုက်၏။ မုတ္တိ၊ ပါဏာတိပါတအမှုကိုပြု၍ ဝန်ခံခြင်း
မှလွတ်စေခြင်းသည်ကား။ ဗန္ဓနံ၊ မကောင်းမှုဖြင့်ဖွဲ့ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

(၄) [ဘုရားလောင်းရုက္ခစိုးနတ်သည် ဤသို့တရားကိုဟော၏၊] 'ထိုအခါမှစ၍လူတို့
သည် ဤသို့သဘောရှိသော ပါဏာတိပါတကံမှ ကြဉ်ကုန်လျက် တရားကိုကျင့်ကုန်၍ နတ်
ပြည်ကိုပြည့်စေကုန်၏၊ ' သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ဤဓမ္မဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍
' အနုသန္တေကိုစပ်၍ ' ယခုအခါ ငါဘုရားသည် ထိုအခါ ရုက္ခစိုးနတ်ဖြစ်ဘူးပြီ၊ ဤသို့ဇာတ်
ကို ပေါင်းတော်မူ၏။

ကိုးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော အာယာစိတဘတ္တဇာတ်သည် ပြီး၏။

(၁) ° နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား
သည် ဒိသ္မာပဒမနုတ္တိဏ္ဏံ-အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤနဋ္ဌက

ရဗ္ဗ ကထေသိ၊ 'တဒါ ကိရ ဘိက္ခု၊ နဠကပါန ပေါက္ခရဏိယံ
နုတ္တာ ' သူစိဃရတ္ထာယ သာမဏေရေဟိ နဠက ဒဏ္ဍကေ ဂါ-
ဟာပေတွာ ' တေ သဗ္ဗတ္ထကမေဝ ဆိဒ္ဓေ ဒိသ္မာ သတ္တာရံ ဥပ-
သင်္ကမိတွာ ' ဘန္တေ မယံ သူစိဃရတ္ထာယ နဠကဒဏ္ဍကေ ဂ-
ဏ္ဍာပေမ၊ ' တေ မူလတော ယာဝ အဂ္ဂါ သဗ္ဗတ္ထကမေဝ ဆိဒ္ဓါ၊
' ကိ' နုခေါ တေ နန္ဒိ ပုစ္ဆိ' သု၊ ' သတ္တာ ဣဒံ ဘိက္ခဝေ မယံ
ပေါရာဏကအဓိဋ္ဌာန နန္ဒိ ဝတွာ အတိတံ အာဟရိ။

(၂) ' ပုဗ္ဗေ ကိရ သော ဝနသဏ္ဍော အရညော အဟော-
သိ၊ ' တဿာ ပိ ပေါရက္ခဏိယာ ဧကော ဒကရက္ခသော ဩ-
တိဏ္ဍောတိဏ္ဍော ခါဒတိ၊ ' တဒါ ဗောဓိသတ္ထော ရောဟိတမိဂ-
ပေါတက ပုမာဏော ကပိရာဇာ ဟုတွာ ' အသိတိ သဟဿ-
မတ္တ ဝါနရ ပရိဝုတော ယူထံ ပရိဟရန္တော တသ္မိ' အရညေ
ဝသတိ။

ပါနဇာတ်ကို ကောသလတိုင်းတို့၌ ဒေသစာရိ ကြွတော်မူလတ်သော် ' နဠကပါနရွာသို့
ရောက်၍ နဠကပါနရေကန်အနီး ဆပ်သွားတော့၌သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ် ' ကျူးရိုးတို့
ကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏၊ ' ထိုအခါ ရဟန်းတို့သည် နဠကပါနရေကန်၌ ရေ
ချိုးကုန်၍ ' အပ်ကျည်အလိုငှါ သာမဏောဘို့ကို ကျူးရိုးတို့ကိုယူစေကုန်၍ ' အလုံးစုံ၌
လျှင် အပေါက်ရှိကုန်သော ထိုကျူးရိုးတို့ကို မြင်ကုန်၍ ဘုရားအထံတော်သို့ ကပ်ကုန်၍
' ဘုန်းတော်ကြီးသောအရှင်ဘုရား...အကျွန်ုပ်တို့သည် အပ်ကျည်အလိုငှါ ကျူးရိုးတို့ကို
ယူစေကုန်၏၊ ' ထိုကျူးရိုးတို့သည် အရင်းမှအဖျားတိုင်အောင် အလုံးစုံ၌လျှင် အပေါက်ရှိ
ကုန်၏၊ ထိုအကြောင်းကား အသွံတုံနည်းဟု မေးလျှောက်ကုန်၏၊ ' သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား
သည် ရဟန်းတို့...ဤကျူးရိုးအပေါက်ရှိခြင်းသည်ကား ငါ၏ရှေးအဓိဋ္ဌာန်တည်းဟု မိန့်
တော်မူ၍ အတိတ်ကိုဆောင်တော်မူ၏။

(၂) ' ရှေးအခါ၌ ထိုကျူးတောသည် လူမနေသော တောအရပ်ဖြစ်သတတ်၊ ' ထို
ရေကန်၌လည်း တယောက်သော ဒကရက္ခိသ်သည် သက်တိုင်း သက်တိုင်းကုန်သော
သတ္တဝါတို့ကိုစား၏၊ ' ထိုအခါ ဘုရားလောင်းသည် စိုင်းငယ်ပမာဏရှိသော မျောက်မင်း
ဖြစ်၍ ' မျောက်ရှစ်သောင်းခြံရံလျက် မျောက်အပေါင်းကိုဆောင်၍ ထိုတော၌နေ၏။

(၃) ၊ သော ဝါနရဂဏဿ ဩဝါဒံ အဒါသိ ၊ “တာ-
တာ ဣမသ္မိံ အရညေ ဝိသရက္ခာ ပိ အမနုဿ ပရိဂ္ဂဟိတပေါက္ခ-
ရဏိယော ပိ ဟောန္တိ၊ ၊ တုမေ အက္ခာဒိတပုဗ္ဗံ ဖလာဖလံ ခါ-
ဒန္တာ ဝါ ၊ အပိတပုဗ္ဗံ ပါနိယံ ပိဝန္တာ ဝါ မံ ပဋိပုစ္ဆေယျာထာ”
တိ။

(၄) ၊ တေ သာရုတိ ပဋိသုဏိတွာ ကေဒိဝသံ အဂတ-
ပုဗ္ဗဋ္ဌာနံ ဂတာ၊ ၊ တတ္ထ ဗဟုဒေဝ ဒိဝသံ စရိတွာ ပါနိယံ ဂဝေ-
သမာနာ ၊ ဧကံ ပေါက္ခရဏိံ ဒိသွာ ပါနိယံ အပိဝိတွာဝ ၊ ဗော-
ဓိသတ္တဿာဂမနံ ဩလောကယမာနာ နိသီဒိံသု။

(၅) ၊ ဗောဓိသတ္တော အာဂန္တာ ကိံ တာတာ ပါနိယံ န
ပိဝိတ္တာတိ အာဟ၊ ၊ တုမှာကံ အာဂမနံ ဩလောကေမာ တိ၊
၊ သာရု တာတာတိ ဗောဓိသတ္တော ပေါက္ခရဏိံ အာဝဇ္ဇေတွာ
။ ပဒံ ပရိစ္ဆိန္ဒန္တော ဩတိဏ္ဏမေဝ ပဿတိ၊ ၊ န ဥတ္တိဏ္ဏံ၊ ။ သော
နိဿံသယံ သော အမနုဿပရိဂ္ဂဟိတာ တိ ဥ တွာ သုဋ္ဌ၊ ဝေါ
ကတံ ဟာတာ ပါနိယံ အပိဝန္တေဟိ၊ ၊ အမနုဿ ပရိဂ္ဂဟိတာ

(၃) ၊ ထိုဘုရားလောင်းမျောက်မင်းသည် မျောက်အပေါင်းအား ၊ အမောင်တို့...
ဤတော၌ အဆိပ်ပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘီလူးသိမ်းဆည်းအပ်သော ရေကန်တို့သည်
လည်းကောင်း၊ ပျံကုန်၏၊ ၊ သင်တို့သည် မစားဘူးသောသစ်သီးကြီးငယ်ကိုစားလိုကုန်သော်
လည်းကောင်း၊ ၊ မသောက်ဘူးသောရေကို သောက်လိုကုန်သော်လည်းကောင်း ငါ့ကို
ပန်ကြားကုန်ဟု အဆုံးအမကိုပေး၏။

(၄) ၊ ထိုမျောက်တို့သည် ကောင်းပြီဟုဝန်ခံကုန်၍ တနေသ၌ မရောက်ဘူးသောအ
ရပ်သို့ရောက်ကုန်၏၊ ၊ ထိုအရပ်၌ များစွာသောနေ့ပတ်လုံး ကျက်စားကုန်၍ သောက်ရေ
ကိုရှာကြကုန်လတ်သော် ၊ တခုသောရေကန်ကိုမြင်ကုန်၍ သောက်ရေကို မသောက်ကုန်
ဦးဘဲလျှင် ၊ ဘုရားလောင်း၏လာခြင်းကို မျှော်ကုန်လျက်နေကြကုန်၏။

(၅) ၊ ဘုရားလောင်းသည် လာလတ်၍ အမောင်တို့...အဘယ့်ကြောင့် ရေကို
မသောက်ကုန်သနည်း ဟုဆို၏၊ ၊ အရှင်တို့၏လာခြင်းကို မျှော်လင့်ပါကုန်၏ ဟု
မျောက်တို့ ဆိုကုန်၏။ ၊ အမောင်တို့...ကောင်းပြီဟု ဘုရားလောင်းသည် ရေကန်ကို
ဆင်ခြင်၍ ၊ ခြေရာကိုပိုင်းခြား ကြည့်ရှုလတ်သော် သက်သော ခြေရာကိုသာလျှင်မြင်၏၊
၊ တက်သောမြေရာကိုမမြင်၊ ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ယုံမှားမရှိ ဤရေကန်ကို ဘီလူး

အယန္တိ အာဟ။ ၊ ဒကရက္ခသော ပိ တေသံ အနောတရဏ-
ဘာဝံ ဥတု။ ။ နီလောဒရော၊ ပဏ္ဍရမုခေါ၊ သုရတ္တဟတ္ထပါဒေါ၊
ဝိဘစ္ဆ ဒဿနော ဟုတု။ ။ ဥဒကံ ဒွိဓာ ကဟွာ နိက္ခမိတုာ
ကသ္မာ နိသိန္ဓတ္ထ။ ။ ဩတရိတုာ ပါနီယံ ပိဝထာ တိ အာဟ။

(၆) ၊ အထ နံ ဗောဓိသတ္တော ပုစ္ဆိ ၊ “တံ ဣဓ နိဗ္ဗတ္တ-
ဒကရက္ခသော သိ” တိ။ ၊ အာမ အဟန္တိ။ ၊ တံ ပေါက္ခရဏိံ
ဩတိဏ္ဏကေ လဘသိ တိ။ ၊ အာမ လဘာမိ။ ။ အဟံ ဣဓော-
တိဏ္ဏံ အန္တမသော သကုဏိကံ ဥပါဒါယ န ကိဉ္စိ မုဇ္ဇာမိ။
၊ တုမေ ပိ သဗ္ဗေ ခါဒိဿာမိ တိ။ ၊ န မယံ အတ္တာနံ တုယံ
ခါဒိတံ ဒဿာမာ တိ။ ။ ပါနီယံ ပန ပိဝိဿထာ တိ။ ။ အာ-
မ ပါနီယံ ပိဝိဿာမ။ ။ န စ တေ ဝသံ ဂမိဿာမာ တိ။

(၇) ၊ အထ ကထံ ပါနီယံ ပိဝိဿထာ တိ။ ၊ ကိံ ပန
တံ မညသိ ဩတရိတုာ ပိဝိဿန္တိ တိ။ ၊ မယံ ဟိ အနောတ-

သိမ်းဆည်းအပ်၏ဟု သိ၍အမောင်တို့... ရေကိုမသောက်ကုန်သောသင်တို့သည် ကောင်း
သောအမှုကိုပြုအပ်၏။ ။ ဤရေကန်ကိုဘီလူးသိမ်းဆည်းအပ်၏ဟုဆို၏။ ။ ဒကရက္ခိသ်သည်
လည်းထိုမျောက်တို့၏မသက်သောအဖြစ်ကိုသိ၍ ။ ညိုသောဝမ်း၊ ဖြူသောမျက်နှာ၊ နီသော
လက်ခြေ၊ ဖောက်ပြန်သောအဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍ ။ ရေကိုနှစ်ဖြာခွဲလျက်ထွက်လာ၍ သင်
တို့အဘယ့်ကြောင့် [ဆိုင်းငံ့၍] နေကြကုန်သနည်း။ ။ ဆင်း၍ ရေသောက်ကြကုန်လော
ဟု ဆို၏။

(၆) ၊ ထိုအခါ ထိုဒကရက္ခိသ်ကို ဘုရားလောင်းသည် 'သင်ကား ဤရေကန်၌ ဖြစ်
သော ဒကရက္ခိသ်မဟုတ်လောဟုမေး၏။ ။ ဟုတ်၏။ အကျွန်ုပ် ဒကရက္ခိသ်တည်းဟု
ဆို၏။ ။ သင်ကား ရေကန်သို့ဆင်းသက်သောသတ္တဝါတို့ကိုသာလျှင် ရသလောဟုမေး၏။
။ ရသည်မှန်၏။ ။ ငါကား ဤရေကန်သို့သက်လတ်သော အယုတ်သဖြင့် ငှက်ကိုအစပြု၍
တစုံတခုသော သတ္တဝါကိုမလွှတ်။ ။ အလုံးစုံသောသင်တို့ကိုလည်း စားအံ့ဟုဆို၏။
။ ငါတို့သည် ကိုယ်ကိုသင့်အား စားစိမ့်သောငှါမပေးကုန်ဟု ဘုရားလောင်းဆို၏။ ။ သင်တို့
သည် ရေကိုသောက်ကုန်အံ့လောဟု ဒကရက္ခိသ်ဆို၏။ ။ ဟုတ်၏ ငါတို့သည်ရေကို
သောက်ကုန်အံ့။ ။ ထိုသို့သောက်ကုန်သော်လည်း သင့်နိုင်ငံသို့မရောက်ကုန်လတ္တံ့ဟု
ဘုရားလောင်းဆို၏။

(၇) ၊ ထိုသို့ငါ့နိုင်ငံသို့မရောက်ကုန်သည်ရှိသော် အသို့လျှင် ရေကိုသင်တို့သောက်
ကုန်လတ္တံ့နည်းဟု ဒကရက္ခိသ်ဆို၏။ ။ ရေကန်သို့သက်၍ ရေသောက်ကုန်လတ္တံ့ဟု သင်

ရိတွာ အသီတိ သဟဿာနိ ပိ ဧက မေကံ နဋ္ဌကဒဏ္ဍကံ ဂ-
ဟေတွာ ' ဥပ္ပလ နာဋ္ဌေန ဥဒကံ ပိဝန္တာ ပိယ တဝ ပေါက္ခ-
ရဏိယာ ပါနီယံ ပိဝိဿာမ၊ ' ဧဝံ နော တံ ခါဒိတုံ န သက္ခိ-
ဿသီ တိ၊ ' ဧတမတ္ထံ ဝိဒိတွာ သတ္တာ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဟုတွာ
ဣမိဿာ ဂါထာယ ပုရိမ ပဒ ဒွယံ အဘာသိ။

၂၀။ ဒိသွာ ပဒ မနုတ္တိဏ္ဏံ၊ ဒိသွာ နောတရိတံ ပဒံ။
နဋ္ဌေန ဝါရိံ ပိဿာမ၊ န စ မံ တံ ဝမိဿသီ တိ။ ။

တဿတ္ထော၊ ဘိက္ခဝေ သော ကပိရာဇော တဿာ ပေါက္ခ-
ရဏိယာ ဧကမ္ပိ ဥတ္တိဏ္ဏပဒံ နာဒ္ဒသ၊ ဩတရိတံ ပန ဩတိဏ္ဏ-
ပဒမေဝ အဒ္ဒသ၊ ဧဝံ ဒိသွာ ပဒံ အနုတ္တိဏ္ဏံ ဒိသွာ န ဩတရိ-
တံ ပဒံ အဒ္ဒါ အယံ ပေါက္ခရဏိ အမနုဿ ပရိဂ္ဂဟိတာ တိ
ဥတွာ တေန သဒ္ဓိံ သလ္လပန္နော သပရိသော အာဟာ “နဋ္ဌေန
ဝါရိံ ပိဿာမာ” တိ။ တဿတ္ထော၊ မယံ တဝ ပေါက္ခရဏိယံ
နဋ္ဌေန ပါနီယံ ပိဝိဿာမာ တိ၊ ပုန မဟာသတ္ထော အာဟာ “န

ထင်မှတ်သလောဟု ဆို၏။ ' ရှစ်သောင်းကုန်သော ငါတို့သည်လည်းရေကန်သို့မသက်ကုန်
မူ၍ တချောင်း တချောင်းစီသောကျူးရိုးကိုယူကုန်၍ ' ကြားရိုးဖြင့်ရေကိုသောက်ကုန်သကဲ့သို့
သင့်ရေကန်မှရေကိုသောက်ကုန်အံ့။ ' ဤသို့သောက်ကုန်သော် ငါတို့ကို သင်သည်စားခြင်း
ငှါ မတတ်နိုင်လတ္တံ့ဟု ဘုရားလောင်းဆို၏။ ' ဤအနက်ကိုသိတော်မူ၍ သဗ္ဗညုမြတ်စွာ
ဘုရားသည် ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီး၍-

ဒိသွာပဒမနုတ္တိဏ္ဏံ၊ ဒိသွာနောတရိတံပဒံ။
နဋ္ဌေနဝါရိံပိဿာမ၊ နစမံတံဝမိဿသိ။ ။

ဟူသော ဤဂါထာ၏ ရှေးနှစ်ပါဒကိုဟောတော်မူ၏။ [နောက်နှစ်ပါဒကား မျောက်
ဖြစ်စဉ်ဘဝကရွတ်သောဂါထာတည်း။]

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကပိရာဇော၊ မျောက်မင်းသည်။ တဿာပေါက္ခရဏိယာ၊ ထို
ရေကန်၌။ အနုတ္တိဏ္ဏံ၊ သက်သော။ ပဒံ၊ ခြေရာကိုသာ။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဩတရိတံ၊ တက်
သော။ ပဒံ၊ ခြေရာကို။ နဒိသွာ၊ မမြင်မူ၍။ အယံ၊ ဤရေကန်ကား။ အဒ္ဒါ၊ စင်စစ်။
အမနုဿ ပရိဂ္ဂဟိတာတိ၊ ဘိလူးသိမ်းဆည်းသောရေကန်တည်းဟု။ ဥတွာ၊ သိ၍။ တေန၊
ထိုဘိလူးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ သလ္လပန္နော၊ စကားပြောဟောလို၍။ နဋ္ဌေန၊ ကျူးရိုးဖြင့်။
ဝါရိံ၊ ရေကို။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ပိဿာမ၊ သောက်ကုန်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ကျူးရိုးဖြင့် ရေ

စ မံ တံ ဝဓိဿသီ''တိ။ ဧဝံ နဋေန ပါနိယံ ပိဝန္တံ သပရိသမ္ပိ မံ တံ နေဝ ဝဓိဿသီ တိ အတ္ထော။

(၈) ° ဧဝေ ပန ဝတွာ ဗောဓိသတ္ထော ဧကံ နဋကဒဏှကံ အာဟရာပေတွာ ၂ ပါရမိယော အာဝဇ္ဇေတွာ သစ္စကိရိယံ ကတွာ မုခေန ဓမိ၊ ၃ နဋော အန္တော ကိဉ္စိ ဂဏှိံ အသေသေတွာ သဗ္ဗတ္ထကမေဝ သုသိရော အဟောသိ၊ ၄ ဣမိနာ နိယာမေန အပရ မ္ပိ အပရ မ္ပိ အာဟရာပေတွာ မုခေန ဓမိတွာ အဒါသိ၊ ၅ ဧဝံ သန္တေ ပိ န သက္ကာ နိဋ္ဌာပေတုံ၊ ၆ တသ္မာ ဧဝံ န ဂဟေတဗ္ဗံ။

(၉) ° ဗောဓိသတ္ထော ပန ဣမံ ပေါက္ခရဏိံ ပရိဝါရေတွာ ဇာတာ သဗ္ဗေ ပိ နဋော ဧကန္တိဒ္ဓါ ဟောန္တ။ တိ အဓိဋ္ဌာသိ၊ ၂ ဗောဓိသတ္တာန ဝိ ဟိတူပကာရဿ မဟန္တတာယ အဓိဋ္ဌာနံ သမိဇ္ဈတိ၊ ၃ တတော ပဋ္ဌာယ သဗ္ဗေ ပိ တေ တံ ပေါက္ခရဏိံ ပရိဝါရေတွာ ဥဋ္ဌိတနဋော ဧကန္တိဒ္ဓါ ဇာတာ။

(၁၀) ° ဣမသ္မိံ ဟိ ကပ္ပေ စတ္တာရိ ကပ္ပဋ္ဌိယ ပါဠိဟာရိယာနိ နာမ၊ ၂ ကတမာနိ စတ္တာရိ၊ ၃ စန္ဒေ သသလက္ခဏံ သ-

သောက်သော။ သပရိသံ၊ ပရိသတ်တို့နှင့် တကွသော။ မံ၊ ငါ့ကို။ တံ၊ သင်သည်။ န စ ဝဓိဿသီ၊ မသတ်ရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။

(၈) ° ဘုရားလောင်းသည် ဤသို့ဆိုပြီး၍ တခုသောကျူးရိုးကိုယူစေ၍ ၂ ပါရမီတို့ကို ဆင်ခြင်၍ သစ္စာပြု၍ နှုတ်သီးဖြင့်မှုတ်၏၊ ၃ ကျူးသည် အတွင်း၌ တစုံတခုသော အဆစ်ကို မကြွင်းစေမူ၍ အလုံးစုံ၌သာလျှင် အခေါင်းရှိသည်ဖြစ်၏၊ ၄ ဤအမှတ်ဖြင့် တပါး တပါး လည်းဖြစ်သော ကျူးကိုဆောင်စေ၍ နှုတ်သီးဖြင့်မှုတ်၍ [မျောက်အပေါင်းအား] ပေး၏၊ ၅ ဤသို့မှုတ်ရသည်ရှိသော်လည်း ပြီးစေခြင်းငှါမတတ်ကောင်း၊ ၆ ထို့ကြောင့် ဤသို့မယူ လေအပ်။

(၉) ° စင်စစ်သဖြင့် ဘုရားလောင်းသည် ဤရေကန်ကိုရံ၍ ပေါက်ကုန်သော အလုံး စုံသောကျူးတို့သည်လည်း တပေါက်တည်းဖြစ်စေကုန်သတည်းဟု အဓိဋ္ဌာန်၏၊ ထိုစကား သည်မှန်၏၊ အစီးအပွားကိုဆောင်ရွက်သော ကျေးဇူးများသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဘုရား လောင်းတို့အားအဓိဋ္ဌာန်သည်ပြည့်စုံ၏၊ ၃ ထိုအခါမှစ၍ အလုံးစုံသော ထိုမျောက်တို့သည် လည်း ထိုရေကန်ကိုရံ၍ပေါက်ကုန်သော အလုံးစုံသောထိုကျူးရိုးတို့သည် တပေါက်တည်း သာ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။

ကလ မ္ဗိ ဣမံ ကပ္ပံ ဌဿတိ၊ ၊ ဝဇ္ဇက ဇာတကေ အဂ္ဂိနော နိဗ္ဗု-
တဋ္ဌာနံ သကလ မ္ဗိ ဣမံ ကပ္ပံ အဂ္ဂိ န ဈာယိဿတိ၊ ။ ဘဒ္ဒိကာ-
ရနိဝေသန ဌာနံ သကလမ္ဗိ ဣမံ ကပ္ပံ အနောဝဿကံ ဌဿသိ၊
။ ၊ ဣမံ ပေါက္ခရဏိံ ပရိဝါရေတွာ ဥဋ္ဌိတနဋ္ဌာ သကလမ္ဗိ ဣမံ
ကပ္ပံ ကေစ္ဆိဒ္ဓါ ဘဝိဿန္တိ တိ၊ ။ ၊ ဣမာနိ စတ္တာရိ ကပ္ပဋ္ဌိယ ပါဠိ-
ဟာရိယာနိ နာမ။

(၁၁) ။ ဗောဓိသတ္တော ဧဝံ အဓိဋ္ဌဟိတွာ ဧကံ နဋ္ဌံ အာ-
ဒါယ နိဿိဒိ၊ ။ ၊ တေ ပိ အသီတိ သဟဿ ဝါနရာ ဧကေကံ
အာဒါယ ပေါက္ခရဏိံ ပရိဝါရေတွာ နိဿိဒိံ သု၊ ။ ၊ တေ ပိ
ဗောဓိသတ္တဿ နဋ္ဌေန အာကမ္ပိတွာ ပါနီယံ ပိဝန ကာလေ
သဗ္ဗေ တီရေ နိဿိန္တာ ဝ ပိဝိံ သု၊ ။ ၊ ဧဝံ တေဟိ ပါနီယေ ပိဝိ-
တေ ဒကရက္ခသော ကိဋ္ဌိ အလဘိတွာ ။ ၊ အနတ္တမနော သက-
နိဝေသန မေဝ ဂတော၊ ။ ၊ ဗောဓိသတ္တော ပိ သ ပရိဝါရော
အရည မေဝ ပါဝိသိ။

(၁၀) ။ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဤဘဒ္ဒကင်္ဂကမ္ဘာ၌ တကမ္ဘာပတ်လုံး တည်ကုန်
သော လေးပါးကုန်သောတန်ခိုးတို့မည်သည်ရှိကုန်၏။ ။ ၊ ထိုလေးပါးကုန်သော တန်ခိုးတို့
သည် အဘယ်သည်တို့နည်းကုမူကား၊ ။ ၊ လ၌ယုန်ရေးသည် အလုံးစုံသော ဤဘဒ္ဒကင်္ဂ
ကမ္ဘာပတ်လုံးလည်း တည်လတ္တံ့၊ ။ ၊ ဝဇ္ဇကဇာတ်၌ မီးငြိမ်းရာအရပ်ကို အလုံးစုံသော ဤ
ဘဒ္ဒကင်္ဂကမ္ဘာပတ်လုံးလည်း မီးသည် မလောင်လတ္တံ့၊ ။ ၊ ဘဒ္ဒိကာရ၏နေရာအရပ်သည်ဤ
အလုံးစုံသော ဘဒ္ဒကင်္ဂကမ္ဘာပတ်လုံးလည်း မိုဗ်းမစွတ်သည်ဖြစ်၍ တည်လတ္တံ့၊ ။ ၊ ဤရေ
ကန်ကိုရံ၍ ပေါက်ကုန်သော ကျူတို့သည် အလုံးစုံသော ဤဘဒ္ဒကင်္ဂကမ္ဘာပတ်လုံးလည်း
တခုတည်းသောအပေါက်ရှိသည်ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ။ ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ ။ ၊ ဤလေးပါးတို့
သည် တကမ္ဘာပတ်လုံးတည်ကုန်သော တန်ခိုးတို့မည်ကုန်၏။

(၁၁) ။ ဘုရားလောင်းသည် ဤသို့အဓိဋ္ဌာန်ပြီး၍ တခုသောကျူကိုယူ၍နေ၏။ ။ ၊ ထို
ရှစ်သောင်းကုန်သောမျောက်တို့သည်လည်း တခုတခုစီသော ကျူကိုယူကုန်၍ ရေကန်ကို
ဝန်းရံ၍နေကုန်၏။ ။ ၊ ဘုရားလောင်း၏ကျူရိုးဖြင့်ငင်၍ ရေကိုသောက်သောကာလ၌ ထိုအ
လုံးစုံသောမျောက်တို့သည်လည်း ကမ်းနား၌နေကုန်လျက်သာလျှင် ရေကိုသောက်ကုန်၏။
။ ၊ ဤသို့ ထိုမျောက်တို့သည် ရေကိုသောက်အပ်ပြီးသော် ဒကရက္ခိသ်သည် တစုံတခုသော

(၁၂) ° သတ္တာ ပန ဣမေသံ ဘိက္ခဝေ နဋ္ဌာနံ ကေစ္ဆိဒ္ဓ-
ဘာဝေါ နာမ မယျ မေဝေတံ ပေါရာဏက အဓိဋ္ဌာနန္တိ ၊ ဣမံ
ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ အနုသန္တိ° ဃဇ္ဇေတွာ ဇာတကံ သ-
မောဓာနေသိ၊ ၊ တဒါ ဒကရက္ခသော ဒေဝဒတ္တော အဟော-
သိ၊ ၊ အသီတိ သဟဿ ဝါနရာ ဗုဒ္ဓပရိသာ၊ ၊ ဥပါယ ကုသ-
လော ပန ကပိရာဇာ အဟ မေဝ အဟောသိန္တိ။

နဋ္ဌက ပါန ဇာတကံ ဒသမံ။

သီလဝဂ္ဂေါ ဒုတိယော။

တသုဒါနံ

- ° နိဂြောဓံ ၊ လက္ခဏံ ၊ ကဏ္ဍိ၊ ၊ ဝါတမိဂံ ၊ ခရာဒိယံ။
- ၊ တိပလ္လတ္တံ ၊ မာလုတဉ္စ၊ ၊ မတဘတ္တံ ၊ အာယာစိတံ။
- ° နဋ္ဌပါနန္တိ တေ ဒသာ တိ။ ။

၁ မျောက်ကိုမရ၍ ၊ နှလုံးမသာသည်ဖြစ်၍ မိမိနေရာသို့သာလျှင် သွားလေ၏။ ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း အခြံအရံတို့နှင့်တကွ တောသို့လျှင်ဝင်လေ၏။

(၁၂) ° သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားသည်ကား ရဟန်းတို့... ဤကျူတို့၏ တခုတည်းသောအပေါက်ရှိသည်၏အဖြစ်မည်သည် ငါ၏သာလျှင် ထိုရှေးအဓိဋ္ဌာန်ကြောင့် ဖြစ်သတည်းဟု ၊ ဤဓမ္မဒေသနာကိုဆောင်တော်မူ၍ အနုသန္ဓေကိုစပ်၍ ၊ ယခုအခါ ဒေဝဒတ်သည် ထိုအခါ ဒကရက္ခိသ်ဖြစ်လေပြီ၊ ၊ ယခုအခါ ငါဘုရား၏ပရိသတ်တို့သည် ထိုအခါ ရှစ်သောင်းသော မျောက်မင်းပရိသတ်ဖြစ်လေကုန်ပြီ၊ ၊ ယခုအခါ ငါဘုရားသည်လျှင် ထိုအခါ အကြောင်းဥပါယ်၌လိမ္မာသောမျောက်မင်းဖြစ်ဘူးပြီ၊ ဤသို့ ဇာတ်ကိုပေါင်းတော်မူ၏။

ဆယ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော နဋ္ဌကပါနဇာတ်သည် ပြီး၏။

၃-ကုရုင်္ဂ ဝဂ်

၁-ကုရုင်္ဂ ဒိဂ ဇာတ်

(၁) ။ ဣတ မေတံ ကုရုင်္ဂဿာ တိ ဣဒံ သတ္ထာ ဝေဠုဝနေ
ဝိဟရန္တော ဒေဝဒတ္တံ အာရဗ္ဗ ကထေသိ၊ ၊ ကေသ္မိံ ဟိ သမ-
ယေ ဓမ္မသဘာယံ သန္နိပတိတာ ဘိက္ခု။ ။ အာဝုသော ဒေဝ-
ဒတ္တော တထာဂတဿ ဃာတနတ္ထာယ ဓနုဂ္ဂဟေ ပယောဇေ-
သိ၊ ။ သိလံ ပုရိဇ္ဈိ၊ ။ နေပါလံ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ။ သဗ္ဗထာ ပိ ဒသ-
ဗလဿ ဝဓာယ ပရိသက္ကတိ တိ ဒေဝဒတ္တဿ အဝဏ္ဏံ က-
ထေန္တာ နိသိဒိံ သု။

(၂) ။ သတ္ထာ အာဂန္တာ ပညတ္တာသနေ နိသိန္တော ကာ-
ယ နတ္ထ ဘိက္ခဝေ တေရဟိ ကထာယ သန္နိသိန္တာတိ ပုစ္ဆိ၊
၊ ဘန္တေ ဒေဝဒတ္တော တုမှာကံ ဝဓာယ ပရိသက္ကတိ တိ တဿ
အ ဂုဏ ကထာယ သန္နိသိန္တာမှာ တိ၊ ။ သတ္ထာ န ဘိက္ခဝေ ဒေ-
ဝဒတ္တော ဣဒါနေဝ မမ ဝဓာယ ပရိသက္ကတိ၊ ။ ပုဗ္ဗေ ပိ မမ

(၁) ။ နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား
သည် ဣတမေတံကုရုင်္ဂဿ-အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤကုရုင်္ဂ
ဇာတ်ကို ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ် ဒေဝဒတ်ကိုအကြောင်းပြု
၍ဟောတော်မူ၏၊ ၊ ထိုစကားကို ချဲ့ပြီးအံ့၊ တပါးသောအခါ တရားသဘင်၌စည်းဝေးကုန်
သော ရဟန်းတို့သည် ။ ငါ့ရှင်တို့...ဒေဝဒတ်သည် မြတ်စွာဘုရားအား သတ်ခြင်းငှါ
လေးသမားတို့ကိုစေလွှတ်၏၊ ။ ကျောက်ကိုလှိုမ့်၏၊ ။ နေပါလဆင်ကိုလွှတ်၏၊ ။ ခပ်သိမ်း
သောအခြင်းအရာအားဖြင့်လည်းမြတ်စွာဘုရားအားသတ်ခြင်းငှါ လုံ့လပြု၏ဟု ဒေဝဒတ်
၏ ကျေးဇူးမဲ့ကို ပြောဆိုကုန်လျက် နေကုန်၏။

(၂) ။ မြတ်စွာဘုရားသည် ကြွတော်မူလာ၍ ခင်းအပ်သောနေရာ၌နေတော်မူလျက်
ရဟန်းတို့...ယခုအခါ အဘယ်စကားဖြင့် စည်းဝေးနေထိုင်ကြကုန်သနည်းဟု မိန့်တော်
မူ၏၊ ၊ အရှင်ဘုရား...ဒေဝဒတ်သည် အရှင်ဘုရားတို့အား သတ်ခြင်းငှါ လုံ့လပြု၏ဟု
ထိုဒေဝဒတ်၏ကျေးဇူးမဲ့စကားဖြင့်စည်းဝေးပါကုန်၏ဟုလျှောက်ကုန်၏၊ ။ မြတ်စွာဘုရား
သည် ရဟန်းတို့...ဒေဝဒတ်သည် ယခုသာလျှင် ငါ့အားသတ်ခြင်းငှါ လုံ့လပြုသည် မ

ဝဇာယ ပရိသက္ကိယေဝ၊ ၊ န စ ပန မံ ဝဓိတုံ အသက္ကိ တိ
ဝတွာ အတိတံ အာဟရိ။

(၃) ၊ အတိတေ ဗာရာဏသိယံ မြဟ္မဒတ္တေ ရဇ္ဇံ၊ ကာ-
ရေန္တေ ဗောဓိသတ္တော ကုရုဂ်မိဂေါ ဟုတွာ ၊ ဧကသ္မိံ အရ-
ညာယတနေ ဖလာနိ ခါဒန္တော ဝသတိ၊ ၊ သော ဧကသ္မိံ
ကာလေ ဖလသမ္ပန္နော သေပဏ္ဍိရုက္ခော သေပဏ္ဍိဖလာနိ ခါ-
ဒန္တော ဝိစရတိ။

(၄) ၊ အထေကော ဂါမဝါသီ အဇ္ဇက လုဒ္ဒကော ဖလ-
ရုက္ခမူလေသု မိဂါနံ ပဒါနိ ဥပဓာရေတွာ ၊ ဥပရိ ရုက္ခော အဇ္ဇကံ
ဗန္ဓိတွာ တတ္ထ နိသီဒိတွာ ဖလာနိ ခါဒိတုံ အာဂတာဂတေ
မိဂေ သတ္တိယာ ဝိဇ္ဈိတွာ ၊ တေသံ မံသံ ဝိက္ကိဏန္တော ဇိဝိတံ
ကပ္ပေတိ။

(၅) ၊ သော ဧကဒိဝသံ တသ္မိံ ရုက္ခမူလေ ဗောဓိသတ္တ-
သံ ပဒဝဋ္ဌဉ္စိ ဒိသ္မာ ၊ တသ္မိံ သေပဏ္ဍိရုက္ခော အဇ္ဇကံ ဗန္ဓိတွာ
ပါတော ဝ ဘုဒ္ဓိတွာ ၊ သတ္တိံ အာဒါယ ဝနံ ပဝိသိတွာ တံ
ရုက္ခံ အာရဟိတွာ အဇ္ဇကေ နိသီဒိ။

ဟုတ်သေး၊ ၊ ရှေး၌လည်း ငါ့အားသတ်ခြင်းငှါလုံ့လပြုဘူးသည်သာလျှင်တည်း၊ ၊ ထိုသို့
လုံ့လပြုငြားသော်လည်း ငါ့ကိုသတ်ခြင်းငှါမတတ်နိုင်ဟုမိန့်တော်မူ၍ လွန်လေပြီးသော
အကြောင်းကိုဆောင်တော်မူ၏။

(၃) ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီပြည်၌ မြဟ္မဒတ်မည်သော မင်းသည်
မင်းပြုလတ်သော် ဘုရားလောင်းသည် ဆတ်မည်သောသားဖြစ်၍ ၊ တခုသော တောနေ
ရာ၌ သစ်သီးကြီးငယ်တို့ကိုစားလျက်နေ၏၊ ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် တပါးသော ကာလ
၌ အသီးနှင့်ပြည့်စုံသော ယမနေပင်၌ ယမနေသီးတို့ကိုစားလျက် လှည့်လည်၏။

(၄) ၊ ထိုအခါ တယောက်သော ရွာ၌နေသော လင့်စောင့်မုဆိုးသည် အသီးသီး
သောသစ်ပင်ရင်းတို့၌ သားတို့၏ခြေရာတို့ကို စုံစမ်း၍ ၊ သစ်ပင်ထက်၌ လင့်ဆောက်၍ ထို
သစ်ပင်ထက်၌နေလျက် သစ်သီးတို့ကိုစားအံ့သောငှါ လာတိုင်းလာတိုင်းကုန်သော သား
တို့ကို လှုံဖြင့်ထိုး၍ ၊ ရကုန်သော ထိုသားတို့၏ အသားကိုရောင်းလျက် အသက်မွေး၏။

(၅) ၊ ထိုမုဆိုးသည် တနေ့သ၌ ထိုယမနေပင်ရင်း၌ ဘုရားလောင်း၏ခြေရာကိုမြင်
၍ ၊ ထိုယမနေပင်၌ လင့်ဆောက်၍ စောစောကလျှင် ထမင်းစား၍ ၊ လှုံကိုယူ၍တောသို့
ဝင်၍ ထိုယမနေပင်သို့တက်၍ လင့်၌နေ၏။

(၆) ° ဗောဓိသတ္တော ပိ ပါတော ဝ ဝသနဋ္ဌာနာ နိက္ခ-
မိတွာ သေပဏ္ဍိဖလာနိ ခါဒိဿာမိ တိ အာဂမ္မ ၂ တံ ရုက္ခမူလံ
သဟသာ ဝ အပ္ပဝိသိတွာ ကဒါဏိ အဋ္ဌက လုဒ္ဓကော ရုက္ခေ-
သု အဋ္ဌကံ ဗန္ဓတိ၊ ၃ အတ္ထိ နုခေါ ဝေရူပေါ ဥပဒ္ဓဝေါ တိ
ပရိဂ္ဂဏှန္တော ဗာဟိရတော ဝ အဋ္ဌာသိ၊ ၄ လုဒ္ဓကော ပိ ဗော-
ဓိသတ္တဿ အနာဂမနဘာဝံ ဥတွာ အဋ္ဌကေ နိသိန္တော ဝ
၅ သေပဏ္ဍိဖလေ ဒိပိတွာ ဒိပိတွာ တဿ ပုရတော ပါတေသိ။

(၇) ° ဗောဓိသတ္တော ဣမာနိ ဖလာနိ အာဂန္တော မယံ
ပုရတော ပတန္တိ၊ ၂ အတ္ထိ နုခေါ တဿ ဥပရိ လုဒ္ဓကော တိ
ပုနပ္ပါနံ ဥလ္လောကေန္တော ၃ လုဒ္ဓကံ ဒိသွာ အပဿန္တော ဝိယ
ဟုတွာ အမ္ဘော ရုက္ခ ပုဗ္ဗေ တံ သြလမ္ဗကံ ဓာရေန္တော ဝိယ
ဥဇုကမေ ဝ ဖလာနိ ပါတေသိ၊ ၄ အဇ္ဇ ပန တေ ရုက္ခမေဗ္ဗော
ပရိစ္စတ္တော၊ ၅ ဧဝံ တယာ ရုက္ခမေဗ္ဗ ပရိစ္စတ္တေ အဟ မ္ဗိ အညံ
ရုက္ခမူလံ ဥပသင်္ကမိတွာ ၆ မယံ အာဟာရံ ပရိယေသိဿာမိ တိ
ဝတွာ ဣမံ ဂါထ မာဟ။

(၆) ° ဘုရားလောင်းသည်လည်း စောစောကလျှင်နေရာအရပ်မှထွက်၍ ယမနေသီး
တို့ကိုစားအံ့ဟုလာလတ်၍ ထိုယမနေပင်ရင်းသို့အဆောတလျှင်မဝင်မူ၍လျှင်ရံခါလင့်၌နေ
သောမုဆိုးသည် သစ်ပင်တို့၌လင့်ဆောက်၏၊ ၂ ဤသို့သဘောရှိသော ဘေးရန်သည် ရှိသ
လောဟုစုံစမ်းလျက် အပ၌သာလျှင်ရပ်၏၊ ၃ မုဆိုးလည်း ဘုရားလောင်းမလာသည်၏အ
ဖြစ်ကိုသိ၍ လင့်၌နေလျက်လျှင် ၄ ယမနေသီးတို့ကို ပစ်၍ပစ်၍ ထိုဘုရားလောင်းရှေ့၌
ကျစေ၏။

(၇) ° ဘုရားလောင်းဆတ်သည် ဤယမနေသီးတို့သည် လာကုန်၍ငါ၏ရှေ့ကျကုန်
၏၊ ထိုယမနေပင်၏အထက်၌ မုဆိုးရှိသလောဟု အဖန်တလဲလဲ မော်ကြည့်သည်ရှိသော်
၂ မုဆိုးကိုမြင်၍ မမြင်သကဲ့သို့ဖြစ်၍ အိုယမနေပင်...ရှေး၌သင်သည် အောက်သို့ တွဲလျက်
ဆောင်သကဲ့သို့ ဖြောင့်စွာလျှင် သစ်သီးတို့ကိုကျစေ၏၊ ၃ ယခုကား သင်သည် သစ်ပင်၏
တရားကိုစွန့်အပ်၏၊ ၄ ဤသို့သင်သည် သစ်ပင်တရားကို စွန့်အပ်သည်ရှိသော် ငါလည်း တ
ပါးသော သစ်ပင်ရင်းသို့ကပ်၍ ၅ ငါ၏အာဟာရကိုရှာအံ့ဟုဆိုလို၍-

၁၂။ ဥာတ မေတံ ကုရုဂ်ဿ၊ ယံ တံ သေပဏ္ဍိ သေယျသိ။
အညံ သေပဏ္ဍိ ဂစ္ဆာမိ၊ န မေ တေ ရုစ္စတေ ဖလန္တိ။ ။

တတ္ထ ဥာတန္တိ ပါကင်္ဂံ ဇာတံ။ တေန္တိ ဣဒံ။ ကုရုဂ်ဿာတိ
ကုရုဂ် မိဂဿ။ ယံ တံ သေပဏ္ဍိ သေယျသိတိ ယံ တံ အမ္ဘော၊
သေပဏ္ဍိရုက္ခ ပုရတော ဖလာနိ ပါတယမာနော သေယျသိ
ဝိသေယျသိ ဝိသိန္ဓုဖလော အဟောသိ။ တံ သဗ္ဗံ ကုရုဂ်မိဂဿ
ပါကင်္ဂံ ဇာတံ။ န မေ တေ ရုစ္စတေ ဖလန္တိ ဧဝံ ဖလံ ဒဒမာ-
နာယ န မေ တဝ ဖလံ ရုစ္စတိ၊ တိဋ္ဌ တံ အဟံ ဥတွာ ဂ-
မိဿာမိ တိ-အဂမာသိ။

(ဂ) ၊ အထဿ လုဒ္ဒကော အဋ္ဌကေ နိသိန္ဓော ဝ သတ္တိံ
ဒိပိတွာ ဂစ္ဆ၊ ၊ ဝိရဒ္ဓေါ ဒါနိ မှိ တန္တိ အာဟ၊ ၊ ဗောဓိသတ္တော
နိဝတ္တိတွာ ဌိတော အာဟ ၊ “အမ္ဘော ပုရိသ ဣဒါနိ သိ ကိဇ္ဇာ-
ပိ မံ ဝိရဒ္ဓေါ၊ ၊ အဋ္ဌ ပန မဟာနိရယေ၊ သောဋ္ဌသ ဥဿဒ-
နိရယေ၊ ၊ ပဉ္စဝိမ ဗန္ဓနာဒီနိ စ ကမ္မကာရဏာနိ အဝိရဒ္ဓေါ
ယေဝါ သိ” တိ၊ ၊ ဧဝဉ္စ ပန ဝဘွာ ပလာယိတွာ ယထာရုစိံ
ဂတော၊ ၊ လုဒ္ဓေါ ပိ ဩတရိတွာ ယထာရုစိံ ဂတော။

ဥာတမေတံကုရုဂ်ဿ၊ ယံတံသေပဏ္ဍိသေယျသိ။
အညံသေပဏ္ဍိဂစ္ဆာမိ၊ နမေတေရုစ္စတေဖလံ။ ။
ဟူသော ဤဂါထာကိုဆို၏။

သေပဏ္ဍိ၊ အိုယမနေပင်။ တံ၊ သင်သည်။ ယံသေယျသိ၊ အကြင်ငါရှေ့သို့သစ်သီးတို့ကို
ကျစေလျက်လှိမ့်၏။ ဧတံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ကုရုဂ်ဿ၊ ဆတ်သည်။ ဥာတံ၊ သိအပ်၏။
တနည်းကား။ ။ဧတံ၊ ထိုအကြောင်းသည်။ ကုရုဂ်ဿ၊ ဆတ်အား။ ဥာတံ၊ ထင်ရှား၏။
မေ၊ ငါသည်။ တေ၊ သင်သစ်ပင်၏။ ဖလံ၊ အသီးကို။ နရုစ္စတေ၊ မနှစ်သက်အပ်။ အဟံ၊ ငါ
သည်။ အညံ၊ တပီးသော။ သေပဏ္ဍိံ၊ ယမနေပင်သို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားအံ့။

(ဂ) ၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်းအား မုဆိုးသည် လင့်ဋ္ဌနေလျက်သာလျှင် လုံကို
ပစ်လွှတ်၍သင်သည်သွားလေလော၊ 'ယခုသင့်ကို [မထိုးမိဘဲ] ချွတ်ယွင်းသည်ဖြစ်၏ဟုဆို
၏၊ ၊ ဘုရားလောင်းသည်ပြန်နှစ်၍ရပ်လျက် 'အိုယောကျ်ား...ယခုငါ့ကို အကယ်၍ကား
ချွတ်ယွင်းသည်ဖြစ်၏၊' ထိုသို့ချွတ်ယွင်းငြားသော်လည်း ငရဲကြီးရှစ်ထပ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊
တဆယ့်ရှစ်ရပ်သော ဥဿဒငရဲတို့ကိုလည်းကောင်း ၊ ငါးပါးအပြား၌သော အနှောင်

(၉) ° သတ္တာ ပိ န ဘိက္ခဝေ ဒေဝဒတ္တော ဣဒါနေ ဝ
မမ ဝဓာယ ပရိသက္ကတိ၊ ၊ ပုဗ္ဗေ ပိ ပရိသက္ကိ ယေဝ၊ ။ န စ
ပန မံ ဝဓိတုံ အသက္ကိ တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ ။ အနု-
သန္ဓိံ ဘဋေတွာ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ။ တဒါ အဋ္ဌက-
လုဒ္ဓကော ဒေဝဒတ္တော အဟောသိ၊ ။ ကုရုဂ်မိဂေါ ပနာဟ-
မေဝ အဟောသိ န္တိ။

ကုရုဂ် မိဂ ဇာတကံ ပဌမံ။

၂-ကုက္ကုရ ဇာတ်

(၁) ° ယေ ကုက္ကုရတိ ဣဒံ သတ္တာ ဇေတဝနေ ဝိဟ-
ရန္တော ဉ္စတတ္ထစရိယံ အာရဗ္ဗ ကထေသိ၊ ၊ သာ ဒွါဒသက နိ-
ပါတေ ဘဒ္ဒသာလဇာတကေ အာဝိ ဘဝိဿတိ၊ ။ ဣဒံ ပန
ဝတ္ထု ပတိဋ္ဌပေတွာ အဟိတံ အာဟရိ။

အဖွဲ့အစရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း မချွတ်ယွင်းသည်
သာလျှင်ဖြစ်၏ဟုဆို၏။ ။ ဤသို့ဆိုလျက် ပြေး၍အလိုအားလျော်စွာသွား၏။ ။ မုဆိုးလည်း
ဆင်း၍ အလိုအားလျော်စွာသွား၏။

(၉) ° သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်လည်း ရဟန်းတို့...ဒေဝဒတ်သည် ယခုသာလျှင်
ငါ့အားသတ်ခြင်းငှါ လုံ့လပြုသည်မဟုတ်သေး၊ ။ ရှေး၌လည်း [ငါ့အားသတ်ခြင်းငှါ]
လုံ့လပြုဘူးသည် သာလျှင်တည်း။ ။ ထိုသို့ လုံ့လပြုငြားသော်လည်း ငါ့ကိုသတ်ခြင်းငှါ
မတတ်နိုင်ဟု [မိန့်တော်မူ၍] ဤဓမ္မဒေသနာကိုဆောင်၍ ‘အနုသန္ဓေကိုစပ်၍’ ယခုအခါ
ဒေဝဒတ်သည် ထိုအခါ လင့်၌နေသောမုဆိုးဖြစ်လေပြီ၊ ။ ယခုအခါ ငါ့ဘုရားသည်လျှင်
ထိုအခါ ဆတ်မည်သော သားဖြစ်ဘူးပြီ၊ ဤသို့ ဇာတ်ကိုပေါင်းတော်မူ၏။

ရှေးဦးစွာသော ကုရုဂ်မိဂဇာတ်သည် ပြီး၏။

(၁) နတ်နှင့်တကွသောလောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား
သည် ယေကုက္ကုရ-- အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤကုက္ကုရဇာတ်
ကို ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ် အဆွေအမျိုးတို့၏အကျိုးကို ကျင့်ခြင်းကို
အကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏။ ။ ထိုအကျင့်သည် ဒွါဒသကနိပါတ် ဘဒ္ဒသာလဇာတ်၌
ထင်စွာဖြစ်လတ္တံ့၊ ။ ဤဝတ္ထုကိုကား ဖြစ်စေ၍ လွန်လေပြီးသော အကြောင်းကို
ဆောင်တော်မူ၏။

(၂) ။ အတိတေ ဗာရာဏသီယံ ဗြဟ္မဒတ္တေ ရဇ္ဇံ ကံ-
 ရေန္တေ ၊ ဗောဓိသတ္တော တထာရူပံ ကမ္မံ ပဋိစ္စ ကုက္ကုရယော-
 နိယံ နိဗ္ဗတ္တိတွာ ၊ အနေကသတ ကုက္ကုရ ပရိဝုတော မဟာသု-
 သာနေ ဝသတိ။ ၊ အထေက ဒိဝသံ ရာဇာ သေတ သိန္ဓဝ-
 ယုတ္တံ သဗ္ဗာလင်္ကာရ ပဋိမဏ္ဍိတံ ရထံ အာရုယ ဥယျာနံ ဂန္ဓာ
 ၊ တတ္ထ ဒိဝသဘာဂံ ကိဋ္ဌိတွာ အတ္တင်္ဂတေ သူရိယေ နဂရံ ပါဝိ-
 သိ။ ၊ တဿ တံ ရထဝရတ္တံ ယထာနဒ္ဒ မေဝ ရာဇင်္ဂဏေ
 ထပယိံသု။ ၊ သော ရတ္တိဘာဂေ ဒေဝေ ဝဿန္တေ တိန္တော
 ဥပရိပါသာဒတော ကောလေယျက သုနခါ ဩတရိတွာ ၊ တဿ
 စမ္မဇ နဒ္ဓိဇ ခါဒိံသု။

(၃) ။ ပုန ဒိဝသေ ရညော အာရောစေသု “ဒေဝ နိဒ္ဒ-
 မနတုဗ္ဗေန သုနခါ ပဝိသိတွာ ၊ ရထဿ စမ္မဇ နဒ္ဓိဇ ခါဒိံသု” တိ။
 ၊ ရာဇာ သုနခါနံ ကုဇ္ဈိတွာ ဒိဋ္ဌ ဒိဋ္ဌ ဌာနေ သုနခေ ဃာတေ-
 ထာ တိ အာဟ။ ၊ တတော ပဌာယ သုနခါနံ မဟာဗျသနံ ဥဒ-
 ပါဒိ။ ၊ တေ ဒိဋ္ဌ ဒိဋ္ဌ ဌာနေ ဃာတိယမာနာ ပလာယိတွာ သု-
 သာနံ ဂန္ဓာ ဗောဓိသတ္တဿ သန္တိကံ အဂမံသု။

(၂) ။ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီပြည်၌ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းပြုသည်ရှိ
 သော် ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုသို့သဘောရှိသောကံကိုစွဲ၍ ခွေးအမျိုး၌ဖြစ်၍ ၊ အရာ
 မက များစွာသောခွေးအပေါင်းခြံရံလျက်သုသာန်မ၌နေ၏။ ၊ ထိုအခါတနေ့သ၌ မင်းသည်
 ကိုယ်လုံးဖြူသောသိန္ဓောမြင်းတို့ဖြင့် ကအပ်သော ခပ်သိမ်းသောတန်းဆာတို့ဖြင့် တန်း
 ဆာဆင်အပ်သော ရထားကိုစီး၍ ဥယျာဉ်သို့သွား၍ ၊ ထိုဥယျာဉ်၌ နေ့အဘို့ပတ်လုံး
 ကစား၍ နေဝင်သည်ရှိသော် မြို့သို့ဝင်၏။ ၊ ထိုမင်း၏ဖွဲ့မြဲတိုင်းသာလျှင်ဖြစ်သော ထိုရထား
 သားရေကြိုးကို မင်းယင်ပြင်၌ထားကုန်၏။ ၊ ထိုရထားသည် ညဉ့်၌နိမ့်နိမ့်ရှာသည်ရှိသော်
 စိုစွတ်သည်ဖြစ်၍ နန်းပြာသာဒ်ထက်မှ မင်းမျိုးတို့သည် မွေးစားအပ်သောခွေးတို့သည်
 ဆင်းသက်ကုန်၍ ၊ ထိုရထား၏ဖွဲ့ကာသော သားရေကိုလည်းကောင်း၊ ဖွဲ့သောသားရေကို
 လည်းကောင်း စားကုန်၏။

(၃) ။ နက်ဖြန်နေ၌ [မင်းချင်းတို့သည်] မင်းအား အရှင်မင်းကြီး... ပြန်ပေါက်ဖြင့်
 ခွေးတို့သည်ဝင်ကုန်၍ ၊ ရထား၏ ဖွဲ့ကာသော သားရေကိုလည်းကောင်း၊ ဖွဲ့သောသားရေ
 ကိုလည်းကောင်း စားကုန်၏ဟုလျှောက်ကုန်၏။ ၊ မင်းသည် ခွေးတို့အား အမျက်ထွက်၍
 မြင်တိုင်း၊ မြင်တိုင်းသောအရပ်၌ ခွေးတို့ကိုသတ်လေကုန်ဟုဆို၏။ ၊ ထိုအခါမှစ၍ ခွေးတို့

(၄) ၊ ဗောဓိသတ္တော တုမေ ဗဟူ သန္ဓိပတိတာ ကိံ နံခေါ ကာရဏန္တိ ပုစ္ဆိ။ ၊ တေ အန္တေပုရေ ကိရ ရထဿ စမ္ပဉ နဒ္ဓိ စ သုနခေဟိ ခါဒိတာ တိ ၊ ကုဒ္ဓေါ ရာဇာ သုနခ ဝဓံ အာဏာပေသိ။ ၊ ဗဟူ သုနခါ ဝိနဿန္တိ။ ၊ မဟာဘယံ ဥပ္ပန္နန္တိ အာဟံသု။

(၅) ၊ ဗောဓိသတ္တော စိန္တေသိ “အာရက္ခန ဌာနေ ဗဟိ- သုနခါနံ ဩကာသော နတ္ထိ။ ၊ အန္တော ရာဇနိဝေသနေ ကော- လေယျက သုနခါန မေဝ တံ ကမ္မံ ဘဝိဿတိ။ ၊ ဣဒါနိ ပန စောရာနံ ကိဉ္စိ ဘယံ နတ္ထိ။ ၊ အစောရာ မရဏံ လဘန္တိ။ ၊ ယံ- နုနာ ဟံ စောရေ ရညော ဒဿေတွာ ဉ္စတိ သံဃဿ ဇီဝိတဒါနံ ဒဒေယျ”န္တိ။

(၆) ၊ သော ဉ္စတကေ သမဿာသေတွာ တုမေ မာ ဘာ- ယိတ္ထ။ ၊ အဟံ ဝေါ အဘယံ အာဟရိဿာမိ။ ၊ ယာဝ ရာဇာ-

အား ကြီးစွာသောပျက်စီးခြင်းသည်ဖြစ်၏။ ၊ မြင်တိုင်း မြင်တိုင်းသောအရပ်၌ သတ်အပ် ကုန်သော ထိုခွေးတို့သည် ပြေးကုန်ပြီးလျှင် သုသာန်မသို့သွား၍ ဘုရားလောင်းအထံ သို့ သွားကုန်၏။

(၄) ၊ ဘုရားလောင်းသည် များစွာကုန်သော သင်တို့သည် အဘယ် အကြောင်း ကြောင့်စည်းဝေးကုန်သနည်းဟုမေး၏။ ၊ ထိုခွေးတို့သည် နန်းတွင်း၌ ရထာ၏ ဖွဲ့ကာ သောသားရေကိုလည်းကောင်း၊ ဖွဲ့သောသားရေကိုလည်းကောင်း ခွေးတို့သည် စားအပ် သတတ်ဟု ၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍ မင်းသည်ခွေးတို့ကို သတ်စိမ့်သောငှါ စေ၏။ ၊ များစွာကုန်သောခွေးတို့သည် ပျက်စီးကုန်၏။ ၊ ကြီးစွာသောဘေးဖြစ်၏ဟုဆိုကုန်၏။

(၅) ၊ ဘုရားလောင်းသည် မင်းစောင့်ရှောက်သော အရပ်၌ အပြင် ခွေး တို့အား စားခွင့်သည်မရှိ။ ၊ ထိုသားရေကိုစားသောအမှုသည်ကား နန်းတော်တွင်း၌ မင်း မျိုးဘို့သည် မွေးစားအပ်သောခွေးတို့၏အမှုသာလျှင် ဖြစ်လတ္တံ့။ ၊ ယခုကား ခိုးစားကုန် သော ခွေးတို့အား တစုံတခုသောဘေးသည်မရှိ။ ၊ မခိုးစားကုန်သောခွေးတို့သာ သေခြင်း ကို ရကုန်၏။ ၊ ငါသည် ခွေးခိုးသူတို့ကိုမင်းအားပြ၍ ဆွေမျိုးအပေါင်းအား အသက် အလှူကိုလှူရမူကား ကောင်းလေစွဟုကြံ၏။

(၆) ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ဆွေမျိုးတို့ကို သက်သာရာရစေ၍ သင်တို့သည် မကြောက်ကုန်လင့်။ ၊ ငါသည် သင်တို့အားဘေးမဲ့ကိုဆောင်အံ့။ ၊ အကြင်မျှလောက်သော

နံ ပဿာမိ၊ ၊ တာဝ ဣဓေဝ ဟောထာ တိ၊ ၊ သော ပါရမိ-
ယော အာဝဇ္ဇေတွာ မေတ္တာဘာဝနံ ပုရေစာရိကံ ကတွာ ၊ မယံ
ဥပရိ လေဇ္ဇုံဝါ မုဂ္ဂရုံဝါ မာ ကောစိ ဒိပိတုံ ဥဿဟိ တိ
အဓိဋ္ဌာယ ၊ ဧကကော ဝ အန္တော နဂရံ ပါဝိသိ။

(၇) ၊ အထ နံ ဒိသွာ ဧက သတ္တော ပိ ကုဇ္ဈိတွာ ဩ-
လောကေန္တော နာမ နာ ဟောသိ၊ ၊ ရာဇာ ပိ သုနခ ဝဓံ
အာဏာပေတွာ သယံ ဝိနိစ္ဆယေ နိသိန္တော ဟောတိ၊ ၊ ဗော-
ဓိသတ္တော တတ္ထေ ဝ ဂန္တော ပက္ခန္ဓိတွာ ရညော အာသနဿ
ဟေဋ္ဌာ ပါဝိသိ။

(၈) ၊ အထ နံ ရာဇပုရိသာ နိဟရိတုံ အာရဒ္ဓါ၊ ၊ ရာဇာ ပန
ဝါရေသိ၊ ၊ သော ထောကံ ဝိဿမိတွာ ဟေဋ္ဌာသနာ နိက္ခမိ-
တွာ ရာဇာနံ ဝန္တိတွာ ၊ ဒေဝ တုမေ ကုက္ကုရေ မာရာပေထာတိ
ပုစ္ဆိ၊ ၊ အာမ မာရာပေမ ဟန္တိ၊ ၊ ကော နေသံ အပရာဓော
နရိန္ဒာ တိ၊ ၊ ရထဿ မေ ပရိဝါရစမ္ပဉ နဒ္ဓိဉ ခါဒိံ သူ တိ၊ ၊ ယေ

• ကာလပတ်လုံး ငါသည် မင်းကိုဖူးမြင်အံ့၊ ၊ ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး သင်တို့
သည် ဤအရပ်၌လျှင်နေနှင့်ကြကုန်လောဟု ဆို၏၊ ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ပါမုဒိန္ဒာကို
ဆင်ခြင်၍ မေတ္တာဘာဝနာကို ရှေ့သွားပြု၍ ၊ ငါ၏ ကိုယ်ပေါ်၌ ခဲကိုလည်းကောင်း၊
ဆောက်ပုတ်ကိုလည်းကောင်း တစုံတယောက်သောသူသည် ပစ်ခြင်းငှါ မဝံ့စေသတည်း
ဟု အဓိဋ္ဌာန်၍ ၊ တကောင်တည်းလျှင် မြှဲတွင်းသို့ဝင်၏။

(၇) ၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်းခွေးကိုမြင်၍ တယောက်သောသတ္တဝါသည်လည်း
အမျက်ထွက်၍ကြည့်သောမည်သည်မရှိ၊ ၊ မင်းသည်လည်း ခွေးတို့ကို သတ်ခြင်းငှါစေ၍
မိမိသည် ဆုံးဖြတ်ရာအရပ်၌နေ၏၊ ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုအရပ်သို့လျှင် ပြေးသွား၍
မင်း၏နေရာအောက်သို့ဝင်၏။

(၈) ၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်းခွေးကို မင်းချင်းတို့သည် ထုတ်အံ့သောငှါ အား
ထုတ်ကုန်၏၊ ၊ မင်းမူကားမြစ်၏၊ ၊ ထိုဘုရားလောင်းခွေးသည် အတန်ငယ် အပင်
အပန်းဖြေ၍ နေရာအောက်မှ ထွက်ပြီးသော် မင်းကိုရှိခိုး၍ ၊ ရှင်မင်းကြီး...ရှင်မင်းကြီးတို့
သည် ခွေးတို့ကိုသတ်စေကုန်သလောဟုမေး၏၊ ၊ ဪ—ငါသည် သတ်စေ၏ဟုမင်းကြီး
ဆို၏၊ ၊ လူတို့ကိုအစိုးရသော ရှင်မင်းကြီး...ထိုခွေးတို့အား အဘယ်အပြစ် ရှိသနည်းဟု
ဘုရားလောင်းမေး၏၊ ၊ ငါ၏ရထား၏ကာရံသော သားရေကိုလည်းကောင်း၊ ဖွဲ့အပ်သော
သားရေကိုလည်းကောင်း စားကုန်၏ဟု မင်းကြီးဆို၏၊ ၊ အကြင်ခွေးတို့သည် စားကုန်၏။

ခါဒိံသု တေ ဇာနာထာ တိ၊^၆ န ဇာနာမာ တိ၊^၇ ဣမေ နာမ
စမ္မ ခါဒက စောရာ တိ တထတော အဇာနိတွာ ဒိဋ္ဌ ဒိဋ္ဌ ဌာနေ
ယေဝ မာရာပနံ န ယုတ္တံ ဒေဝါ တိ၊^၈ ရထ စမ္မဿ ကုက္ကုရေဟိ
ခါဒိတတ္တာ ဒိဋ္ဌ ဒိဋ္ဌ ဌာနေ သဗ္ဗေဝ မာရေထာ တိ သုနခ ဝဓံ
အာဏာပေသိန္တိ၊^၉ ကိံ ပန ဝေါ မနုဿာ သဗ္ဗေဝ ကုက္ကုရေ
မာရေန္တိ၊^{၁၀} ဥဒါဟု မရဏံ အလဘန္တာ ပိ အတ္ထိ တိ၊^{၁၁} အတ္ထိ
အမှာကံ ဃရေ ကောလေယျကာ မရဏံ န လဘန္တိ တိ။

(၉) ° မဟာရာဇ ဣဒါနေဝ တုမေ ရထစမ္မဿ ကုက္ကုရေ-
ဟိ ခါဒိတတ္တာ ဒိဋ္ဌ ဒိဋ္ဌ သဗ္ဗေဝ မာရေထာတိ^၁ သုနခဝဓံ အာ-
ဏာပေသိန္တိ အဝေါစုတ္ထ၊^၂ ဣဒါနိ ပန အမှာကံ ဃရေ ကော-
လေယျကာ မရဏံ န လဘန္တိ တိ ဝဒေထ၊^၃ နန ဧဝံ သန္တေ
တုမေ ဆန္ဒာဒိ ဝသေန အဂတိဂမနံ ဂစ္ဆထ၊^၄ အဂတိ ဂမ-
နဉ္စ နာမ န ယုတ္တံ၊^၅ န စ ရာဇမေဗ္ဗော၊^၆ ရညာ နာမ ကာ-
ရဏ ဂဝေသကေန၊ တုလာသဒိသေန ဘဝိတုံ ဝဇ္ဇတိ၊^၇ ဣဒါနိ

ထိုခွေးတို့ကို သိပါကုန်သလောဟု ဘုရားလောင်းမေး၏။^၆ မသိကုန်ဟုမင်းကြီးဆို၏။
° ရှင်မင်းကြီး...ဤမည်သောခွေးတို့သည် သားရေကိုစားသော ခွေးသူခိုးတို့တည်းဟု မှန်
သောအားဖြင့်မသိမူ၍ မြင်တိုင်း မြင်တိုင်းသောအရပ်၌သာလျှင် သတ်စေခြင်းသည် မသင့်
ဟုဘုရားလောင်းဆို၏။^၇ ထိုရထား၏ သားရေကို ခွေးတို့သည် စားအပ်သည် အဖြစ်
ကြောင့် မြင်တိုင်း မြင်တိုင်းသောအရပ်၌ အလုံးစုံသောခွေးတို့ကိုသာလျှင် သတ်ကုန်လော
ဟုခွေးတို့ကိုသတ်စေခြင်းငှါစေ၏ဟု မင်းကြီးဆို၏။^၈ ရှင်မင်းကြီးတို့၏ လူတို့သည် အလုံး
စုံသောခွေးတို့ကိုလျှင် သတ်ကုန်သလော။^၉ ထိုသို့မဟုတ်မူ၍ သေခြင်းကိုမရကုန်သော
ခွေးတို့သည်လည်း ရှိကုန်သလောဟု ဘုရားလောင်းမေး၏။^{၁၀} ရှိ၏။ ငါတို့အိမ်တော်၌
မင်းမျိုးတို့သည် မွေးစားအပ်သောခွေးတို့သည် သေခြင်းကိုမရကုန်ဟုမင်းကြီးဆို၏။

(၉) ° ရှင်မင်းကြီး...ယခုပင်လျှင် ရှင်မင်းကြီးတို့သည် ရထား၏သားရေကို ခွေးတို့
သည် စားအပ်ကုန်သည်အဖြစ်ကြောင့် မြင်တိုင်း မြင်တိုင်းကုန်သော အလုံးစုံသောခွေးတို့
ကိုလျှင်သတ်ကုန်လောဟု^၁ ခွေးတို့ကိုသတ်စိမ့်သောငှါစေ၏ဟူ၍ဆိုကုန်၏။^၂ ယခုမူကား
ငါတို့၏အိမ်တော်၌ မင်းမျိုးတို့သည် မွေးအပ်သောခွေးတို့ကား သေခြင်းကိုမရကုန်ဟု
ဆိုကုန်၏။^၃ ဤသို့ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်ရှင်မင်းကြီးတို့သည်ဆန္ဒ-အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအား
ဖြင့် အဂတိသို့လိုက်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်မဟုတ်တုံလော။^၄ အဂတိသို့ လိုက်ခြင်းမည်
သည်ကားမသင့်၊^၅ မင်းကျင့်တရားမဟုတ်၊^၆ မင်းမည်သည်ကား အကြောင်းဟုတ်သည်

စ ကောလေယျကာ မရဏံ န လဘန္တိ၊ ။ ဒုဗ္ဗလ သုနခါ ဝ
လဘန္တိ၊ ။ ၁၀ ဧဝံ သန္တေ နာယံ သဗ္ဗ သုနခသဗ္ဗစွာ၊ ။ ဒုဗ္ဗလ-
ဃာတိကာ နာမေသာ တိ၊ ။ ၁၁ ဧဝဉ္စ ပန ဝတွာ မဟာသတ္တော
မရုရဿရံ နိစ္ဆာရေတွာ မဟာရာဇ ယံ တုမှေ ကရောထ၊ ။ ၁၂ နာ-
ယံ ဓမ္မော တိ ရညော ဓမ္မံ ဒေသေန္တော ဣမံ ဂါထ မာဟ။

၂၂။ ယေ ကုက္ကုရု ရာဇကုလသ္မိ ဝဇာ၊
ကောလေယျကာ ဝဏ္ဏဗလူပပန္နာ။
တေ မေ န ဝဇ္ဈာ မယ မသ္မ ဝဇ္ဈာ၊
နာယံ သဗ္ဗစွာ ဒုဗ္ဗလ ဃာတိကာယန္တိ။ ။

တတ္ထ ယေ ကုက္ကုရု တိ ယေ သုနခါ။ ပာထာ ဟိ တရု-
ဏော ပိ ပဿာဝေါ ပူတိမုတ္တန္တိ၊ တဒဟု ဇာတော ပိ သိဂ်-
လော ဇရသိဂ်လော တိ၊ ကောမလာ ပိ ဂလောစိလတာ
ပူတိလတာ တိ၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော ပိ ကာယော ပူတိကာယော
တိ ဝုစ္စတိ၊ ဧဝ မေဝံ ဝဿသတိကော ပိ သုနခေါ ကုက္ကု-

မဟုတ်သည်ကိုရှာတတ်သည်၊ ချိန်နှင့်တူသည်ဖြစ်သင့်၏။ ။ ယခုအခါ၌ မင်းမျိုးတို့သည်
မွေးစားအပ်သော ခွေးတို့ကား သေခြင်းကိုမရကုန်၊ ။ အားနည်းသောခွေးတို့သာ သေ
ခြင်းကိုရကုန်၏။ ။ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော် ဤခွေးသတ်ခြင်းသည်ကား အလုံးစုံသောခွေး
ကိုသတ်ခြင်းမဟုတ်၊ ။ ဤခွေးသတ်ခြင်းသည် အားနည်းသောခွေးတို့ကို သတ်ခြင်းမည်၏
ဟု ဆို၏။ ။ ဤသို့လည်းဆိုပြီး၍ ဘုရားလောင်းသည် သာယာစွာသောအသံကိုမြွက်၍
ရှင်မင်းကြီး...ရှင်မင်းကြီးတို့သည် အကြင်အမှုကိုပြုကုန်၏။ ။ ထိုအမှုကား တရားမဟုတ်ဟု
မင်းအားတရားဟောလိုရကား—

ယေကုက္ကုရုရာဇကုလသ္မိ ဝဇာ။
ကောလေယျကာ ဝဏ္ဏဗလူပပန္နာ။
တေမေနဝဇ္ဈာမယမသ္မဝဇ္ဈာ။
နာယံသဗ္ဗစွာဒုဗ္ဗလဃာတိကာယံ။ ။
ဟူသော ဤဂါထာကိုဆို၏။

ရာဇ၊ မင်းကြီး။ ယေကုက္ကုရု၊ အကြင်ခွေးတို့သည်။ ရာဇကုလသ္မိ၊ မင်းအိမ်၌။ ဝဇာ၊
ကြီးကုန်၏။ ကောလေယျကာ၊ မင်းအိမ်၌ဖြစ်ကုန်၏။ ဝဏ္ဏဗလူပပန္နာ၊ အဆင်းအားနှင့်
ပြည့်စုံကုန်၏။ တေမေတေဇုမေ၊ ထိုခွေးတို့ကား။ နဝဇ္ဈာ၊ မသတ်အပ်ကုန်သော ခွေးတို့

ရာ တိ ဝုစ္ဆတိ၊ တသ္မာ မဟလ္လကာ ကာယူပပန္နာ ပိ တေ ကုက္ကရာ တွေ ဝ ဝုတ္တာ။ ဝဇာတိ ဝဗ္ဗိတာ။ ကောလေယျကာ-
တိ ရာဇကုလေ ဇာတာ သမ္ဘူတာ သံဝဇာ။ ဝဏ္ဏဗလူပပန္နာ-
တိ သရီရဝဏ္ဏေန စေဝ ကာယဗလေန စ သမ္ပန္နာ။ တေ မေ န
ဝဇ္ဇာတိ တေ ဣမေ သဿာမိကာ သာရက္ခာ န ဝဇ္ဇာ။ မယ-
မသ္မ ဝဇ္ဇာတိ အဿာမိကာ အနာရက္ခာ မယံ ဝဇ္ဇာ နာမ
ဇာတာ။ နာယံ သဗ္ဗစွာတိ ဧဝံ သန္တေ အယံ အဝိသေသေန
သဗ္ဗစွာ နာမ န ဟောတိ။ ဒုဗ္ဗလ ဃာတိကာယန္တိ အယံ ပန
ဒုဗ္ဗလာနံ ယေဝ ဃာတနတော ဒုဗ္ဗလ သာတိကာ နာမ
ဟောတိ။

(၁၀) ° ရာဇုဟိ နာမ စောရာ ဂဏှိတဗ္ဗာ၊ ၊ နော အ-
စောရာ၊ ။ ဣဓ ပန စောရာနံ ကိဉ္စိ ဘယံ နတ္ထိ၊ ။ အစောရာ
မရဏံ လဘန္တိ၊ ။ အဟော ဣမသ္မိံ လောကေ အယုတ္တံ ဝတ္တတိ၊
။ အဟော အဓမ္မော ဝတ္တတိ တိ။

(၁၁) ° ရာဇာ ဗောဓိသတ္တဿ ဝစနံ သုတွာ အာဟ
၊ “ဇာနာသိ တံ ပဏှိတ အသုကေဟိ နာမ ရထ စမ္ပံ ခါဒိ-
တ”န္တိ၊ ။ အာမ ဇာနာဓိ တိ၊ ။ ကေဟိ ခါဒိတ န္တိ၊ ။ တုမှာကံ

တည်း။ မယံ၊ ငါတို့သည်သာ။ ဝဇ္ဇာ၊ သတ်အပ်ကုန်သောခွေးတို့သည်။ အသ္မ၊ ဖြစ်ကုန်
၏။ အယံသဗ္ဗစွာ၊ ဤခွေးသတ်ခြင်းသည်။ နသဗ္ဗသုနသဗ္ဗစွာ၊ အလုံးစုံသောခွေးကို
သတ်ခြင်းမဟုတ်။ အယံ၊ ဤခွေးသတ်ခြင်းသည်။ ဒုဗ္ဗလသာတိကာ၊ အားနည်းသောခွေးတို့
ကိုသာသတ်ခြင်းမည်၏။

(၁၀) ° မင်းတို့မည်သည်ကား ခိုးသူတို့ကို ဘမ်းအပ်ကုန်၏၊ ။ ခိုးသူမဟုတ်သော
သူတို့ကို မဘမ်းအပ်ကုန်၊ ။ ဤအရာ၌ကား ခိုးစားကုန်သောခွေးတို့အား တစုံတခုသော
ဘေးသည်မရှိ၊ ။ မခိုးစားကုန်သောခွေးတို့သာသေခြင်းကိုရကုန်၏၊ ။ အံ့ဘွယ်ရှိစွာ ဤ
လောက၌မသင့်မလျော်ခြင်းသည်ဖြစ်ခဲ့၏၊ ။ အံ့ဘွယ်ရှိစွာဤလောက၌အဓမ္မသည်ဖြစ်ခဲ့၏ဟု
ဘုရားလောင်းဆို၏။

(၁၁) ° မင်းသည် ဘုရားလောင်းစကားကိုနာရ၍ ။ ပညာရှိ...သင်သည် ဤမည်
သောခွေးတို့သည် ရထား၏သားရေကိုစားအပ်၏ဟုသိသလောဟုမေး၏၊ ။ ဩဂ်-သ်

ဂေဟေ ဝသနကေဟိ ကောလေယျက သုနခေဟိ တိ၊^၆ ကထံ
တေဟိ ခါဒိတဘာဝေါ ဇာနိတဗ္ဗော တိ၊^၇ အဟံ တေဟိ ခါ-
ဒိတဘာဝံ ဒသေဿာဓိ တိ၊^၈ ဒသေဟိ ပဏ္ဍိတာ တိ၊^၉ တု-
မှာကံ ဃရေ ကောလေယျက သုနခေ အာဟာရာပေတွာ
ထောက် တက္ကဋ္ဌ ဒဗ္ဗတိဏာနိ စ အာဟရာပေထာ တိ၊^{၁၀} ရာဇာ
တထာ အကာသိ။

(၁၂) ၊ အထ နံ မဟာသတ္တော ဣမာနိ တိဏာနိ တက္ကေန
မဒ္ဒါပေတွာ ဧတေ သုနခေ ပါယေထာ တိ အာဟ၊^၁ ရာဇာ
တထာ ကတွာ ပါယာပေသိ၊^၂ ဝိတာ ဝိတာ သုနခါ သဒ္ဓိ^၃
စမ္မေဟိ ဝမိ^၄ သု၊^၅ ရာဇာ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓဿ ဗျာကရဏံ ဝိယာ တိ
တုဋ္ဌော ဗောဓိသတ္တဿ သေတစ္ဆတ္တေန ပူဇံ အကာသိ၊^၆ ဗော-
ဓိသတ္တော ဓမ္မဉ္ဇရ မဟာရာဇ၊ မာတာပိတုသု ခတ္တိယာ တိ
အာဒိဟိ တေသကုဏ ဇာတကေ အာဂတာဟိ ဒသဟိ ရာဇ-
ဓမ္မစရိယ ဂါထာဟိ ရညော ဓမ္မံ ဒေသေတွာ^၇ မဟာရာဇ ဣ-
တော ပဋ္ဌာယ အပ္ပမတ္တော ဟောဟိ တိ^၈ ရာဇာနံ ပဉ္စသု
သီလေသု ပတိဋ္ဌာပေတွာ သေတစ္ဆတ္တံ ရညော ဝ ပဋိ အဒါသိ။

၏ဟုဆို၏။^၁ အဘယ်ခွေးတို့သည် စားအပ်သနည်းဟုမေး၏။^၂ ရှင်မင်းကြီးတို့၏ နန်း
တော်၌နေကုန်သော မင်းမျိုးတို့သည် မွေးစားအပ်ကုန်သောခွေးတို့သည် စားအပ်ကုန်၏
ဟုဆို၏။^၃ ထိုခွေးတို့သည် စားအပ်သည်၏အဖြစ်ကို အဘယ်အကြောင်းဖြင့် သိအပ်သ
နည်းဟုမေး၏။^၄ ငါသည် ထိုခွေးတို့သည်စားအပ်သောအဖြစ်ကိုပြအံ့ဟုဆို၏။^၅ ပညာရှိ...
ပြလောဟုဆို၏။^၆ ရှင်မင်းကြီးတို့အိမ်၌မင်းမျိုးတို့သည် မွေးစားအပ်သော ခွေးတို့ကိုခေါ်
စေ၍ အတန်ငယ်သော ရက်တက်ကိုလည်းကောင်း၊ နေစာမြက်တို့ကို လည်းကောင်း
ဆောင်စေကုန်လောဟုဆို၏။^၇ မင်းသည် ဘုရားလောင်းဆိုတိုင်းပြု၏။

(၁၂) ၊ ထိုအခါ ထိုမင်းကို ဘုရားလောင်းသည် ဤမြက်တို့ကို [ဆုံ၌ထောင်း၍]
ရက်တက်ရည်ဖြင့် ဖျော်နယ်စေ၍ ထိုခွေးတို့ကိုတိုက်ကုန်လောဟုဆို၏။^၁ မင်းသည် ဘု
ရားလောင်းဆိုတိုင်းပြု၍တိုက်စေ၏။^၂ သောက်တိုင်း၊ သောက်တိုင်းကုန်သော ခွေးတို့သည်
သားရေတို့နှင့်တကွအန်ကုန်၏။^၃ မင်းသည် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား၏ ဖြေခြင်းကဲ့သို့ဖြစ်ပေ
၏ဟု နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍ ဘုရားလောင်းအား ထီးဖြူဖြင့် ပူဇော်ခြင်းကိုပြု၏။^၄ ဘုရား
လောင်းသည်လည်း ဓမ္မဉ္ဇရမဟာရာဇ၊ မာတာပိတုသု ခတ္တိယ-အစရှိကုန်သော တေ

H.274.27 [ဟံသာဝတီမှ]

(၁၃) ၊ ရာဇာ မဟာသတ္တဿ ဓမ္မကထံ သုတွာ သဗ္ဗ-
သတ္တာနံ အဘယံ ဒတွာ ၊ ဗောဓိသတ္တံ အာဒိံ ကတွာ သဗ္ဗသု-
နခါနံ အတ္တနော ဘောဇနသဒိသမေဝ နိစ္စဘတ္တံ ပဋ္ဌပေတွာ
၂ ဗောဓိသတ္တဿ ဩဝါဒေ ဌိတော ယာဝတာယုကံ ဌတွာ ဒါ-
နာဒီနိ ပုညာနိ ကရိတွာ ကာလံ ကတွာ ဒေဝလောကေ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊
၃ ကုက္ကုရောဝါဒေါ ဒွါဒသဝဿသဟဿာနိ ပဝတ္တတိ၊ ၄ ဗောဓိ-
သတ္တော ပိ ယာဝတာယုကံ ဌတွာ ယထာကမ္မံ ဂတော။

(၁၄) ၊ သတ္တာ န ဘိက္ခဝေ တထာဂတော ဣဒါနေဝ
ဉ္ဇတကာနံ အတ္တံ စရတိ၊ ၊ ပုဗ္ဗေ ပိ စရိယေဝါ တိ ဣမံ ဓမ္မ-
ဒေသနံ အာဟရိတွာ ၊ အနုသန္ဓိံ သဇ္ဇေတွာ ဇာတကံ သမော-
ဓာနေသိ၊ ၊ တဒါ ရာဇာ အာနန္ဒော အဟောသိ၊ ၊ အဝသေ-
သာ ပရိသာ ဗုဒ္ဓပရိသာ၊ ၊ ကုက္ကုရပဏ္ဍိတော ပနာဟ မေဝါတိ။

ကုက္ကုရ ဇာတကံ ဒုတိယံ။

သကုဏဇာတ်၌လာကုန်သော မင်းကျင့်တရားကို ပြတ်ကုန်သော ဆယ်ဂါထာတို့ဖြင့်
မင်းအားတရားဟော၍ ၊ မင်းကြီး...ဤအခါမှစ၍ မမေ့မလျော့ဖြစ်လောဟုဆို၍ ၊ မင်း
ကို ငါးပါးကုန်သောသီလတို့၌တည်စေ၍ ထီးဖြူကို မင်းအားသာလျှင်အပ်နှင်း၏။

(၁၃) ၊ မင်းသည် ဘုရားလောင်း၏တရားစကားကိုနာရ၍ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါ
တို့အားဘေးမဲ့ပေး၍ ၊ ဘုရားလောင်းကိုအစပြု၍ ခပ်သိမ်းသောခွေးတို့အား မိမိ၏ဘော
ဇဉ်နှင့်တူသည်သာလျှင်ဖြစ်သော နိစ္စဘတ်ကိုဖြစ်စေ၍ ၊ ဘုရားလောင်း၏ အဆုံးအမ၌
တည်လျက် အသက်ထက်ဆုံးတည်၍ ဒါနအစရှိကုန်သော ကောင်းမှုတို့ကိုပြု၍ စုတေသော်
နတ်ပြည်၌ဖြစ်၏၊ ၊ ဘုရားလောင်းခွေးမင်း၏ အဆုံးအမတော်သည် အနှစ်တသောင်း
နှစ်ခထောင်တို့ပတ်လုံးတည်၏၊ ၊ ဘုရားလောင်း ခွေးမင်းသည်လည်း အသက်ထက်ဆုံး
တည်၍ ကံအားလျော်စွာလား၏။

(၁၄) ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့...ငါဘုရားသည် ယခုသာလျှင် ဆွေမျိုးတို့
၏အကျိုးစီးပွားကိုကျင့်သည်မဟုတ်သေး၊ ၊ ရှေး၌လည်း ကျင့်ဘူးသည်သာလျှင်တည်းဟု
ဤဓမ္မဒေသနာကိုဆောင်တော်မူ၍ ၊ အနုသန္ဓေကိုစပ်၍ ၊ ယခုအခါ အာနန္ဒာသည် ထိုအ
ခါ မင်းဖြစ်လေပြီ၊ ၊ ယခုအခါ ဘုရားပရိသတ်တို့သည် ထိုအခါ ကြွင်းသော ပရိသတ်ဖြစ်
လေကုန်ပြီ၊ ၊ ယခုအခါ ငါဘုရားသည်လျှင် ထိုအခါ ခွေးပညာရှိဖြစ်ဘူးပြီ၊ ဤသို့ဇာတ်ကို
ပေါင်းတော်မူ၏။

နှစ်ခုမြောက်သော ကုက္ကုရဇာတ်သည် ပြီး၏။

၃-ဂေါဇာနိယ သိန္ဓဝ ဇာတ်

(၁) ၊ အပိ ပဿေန သေမာနော တိ ဣဒံ သတ္တာ ဇေ-
တဝနေ ဝိဟရန္တော ၊ ဧကံ ဩဿဠဝိရိယံ ဘိက္ခု အာရဗ္ဗ က-
ထေသိ၊ ။ တသ္မိံ ဟိ သမယေ သတ္တာ တံ ဘိက္ခု အာမန္တေတွာ ။
ဘိက္ခု ပုဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတာ အနာယတနေ ပိ ဝိရိယံ အကံသု၊ ။ ပ-
ဟာရံ လဒ္ဓါ ပိ နေဝ ဩဿဇ္ဇိံသု တိ ဝတွာ အတိတံ အာဟရိ။

(၂) ၊ အတိတေ ဗာရာဏသိယံ မြဟ္မဒတ္တေ ရဇ္ဇံ ကာရယ-
မာနေ ဗောဓိသတ္တော ဂေါဇာနိယ သိန္ဓဝ ကုလေ နိဗ္ဗတ္တော
၊ သဗ္ဗာလင်္ကာရ သမ္ပန္နော ဗာရာဏသိ ရညော မင်္ဂလဿော
အဟောသိ၊ ။ သော သတသဟဿဠနိကာယ သုဝဏ္ဏပါတိယံ
ယေဝ နာနာဂ္ဂရသသမ္ပန္နံ တိဝသိက ဂန္ဓသာလိဘောဇနံ ဘုဠ-
တိ၊ ။ စာတုဇ္ဇာတိက ဂန္ဓပလိတ္တာယ မေဝ ဘူမိယံ တိဠတိ၊
၃ တံ ဌာနံ ရတ္တကမ္မလ သာဏိ ပရိက္ခိတ္တံ ။ ဥပရိ သုဝဏ္ဏဟာ-
ရက ဝိစိတ္တံ ။ စေဠဝိတာနံ သမောသရိတ ဂန္ဓဒါမ မာလာဒါမံ

(၁) ၊ နတ်နှင့်တကွသော လောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား
သည် အပိပဿေန သေမာနော-အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤ
ဂေါဇာနိယ သိန္ဓဝဇာတ်ကို ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ် ၊ လျော့သော ဝိရိ
ယရှိသော တယောက်သောရဟန်းကိုအကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏၊ ။ ထိုစကားကိုချဲ့ဦး
အံ့၊ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုရဟန်းကိုခေါ်တော်မူ၍ ရဟန်း...ရှေး၌ ပညာရှိတို့
သည် မိမိသည်ထောက်တည်ရာ မရသောအမှု၌လည်း ဝိရိယကိုပြုရာကုန်၏၊ ။ မြား
ဒါဏ်ချက်ကိုရကုန်သော်လည်း ဝိရိယကို မလျော့ကုန်သည်သာလျှင်တည်းဟုမိန့်တော်မူ
၍ လွန်လေပြီးသောအကြောင်းကို ဆောင်တော်မူ၏။

(၂) ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီပြည်၌ မြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းပြုလတ်
သော် ဘုရားလောင်းသည် ဂေါဇာနိယသိန္ဓောမျိုး၌ဖြစ်၍ ၊ ခပ်သိမ်းသော တန်းဆာတို့
နှင့်ပြည့်စုံသော ဗာရာဏသီမင်း၏မင်္ဂလာမြင်းသည် ဖြစ်၏၊ ။ ထိုမြင်းသည် အဘိုးတသိန်း
ထိုက်သောရှေ့ခွက်၌လျှင်အထူးထူးမွန်မြတ်သောအရသာဟို့နှင့်ပြည့်စုံသောသုံးနှစ်ပတ်လုံး
နံ့သာတို့ဖြင့်ထုံအပ်သော မွှေးသော သလေးဘောဇဉ်ကိုစားရ၏၊ ။ နံ့သာမျိုးလေးပါးတို့
ဖြင့်လိမ်းကျံအပ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သောမြေ၌တည်နေ၏၊ ။ ထိုအရပ်ကို နိသော ကမ္မလာ

° အဝိဇ္ဇာတိတ ဝန္တ တေလ ပဒီပံ ဟောတိ၊ ° ဗာရာဏသီ ရဇ္ဇံ ပန အပထေန္တာ ရာဇာနော နာမ နတ္ထိ။

(၃) ° ဧကံ သမယံ သတ္တ ရာဇာနော ဗာရာဏသီ° ပရိက္ခိ-
ပိတွာ ၊ အမှာကံ ရဇ္ဇံ ဝါ ဒေတု ယုဒ္ဓံ ဝါ ဟိ ဗာရာဏသီ ရ-
ညော ပဏ္ဍိံ ပေသေသုံ၊ ° ရာဇာ အမစ္စေ သန္ဓိပါတေတွာ တံ
ပဝတ္ထိံ အာစိက္ခိတွာ ၊ ဣဒါနိ ကိံ ကရောမ တာတာ တိ ပုစ္ဆိ၊
° ဒေဝ တုမေဟိ တာဝ အာဒိတော ဝ ယုဒ္ဓါယ န ဝန္တဗ္ဗံ၊ ° အ-
သုကံ နာမ အဿာရောဟံ ပေသေတွာ ယုဒ္ဓံ ကာရေထ၊ ° တသ္မိံ
အသက္ကောန္တေ ပစ္ဆာ ဇာနိဿာမာ တိ၊ ° ရာဇာ တံ ပက္ကော-
သာပေတွာ သက္ခိဿသိ တာတ သတ္တဟိ ရာဇုဟိ သဒ္ဓိံ ယုဒ္ဓံ
ကာတုန္တိ အာဟ။

(၄) ° ဒေဝ သစေ ဂေါဇာနိယ သိန္ဓဝံ လဘာမိ၊ ၊ တိ-
ဋ္ဌန္တ၊ သတ္တ ရာဇာနော၊ ° သကလ ဇမ္ဗုဒီပေ ရာဇုဟိ ပိ သဒ္ဓိံ
ယုဇ္ဈိတုံ သက္ခိဿာမိ တိ၊ ၊ တာတ ဂေါဇာနိယ သိန္ဓဝေါ ဝါ

တင်းတိမ်ဘို့ဖြင့်ရံအပ်၏၊ “အထက်၌ ရွှေကြယ်စီသောပုဆိုးမိတာန်ကိုကြက်၏၊” ထက်ဝန်း
ကျင်မှ ဆွဲအပ်သော နံ့သာဆိုင်း၊ ပန်းဆိုင်းလည်းရှိ၏၊ ° မငြိမ်းစေအပ်သော နံ့သာ
ဆီမီးလည်းရှိ၏၊ ° ဗာရာဏသီမင်းအဖြစ်ကိုကား မတောင့်တကုန်သော မင်းတို့မည်သည်
မရှိကုန်။

(၃) ° တပါးသောအခါ၌ ခုနစ်ပြည်ထောင်မင်းတို့သည် ဗာရာဏသီပြည်ကို ရံ၍
° ငါတို့အား မင်းအဖြစ်ကိုလည်းပေးအံ့လော၊ စစ်ထိုးခြင်းကိုလည်းပြုအံ့လောဟု ဗာရာ
ဏသီမင်းအား အမှာစာကို ပို့စေကုန်၏၊ ° မင်းသည် အမတ်တို့ကိုစည်းဝေးစေ၍ ထိုအ
ကြောင်းကိုကြား၍ ၊ အမောင်တို့... ယခု အသို့ ပြုကြကုန်အံ့နည်းဟု မေး၏၊ ° ရှင်မင်း
ကြီး...ရှင်မင်းကြီးတို့သည် လက်ဦးစွာအစဉ်လျှင် စစ်ထိုးခြင်းငှါမသွားအပ်၊ ° ဤအမည်ရှိ
သောမြင်းစီးသူရဲကိုစေ၍ စစ်ထိုးခြင်းကိုပြုစေကုန်လော၊ ° ထိုမြင်းစီးသူရဲမတတ်နိုင်သည်
ရှိသော် နောက်မှသိရကုန်လတ္တံ့ ဟုလျှောက်ကုန်၏၊ ° မင်းသည် ထိုမြင်းစီးသူရဲကို ခေါ်စေ
၍ အမောင်...ခုနစ်ပြည်ထောင်သောမင်းတို့နှင့်တကွ စစ်ထိုးခြင်းငှါ တတ်နိုင်လတ္တံ့ လော
ဟုဆို၏။

ဟောတု အညော ဝါ၊ ၊ ယံ ဣစ္ဆယိ၊ ။ တံ ဂဟေတွာ ယုဒ္ဓိ
ကရောဟိ တိ။

(၅) ၊ သော သာဓု ဒေဝါ တိ ရာဇာနံ ဝန္တိတွာ ပါသာဒါ
ဩရုယု ဂေါဇာနိယသိန္ဓဝံ အာဟာရာပေတွာ ၊ ယုဒ္ဓဝမ္ဗိကံ က-
တွာ အတ္တနာ ပိ သဗ္ဗသန္ဓာဟသန္ဓဒ္ဓေါ ခဂ္ဂံ ဗန္တိတွာ ၊ သိန္ဓဝ-
ပိဋ္ဌိဝရဂတော နဂရာ နိက္ခမ္မ ဝိဇ္ဇုလတာ ဝိယ စရမာနော ၊ ပဌမံ
ဗလကောဠကံ ဘိန္တိတွာ ဧကံ ရာဇာနံ ဇီဝဂ္ဂါဟမေဝ ဂဟေတွာ
အာဂန္ဓာ ၊ နဂရေ ဗလဿ နိယျာဒေတွာ ပုန ဂန္ဓာ ဒုတိယံ
ဗလကောဠကံ ဘိန္တိတွာ ။ တထာ တတိယ န္တိ ဧဝံ ပဉ္စ ရာဇာ-
နော ဇီဝဂ္ဂါဟံ ဂဟေတွာ ဆဋ္ဌံ ဗလကောဠကံ ဘိန္တိတွာ ၊ ဆ-
ဋ္ဌဿ ရညော ဂဟိတကာလေ ဂေါဇာနိယော ပဟာရံ လဘတိ၊
။ လောဟိတံ ပဋ္ဌရတိ၊ ။ ဝေဒနာ ဗလဝတိယော ဝတ္တန္တိ။

(၄) ၊ ရှင်မင်းကြီး...ဂေါဇာနိယသိန္ဓောမြင်းကို အကယ်၍ ရသည်ဖြစ်အံ့၊ ၊ ခုနစ်
ပြည်ထောင်သောမင်းတို့ကို ထားကုန်ဘိဦး၊ ၊ အလုံးစုံသော ဇမ္ဗူဒိပ်အားလုံး၌ မင်းတို့နှင့်
လည်းစစ်ထိုးခြင်းငှါ တတ်နိုင်ပါအံ့ဟုဆို၏၊ ၊ အမောင်မြင်းစီးသူရဲ...ဂေါဇာနိယသိန္ဓော
မြင်းသည်မူလည်းဖြစ်စေ၊ တပါးသောမြင်းသည်မူလည်းဖြစ်စေ၊ ၊ အကြင်မြင်းကို အလိုရှိ
သည်ဖြစ်၏၊ ။ ထိုမြင်းကိုယူ၍ စစ်ထိုးခြင်းကိုပြုလောဟုဆို၏။

(၅) ၊ ထိုမြင်းစီးသူရဲသည် ရှင်မင်းကြီး...ကောင်းပြီဟု မင်းကိုခိုင်း၍ ပြာသာဒ်မှ
သက်၍ ဂေါဇာနိယသိန္ဓောမြင်းကိုဆောင်စေ၍ ၊ စစ်ဝတ်ချပ်တန်းဆာကို ဝတ်ဆင်၍
မိမိသည်လည်း အလုံးစုံသော ချပ်ဖြင့်ကောင်းစွာဖွဲ့လျက် သန်လျက်ကိုလွယ်၍ ၊ သိန္ဓော
မြင်းမြတ်၏ကျောက်ကုန်းထက်စီးလျက် မြို့မှထွက်၍ လျှပ်စစ်နှယ်ကဲ့သို့ ပြီးပြီးပြန်သွား
လျက် ၊ ရှေးဦးစွာသော ဗိုလ်အစုကိုဖျက်၍ တယောက်သောမင်းကို အရှင်ဘမ်း၍လျှင်
လာလတ်၍ ၊ မြို့၌ ဗိုလ်ပါအားအပ်နှင်း၍ တဖန်သွား၍ နှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော
ဗိုလ်အစုကိုဖျက်၍ ။ ထို့အတူသုံးယောက်မြောက်သော ဗိုလ်စုကိုဖျက်၍ ဤသို့ငါးယောက်
ကုန်သောမင်းတို့ကို အရှင်ဘမ်းယူ၍ ခြောက်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သောဗိုလ်စုကို ဖျက်
၍ ၊ ခြောက်ယောက်မြောက်သောမင်းကိုဘမ်းသောကာလ၌ ဂေါဇာနိယ သိန္ဓောမြင်း
သည် ဒဏ်ချက်ကိုရ၏၊ ။ သွေးသည် ယိုစီး၏၊ ။ အားကြီးကုန်သော ဝေဒနာတို့သည်
ဖြစ်ကုန်၏။

(၆) ၊ အဿာရောဟော တဿ ပဟတဘာဝံ ဥက္ခာ
ဂေါဇာနိယ သိန္ဓဝံ ရာဇဒွါရေ နိပဇ္ဇာပေတွာ ၊ သန္ဓာဟံ သိထိ-
လံ ကတွာ အညံ အဿံ အဘိရုဟိတုံ အာရဒ္ဓေါ၊ ။ ဗောဓိ-
သတ္တော မဟာ ဖာသုက ပဿေန နိပဇ္ဇော ဝ အက္ခိနိ ဥဗ္ဗိလေ-
တွာ အဿာရောဟံ ဒိဿွာ ။ အယံ အညံ အဿံ သန္ဓယုတိ၊
၁ အယဉ္ဇ အဿော သတ္တမံ ဗလကောဋ္ဌကံ ဘိန္ဒိတွာ သတ္တမံ
ရာဇာနံ ဂဏှိတုံ န သက္ခိဿတိ၊ ။ မယာ ကတကမ္မဉ္ဇ နဿိ-
ဿတိ၊ ။ အပ္ပုဋိသမော အဿာရောဟော ပိ နဿိဿတိ၊ ။ ရာဇာ
ပိ ပရဟတ္ထံ ဂမိဿတိ၊ ။ ထပေတွာ မံ အညော အဿော
သတ္တမံ ဗလကောဋ္ဌကံ ဘိန္ဒိတွာ သတ္တမံ ရာဇာနံ ဂဟေတုံ သ-
မတ္တော နာမ နတ္ထိ တိ ။ နိပဇ္ဇကော ဝ အဿာရောဟံ ပက္ခော-
သာပေတွာ သမ္မ အဿာရောဟ သတ္တမံ ဗလကောဋ္ဌကံ ဘိန္ဒိ-
တွာ ။ သတ္တမံ ရာဇာနံ ဂဟေတုံ သမတ္တော ထပေတွာ မံ အ-
ညော အဿော နာမ နတ္ထိ၊ ။ နာဟံ မယာ ကတကမ္မ နာ-
သေဿာမိ၊ ။ မမ ညေဝ ဥဋ္ဌာပေတွာ သန္ဓယုဟိ တိ ဝတွာ
ဣမံ ဂါထ မာဟ။

(၆) ၊ မြင်းစီးသူရဲသည် ထိုဂေါဇာနိယသိန္ဓောမြင်းအားမြားမှန်သည်၏ အဖြစ်ကို
သိ၍ ဂေါဇာနိယသိန္ဓောမြင်းကို မင်းအိမ်တံခါး၌ အိပ်စေ၍ ။ အနှောင်အဖွဲ့ကို လျော့
သည်ကိုပြု၍ တပါးသောမြင်းကို စီးခြင်းငှါ အားထုတ်၏၊ ။ ဘုရားလောင်းသည်မြတ်
သောနံပါးဖြင့်လျောင်းလျက်လျှင် မျက်စိတို့ကိုဖွင့်၍ မြင်းစီးသူရဲကိုကြည့်၍ ။ ဤမြင်းစီးသူရဲ
သည် တပါးသောမြင်းကိုဖွဲ့၏၊ ။ ဤမြင်းသည်လည်း ခုနစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော
ဗိုလ်စုကိုဖျက်၍ ခုနစ်ယောက်မြောက်သောမင်းကိုဘမ်းခြင်းငှါမတတ်နိုင်လတ္တံ့၊ ။ ငါသည်
ပြုအပ်သောအမှုသည်လည်းပျက်လတ္တံ့၊ ။ တုဘက်မရှိသော မြင်းစီးသူရဲသည်လည်း ပျက်စီး
လတ္တံ့၊ ။ မင်းသည်လည်း တပါးမင်း၏ လက်သို့ရောက်ရလတ္တံ့၊ ။ ငါ့ကိုထား၍ တပါး
သောမြင်းသည် ခုနစ်ခုမြောက်ဖြစ်သောဗိုလ်စုကိုဖျက်၍ ခုနစ်ယောက်မြောက်သောမင်းကို
ဘမ်းခြင်းငှါ တတ်နိုင်သောမည်သည် မရှိဟု ။ လျောင်းလျက်လျှင် မြင်းစီးသူရဲကိုခေါ်
စေ၍ အချင်းမြင်းစီးသူရဲ...ခုနစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ဗိုလ်စုကိုဖျက်၍ ။ ခုနစ်
ယောက်မြောက်သောမင်းကိုဘမ်းခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သောမြင်းမည်သည် ငါ့ကိုထား၍ တပါး
သောမြင်းမည်သည် မရှိ၊ ။ သင်ပြုအပ်သော အမှုကို ငါသည်မပျက်စေအံ့၊ ။ ငါ့ကိုလျှင်
ထစေ၍ ဖွဲ့လေဟုဆိုလို၍-

၂၃။ အပိ ပဿေန သေမာနော၊
သလ္လေဟိ သလ္လလီ ကတော။
သေယျော ဝ ဝဠုဝါ ဂေါဇော၊
ယုဇ္ဇ မညေဝ သာရထိ တိ။ ။

တတ္ထ အပိ ပဿေန သေမာနော တိ ဧကေန ပဿေန သ-
ယမာနကော ပိ။ သလ္လေဟိ သလ္လလီ ကတောတိ သလ္လေဟိ
ဝိဒ္ဓေါ ပိ သမာနော။ သေယျော ဝ ဝဠုဝါ ဂေါဇော တိ
ဝဠုဝါ တိ သိန္ဓဝကုလေသု အဇာတော ခလုက်ဿော။ ဂေါ-
ဇော တိ ဂေါဇာနိယ သိန္ဓဝေါ၊ ဣတိ ဧတသ္မာ ဝဠုဝါ သလ္လေဟိ
ဝိဒ္ဓေါ ပိ ဂေါဇာနိယ သိန္ဓဝေါ ဝ သေယျော ဝရော ဥတ္တမော။
ယုဇ္ဇ မညေဝ သာရထိတိ ယသ္မာ ဧဝံ ဂတော ပိ အဟမေဝ
သေယျော၊ တသ္မာ မမ ညေဝ ယောဇေဟိ မ ဝဓ္မဟိ တိ
ဝဒတိ။

(၇) ၊ အဿာရောဟော ဗောဓိသတ္တံ ဥဠာပေတွာ ဝဏံ
ဗန္ဓိတွာ သုသန္ဓန္တံ သန္ဓယိတွာ တဿ ပိဋ္ဌိယံ နိသီဒိတွာ ၊ သတ္တမံ
ဗလကောဠကံ ဘိန္ဒိတွာ သတ္တမံ ရာဇာနံ ဇီဝဂ္ဂါဟံ ဂဟေတွာ
ရာဇဗလဿ နိယျာဒေသိ၊ ၊ ဗောဓိသတ္တ မ္ပိ ရာဇဒ္ဒါရံ အာန-
ယိံသု။

အပိ ပဿေန သေမာနော၊ သလ္လေဟိ သလ္လလီ ကတော။
သေယျော ဝ ဝဠုဝါ ဂေါဇော၊ ယုဇ္ဇ မညေဝ သာရထိ။ ။
ဟူသော ဤဂါထာကိုဆို၏။

သာရထိ၊ မြင်းစီးသူရဲ။ သလ္လေဟိ၊ မြားတိုသည်။ သလ္လလီကတော၊ စူးဝင်သည်ဖြစ်၍။
ပဿေန၊ လက်ျာနံပါးဖြင့်။ သေမာနောအပိ၊ လျောင်းငြားသော်လည်း။ ဂေါဇောဝ၊
ဂေါဇာနိယသိန္ဓောမြင်းသည်သာလျှင်။ ဝဠုဝါ၊ မြင်းယုတ်ထက်။ သေယျော၊ မြတ်၏။
တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ မညေဝ၊ ငါ့ကိုသာလျှင်။ ယုဇ္ဇ၊ ကလော့။

(၇) မြင်းစီးသူရဲသည် ဘုရားလောင်းကိုထစေ၍ မြားမှန်သောအမာကို ဖွဲ့စည်း၍
ကောင်းစွာ ချပ်ဝတ်တန်းဆာကိုဖွဲ့၍ ထိုမြင်း၏ ကျောက်ကုန်း၌နေ၍ ၊ ခုနှစ်ခုမြောက်
ဗိုလ်စုကိုဖျက်၍ ခုနှစ်ယောက်မြောက်မင်းကို အရှင်ဘမ်း၍ မင်း၏ဗိုလ်ပါအားအပ်နှင်း၏၊
၊ ဘုရားလောင်းကိုလည်း မင်းနန်းတော်တံခါးသို့ဆောင်ကုန်၏။

(၈) ၊ ရာဇာ တဿ ဒဿနတ္ထာယ နိက္ခမိ၊ ၊ မဟာ-
သတ္တော ရာဇာနံ အာဟ “မဟာရာဇ သတ္တ ရာဇာနော မာ
သာတယိတ္ထ၊ ၊ သပထံ ကရိတွာ ဝိဿဇ္ဇေထ၊ ၊ မယျဉ္စ အဿာ-
ရောဟဿ စ ဒါတဗ္ဗံ ယသံ အဿာရောဟဿေဝ ဒေထ၊
၂ သတ္တ ရာဇာနော ဂဟေတွာ ဒိန္နယောဓံ နာမ နာသေတုံ န
ဝဇ္ဇတိ၊ ၊ တုမေ ပိ ဒါနံ ဒေထ၊ ၊ သီလံ ရက္ခထ၊ ၊ ဓမ္မေန သ-
မေန ရဇ္ဇံ ကာရေထာ” တိ၊ ၊ ဧဝံ ဗောဓိသတ္တေန ရညော သြဝါ-
ဒေ ဒိန္နံ ဗောဓိသတ္တဿ သန္တာဟံ မောစယိံ သု၊ ၊ သော
သန္တာဟေ မုဉ္ဇန္တေ ယေဝ နိရုဇ္ဈိ။

(၉) ၊ ရာဇာ တဿ သရီရကိစ္စံ ကရိတွာ အဿာရော-
ဟဿ မဟန္တံ ယသံ ဒတွာ ၊ သတ္တ ရာဇာနော ပုန အတ္တနော
အဒုဗ္ဘတာယ သပထံ ကာရေတွာ ၊ သက သက ဌာနာနိ ပေသေ-
တွာ ဓမ္မေန သမေန ရဇ္ဇံ ကာရေတွာ ဇီဝိတပရိယောသာနေ
ယထာကမ္ပံ ဂတော။

(၁၀) ၊ သတ္တာ ဧဝံ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတာ အနာယ-
တနေ ပိ ဝီရိယံ အကံ သု၊ ၊ ဧဝရူပံ ပဟာရံ လဒ္ဓါ ပိ န သြ-

(၈) ၊ မင်းသည်ထိုဘုရားလောင်းကို ရှုအံ့သောငှာထွက်၏၊ ၊ ဘုရားလောင်းသည်
မင်းကို မင်းကြီး...ခုနစ်ပြည်ထောင်သောမင်းတို့ကို မသတ်ပါကုန်လင့်၊ ၊ သစ္စာတော်ခံပြု၍
လွှတ်တော်မူကုန်လော၊ ၊ အကျွန်ုပ်အားလည်းကောင်း၊ မြင်းစီးသူရဲအား လည်းကောင်း
ပေးအပ်သော အခြံအရံကိုမြင်းစီးသူရဲအားသာ ပေးကုန်လော၊ ၊ ခုနစ်ပြည်ထောင်သော
မင်းတို့ကို ဘမ်း၍ပေးအပ်သောသူရဲမည်သည်ကိုဖျက်ခြင်းငှာမသင့်၊ ၊ သင်မင်းကြီးတို့သည်
လည်းအလှူပေးကုန်လော၊ ၊ သီလစောင့်ကုန်လော၊ ၊ တရားနှင့်အညီ မင်းပြုကုန်လောဟု
ဆို၏၊ ၊ ဤသို့ဘုရားလောင်းသည် မင်းအားအဆုံးအမကိုပေးအပ်ပြီးသော် ဘုရားလောင်း
အားဖွဲ့အပ်သောချပ်ဝတ်တန်းဆာကိုဖြေကုန်၏၊ ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ချပ်ဝတ်တန်း
ဆာကိုဖြေစဉ်လျှင် စုတိချုပ်၏။

(၉) ၊ မင်းသည်ထိုဘုရားလောင်း၏ အလောင်းကို သင်္ဂြိုဟ်၍ မြင်းစီး သူရဲအား
များစွာသော စည်းစိမ်ကိုပေး၍ ၊ ခုနစ်ပြည်ထောင်သော မင်းတို့ကို တဖန် မိမိအား မပြစ်
မှားစိမ့်သောငှာ သစ္စာတော်ခံပြုစေ၍ ၊ မိမိ၊ မိမိတို့၏ နေရာအရပ်တို့သို့ပို့စေ၍ တရားနှင့်
ညီစွာ မင်းပြု၍ အသက်၏အဆုံး၌ ကံအားလျော်စွာလား၏။

ဿဇ္ဇိံသုံ၊ ၊ တံ ပန ဝေရူပေ နိယျာနိက သာသနော ပဗ္ဗဇိတွာ
 ကသ္မာ ဝိရိယံ ဩဿဇ္ဇသီ တိ ဝတွာ စတ္တာရိ သစ္စာနိ ပကာ-
 သေသိ၊ ၊ သစ္စ ပရိယောသာနေ ဩဿဇ္ဇ ဝိရိယော ဘိက္ခု အ-
 ရဟတ္တဖလေ ပတိဋ္ဌာသိ၊ ၊ သတ္တာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ
 ၊ အနုသန္ဓိံ ဘဋေတွာ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ၊ တဒါ ရာ-
 ဇာ အာနန္ဒော အဟောသိ၊ ၊ အဿာရောဟော သာရိပုတ္တော၊
 ၊ ဂေါဇာနိယသိန္ဓဝေါ ပနာဟ မေဝ အဟောသိ ဣ။

ဂေါဇာနိယ သိန္ဓဝ ဇာတကံ တတိယံ။

၄-အာဇည ဇာတ်

(၁) ၊ ယဒါ ယဒါ ယတ္ထ ယဒါ တိ ဣဒ မ္ဗိ သတ္တာ ဇေတဝနေ
 ဝိဟရန္တော ဩဿဇ္ဇဝိရိယမေဝ ဘိက္ခု အာရဗ္ဗ ကထေသိ၊ ၊ တံ
 ပန ဘိက္ခု သတ္တာ အာမန္တေတွာ ဘိက္ခု ပုဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတာ

• (၁၀) ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်း... ဤသို့ရှေးဦးပညာရှိဘို့သည် မိမိသည် ထောက်
 တည်ရာကိုမရသောအမှု၌လည်းဝိရိယကိုပြုကုန်၏၊ ၊ ဤသို့သဘောရှိသော မြားဒဏ်ချက်ကို
 ရကုန်၍လည်း ဝိရိယကိုမလျော့ကုန်၊ ၊ သင်သည်ကား ဤသို့သဘောရှိကုန်သော ဝဋ်
 ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်စေတတ်သော သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြု၍ အဘယ့်ကြောင့် ဝိရိယ
 ကိုလျော့ဘိသနည်းဟု မိန့်တော်မူ၍ သစ္စာလေးပါးတို့ကို ပြတော်မူ၏၊ ၊ သန္ဓာ လေးပါး
 တို့ကို ပြတော်မူပြီးသည်၏ အဆုံး၌လျော့သောဝိရိယရှိသော ရဟန်းသည် အရဟတ္တဖိုလ်
 ၌တည်လေ၏၊ ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤဓမ္မဒေသနာကို ဆောင်၍ ၊ အနုသန္ဓေကိုစပ်၍
 ၊ ယခုအခါ အာနန္ဒာသည် ထိုအခါမင်းဖြစ်လေပြီ၊ ၊ ယခုအခါ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်
 ထိုအခါ မြင်းစီးသူရဲဖြစ်လေပြီ၊ ၊ ယခုအခါ ငါဘုရားသည်လျှင် ထိုအခါ ဂေါဇာနိယ
 သိန္ဓောမြင်းဖြစ်ဘူးပြီ၊ ဤသို့ ဇာတ်ကိုပေါင်းတော်မူ၏။

သုံးခုမြောက်သော ဂေါဇာနိယသိန္ဓဝဇာတ်သည် ပြီး၏။

(၁) ၊ နတ်နှင့်တကွသော လောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညု မြတ်စွာ
 ဘုရားသည် ယဒါယဒါယတ္ထယဒါ-အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သောဤ
 အာဇညဇာတ်ကိုလည်း ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ် လျော့သောဝိရိယရှိ
 သောရဟန်းကိုလျှင် အကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏၊ ၊ ထိုရဟန်းကို သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား

အနာယတနေ ပိ လဒ္ဓပ္ပဟာရာ ပိ ဟုတွာ ဝိရိယံ အကံသု တိ
ဝတွာ အတိတံ အာဟရိ။

(၂) ၊ အတိတေ ဗာရာဏသိယံ မြဟ္မဒတ္တေ ရဇ္ဇံ ကာ-
ရေန္တေ ပုရိမနယေနေဝ သတ္တ ရာဇာနော နဂရံ ပရိဝါရယိံသု၊
၂ အထေကော ရထိကယောဓေ ခွေ ဘာတိက သိန္ဓဝေ ရထေ
ယောဇေတွာ နဂရာ နိက္ခမ္မ ၊ ဆ ဗလကောဋ္ဌကေ ဘိန္ဒိတွာ ဆ
ရာဇာနော ဂါဠိ အဂ္ဂဟေသိ၊ ၊ တသ္မိံ ခဏေ ဇေဋ္ဌက အဿော
ပဟာရံ လဘိ၊ ၊ ရထိကော ရထံ ပေသေန္တော ရာဇဒွါရံ အာ-
ဂန္တော ဇေဋ္ဌဘာတိကံ ရထာ မောစေတွာ ၊ သန္တာဟံ သိထိလံ
ကတွာ ဧကေနဝ ပဿေန နိပဇ္ဇာပေတွာ အညံ အဿံ သန္ဓ-
ယိတုံ အာရဒ္ဓေါ၊ ၊ ဗောဓိသတ္တော တံ ဒိသ္မာ ပုရိမ နယေနေ-
ဝ စိန္တေတွာ ရထိကံ ပက္ခောသာပေတွာ နိပဇ္ဇကော ဝ ဣမံ
ဂါထ မာဟ။

၂၄။ ယဒါ ယဒါ ယတ္ထ ယဒါ၊ ယတ္ထ ယတ္ထ ယဒါ ယဒါ။
အာဇညော ကုရုတေ ဝေဝံ၊ ဟာယန္တိ တတ္ထဝါဠဝါ တိ။ ။

သည်ခေါ်တော်မူ၍ ရဟန်း...ရှေး၌ ပညာရှိတို့သည် မိမိသည် ထောက်တည်ရာကို မရ
သောအမှု၌လည်း ရအပ်သော ဒဏ်ချက်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း ဝိရိယကို ပြုကုန်၏ဟု
မိန့်တော်မူ၍ လွန်လေပြီးသောအကြောင်းကို ဆောင်တော်မူ၏။

(၂) လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီပြည်၌ မြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းပြုလတ်
သည်ရှိသော် ရှေးနည်းဖြင့်လျှင် ခုနစ်ပြည်ထောင်သောမင်းတို့သည် မြို့ကိုဝန်းရံကုန်၏၊
၂ ထိုအခါ တယောက်သော ရထားစီးသူရဲသည် ညီနောင်ဖြစ်ကုန်သော သိန္ဓဝမြင်း
နှစ်စီးတို့ကို ရထား၌က၍ မြို့မှထွက်၍ ၊ ခြောက်ခုသောဗိုလ်စုတို့ကို ဖျက်ဆီး၍ ခြောက်
ယောက်သောမင်းတို့ကိုမြို့စွဲဘမ်းယူ၏၊ ၊ ထိုခဏ၌ အစ်ကိုမြင်းကြီးသည် ဒဏ်ချက်ကိုရ၏၊
၃ ရထားထိန်းသည်ရထားကိုနှင်လျက် မင်းနန်းတော်တံခါးသို့လာ၍ အစ်ကိုကြီးဖြစ်သော
မြင်းကို ရထားမှချွတ်၍ ၊ ဖွဲ့သောချပ်တန်းဆာကို လျော့အောင်ပြု၍ နံပါးတဘက်ဖြင့်
သာလျှင် လျောင်းစေ၍ တပါးသောမြင်းကိုဖွဲ့ခြင်းငှာ အားထုတ်၏၊ ၊ ဘုရားလောင်းသည်
ထိုရထားထိန်းကိုမြင်၍ ရှေးနည်းဖြင့်လျှင်ကြံ၍ ရထားထိန်းကို ခေါ်စေ၍ လျောင်း
လျက်လျှင် -

တတ္ထ ယဒါ ယဒါတိ ပုဗ္ဗနာဒိသု ယသ္မိံ ယသ္မိံ ကာလေ။
 ယတ္ထာတိ ယသ္မိံ ဌာနေ မဂ္ဂေ ဝါ သင်္ဂါမသီသေ ဝါ။ ယဒါတိ
 ယသ္မိံ ခဏေ။ ယတ္ထ ယတ္ထာတိ သတ္တန္တံ ဗလကောဠကာနံ ဝ-
 သေန ဗဟူသု ယုဒ္ဓမဏ္ဍလေသု။ ယဒါ ယဒါတိ ယသ္မိံ ယသ္မိံ
 ကာလေ ပဟာရံ လဒ္ဓကာလေ ဝါ အလဒ္ဓကာလေ ဝါ။ အာ-
 ဇေညော ကုရုတေ ဝေဂန္တိ သာရထိဿ စိတ္တ ရုစိတံ ကာရဏံ
 အာဇာနန သဘာဝေါ အာဇေညော ဝရသိန္ဓဝေါ ဝေဂံ ကရောတိ
 ဝါယမတိ ဝီရိယံ အာရဘတိ။ ဟာယန္တိ တတ္ထ ဝါဠဝါတိ
 တသ္မိံ ဝေဂေ ကရိယမာနေ ဣတရေ ဝဠဝ သင်္ခါတာ ခဠုက်ဿာ
 ဟာယန္တိ ပရိဟာယန္တိ၊ တသ္မာ ဣမသ္မိံ ရထေ မညေဝ ယော-
 ဇေဟိ တိ အာဟ။

(၃) ၊ သာရထိ ဗောဓိသတ္တံ ဥဋ္ဌာပေတွာ ရထေ ယော-
 ဇေတွာ သတ္တမံ ဗလကောဠကံ ဘိန္ဒိတွာ ၊ သတ္တမံ ရာဇာနံ
 အာဒါယ ရထံ ပေသေန္တော ရာဇဒ္ဓါရံ အာဂန္တော သိန္ဓဝံ မော-

ယဒါ ယဒါယတ္ထ ယဒါ၊ ယတ္ထ ယတ္ထ ယဒါ ယဒါ။
 အာဇေညော ကုရုတေ ဝေဂံ၊ ဟာယန္တိ တတ္ထ ဝါဠဝါ။ ။
 ဟူသောဤဂါထာကိုဆို၏။

သာရထိ၊ ရထားထိန်း။ ယဒါယဒါ၊ အကြင်အကြင်သို့ သဘောရှိသော နံနက် အစ
 ရှိသော ကာလ၌။ ယတ္ထ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော ခရီး စစ်မြေဦးဖြစ်သော အရပ်၌။
 ယဒါ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသောခဏ၌။ ယတ္ထယတ္ထ၊ အကြင်အကြင်သို့ သဘော ရှိကုန်
 သော စစ်ထိုးရာအရပ်တို့၌။ ယဒါယဒါ၊ အကြင်အကြင် သဘောရှိသော ဒဏ်ချက်ကိုရ
 သော ကာလ၊ မရသောကာလ၌။ အာဇေညောဝ၊ ရထားထိန်း၏ စိတ်နှစ်သက်သော
 အကြောင်းကိုသိတတ်သော သဘောရှိသော သိန္ဓောမြင်းသည်သာလျှင်။ ဝေဂံ၊ လုံ့လကို။
 ကုရုတေ၊ ပြု၏။ တတ္ထ၊ ထိုလုံ့လပြုရာ၌။ ဝါဠဝါ၊ မြည်းမှဖြစ်ကုန်သော မြင်းယုတ်တို့
 သည်။ ဟာယန္တိ၊ ယုတ်တတ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣမသ္မိံ ရထေ၊ ဤရထား၌။
 မညေဝ၊ ငါ့ကိုသာလျှင်။ ယောဇေဟိ၊ ကလော။

(၃) ရထားထိန်းသည် ဘုရားလောင်းကို ထစေ၍ ရထား၌က၍ ခုနစ်ခုမြောက်
 ဖြစ်သော မိုလ်စုကိုဖျက်၍ ၊ ခုနစ်ယောက်သော မင်းကိုယူ၍ ရထားကိုနှင်လျက် မင်း

စေသိ၊ ၊ ဗောဓိသတ္တော ဧကေန ပဿံန နိပဇ္ဇော ပုရိမ နယေ-
နေဝ ရညော ဩဝါဒံ ဒတွာ နိရုဇ္ဈိ၊ ၊ ရာဇာ တဿ သရိရကိစ္စံ
ကာရေတွာ သာရထိဿ သမ္ဗာနံ ကတွာ ဓမ္မေန ရဇ္ဇံ ကာရေ-
တွာ ယထာ ကမ္ပံ ဂတော။

(၄) ၊ သတ္တာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ သစ္စာနိ ပကာ-
သေသိ၊ ၊ သစ္စပရိယောသာနေ သော ဘိက္ခု အရဟတ္တေ ပတိ-
ဋ္ဌာသိ၊ ၊ သတ္တာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ ၊ အနုသန္ဓိံ ဃ-
ဇေတွာ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ၊ တဒါ ရာဇာ အာနန္ဒတ္ထေ-
ရော အဟောသိ၊ ၊ အသော ပနာဟ မေဝ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါ တိ။

အာဇည ဇာတကံ စတုတ္ထံ။

၅-တိတ္ထ ဇာတ်

(၁) ၊ အညမညေဟိ တိတ္ထေဟိတိ ဣဒံ သတ္တာ ဇေတဝနေ
ဝိဟရန္တော ၊ ဓမ္မသေနာပတိဿ သဒ္ဓိဝိဟာရိကံ ဧကံ သုဝဏ္ဏ-
ကာရပုတ္တကံ ဘိက္ခု အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ ၊ အာသယာနုသယ-

နန်းတော်တံခါးသို့လာ၍ သိန္ဓောမြင်းကို ချွတ်၏။ ၊ ဘုရားလောင်းသည် နံပါးတဘက်
ဖြင့် လျောင်းလျက် ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင် မင်းအား အဆုံးအမကို ပေး၍ စုတိချုပ်၏။
၊ မင်းသည် ထိုဘုရားလောင်း၏ အလောင်းကို သင်္ဂြိုဟ်၍ ရထားထိန်းအား ဆုလာဘ်
ကိုပေး၍ တရားနှင့်ညီစွာ မင်းပြု၍ ကံအားလျော်စွာလား၏။

(၄) ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤဓမ္မဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍ သစ္စာတို့ကို ပြု
တော်မူ၏။ ၊ သစ္စာတို့ကို ပြတော်မူပြီးသည်၏အဆုံး၌ ထိုရဟန်းသည် အရဟတ္တဖိုလ်
၌တည်၏။ ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤဓမ္မဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍ ၊ အနုသန္ဓေကို
စပ်၍ ၊ ယခုအခါ အာနန္ဒာမထေရ်သည် ထိုအခါမင်းဖြစ်လေပြီ၊ ၊ ယခုအခါ ငါဘုရားသည်
လျှင် ထိုအခါ သိန္ဓောမြင်းဖြစ်ဘူးပြီ၊ ဤသို့ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူ၏။

လေးခုမြောက်သော အာဇညဇာတ်သည် ပြီး၏။

(၁) ၊ နတ်နှင့်တကွသော လောကကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုမြတ်စွာ
ဘုရားသည် အညမညေဟိ တိတ္ထေဟိ-အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော
ဤတိတ္ထဇာတ်ကို ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ် ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော

ဉာဏံ ဟိ ဗုဒ္ဓါနိံ ယေဝ ဟောတိ၊ ' န အညေသံ၊ ' တသ္မာ ဓမ္မသေနာပတိ အတ္တနော အာသယာနုသယဉာဏဿ နတ္ထိ-
 တာယ သဒ္ဓိဝိဟာရိကဿ အာသယာနုသယံ အဇာနန္တော အ-
 သုဘကမ္မဋ္ဌာန မေဝ ကထေသိ၊ ' န တဿ တံ သပ္ပါယ မ-
 ဟောသိ၊ ' ကသ္မာ၊ ' သော ကိရ ပဋိပါဋိယာ ပဉ္စ ဇာတိသ-
 တာနိ သုဝဏ္ဏကာရဂေဟေ ယေဝ ပဋိသန္ဓိံ ဂဏှိ၊ ' အထဿ
 ဒီသရတ္တံ ပရိသုဒ္ဓ သုဝဏ္ဏဒဿနဿေ ဝ ပရိစိတတ္တာ အသုဘံ
 န သပ္ပါယ မဟောသိ။

(၂) ' သော တတ္ထ နိမိတ္တမတ္တမ္ဘိ ဥပ္ပါဒေတုံ အသက္ကော-
 န္တော စတ္တာရော မာသေ ခေပေသိ၊ ' ဓမ္မသေနာပတိ အတ္တနော
 သဒ္ဓိဝိဟာရိကဿ အရဟတ္တံ ဒါတုံ အသက္ကောန္တော အဒ္ဓါအယံ
 ဗုဒ္ဓဝေနေယျော ဘဝိဿတိ၊ ' တထာဂတဿ သန္တိကံ နေဿာ-
 မိ တိ စိန္တေတွာ ပါတော ဝ တံ အာဒါယ သတ္ထု သန္တိကံ အ-
 ဂမာသိ။

ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ အတူနေတပည့်ဖြစ်သော တယောက်သော ရှေ့ပန်းထိမ်သည်သား
 ရဟန်းကို အကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏၊ ' အာသယာနုသယဉာဏ်သည် အကြင်
 အကြောင်းကြောင့် ဘုရားတို့အားသာလျှင်ဖြစ်၏၊ ' တပါးကုန်သောသူတို့အားကား မဖြစ်၊
 ' ထို့ကြောင့် တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော ရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည် မိမိအား အာ
 သယာနုသယဉာဏ်၏ မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် အတူနေတပည့်ရဟန်း၏ အလို အနု
 သယကို မသိသည်ဖြစ်၍ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသာလျှင် ဟော၏၊ ' ထိုအသုဘ ကမ္မဋ္ဌာန်း
 သည် ထိုအတူနေ တပည့်ရဟန်းအား လျောက်ပတ်သည်မဖြစ်၊ ' အဘယ့်ကြောင့်လျောက်
 ပတ်သည်မဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ ' ထိုရဟန်းသည် အစဉ်သဖြင့် ဘဝ ၅၀၀-တို့ပတ်လုံး
 ရှေ့ပန်းထိမ်သည် အိမ်၌သာလျှင် ပဋိသန္ဓေကိုယူ၏၊ ' ထိုသို့အစဉ်သဖြင့် ဘဝ-၅၀၀တို့
 ပတ်လုံး ရှေ့ပန်းထိမ်သည်အိမ်၌ ဖြစ်ရကား ထိုရဟန်း၏ အခါလေးမြင့် စင်ကြယ်စွာသော
 ရှေ့ကိုမြင်ခြင်းကိုသာလျှင် လေ့လာဘူးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းသည်
 လျောက်ပတ်သည်မဖြစ်။

(၂) ' ထိုရဟန်းသည် ထိုအသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း၌ နိမိတ်မျှကိုလည်း ဖြစ်စေခြင်းငှာ
 မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍ လေးလာဘို့ကို ကုန်လွန်စေ၏၊ ' ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည် မိမိ၏
 အတူနေတပည့် ရဟန်းအား အရဟတ္တဖိုလ်ကို ပေးခြင်းငှာ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍ ဤ
 ရဟန်းသည် မချွတ်ဘုရားဆုံးမအပ်သော ရဟန်းဖြစ်လတ္တံ့၊ ' မြတ်စွာဘုရား အထံတော်
 သို့ ဆောင်အံ့ဟုကြံ၍ စောစောကလျှင် ထိုရဟန်းကိုခေါ်ယူ၍ ဘုရားအထံသို့သွား၏။

(၃) သတ္တာ ကိ° နုခေါ သာရိပုတ္တ ဧတံ ဘိက္ခု အာဒါ-
ယ အာဂတော သီ တိ ပုစ္ဆိ၊ ၊ အဟံ ဘန္တေ ဣမဿ ကမ္မဋ္ဌာနံ
အဒါသိ၊ ။ အယံ ပန စတုဟိ မာသေဟိ နိမိတ္တမတ္တမ္ပိ န ဥပ္ပါ-
ဒေသိ၊ ။ သွာဟံ ဗုဒ္ဓဝေနေယျော ဇသော ဘဝိဿတီ တိ
• စိန္တေတွာ ။ တုမှာကံ သန္တိကံ အာဒါယ အာဂတော တိ၊
။ သာရိပုတ္တ ပန ကတရံ ပန တေ ကမ္မဋ္ဌာနံ သဒ္ဓိဝိဟာရိကဿ
ဒိန္နန္တိ၊ ။ အသုဘ ကမ္မဋ္ဌာနံ ဘဂဝါ တိ၊ ။ သာရိပုတ္တ နတ္ထိ
တဝ သန္တာနေ အာသယာနုသယဉာဏံ၊ ။ ဂစ္ဆ တံ သာယနု-
သမယေ အာဂန္တာ တဝ သဒ္ဓိဝိဟာရိကံ အာဒါယ ဂစ္ဆေယျာသိ-
တိ။

(၄) ။ ဧဝံ သတ္တာ ထေရံ ဥယျောဇေတွာ တဿ ဘိက္ခုဿ
မနာပံ စိဝရဉ္စ နိဝါသနဉ္စ ဒါပေတွာ ။ တံ အာဒါယ ဂါမိ
ပိဏ္ဍာယ ပဝိသိတွာ ပဏီတံ ခါဒနီယ ဘောဇနီယံ ဒါပေတွာ
မဟာ ဘိက္ခု သံဃ ပရိဝါရော ပုန ဝိဟာရံ အာဂန္တာ ။ ဂန္ဓ-
ကုဋိယံ ဒိဝသဘာဂံ ခေပေတွာ သာယနုသမယေ တံ ဘိက္ခု
ဂဟေတွာ ။ ဝိဟာရစာရိကံ စရမာနော အမ္ပဝနေ ဧကံ ပေါက္ခ-

(၃) ။ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း သာရိပုတ္တရာ...အဘယံကြောင့်ထိုရဟန်းကိုခေါ်
ယူ၍ လာသနည်းဟု မေးတော်မူ၏၊ ။ အရှင်ဘုရား...အကျွန်ုပ်သည်ဤရဟန်းအား ကမ္မ
ဋ္ဌာန်းကိုပေး၏၊ ။ ဤရဟန်းသည်ကား လေးလတို့ဖြင့်နိမိတ်မျှကိုလည်းမဖြစ်စေနိုင်၊ ။ ထိုအ
ကျွန်ုပ်သည် ဤရဟန်းကား ဘုရားဆုံးမတော်မူအပ်သော ရဟန်းသည်ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ကြံ၍
။ အရှင်ဘုရားတို့၏အထံသို့ခေါ်ယူ၍လာ၏ဟုလျှောက်၏၊ ။ သာရိပုတ္တရာ...သင်သည်အတူ
နေတပည့်ရဟန်းအား အဘယ်ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပေးအပ်သနည်းဟု မေးတော်မူ၏၊ ။ ဘုန်း
တော်ကြီးသောအရှင်ဘုရား...အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပေးအပ်၏ဟုလျှောက်၏၊ ။ သာရိပုတ္တ
ရာ...သင်၏သန္တာန်၌ အာသယာနုသယဉာဏ်သည်မရှိ၊ ။ သင်သည် သွားလေ ညချမ်း
အခါမှလာ၍ သင်၏အတူနေတပည့်ရဟန်းကိုခေါ်ယူ၍သွားလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

(၄) ။ ဤသို့မြတ်စွာဘုရားသည် အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကိုလွှတ်လိုက်၍ထိုရဟန်း
အား နှစ်သက်ဘွယ်သောသင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း၊ သင်းပိုင်ကိုလည်းကောင်းပေးစေ၍
။ ထိုရဟန်းကိုခေါ်၍ ဆွမ်းအလို့ငှါရှာသို့ဝင်၍မွန်မြတ်သောခဲဘွယ်၊ ဘောဇဉ်ကိုပေးစေ
၍များစွာသောရဟန်းအပေါင်းခြံရံလျက် တဖန်ကျောင်းသို့လာ၍ ။ ဂန္ဓကုဋိ၌ နေအဘို့ကို

ရဏိ° မာပေတွာ တတ္ထ မဟန္တံ ပဒုမိနိဂစ္ဆံ၊ ၊ တတြာ ပိ စ မဟန္တံ ဧကံ ပဒုမပုပ္ဖံ မာပေတွာ ။ ဘိက္ခု၊ ဣမံ ပုပ္ဖံ သြလောကေန္တော နိဿိဒါ တိ နိဿိဒါပေတွာ ဂန္ဓကုဋီ° ပါဝိသိ။

(၅) ၊ သော ဘိက္ခု၊ တံ ပုပ္ဖံ ပုနပ္ပုနံ သြလောကေတိ၊ ၊ ဘဂဝါ တံ ပုပ္ဖံ ဇရံ ပါပေသိ၊ ၊ တံ တဿ ပဿန္တဿေ ဝ ဇရံ ပတွာ ဝိဝဏ္ဏံ အဟောသိ၊ ၊ အထဿ ပရိယန္တတော ပဋ္ဌာယ ပတ္တာနိ ပတန္တာနိ မုဟုတ္တေန သဗ္ဗာနိ ပတိ° သု၊ ၊ တတော ကိဉ္ဇက္ခံ ပတိ၊ ၊ ကဏ္ဍိကာ ဝ အဝသိသိ။

(၆) ၊ သော ဘိက္ခု၊ တံ ပဿန္တော စိန္တေသိ၊ ၊ ဣဒံ ပဒုမပုပ္ဖံ ဣဒါနေဝ အဘိရူပံ အဟောသိ ဒဿနိယံ၊ ၊ အထဿ ဝဏ္ဏော ပရိဏတော၊ ၊ ပတ္တာနိ စ ကိဉ္ဇက္ခံ ပတိတံ၊ ၊ ကဏ္ဍိကာ မတ္တမေဝ အဝသိဋ္ဌံ၊ ၊ ဧဝရူပဿ နာမ ပဒုမဿ ဇရာ ပတ္တာ၊ ၊ မယံ သရီရဿ ကိ° န ပါပုဏိဿတိ၊ ၊ သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ အနိစ္စာတိ ဝိပဿနံ ပတ္ထပေသိ၊ ၊ သတ္တာ တဿ စိတ္တံ ဝိပဿနံ

ကုန်စေ၍ညချမ်းအခါ၌ထိုရဟန်းကိုခေါ်ယူ၍ 'ကျောင်းစဉ်လှည့်လည်လျက်သရက်ဥယျာဉ်၌တခုသောလေးထောင့်ကန်ကိုဖန်ဆင်း၍ ထိုလေးထောင့်ကန်၌ ကြီးစွာသောပဒုမာကြာရုံကို [ဖန်ဆင်း၏။] ၊ ထိုပဒုမာကြာရုံ၌လည်းကြီးစွာသော တခုသောပဒုမာကြာပွင့်ကိုဖန်ဆင်း၍ ၊ ရဟန်း...ဤပဒုမာကြာပွင့်ကိုကြည့်လျက် နေလောဟု နေစေ၍ ဂန္ဓကုဋီသို့ဝင်တော်မူ၏။

(၅) ၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုပဒုမာကြာပွင့်ကို အဖန်တလဲလဲကြည့်၏၊ ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုပဒုမာကြာပွင့်ကို ရင့်ရော်ခြင်းသို့ရောက်စေတော်မူ၏၊ ၊ ထိုပဒုမာကြာပွင့်သည် ထိုရဟန်း၏ကြည့်ရှုစဉ်လျှင် ရင့်ရော်ခြင်းသို့ရောက်၍ အဆင်းပျက်သည်ဖြစ်၏၊ ၊ ထိုအခါ ထိုပဒုမာကြာပွင့်၏အစွန်းမှစ၍ ပွင့်ချပ်တို့သည် ကျကုန်လျက် တမုဟုတ်ခြင်းဖြင့် အလုံးစုံသော ပွင့်ချပ်တို့သည်ကြွေကျကုန်၏၊ ထို့နောင်မှ ဝတ်မှုသည်ကြွေကျ၏၊ အချက်မျှသည်သာလျှင်ကြွင်း၏။

(၆) ၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုပဒုမာကြာပွင့်ကိုကြည့်လျက်ကြံ၏၊ ၊ ဤပဒုမာကြာပွင့်သည် ယခုပင်လျှင်လှသောအဆင်းရှိ၏၊ ရှုဘွယ်ရှိ၏၊ ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်ထိုပဒုမာကြာပွင့်၏အဆင်းသည် ဖောက်ပြန်၏၊ ၊ ပွင့်ချပ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝတ်မှုသည်လည်းကောင်း ကြွေ၏၊ ၊ အချက်မျှသည်သာလျှင်ကြွင်း၏၊ ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ပဒုမာစင်လျက် ရင့်ရော်

အာရုဋ္ဌန္တိ ဥတော ။ ဂန္ဓကုဋိယံ နိသိန္ဓော ဝ ဩဘာသံ ဖရိ-
တွာ ဣမံ ဂါထ မာဟ။

(လ) ဥစ္ဆိန္ဒ သိနေဟ မတ္တနေော၊ ကုမုဒံ သာရဒိကံ ဝ ပါဏိနာ။
သန္တိ မဂ္ဂမေဝ မြူဟယ၊ နိဗ္ဗာနံ သုဂတေန ဒေသိတန္တိ။ ။

(၇) ။ သော ဘိက္ခု၊ ဂါထာ ပရိယောသာနေ အရဟတ္တံ
ပတွာ ၊ မုတ္တော ဝတ မှိ သဗ္ဗဘဝေဟိ တိ စိန္တေတွာ-

(ဝ) သော တုဋ္ဌဟဋ္ဌော ပရိပုဏ္ဏ မာနသော၊
ဒိဏာသဝေါ အန္တိမ ဒေဟဓာရီ။
ဝိသုဒ္ဓသီလော သုသမာဟိ တိဋ္ဌိယော၊
စန္ဒော ယထာ ရာဟုမုခါ ပမုတ္တော။ ။

ခြင်းသည်ရောက်တုံသေး၏။ ။ ငါ၏ကိုယ်အားသော်ကား အဘယ့်ကြောင့် [အိုခြင်းသည်]
မရောက်လတ္တံ့နည်း။ ။ ခပ်သိမ်းကုန်သော သင်္ခါရတို့သည် အမြဲမရှိကုန်ဟု ဝိပဿနာကို
ဖြစ်စေ၏။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုရဟန်း၏စိတ်သည် ဝိပဿနာသို့တက်ပြီဟု သိတော်
မူလျှင် ။ ဂန္ဓကုဋိတိုက်၌နေတော်မူလျက်သာလျှင် ရောင်ခြည်တော်ကိုဖြန့်၍-

(လ) ဥစ္ဆိန္ဒသိနေဟမတ္တနေော၊ ကုမုဒံသာရဒိကံဝပါဏိနာ။
သန္တိမဂ္ဂမေဝမြူဟယ၊ နိဗ္ဗာနံသုဂတေနဒေသိတံ။ ။
ဟူသော ဤဂါထာကိုဟောတော်မူ၏။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သာရဒိကံ၊ တန်ဆောင်မုန်းလ၌ပွင့်သော။ ကုမုဒံ၊ ကုမုဒြာကြာကို။
ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ ဘိန္ဒုတိဇ္ဇဝ၊ ဖျက်သကဲ့သို့။ အတ္တနေော၊ မိမိ၏။ သိနေဟံ၊ ချစ်ခြင်းကို။
တွံ၊ သင်သည်။ ဥစ္ဆိန္ဒ၊ ဖြတ်လော။ သုဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။
ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တွံ၊ သင်သည်။ သန္တိမဂ္ဂမေဝ၊ ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်
ခရီးကိုသာလျှင်။ မြူဟယ၊ ပွားလေလော။

(၇) ။ ထိုရဟန်းသည် ဂါထာ၏အဆုံး၌ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်၍ ၊ ငါသည် စင်
စစ် ခပ်သိမ်းသောဘဝတို့မှလွတ်၏ဟုကြံ၍-

(ဝ) သော တုဋ္ဌဟဋ္ဌော ပရိပုဏ္ဏမာနသော။
ဒိဏာသဝေါ အန္တိမဒေဟဓာရီ။
ဝိသုဒ္ဓသီလော သုသမာဟိ တိဋ္ဌိယော။
စန္ဒော ယထာ ရာဟုမုခါ ပမုတ္တော။ ။

(သ) သမ္မာဟတံ မောဟ မဟန္တ ကာရံ၊
 ဝိနောဒယိ သဗ္ဗမလံ အသေသံ။
 အာလောက ပဇ္ဇောတကရော ပဘင်္ဂရော၊
 သဟဿရံသီ ဝိယ ဘာဏုမာ နဘော တိ။ ။
 အာဒီဟိ ဂါထာဟိ ဥဒါနံ ဥဒါနေသိ။

(ဂ) ° ဥဒါနေတွာ စ ပန ဂန္ဓာ ဘဂဝန္တံ ဝဋ္ဌိ၊ 'ထေရော
 ပိ အာဂန္ဓာ သတ္တာရံ ဝဋ္ဌိတွာ အတ္တနော သဒ္ဓိဝိဟာရိကံ ဂ-
 ဟေတွာ အဂမာသိ၊ ° အယံ ပဝတ္ထိ ဘိက္ခုနံ အန္တရေ ပါကဋ္ဌာ
 ဇာတာ၊ ° ဘိက္ခု ဓမ္မသဘာယံ ဒသဗလဿ ဂုဏေ ဝဏ္ဏယ-
 မာနာ နိသီဒိ°သု °“အာဂုသော သာရိပုတ္တတ္ထေရော အာသယာ-

(သ) သမ္မာဟတံ မောဟမဟန္တကာရံ။
 ဝိနောဒယိ သဗ္ဗမလံ အသေသံ။
 အာလောက ပဇ္ဇောတ ကရော ပဘင်္ဂရော။
 သဟဿရံသီ ဝိယ ဘာဏုမာ နဘော။ ။
 ဤသို့ အစရှိသောဂါထာတို့ဖြင့် ဥဒါန်းကျူး၏။

ရာဟုမုခါ၊ ရာဟုခံတွင်းမှ။ ပမုတ္တော၊ လွတ်သော။ စန္ဒောယထာ၊ လကဲ့သို့။ တုဋ္ဌ-
 ဟဋ္ဌော၊ နှစ်သက်ရွှင်လန်းသော။ ပရိပုဏ္ဏမာနသော၊ ပြည့်စုံသောစိတ်ရှိသော။ ဒိဏာ-
 သဝေါ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိသော။ အန္တိမဒေဟဓာရိ၊ အဆုံးစွန်သော ကိုယ်ကို
 ဆောင်သော။ ဝိသုဒ္ဓသီလော၊ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သောသီလရှိသော။ သုသမာဟိ
 တိန္ဒြိယော၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်သော ဣန္ဒြေရှိသော။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။
 မောဟမဟန္တကာရံ၊ မောဟဟူသော ကြီးစွာသောအမိုက်မှောင်ကို။ သမ္မာဟတံ၊ ကောင်း
 စွာပယ်၍။ သဗ္ဗမလံ၊ အလုံးစုံသောအညစ်အကြေးကို။ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။ ဝိနောဒယိ၊
 ဖျောက်ပြို။ နဘော၊ ကောင်းကင်၌။ သဟဿရံသီ၊ အထောင်သော ရောင်ခြည်ရှိသော။
 ဘာဏုမာ၊ နေမင်းသည်။ ပဘင်္ဂရောဝိယ၊ အရောင်ကိုပြုသကဲ့သို့။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရ
 ဟန်းသည်။ အာလောကပဇ္ဇောတကရော၊ အလင်းအရောင်ကိုပြု၏။

(ဂ) ° ဥဒါန်းကျူးပြီး၍လျှင် သွား၍ မြတ်စွာဘုရားကိုရှိခိုး၏၊ 'ရှင်သာရိပုတ္တရာ
 မထေရ်သည်လည်း လာ၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး၍ မိမိ၏အတူနေ တပည့်ရဟန်းကိုခေါ်
 ယူ၍သွား၏၊' ဤအကြောင်းသည်ရဟန်းတို့၏အတွင်း၌ထင်ရှားဖြစ်၏၊ 'ရဟန်းတို့သည် တ
 ရားသဘင်၌' ငါ့ရှင်တို့...ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည် အာသယာနုဿယဉာဏ်၏ မရှိ
 ခြင်းကြောင့် မိမိ၏အတူနေတပည့်ရဟန်း၏အလိုကိုမသိနိုင်၊ ' မြတ်စွာဘုရားသည်ကား

နုသယ ဉာဏဿ အဘာဝေန အတ္တနော သဒ္ဓိဝိဟာရိကဿ အာသယံ န ဇာနာတိ။^၆ သတ္တာ ပန ဥတှာ ဧကဒိဝသေနဝ တဿ သဟ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိ အရဟတ္တံ အဒါသိ။^၇ အဟော ဗုဒ္ဓါ နာမ မဟာနုဘာဝါ””တိ။

(၉) °သတ္တာ အာဂန္တာ ပညတ္တာသုနေ နိသီဒိတွာ ကာယ နုတ္ထ ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ ကထာယ သန္နိသိန္တာ တိ ပုစ္ဆိ။^၁ န ဘဂဝါ အညာယ ကထာယ။^၂ တုမှာကညေဝ ပန ဓမ္မသေနာ- ပတိနော သဒ္ဓိဝိဟာရိကဿ အာသယာနုသယ ဉာဏဿ က- ထာယာ တိ။^၃ သတ္တာ န ဘိက္ခဝေ ဧတံ အတ္ထရိယံ။^၄ သွာဟံ ဧတရဟိ ဗုဒ္ဓေါ ဟုတွာ တဿ အာသယံ ဇာနာမိ။^၆ ပုဗ္ဗေ- ပါဟံ တဿ အာသယံ ဇာနာသိ° ယေဝါ တိ ဝတွာ အတိတံ အာဟရိ။

(၁၀) ° အတိတေ ဗာရာဏသီယံ မြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံ ကာ- ရေသိ။^၁ တဒါ ဗောဓိသတ္တော တံ ရာဇာနံ အတ္ထေစ ဓမ္မေ စ အနုသာသတိ။^၂ တဒါ ရညော မင်္ဂလ အဿ နှာနတိတ္ထေ အ-

သိတော်မူ၍ တနေချင်းဖြင့်လျှင် ထိုရဟန်းအား ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်တကွ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ပေးတော်မူ၏။^၁ ဘုရားတို့မည်သည်ကား ဩော်-ကြီးသောအာနုဘော်ရှိကုန်စွဟု မြတ်စွာ ဘုရား၏ကျေးဇူးတော်တို့ကိုချီးမွမ်းကုန်လျက် နေကုန်၏။

(၉) ° မြတ်စွာဘုရားသည် ကြွလာတော်မူ၍ ခင်းအပ်သောနေရာ၌ နေတော်မူ၍ ရဟန်းတို့...ယခုအခါ၌ အဘယ်စကားဖြင့် စည်းဝေးကြကုန်သနည်းဟု မေးတော်မူ၏။^၁ ဘုန်းတော်ကြီးသောအရှင်ဘုရား...တပါးသောစကားဖြင့် မစည်းဝေးပါကုန်။^၂ အရှင် ဘုရားတို့၏သာလျှင် တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ အတူနေတပည့် ရ ဟန်း၏အလို၊ အနုသယကိုသိသောဥာဏ်၏စကားဖြင့် စည်းဝေးကြပါကုန်၏ဟု လျှောက် ကုန်၏။^၃ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့...” ထိုငါသည် ယခုအခါ၌ ဘုရားဖြစ်တော်မူ၍ ထိုရဟန်း၏အလိုကို အကြင်အခြင်းဖြင့် သိတော်မူ၏။ ထိုသိခြင်းသည် အံ့ဘွယ်မ ရှိသေး။^၆ ရှေး၌လည်း ငါဘုရားသည် ထိုရဟန်း၏အလိုကိုသိသည်သာလျှင်တည်းဟု မိန့် တော်မူ၍ လွန်လေပြီးသောအကြောင်းကို ဆောင်တော်မူ၏။

(၁၀) ° လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီပြည်၌ မြဟ္မဒတ်မည်သော မင်းသည် မင်းပြု၏။^၁ ထိုအခါ ဘုရားလောင်းသည် ထိုမြဟ္မဒတ်မင်းကို အကျိုး၌လည်းကောင်း၊

ညတရံ ဝဋ္ဋဝံ ခဋ္ဌုက်ဿံ နှာပေသုံ၊ ‘မင်္ဂလဿော ဝဋ္ဋဝေန နှာနတိတ္ထံ ဩတာရိယမာနော ဇိဂုစ္ဆိတွာ ဩတရိတု န ဣစ္ဆိ၊
’ အဿ ဂေါပကော ဝန္တော ရညော အာရောစေသိ “ဒေဝ မင်္ဂ-
လဿော တိတ္ထံ ဩတရိတုံ န ဣစ္ဆတိ တိ။

(၁၁) ‘ရာဇာ ဗောဓိသတ္တံ ပေသေသိ “ဝစ္ဆ ပဏ္ဍိတာ၊
ဇာနာဟိ ကေန ကာရဏေန အဿော တိတ္ထံ ဩတာရိယမာ-
နော န ဩတရတိ”တိ၊ ‘ ဗောဓိသတ္တော သာဓု ဒေဝါ တိ နဒိ-
တီရံ ဝန္တော အဿံ ဩလောကေတွာ နိရောဂဘာဝ မဿ ဥတွာ
’ ကေန နုခေါ ကာရဏေန အယံ ဣမံ တိတ္ထံ န ဩတရတိ-
တိ ဥပဓာရေန္တော ပဌမတရံ ဧတ္ထ အညော နှာပိတော ဘ-
ဝိဿတိ၊ ‘ တေနေသ ဇိဂုစ္ဆမာနော တိတ္ထံ န ဩတရတိ မ-
ညေတိ စိန္တေတွာ ‘ အဿ ဂေါပကေ ပုစ္ဆိ “အဟော ဣမသ္မိ”
တိတ္ထေ ကံ ပဌမံ နှာပယိတ္တာ” တိ၊ ‘ အညတရံ ဝဋ္ဋဝဿံ
သာဓိ တိ။

(၁၂) ‘ ဗောဓိသတ္တော သေ အတ္တနော သိန္ဓဝတာယ
ဇိဂုစ္ဆန္တော ဧတ္ထ နှာယိတုံ န ဣစ္ဆတိ၊ ‘ ဣမံ အညတိတ္ထေ

အကြောင်း၌လည်းကောင်း ဆုံးမ၏၊ ‘ ထိုအခါ မင်း၏မင်္ဂလာမြင်း၏ ရေချိုးဆိပ်၌ တ
ပါးသောမြင်း၏အမျိုး၌ဖြစ်သောမြင်းယုတ်ကို ရေချိုးကုန်၏၊ ‘ မင်္ဂလာမြင်းသည် မြင်း
ယုတ်နှင့်ရေချိုးသောဆိပ်သို့ သက်သည်ရှိသော် စက်ဆုပ်၍ သက်ခြင်းငှါအလိုမရှိ၊ ‘ မြင်း
ထိန်းသည်သွား၍ ရှင်မင်းကြီး...မင်္ဂလာမြင်းသည် ရေဆိပ်သို့ သက်ခြင်းငှါ အလိုမရှိဟု
မင်းအားလျှောက်၏။

(၁၁) ‘ မင်းသည်...ပညာရှိ၊ သွားချေ၊ မင်္ဂလာမြင်းသည် ရေဆိပ်သို့ချသည်ရှိသော်
အဘယ့်ကြောင့် မသက်သနည်းဟု [အကြောင်းကို] သိအောင်ပြုလောဟု ဘုရားလောင်း
ကိုစေ၏၊ ‘ ဘုရားလောင်းသည် ရှင်မင်းကြီး...ကောင်းပြီဟု မြစ်ကမ်းသို့သွား၍ မြင်းကို
ကြည့်၍ထိုမြင်း၏ရောဂါမရှိသည်၏အဖြစ်ကိုသိ၍ ‘ အဘယ့်ကြောင့်ဤမြင်းသည်ဤရေဆိပ်သို့
မသက်သနည်းဟုစုံစမ်းလျက် ဤရေဆိပ်၌ ရှေးဦးစွာတပါးသောမြင်းသည်ရေချိုးအပ်သည်
ဖြစ်လတ္တံ့၊ ‘ ထို့ကြောင့် ဤမြင်းသည် စက်ဆုပ်သည်ဖြစ်၍ ရေဆိပ်သို့ မသက်ယောင်
တကားဟု ကြံ၍ ‘ အချင်းတို့...ဤရေဆိပ်၌ရှေးဦးစွာ အဘယ်မြင်းကို ရေချိုးကုန်သနည်း
ဟု မြင်းထိန်းတို့ကို မေး၏၊ ‘ အရှင်...မထင်ရှားသောမြင်းယုတ်ကိုရေချိုးကုန်၏ဟုဆို၏။

နှာပေတုံ ဝဋ္ဋတီ တိ ဘဿ အာသယံ ဥ တွာ 'ဘော အဿ-
ဂေါပက သပ္ပိ မရ ဖာဏိတာဒိဘိသင်္ခတ ပါယာသံ ပိတွာ ဝ
ပုန နံ ဘုဉ္ဇန္တဿ တိတ္ထိ ဟောတိ၊ 'အယံ အဿော ဗဟူ
ဝါရေ ဣဓ တိတ္ထေ နှာတော၊ 'အညမ္ပိ တာဝ နံ တိတ္ထံ ဩ-
တာရေတွာ နှာပေထ စ ပါယေထ စာ တိ ဝတွာ ဣမံ ဂါထ-
မာဟ။

၂၅။ အညမညေဟိ တိတ္ထေဟိ၊ အသံ ပါယေဟိ သာရထိ။
အစ္စာသနဿ သုဟိတော၊ ပါယာသဿ ပိ တပ္ပတိ တိ။

တတ္ထ အညမညေဟိတိ အညေဟိ အညေဟိ။ ပါယေဟိတိ
ဒေသနာ သီသမေတံ၊ နှာပေဟိ စ ပါယေဟိ စာတိ အတ္ထော။
အစ္စာသနဿာတိ ကရုဏတ္ထေ သာမိဝစနံ၊ အတိအသနေန
အတိဘုတ္တေနာ တိ အတ္ထော။ ပါယာသဿ ပိ တပ္ပတိတိ သပ္ပိ-
အာဒိဟိ အဘိသင်္ခတေန မရရ ပါယာသေန တပ္ပတိ တိတ္ထော
ဟောတိ။ တတော သုဟိတော န ပုန ဘုဉ္ဇိတုကာမတံ အာ-
ပဇ္ဇတိ၊ တသ္မာ အယမ္ပိ အဿော ဣမသ္မိ^၁ တိတ္ထေ နိဗဒ္ဓံ နှာ-
ပနေန ပရိယတ္တိ^၂ အာပန္နော ဘဝိဿတိ၊ အညတ္ထ နံ နှာပေ-
ထာ တိ။

(၁၂) ၊ ဘုရားလောင်းသည် ဤမင်္ဂလာမြင်းသည် မိမိ၏သိန္ဓောမျိုး၌ဖြစ်သည်၏အ
ဖြစ်ကြောင့် စက်ဆုပ်သည်ဖြစ်၍ ဤဆိပ်၌ရေချိုးခြင်းငှါအလိုမရှိ၊ ' ဤမင်္ဂလာမြင်းကို တ
ပါးသောဆိပ်၌ ရေချိုးခြင်းစေငှါသင့်၏ဟု ထိုမြင်း၏အလိုကိုသိ၍ ' အချင်းမြင်းထိန်း...
ထောပတ်, ပျား, တင်လဲစသည်တို့ဖြင့်စီရင်အပ်သောနို့, သနာကိုသောက်၍လျှင် တဖန်ထိုနို့
သနာကိုစားသောသူအား ရောင့်ရဲခြင်းသည်ဖြစ်၏။ ' ဤမင်္ဂလာမြင်းသည် များစွာကုန်
သောအကြိမ်တို့ပတ်လုံး ဤရေချိုးဆိပ်၌ ရေချိုး၏။ 'ရှေးဦးစွာ ထိုမင်္ဂလာမြင်းကို တပါး
သောဆိပ်သို့လည်းချ၍ ရေလည်းချိုးစေကုန်လော့, သောက်လည်းသောက်စေကုန်လော့
ဟု ဆိုလို၍-

အညမညေဟိတိတ္ထေဟိ၊ အသံပါယေဟိသာရထိ။
အစ္စာသနဿသုဟိတော၊ ပါယာသဿပိတပ္ပတိ။ ။
ဟူသော ဤဂါထာကိုဆို၏။

(၁၃) °တေ တဿ ဝစနံ သုတွာ အဿံ အညတိတ္ထံ ဩ-
 တာရေတွာ ပါယိံသု စေဝ နှာပယိံသု စ၊ ၊ ဗောဓိသတ္တော
 အဿဿ ပါနိယံ ပိဝိတွာ နှာနကာလေ ရညော သန္တိကံ အ-
 ဂမာသိ၊ ၊ ရာဇာ ကိံ တာတ အဿော နှာတော စ ပိတော
 စာ တိ ပုစ္ဆိ၊ ၊ အာမ ဒေဝါ တိ၊ ၊ ပဌမံ ကိံ ကာရဏာ န
 ဣစ္ဆတိ တိ၊ ၊ ဣမိနာ နာမ ကာရဏေနာ တိ သဗ္ဗံ အာစိက္ခိ၊
 ၊ ရာဇာ ဧဝရူပဿ တိရစ္ဆာနဿာ ပိ နာမ အာသယံ ဇာနာတိ၊
 ၊ အဟော ပဏ္ဍိတော တိ ဗောဓိသတ္တဿ မဟန္တံ ယသံ ဒတွာ
 ဇိဝိတ ပရိယောသာနေ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ ၊ ဗောဓိသတ္တော
 ပိ ယထာကမ္မ မေဝ ဂတော။

(၁၄) °သတ္တာ န ဘိက္ခဝေ အဟံ ဧတဿ ဣဒါနေဝ
 အာသယံ ဇာနာမိ၊ ၊ ပုဗ္ဗေ ပိ ဇာနာသိံ ယေဝါ တိ ဣမံ ဓမ္မ-
 ဒေသနံ အာဟရိတွာ ၊ အနုသန္တိံ သဇ္ဇေတွာ ဇာတကံ သမော-

သာရထိ၊ မြင်းထိန်း။ အစ္စာသနဿ- အစ္စာသနေန၊ အလွန်စားသော၊ ပါယာသဿပိ-
 ပါယာသေနာ၊ ဂဏာထမင်းဖြင့်လည်း။ သုဟိတော၊ ဝသည်ဖြစ်၍။ တပ္ပတိ၊ ရောင့်ရဲ၏။
 အညမညေဟိ၊ တပါးကုန်သော။ တိတ္ထဟိ၊ ရေဆိပ်တို့ဖြင့်။ အဿံ၊ မင်္ဂလာမြင်းကို။
 ပါယေဟိ၊ ချိုးစေ၊ သောက်စေလော။

(၁၃) ° ထိုမြင်းထိန်းတို့သည် ထိုဘုရားလောင်းစကားကို ကြားကုန်၍ မင်္ဂလာမြင်း
 ကို တပါးသော ရေဆိပ်သို့ ချ၍ သောက်မူလည်း သောက်စေကုန်၏၊ ချိုးမူလည်း
 ချိုးစေကုန်၏၊ ၊ ဘုရားလောင်းသည် မင်္ဂလာမြင်း၏ ရေသောက်ပြီး၍ ရေချိုးသော
 ကာလ၌ မင်း၏အထံသို့သွား၏၊ ၊ မင်းသည် အမောင်...အသိုနည်း မင်္ဂလာမြင်းသည်
 ချိုးလည်းချိုး၏၊ သောက်လည်းသောက်၏လောဟုမေး၏၊ ၊ ရှင်မင်းကြီး...ဪ-ချိုး
 လည်းချိုး၏၊ သောက်လည်းသောက်၏ဟုလျှောက်၏၊ ၊ ရှေးဦးစွာ အဘယ့်ကြောင့် [ချိုး
 ခြင်း၊ သောက်ခြင်းငှါ] အလိုမရှိသနည်းဟုမေး၏၊ ၊ ဤမည်သောအကြောင်းကြောင့်တည်း
 ဟု အလုံးစုံကိုကြားလျှောက်၏၊ ၊ မင်းသည် ဤသို့သဘောရှိသော တိရစ္ဆာန်၏ အလိုကို
 စဉ်လည်းသိနိုင်၏၊ ၊ ဪ-ပညာရှိစွာကားဟုဘုရားလောင်းအားများစွာသောစည်းစိမ်
 ကိုပေး၍ အသက်၏အဆုံး၌ ကံအားလျော်စွာ လား၏၊ ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း
 ကံအားလျော်စွာ လျင်လား၏။

(၁၄) ° မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့...ငါသည် ယခုသာလျှင် ဤရဟန်း၏ အလို
 ကိုသိသည်မဟုတ်သေး၊ ၊ ရှေး၌လည်းသိသည်သာလျှင်တည်းဟု [မိန့်တော်မူ၍] ဤဓမ္မဒေ

စာနေသိ၊ ၊ တဒါ မင်္ဂလအသော အယံ ဘိက္ခု အဟောသိ၊
၂ ရာဇာ အာနန္ဒော၊ ပဏ္ဍိတာမစ္စော ပနာဟ မေ သမ္မာ-
သမ္ဗုဒ္ဓေါ တိ။

တိတ္ထ ဇာတကံ ပဉ္စမံ။

၆-မဟိဋ္ဌာမုခ ဇာတ်

(၁) ၊ ပုရာဏ စောရာန ဝစော နိသမ္မာ တိ ဣဒံ သတ္တာ
ဝေဠုဝနေ ဝိဟရန္တော ဒေဝဒတ္တံ အာရဗ္ဗ ကထေသိ၊ ၊ ဒေဝ-
ဒတ္တော အဇာတ သတ္တုကုမာရံ ပသာဒေတွာ လာဘသက္ကာရံ
နိပ္ပါဒေသိ၊ ၊ အဇာတ သတ္တုကုမာရော ဒေဝဒတ္တသံ ဂယာ-
သီသေ ဝိဟာရံ ကာရေဘွာ ၊ နာနာဂ္ဂရသေဟိ တိဝသိကဂန္ဓ-
သာလိဘောဇနဿ ဒိဝသေ ဒိဝသေ ပဉ္စထာလိ ပါက သတာနိ
အဘိဟရိ၊ ၊ လာဘသက္ကာရံ နိဿာယ ဒေဝဒတ္တဿ ပရိဝါရော
မဟန္တော ဇာတော၊ ၊ ဒေဝဒတ္တော ပရိဝါရေန သဒ္ဓိံ ဝိဟာ-
ရေ ယေဝ ဟောတိ။

သနာကိုဆောင်၍ ၊ အနုသန္ဓေကိုစပ်၍ ၊ ယခုအခါ ဤရဟန်းသည် ထိုအခါ မင်္ဂလာမြင်း
ဖြစ်လေပြီ၊ ၊ ယခုအခါ အာနန္ဒာသည် ထိုအခါ မင်းဖြစ်လေပြီ၊ ၊ ယခုအခါ ငါဘုရား
သည်လျှင် ထိုအခါ ပညာရှိအမတ်ဖြစ်ဘူးပြီ၊ ဤသို့ဇာတ်ကိုပေါင်းတော်မူ၏။

ငါးခုမြောက်သော တိတ္ထဇာတ်သည် ပြီး၏။

(၁) ၊ နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား
သည် ပုရာဏစောရာနဝစောနိသမ္မ-အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော
ဤမဟိဋ္ဌာမုခဇာတ်ကို ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌နေတော်မူစဉ် ဒေဝဒတ်ကို အကြောင်း
ပြု၍ဟောတော်မူ၏၊ ၊ ဒေဝဒတ်သည် အဇာတသတ်မင်းသားကို ကြည်ညိုစေ၍ လာဘ
ပူဇော်သကာကိုဖြစ်စေ၏၊ ၊ အဇာတသတ်မင်းသားသည် ဒေဝဒတ်အား ဂယာသီသဉ္စ
ကျောင်းဆောက်၍ ၊ အထူးထူးသော မြတ်သောအရသာတို့ဖြင့် သုံးနှစ်ပတ်လုံး ထိုအပ်
သော မွှေးကြိုင်သောသလေးဘောဇဉ်၏ဆွမ်းအိုးငါးရာတို့ကိုနေ့တိုင်း၊ နေ့တိုင်းပို့ဆောင်
၏၊ ၊ လာဘပူဇော်သကာကိုမှီ၍ ဒေဝဒတ်အား အခြံအရံများစွာဖြစ်၏၊ ၊ ဒေဝဒတ်သည်
အခြံအရံနှင့်တကွ ကျောင်း၌သာလျှင်နေ၏။

(၂) ။ တေန သမယေန ရာဇဂဟဝါသိကာ ဒွေ သဟာယာ၊ ၊ တေသု ဧကော သတ္ထု သန္တိကေ ပဗ္ဗဇိတော၊ ၊ ဧကော ဒေဝဒတ္တဿ၊ ၊ တေ အညမညံ တသ္မိံ တသ္မိံ ဌာနေ ပိ ပဿန္တိ၊ ၊ ။ ဝိဟာရံ ဂန္ဓာ ပိ ပဿန္တိ ယေဝ။

(၃) ။ အထေက ဒိဝသံ ဒေဝဒတ္တဿ နိဿိတကော ဣတရံ အာဟ၊ ၊ “အာဝုသော ကိံ တံ ဒေဝသိကံ သေဒေဟိ မုစ္စမာနေဟိ ပိဏ္ဍာယ စရသိ၊ ၊ ။ ဂယာသီသ ဝိဟာရေ နိသိဒိတွာ ဝနာနာဂ္ဂရသေဟိ သုဘောဇနံ ဘုဉ္ဇာဟိ၊ ၊ ။ ဧဝရူပေါ ပါယာသော နာမ နတ္ထိ၊ ၊ ။ ကိံ တံ ဒုက္ခံ အနုဘောသိ၊ ၊ ။ ကိံ တေ ပါတော ဝ ဂယာသီသံ အာဂန္ဓာ သ ဥပ္ပုရိဘဂံ ယာဂု ပိဝိတွာ ၊ ။ အဋ္ဌာရသ ဝိဓံ ခဇ္ဇကံ ခါဒိတွာ နာနာဂ္ဂရသေဟိ သုဘောဇနံ ဘုဉ္ဇိတုံ န ဝဇ္ဇတိ” တိ။

(၄) ။ သော ပုနပ္ပုနံ ဝုစ္စမာနော ဂန္ဓုကာမော ဟုတွာ တတော ပဋ္ဌာယ ဂယာသီသံ ဂန္ဓာ ၊ ဘုဉ္ဇိတွာ ကာလဿေဝ

(၂) ။ ထိုအခါ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌နေကုန်သော အဆွေခင်ပွန်းနှစ်ယောက်တို့သည် ရှိကုန်၏၊ ၊ ထိုနှစ်ယောက်တို့တွင် တယောက်သော အဆွေခင်ပွန်းသည် မြတ်စွာဘုရားအထံ၌ ရဟန်းပြု၏၊ ။ တယောက်သောအဆွေခင်ပွန်းသည် ဒေဝဒတ်၏အထံ၌ ရဟန်းပြု၏၊ ။ ထိုနှစ်ယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည် အချင်းချင်း ထိုထိုအရပ်၌လည်း မြင်ကုန်၏၊ ။ ။ ကျောင်းသို့သွားကုန်၍လည်း မြင်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။

(၃) ။ ထိုအခါ တနေ့သ၌ ဒေဝဒတ်၏တပည့်သည် တပါးသော ဘုရားတပည့်ကို ၊ ငါ့ရှင်...သင်သည် နေ့တိုင်း၊ နေ့တိုင်းချွေးတို့ကို ယိုထွက်စေကုန်လျက် ဆွမ်းအလိုငှါ အဘယ့်ကြောင့်သွားသနည်း၊ ။ ။ ဂယာသီသကျောင်း၌နေလျှင် အထူးထူးမြတ်သော အရသာတို့ဖြင့် ကောင်းသောဘောဇဉ်ကိုစားလော၊ ။ ။ ဤသို့သဘောရှိသော ဂဏာဆွမ်းသည်မရှိ၊ ။ ။ သင်သည်အဘယ့်ကြောင့်ဆင်းရဲကိုခံဘိသနည်း၊ ။ ။ သင်သည်စောစောကလျှင် ဂယာသီသသို့လာ၍ ဟင်းလျာနှင့်တကွသောယာဂကို သောက်၍ ။ ။ တဆယ့်ရှစ်ပါးအပြားရှိသော ခဲဘွယ်ကိုခဲစား၍အထူးထူးမြတ်သောအရသာတို့ဖြင့်ကောင်းသောဘောဇဉ်ကိုစားခြင်းငှါ မသင့်လောဟုဆို၏။

(၄) ။ ထိုရဟန်းသည် အဖန်တလဲလဲဆိုအပ်သည်ရှိသော် သွားလိုသည်ဖြစ်၍ ထိုနေ့မှစ၍ ဂယာသီသသို့သွား၍ ၊ စားပြီးသော် စောစောကလျှင် ဝေဠုဝန်ကျောင်းသို့

ဝေဠုဝန် အာဂစ္ဆတိ၊ ၊ သော သဗ္ဗကာလံ ပဋိစ္ဆာဒေတုံ နာ-
သက္ခိ၊ ၊ ဂယာသီသံ ဂန္ဓာ ဒေဝဒတ္တဿ ပဋ္ဌပိတံ ဘတ္တံ
ဘုဉ္ဇတိ တိ န စိရဿေဝ ပါကဋော ဇာတော။

(၅) ၊ အထ နံ သဟာယာ ပုစ္ဆိံသု “သစ္စံ ကိရ တံ အာ-
ဝုသော ဒေဝဒတ္တဿ ပဋ္ဌပိတံ ဘတ္တံ ဘုဉ္ဇသိ”တိ၊ ၊ ကော ဇေ-
မာဟာ တိ၊ ၊ အသုကော စ အသုကော စာ တိ၊ ၊ သစ္စံ အဟံ
အာဝုသော ဂယာသီသံ ဂန္ဓာ ဘုဉ္ဇာမိ၊ ၊ န ပန မေ ဒေဝ-
ဒတ္တော ဘတ္တံ ဒေတိ၊ ၊ အညေ မနုဿာ ဒေန္တိ တိ၊ ၊ အာဝု-
သော ဒေဝဒတ္တော ဗုဒ္ဓါနံ ပဋိကဏ္ဍကော၊ ဒုဿီလော၊ အဇာတ-
သတ္တု ပသာဒေတွာ အဓမ္မေန အတ္တနော လာဘသက္ကာရံ ဥပ္ပါ-
ဒေသိ၊ ၊ တံ ဇေဝရူပေ နိယျာနိကေ ဗုဒ္ဓသာသနေ ပဗ္ဗဇိတွာ
ဒေဝဒတ္တဿ အဓမ္မေန ဥပ္ပန္နံ ဘောဇနံ ဘုဉ္ဇသိ၊ ၊ ဧဟိ တံ
သတ္တု သန္တိကံ နေဿာမာ တိ တံ ဘိက္ခု အာဒါယ ဓမ္မသတံ
အာဂမိံသု။

(၆) ၊ သတ္တာ ဒိသ္မာ ဝ ကိံ ဘိက္ခဝေ ဧတံ ဘိက္ခု အ-
နိစ္ဆန္တညေဝ အာဒါယ အာဂတတ္တာ တိ၊ ၊ အာမ ဘန္တေ၊ ၊ အယံ

လာ၏။ ၊ ထိုရဟန်းသည် ခပ်သိမ်းသောကာလပတ်လုံး ဖုံးလွှမ်းအံ့သောငှါမတတ်နိုင်၊
‘ဂယာသီသသ္မိသွား၍ ဒေဝဒတ်အား တည်သောဆွမ်းကို စား၏ဟု မကြာမြင့်မီလျှင်
ထင်ရှား၏။

(၅) ၊ ထိုအခါ ထိုရဟန်းကို အဆွေခင်ပွန်းရဟန်းတို့သည် ငါ့ရှင်...သင်သည် ဒေ
ဝဒတ်အားတည်သောဆွမ်းကိုစားသတတ်ဟူသည် မှန်သလောဟု မေးကုန်၏၊ ၊ အဘယ်
သူသည် ဤသို့ဆိုသနည်းဟုဆို၏၊ ၊ ဤမည်သောသူလည်းဆို၏၊ ဤမည်သောသူလည်းဆို
၏ဟုဆိုကုန်၏၊ ၊ ငါ့ရှင်တို့...မှန်ပေ၏၊ ငါသည်ဂယာသီသသ္မိသွား၍ စား၏၊ ၊ သို့စား
သော်လည်း ငါ့အားဒေဝဒတ်သည် ဆွမ်းကိုမပေး၊ ၊ တပါးကုန်သော သူတို့သည်ပေးကုန်
၏ဟုဆို၏၊ ၊ ငါ့ရှင်...ဒေဝဒတ်သည် ဘုရားတို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဆူးငြောင့်ဖြစ်၏၊
သီလမရှိ၊ အဇာတသတ်မင်းကိုကြည်ညိုစေ၍ အဓမ္မဖြင့် မိမိအား လာဘ်ပူဇော်သကာ
ကို ဖြစ်စေ၏၊ ၊ သင်သည် ဤသို့ သဘောရှိသော ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်စေတတ်
သော ဘုရားသာသနာတော်၌ ရဟန်းပြု၍ ဒေဝဒတ်၏ အဓမ္မဖြင့်ဖြစ်သော ဘောဇဉ်ကို
[အဘယ့်ကြောင့်] စားဘိသနည်း၊ ၊ လာလော့၊ သင့်ကိုဘုရားအထံသို့ ဆောင်ကုန်အံ့
ဟု ထိုရဟန်းကိုခေါ်ယူ၍ တရားသဘင်သို့လာကုန်၏။

ဘိက္ခု၊ တုမှာကံ သန္တိကေ ပဗ္ဗဇိတွာ ဒေဝဒတ္တဿ အဓမ္မေန ဥပ္ပန္နံ ဘောဇနံ ဘုဉ္ဇသီ တိ။

(၇) ၊ သစ္စံ ကိရ တံ ဘိက္ခု ဒေဝဒတ္တဿ အဓမ္မေန ဥပ္ပန္နံ ဘောဇနံ ဘုဉ္ဇသီ တိ။ ၊ န ဘန္တေ ဒေဝဒတ္တော မယံ ဒေတိ။ ၊ အညေ မနုဿာ ဒေန္တိ။ ၊ တ မဟံ ဘုဉ္ဇာဗိ ငါ။ ၊ သတ္တာ မာ ဘိက္ခု ဧတ္ထ ပရိဟာရံ ကရိ။ ၊ ဒေဝဒတ္တော အနာစာရော၊ ဒုဿီလော။ ၊ ကထံ ဟိ နာမ တံ ဣဓ ပဗ္ဗဇိတွာ မမ သာသနံ ဘဇန္တော ယေဝ ဒေဝဒတ္တဿ ဘတ္တံ ဘုဉ္ဇသီ။ ၊ နိစ္စကာလ မ္ပိ ဘဇနသီလကော ဝ တံ ဒိဋ္ဌ ဒိဋ္ဌေ ယေဝ ဘဇသီ တိ ဝတွာ အတီတံ အာဟရိ။

(၈) ၊ အတီတေ ဗာရာဏသီယံ ဗြဟ္မဒတ္တေ ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ ဗောဓိသတ္တော တဿ အမစ္စော အဟောသိ။ ၊ တဒါ ရညော မဟိဋ္ဌာမုခေါ နာမ မင်္ဂလဟတ္ထိ အဟောသိ။ ၊ သီလဝါ၊ အာစာရသမ္ပန္နော၊ န ကိဉ္စိ ဝိဟေဋ္ဌေတိ။ ၊ အထေက ဒိဝသံ တဿ

(၆) ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် မြင်တော်မူ၍လျှင် ရဟန်းတို့...အဘယ့်ကြောင့် အလိုမရှိ သည်သာလျှင်ဖြစ်သော ထိုရဟန်းကိုခေါ်ယူ၍လာကြကုန်သနည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။ ၊ အရှင် ဘုရား...ဟုတ်၏။ ၊ ဤရဟန်းသည် အရှင်ဘုရားတို့၏အထံ၌ ရဟန်းပြု၍ ဒေဝဒတ်၏အ ဓမ္မဖြင့်ဖြစ်သော ဘောဇဉ်ကိုစား၏ဟုလျှောက်ကုန်၏။

(၇) ၊ ရဟန်း...သင်သည် ဒေဝဒတ်၏အဓမ္မဖြင့်ဖြစ်သော ဆွမ်းကို စားသတတ်ဟု သည်မှန်သလောဟုမိန့်တော်မူ၏။ ၊ အရှင်ဘုရား...ဒေဝဒတ်သည် အကျွန်ုပ်အားမပေး၊ ၊ တပါးကုန်သောလူတို့သည်ပေးကုန်၏။ ၊ ထိုဆွမ်းကိုအကျွန်ုပ်သည်စား၏ဟုလျှောက်၏။ ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်း...သင်သည် ဤဒေဝဒတ်၏ဆွမ်းကိုစားရာ၌ရှောင်လွှဲခြင်းကို မပြု၊ ၊ ဒေဝဒတ်သည် အကျင့်မရှိ၊ သီလမရှိ။ ၊ အသို့မူ၍လျှင်သင်သည်ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းပြု၍ ငါဘုရားသာသနာတော်သို့ ဆည်းကပ်လျက်လျှင် ဒေဝဒတ်၏ဆွမ်းကိုစားဘိ သနည်း။ ၊ အခါခပ်သိမ်းလည်း သင်သည်ဆည်းကပ်တတ်သော အလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍လျှင် မြင်တိုင်း၊ မြင်တိုင်းလျှင်ဖြစ်ကုန်သော သူတို့ကိုလျှင်ဆည်းကပ်ဘူး၏ဟု မိန့်တော်မူ၍ လွန်လေပြီးသောအကြောင်းကိုဆောင်တော်မူ၏။

(၈) ၊ လွန်လေပြီးသောအခါဗာရာဏသီပြည်၌ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်မင်းပြုသည်ရှိသော် ဘုရားလောင်းသည် ထိုမင်း၏အမတ်ဖြစ်၏။ ၊ ထိုအခါ မင်းအား မဟိဋ္ဌာမုခ မည်သော မင်္ဂလာဆင်တော်သည် ရှိသည်ဖြစ်၏။ ၊ သီလရှိ၏၊ အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံ၏၊ တစုံတယောက်

သာလာယ သမိပေ ရတ္တိဘာဂသမနန္တရေ စောရာ အာဂန္တာ
၁ တဿ အဝိဒ္ဓရေ နိသိန္တာ စောရမန္တိ မန္တယိံသု ၆ “ဧဝံ ဥမင်္ဂေါ
ဘိန္ဒိတဗ္ဗော၊ ၇ ဧဝံ သန္ဓိစ္ဆေဒကမ္ပံ ကတ္တမ္ပံ၊ ၈ ဥမင်္ဂဉ္စ သန္ဓိစ္ဆေ-
ဒဉ္စ မဂ္ဂသဒိသံ၊ တိတ္ထသဒိသံ၊ နိဇ္ဇင်္ဂံ၊ နိဂ္ဂမ္ပံ ကတွာ ဘဏ္ဍံ ဟရိတုံ
ဝဋ္ဋတိ၊ ၉ ဟရန္တေန မာရေတွာ ဝ ဟရိတမ္ပံ၊ ၁၀ ဧဝံ ဥဋ္ဌာတုံ
သမတ္ထော နာမ န ဘဝိဿတိ၊ ၁၁ စောရေန စ နာမ သီလာ-
စာရယုတ္တေန န ဘဝိတမ္ပံ၊ ၁၂ ကက္ခဋေန၊ ဖရသေန၊ သာဟသိ-
ကေန ဘဝိတဗ္ဗ”န္တိ၊ ၁၃ ဧဝံ မန္တေတွာ အညမညံ ဥဂဏှာပေတွာ
အဂမံသု။

(၉) ၁ ဧတေနော ဥပါယေန ပုန ဒိဝသေ ပိ၊ ပုန ဒိဝသေ
ပီ တိ ၂ ဗဟူ ဒိဝသေ တတ္ထ အာဂန္တာ မန္တယိံသု၊ ၃ သော
တေသံ ဝစနံ သုတွာ တေ မံ သိက္ခာပေန္တိ တိ သညာယ ၄ ဣ-
ဒါနိ မယာ ကက္ခဋေန၊ ဖရသေန၊ သာဟသိကေန ဘဝိတဗ္ဗန္တိ
တထာရူပေါ ဝ အဟောသိ၊ ၅ ပါတော ဝ အာဂတံ ဟတ္ထိ-
ဂေါပကံ သောဏှာယ ဂဟေတွာ ဘူမိယံ ပေါထေတွာ မာရေ-

သောသူကိုမညှဉ်းဆဲ၊ ၁ ထိုအခါ တနေသ၌ ထိုဆင်၏တင်းကုပ်အနီး၌ ည၌အဘို့အတွင်း၌
ခိုးသူတို့သည် လာကုန်၍ ၂ ထိုဆင်၏အနီး၌နေကုန်လျက် ခိုးသူတို့၏တိုင်ပင်ခြင်းကိုတိုင်ပင်
ကြကုန်၏။ ၃ ဤသို့ ဥမင်္ဂကိုဖျက်ဆီးအပ်၏။ ၄ ဤသို့ခြစ်ဖြတ်ခြင်းအမှုကိုပြုအပ်၏။ ၅ ဥမင်
ကိုလည်းကောင်း၊ ခြစ်ဖြတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း ခရီးနှင့်တူစွာ၊ ဆိပ်နှင့်တူစွာ၊ အမှိုက်
ဖျို၊ ချိုမပျိုသည်ကိုပြု၍ ဥစ္စာကိုခိုးခြင်းငှါသင့်၏။ ၆ ခိုးသောသူသည် သတ်၍သာလျှင် ခိုး
အပ်၏။ ၇ ဤသို့ ခိုးသည်ရှိသော် ထခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သောသူမည်သည် မဖြစ်လတ္တံ့။
၈ ခိုးသောသူမည်သည်လည်း သီလအကျင့်နှင့်ယှဉ်သည်မဖြစ်ရာ၊ ၉ ရန်ရှင်းသည်လည်း
ကောင်း၊ ကြမ်းကြုတ်သည်လည်းကောင်း၊ နိုင်ထက်မူတတ်သည်လည်းကောင်းဖြစ်ရာ၏။
၁၀ ဤသို့ ခိုးသူတို့၏တိုင်ပင်ခြင်းကိုတိုင်ပင်ကုန်၏။ ၁၁ ဤသို့တိုင်ပင်ပြီး၍ အချင်းချင်းသင်စေ၍
သွားကြကုန်၏။

(၉) ၁ ဤသို့သောနည်း ငှလျှင် နက်ဖြန်နေ၌လည်းကောင်း၊ နက်ဖြန်နေ၌လည်း
ကောင်း [တိုင်ပင်ကုန်၏။ ၂ ဤသို့များစွာကုန်သောနေ့တို့ပတ်လုံး ထိုအရပ်သို့လာကုန်၍
တိုင်ပင်ကုန်၏။ ၃ ထိုမင်္ဂ ၄ ဆင်သည် ထိုခိုးသူတို့၏စကားကိုကြား၍ ငါ့ကိုထိုသူတို့သည်
သင်စေကုန်၏ဟူသောအမှတ်ဖြင့် ၅ ယခုငါသည်ရန်ရှင်း၊ ကြမ်းကြုတ်စွာ၊ နှိပ်စက်တတ်သည်

သိ၊ ‘အပရမ္ဘိ တထာ၊ အပရမ္ဘိ တထာ တိ အာဂတာဂတံ မာရေတိ ယေဝ။

(၁၀) ၊ မဟိဋ္ဌာမုခေါ ဥဗ္ဗတ္တကော ဇာတော ဒိဋ္ဌ ဒိဋ္ဌေ မာရေတိ တိ ရညော အာရောစယိံသု၊ ၊ ရာဇာ ဗောဓိသတ္တံ ပဟိဏိ “ဂစ္ဆ ပဏ္ဍိတ ဇာနာဟိ ကေန ကာရဏေန သော ဒုဋ္ဌော ဇာတော” တိ၊ ၊ ဗောဓိသတ္တော ဂန္ဓာ တဿံ သရီရေ အ ရောဂဘာဝံ ဥ တွာ ၊ ကေန နုခေါ ကာရဏေန သေ ဒုဋ္ဌော ဇာတော တိ ဥပဓာရေန္တော ၊ အဒ္ဓါ အဝိဒူရေ ယေသံ ကေသဉ္စိ ဝစနံ သုတွာ မံ ဧတေ သိက္ခာပေန္တိ တိ သညာယ ဒုဋ္ဌော ဇာ- တော တိ သန္နိဋ္ဌာနံ ကတွာ ဟတ္ထိဂေါပကေ ပုစ္ဆိ “အတ္ထိ နုခေါ ဟတ္ထိသာလာယ သမိပေ ရတ္ထိဘာဂေ ကေဟိစိ ကိဉ္စိ ကထိတ- ပုဗ္ဗ” န္တိ၊ ၊ အာမ သာမိ၊ ၊ စောရာ အာဂန္ဓာ ကထယိံသု တိ။

(၁၁) ၊ ဗောဓိသတ္တော ဂန္ဓာ ရညော အာရောစေသိ ၊ “ဒေဝ အညော ဟတ္ထိဿ သရီရေ ဝိကာရော နတ္ထိ၊ ၊ စော-

ဖြစ်ရာ၏။ ဤသို့ [နှလုံးသွင်းခြင်းကိုပြု၍] ထိုသို့သဘောရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်၏။ ၊ စောစော ကလျှင် လာသောဆင်ထိန်းကိုနှာမောင်းဖြင့်ယူ၍ မြေ၌ရိုက်ပုတ်၍သတ်၏။ ၊ တယေဝကံ သောဆင်ထိန်းကိုလည်း ထို့အတူ သတ်၏၊ တယောက်သောဆင်ထိန်းကိုလည်း ထို့အတူ သတ်၏။ ဤသို့လာတိုင်း၊ လာတိုင်းကုန်သော ဆင်ထိန်းကို သတ်လေသည်သာလျှင်တည်း။

(၁၀) ၊ မဟိဋ္ဌာမုခဆင်သည် ရူးသည်ဖြစ်၍ မြင်တိုင်း၊ မြင်တိုင်းသောသူတို့ကိုသတ် ၏ဟုမင်းကြီးအားကြားကုန်၏။ ၊ မင်းသည် ဘုရားလောင်းကို ပညာရှိ...သွားချေ၊ အ ဘယ်အကြောင်းကြောင့် ထိုဆင်သည် ပျက်စီးသည် ဖြစ်သနည်းဟု သိအောင်စုံစမ်းချေဟု စေ၏။ ၊ ဘုရားလောင်းသည်သွား၍ ထိုဆင်၏ကိုယ်၌ ရောဂါ မရှိသည်၏အဖြစ်ကိုသိ၍ ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်လျှင် ဤဆင်သည် ပျက်စီးသည်ဖြစ်သနည်းဟု စုံစမ်းသည်မှ သော် ၊ စင်စစ်အနီး၌ တစုံတယောက်သောသူတို့၏စကားကိုကြား၍ကို ထိုသူတို့သည် သင်စေကုန်၏ဟူသောအမှတ်ဖြင့် ပျက်စီးသည်ဖြစ်၏ဟုဆုံးဖြတ်ခြင်းကိုပြု၍ ဆင်ထိန်းတို့ ကိုဆင်တင်းကုပ်၏အနီး၌ ညဉ့်အချိန်၌ တစုံတယောက်သောသူတို့သည် တစုံတခုသော စကားကိုဆိုအပ်ဘူးသလောဟုမေး၏။ ၊ အရှင်...ဪ ဆိုဘူး၏။ ၊ ခိုးသူတို့သည် လာ ကုန်၍ ဆိုကုန်၏ဟုဆို၏။

(၁၁) ၊ ဘုရားလောင်းသည်သွား၍ မင်းကြီးအား ၊ ရှင်မင်းကြီး...ဆင်၏ကိုယ်၌ တပါးသော ဖောက်ပြန်ခြင်းသည်မရှိ၊ ၊ ခိုးသူတို့၏စကားကိုကြား၍ ပျက်စီးသည်ဖြစ်၏

ရာနံ ကထံ သုတွာ ဒုဋ္ဌော ဇာတော”တိ၊ ‘ ဣဒါနိ ကိံ ကာတုံ ဝဋ္ဌတီ တိ၊ ‘ သီလဝန္တေ သမဏ ဗြာဟ္မဏေ ဟတ္ထိသာလာယံ နိသီဒါပေတွာ သီလာစာရကထံ ကထာပေတုံ ဝဋ္ဌတီ တိ၊ ‘ ဧဝံ ကာရေဟိ တာဗာ တိ၊ ‘ ဗောဓိသတ္တော ဝန္တာ သီလဝန္တေ သမဏ ဗြာဟ္မဏေ ဟတ္ထိသာလာယံ နိသီဒါပေတွာ သီလကထံ ကထေထ ဘန္တေ တိ အာဟ၊ ‘ တေ ဟတ္ထိဿ အဝိဒူရေ နိသိန္တာ န ကောစိ ပရာမသိတဗ္ဗော၊ န မာရေတဗ္ဗော၊ ‘ သီလာစာရ- သမ္ပန္နေန၊ ခန္တိ မေတ္တာ နုဒ္ဒယ ယုတ္တေန ဘဝိတုံ ဝဋ္ဌတီ တိ သီလ- ကထံ ကထယိံ သု။

(၁၂) ‘ သော တံ သုတွာ မံ ဣမေ သိက္ခာပေန္တိ၊ ‘ ဣတော- ဒါနိ ပဋ္ဌာယ သီလဝန္တေန ဘဝိတဗ္ဗန္တိ သီလဝါ အဟောသိ၊ ‘ ရာဇာ ဗောဓိသတ္တံ ပုစ္ဆိ “ ကိံ တာတ သီလဝါ ဇာတော”တိ၊ ‘ ဗောဓိသတ္တော အာမ ဒေဝါ တိ၊ ‘ ဧဝရူပေါ ဒုဋ္ဌဟတ္ထိ ပဏ္ဍိ- တေ နိဿာယ ပေါရာဏကဓမ္မေ ယေဝ ပတိဋ္ဌိတော တိ ဝတွာ ဣမံ ဂါထ မာဟ။

ဟုကြားလျှောက်၏။ ‘ ယခု အသို့ပြုအံ့သောငှါသင့်သနည်းဟုဆို၏။ ‘ သီလရှိကုန်သော ရဟန်း၊ ပုဏ္ဏားတို့ကိုဆင်တင်းကပ်၌နေစေ၍ သီလအကျင့်စကားကိုပြောဆိုစေခြင်းငှါသင့် ၏ဟုဆို၏။ ‘ အမောင်...ဤသို့ပြုလောဟုဆို၏။ ‘ ဘုရားလောင်းသည်သွား၍ သီလရှိကုန် သောရဟန်း၊ ပုဏ္ဏားတို့ကိုဆင်တင်းကပ်၌နေစေ၍ အရှင်ဘုရားတို့...သီလအကျင့်စကား ကိုပြောဆိုကြကုန်လောဟုဆို၏။ ‘ ထိုရဟန်း၊ ပုဏ္ဏားတို့သည် ဆင်တင်းကပ်၏အနီး၌ နေ ကုန်လျက် တစုံတယောက်သောသူကို မပြစ်မှားအပ်၊ မသတ်အပ်၊ ‘ သီလအကျင့်နှင့် ပြည့်စုံသည်၊ ခန္တိ၊ မေတ္တာ၊ ကရုဏာနှင့်ယှဉ်သည်ဖြစ်ခြင်းငှာသင့်၏ဟု သီလအကျင့်စကား ကို ပြောဆိုကုန်၏။

(၁၂) ‘ ထိုမင်္ဂလာဆင်သည် ထိုစကားကိုကြား၍ ငါ့ကို ဤသူတို့သည် သင်စေကုန် ၏။ ‘ ယခု ဤနေ့မှစ၍ ငါသည် သီလရှိသည်ဖြစ်ရာ၏ဟုလုံးသွင်း၍ သီလရှိသည်ဖြစ်၏။ ‘ မင်းသည် ဘုရားလောင်းကို အမောင်...ဆင်သည် သီလရှိသည်ဖြစ်ပြီလောဟု မေး၏။ ‘ ဘုရားလောင်းသည် ရှင်မင်းကြီး...ဪ-သီလရှိသည်ဖြစ်ပြီဟု လျှောက်၏။ ‘ ဤသို့ သဘောပြုသောပျက်စီးပြီးသောဆင်သည် ပညာရှိတို့ကိုမှီ၍ ရှေးဖြစ်သော အကျင့်တရား၌ သာလျှင် တည်၏ဟုဆိုလို၍-

၂၆။ ပုရာဏ စောရာန ဝစော နိသမ္ဗ၊
 မဟိဋ္ဌာမုခေါ ပေါထယ မန္တစာရီ။
 သုသညတာနံ ဟိ ဝစော နိသမ္ဗ၊
 ဂဇုတ္တမော သဗ္ဗဂုဏေသု အဋ္ဌာ တိ။ ။

တတ္ထ ပုရာဏစောရာနာတိ ပေါရာဏ စောရာနံ။ နိသမ္ဗာတိ သုတွာ၊ ပဌမံ စောရာနံ ဝစနံ သုတွာ တိ အတ္ထော။ မဟိဋ္ဌာမုခေါ ကိ ဟတ္ထိနိမုခေန သဒိသမုခေါ။ ယထာ မဟိဋ္ဌာ ပုရတော ဩလောကိယမာနာ သောဘတိ၊ န ပစ္ဆတော၊ တထာ သောပိ ပုရတော ဩလောကိယမာနော သောဘတိ၊ တသ္မာ မဟိဋ္ဌာမုခေါတိ သု နာမံ အကံသု။ ပေါထယ မန္တ စာရီတိ ပေါထယန္တော မာရေန္တော အနုစာရီ။ အယမေဝ ဝါ ပါဌော။ သုသညတာနန္တိ သုဋ္ဌ၊ သညတာနံ သီလဝန္တာနံ။ ဂဇုတ္တမောတိ ဥတ္တမ ဂဇော မင်္ဂလဟတ္ထိ။ သဗ္ဗ ဂုဏေသု အဋ္ဌာတိ သဗ္ဗေသု ပေါရာဏ ဂုဏေသု ပတိဋ္ဌိတော။

(၁၃) ° ရာဇာ တိရစ္ဆာန ဂတဿာ ပိ အာသယံ ဇာနာတိ တိ ဗောဓိသတ္တဿ မဟန္တံ ယသံ အဒါသိ၊ ' သော ယာဝတာယုကံ ဌတွာ သဒ္ဓိံ ဗောဓိသတ္တေန ယထာကမ္မံ ဂတော။

ပုရာဏ စောရာန ဝစော နိသမ္ဗ။
 မဟိဋ္ဌာမုခေါ ပေါထယ မန္တစာရီ။
 သုသညတာနံ ဟိ ဝစော နိသမ္ဗ။
 ဂဇုတ္တမော သဗ္ဗဂုဏေသု အဋ္ဌာ။
 ဟူသော ဤဂါထာကိုဆို၏။

မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး။ မဟိဋ္ဌာမုခေါ၊ ဆင်မ၏မျက်နှာနှင့်တူသောဆင်သည်။ ပုရာဏ၊ ရှေးမဆွက။ စောရာနံ၊ ခိုးသူတို့၏။ ဝစော၊ စကားကို။ နိသမ္ဗ၊ ကြား၍။ ပေါထယမန္တော၊ ပုတ်သတ်လျက်။ အနုစာရီ၊ ကျင့်၏။ ဂဇုတ္တမော၊ မဟိဋ္ဌာမုခဆင်မြက်သည်။ သုသညတာနံဟိ၊ ကောင်းစွာကိုယ်၊ နှုတ်၊ နှလုံးကို စောင့်ရှောက်ကုန်သော ရဟန်း၊ ပုဏ္ဏားတို့၏လျှင်။ ဝစော၊ စကားကို။ နိသမ္ဗ၊ ကြား၍။ သဗ္ဗဂုဏေသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောကျေးဇူးတို့၌။ အဋ္ဌာ၊ တည်၏။

(၁၄) ° သတ္တာ ပုဗ္ဗေ ပိ တံ ဘိက္ခု ဒိဋ္ဌ ဒိဋ္ဌေ ယေဝ ဘ-
ဇယိ၊ ၊ စောရာနံ ဝစနံ သုတွာ စောရေ ဘဇိ၊ ။ ဓမ္မိကာနံ ဝစနံ
သုတွာ ဓမ္မိကေ ဘဇိ တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ ။ အနု-
သန္တိ ဝ သဋ္ဌေတွာ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ။ တဒါ မဟိဋ္ဌာမု-
ခေါ ဝိပက္ခ သေဝက ဘိက္ခု အဟောသိ၊ ။ ရာဇာ အာနန္ဒော၊
အမစ္စော ပနာဟ မေဝါ တိ။

မဟိဋ္ဌာမုခ ဇာတကံ ဆဋ္ဌိ။

၇-အဘိဏ္ဍ ဇာတ်

(၁) ° နာလံ ကဗဠံ ပဒါတဝေ တိ ဣဒံ သတ္တာ ဇေတဝ-
နေ ဝိဟရန္တော ၊ ဧကံ ဥပါသကဉ္စ မဟလ္လကတ္ထေရဉ္စ အာရဗ္ဗ
ကထေသိ၊ ။ သာဝတ္ထိယံ ကိရ ဒွေ သဟာယကာ၊ ။ တေသု
ဧကော ပဗ္ဗဇိတွာ ဒေဝသိကံ ဣတရဿ သရံ ဂစ္ဆတိ၊ ။ သော

(၁၂) ° မင်းသည် တိရစ္ဆာန်၏လည်းအလိုကိုသိပေ၏ဟုဘုရားလောင်းအား များ
စွာသောစည်းစိမ်ကိုပေး၏၊ ။ ထိုမင်းသည် အသက်ထက်ဆုံးတည်၍ ဘုရားလောင်းနှင့်
တကွ ကံအားလျော်စွာလား၏။

(၁၄) ° သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်း...ရှေး၌လည်း သင်သည် မြင်တိုင်း၊
မြင်တိုင်းကုန်သောသူတို့ကိုသာလျှင်ဆည်းကပ်တတ်၏၊ ။ ခိုးသူတို့၏စကားကိုကြား၍ခိုးသူ
တို့ကိုဆည်းကပ်၏၊ ။ တရားစောင့်ကုန်သော သူတို့၏စကားကိုကြား၍ တရားစောင့်
သောသူတို့ကိုဆည်းကပ်ဘူး၏ဟု ဤဓမ္မဒေသနာကိုဆောင်၍ ။ အနုသန္ဓေကိုစပ်၍ ။ ယခု
အခါ ဆန့်ကျင်ဘက်အပေါင်းအဖော်ကိုမှီဝဲသောရဟန်းသည် ထိုအခါမဟိဋ္ဌာမုခဆင်ဖြစ်
လေပြီ၊ ။ ယခုအခါ အာနန္ဒာသည် ထိုအခါ မင်းဖြစ်လေပြီ၊ ။ ယခုအခါ ငါဘုရားသည်
လျှင် ထိုအခါ အမတ်ပညာရှိဖြစ်ဘူးပြီ၊ ဤသို့ဇာတ်ကိုပေါင်းတော်မူ၏။

ခြောက်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော မဟိဋ္ဌာမုခဇာတ်သည် ပြီး၏။

(၁) ° နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား
သည် နာလံကဗဠံပဒါတဝေ-အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤအ
ဘိဏ္ဍဇာတ်ကိုဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ် ။ တယောက်သော
သီတင်းသည်ကိုလည်းကောင်း၊ မထေရ်ကြီးကိုလည်းကောင်း အကြောင်းပြု၍ဟောတော်

တသံ ဘိက္ခု ဒတွာ သယမ္ဗိ ဘုဉ္ဇိတွာ တေနော သဒ္ဓိံ ဝိဟာရံ ဂန္ဓာ ဝိယာဝ သူရိယတ္ထင်္ဂမနာ အလ္လာပသလ္လာပေန နိဿိဒိတွာ နဂရံ ပဝိသတိ။ ၊ ဣတရော ပိ နံ ယာဝ နဂရဒ္ဓါရာ အနုဂန္ဓာ နိဝတ္တိ။ ၊ သော တေသံ ဝိဿာသော ဘိက္ခုနံ အန္တရေ ပါက-
ဠော ဇာတော။

(၂) ၊ အထေက ဒိဝသံ ဘိက္ခု တေသံ ဝိဿာသကထံ ကထေတွာ ဓမ္မသဘာယံ နိဿိဒိံသု။ ၊ သတ္တာ အာဂန္ဓာ ကာယ နုတ္တ ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ ကထာယ သန္ဓိသိန္ဓာ တိ ပုစ္ဆိ။ ၊ တေ ဣမာယ နာမ ဘန္တေ တိ ကထယိံသု။ ၊ သတ္တာ န ဘိက္ခဝေ ဣဒါနေ ဝ ဣမေ ဝိဿာသိကာ။ ၊ ပုဗ္ဗေ ပိ ဝိဿာသိကာ ယေဝ အဟေသု န္တိ ဝတွာ အတိတံ အာဟရိ။

(၃) ၊ အတိတေ ဗာရာဏသိယံ မြဟ္မဒတ္တေ ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ ဗောဓိသတ္တော ဟဿ အမစ္စော အဟောသိ။ ၊ တဒါ ဧကော

မူ၏။ ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌ နှစ်ယောက်ကုန်သောအဆွေခင်ပွန်းတို့သည်ရှိကုန်သတတ်။ ၊ ထို နှစ်ယောက်ကုန်သောအဆွေခင်ပွန်းတို့တွင် တယောက်သောအဆွေခင်ပွန်းသည် ရဟန်း ပြု၍ တယောက်သောအဆွေခင်ပွန်းလူ၏အိမ်သို့ နေ့တိုင်း၊ နေ့တိုင်းသွား၏။ ၊ ထိုအဆွေ ခင်ပွန်းဖြစ်သောသီဘင်းသည်သည် ထိုအဆွေခင်ပွန်းရဟန်းအား ဆွမ်းကိုလှူ၍ မိမိလည်း စား၍ ထိုရဟန်းနှင့်တကွလျှင် ကျောင်းသို့သွား၍ နေဝင်သည်တိုင်အောင် ရှေးဦးစွာပြော ခြင်း၊ အတုံ့ပြောခြင်းဖြင့်နေ၍ မြို့သို့ဝင်၏။ ၊ တပါးသော အဆွေခင်ပွန်း ရဟန်းသည် လည်း ထိုအဆွေခင်ပွန်းသီဘင်းသည်ကို မြို့တံခါးတိုင်အောင် လိုက်ပို့၍ ပြန်ခဲ့၏။ ၊ ထိုရဟန်း၊ လူတို့၏ ထိုအကျမ်းဝင်ခြင်းသည် ရဟန်းတို့အတွင်း၌ထင်ရှားဖြစ်၏။

(၂) ၊ ထိုအခါ တနေ့သ၌ ရဟန်းတို့သည် ထိုရဟန်း၊ လူတို့၏ အကျမ်းဝင်သော စကားကိုပြောဆိုကုန်လျက် တရားသဘင်၌နေကုန်၏။ ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ကြွတော်မူ၍ ရဟန်းတို့...ယခုအခါ၌သင်တို့သည် အဘယ်စကားဖြင့် စည်းဝေးကြကုန်သနည်းဟုမေး တော်မူ၏။ ၊ ထိုရဟန်းတို့သည် အရှင်ဘုရား...ဤမည်သောစကားဖြင့်စည်းဝေးပါကုန်၏ ဟု နားတော်လျှောက်ကုန်၏။ ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့...ဤရဟန်း၊ လူတို့သည် ယခုသာလျှင် အကျမ်းဝင်သည် မဟုတ်ကုန်သေး။ ၊ ရှေး၌လည်း အကျမ်းဝင်ဘူးကုန်သည် သာလျှင်ဖြစ်ကုန်၏ဟုမိန့်တော်မူ၍ လွန်လေပြီးသောအကြောင်းကို ဆောင်တော်မူ၏။

(၃) ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသိပြည်၌ မြဟ္မဒတ်မည်သောမင်းသည် မင်း ပြုလတ်သော် ဘုရားလောင်းသည် ထိုမင်း၏အမတ်ဖြစ်၏။ ၊ ထိုအခါ တခုသောခွေးသည်

ကုက္ကုရော မင်္ဂလဟတ္ထိသာလံ ဂန္ဓာ မင်္ဂလဟတ္ထိဿ ဘုဉ္ဇန ဌာ-
နေ ပတိတာနိ ဘတ္တသိတ္တာနိ ခါဒတိ။ ။ သော တေနေဝ ဘော-
ဇနေန သံဝဒ္ဓမာနော မင်္ဂလဟတ္ထိဿ ဝိဿာသိကော ဇာတော
ဟတ္ထိဿေ ဝ သန္တိကေ ဘုဉ္ဇတိ။ ။ ဥဘော ပိ ဝိနာ ဝတ္တိတုံ န
သက္ကောန္တိ။ ။ သော ဟတ္ထိ နံ သောဏှာယ ဂဟေတွာ အပရာ-
ပရံ ကရောန္တော ကိဋ္ဌတိ။ ။ ဥက္ခိပိတွာ ကုမ္ဘေ ပတိဋ္ဌာပေတိ။ ။

(၄) ။ အထေက ဒိဝသံ ဧကော ဂါမိကမနုဿော ဟတ္ထိ-
ဂေါပကဿ မူလံ ဒတွာ တံ ကုက္ကုရံ အာဒါယ အတ္တနော ဂါမံ
အဂမာသိ။ ။ တတော ပဋ္ဌာယ သော ဟတ္ထိ ကုက္ကုရံ အပ-
ဿန္တော နေဝ ခါဒတိ၊ န ပိဝတိ၊ န နှာယတိ။ ။ တမတ္ထံ ရညော
အာရောစေသုံ။ ။ ရာဇာ ဗောဓိသတ္တံ ပဟိဏိ “ဂစ္ဆ ပဏှိတ
ဇာနာဟိ ကိံ ကာရဏာ ဟတ္ထိ ဧဝံ ကရောတိ” တိ။ ။

(၅) ။ ဗောဓိသတ္တော ဟတ္ထိသာလံ ဂန္ဓာ ဟတ္ထိဿ ဒုမ္မန-
ဘာဝံ ဥတွာ ဣမဿ သရီရေ ရောဂေါ န ပညာယတိ။ ။ ကေ-
နစိ ပနဿ သဒ္ဓိံ မိတ္တသန္တဝေန ဘဝိတဗ္ဗံ။ ။ တံ အပဿန္တော
ဧသ မညေ သောကာဘိဘူတော တိ ဟတ္ထိ ဂေါပကေ ပုစ္ဆိ

မင်္ဂလာရှိသောဆင်တင်းကုပ်သို့သွား၍ မင်္ဂလာဆင်၏စားရာအရပ်၌ ကျကုန်သော ထ
မင်းလုံးတို့ကိုစား၏။ ။ ထိုခွေးသည် ထိုစားခြင်းဖြင့်သာလျှင် ကြီးပွားလျက် မင်္ဂလာဆင်
အား အကျွမ်းဝင်သည်ဖြစ်၍ ဆင်၏အထံ၌သာလျှင်စား၏။ ။ နှစ်ခုကုန်သော သတ္တဝါတို့
သည်လည်း ကင်း၍ဖြစ်ခြင်းငှါမတတ်နိုင်ကုန်။ ။ ထိုမင်္ဂလာဆင်သည် ထိုခွေးကို နှာမောင်း
ဖြင့်ယူ၍ တပြောင်းပြန်ပြန်ပြုလျက်ကစား၏။ ။ မြောက်၍ ဦးကင်း၌တည်စေ၏။

(၄) ။ ထိုအခါ တနေ့သ၌ တယောက်သောရွာ၌ နေသောလူသည် ဆင်ထိန်းအား
အဘိုးပေး၍ ထိုခွေးကိုယူ၍ မိမိရွာသို့သွား၏။ ။ ထိုအခါမှစ၍ ထိုမင်္ဂလာဆင်သည်
ခွေးကိုမမြင်သည်ဖြစ်၍ စားလည်းမစား၊ သောက်လည်းမသောက်၊ ရေလည်းမချိုး၊ ထို
အကြောင်းကိုမင်းအားကြားလျှောက်ကုန်၏။ ။ မင်းသည် ဘုရားလောင်းကို ပညာရှိ...
သွားချေ၊ အဘယ့်ကြောင့် ဆင်သည် ဤသို့ပြုသနည်းဟု သိအောင် ပြုလောဟုစေ၏။

(၅) ။ ဘုရားလောင်းသည် ဆင်တင်းကုပ်သို့သွား၍ ဆင်၏နှလုံးမသာသည်၏ အ
ဖြစ်ကိုသိ၍ ဤဆင်၏ကိုယ်၌ရောဂါသည်မထင်၊ ။ ထိုဆင်အားတစုံတခုသော သတ္တဝါနှင့်
တကွ မိတ်ဆွေသည်ဖြစ်ရာ၏။ ။ ဤမင်္ဂလာဆင်သည် ထိုအကျွမ်းဝင်သော သတ္တဝါကို

‘ ‘အတ္ထိ နုခေါ ဣမဿ ကေနစိ သဒ္ဓိံ ဝိဿာသော’ ’တိ၊ ‘ အာ-
 မ အတ္ထိ သာမိ ဧကေန သုနခေန သဒ္ဓိံ ဗလဝါ မေတ္ထိ တိ၊ ‘ က-
 ဟံ သော ဧတရဟိ တိ၊ ‘ ဧကေန မနုဿေန နိတော တိ၊ ‘ ဇာ-
 နာထ ပနဿ နိဝါသန ဌာန န္တိ၊ ‘ န ဇာနာမ သာမိ တိ၊
 ‘ ‘ ဗောဓိသတ္တော ရညော သန္တိကံ ဂန္ဓာ နတ္ထိ ဒေဝ ဟတ္ထိဿ
 ကောစိ အာဗာဓော၊ ‘ ‘ ဧကေန ပနဿ သုနခေန သဒ္ဓိံ ဗလဝ-
 ဝိဿာသော၊ ‘ ‘ တံ အပဿန္တော န ဘုဉ္ဇတိ မညေ တိ ဝတော
 ဣမံ ဂါထ မာဟ။

၂၇။ နာလံ ကဗဠံ ပဒါတဝေ၊
 န စ ပိဏ္ဍံ န ကုသေ န ဃံသိတုံ။
 မညာမိ အဘိဏ္ဍဒဿနာ၊
 နာဂေါ သ္မေဟ မကာသိ ကုတ္တုရေ တိ။ ။

တတ္ထ နာလန္တိ န သမတ္ထော။ ကဗဠန္တိ ဘောဇနကာလေ
 ဝံဘာဇေတုံ ပဌမမေဝ ဒိန္တံ ကဋ္ဌက ကဗဠံ။ ပဒါတဝေတိ ပ-
 အာဒါတဝေ၊ သန္တိဝသေန အာကာရလောပေါ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 ဂဟေတု န္တိ အတ္ထော။ န စ ပိဏ္ဍန္တိ ဝဇ္ဇေတွာ ဒီယမာနံ ဘတ္တ-

မမြင်သည်ဖြစ်၍ စိုးရိမ်ခြင်းနှိပ်စက်လေယောင်တကားဟု နှလုံးသွင်း၍ဆင်ထိန်းတို့ကို ‘ ဤ
 ဆင်အား တစုံတခုသော သတ္တဝါနှင့်တကွ အကျွမ်းဝင်ခြင်းသည် ရှိသလောဟု မေး၏၊
 ‘ အရှင်...ဪ...၊ တခုသောခွေးနှင့်တကွ အားကြီးစွာသောချစ်ခြင်းသည်ဖြစ်၏ဟုဆို
 ၏၊ ‘ ထိုခွေးသည် ယခုအဘယ်၌ [နေသနည်းဟု] မေး၏၊ ‘ တယောက်သော လူသည်
 ဆောင်အပ်၏ဟု ဆိုကုန်၏၊ ‘ ထိုသူ၏ နေရာအရပ်ကို သိကြကုန်သလောဟု မေး၏၊
 ‘ အရှင်...မသိကုန်ဟုဆို၏။ ‘ ဘုရားလောင်းသည်မင်းအထံသို့သွား၍ရှင်မင်ကြီး...မင်္ဂလာ
 ဆင်အား တစုံတခုသောအနာသည်မရှိ၊ ‘ ထိုမင်္ဂလာဆင်အား တခုသောခွေးနှင့် တကွ
 အားကြီးသော အကျွမ်းဝင်ခြင်းသည်ကား ဖြစ်၏၊ ‘ ထိုခွေးကိုမမြင်သည်ဖြစ်၍ မစား
 ယောင်တကားဟုဆိုလို၍-

နာလံ ကဗဠံ ပဒါတဝေ။
 န စ ပိဏ္ဍံ န ကုသေ န ဃံသိတုံ။
 မညာမိ အဘိဏ္ဍဒဿနာ။
 နာဂေါ သ္မေဟ မကာသိ ကုတ္တုရေ။ ။
 ဟူသော ဤဂါထာကိုဆို၏။

ပိဏ္ဏ မြို့ နာလံ ဂဟေတုံ။ န ကုသေတိ ခါဒနတ္ထာယ ဒိန္နာနိ
တိဏာနိ ပိ နာလံ ဂဟေတုံ။ န ဗံသိတုန္တိ နှာပိယမာနော သ-
ရိရမ္ပိ ဗံသိတုံ နာလံ။ ဧဝံ သော ယံ ယံ ဟတ္ထိ ကာတုံ န
သမတ္ထော၊ တံ တံ သဗ္ဗံ ရညော အာရောစေတွာ တဿ အ-
သမတ္ထဘာဝေ အတ္တနာ သလ္လက္ခိတ ကာရဏံ အာရောစေန္တော
မညာမိ တိ အာဒိ မာဟ။

(၆) ၊ ရာဇာ | တဿ ဝစနံ သုတွာ ဣဒါနိ ကိံ ကာတဗ္ဗံ
ပဏ္ဍိတာ တိ ပုစ္ဆိ။ ၊ အမှာကံ ကိရ မင်္ဂလ ဟတ္ထိဿ သဟာယံ
သုနခံ ဧကော မနုဿော ဂဟေတွာ ဂတော၊ ၊ ယဿ ဗ-
ရေ တံ သုနခံ ပဿန္တိ။ ၊ တဿ အယံ နာမ ဒဏ္ဍော တိ
ဘေရိံ စရာပေဟိ ဒေဝါ တိ။ ၊ ရာဇာ တထာ ကာရေသိ။ ၊ တံ
ပဝတ္ထိံ သုတွာ သော ပုရိသော သုနခံ ဝိဿဇ္ဇေသိ။ ၊ သုန-
ခေါ ဝေဂေနာ ဂန္ဓာ ဟတ္ထိဿ သန္တိက မေဝ အဂမာသိ။
၊ ဟတ္ထိ တံ သောဏ္ဍာယ ဂဟေတွာ ကုမ္ဘေ ထပေတွာ ရောဒိ-
တွာ၊ ပရိဒေဝိတွာ ကုမ္ဘာ ဩတာရေတွာ ။ တေန ဘုတ္တေ ပစ္ဆာ

မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး။ နာဂေါ၊ မင်္ဂလာဆင်သည်။ ကဗဠိ၊ ပေးအပ်သောထမင်းလုပ်
ကို။ ပဒါတဝေ၊ ယူခြင်းငှါ။ နာလံ-အသမတ္ထော၊ မစွမ်းနိုင်။ ပိဏ္ဏံ၊ လုံး၍ပေးအပ်သော
ထမင်းဆုပ်ကို။ ပဒါတဝေ၊ ယူခြင်းငှါ။ နာလံ-အသမတ္ထော၊ မစွမ်းနိုင်။ ကုသေ၊ စားစိမ့်
သောငှါပေးအပ်ကုန်သောမြက်တို့ကို။ ပဒါတဝေ၊ ယူခြင်းငှါ။ နာလံ-အသမတ္ထော၊ မ
စွမ်းနိုင်။ ဗံသိတုံ၊ ရေချိုးသောကာလ၌ ကိုယ်ကိုပွတ်ခြင်းငှါ။ နာလံ-အသမတ္ထော၊ မစွမ်း
နိုင်။ နာဂေါ၊ မင်္ဂလာဆင်သည်။ အဘိဏှဒဿနာ၊ မပြတ်မြင်ခြင်းကြောင့်။ ကုက္ကုရေ၊
ခွေး၌။ သွေဟံ၊ ချစ်ခြင်းကို။ အကာသိမညာမိ၊ ပြု၏ဟုအကျွန်ုပ်ထင်မိ၏။

(၆) ၊ မင်းသည် ထိုဘုရားလောင်း၏စကားကိုကြား၍ ပညာရှိ...ယခုအသို့ပြုအပ်
သနည်းဟုမေး၏။ ၊ မြတ်သောမင်းကြီး...ငါတို့မင်္ဂလာဆင်၏ အဖော်ဖြစ်သော ခွေးကို
တယောက်သောသူသည် ယူ၍သွားသတတ်။ ၊ အကြင်သူ၏အိမ်၌ ထိုခွေးကိုမြင်ကုန်၏။
၊ ထိုသူအား ဤမည်သောဒဏ်ထိုက်စေဟု စည်ကိုလည်စေလောဟုဆို၏။ ၊ မင်းသည် ထို
ဘုရားလောင်းဆိုတိုင်းပြုစေ၏။ ။ ထိုအကြောင်းကိုကြား၍ ထိုယောက်ျားသည် ခွေးကို
လွှတ်၏။ ၊ ခွေးသည်လျင်စွာပြေးလာ၍ ဆင်၏အထံသို့သာလျှင်သွား၏။ ၊ ဆင်သည် ထို
ခွေးကို နှာမောင်းဖြင့်ယူ၍ ဦးကင်း၌ထား၍ ငိုကြွေး၊ မြည်တမ်း၍ ဦးကင်းမှချ၍ ။ ထိုခွေး

အတ္တနာ ပိ ဘုဉ္ဇိ၊ ။ တိရစ္ဆာန်ဂတဿ အာသယံ ဇာနာတိ တိ ရာဇာ ဗောဓိသတ္တဿ မဟန္တံ ယသံ အဒါသိ။

(၇) ။ သတ္တာ န ဘိက္ခဝေ ဣမေ ဣဒါနေဝ ဝိဿာသိကာ၊ ။ ပုဗ္ဗေ ပိ ဝိဿာသိကာ ယေဝါ တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိ- တွာ ။ စတုဿစ္စ ကထာယ ဝိနိဝဇ္ဇေတွာ အနုသန္ဓိံ သဋ္ဌေတွာ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ။ ဣဒံ စတုဿစ္စ ကထာယ ဝိနိဝဇ္ဇနံ နာမ သဗ္ဗဇာတကေသု ပိ အတ္ထိ ယေဝ၊ ။ မယံ ပန ယတ္ထဿ အာနိသံသော ပညာယတိ၊ ။ တတ္ထေဝ ဒဿယိဿာမ၊ ။ တဒါ သုနခေါ ဥပါသကော အဟောသိ၊ ။ ဟတ္ထိ မဟလ္လကတ္ထေရော၊ ။ ရာဇာ အာနန္ဒော၊ ။ အမစ္စပဏ္ဍိတော ပနာဟ မေဝ အဟော- သိန္တိ။

အဘိဏ္ဍ ဇာတကံ သပ္ပမံ။

သည်စားအပ်ပြီးသည်ရှိသော် နောက်မှ မိမိသည်လည်း စား၏။ ။ တိရစ္ဆာန်၏အလို ကိုသိနိုင်၏ဟု မင်းသည် ဘုရားလောင်းအား များစွာသော စည်းစိမ်ကို ပေး၏။

(၇) ။ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့...ဤအဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ကုန်သော လူ၊ ရဟန်း တို့သည် ယခုသာလျှင်အကျွမ်းဝင်ကုန်သည်မဟုတ်သေး၊ ။ ရှေး၌လည်း အကျွမ်းဝင်ဘူး ကုန်သည်သာလျှင်တည်းဟု [မိန့်တော်မူ၍] ဤဓမ္မဒေသနာကိုဆောင်၍ ။ လေးပါးသော သစ္စာစကားဖြင့်လည်စေ၍ အနုသန္ဓေကိုစပ်၍ဇာတ်ကိုပေါင်းတော်မူ၏။ ။ သစ္စာလေးပါး စကားဖြင့် ဤလည်စေခြင်းမည်သည် အလုံးစုံသောဇာတ်တို့၌လည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ။ ထိုသို့ပင်ရှိငြားသော်လည်း ငါတို့သည် အကြင်ဇာတ်၌ ထိုသစ္စာလေးပါးတရားလည်စေ ခြင်း၏အကျိုးအာနိသံသည်ထင်ရှား၏။ ။ ထိုဇာတ်၌သာလျှင် ပြပါကုန်အံ့၊ ။ ယခုအခါ သီတင်းသည်သည် ထိုအခါ ခွေးဖြစ်လေပြီ၊ ။ ယခုအခါ မထေရ်ကြီးသည် ထိုအခါ မင်္ဂ လာဆင်ဖြစ်လေပြီ၊ ။ ယခုအခါ အာနန္ဒာသည် ထိုအခါ မင်းဖြစ်လေပြီ၊ ။ ယခုအခါ ငါဘုရားသည်လျှင် ထိုအခါ အမတ်ပညာရှိဖြစ်ဘူးပြီ၊ ဤသို့ဇာတ်ကိုပေါင်းတော်မူ၏။

ခုနစ်ခုမြောက်သော အဘိဏ္ဍဇာတ်သည် ပြီး၏။

ဂ-နန္ဒိဝိသာလဇာတ်

(၁) ၊ မနုညမေဝ ဘာသေယျာတိ ဣဒံ သတ္တာ ဇေတ-
ဝနေ ဝိဟရန္တော ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာနံ ဘိက္ခုနံ ဩမသဝါဒံ အာရဗ္ဗ
ကထေသိ၊ ၊ တသ္မိံ ဟိ သမယေ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ ကလဟံ ကရောန္တာ
ပေသလေ ဘိက္ခု ခုံသေန္တိ ဝမ္ဘေန္တိ ဩဝိဇ္ဈန္တိ၊ ၊ ဒသဟိ အက္ခော-
သ ဝတ္ထုဟိ အက္ခောသန္တိ၊ ၊ ဘိက္ခု ဘဂဝတော အာရော-
စယိံ သု၊ ၊ ဘဂဝါ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယေ ပက္ခောသာပေတွာ သစ္စံ ကိရ
ကလဟထ ဘိက္ခဝေါ တိ ပုစ္ဆိတွာ သစ္စန္တိ ဝုတ္တေ ဝိဂရဟိ-
တွာ ၊ ဘိက္ခဝေ ဖရသဝါစာ နာမ တိရစ္ဆာနဂတာနမ္ပိ အမ-
နာပါ၊ ၊ ပုဗ္ဗေ ဝိ ဧကော တိရစ္ဆာနဂတော အတ္တာနံ ဖရသေ-
န သမုဒါစရန္တိ သဟဿ ကဟာပဏံ ပရာဇေသိ တိ ဝတွာ
အတိတံ အာဟရိ။

(၂) ၊ အတိတေ ဂန္ဓာရ ရဋ္ဌေ တက္ကသိလာယံ ဂန္ဓာရ ရာဇာ
ရဇ္ဇံ ကာရေသိ၊ ၊ တဒါ ဗောဓိသတ္တော ဂေါယောနိယံ နိဗ္ဗတ္တိ၊
၊ အထ နံ တရုဏဝစ္ဆက ကာလေ ယေဝ ဧကော မြာဟ္မဏော

(၁) ၊ နတ်နှင့်တကွသောလောကကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုမြတ်စွာ ဘု
ရားသည် မနုညမေဝ ဘာသေယျ-အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤ
နန္ဒိဝိသာလဇာတ်ကို ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ် ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်း
တို့၏ဆဲရေးခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူ၏၊ ၊ ထိုစကားကို ချဲ့ဦးအံ့၊ ထိုအခါ
ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည် ခိုက်ရန်ကိုပြုကုန်လျက် သီလကိုချစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့ကို ဆဲရေး၊
ရှုတ်ချကုန်၏၊ နှုတ်လှံထိုးကုန်၏၊ ၊ ဆယ်ပါးကုန်သောအက္ခောသဝတ္ထုတို့ဖြင့်ဆဲရေးကုန်၏၊
၊ ရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအား ကြားလျှောက်ကုန်၏၊ ၊ [ထိုအခါ] မြတ်စွာဘုရား
သည် ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကိုခေါ်စေ၍ ရဟန်းတို့...သင်တို့သည် ခိုက်ရန် ပြုကုန်သတတ်ဟူ
သည်ကား မှန်သလောဟုမေးတော်မူ၍ [အရှင်ဘုရား...] မှန်ပေ၏ဟုနားတော်လျှောက်
အပ်သည်၊ သော် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၍ ၊ ရဟန်းတို့...ရန်ရင်းကြမ်းတမ်းသော စကားမည်
သည်ကို တိရစ္ဆာန်တို့သည်လည်းမနှစ်သက်အပ်၊ ၊ ရှေး၌လည်း တခုသောတိရစ္ဆာန်ဖြစ်
သောနွားသည် မိမိကို ကြမ်းကြုတ်သောစကားဖြင့်ဆိုသောပုဏ္ဏားကို အသပြာတထောင်
ရှုံးစေ၏ဟုမိန့်တော်မူ၍ လွန်လေပြီးသောအကြောင်းကိုဆောင်တော်မူ၏။

(၂) ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဂန္ဓာရတိုင်း တက္ကသိုလ်ပြည်၌ ဂန္ဓာရမင်းသည် မင်း
ပြု၏၊ ၊ ထိုအခါ ဘုရားလောင်းသည် နွားအမျိုး၌ဖြစ်၏၊ ၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်းကို

ဂေါဒက္ခိဏာ ဒါယကာန သန္တိကာ လဘိတွာ နန္ဒိဝိသာ-
လော တိ နာမံ ကတွာ ပုတ္တဋ္ဌာနေ ယပေတွာ သမ္ပိယာယ-
မာနော ယာဂု ဘတ္တာဒိနိ ဒတွာ ပေါသေသိ။

(၃) ° ဗောဓိသတ္တော ပယပတ္တော စိန္တေသိ “အဟံ ဣဝိနာ
ဗြာဟ္မဏေန ကိစ္ဆေန ပဋိဇဉ်တော၊ ၊ မယာ သဒ္ဓိံ သကလ-
ဇမ္ပုဒီပေ အညော သမဓုရော ဂေါဏော နာမ နတ္ထိ၊ ၊ ယံ-
နနာ ဟံ အတ္တနော ဗလံ ဒသေတွာ ဗြာဟ္မဏဿ ပေါသာ-
ဝနိယံ ဒဒေယျ”န္တိ။

(၄) ° သော ဧကဒိဝသံ ဗြာဟ္မဏံ အာဟ “ဂစ္ဆ ဗြာဟ္မ-
ဏ ဧကံ ဂေါဝိတ္တကသေဋ္ဌိံ ဥပသင်္ကမိတွာ ၊ မယ ဗလိဗဒ္ဓေါ
အတိဗဒ္ဓံ သကဋသတံ ပဝဇ္ဇေတိ တိ ဝတွာ သဟသေသန အပ္ပုတံ
ကရောဟိ တိ၊ ၊ သော ဗြာဟ္မဏော သေဋ္ဌိဿ သန္တိကံ ဂန္တော
ကထံ သမုဋ္ဌာပေသိ၊ ၊ ဣမသ္မိံ နဂရေ ကဿ ဂေါဏော ယာ-
မသမ္ပန္နော တိ။

နွားငယ်ဖြစ်စဉ်ကာလ၌လျှင် ပုဏ္ဏားတယောက်သည် နွားလူတစ်ယောက် ဒါယကာတူ၏
အထံမှရ၍ ‘နန္ဒိဝိသာလဟူသောအမည်ကို မှည့်၍ သား၏အရာ၌ယား၍ ချစ်မြတ်နိုးသည်
ဖြစ်၍ယာဂု၊ ထမင်းအစရှိသည်ကိုကိုပေး၍ မွေး၏။

(၃) ° ဘုရားလောင်းသည် အရွယ်သို့ရောက်သည်အခါ ဤပုဏ္ဏားသည် ပြိုင်သ
ဖြင့် ငါ့ကိုလုပ်ကျွေးအပ်၏၊ ၊ အလုံးစုံသော ဇမ္ပုဒီပံ၌ ငါနှင့်တူထပ်တူမျှသော ဝန်ကို
ဆောင်နိုင်သော တပါးသောနွားမည်သည်မရှိ၊ ၊ ငါသည် မိမိအားကိုပြု၍ ပုဏ္ဏားအား
မွေးကျေးဇူးကိုဆပ်ရမူကား ကောင်း၏ဟုကြံ၏။

(၄) ° ထိုနန္ဒိဝိသာလသည် တနေ့သ၌ ပုဏ္ဏားကိုပုဏ္ဏား...သွားချေ၊ဂေါဝိတ္တကသူ
ဌေးသို့ကပ်၍ ၊ ငါ၏နွားလားသည် တစပ်ထည်းဖွဲ့အပ်သော လှည်းတရာကို လှိမ့်စေနိုင်
၏ဟုဆို၍ အသပြာတထောင်ဖြင့်လောင်းခြင်းကိုပြုလောဟုဆို၏၊ ၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်သူဌေး
အထံသို့သွား၍ ၊ ဤမြို့၌အဘယ်သူ၏နွားသည် စွမ်းအားနှင့်ပြည့်စုံသနည်းဟု စကားကို
ဖြစ်စေ၏။

(၅) ၊ အထ နံ သေဋ္ဌိ အသုကဿ စ, အသုကဿ စာ တိ
ဝတ္တာ'သကလ နဂရေ ပန အမှာကံ ဂေါဏောဟိ သဒိသော နာမ
နတ္ထိ တိ အာဟ။ ၊ ပြာဟ္မဏော မယံ ဧကော ဂေါဏော အ-
တိဗဒ္ဓံ သကဋသတံ ပဝဋ္ဌေတုံ သမတ္ထော အတ္ထိ တိ အာဟ။
၄ သေဋ္ဌိ ဂဟပတိ ကုတော ဧဝရူပေါ ဂေါဏော တိ အာဟ။
၅ ပြာဟ္မဏော မယံ ဂေဟေ အတ္ထိ တိ။ ၊ ၆ တေနဟိ အပ္ပုတံ
ကရောဟိ တိ။ ၊ ၇ သာဓု ကရောမိ တိ သဟဿေန အပ္ပုတံ အ-
ကာသိ။

(၆) ၊ သော သကဋသတံ ဝါလုကာ သက္ခရ ပါသာဏာနံ
ယေဝ ပူရေတွာ ပဋိပါဋိယာ ထပေတွာ ၊ သဗ္ဗာနိ အက္ခဗန္ဓ-
နယောတ္တေန ဧကတော ဗန္ဓိတွာ နန္ဒိဝိသာလံ နှာပေတွာ ၊ ဂန္ဓ-
ပဉ္စဂုံလိကံ ကတွာ ကဏ္ဍေ မာလံ ပိဋန္ဓိတွာ ပုရိမ သကဋ ဓုရေ
ဧကက မေဝ ယောဇေတွာ ၊ သယံ ဓုရေ နိသီဒိတွာ ပတောဒိ
ဥက္ခိပိတွာ ဂစ္ဆ ကုဋ, ဝဟ ကုဋာ တိ အာဟ။ ၊ ဗောဓိသတ္ထော
အယံ မံ အကုဋံ ကုဋဝါဒေန သမုဒါစရတိ တိ စတ္တာရော ပါဒေ

(၅) ၊ ထိုအခါ ထိုပုဏ္ဏားကို ဂေါဝိတ္တကသူဌေးသည် ဤမည်သောသူ၏နွားသည်
လည်းစွမ်းအားနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ဤမည်သောသူ၏နွားသည်လည်း စွမ်းအားနှင့် ပြည့်စုံ၏ဟု
ဆို၍ ၊ အလုံးစုံသောမြို့၌ကား ငါတို့နွားတို့နှင့်တူသောနွားမည်သည်မရှိဟုဆို၏။ ၊ ပုဏ္ဏား
သည် ငါ့အား တစပ်ထည်းဖွဲ့အပ်သောလှည်းတရာကိုလှိမ့်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော တခု
သောနွားသည်ရှိ၏ဟုဆို၏။ ၊ ဂေါဝိတ္တက သူဌေးသည် သူကြွယ်...ဤသို့သဘောရှိသော
နွားသည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟုဆို၏။ ၊ ပုဏ္ဏားသည် ငါ့အိမ်၌ရှိ၏ဟု ဆို၏။ ၊ ထိုသို့
ဟပြီးကား [အသပြာတထောင်ဖြင့်] လောင်းခြင်းကိုပြုလောဟု သူဌေးဆို၏။ ၊ ပုဏ္ဏား
သည် ကောင်းပြီ ပြုအံ့ဟု အသပြာတထောင်ဖြင့်လောင်းခြင်းကိုပြု၏။

(၆) ၊ ထိုပုဏ္ဏားသည် လှည်းတရာကို သဲ, ကျောက်စရစ်, ကျောက်ခဲတို့ဖြင့်သာလျှင်
ပြည့်စေ၍ အစဉ်သဖြင့်ထား၍ ၊ အလုံးစုံသောလှည်းတို့ကို ဝင်ရိုး၌ဖွဲ့သော လွန်ကြီးဖြင့်
တပေါင်းထည်းဖွဲ့၍ နန္ဒိဝိသာလကိုချေးချီးစေ၍ ၊ နံ့သာလက်ငါးချောင်းရာကိုပြု၍ လည်၌
ပန်းကုံးကိုစွပ်၍ ရှေးဦးစွာသောလှည်းဦး၌ တကောင်တည်းကိုသာလျှင် က၍ ၊ မိမိသည်
လှည်းဦး၌ထိုင်၍ နှင်တံကို မြှောက်၍ ကောက်ကျစ်သောနွား သွားလော, ကောက်
ကျစ်သောနွား ပန်ကို ရွက်ဆောင်လောဟုဆို၏ ၊ ၊ ဘုရားလောင်းသည် ဤပုဏ္ဏား
သည်မကောက်ကျစ်သောငါ့ကို ကောက်ကျစ်၏ဟုသော စကားဖြင့်ဆို၏ဟူ၍ ခြေ

ထမ္ဘေ ဝိယ နိစ္စလေ ကတွာ အဋ္ဌာယိ၊ ‘သေဋ္ဌိ တင်္ဂဏညေဝ
မြာဟ္မဏံ သဟဿံ အာဟရာပေသိ၊ ‘မြာဟ္မဏော သဟဿ-
ပရာဇိတော ဂေါဏံ မုဋ္ဌိတွာ သရံ ဂန္ဓာ သောကာဘိဘူကော
နိပဇ္ဇိ။

(၇) ‘နန္ဒိဝိသဘာလော စရိတွာ အာဂတော မြာဟ္မဏံ သော-
ကာဘိဘူတံ ဒိဿာ ဥပသင်္ကမိတွာ ကိံ မြာဟ္မဏ နိဒ္ဒါယသိ တိ
အာဟ၊ ‘ကုတော မေ နိဒ္ဒါ သဟဿ ပရာဇိတဿာ တိ၊
‘မြာဟ္မဏ မယာ ဧတ္ထကံ ကာလံ တဝ ဂေဟေ ဂဿန္နေန အတ္ထိ
ကိဋ္ဌိ ဘာဇနံ ဝါဘိန္ဒိတပုဗ္ဗံ၊ ‘ကောစိ ဝါမုဋ္ဌိတပုဗ္ဗော၊ ‘အဋ္ဌာ-
နေ ဝါ ဥစ္စာရ ပုဿာဝေါ ကတပုဗ္ဗော တိ၊ ‘နတ္ထိ တာတာ တိ။

(၈) ‘အထ တံ ဝံ ကဿာ ကုဋ္ဌဝါဒေန သမုဒါစရသိ၊
‘တဝေ ဝေသော ဒေါသော၊ ‘မယံ ဒေါသော နတ္ထိ၊ ‘ဂစ္ဆ
တေန သဒ္ဓိံ ဒ္ဓိဟိ သဟဿေဟိ အပ္ပုတံ ကရောဟိ၊ ‘ကေဝလံ
မံ အကုဋ္ဌံ ကုဋ္ဌဝါဒေန မာ သမုဒါစရသိ တိ၊ ‘မြာဟ္မဏော
တဿ ဝစနံ သုတွာ ဂန္ဓာ ဒ္ဓိဟိ သဟဿေဟိ အပ္ပုတံ ကတွာ

လေးဘက်တို့ကို တိုင်တို့ကဲ့သို့ မလှုပ်သည်တို့ကိုပြု၍ရပ်၏။ ‘ထိုခဏ၌လျှင် ဂေါဝိတ္တက
သူဌေးသည် ပုဏ္ဏားကို အသပြာတထောင်ကို လျော်စေ၏။ ‘ပုဏ္ဏားသည် အသပြာတ
ထောင်မှရှုံးသည်ဖြစ်၍ နွားကိုချက်၍ အိမ်သို့သွား၍ စိုးရိမ်ခြင်းနိုင်စက်ကား လျောင်း၏။

(၇) ‘နန္ဒိဝိသဘာလသည် ကျက်စား၍လာပြီးသည်ရှိသော် စိုးရိမ်ခြင်း နိုင်စက်သော
ပုဏ္ဏားကိုမြင်၍ ကပ်လျက် ပုဏ္ဏား...အဘယ့်ကြောင့် အိမ်သနည်းဟုဆို၏။ ‘အသပြာ
တထောင်မှရှုံးသောငါ့အား အဘယ်မှာ အိမ်ပျော်နိုင်အံ့နည်းဟု ဆို၏။ ‘ပုဏ္ဏား...ငါ
သည် ဤမျှလောက်သောကာလပတ်လုံး သင့်အိမ်၌နေသဖြင့် ကစိုတခုသော ခွဲဘူးသော
အိုးသည်လည်းရှိသလော၊ ‘နင်းနယ်ဘူးသော ကစိုကခုသော ဥစ္စာသည်လည်းရှိသလော၊
‘အရာမဟုတ်သည်၌ စွန့်ဘူးသော ကျင်ကြီး၊ ကျင်ငယ်သည်မူ ကည်းရှိသလောဟု မေး၏။
‘ချစ်သား...မပြုပေဟုဆို၏။

(၈) ‘ထိုသို့ဖြစ်လျက် သင်သည် ငါ့ကို အဘယ့်ကြောင့် ကောက်ကျစ်၏ဟူသော စ
ကားဖြင့်ဆိုဘိသနည်း၊ ‘ဤအပြစ်သည် သင်၏အပြစ်သာလျှင်တည်း၊ ‘ငါ့အားကား အ
ပြစ်မရှိ၊ ‘သွားချေ၊ ထိုဂေါဝိတ္တကသူဌေးနှင့်တကွ အသပြာနှစ်ထောင်ကိုဖြင့်လောင်းခြင်း
ကိုပြုချေဦးလော၊ ‘မကောက်ကျစ်သောငါ့ကို သက်သက် ကောက်ကျစ်၏ဟူသော စကား

‘ပုရိမနယေန ဝ သကဋသတံ အတိဗန္ဓိတွာ နန္ဒိဝိသာလံ မဏ္ဍေတွာ ပုရိမ သကဋ ဓုရေ ယောဇေသိ။

(၉) ၊ ကထံ ယောဇေသီ တိ၊ ၊ ယုဂံ ဓုရေ နိစ္စလံ ဗန္ဓိ-
တွာ ဧကာယ ကောဋိယာ နန္ဒိဝိသာလံ ယောဇေတွာ ၊ ဧကံ
ကောဋိံ ဓုရယောတ္ထေန ပလိဝေဋ္ဌေတွာ ၊ ယုဂကောဋိဉ္စ အက္ခ-
ပါဒဉ္စ နိဿာယ ၊ မုဏ္ဍရက္ခဒဏ္ဍကံ ဒတွာ တေန ယောတ္ထေန
နိစ္စလံ ဗန္ဓိတွာ ထပေသိ၊ ၊ ဧဝံဉ္စိ ကတေ ယုဂံ ဧတ္ထော ဝါ
ဣတော ဝါ န ဝစ္ဆတိ၊ ၊ သက္ကာ ဟောတိ ဧကေနဝ ဂေါ-
ဏေန အာကဗိတံ၊ ၊ အထဿ ဗြာဟ္မဏော ဓုရေ နိဿိဒိတွာ
နန္ဒိဝိသာလဿ ပိဋ္ဌိံ ပရိမဇ္ဇိတွာ ၊ ဝစ္ဆ ဘဒြ၊ ဝဟ ဘဒြာ-
တိ အာဟ။

(၁၀) ၊ ဗောဓိသတ္ထော အတိ ဗဒ္ဓံ သကဋ သတံ ဧက-
ဝေဂေနေဝ အာကဗိတွာ ၊ ပစ္ဆာ ဌိတံ သကဋံ ပုရတော ဌိ-
တဿ သကဋဿ ဌာနေ ထပေသိ၊ ၊ ဂေါဝိတ္တကသေဋ္ဌိ ပရာ-

ဖြင့် မခေါ်ဝေါ်လင့်ဟုဆို၏။ ‘ပုဏ္ဏားသည် ထိုဘုရားလောင်းစကားကိုကြား၍ သွား၍ အသပြာနှစ်ထောင်တို့ဖြင့် လောင်းခြင်းကိုပြု၍ ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင် လှည်းတရာကို တစပ်ထည်းဖွဲ့၍နန္ဒိဝိသာလကို တန်းဆာဆင်၍ ရှေးဦးစွာသောလှည်းဦး၌ က၏။

(၉) ၊ အဘယ်သို့ကသနည်းဟူမူကား၊ ၊ ထမ်းပိုးကိုလှည်းဦး၌ မလှုပ်အောင် ဖွဲ့၍ တခုသောအစွန်းဖြင့် နန္ဒိဝိသာလကို က၍ ၊ တခုသောအစွန်းကို လှည်းဦး၌ဖွဲ့သော လွန် ကြီးဖြင့်ရစ်၍ ၊ ထမ်းပိုးစွန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝင်ရိုးကိုလည်းကောင်း၊ လှည်းအိမ်ထုပ် ကိုလည်းကောင်းဖို့၍ ၊ ဦးပြည်းသစ်သားကို ထောက်၍ ထိုလွန်ဖြင့်မလှုပ်အောင်ဖွဲ့၍ထား ၍၊ ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဤသို့ပြုအပ်သည်ရှိသော် ထမ်းပိုးသည် ထိုမှလည်းကောင်း၊ ဤမှ လည်းကောင်း မရွေ့ မသွား၊ ၊ တကောင်တည်းသော နွားသည်လျှင် ဆွဲငင်ခြင်းငှါ တတ်နိုင်၏။ ၊ ထိုအခါ ပုဏ္ဏားသည် လှည်းဦး၌ထိုင်၍ ထိုနန္ဒိဝိသာလ၏ ကျောက်ကုန်းကို သုံးသပ်၍ ၊ ကောင်းသောနွား သွားပါလော၊ ကောင်းသောနွား ဝန်ကိုဆောင်ပါလော ဟုဆို၏။

(၁၀) ၊ ဘုရားလောင်းသည် အလွန်ဖွဲ့အပ်သော လှည်းတရာကို တဟုန်တည်း ဖြင့်သာလျှင် ဆွဲငင်၍ ၊ နောက်၌တည်သောလှည်းကို ရှေ့၌တည်သော လှည်း၏နေရာ၌ တည်စေ၏။ ၊ ဂေါဝိတ္တက သူဌေးသည် ရုံးသည်ဖြစ်၍ ပုဏ္ဏားအား အသပြာနှစ်

ဇိတော ဗြာဟ္မဏဿ ဒွေ သဟဿာနိ အဒါသိ၊ ‘ အညေ ပိ မနုဿာ ဗောဓိသတ္တဿ ဗဟံ ဓနံ အဒံသု၊ ‘ သဗ္ဗံ ဗြာဟ္မဏဿေ ဝ အဟောသိ၊ ‘ ဧဝံ သော ဗောဓိသတ္တံ နိဿာယ ဗဟံ ဓနံ လဘိ။

(၁၁) ‘ သတ္တာ န ဘိက္ခဝေ ဖရုသဝစနံ နာမ ကဿစိ မနာပန္နိ ‘ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယေ ဘိက္ခူ ဂရဟိဘွာ သိက္ခာပဒံ ပညပေတွာ အဘိသမ္ပုဒ္ဓေါ ဟုတွာ ဣမံ ဂါထ မာဟ။

၂၀။ မနုညမေဝ ဘာသေယျ၊ နာမနုညံ ကုဒါစနံ။
မနုညံ ဘာသမာနဿ၊ ဂရံ ဘာရံ ဥဒဒ္ဓရိ။
ဓနဉ္စ နံ အလဗ္ဗေသိ၊ တေနေဝတ္တမနော အဟူ တိ။ ။

တတ္ထ မနုညမေဝ ဘာသေယျာ တိ ပရေန သဒ္ဓိံ ဘာသမာနော စတုဒ္ဓေါသ ဝိရဟိတံ၊ မရရံ၊ မနာပံ၊ သဏှံ၊ မုဒုကံ ဖိယဝါစမေဝ ဘာသေယျ။ ဂရံ ဘာရံ ဥဒဒ္ဓရိတိ နန္ဒိဝိသဘလော မလိဗဒ္ဓေါ အမနာပံ ဘာသမာနဿ ဘာရံ အနုဒ္ဓရိတွာ

ထောင်တို့ကိုပေး၏၊ ‘ တပါးကုန်သောလူတို့သည်လည်း ဘုရားလောင်းအား များစွာ သောဥစ္စာကိုပေးကုန်၏၊ ‘ အလုံးစုံသောဥစ္စာသည် ပုဏ္ဏားအားသာလျှင်ဖြစ်၏၊ ‘ ဤသို့ ထိုပုဏ္ဏားသည် ဘုရားလောင်းကိုမှီ၍ များစွာသော ဥစ္စာကိုရ၏။

(၁၁) ‘ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့...ကြမ်းကြုတ်သောစကားမည်သည်ကို တစုံတယောက်သောသူသည် မနှစ်သက်အပ်ဟု ဟောတော်မူ၍ ‘ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကိုကဲ့ရဲ့ တော်မူပြီးသော် သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ ပြီးလျှင်ဘုရားဖြစ်ပြီး၍-

မနုညမေဝ ဘာသေယျ၊ နာမနုညံ ကုဒါစနံ။
မနုညံ ဘာသမာနဿ၊ ဂရံ ဘာရံ ဥဒဒ္ဓရိ။
ဓနဉ္စ နံ အလဗ္ဗေသိ၊ တေနေဝတ္တမနော အဟူ။
ဟုသော ဤဂါထာကိုဟောတော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပရေန၊ တပါးသောသူနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကူ။ ဘာသမာနော၊ ဆိုသောသူသည်။ မနုညမေဝ၊ နှစ်သက်ဘွယ်သောစကားကိုသာလျှင်။ ဘာသေယျ၊ ဆိုရာ၏။ အမနုညံ၊ မနှစ်သက်ဘွယ်သောစကားကို။ ကုဒါစနံ၊ တရံတခါမျှ။ နဘာသေယျ၊ မဆိုရာ။ မနုညံ၊ နှစ်သက်ဘွယ်သောစကားကို။ ဘာသမာနဿ၊ ဆိုသောပုဏ္ဏား၏။

ပစ္စွာ မနာပံ ဝိယဝစနံ ဘာသမာနဿ မြာဟ္မဏဿ ဂရံ
ဘာရံ ဥဒ္ဓရိ၊ ဥဒ္ဓရိတွာ ကမ္ပိတွာ ပဝဋ္ဋေသီ တိ အတ္ထော၊ဒကာရော
ပနေတ္ထ ဗျဉ္ဇန သန္တိဝသေန ပဒသန္တိကရော။

(၁၂) ၊ ဣတိ သတ္ထာ မနုညမေဝ ဘာသေယျာ တိ ဣမံ
ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ၊ တဒါ
မြာဟ္မဏော အာနန္ဓော အဟောသိ၊ ၊ နန္ဒိဝိသာလော ပနာဟ-
မေ ဝါ တိ။

နန္ဒိဝိသာလ ဇာတကံ အဋ္ဌမံ။

၉-ကဏ္ဍ ဇာတ်

(၁) ၊ ယတော ယတော ဂရု ဓုရန္တိ ဣဒံ သတ္ထာ ဇေ-
တဝနေ ဝိဟရန္တော ယမက ပါဠိဟာရိယံ အာရပ္ပ ကထေသိ၊
၊ တံ သန္တိ ဒေဝေါရောဟဏေန တေရသက နိပါတေ သရ-
ဘင်္ဂံ ဇာတကေ အာဝိ ဘဝိသတိ၊ ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ပန ယ-
ဂရံ၊ လေးသော။ ဘာရံ၊ လှည်းတရာဝန်ကို။ ဥဒ္ဓရိ၊ ငင်၍တည်စေပြီ။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။
ဓနဉ္စ၊ ဥစ္စာကိုလည်း။ အလပ္ပေသိ၊ ရစေပြီ။ မြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ တေနေဝ၊ ထို့
ကြောင့်သာလျှင်။ အတ္ထမနော၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သည်။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။

(၁၂) ၊ ဤသို့ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် မနုညမေဝဘာသေယျ- အစရှိသော
ဤဓမ္မဒေသနာကိုဆောင်တော်မူပြီး၍ ၊ ယခုအခါ အာနန္ဒာသည် ထိုအခါ ပုဏ္ဏားဖြစ်လေ
ပြီ၊ ၊ ယခုအခါ ငါဘုရားသည်လျှင် ထိုအခါ နန္ဒိဝိသာလနွားဖြစ်ဘူးပြီ၊ ဤသို့ဇာတ်ကို
ပေါင်းတော်မူ၏။

ရှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော နန္ဒိဝိသာလဇာတ်သည် ပြီး၏။

(၁) ၊ နတ်နှင့်တကွသောလူကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်
ယတောယတောဂရုရံ-အစရှိသော ဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤကဏ္ဍ
ဇာတ်ကို ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ် ယမိုက်ပြာဠိဟာကို အ
ကြောင်းပြု၍ဟောတော်မူ၏၊ ၊ ထိုယမိုက်ပြာဠိဟာသည် တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ ဆင်း
သက်တော်မူသောစကားနှင့်တကွ တေရသကနိပါတ် သရဘင်္ဂဇာတ်၌ ထင်စွာဖြစ်လတ္တံ့၊
၂ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား ယမိုက်ပြာဠိဟာကိုပြုတော်မူ၍ နတ်ပြည်၌ သုံးလပတ်လုံး

မကပါဠိဟာရိယံ ကတွာ ဒေဝလောကေ တေမာသံ ဝသိတွာ
‘ မဟာပဝါရဏာယ သင်္ကဿ နဂရ ဒွါရေ ဩရုယ မဟန္တေန
ပရိဝါရေန ဇေတဝနံ ပဝိဋ္ဌော။

(၂) ၊ ဘိက္ခု ဓမ္မသဘာယံ သန္တိပတိတွာ အာဝုသော တ-
ထာဂတော နာမ အသမ ဓုရော၊ ၊ တထာဂတေန ဝုဠုရရံ အ-
ညော ဝဟိတံ သမတ္ထော နာမ နတ္ထိ၊ ၊ ဆ သတ္ထာရော မယ-
မေဝ ပါဠိဟာရိယံ ကရိဿာမ၊ ၊ မယမေဝ ပါဠိဟာရိယံ က-
ရိဿာမာ တိ ဝတွာ ဧကမ္ပိ ပါဠိဟာရိယံ န အကံသု၊ ၊ အ-
ဟော သတ္ထာ အသမဓုရော တိ သတ္ထု ဂုဏကထံ ကထေန္တာ
နိသိဒိံသု။

(၃) ၊ သတ္ထာ အာဂန္တာ ကာယ နုတ္ထ ဘိက္ခဝေ တေရဟိ
ကထာယ သန္တိသိန္တာ တိ ပုစ္ဆိ၊ ၊ မယံ ဘန္တေန န အညာယ
ကထာယ၊ ၊ ဧဝရူပါယ နာမ တုမှာက မေဝ ဂုဏကထာယာ-
တိ၊ ၊ သတ္ထာ န ဘိက္ခဝေ ဣဒါနိ မယာ ဝုဠုရရံ ကောစိ ဝဟိ-

ဝါဆို၍ ‘ မဟာပဝါရဏာနေ၌ သင်္ကဿမြို့တံခါး၌သက်၍ များစွာသော အခြံအရံဖြင့်
ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ဝင်တော်မူ၏။

(၂) ၊ ရဟန်းတို့သည် တရားသဘင်၌စည်းဝေးကုန်၍ ငါရှင်...ဘုရားမည်သည်
ကား အတုမရှိရှက်ဆောင်နိုင်၏။ ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ရှက်ဆောင်အပ်သောဝန်ကို တ
ပါးသောရှက်ဆောင်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော သူမည်သည်မရှိ၊ ၊ ဆရာခြောက်ယောက်တို့
သည် ငါတို့သည်သာလျှင် ယမိုက်ပြာဠိဟာကိုပြုကုန်အံ့၊ ငါတို့သည်သာလျှင် ယမိုက်ပြာဠိ
ဟာကို ပြုကုန်အံ့ဟု ဆိုကုန်၍ တခုသောပြာဠိဟာမျှကိုလည်းမပြုနိုင်ကုန်၊ ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည် အံ့ဘွယ်ရှိပေစွ၊ အတုမရှိ ရှက်ဆောင်နိုင်၏ဟု ဘုရားကျေးဇူးစကားကို ပြောဆို
ကုန်လျက်နေကုန်၏။

(၃) ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ကြွတော်မူလာ၍ ရဟန်းတို့...ယခုအခါ၌ အဘယ် စ
ကားဖြင့်စည်းဝေးကြသည်ဖြစ်ကုန်သနည်းဟု မေးတော်မူ၏။ ၊ အရှင်ဘုရား...ကျွန်ုပ်တို့
သည် တပါးသောစကားဖြင့်မစည်းဝေးပါကုန်၊ ၊ ဤသို့သဘောရှိသော အရှင်ဘုရားတို့၏
ကျေးဇူးစကားဖြင့်သာလျှင် စည်းဝေးပါကုန်၏ဟုလျှောက်ကုန်၏။ ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
ရဟန်းတို့...ယခုအခါ၌ ငါဘုရားသည် ရှက်ဆောင်အပ်သောဝန်ကို အဘယ်သူသည်
ရှက်ဆောင်နိုင်လတ္တံ့နည်း၊ ၊ ရှေးအခါ တိရစ္ဆာန်အမျိုး၌ဖြစ်လျက်လည်း ငါသည် မိမိနှင့်

သတိ၊ ။ ပုဗ္ဗေ တိရစ္ဆာန ယောနိယံ နိဗ္ဗတ္တော ပိ အဟံ အတ္တနာ သမဓရံ ကိဉ္စိ နာလတ္ထန္တိ ဝတ္တာ အတိတံ အာဟရိ။

(၄) ။ အတိတေ ဗာရာဏသိယံ မြဟ္မဒတ္တေ ရဇ္ဇံ ကာ-
ရေန္တေ ဗောဓိသတ္တော ဂေါယောနိယံ ပဋိသန္ဓိံ ဂဏှိ၊ ။ အထ
နံ သာမိကာ တရုဏဝတ္ထက ကာလေ ယေဝ ဧကိဿာ မ-
ဟလ္လိကာယ သရေ ဝသိတွာ ။ တဿာ နိဝါသ ဝေတနတော
ပရိစ္ဆိန္ဒိတွာ အဒံသု၊ ။ သာ တံ ယာဂုဘတ္တာဒီဟိ ပဋိဇဂ္ဂမာ-
နာ ပုတ္တဋ္ဌာနေ ထပေတွာ ဝဇေသိ၊ ။ သော အယျိကာ ကာ-
ဋ္ဌကော တွေဝ ပညာယိတ္ထ၊ ။ ဝယပတ္တော စ အဉ္စနဝတ္တော ဟု-
တွာ ဂါမဂေါဏေဟိ သဒ္ဓိံ စရတိ၊ ။ သီလာစာရ သမ္ပန္နော
အဟောသိ၊ ။ ဂါမဒါရကာ သိဂေသု ပိ ကဏ္ဍေသု ပိ ဂလေ-
သု၊ ပိ ဂဟေတွာ ဩလမ္ပန္တိ၊ ။ နဂုံဋ္ဌေ ပိ ဂဟေတွာ ကိဋ္ဌန္တိ၊
။ ပိဋ္ဌိယံ ပိ နိသီဒန္တိ။

(၅) ။ သော ဧကဒိဝသံ စိန္တေသိ “မယံ မာတာ ဒုဂ္ဂတာ၊
။ မံ ပုတ္တ ဋ္ဌာနေ ထပေတွာ ဒုက္ခေန ပေါသေသိ၊ ။ ယံနူနာ ဟံ
ထပ်တူရွက်ဆောင်နိုင်သောတစ်စုံတယောက်သောသူကို မရစဘူးဟုမိန့်တော်မူ၍ လွန်လေ
ပြီးသောအကြောင်းကိုဆောင်တော်မူ၏။

(၄) ။ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသိပြည်၌ မြဟ္မဒတ်မည်သော မင်းသည်
မင်းပြုသည်ရှိသော် ဘုရားလောင်းသည် နွားအမျိုး၌ ပဋိသန္ဓေယူ၏၊ ။ ထိုအခါ ထိုဘုရား
လောင်းကို အရှင်တို့သည် နွားငယ်ဖြစ်စဉ်ကာလ၌လျှင် တယောက်သော သက်ကြီးမ၏
အိမ်၌နေကုန်၍ ။ ထိုသက်ကြီးမ၏အိမ်၌နေရသောအခါဖြင့် ပိုင်းခြား၍ပေးကုန်၏၊ ။ ထို
သက်ကြီးမသည် ထိုနွားငယ်ကို ယာဂု၊ ထမင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်လုပ်ကျွေးလျက် သားအ
ရာ၌ထား၍မွေးမြူ၏၊ ။ ထိုနွားသည် အယျိကာကာဋ္ဌကဟူ၍သာလျှင်ထင်ရှား၏၊ ။ အရွယ်
သို့ရောက်သည်ရှိသော်လည်း မျက်စဉ်းညိုအဆင်းမှိုသည်ဖြစ်၍ ရွာ၌ နွားတို့နှင့်တကွ ကျက်
စား၏၊ ။ သီလအကျင့်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၏၊ ။ ရွာသူ သားငယ်တို့သည် ချိုတို့၌လည်း
ကောင်း၊ နားရွက်တို့၌လည်းကောင်း၊ လည်ပင်းတို့၌လည်းကောင်း ကိုင်၍ တွဲလျားဆွဲ
ကုန်၏၊ ။ အမြီး၌ကိုင်၍လည်း ကစားကုန်၏၊ ။ ကျောက်ကုန်း၌လည်းစီးကုန်၏။

(၅) ။ ထိုဘုရားလောင်းနွားသည် တနေသ၌ ငါ့အမိသည်ဆင်းရဲ၏၊ ။ ငါ့ကိုသား
အရာ၌ထား၍ ဆင်းရဲသဖြင့်မွေး၏၊ ။ ငါသည် အခစားကိုပြု၍ အမိကို ဆင်းရဲအဖြစ်မှ

ဘတိံ ကဟ္မာ ဣမံ ဒုဂ္ဂတ ဘာဝတော မောစေယျ”န္တိ၊ ‘သော
 တတော ပဋ္ဌာယ ဘတိံ ဥပဓာရေန္တော စရတိ၊ ‘အထေက-
 ဒိဝသံ ဧကော သတ္ထဝါဟ ပုတ္တော ပဉ္စဟိ သကဋ္ဌ သတေဟိ
 ဝိသမတိတ္ထံ သမ္ပတ္တော၊ ‘တဿ ဂေါဏာ သကဋ္ဌာနိ ဥတ္တာရေ-
 တံ န သက္ကောန္တိ၊ ‘ပဉ္စသု သကဋ္ဌ သတေသု ဂေါဏာ ယုဂ-
 ပရိပရာယ ယောဇိတာ ဧကမ္ပိ သကဋ္ဌ ဥတ္တာရေတံ နာသက္ခိ-
 သု။

(၆) ‘ဗောဓိသတ္တော ပိ ဂါမဂေါဏေဟိ သဒ္ဓိံ တိတ္ထ-
 သမိပေ စရတိ၊ ‘သတ္ထဝါဟ ပုတ္တော ပိ ဂေါသုတ္တဝိတ္တကော၊
 ‘သော အတ္ထိ နုခေါ ဧတေသံ ဂုန္တံ အန္တရေ ဣမာနိ သကဋ္ဌာနိ
 ဥတ္တာရေတံ သမတ္တော ဥသဘာဇာနိယော တိ ဥပဓာရယမာ-
 နော ‘ဗောဓိသတ္တံ ဒိသ္မာ အယံ အာဇာနိယော သက္ခိဿတိ
 မယံ သကဋ္ဌာနိ ဥတ္တာရေတံ၊ ‘ကော နုခေါ အဿ သာမိကော
 တိ ဂေါပါလကေ ပုစ္ဆိ၊ ‘ကော နုခေါ ဘော ဣမဿ သာမိ-
 ကော၊ ‘အဟံ ဣမံ သကဋ္ဌေ ယောဇေတွာ သကဋ္ဌေသု ဥတ္တာ-
 ရိတေသု ဝေတနံ ဒဿာမိ တိ၊ ‘တေ အာဟံသု “ဂဟေဟ္မာ
 နံ ယောဇေထ၊ နတ္ထိ ဣမဿ ဣမသ္မိံ ဌာနေ သာမိကော”တိ။

လွတ်စေရမူကား ကောင်း၏ဟုကြံ၏၊ ‘ထိုဘုရားလောင်းနွားသည် ထိုနေ့မှစ၍ အခကို
 စုံစမ်းလျက်သွား၏၊ ‘ထိုအခါ တနေ့သ၌ တယောက်သော လှည်းကုန်သည်သားသည်
 လှည်းငါးရာတို့ဖြင့် မညီမညွတ်သောဆိပ်သို့ရောက်လေ၏၊ ‘ထိုလှည်းကုန်သည်၏ နွား
 တို့သည် လှည်းတို့ကိုတက်စေအံ့သောငှါ မတတ်နိုင်ကုန်၊ ‘ငါးရာကုန်သော လှည်းတို့၌
 ထမ်းပိုးအဆင့်ဆင့်ဖြင့်ကအပ်ကုန်သော နွားတို့သည် တစီးသောလှည်းကိုမျှလည်း ထုတ်
 အံ့သောငှါမတတ်နိုင်ကုန်။

(၆) ‘ဘုရားလောင်းသည်လည်း ရွာနေနွားတို့နှင့်တကွ ထိုဆိပ်ကမ်း၏အနီး၌သွား
 ၏၊ ‘လှည်းကုန်သည်သားလည်း နွားတို့လက္ခဏာကိုပြသော ကျမ်းကိုတတ်၏၊ ‘ထိုလှည်း
 ကုန်သည်သားသည် ထိုနွားတို့အတွင်း၌ ဤလှည်းတို့ကို ထုတ်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော နွား
 ဥသဘာအာဇာနည်ရှိသလောဟု စုံစမ်းသည်ရှိသော် ‘ဘုရားလောင်းကိုမြင်၍ ဤအာဇာ
 နည်နွားသည် ငါ၏လှည်းတို့ကိုထုတ်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်လတ္တံ့၊ ‘အဘယ်သူသည်လျှင် ထို
 နွား၏အရှင်နည်းဟု နွားကျောင်းသားတို့ကိုမေး၏၊ ‘အိုနွားကျောင်းသားတို့...အဘယ်

(၇) ° သော နံ နာသာယ ရဇ္ဇကေန ဗန္ဓိတွာ ၊ အာ-
ကဗေန္တော စာလေတုံ ပိ နာသက္ခိ၊ ၊ ဗောဓိသတ္တော ကိရ ဘ-
တိယာ ကထိတာယ ဂမိဿာမီ တိ န အဂမာသိ၊ ၊ သတ္ထဝါဟ-
ပုတ္တော တဿာဓိပ္ပယံ ဥ တွာ သာမိ တယာ ပဉ္စသု သကဋ-
သတေသု ဥတ္တာရိတေသု ၊ ဧကေကဿ သကဋဿ ဒွေ ဒွေ
ကဟာပဏေ ဘတိံ ကဟွာ သဟဿံ ဒဿာမီ တိ အာဟ၊
၂ တဒါ ဗောဓိသတ္တော သယမေဝ အဂမာသိ။

(၈) ° အထ နံ ပုရိသာ သကဋေသု ယောဇေသုံ၊ ၊ အထ
နေ ဧကဝေဂေနေဝ ဥက္ခိပိတွာ ထလေ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ ၊ ဧတေ-
နပါယေန သဗ္ဗသကဋာနိ ဥတ္တာရေသိ၊ ၊ သတ္ထဝါဟ ပုတ္တော
ဧကေကဿ သကဋဿ ဧကေကံ ကတွာ ၊ ပဉ္စသတာနိ ဘဏ္ဍိကံ
ကတွာ တဿ ဂလေ ဗန္ဓိ၊ ၊ သော အယံ မယံ ယထာပရိစ္ဆန္တံ
ဘတိံ န ဒေတိ၊ ၊ န ဒါနဿ ဂန္တု ဒဿာမီ တိ ဂန္တော သဗ္ဗ-
ပုရိမသကဋဿ ပုရတော မဂ္ဂံ နိဝါရေတွာ အဋ္ဌာသိ၊ ၊ အပ-
နေတုံ ဝါယမန္တာ ပိ နံ အပနေတုံ နာသက္ခိံ သု။

သူသည် ဤနွား၏အရှင်ဖြစ်သနည်း၊ ၊ ငါသည် ဤနွားကို လှည်းတို့၌က၍ လှည်းတို့ကို ထုတ်ပြီးသည်ရှိသော် အခကိုပေးအံ့ဟုဆို၏။ ၊ ထိုနွားကျောင်းသားတို့သည် ထိုနွားကိုယူ၍ ကကုန်လော့၊ ဤနွား၏အရှင်သည် ဤအရပ်၌မရှိဟုဆိုကုန်၏။

(၇) ° ထိုလှည်းကုန်သည်သားသည် ထိုဘုရားလောင်းနွားကို နှာခေါင်း၌ကြိုးငယ် ဖြင့်ဖွဲ့၍ငင်သည်ရှိသော် လှုပ်စိမ့်သောငှါလည်းမတတ်နိုင်၊ ၊ ဘုရားလောင်းသည် အခကိုဆို အပ်သည်ရှိသော် လိုက်အံ့ဟု နှလုံးသွင်း၍ မလိုက်သတတ်၊ ၊ လှည်းကုန်သည် သားသည် ထိုဘုရားလောင်း၏အလိုကိုသိ၍ အရှင်...သင်သည် လှည်းငါးရာတို့ကို ထုတ်အပ်ကုန်သည် ရှိသော် ၊ တခု တခုသော လှည်း၏ နှစ်ခု နှစ်ခုသောအသပြာတို့ကိုအခပြု၍ တထောင်ကို ပေးအံ့ဟုဆို၏။ ၊ ထိုအခါ ဘုရားလောင်းသည် မိမိအလိုလိုသာလျှင်သွား၏။

(၈) ° ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်းနွားကို ယောက်ျားတို့သည် ရှေးလှည်းတို့၌ က ကုန်၏။ ၊ ထိုအခါ ထိုလှည်းတို့ကို တဟုန်တည်းဖြင့်သာလျှင် မြှောက်ချိဆွဲငင်၍ ကြည်း၌ တည်စေ၏။ ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်အလုံးစုံသောလှည်းတို့ကိုတင်၏။ ၊ လှည်းကုန်သည်သား သည် တစီး၊ တစီးသောလှည်း၏ တသပြာ၊ တသပြာကိုပြု၍ ၊ ငါးရာကုန်သော ဥစ္စာတို့ ကို အထုပ်ပြု၍ ထိုဘုရားလောင်း၏လည်၌ဖွဲ့ချိ၏။ ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ငါ့အား ဤ သူသည် ပိုင်းခြားတိုင်းသောအခကိုမပေး၊ ၊ ယခု ထိုသူအားသွားစိမ့်သောငှါ မပေးအံ့ဟု

(၉) ၊ သတ္တဝါဟ ပုတ္တော ဇာနာတိ မညေ ဒေသ အတ္တနော ဘတိယာ ဦနဘာဝန္တိ ဧကေကသ္မိံ သကဇေ ဒွေ ဒွေ ကတွာ ၊ သဟဿ ဘဏ္ဍိကံ ဗန္ဓိတွာ အယံ တေ သကဇုတ္တရဏဘတိ တိ ဂိဝါယံ လဂ္ဂေသိ၊ ၊ သော သဟဿဘဏ္ဍိကံ အာဒါယ မာတု သန္တိကံ အဂမာသိ။

(၁၀) ၊ ဂါမဒါရကာ ကိံ နာမေတံ အယျိကာ ကာဠ- ကဿ ဂလေ တိ ဗောဓိသတ္တဿ သန္တိကံ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ၊ သော တေ အနုဗန္ဓိတွာ ဒုရတော ဝ ပလာပေန္တော မာတု သန္တိကံ ဂတော။

(၁၁) ၊ ပဉ္စန္ဒံ ပန သကဇု သတာနံ ဥတ္တာရိတတ္တာ ရတ္ထေ- ဟိ အက္ခိဟိ ကိလန္တရူပေါ ပညာယိတ္ထ၊ ၊ အယျိကာ တဿ ဂိဝါယ သဟဿတ္ထဝိကံ ဒိသ္မာ တာတ အယံ တေ ကဟံ လဒ္ဓန္တိ ၊ ဂေါပါလက ဒါရကေ ပုစ္ဆိတွာ တမတ္ထံ သုတွာ တာတ ကိံ အဟံ တယာ လဒ္ဓဘတိယာ ဇီဝိတုကာမာ၊ ၊ ကိံ ကာရဏာ ဧဝရူပံ ဒုက္ခံ အနုဘောသိ တိ ဝတွာ ၊ ဗောဓိသတ္တံ ဥဏှော-

သွား၍ အလုံးစုံတို့၏ရှေ့ဦးဖြစ်သော လှည်း၏ရှေ့မှ ခရီးကိုမြစ်၍ ရပ်၏။ ၊ ဖဲစိမ့်သောငှါ လုံ့လပြုကုန်သော်လည်း ထိုဘုရားလောင်းကို ဖဲစိမ့်သောငှါမတတ်နိုင်ကုန်။

(၉) ၊ လှည်းကုန်သည်သားသည် ဤနွားသည် မိမိအခ၏ယုတ်သည်၏အဖြစ်ကို သိ ယောင်တကားဟု တခုသောလှည်း၌ နှစ်သပြာ၊ နှစ်သပြာတို့ကိုပြု၍ ၊ တထောင်ထုပ်ကို ဖွဲ့၍ ဤဥစ္စာထုပ်သည် သင်၏လှည်းကိုထုတ်သောအခတည်းဟု လည်၌ဆွဲ၏။ ၊ ထိုဘုရား လောင်းသည် တထောင်သောဥစ္စာထုပ်ကိုယူ၍ အမိ၏အထံသို့သွား၏။

(၁၀) ၊ ရွာသူသားငယ်တို့သည် အဘွား နွားနက်၏လည်၌ ထိုအထုပ်သည် အ ဘယ်နည်းဟု ဘုရားလောင်း၏အထံသို့လာကုန်၏။ ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ထိုသူငယ် တို့ကို အစဉ်လိုက်လျက် အဝေးမှလျှင် ပြေးစေလျက် အမိထံသို့သွား၏။

(၁၁) ၊ လှည်းငါးရာတို့ကိုထုတ်အပ်သည်အဖြစ်ကြောင့် နိသောမျက်စိတို့ဖြင့် ပင်ပန်း ခြင်းသည်ထင်၏။ ၊ အဘွားမသည် ထိုဘုရားလောင်း၏လည်၌ ဥစ္စာထောင်ထုပ်ကို မြင်၍ ချစ်သား...ဤဥစ္စာကို သင်သည် အဘယ်မှာရသနည်းဟုမေးပြီးလျှင် ၊ နွားကျောင်းသား သူငယ်တို့ကိုမေး၍ ထိုအကြောင်းကိုကြား၍ချစ်သား...သင်သည် ရအပ်သောအခဖြင့်ငါ့အ

ဒကေန နှာပေတွာ သကလသရီရံ တေလေန မက္ခေတွာ ပါနိ-
ယံ ပါယေတွာ သပ္ပါယံ ဘောဇနံ ဘောဇေတွာ ' ဇီဝိတ ပရိ-
ယောသာနေ သဗ္ဗိံ ဗောဓိသတ္တေန ယထာကမ္မံ ဂတာ။

(၁၂) ၊ သတ္တာ န ဘိက္ခဝေ တထာဂတော ဣဒါနေဝ
အသမ ဓုရော၊ ၊ ပုဗ္ဗေ ပိ အသမ ဓုရော ယေဝါတိ ဝတွာ ဣမံ
ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ ၊ အနုသန္ဓိံ သဇ္ဇေတွာ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ
ဟုတွာ ဣမံ ဂါထ မာဟ။

၂၀။ ယတော ယတော ဂရု ဓုရံ၊ ယတော ဂမ္ဘီရ ဝတ္တနီ။
တဒါဿု ကဏ္ဍံ ယုဇ္ဇန္တိ၊ သွာဿု တံ ဝဟတေ ဓုရန္တိ။ ။

တတ္ထ ယတော ယတော ဂရု ဓုရန္တိ ယသ္မိံ ယသ္မိံ ဌာနေ ဓုရံ
ဂရု ဘာရိယံ ဟောတီ တိ အတ္ထော၊ အညေ ဗလိဗဒ္ဓေါ ဥက္ခိ-
ပိတုံ န သက္ကောန္တိ။ ယတော ဂမ္ဘီရ ဝတ္တနီ တိ ဝတ္တန္တိ ဧတ္ထာတိ
ဝတ္တနီ၊ မဂ္ဂဿေတံ နာမံ။ ယသ္မိံ ဌာနေ ဥဒက စိက္ခလ္လ မဟန္တ-
တာယ ဝါ ဝိသမန္တိန္တ တဠဘာဝေန ဝါ မဂ္ဂေါ ဂမ္ဘီရော ဟော-
တီ တိ အတ္ထော။ တဒါဿု ကဏ္ဍံ ယုဇ္ဇန္တိ တိ ဧတ္ထ အဿုတိ
နိပါတမတ္တံ၊ တဒါ ကဏ္ဍံ ယုဇ္ဇန္တိ တိ အတ္ထော။ ယဒါ ဓုရဉ္စ ဂရု
ဟောတိ မဂ္ဂေါ စ ဂမ္ဘီရော၊ တဒါ အညေ ဗလိဗဒ္ဓေ အပနေတွာ

သက်ကိုမွေးလိုသလော၊ ၊ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့သဘောရှိသောဆင်းရဲကို ခံဘိသနည်းဟု
ဆို၍ ၊ ဘုရားလောင်းကို ရေနှေးဖြင့်ရေချိုးစေ၍ ကိုယ်အလုံးကို ဆီဖြင့်လိမ်း၍ ၊ ရေကို
သောက်စေ၍ လျှောက်ပတ်သော ဘောဇဉ်ကိုကျွေး၍ ၊ အသက်၏အဆုံး၌ ဘုရားလောင်း
နှင့်တကွ ကံအားလျော်စွာလား၏။

(၁၂) ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့...ငါဘုရားသည် ယခုအခါ၌သာလျှင် အ
တုမဲ့ဖြစ်အောင်ဆောင်ရွက်နိုင်သည်မဟုတ်သေး၊ ၊ ရှေး၌လည်း အတုမဲ့ဖြစ်၍ ဆောင်ရွက်
နိုင်သည်သာလျှင်တည်းဟု မိန့်တော်မူ၍ ဤဓမ္မဒေသနာကိုဆောင်၍ ၊ အနုသန္ဓေကိုစပ်ပြီး
လျှင် ဘုရားဖြစ်တော်မူ၍—

ယတော ယတော ဂရုဓုရံ၊ ယတော ဂမ္ဘီရ ဝတ္တနီ။
တဒါဿု ကဏ္ဍံ ယုဇ္ဇန္တိ၊ သွာဿု တံ ဝဟတေ ဓုရံ။ ။
ဟူသော ဤဂါထာကိုဟောတော်မူ၏။

ကဏ္ဍမေဝ ယောဇေန္တိ တိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ သွာဿု တံ ဝဟတေ
ဓုရန္တိ ဧတ္ထာ ပိ အဿူ တိ နိပါတမတ္တမေဝ၊ သော တံ ဓုရံ
ဝဟတီ တိ အတ္ထော။

(၁၃) ။ ဧဝံ ဘဂဝါ တဒါ ဘိက္ခဝေ ကဏှော ဝ တံ ဓုရံ
ဝဟတီ တိ ဒဿေတွာ အနုသန္ဓိံ သဋ္ဌေတွာ ဇာတကံ သမော-
ဓာနေသိ၊ ။ တဒါ မဟလ္လိကာ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ အဟောသိ၊ အယျိ-
ကာ ကာဠကော ပနာဟ မေဝါ တိ။

ကဏ္ဍ ဇာတကံ နဝမံ။

၁၀-မုနိက ဇာတ်

(၁) ။ မာ မုနိကဿ ပိဟယီ တိ ဣဒံ သတ္ထာ ဇေတဝနေ
ဝိဟရန္တော ။ ထုလ္လကုမာရိကာ ပလောဘနံ အာရဗ္ဗ ကထေသိ၊
။ တံ တေရသကနိပါတေ စူဠနာရဒ ကဿပဇာတကေ အာဝိ
ဘဝိဿတိ၊ ။ သတ္ထာ ပန တံ ဘိက္ခု သစ္စံ ကိရ တံ ဘိက္ခု

ယတောယတော၊ အကြင်အကြင်အရပ်၌။ ဓုရံ၊ ဝန်သည်။ ဂရ၊ လေးသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်ငြားအံ့။ ယတော၊ အကြင်အရပ်၌။ ဂမ္ဘီရဝတ္တနိ၊ နက်သောခရီးသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်ငြားအံ့။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ကဏှံ၊ ကဏှကို။ ယုဇ္ဇန္တိ၊ ကကုန်၏။ သော၊ ထို
ကဏှသည်။ ဓုရံ၊ လေးစွာသော။ တံ၊ ထိုဝန်ကို။ ဝဟတေ၊ ရွက်ဆောင်၏။

(၁၃) ။ ဤသို့သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့...ထိုအခါ ကဏှသည်သာလျှင်
ထိုဝန်ကိုရွက်ဆောင်၏ဟုပြတော်မူ၍ ။ အနုသန္ဓေကိုဝပ်တော်မူ၍ ။ ယခုအခါ ဥပ္ပလဝဏ်
သည်ထိုအခါ သက်ကြီးမ ဖြစ်လေပြီ။ ယခုအခါ ငါဘုရားသည်လျှင် ထိုအခါအယျိကကာ-
ဠကမည်သောနွားဖြစ်ဘူးပြီ။ ဤသို့ဇာတ်ကိုပေါင်းတော်မူ၏။

ကိုးခုမြောက်သော ကဏှဇာတ်သည် ပြီး၏။

(၁) ။ နတ်နှင့်တကွသောလူကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်
မာ မုနိကဿ ပိဟယိ-အစရှိသောဂါထာပုဒ်ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤမုနိကဇာတ်
ကို ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌နေတော်မူစဉ် ။ အပျိုကြီး ဖြားယောင်းသောရဟန်းကိုအ
ကြောင်းပြ၍ဟောတော်မူ၏။ ။ ထိုအပျိုကြီး ဖြားယောင်းခြင်းသည် တေရသကနိပါတ်၊ စူဠ

ဥက္ကဏ္ဍိတော သီ တိ ပုစ္ဆိ။ ။ အာမ ဘန္တေ တိ။ ။ ကိ° နိဿာ-
ယာ တိ။ ။ ထုလ္လကုမာရိကာ ပလောဘနံ ဘန္တေ တိ။ ။ သတ္တာ
န ဣဒါနေဝ ဘိက္ခု၊ ဒေသာ တဝ အနတ္ထကာရိကာ။ ။ ပုဗ္ဗေ ပိ
တံ ဣမိဿာ ဝိဝါဟဒိဝသေ ဇီဝိတက္ခယံ ပတွာ ။ မဟာဇနဿ
ဥတ္တရိဘင်္ဂဘာဝံ ပတ္တော သီ တိ ဝတွာ အတိတံ အာဟရိ။

(၂) ။ အတိတေ ဗာရာဏသိယံ မြဟ္မဒတ္တေ ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ
ဗောဓိသတ္တော ဧကသ္မိ° ဝါမကေ ဧကဿ ကုဋ္ဌုမ္ဘိကဿ ဂေဟေ
ဂေါယောနိယံ နိဗ္ဗတ္တိ မဟာလောဟိတော တိ နာမေန။ ။ က-
နိဋ္ဌဘာတာ ပိဿ စူဠလောဟိတော နာမ အဟောသိ။ ။ တေ
ယေဝ ဒွေ ဘာတိကေ နိဿာယ တသ္မိ° ကုလေ ကမ္မရရံ ဝတ္တတိ။

(၃) ။ တသ္မိ° ပန ကုလေ ဧကာ ကုမာရိကာ အတ္ထိ။ ။ တံ
ဧကော နဂရဝါသီ ကုလပုတ္တော အတ္တနော ပုတ္တဿ ဝါရေ-
တိ။ ။ တဿာ မာတာပိတရော ကုမာရိကာယ ဝိဝါဟကာလေ
အာဂတာနံ ပါဟုနကာနံ ဥတ္တရိဘင်္ဂါ ဘဝိဿတိ တိ ။ ယာ-

နာရဒကဿပဇာတ်၌ထင်စွာဖြစ်လတ္တံ့။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား ထိုရဟန်းကို ရ
ဟန်း...သင်သည်ငြီးငွေ့သတတ်ဟူသည်မှန်သလောဟုမေးတော်မူ၏။ ။ အရှင်ဘုရား...မှန်
ပေ၏ဟုလျှောက်၏။ ။ အဘယ်သူကိုမှီ၍ ငြီးငွေ့သနည်းဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ အရှင်ဘုရား...
အပျိုကြီး၏ဖြားယောင်းခြင်းကိုမှီ၍ ငြီးငွေ့သတည်းဟုလျှောက်၏။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည်
ရဟန်း...ယခုသာလျှင် ဤအပျိုဟိုင်းမသည် သင်၏အကျိုးမဲ့ကို ပြသည်မဟုတ်သေး။
ရှေး၌လည်း သင်သည် ဤအပျိုကြီး၏ ထိမ်းမြားသောနေ့၌ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်
၍ ။ လူများ၏လက်သုတ်ဟင်းလျာ၏အဖြစ်သို့ရောက်ဘူး၏ဟုမိန့်တော်မူ၍ လွန်လေပြီး
သောအကြောင်းကိုဆောင်တော်မူ၏။

(၂) ။ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီပြည်၌ မြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းပြုသည်
ရှိသော် ဘုရားလောင်းသည် တခုသောရွာငယ်၌ တယောက်သောသူကြွယ်၏အိမ်၌ နွား
၏အမျိုး၌ မဟာလောဟိတဟူသောအမည်ဖြင့်ဖြစ်၏။ ။ ထိုဘုရားလောင်း၏ ညီငယ်
သည်လည်း စူဠလောဟိတမည်၏။ ။ ထိုနှစ်ခုကုန်သောညီနောင်တို့ကိုမှီ၍ ထိုအိမ်၌အမှုကို
ရွက်ဆောင်ခြင်းသည် ဖြစ်၏။

(၃) ။ ထိုအိမ်၌ကား တယောက်သောသူငယ်မသည် ရှိ၏။ ။ ထိုသူငယ်မကို တ
ယောက်သောမြို့၌နေသော အမျိုးသားသည် မိမိ၏သားအလို့ငှါ တောင်းဆို၏။ ။ ထိုသူ
ငယ်မ၏မိဘတို့သည် သူငယ်မကို ထိမ်းမြားသောကာလ၌ လာကုန်သော ဧည့်သည်

တတ္ထ မာ မုနိကဿ ပိဟယီ တိ မုနိကဿ ဘောဇနေ ပိဟံ
မာ ဥပ္ပါဒယိ၊ ဒေ မုနိကော သုဘောဇနံ ဘုဉ္ဇတိ တိ မာ မုနိ-
ကဿ ပိဟယိ၊ ကဒါ နုခေါ အဟမ္ပိ ဧဝံ သုခိတော ဘဝေ-
ယျန္တိ မာ မုနိကဘာဝံ ပတ္ထယိ၊ အယ ဌိ အာတုရန္တာနိ ဘုဉ္ဇတိ။
အာတုရန္တာနိတိ မရဏ ဘောဇနာနိ။ အပ္ပေါဿုက္ကော ဘုသံ
ခါဒါ တိ တဿ ဘောဇနေ နိရုဿုက္ကော ဟုတွာ အတ္တနာ
လဒ္ဓံ ဘုသံ ခါဒ။ ဧတံ ဒီဃာယုလက္ခဏန္တိ ဧတံ ဒီဃာယု-
ဘာဝဿ ကာရဏံ။

(၅) ° တတော န စိရဿေဝ တေ မနုဿာ အာဂမိံသု၊
¹ မုနိကံ ဃာတေတွာ နာနာပ္ပကာရေဟိ ပစိံသု၊ ² ဗောဓိ-
သတ္တော စူဠလောဟိတံ အာဟ “ဒိဋ္ဌော တေ တာတ မုနိကော
တိ၊ ³ ဒိဋ္ဌံ မေ ဘာတိက မုနိကဿ ဘောဇနဖလံ၊ ⁴ တေဿ
ဘောဇနတော သတ ဂုဏေန၊ သဟဿ ဂုဏေန အမှာကံ
တိဏ ပလာသ ဘုသမတ္တမေဝ ဥတ္တမဉ္စ အနဝဇ္ဇဉ္စ ဒီဃာယု-
လက္ခဏဉ္စာ” တိ။

မာ မုနိကဿ ပိဟယိ၊ အာတုရန္တာနိ ဘုဉ္ဇတိ။
အပ္ပေါဿုက္ကော ဘုသံ ခါဒ၊ ဧတံ ဒီဃာယုလက္ခဏံ။
ဟုသော ဤဂါထာကိုဆို၏။

တာတစူဠလောဟိတ၊ ညီဆွေး စူဠလောဟိတ။ မုနိကဿ၊ မုနိက၏။ ဘောဇနံ၊ အ
စာကို။ မာပိဟယိ၊ မချစ်လင့်။ မုနိကော၊ မုနိကသည်။ အာတုရန္တာနိ၊ သေအံ့သော ထ
မင်းတို့ကို။ ဘုဉ္ဇတိ၊ စား၏။ တံ၊ သင်သည်။ အပ္ပေါဿုက္ကော၊ ကြောင့်ကြမဲ့သည်ဖြစ်၍။
ဘုသံ၊ ဖွဲ့ကို။ ခါဒ၊ စားလော။ ဧတံ၊ ထိုဖွဲ့ကိုစားခြင်းသည်။ ဒီဃာယုလက္ခဏံ၊ အသက်
ရှည်ခြင်းလက္ခဏာတည်း။

(၅) ° ထိုနောင်မှ မကြာမြင့်မှီလျှင် ထိုလူတို့သည်လာကုန်၏၊ ¹ မုနိကကိုသတ်၍ အ
ထူးထူးအပြားပြားကုန်သော အဆောက်အဦတို့ဖြင့် ချက်ကုန်၏၊ ² ဘုရားလောင်းသည်
စူဠလောဟိတကို ညီဆွေး...သင်သည် မုနိကကိုမြင်အပ်ပြီလောဟုဆို၏၊ ³ အစ်ကို...ငါ
သည် မုနိက၏အစာ၏အကျိုးကို မြင်အပ်ပြီ၊ ⁴ ထိုမုနိကဝက်၏ အစာထက် အဆအရာ၊
အဆအထောင်အားဖြင့် ငါတို့၏ မြက်၊ သစ်ရွက်၊ ဖွဲ့မျှဖြစ်သောအစာသည်သာလျှင် မြတ်
လည်းမြတ်၏၊ အပြစ်လည်းကင်း၏၊ အသက်ရှည်ခြင်း၏လက္ခဏာလည်း ဖြစ်၏ဟုဆို၏။

(၆) ° သတ္တာ ဧဝံ ခေါ တံ ဘိက္ခု ပုဗ္ဗေ ပိ ဣမံ ကုမာဂိကံ
 နိဿယ ဇိဝိတက္ခယံ ပတွာ ' မဟာဇနဿ ဥတ္တရိဘဂ်ဘာဝံ
 ဂတော တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ သစ္စာနိ ပကာသေသိ၊
 ' သစ္စ ပရိယောသာနေ ဥက္ကဏ္ဍိတော ဘိက္ခု သောတာပတ္တိဖလေ၊
 ပတိဋ္ဌာသိ၊ ' သတ္တာ အနုသန္ဓိ° ဃဇ္ဇေတွာ ဇာတကံ သမော-
 ဓာနေသိ၊ ' တဒါ မုနိက သူကရော ဥက္ကဏ္ဍိတ ဘိက္ခု အဟော-
 သိ၊ ° ထုလ္လကုမာရိကာ ဒေသာ ဧဝ၊ ' စူဠလောဟိတော အာ-
 နန္ဒော၊ ° မဟာလောဟိတော ပနာဟ မေဝါ တိ။

မုနိက ဇာတကံ ဒသမံ။
 ကုရုဂ် ဝဂ္ဂေါ တတိယော။

တဿ ဒါနံ

° ကုရုဂ်° ' ကုက္ကုရဇ္ဇေဝ၊ ' ဂေါဇာနိယဉ္ဇ ' အာဇညံ။
 ' တိတ္ထံ ° မဟိဋ္ဌာမုခါ ' ဘိက္ခု၊ ° နန္ဒိ ° ကဏ္ဍဉ္ဇ ° မုနိကန္တိ။

(၆) ° မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်း... ဤသို့လျှင် သင်သည် ရှေး၌လည်း ဤသူငယ်မ
 ကိုမှီ၍ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ရောက်၍ ' လူများအပေါင်း၏ လက်သုတ်ဟင်းလျှာ၏အဖြစ်သို့
 ရောက်ဘူးပြီဟု [မိန့်တော်မူ၍] ဤ ဓမ္မဒေသနာကိုဆောင်တော်မူ၍ သစ္စာတို့ကို ပြတော်မူ
 ၏၊ ' သစ္စာတို့ကိုပြတော်မူပြီးသည်၏အဆုံး၌ ငြီးငွေ့သောရဟန်းသည်သောတာပတ္တိဖိုလ်
 ၌ တည်လေ၏၊ ' မြတ်စွာဘုရားသည် အနုသန္ဓေကိုစပ်၍ ' ယခုအခါ ငြီးငွေ့သောရဟန်း
 သည် ထိုအခါ မုနိကဝဂ် ဖြစ်လေပြီ၊ ' ယခုအခါ ဤသူငယ်မသည် ထိုအခါ အပျိုကြီးဖြစ်
 လေပြီ၊ ' ယခုအခါအာနန္ဒာသည် ထိုအခါ စူဠလောဟိတဖြစ်လေပြီ၊ ° ယခုအခါငါဘုရား
 သည် ထိုအခါ မဟာလောဟိတဖြစ်ဘူးပြီ၊ ဤသို့ဇာတ်ကိုပေါင်းတော်မူ၏။

ဆယ်ခုမြောက်သော မုနိကဇာတ်သည် ပြီး၏။
 သုံးခုမြောက်သော ကုရုဂ်ဝဂ်သည် ပြီးပြီ။

ကေကနိပါတ် ဇာတ်အဋ္ဌကထာ ဘာသာပြန်နိဿယ
 ပဌမတွဲပြီးပြီ။

